

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

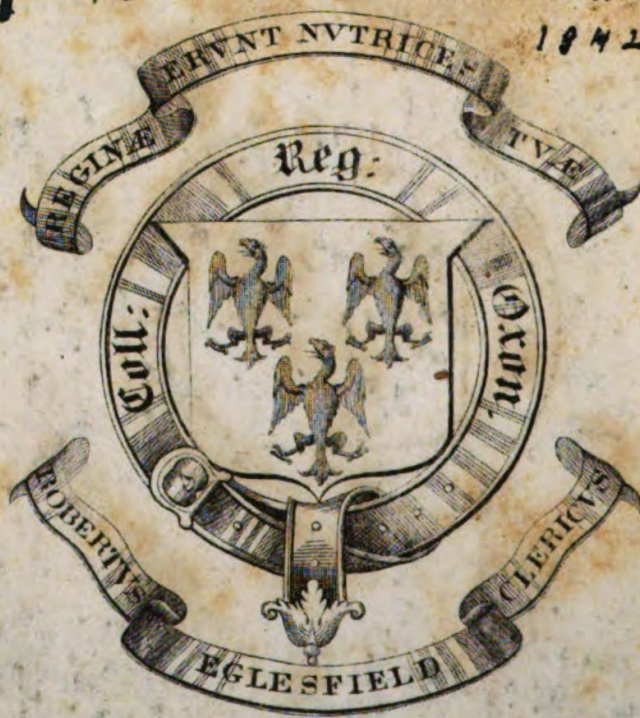

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

5/12
16 FE. 8.

Edmond Fraenkel
1842

Munificentia

Roberti Mason, S.T.P.

~~H. C. N.~~

UNIVERSITY OF OXFORD
LIBRARY

The background of the image is a traditional marbled paper pattern. It features a complex, organic design with swirling, wavy lines in shades of yellow, red, and black. Interspersed within these lines are numerous circular and oval shapes in a light, pinkish-tan color, creating a 'stone' or 'shell' marbling effect. The overall appearance is rich and textured.

ASHMOLEAN LIBRARY
OXFORD

—
Ex Libris

EDUARD FRAENKEL

Corpus Christi Professor of Latin, 1935–53

—
1970

N.i.8h

NC

Vertical line of text on the left margin, possibly a page number or header.

ÆSCHYLI
TRAGŒDIÆ QUÆ SUPERSUNT
DEPERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA

ET

SCHOLIA GRÆCA

EX EDITIONE

THOMÆ STANLEII

CUM VERSIONE LATINA AB IPSO EMENDATA
ET COMMENTARIO LONGE QUAM ANTEA FUIT AUCTIORI
EX MANUSCRIPTIS EJUS NUNC DEMUM EDITO.

ACCEDUNT

VARIÆ LECTIONES

ET

NOTÆ VV. DD. CRITICÆ AC PHILOGICÆ

QUIBUS SUAS PASSIM INTERTEXUIT

SAMUEL BUTLER, S. T. P.

REGIÆ SCHOLÆ SALOPIENSIS ARCHIDIDASCALUS

COLL. DIV. IOANN. APUD CANTABR. NUPER SOCIUS.

Tom. VIII.

CANTABRIGIÆ.

TYPIS AC SUMPTIBUS ACADEMICIS.

VENEUNT LONDINI APUD EVANS, ET CANTABRIGIÆ APUD J. DEIGHTON.

M.DCCC.XVI.

Vol. VII. & VIII. price £1. 6s. in boards.

CL. SALMASIUS DE HELLENISTICA,

EPIST. DEDIC. p. 37.

QUIS Æschylum possit affirmare Græce nunc scienti magis patere explicabilem, quam Evangelia aut Epistolas Apostolicas? Unus ejus Agamemnon obscuritate superat quantum est librorum sacrorum cum suis Hebraïsmis et Syriasmis, et tota Hellenisticæ suppellectile, vel farragine.

PRÆFATIO.

Quod his jam sex annis promisimus ut in hac præfatione notitiam Codicum atque Editionum Æschyli et subsidiorum quibus in editione nostrâ adornandâ usi sumus, pleniorẽ exhiberemus, id nunc absolvimus.

Ad Æschylum quidem ipsum quod spectat, in Notis cum Stanleii tum nostris ad vitam ejus pertinentibus tam fuse egimus ut hic multis supersedendum sit. Pater quidem tragœdiæ vocari multis nominibus meritus est. Non solum quod rudem illam atque inconditam disciplinam a Thespide et Phrynicho acceptam in melius mutaverit, sed quod ita multa feliciter adjecerit ut inventoris potius quam amplificatoris nomine dignus fuerit. Pro plaustro enim theatrum, pro fœcibus personam, pro umbraculis scenas invexit, saltationem etiam, machinas, palam et cothurnum invenit, quo cresceret theatri splendor, histrionibus dignitas accederet. Sed hæc tantum artis quasi instrumenta sunt habenda, maximum illud est, quod τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, a cantu Chorico ad dialogum se recepit, ut non jam primas sustineret Chorus, sed potius intercineret. Sic primis, secundis, tertiisque histrionibus adhibitis fabulæ prius rudi atque inconditæ actionem et vim quasi vitalem adjecit. Quantum scilicet interfuisse censemur inter Chorica, vel nudam narrationem, et rem ipsam in scenâ spectatorum oculis traditam. Qui enim

CL. SALMASIUS DE HELLENISTICA,

EPIST. DEDIC. p. 37.

Quis Æschylum possit affirmare Græce nunc scienti magis patere explicabilem, quam Evangelia aut Epistolas Apostolicas? Unus ejus Agamemnon obscuritate superat quantum est librorum sacrorum cum suis Hebraïsmis et Syriasmis, et tota Hellenisticæ suppellectile, vel farragine.

PRÆFATIO.

QUOD his jam sex annis promisimus ut in hac præfatione notitiam Codicum atque Editionum Æschyli et subsidiorum quibus in editione nostrâ adornandâ usi sumus, pleniorẽ exhiberemus, id nunc absolvimus.

Ad Æschylum quidem ipsum quod spectat, in Notis cum Stanleii tum nostris ad vitam ejus pertinentibus tam fuse egimus ut hic multis supersedendum sit. Pater quidem tragœdiæ vocari multis nominibus meritus est. Non solum quod rudem illam atque inconditam disciplinam a Thespide et Phrynicho acceptam in melius mutaverit, sed quod ita multa feliciter adjecerit ut inventoris potius quam amplificatoris nomine dignus fuerit. Pro plastro enim theatrum, pro fœcibus personam, pro umbraculis scenas invexit, saltationem etiam, machinas, palam et cothurnum invenit, quo cresceret theatri splendor, histrionibus dignitas accederet. Sed hæc tantum artis quasi instrumenta sunt habenda, maximum illud est, quod τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, a cantu Chorico ad dialogum se recepit, ut non jam primas sustineret Chorus, sed potius intercineret. Sic primis, secundis, tertiisque histrionibus adhibitis fabulæ prius rudi atque inconditæ actionem et vim quasi vitalem adjecit. Quantum scilicet interfuisse censemur inter Chorica, vel nudam narrationem, et rem ipsam in scenâ spectatorum oculis traditam. Qui enim

et quantus fuerit apparatus scenicus, non tantum in vitâ Æschyli sed alibi ut res postulabat, præsertim in Septem contra Thebas, in Agamemnone, in Eumenidibus, docuimus.

Æschylum quidem in stylo grandiloquum usque ad vitium dixit Quintilianus, nec tamen ita sæpe turget, nisi in Choricis, quæ licentiam istam facilè admittunt. Metaphoris delectatur iisque aliquando durioribus et nimis turgidis, multo tamen sæpius aptissimis simul et sublimibus, ut imagines sistant coloribus vividissimis depictas, et maximum ingenii ardorem, conceptuum dignitatem, ubertatem dictionis ostendant. Epithetis gaudet summo iudicio, ac felici sæpe audaciâ delectis, eaque nonnunquam fervore animi abreptus coacervat. Denique, quod non in ultimis ejus laudum est, non modo magnum poetam, sed ubique fortem ac bonum civem se ostendit, qualem decebat eum esse, qui cum fratribus, pugnis Marathoniæ, Salaminæ, Plataënsi interfuisset.

In fabulis artificiosè adornandis Sophocli certè cedit, cujus Electra atque Œdipus Tyrannus absque omni controversiâ palmam ferunt. In mollioribus etiam affectibus tangendis ab Euripide vincitur, sed in dictionis ubertate, in majestate canticorum, in terrore incutiendo et gravioribus affectibus exprimendis concedit certe nemini. Cassandra suam ita depinxit, ut similem personam nemo Græcorum post eum ausus fuerit aggredi, nec quidquam sit apud Sophoclem aut Euripidem cum illâ comparandum; nemo enim est quin statim sentiat quanto hujus Orestes vel illius Ajax sit inferior. Unum addiderim, quod in annotationibus nostris sæpe monuimus, magnam inter Æschylum et Shakespearium nostrum similitudinem videri intercedere.

Cavendum autem est ne in dissertationem excurrat nostra oratio, quam leviter ac summatim poetæ nostri

virtutes tangere hoc loco illi etiam ipsi patiantur, si qui ita vel maligno vel superbo fuerint ingenio, ut quicquid super hac re in annotationibus subinde dixerimus, cum officioso viarum indice contulerint. Nec tamen ideo nos operis nostri pœnitet, nec æquum aliquem judicem ægrè laturum existimamus, si quod ipse probe perspectum ac cognitum habuerit, id nos aliis sine superbiâ aut arrogantia ostendere aggrediamur. Non enim eos aut inscitiae aut lippitudinis incusamus, sed, quod humanitatis est, id quo ipsi delectamur illis etiam admirandum proponimus. Nec video sanè quomodo aliquis boni critici partes sustinere possit, nisi auctoris quem sibi illustrandum proponit virtutes ac merita, non servilibus quidem sed justis laudibus prosequatur. Sed hæc hactenus. Nunc ad Codicum atque editionum Æschyli notitiam veniamus.

CODICES

QUIBUS IN HAC ÆSCHYLI EDITIONE USI SUMUS.

Med. **C**ODEX Bibliothecæ Laurentianæ Mediceæ, membranaceus, optimæ notæ, Plut. xxxii. No. 9. quo Petrus Victorius usus est. Continet VII tragœdias, sed lacunas duas habet in Agamemnone, primam a v. 318. ad v. 1075. alteram a v. 1163. ad Choeph. v. 8. Hujus Codicis collationem accuratissimam anno 1715. fecit doctissimus Ant. Mar. Salvinius, Græcarum literarum publicus in Academiâ Florentinâ Professor, in gratiam Petri Needham qui tum novam Æschyli editionem moliebatur. Sed id Needhamo consilium frustra fuit. Ejus autem col-

lationes, tum Codicis Medicei, tum quatuor Regionum Parisiensium, in manus Askevii venerunt, qui eas ad oram editionis Stanleianæ ab exemplari Needhami descripsit, unde brevitatis gratiâ *Ask. A. B. C. D.* a nobis compendio notati sunt. Cum enim nullos codices Needhamus ipse contulisset, nullam etiam editionem Æschyli protulisset, Askevius autem non tantum specimen edidisset, sed et hanc suppellectilem et alia quoque subsidia satis multa, præter Needhami collationes, aliunde comparasset, dignior hic mihi demum visus est cujus nomen adhiberetur in compendio. Quod meum consilium, si quis, ut mos est aliquorum omnia carpentium, forte reprehenderit, meminerit is velim, iisdem compendiis et Burtonum et Schutziium ante me usos esse; quæ quidem vel hac unâ de causâ retinere multo commodius visum est, quam curiosâ quâdam diligentîâ rejicere.

Ask. A. Codex Bibliothecæ Regiæ Parisiensis (tum temporis No. 3320.) sæculi xiv, bombycinus, cujus collationem, ab Abbate Lama Neapolitano factam, cum Needhamo communicavit vir doctissimus Bernard de Montfaucon.

Ask. B. Codex chartaceus sat bonæ notæ ejusdem voluminis et bibliothecæ.

Ask. C. Codex chartaceus ejusdem bibliothecæ satis vetustus, tunc temporis No. 3330.

Ask. D. Codex chartaceus eleganter exaratus qui fuit olim Jani Lascaris, forte ab ejus manu scriptus, judice Boivinio, ejusdem bibliothecæ tunc temporis No. 3521. Hunc codicem semper ferè consentire observamus cum editione Robortelli.

Ex his A. B. C. continent Prometheus, septem contra Thebas, et Persas. D. habet etiam Eumenidas et Supplices, sed non continet Agamemnonem et Choephoras.

Codicum B. C. D. collationem instituerunt Carolus

Ruæus et Joh. Malinguehen, in Montfauconi gratiam, qui cum Needhamo eam communicavit.

Colb. 1. Codex bombycinus sæculi xv, nunc in bibliothecâ regiâ, Parisiis, tunc temporis in Colbertinâ No. 4016.

Colb. 2. Codex bombycinus scriptus anno mundi 6807 h. e. Christi 1299, ut constat e notulâ calci adjecta, nunc in bibliothecâ regiâ Parisiis, tunc temporis in Colbertinâ No. 6448.

Uterque continet Prometheus, septem contra Thebas, et Persas. Collati sunt a Monachis Benedictinis Joh. Jac. Rouerdy et Joh. Malinguehen, in Montfauconi gratiam, et ab eo ad Petrum Needham transmissi.

Codicibus his usus est Brunckius, quorum Colb. 2. ille litera A., Colb. 1. litera B. designavit. Vide Notas Varr. Critt. ad Pers. v. 431. Non prætermittendum est quatuor Codicum vetustiorum, et unius recentissimi, collationem a Vauvilliersio factam fuisse in Notitia et Excerptis Codicum Manuscriptorum Bibliothecæ Regiæ Parisiensis, Tom. I. p. 281. sqq. nec tamen inde satis certo colligere possumus, quinam ex his, nostris Ask. A. B. C. D. absque omni controversiâ respondeant. Lectiones enim exhibent nimis sæpe diversas ab illis quas e Montfaucono Needhamus notavit, immo tam raro consentientes ut vix ab iisdem codicibus fluxisse dixeris. Nec est quod negligentiae insimules Needhami collatores, nec credibile est Montfauconum, tantum virum, hominibus parum idoneis collationis instituendæ munus impositurum fuisse. Ruæi quidem nomen satis cognitum est, et quicquid erat Græcarum literarum apud Gallos, ea certè erat apud Benedictinos. Quin ipsæ collationes non a margine exemplaris Needhami, sed ab ipsis autographis exscriptæ, penes me sunt, quæ collatorum diligentiam abundè testantur.

Lips. 1. 2. Codices duo Æschyli in bibliothecâ senatoriâ academiæ Lipsiensis, in eodem volumine forma quad-

rata. Primus partem Promethei continet, secundus Prometheum, Septem contra Thebas, et Persas. Videntur esse ultra sæculum xv. Horum collationem fecit Askevius.

Guelph. Codex chartaceus in bibliothecâ ducali Guelphyrbitiana, sæculi xv, continet omnes tragœdias sed in Agamemnone mutilus est. Hujus collationem diligenter fecit Askevius. Nisi paucissimis in locis consentit cum edit. Aldin., ut hanc inde impressam dixeris, nisi adhuc major sit consensio codicis nostri Ven. 1.

Ar. Ox. Hi codices in bibliothecâ Bodleianâ Oxoniis servantur, quorum *Ar.* a Burtono et Burgessio *Seld, Ox. Bar. 4.* dicitur. Sed notationem Stanleianam necessario servandam duximus, nisi in Sept. Theb. ubi nos *Seld.* et *Bar. 4.* citavimus, quoties lectio aliqua occurrit apud Burtonum a Stanleio prætermissa. Horum codicum collationem, in quibusdam Stanleiana ampliorem, comparaverat Askevius.

Mosq. 1. Codex Mosquensis, sæculi xv aut xiv, chartaceus, bibliothecæ sanctiss. Synodi, forma quadrata, No. CCLIX. Continet Prometheum, Septem contra Thebas et Persas.

Mosq. 2. Ejusdem bibliothecæ No. CCCXCII. sæculi xv aut xvi, forma 8va. continet Prometheum et Septem contra Thebas. Utriusque collationem Matthæi cum Schutziō communicavit, cujus fide hæc scribimus.

Viteb. Codex Vitebergensis chartaceus sæculi XIII continens Prometheum, Septem contra Thebas et Persas, cujus varietates a Zeunio in programmate editas descripsit Schutz.

Gud. Codex Gudianus apud Schutz. in edit. 2. cujus collationem a Kulencampio factam cum Schutziō communicavit Mitscherlich.

Cant. 1. Codex chartaceus, bonæ notæ, forma quadrata, quem olim e monte Atho emerat celeberrimus ille medicus

Ric. Mead., post mortem ejus in Askevii, deinde in Aca-
demia Cantabrigiensis bibliothecam traductus, ubi nunc
notatur Nn. 3. 17. Continet Prometheum, Septem contra
Thebas et Persas, et est sæculi XIV, vel forte etiam XIII.

Cant. 2. Codex chartaceus ejusdem voluminis, sæculi
XIV vel XV.

Ex his *Cant. 1.* fere ad medium tragoediæ Septemthe-
banæ, *Cant. 2.* tantum ad finem Promethei contulerat
Askevius, hoc compendio usus, *M. 1. 2.*, scilicet quod tum
erant e bibliothecâ Meadianâ. Nos utrumque diligenter
contulimus, et non solum lectionis varietatem, sed et
e *Cant. 1.* Scholia in Persas descripsimus, quæ Stanleiana
Schol. B' in Prometheum et Septem contra Thebas con-
tinuare possint. Pulcherrime scriptus est cum glossis
etiam interlinearibus, quæ observantur etiam in *Cant. 2.*
et in utroque a primâ manu. Superscriptus est passim
Cant. 2. a recenti manu, plerumque eraso quod prius scrip-
tum fuerat, sed correctiones istæ a Codice bonæ notæ
descriptæ videntur, plerumque a *Cant. 1.* Porro in *Cant. 1.*
finis Persarum mutilus est.

Ven. 1. Codex membranaceus sæculi XV, bibliothecæ
regiæ D. Marci Venetiis, No. CCCLXX. Cum editione Al-
dinâ consentit, etiam ubi discrepat Cod. Guelph.

Ven. 2. Codex chartaceus in eandem bibliothecam e
bibliothecâ SS. Johannis et Pauli translatus. Ejusdem
sæculi est.

Horum Codicum collationem mecum pro suâ huma-
nitate communicavit vir doctissimus Jacob. Morellius, Im-
peratori Cæs. Francisco II. Aug. a consiliis bibliothecæ
præfectus. Per literas etiam certio rem me facit duos illos
præstantissimos Codices in Indice sub numeris CCCCLXVIII.
et DCXVI. relatos, in bibliothecam Parisiensem a Gallis
translatos esse. Atque hactenus quidem de Codicibus.

EDITIONES IMPRESSÆ.

Ald. “ Αἱ ΣΧΥΛΟΥ τραγῳδίαὶ ἕξ. Προμηθεὺς δεσμώτης. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Πέρσαι. Ἀγαμέμνων. Εὐμενίδες. Ἴκετίδες. Venetiis in ædibus Aldi et Andreæ soceri MDXVIII. mense Februario.” 12mo.

Multos habet errores typographicos, textum sæpe corruptissimum, sed ut videtur, a Manuscripto quodam sine conjecturis aut editoris emendationibus impressum, forte a Cod. Guelph. a quo rarissimè nisi in erroribus typographicis discrepat. In tribus prioribus tragœdiis miram habet consensionem cum Ven. 1. Tantum sex continet tragœdias, ut a titulo patet, Agamemnone scil. et Choephoris in unam confusis. Solemnem habet hiatus in Agam. à v. 318. ad v. 1076. et a v. 1168. ad Choeph. v. 8., nihil habet in præfatione quod ad editionis subsidia pertineat.

Rob. “ Αἰσχύλου τραγῳδίαὶ ἑπτὰ, Æschyli tragœdiæ septem a Francisco Robortello Utinensi nunc primum ex MSTis libris infinitis erratis expurgatæ ac suis metris restitutæ. Cum privilegio. Venetiis apud Gualterum Scottum MDLII.” 12mo.

Plerique editionem Turnebi quæ eodem anno in lucem prodiit Robortelliana priorem judicant; sed cum textus in Turnebiana sit multo emendatior, et multa sint etiam cum Aldo et Robortello, quæ cum Aldo et Turnebo non sunt communia, crediderim Robortellum ex Edit. Aldina, adhibito etiam Codice Mediceo et eo qui nobis est *Ask. D.*, qui ut et noster *Ox.* cum Robortello semper fere consentit, textum suum instituisse, editione Turnebi vel non inspectâ vel nondum editâ, præsertim cum Aldinam editionem ipse commemoret, de Turnebianâ prorsus sileat.

Scholia quoque in Æschylum (Stanleii Schol. A') edidit Robortellus Venetiis ex officinâ Vincent. Valgrisii, qui-

bus præmittitur ad Marianum Savellum epistola nuncupatoria, scripta Idibus Nov. 1551. unde licet conjicere hanc editionem Turnebiana priorem fuisse. In hac epistola codicem pervetustum, qui continebat posteriores tragœdias, a M. Savello secum communicatum, adhibuisse se testatur, (forte Ask. D.) aliumque in quo ipse Savellus multa adnotaverat; quasdem etiam emendationes a Ludovico Castelvetro et Michaele Sophiano præmisit, quas suis locis inter VV. LL. retulimus.

Minus corrupta est Robortelli editio quam Aldina, sed sæpe monstrosas, sæpe præclaras lectiones continet. Easdem lacunas habet in Agamemnone cum Aldinâ, sed septem tragœdias disertè numerat, ac subdit ad Agam. v. 1168. " multa desunt in fine hujus tragœdiæ, nam quæ sequuntur sunt ex tragœdiâ *Χοηφόρων* ut patet, cujus quoque initium desideratur. Rara est hæc editio, cujus exemplaria duo e bibliothecâ Academiæ Cantabrigiensi adhibui, sed eam inter propriam librorum suppellectilem adhuc desidero.

Turn. " *Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Πέρσαι, Ἀγαμέμνων, Εὐμενίδες, Ἴκετίδες.*

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῶ κρατερῶ τ' αἰχμήτη. Paris.
Ex officinâ Adriani Turnebi typographi regii, MDLII, typis regiis." 12mo.

Præmittitur epistola Græca nuncupatoria ad Michaelem Hospitalem, in quâ Turnebus libro MSto ab Æmaro Ranconeto accepto in tribus prioribus tragœdiis usum se fuisse testatur. Subjiciuntur insigniores lectionis varietates, quæ vix ultra duas paginas excurrunt.

Multo nitidior est hæc editio præcedentibus; sex tantum tragœdias commemorat, easdem lacunas habet cum Aldinâ et Robortellianâ; textum verò sæpe emendatiorem. Sed forte Robortelli editio nondum Turnebo innotuerat.

H. Steph. " *Αἰσχύλου τραγῳδίαι Ζ'. Προμηθεὺς δεσμώτης, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Πέρσαι, Ἀγαμέμνων, Χοηφόροι, Εὐμενίδες,*
b

Ἰκετίδες. Σχόλια εἰς τὰς αὐτὰς τραγωδίας. Æschyli tragœdiæ VII. Quæ cum omnes multo quam antea castigatiores eduntur, tum vero una, quæ mutila et decurtata prius erat, integra nunc profertur.

Scholia in easdem, plurimis in locis locupletata et in pene infinitis emendata Petri Victorii curâ et diligentîâ. Ex officinâ Henr. Stephani MDLVII." formâ quadratâ.

Præmittitur Petri Victorii epistola ad lectorem in quâ docet Agamemnonem se a vetustissimo nobilissimoque volumine edidisse, quo containerentur omnes Sophoclis atque Æschyli tragœdiæ et Apollonii Argonautica, deessent autem paginæ nonnullæ, in quibus magna pars Agamemnonis atque initium Choephorarum containerentur; alterum autem librum postea invenit Victorius, in quo Agamemnon integra esset, Choephorarum deesset initium. Agamemnonem etiam cum Codice in bibliothecâ Alex. Farnesii Romæ conservato conferendum curavit.

Scholia etiam (Stanleii Schol. A'.) longe pleniora ac nitidiora quam Robortelliana edidit Victorius, eaque et Sophocleis, et multo magis Euripedeis auctoritate et vetustate antecellere affirmat. Adjecit etiam Scholia *περὶ μέτρων οἷς ἐχρήσατο ὁ Αἰσχύλος*, quæ magni non sunt facienda.

Ad finem editionis subjunguntur H. Stephani Annotationes, præmissa ejusdem ad lectorem epistola, in quâ testatur multa se exempla, non pauciora quindecim, partim Venetiis partim Florentiæ, partim Romæ partim etiam Neapoli visa adhibuisse, unde varietatem lectionis concinasset, partim in contextum, partim in notas suas relatam. Quâ de causâ cum hanc editionem Victoriano exemplari maximè subnixam, sed suâ curâ et consilio adornatam protulisset H. Stephanus, eam in compendio Stephani potius quam Victorii nomine citavimus.

Est autem hæc editio præcedentibus longe præstantior, ac prima quidem quam poeta nostro dignam judicaveris.

Textum exhibet longe emendatiorem, typis nitidissimis expressum, lacunam in Agamemnone supplet, in Choephoris incipit a v. 8. Scholia habet in omnes tragœdias (Stanleii Schol. A', ut diximus) adjectis ad calcem eorum brevibus quibusdam H. Stephani adnotationibus emendatoriis.

Canter. "Αἰσχυλοῦ τραγῳδίαὶ Ζ'. Æschyli tragœdiæ septem. In quibus præter infinita menda sublata, carminum ratio hactenus ignorata nunc primum proditur. Operâ Gul. Canteri Ultrajectini. Antwerp. ex officinâ Chr. Plantin. Archetypographi Regii. MDLXXX." 12mo vel potius 16mo.

Præmittitur ad Petrum Victorium epistola Græca nuncupatoria, cum Προλεγομένοις in Æschylum, in quibus se circa metra præcipuè studiosum fuisse testatur.

Nitida est hæc editio, et superioribus omnibus, præcipue in metrorum constitutione emendatior. Stanleio pro archetypo fuit, qui ab eâ in textu rarissimè discedit. Lacunam habet in Choephorarum initio, sed priores quinque versiculi suppleuntur in notis, brevissimis illis quidem, sed emendationes quasdam præclaras exhibentibus.

EDITIO STANLEIANA.

"Αἰσχυλοῦ τραγῳδίαὶ ἑπτὰ. Æschyli tragœdiæ septem cum Scholiis Græcis omnibus, deperditorum dramatum fragmentis, versione et commentario Thomæ Stanleii. Londini typis Jacobi Flesher: prostant veró apud Cornelium Bee sub insignibus regalibus in vico vulgò dicto Little Britain, MDCLXIII." Fol. Dedicacione carent omnia quæ inspexi hujus anni exemplaria, sed repetitæ sunt anno insequente apud Jo. Hart plagulæ initiales ad finem saltem Promethei, prioribus vel consultó vel fortuito incendio absumptis, quod et editionis totius exemplaribus nondum venditis postea contigit in memorabili illo incendio Londinensi anno 1666.

Multa quidem in versione Latinâ inter imprimendum a Stanleio videntur fuisse mutata, nam e tribus, quæ mihi pervolvere contigit, exemplaribus, nullum cum altero convenit. Quæ anno 1664. apud Joh. Hart prodierunt, plagulas habent singulas, ad finem usque Promethei, ita ab editione prioris anni discrepantes, ut nihil dubii sit quin fuerint iterum typis mandatæ. Sed et ipsa editio anni 1663. notabilem habet discrepantiam, quamvis non adeo insignem, ut non interventu forté auctoris inter imprimendum acciderit. Numeri scilicet marginales singulis versibus Choricis in Prometheo, v. 866. sqq. in altero exemplari anni 1663. præponuntur, in altero non item. In versione v. 867. ubi *cluere* est in altero exemplari, in altero est *audire*; v. 891. in altero *cerdoni*, in altero est *pauperi*; v. 895. in altero est *cupiam*, in altero *cuiquam*; v. 908. 909. in altero est *mente* *pervicaci* (sit) *tales* (enim) *nubere*, in altero, *mente* *pervicaci* *quales* *nubere*. Atque hoc nobis specimen sufficiat, quo demonstramus secundum hoc exemplar auctoris *δευτέραις φροντίσω* emendatum esse, omnes enim mutationes in melius factæ sunt. In exemplaribus anni 1664, quæ, ut dixi, plagulas initiales saltem ad finem Promethei denuo impressas habent, additur dedicatio, quam in editionibus anni 1663. mihi videre non contigit.

“ D. HENRICO PUCKERING

(ALIAS NEWTONO)

EQUITI AC BARONETTO.

Vir Illustrissime,

Tuis jam prodeat auspiciis Tragicorum antiquissimus; ut illum *φιλλέληνες* pro meritis potuerint *nocturnâ* *versare manu*, *versare diurnâ*. Est quidem Homero tam dignitate quam ætate proximus; grandiloquus, sed casti-

gaté et quasi ad pondus: Cothurni auctor primus, sed et perfectissimus; qui characteris tragici majestatem cæteris præripuit. Pollet etiam tacita quadam, Pythagoricæ affini, sapientia. Patrocinio hic prodeat tuo: Cuiam potius donetur Æschylus, qui et pugnans pro patriâ, utramque Palladis laurum, pariter atque fecisti ipse, reportavit? Cuiam potius ego donem, qui necessitudinis officio, quod maximæ mihi duco gloriæ, Tibi devinctus sim? Cætera in me beneficia commemorare supersedeo; lubenter præstas, non lubenter audis: neque est quod negotiis Te districtum publicis diutius interpellem. Perge, Vir Illustrissime, virtutibus tuis *θρέπτρα* patriæ rependere; perge etiam amare,

Tui observantissimum,

THOMAM STANLEIUM."

Sequitur deinde Præfatio.

“LECTORI.

ÆSCHYLI tragœdias præ manibus habes, cæterasque ejus reliquias, quæ invidiam temporis evaserunt; ulterius vero ne tende, obsecro, donec quid in hac editione præstitum sit, paucis præmoneam.

Primus omnium Aldus Manutius sex tragœdias (*Prometheum, Septem contra Thebas, Persas, Agamemnonem, Eumenides, et Supplices,*) publici juris fecit Venetiis anno 1518.

Post quem Adrianus Turnebus excudit, adjunctis ad calcem variis aliquot lectionibus quas in aliis exemplaribus repererat, Parisiis anno 1552.

Eodem anno Venetiis Æschyli tragœdias septem (*Pro-*

metheum, Septem contra Thebas, Persas, Agamemnonem, Choephoras, Eumenides et Supplices) edidit Franciscus Robortellus: quibus suas, et Michaelis Sophiani conjecturas præmiserat. Edidit etiam in omnes tragœdias scholia ex antiquis exemplaribus collecta.

Haud multó post Æschyli tragœdiæ septem, omnes multó quam antea castigatiores, tum vero Agamemnon integra, quæ mutila et decurtata prius erat, Scholia itidem in easdem plurimis in locis locupleta et emendata, Petri Victorii curâ, prodierunt ex officinâ Hen. Stephani, qui observationes suas subjunxit, anno 1557.

Denique has septem tragœdias, infinitis mendis sublatis, et carminum ratione tunc primúm proditas vulgavit Gulielmus Canterus Antverpiæ anno 1580.

Hactenus de editionibus Græcis. Quod ad interpretationem Latinam spectat, Æschyli tragœdias Latinitate donavit Joannes Sauromannus ex officinâ Oporini; si modo interpretatio dicenda est, in quâ vix ullibi reperiatur sensus; nemo qui legerit dicet secus. Prometheus postea Mattheus Garbitius, oratione solutâ, Septem-Thebanam stylo veteri Tragico Septimius Florens Christianus felicissimé reddidit; idem etiam eodem stylo Prometheus Desmotam reddiderat, ut et Josephus Scaliger Eumenides, cujus meminit in Varronem p. 111., neutra tamen, quod sciam, lucem vidit. Interpretationem Æschyli [aggrediebatur, quantum ex epistolâ ejus ad Johannem Oporinum Sophocli affixa conjicere est, Joachimus Camerarius] molitus est Gulielmus Canterus, prout in Prolegomenis monet; at cœpto defuit, morte, opinor, præventus. Æschylum etiam, post Victorium et Stephanum, edere et illustrare voluit vir incomparabilis Isaacus Casaubonus, ipso teste ad Strabonem paginis 18, et 104; sed vel nihil præstitit; vel quod præstiterat, non nisi magnâ rei literariæ jacturâ intercidit.

Hæc de aliorum editionibus, de nostra paucis accipe. Textum Æschyli Græcum è Canterianâ editione, Scholia e Victorianâ depromsimus; et ne quid desiderari posse videatur, reliquis cum Canterianâ collatis, Lectiones variantes, Epistolas, Præfationes, conjecturas et observationes omnium apposuimus. Ad hæc tragœdias priores cum duobus Codd. MSS. contulimus; quorum unus inter *κειμήλια* Barociana in bibliothecâ Oxoniensi conservatur; alterum e bibliotheca Arundelianâ communicavit magnus noster Seldenus. Prioris ope Scholiastem vulgarem in tres primas tragœdias locupletavimus; posterioris Scholiastem alium hactenus ineditum, exhibuimus: variantes itidem horum Codd. MSS. lectiones, illis quæ ex impressis depromptæ fuerant interseruimus. Carminis rationem, ubi Canteriana haud satis nobis probatur, restituimus; Fragmenta collegimus, omnia Latinè reddidimus, et commentario illustravimus. Vale.”

Hactenus de suâ editione Stanleius, quæ et pulcherrima est et præstantissima, prioribus longe ornatior. Quid in eâ præstiterit pro suâ verecundiâ leviter tantum attigit. Primus autem versionem adjecit Latinam, et commentarium omnium laudibus meritó semper cumulatum, multâque et reconditâ doctrinâ refertissimum. Felicem quidem illam in syllabis perpendendis diligentiam, quæ hodie unicé in pretio est apud eos qui se aliqui esse volunt, non ita sectatus est, ut omnem scientiam in eâ exercendâ atque in fragmentis veterum atque obscurorum auctorum emendandis positam esse judicaret, neque tamen illam aut ignoravit, aut prorsus neglexit, sed inter doctrinæ subsidia habuit, nec unam quidem portiunculam pro tota excolendam sibi proposuit, nec ostentandi causa aliorum errores studiosé persecutus est. Non enim quicquid aliis detrudere potuisset sibi continuo additum existimavit, nec in malignam cavillationem viro liberali indignissimam unquam delapsus est. Æquum sci-

licet criticum agebat, qui neminem suis laudibus privare voluit, aut æqualium suorum famam malevolé ac tecté lædere. Igitur ad digladiationes istas criticas, quæ rem literariam dehonestant, nunquam descendit; in phrasibus ac sententiis expediendis, in antiquitate explicandâ, in poetæ, quem sibi edendum sumserat, mente atque consilio illustrando, in veterum vitâ, moribus, institutis describendis, satis largam sibi materiem invenit, quam nemo, nisi cum fructu consulet. Itaque labores ejus, ut par erat, magno doctorum consensu sunt approbati, ipseque inter æquales suos, non spernendos viros, magni semper habitus est, quorum quædam testimonia quæ secundæ Æschyli editioni, a Stanleio adornatæ, illustrandæ inserviant, ex ipsius MStis hic afferre in rem erit.

“ NOBILISSIMO VIRO TH. STANLEIO

Is. VOSSIUS

S. P.

Si quis me de proposito tuo in adornandâ novâ Æschyli editione certiolem fecisset, vir nobilissime, utique non defuissem muneri meo, libentissimèque transmissem quæ habeo hujus tragici exemplaria, ac item illa quæ ex diversis alienis olim collegi Codicibus. Verum cum non eorum sequaris exemplum qui semper promittunt, et nunquam præstant, sed opus perfeceris priusquam ullus tui ad nos laboris sensus aut fama perveniret, ex animo doleo non potuisse me privato officio anticipare id quod publico contulisti beneficium, simulque molestiam eripere per appendicem præstandi id quod junctim et continenti operâ perficere potuisses. Quandoquidem tamen tibi libet istum exantlare laborem, non prætermittam simul ac ad meos fuero reversus, pleraque quæ habeo Æschyli exemplaria colligere et ad te

transmittere. Gaudebis opinor ubi videris tam multas tuas conjecturas auctoritate codicum firmari, multaque præterea alia loca, quæ nullum humanum ingenium valeat emendare, feliciter admodum exinde posse restitui. In Prometheo quatuor versus desiderari verum est, sed quod de *Χοηφόρων* initio significavit tibi Dom. Pearson, id malè intellectum, quippe in omnibus quos vidi MStis exemplaribus Agamemnonis et *Χοηφόρων* tragœdiæ in unam coaluere, deestque omnino et Agamemnonis finis et principium alterius tragœdiæ, quia nempe in illo codice unde reliqua exemplaria permanarunt unum et aliud forsàn folium perierat. Porro et si in aliis Poetarum Græciæ monumentis, quæ ut audio emendatiora luci tradere meditaris, nostra tibi prodesse possint scrinia, æque illa ac noster tibi patebit animus, et pro arbitrio utrisque frui licebit. Londini, 1664, Feb. 11."

“ VIRO ILLUSTRISSIMO

D. I S A A C O V O S S I O

THOMAS STANLEIUS

S.

Literas quas ad Sherburneum meum dedisti, ipse mecum communicavit, in quibus de Manilii sive Manlii ut tu statuis nomine, et sæculo in quo floruit docte sane et *κριτικώτατος* disseruisti. Illud autem imprimis mihi placet, quod in iis honorificam de me mentionem fecisti, quodque promissorum memor de depromptis ad Æschylum e vetustis exemplaribus variis lectionibus et scholiis nondum editis, ais te nisi impediissent infelicia et funesta tempora, mihi jamdudum transmissurum. Amplector hanc tuam humanitatem, et gratulor paci per quam liceat solvere quod

pollicitus es; expecto itaque, et noris velim hæc tua honoraria officia quibus me prosequeris pergrata semper esse et futura, eoque magis quo maturius ad manus meas pervenerint Æschyli editionem secundam jam molientis, quam spero (nam magnam partem prioris fatali metropolews incendio consumptam, cum matre Thressa flammis me peperisse sentio) melioribus auspiciis te obstetricante, et auctiorem in lucem prodituram. Quin et quæcunque tua κειμήλια mihi commiseris, me optima fide restitutum recipio. Vale. XII Feb. 16⁷⁰/₆₉."

“ VIRO NOBILISSIMO ET DOCTISSIMO

THOMÆ STANLEIO

S. P. D.

JOANNES GEORGIUS GRÆVIUS.

Expectationem Æschyli tui magnam concitaverat Mericus Casaubonus sed postquam ille lucem adspexit, longe superavit spem et existimationem nostram. Nihil enim in hoc genere hâc ætate prodiit limatius et elegantius. Debent tibi quotquot literarum politorum antiquæque sapientiæ studiis censentur tantum quantum exsolvendo non sunt. Nam et poetæ obscurissimi locis infinitis facem præluxisti, et plurimas quibus obsitus erat labes ei abstersisti, ne nunc dicam de interprete vetusto, quem princeps publicasti, cum magno rei literariæ fructu. Hinc simul ac scriptorem illum præstantissimum vidi et evolvi, te amare cœpi et magni facere, hujusque mei in te studii ac voluntatis interpretem

ad te ablegavi ante hos binos annos meum Hesiodum; sed eventum non respondisse meis votis ac voluntati non ita pridem ex doctissimi Merici literis cognovi; ad hunc enim per nostros vestrosque bibliopolas curari jusseram fasciculum, in quem aliquot Hesiodi exempla erant conjecta, qui nescio quorum hominum perfidia interciderit. Nunc huic quæ inopino se dat, occasione serviendum existimavi; nam cum ad vos contendat juvenis insignis Johannes Crucius, I. U. D. Abrahami Hoidani Theologiæ professoris in Academiâ Lugdunensi excellentissimi ac disertissimi ex filia nepos, qui te jam pridem colit et admiratur, coramque venerari desiderat, literis etiam politioribus strenuam diu navavit operam, et etiam nunc navat, ejus fidei commisi aliud Hesiodi exemplar tibi tradendum, cui adjeci Luciani Pseudosophistam in quem animadversionum et notarum nonnihil scripseram. Erubescunt quidem hi libelli tuos subire oculos; sed missi alio nomine non sunt, quam ut editoris studium cultumque quo te prosequitur, testatum faciam. Si prolixam etiam ejus voluntatem bene de præclaris artibus nostris merendi tibi probaverint, functos se officio, et auspicato jam in lucem prodiisse putabunt. Sin vero et tuam benevolentiam ei promovere poterunt, tum vero non solum spe, sed et votis majora consequentur. In Homero recensendo nunc totus eram; sed me retardarunt Elzevirii, qui tundendo effecerunt ut passus sim mihi imponi opus recensendi Ciceronis, cujus editionem novam adornant. Id nunc studeo, ne inemendatior sit aliis quæ antehac prodierunt, et ut interpretum doctissimorum annotationibus ornetur. Si esset antiquorum MStorum copia, forsitan aliis prodiret melior et cultior. Vos ex veteribus bibliothecis si quid potestis conferre, quod utriusque auctoris, qui in sua quisque lingua princeps est, editioni illustrandæ inservire possit, et præclare de publicâ re literaria merebitis et laudes vestræ pleno ore decantabuntur. Vale

vir nobilissime, et me, si mereor, ama. Trajecti ad Rhenum Non. Febr. 1669.

Extrait du Journal des Sçavans.

Æschyli Tragœdiæ septem cum Schol. Græcis, versione et commentario Tho. Stanleii, in fol. Londini. Il se trouve a Paris chez Fred. Leonard rue St. Jacques.

Il y a tres belles choses dans ce poete, et c'est un des anciens Tragiques qui a eu le plus de reputation parmy les Grecs. Toutes les Editions qui nous en avions estoient tres imparfaites. Celle-cy à esté faite avec beaucoup de soin, et de diligence ; et elle doit estre mise dans les bibliothèques ; les autres n'y peuvent pas faire figure.

Mericus Casaubonus in Dissertatione de nupera Homeri editione Hackiana, p. 168.

In exultationis et gratiarum actionis significatione usurpat (vocem sc. ὀλολυγμός) vetus poeta tragicus, Æschylus, cujus præstantissimam editionem Londini curatam viro cl. D. Thomæ Stanleio debet aliquando posteritas.

Atque hactenus de primæ Stanleianæ editionis testimoniis. Secundam autem cum moliretur, ad eamque satis amplam suppellectilem comparasset, annum agens ^{tricesi-} mum quartum magno cum literarum dispendio immaturâ morte præreptus est. Quem vero apparatus editionis secundæ jam instruxisset, eum nos in hac nostra editione protulimus. Ad singulas scilicet tragœdias, vitam ac fragmenta, commentarium suum æqua parte auxerat. Versionem item Latinam, e versione Casauboni ad marginem editionis Stephanianæ adscripta, in Choricis emendaverat, conjecturas adhibuerat nonnullas cum Casauboni tum Joannis Pearsoni Episcopi Cestriensis, quæ forte a Merico Casau-

bono vel a Pearsono cum ipso communicatæ sunt, et nonnullas aliorum hominum eruditorum parcius hic illic adnotatas. Sin aliqui fuerint qui Stanleium malæ fidei insimulent, quod has conjecturas non ubique ad veros auctores retulerit, næ isti ex suo ingenio potius quam æqua ac liberali mente de illo iudicium faciunt. An quis eum ita infima doctorum in plebe delituisse existimat, ita parum de Æschylo, de Æliano, de ipsa denique quanta quanta sit Græcorum philosophia meritum, ut misellam sibi gloriosam unius atque alterius conjecturæ surreptione sibi quæreret, ac non potius inter primores sui sæculi viros suis meritis ac doctrina enituisse? Quis non æquius iudicabit istiusmodi crimen ad incuriam, infirmitatem humanam, festinationem vel memoriæ lapsum, quam fraudem ac malam fidem referre. Præsertim cum Stanleius priusquam editionem secundam, ex qua hoc crimen maxima ex parte ei obijcitur, aut in lucem protulisset, aut etiam præfatione qua subsidia sua doceret et suum cuique redderet, adornasset, morte præreptus est. Absit illud profecto, ut viris ingenio, humanitate, doctrina illustribus, post mortem calumniemur. Nec meum ita comparatum sit ingenium, ut aliquid ingenuis humaniorum artium ac literarum cultoribus detrahere studeam; cum vivis sine odio atque invidiâ ita versari velim, ut liberum atque ab iisdem studiis haud alienum decet, de mortuis silere malim, quam maledicere, atque ut vivis, ubi fert occasio, plaudere, ita SEPULTIS PARCERE.

Pauw. Editionem Stanleianam Hagæ Comitum anno MDCCXLV. duobus tomis forma quadrata repetiit Joannes Cornelius de Pauw., adjectis etiam suis, hoc est audacissimis, sæpe etiam inanissimis adnotationibus. Suam ipse sententiam, tanquam e cathedra, semper pronuntiat, Stanleio, Stephano, aliisque literarum principibus viris, se longe longeque præstantioribus, passim obloquitur, seipso,

ut mos est hominum imperitorum ac jactantium, unice delectatus; conjecturas tamen profert aliquando melioris frugi, quæ tamen an ipsius fuerint valde dubitari solet; plerumque infelicissime rem gerit, et vel maxime perspicua obscurat dum aliis oculatior videri cupit, Græcitatæ ac rei metricæ, quamvis Hephæstionem ediderit, juxta ignarissimus. Sed typorum nitore satis consuluit.

Repetita est etiam editio Stanleii, sine notis, Glascuæ anno 1746. forma quadrata minore ac 12mo.

Schutz. 1. Sequitur editio Schutziana quæ diversis annis in lucem prodiit. Vol. I. scilicet Halæ anno 1782. Vol. II. ibidem 1784. Vol. III. non nisi absolutis decem annis, anno scilicet 1794. ibidem est publici juris factum. Forma est 8va.

Satis magna sunt, quicquid aliqui dicant, hujus editionis merita, nec tamen ignoro quid illi objici possit, de quo mox libere dicturus sum. Editionem suam Heynio nuncupavit Schutz. Textum in tribus prioribus tragœdiis maxime Brunckii auctoritate, qui illas ediderat, refinxit, Varietatem lectionis textui subjecit, et commentarium satis doctum et copiosum addidit, in quo loca fere omnia difficiliora Latine reddidit, multaque pulchre expedit. Tomo primo continetur Prometheus et Septem contra Thebas, secundo Persæ et Agamemnon, tertius habet tres reliquas tragœdias, commentario breviori instructas et minore quidem cura et diligentia, ut videtur, editas. Fragmenta, Scholia, Indices, et Lexicon Æschylum ab editore in præfatione primi voluminis promissa, nondum prodierunt.

Schutz. 2. Secundam Editionem, adjecta interpretatione Latina et varietate lectionis in editt. Stanl. et Pors. sed nullo commentario instructam, duobus tomis 8vo. Halæ anno 1800. ipse protulit, post editionem majorem Porsoni, mox memorandam, quam sæpissime in textu secutus est.

Dolet quidem id crimen Schutzio objicere, a quo Stanleium nostrum vindicare voluimus. Sed alia omnia in præfatione professus, aliorum emendationes tam sæpe in suum usum tacite convertit, ut malæ fidei manifesto reus sit habendus. In commentario editionis primæ, et in varietate Lectionis editionis secundæ multa sibi adsumit quæ aliis erant tribuenda. Sed hoc omnibus notissimum est. Conjecturas quasdam, ex Stanleii MStis nunc demum a nobis editis, in suum usum eam tacite convertisse sæpius demonstravimus, simul fontem unde eas forte haurire poterit indicavimus. Adeat lector *Notas Variorum Criticas in Supplices v. 213.* atque indicem nostrum in *Notas Variorum.* Atque hæc quidem invitus, nec nisi ipsa veritate exigente, de viro cujus satis magna in Æschylo explicando ac restituendo sunt merita, adscripsi.

Pors. 1. “ Αἱ τοῦ Αἰσχύλου τραγῳδίαὶ ἑπτὰ. *Et docuit magnumque loqui nitique cothurno.* Glascuæ in ædibus academicis excudebat Andreas Foulis Academiæ typographus. MDCCXCV.” Fol.

Editio sane splendida, typis pulcherrimis ac forma majuscula. Continet septem tragœdias sine ulla præfatione vel varietate lectionis, at textu longe quam antea puriori. Hanc editionem e schedis Porsonianis quibus aliquis per malam fidem est abusus concinnatam fuisse satis notum est.

Pors. 2. Anno præcedente, nempe 1794., impressæ sunt, “ Æschyli tragœdiæ septem cum versione Latinâ, Glascuæ excudebat Foulis MDCCXCIV.” 8vo. 2 Tom. Sed hæc editio annos duodecim delituit, nec nisi anno MDCCVI. titulo Oxoniis repetito, in lucem prodiit. Textum habet Porsoni cura reformatum, sed non sæpe ab editione majore supra memorata discrepantem; locis autem ambiguis vel obscuris præponitur obeliscus, locis a Porsono restitutis

stellula. Horum numerus est 210, illorum 155*. Adjicitur versio Stanleii, sed seorsim impressa, ita tamen ut paginæ versionis textus paginis respondeant.

Both. “Æschyli dramata quæ supersunt, et deperditorum fragmenta Græce vel Latine, recensuit et brevī annotatione illustravit Fr. Henr. Bothe. Magdeburgensis. Lips. 1805.”

Nullius pretii est hæc editio, quæ Botheum, non Æschylum exhibet, textu summa licentia ex mera editoris conjectura reficto, nulla Codicum aut Græcitatæ ratione habita, ac tantum in memorabile temeritatæ exemplar proponi debet.

Nunc ad singulas nostri tragœdias seorsim editas, quibus in hac editione adornanda usi sumus, accedimus.

Garb. Prometheus cum versione Latina plane incondita et textu corrupto edidit Matth. Garbitius, apud Oporin. Basil. 1559. 12mo. eamque repetivit H. Steph. in delectu tragœdiarum 1567. 12mo. Quædam tamen habet Garbitius non spernenda in notis.

Giac. “Αἰσχύλου τραγωδία Προμηθεὺς δεσμώτης, *Prometeo legato tragedia d' Eschilo* vulgarizzata e con anno-

---

* Scilicet, nisi me fefellit inter memorandum oculorum acies

* Pr. 22.	† Pr. 31.
S. Th. 24.	S. Th. 31.
Pe. 26.	Pe. 24.
Su. 38.	Su. 26.
Ag. 65.	Ag. 26.
Ch. 22.	Ch. 10.
Eum. 13.	Eum. 7.
210	155

unde conjicere est duas posteriores tragœdias minus accurate a summo viro pertractatas fuisse.

fazione sub testo Greco illustrata in Roma MDCCLIV." Textum refert Stanleianum, versionem habet, luculentam sane, Italicam, cum notis doctissimis Mich. Angel. Giacomelli, qui Cardinali Girolamo Colonnæ editionem suam dedicavit.

Morell. "Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης cum Stanleiana versione, Scholiis α, β (et γ ineditis) amplissimisque variorum notis, quibus suas adjecit, necnon Scholia de metro ac Anglicanam interpretationem T. Morell S. T. P. SS. R. et A. S. Londini MDCCLXXIII."

Textum exhibet Stanleianum; Variorum notas satis diligenter selectas, cum quibusdam ipsius, et interpretatione Anglicana, quæ tamen languidior est, et sine ullo incommodo abesse posset.

Brunck. "Æschyli tragœdiæ Prometheus, Persæ et Septem ad Thebas, Sophoclis Antigone et Euripidís Medea, ex optimis exemplaribus emendatæ. Argentorati ex officina Henrici Heitz Universitatis Typographi. MDCCLXXIX."

In textu emendando duo cōdices adhibuit Brunckius, qui sunt nobis Colb. 1. 2. quorum hic A, ille B, Brunckio dicitur, uti memoravimus. Notas subjecit maximam partem criticas, ad varietatem lectionis pertinentes, eruditas tamen. Brunckium plerumque sequitur Schutz. 1. ut in edit. 2. Porsonum.

Burt. et Burg. Septem contra Thebas in tragœdiarum delectu Pentalogia dicto edidit Joh. Burtonus Oxon. 1758. quam editionem emendatiorem suisque notis instructam duobus tomis Oxonii 1779. 8vo. repetiit eruditus ac Reverendus Vir Thomas Burgess nunc temporis Episcopus Menevensis. Varietatem lectionis in hanc fabulam e Codd. Med. Colb. 1. 2. Ask. A. B. C. D. et Cant. 1. cum Burtono communicavit Askevius. Textum Stanleii exhibet hæc editio, subjecta Varietate lectionis et notulis partim Variorum partim editoris. Ad finem Tomi secundi accedunt

observationes Th. Burgessii et lexicon breve additamentis ab ipso factis locupletatum.

Wakef. Eumenidas in Tragœdiarum delectu 2 Vol. 8vo. Lond. 1794. edidit Gilb. Wakefield. Multa in textu, suo more licenter, quædam docte, plura tamen infeliciter novavit. Notas adjecit satis eruditas, sed nimis festinanter scriptas, ut sunt Wakefieldiana fere omnia.

Herm. Æschyli Eumenidas, specimen novæ recensionis tragœdiarum Æschyli edidit Godfredus Hermannus, Professor Lipsiensis, Lips. 1799. 12mo. Merum textum a se recensitum continet, sine ulla lectionis varietate, notulis aut præfatione, editum.

Æschyli Sophoclis et Euripidis fragmenta edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1619. Sententias insigniores inter Excerpta e poetis versione metrica donavit et notulis quibusdam instruxit H. Grotius.

Non prætereundæ sunt Æschyli versiones duæ, altera Anglicana satis animosa a R. Potter Londini anno 1779. edita, qui tamen Pauwio plus æquo favet; Gallica altera, eaque omnium quas novi interpretationum pulcherrima simul et doctissima, a F. J. G. De la Porte Du Theil facta, qui mentem Æschyli felicissime concepit et expressit. Eam itaque in poeta nostro illustrando sæpissime adhibui. Extat autem in nova editione Theatri Græcorum annis 1785, &c. Obiter moneo longe diversam esse hanc interpretationem ab illa, quam a Franc. Pompignan factam, sæpe, haud injuria, reprehendit Schutz. Ac dum hæc scribo in manus mihi venit editio ipsa Æschyli a Dutheilio concinnata quam prius frustra quæsiveram. Constat duobus tomis 8vo. Parisiis typis reip. anno 3. In præfatione hujus editionis queritur Dutheilus interpretationem suam, ipso absente typis mandatam, aliena, et sibi incognita manu, sæpe adeo fuisse mutatam ut eam vix ipse agnosceret.

Utrumque inter se conferendi occasionem nondum nacti

sumus, itaque iudicium nostrum, editioni nostræ textus Æschyli mox prodituræ reservamus.

Idem quoque in Choricis Æschyli a viro rei metricæ et Græcæ linguæ peritissimo Car. Burney anno 1809. Cantabrigiæ editis, facturi sumus. Cum enim quatuor tragœdias e prelo prius emissemus, quam Burnei Tentamen editum fuisset, melius nobis visum est lautam hanc supellectilem in editionem integram reservare.

Eadem de causa prætermittenda sunt Prometheus, Septem contra Thebas, Persæ, annis 1810. 1812. 1815. Cantabrigiæ docte simul et pulchre a Car. Jac. Blomfield editæ.

Restat jam ut de commentatoribus in Æschylum pauca dicamus, e quibus præcipui sunt Abresch. et Heath. quorum hic cum Pauwio acerrime digladiatur, multaque ejus commenta refutat, raro tamen ipse multa affert quæ ad loca maxime difficilia enodanda inserviant. Non quod ei defuerit eruditio, sed quod ut infimis longe superior, summis tamen inferior fuerit. Minus quippe valuit ingenio quam doctrina. De illo altero Brunckium audiamus, qui ad Sept. Th. 623. merita ejus sic expressit “Abreschii in Æschylum animadversiones immensam phrasium, exemplorum, locorum similium aut dissimilium et citationum congeriem continent, sed parum critici acuminis, et nihil fere quod ad Poetæ textum emendandum faciat, plurimas etiam falsissimas interpretationes.”

Cf. quæ nos ibidem in eandem sententiam, sed paulo lenius diximus. Prodierunt autem Abreschii Animadversiones in Æschylum duobus tomis, 8vo. quorum prior Medioburgi anno 1743. alter Zwollæ anno 1763. editus est. Heathius autem Notas suas in Tragicos edidit Oxon. 1761. 4to.

In Persas quoque diatriben scripsit Siebelis anno 1794, qua sine magno literarum dispendio carere possumus.

Superest tantum ut alia quædam editionis nostræ subsidia indicemus.

Primo igitur in loco de Specimine Askeviano dicendum est, cujus hic est titulus.

“Novæ editionis Tragœdiarum Æschyli specimen, curante Antonio Askew M. B. Coll. Emman. apud Cantabrigienses haud ita pridem socio commensali: Lugd. Bat. 1746.” Continet paginas 12. præmissa dedicatione ad illustrem medicum Ric. Mead, archiatrum regium. Sequitur specimen ex Eumen. v. 567—597. decerptum, textum et versionem Stanleianam exhibens cum Scholiis textui subjectis. Accedunt deinde notæ Variorum copiosissimæ, quas excipiunt ipsius Askevii notæ seorsim editæ, inter quas pulcherrima est emendatio v. 590. ubi pro οὐν reponitur οὐρανοῦ (sed ne sic quidem versui satisfactum est) cujus gratia hos versus in specimen editionis selectos arbitror, nam in cæteris ejus animadversionibus nihil est memoratu dignum. Postremam paginam occupant hic describendæ conditiones.

“1. Hæc editio chartæ optimæ imprimetur, et typis novis Græcis opera celeberrimi artificis Gulielmi Caslon sculptis, quales adhibiti sunt novæ editioni Plutarchi libelli de Iside et Osiride a Cl. Squire curatæ.

2. Absolvetur tribus quartæ formæ voluminibus.

3. Sumtus in typos Græcos et Latinos, item in chartam faciendi, et in corrigendi curam (opera enim dabitur ut prodeat liber quam potest emendatissimus) tot erunt et tanti, ut minoris constare quam duobus nummis aureis Anglicanis, quos vernaculo sermone appellamus GUINEAS, nequeat.

4. Ob intercedentia quædam negotia fieri nequit, ut

impressionem ejus libri e continenti nunc ordiamur. Quod quando fiet, significabimus publicis nuntiis. Interim pecuniam non accipiemus, antequam tertium volumen sub prelo revera sudet.

5. Interea temporis, donec ordiamur ipsam libri impressionem, rogamus eos, qui desiderio ejus tenentur, ut nomina sua Librario, quem quisque velit, suo dent; qui porro ad Joh. Arnold Langerak, Leidensem, Gulielmum Thurlbourn Cantabrigiensem, aut Joh. Whiston, aut Carolum Bathurst, Londinenses Librarios, curet. Plura enim non imprimuntur exemplaria, quam subscriptores erunt, quorum nomina præfigentur.

6. Exstabunt in hâc editione observationes ad Æschylum omnes, antea editæ, Turnebi, Robortelli, Sophiani, H. Stephani, Gul. Canteri, Stanleii, Arnaudi, Abreschii, et Pauwii, et ineditæ hactenus Aurati, Jacobi, Jos. Scaligeri, Grotii, Falkenburgii, Is. Casauboni, Bourdelotii, Pearsonii, Is. Vossii, Stanleii, Spanhemii, et aliorum doctorum virorum, deinde collatio triginta et quinque codicum Manuscriptorum Æschyli, Index porro rerum et verborum, Notæ tandem Editoris, et ejusdem liber de metro Græco tragico."

Εν προσῶπον τηλαυγές, ac, si nummos spectes Anglicanos "quos vernaculo sermone appellamus GUINEAS" vere aureum. Ex his autem, quæ sexto loco commemorat Askevius, subsidiis, longè majori parte, ac tantum non omnibus nos etiam usi sumus. Nam quod ingentem Codicum vim ab Askevio memoratam attinet, vereor ut eorum collatio in tribus prioribus fabulis multo plus lucis afferre potuisset quam nunc habemus. Quicumque enim sunt antiquitate vel fide spectatissimi, excepto Veneto illo præstantissimo nondum collato, et si qui in Hispaniâ delitescant, eorum lectiones in hanc nostram editionem contulimus. Qui sunt

serioris sæculi easdem lectiones sæpe referunt, ab eodem scilicet archetypo transcriptas. Hinc inter Codices a nobis adhibitos Guelph. et Ven. 1. *tantum non semper* consentiunt. Quod autem ad priorum editorum observationes pertinet, eas nos omnes summâ fide edidimus. Ad ineditas quod spectat, magnam quidem segetem promittit Askevius, quam tamen haud adeo uberem fuisse mihi persuasissimum est. Nihil enim amplectebantur nisi emendationes ad loca quædam haud ita multa, atque exceptis Grotii, Falkenburgii, et Spanhemii quæcumque fuerint, conjecturis, jam erant a Stanleio in curis secundis occupatæ. Qua de re jam antea diximus in præfatiuncula nostra primo volumini præmissa. Sed ne quis hoc in dubium vocet, quod Askevius in suum ex Needhami exemplari transtulit, lectoris iudicio permittimus. Hæc igitur Needhamus et post eum Askevius.

“*Casaub. et Cas.* Conjecturæ quædam desumptæ ex margine libri quo continetur Agamemnon cum versione et notis marginalibus sane multis ad Grammaticam præcipuè spectantibus Isaaco Casaubono adscriptis sed tanto viro nequaquam dignis, quem Lutetiæ ad me transmisit Johannes de Burigny.”

“*Jacob. et Jac. Pearson. et Pears. Rawl. et Raw.* Conjecturæ quædam desumptæ e margine libri per H. Stephanum impressi, quæ, ut plurimum, ut videtur, ab Henrico Jacob Collegii Mertonensis olim socio, et clariss. Io. Pearsono episcopo Cestriensi profluxerunt; quem mihi mutuo dedit Tho. Rawlinson RSS. olim fuit Th. Stanleii ut manus ejus abunde testatur. Vid. ejus notam in Agam. p. 789. C. (v. 214.) et Ant. Wood Athen. Oxon. Vol. 2. Col. 160. (Col. 158. seq.)”

Ex his prior liber, nempe *Casaub. et Cas.*, est ille cujus specimen didit Vauvilliers in Notitia et Excerptis Codicum Parisiensium Tom. I. p. 324. Alter autem, *Jacob. et Jac.*

etc., nunc est inter codices Bibliothecæ Cantabrigiæ D. IV. 38. nomenque Is. Casauboni in titulo sibi præfert, et passim ipsius et Pearsoni manu notatur, interdum etiam alia, quam non Stanleii sed Henrici Jacob. fuisse crediderim. Certe ductus literarum a manu Stanleii, mihi ex octo ejus voluminibus MStis satis cognita, abhorret, neque nomen ejus ullibi deprehendere potui. De Spanhemii, et Falkenburgii emendationibus nihil habeo, quod dicam, sed cur cæteris uberiores judicentur causam video nullam. Quas emendationes Grotii commemorat Askevius, eæ videntur esse Casauboni a Grotio ad marginem forte libri sui adscriptæ, semper enim *Cas.* et *Gro.* consentiunt. Obiter autem monendum est, librum illum *CAS.* in Bibliothecâ Parisiensi a Vauvillerio memoratum, non ipsius autographum habendum esse, sed tantum codicem, a quodam ejus auditore descriptum, notisque ac variis lectionibus cum Casauboni tum aliorum teste Vauvillerio partim bonæ frugis, sæpius plane puerilibus instructum. Ipse autem liber quo Casaubonus in prælectionibus suis usus est videtur fuisse alter ille modo memoratus*.

---

* Hæc cum scripsissem, venit mihi in manus responsio Boissonadi, ad amicum doctum, qui ad illum literas super hac re dedisset, hortatu summi atque amicissimi viri Samuelis Parr. Hæc conjecturas nostras plane confirmat, et crimen nimis temere Stanleio objectum manifeste refutat. Sunt igitur hujusmodi.

“ Demum transeo ad Æschylea de quibus me consulit tuis verbis vir reverendissimus Dr. Parrius. Codex fuit olim Puteanus, nempe Jac. Puteani, Cl. fil. Vauvillerius in Notitiis MStor. p. 326. T. 1. hunc hominem Gallice vocat *Jacques Pitou*: saltem scribere debuit *Pithou*. Sed Puteanus est *Du Puy*, non *Pithou*. *Pithou* Latine dicitur *Pithœus*. Et hæc erat Vauvillerii eruditio literaria, qui in Notitiis T. 1. p. 300. de Corinthio Gregorio verba faciens, Koenianam editionem ne fando quidem audierat. Quæ de hoc codice scribit Vauvillerius longiora sunt quam ut facile

Atque hæc quidem de Askevio ejusque suppellectili ; pauca tamen adhuc memoranda sunt subsidia quibus non-nihil adjuti sumus.

---

facile possint hic describi. Faehsii descriptio p. xxiv. codicis Casauboniani sumpta est ex impresso catalogo Bibliothecæ Regiæ ἀπολέξει. Post redemptus est, Faehsius omisit vel typographus: erat tum illius possessor. Post Theologus verba hæc scripsit quid sibi velint nescio. Forte et hic perierunt verba, Catalogi impressi auctor, vel alia in hunc sensum. Vauvillierius p. 324. describens notam quandam titulo codicis adpictam eo modo effert, *observationibus eruditissimis*, ipsa nota, quam ipse vidi, et nunc etiam video habet *observationibus crud.* Sed hoc est levissimum. Codex duarum manuum vestigia fert manifesta. Utraque videtur antiquior anno 1663. quo publica facta est Stanleiana editio. Nitidior dicitur Vauvillierio esse Casauboni, altera forte Jac. Puteani. Verba quæ leguntur p. 96. "absolvit Is. Casaub. 5 Cal. Mart. 1610." non statim litem dirimunt. Vidi manum indubiam Casauboni, et nullo modo illi similem reperi, quæ in hoc codice nitidior est, et Casauboni esse dicitur; similior esset alteri quam Puteani Vauvillierius esse putat. Notarum puerilis plerumque futilitas et quas nunquam Casaubonus ille potuisset publici juris facere, mihi suspicionem injicit fuisse descriptam hanc fabulam ab auditore aliquo Casauboni et "absolvit Casaubonus" sic intelligere deberi, absolvit *interpretationem* fabulæ, non autem descriptionem. Cæterum parum huic opinioni tribuo, nam vix credo circa annum 1610. Casaubonum adhuc Professoris munere fungi. Quicquid sit, si manus Casauboni altera duarum est, crediderim Casaubonianam esse, quæ est pulchra minus, lectu difficilior, atramento atro magis usa, et circa notas tantum et appendices versata. Altera nitidior quæ textum, versionem interlinearem, et marginales annotatiunculas fecit, vix Casauboni esse potest, cum indidem scripserit *ex emendatione Casauboni, ex Casaubono* etc. Tibi notas omnes hujus codicis describere res esset infiniti laboris, et non mei quod nunc fere nullum est, otii. Faehsius paucissima tantum excerpserit. Vauvillierius non dicit Stanleium Casaubonianas notas suas fecisse. Miratur quidem prodigiosum multis locis consensum, sed tamen Stanleium furem fuisse non pronunciat. "Cette conformité," inquit ille, "qu'on remarque en un grand nombre d'articles ne suffit pas néanmoins pour faire prononcer un plagiat: deux hommes tels que Casaubon et Stanley ont du nécessairement se recontrer quelquefois; et si Stanley eut connu le Manuscrit

Usi sumus editione Aldina e bibliotheca Academiae Cantabrigiensis in qua multa dicitur annotasse vir doctus. Is qui fuerit non liquet sed lectiones ejus fere tantummodo sunt emendationes e textu Turnebiano margini adscriptæ, et quantum ex colore atramenti conjicere est, fere ad natales editionis Turnebianæ referendæ. Idque mihi magis probabile videtur, quod nec Stephani nec Canteri lectiones memorentur, quæ vix aliquis, si jam editæ essent, prætermisisset.

In eadem bibliothecâ est Æschylus Canteri, magni Bentleii manu notatus, sed paucissimas emendationes, ad plurimum sex, continet. Paucas item conjecturas e Museo Britannico nacti sumus, ad marginem edit Pauwii Th. Tyrwhitti manu exaratas. Varias etiam lectiones ex edit. Glascuensi 1746. cujus ad marginem annotatæ erant a Musgravio, mecum benigne communicavit Joan. Mitford, qui in venditione bibliothecæ Porsonianæ librum istum emerat. Habet etiam lectiones ex codice MSto ad marginem edit, Canterianæ Emerici Bigotii manu descriptas. Sed has lectiones non nisi impressis septem Tragœdiis nactus sum, itaque editioni nostræ alteri reservantur.

Apud externos plurimum debeo humanitati viri amicissimi A. Merian I. U. D. qui mihi amicitiam summi viri Joannis Mulleri, bibliothecæ Augustæ Vindebonensi nuper præpositi conciliavit, codicum Venetorum collationem ab Abbatu Morellio factam mecum communicavit, et ab amico suo doctissimo I. D. La Roche, Basiliensi impetravit ut indicem verborum absolutissimum in textum Stanleianum, meam in gratiam conficeret.

---

nuscrit de Casaubon, il en eut profité plus souvent," et inferius p. 338. "ce que confirme je crois, ce que j'ai dit qu'il ne paroît pas avoir connu le MS. de Casaubon."

Atque hæc quidem de Askevio ejusque suppellectili ; pauca tamen adhuc memoranda sunt subsidia quibus non-nihil adjuti sumus.

---

facile possint hic describi. Faehsii descriptio p. xxiv. codicis Casauboniani sumpta est ex impresso catalogo Bibliothecæ Regiæ ἀπολέξει. Post redemptus est, Faehsius omisit vel typographus: erat tum illius possessor. Post Theologus verba hæc scripsit quid sibi velint nescio. Forte et hic perierunt verba, Catalogi impressi auctor, vel alia in hunc sensum. Vauvillerius p. 524. describens notam quandam titulo codicis adpictam eo modo effert, *observationibus eruditissimis*, ipsa nota, quam ipse vidi, et nunc etiam video habet *observationibus erud.* Sed hoc est levissimum. Codex duarum manuum vestigia fert manifesta. Utraque videtur antiquior anno 1663. quo publica facta est Stanleiana editio. Nitidior dicitur Vauvillerio esse Casauboni, altera forte Jac. Puteani. Verba quæ leguntur p. 96. "absolvit Is. Casaub. 5 Cal. Mart. 1610." non statim litern dirimunt. Vidi manum indubiam Casauboni, et nullo modo illi similem reperi, quæ in hoc codice nitidior est, et Casauboni esse dicitur; similior esset alteri quam Puteani Vauvillerius esse putat. Notarum puerilis plerumque futilitas et quas nunquam Casaubonus ille potuisset publici juris facere, mihi suspicionem injicit fuisse descriptam hanc fabulam ab auditore aliquo Casauboni et "absolvit Casaubonus" sic intelligere deberi, absolvit *interpretationem* fabulæ, non autem descriptionem. Cæterum parum huic opinioni tribuo, nam vix credo circa annum 1610. Casaubonum adhuc Professoris munere fungi. Quicquid sit, si manus Casauboni altera duarum est, crediderim Casaubonianam esse, quæ est pulchra minus, lectu difficilior, atramento atro magis usa, et circa notas tantum et appendices versata. Altera nitidior quæ textum, versionem interlinearem, et marginales annotatiunculas fecit, vix Casauboni esse potest, cum indidem scripserit *ex emendatione Casauboni, ex Casaubono* etc. Tibi notas omnes hujus codicis describere res esset infiniti laboris, et non mei quod nunc fere nullum est, otii. Faehsius paucissima tantum excerptis. Vauvillerius non dicit Stanleium Casaubonianas notas suas fecisse. Miratur quidem prodigiosum multis locis consensum, sed tamen Stanleium furem fuisse non pronunciat. "Cette conformité," inquit ille, "qu'on remarque en un grand nombre d'articles ne suffit pas néanmoins pour faire prononcer un plagiat: deux hommes tels que Casaubon et Stanley ont dû nécessairement se recontrer quelquefois; et si Stanley eut connu le Manuscrit

Usi sumus editione Aldina e bibliotheca Academiae Cantabrigiensi in qua multa dicitur annotasse vir doctus. Is qui fuerit non liquet sed lectiones ejus fere tantummodo sunt emendationes e textu Turnebiano margini adscriptæ, et quantum ex colore atramenti conjicere est, fere ad natales editionis Turnebianæ referendæ. Idque mihi magis probabile videtur, quod nec Stephani nec Canteri lectiones memorentur, quæ vix aliquis, si jam editæ essent, prætermisisset.

In eadem bibliothecâ est Æschylus Canteri, magni Bentleii manu notatus, sed paucissimas emendationes, ad plurimum sex, continet. Paucas item conjecturas e Museo Britannico nacti sumus, ad marginem edit Pauwii Th. Tyrwhitti manu exaratas. Varias etiam lectiones ex edit. Glascuensi 1746. cujus ad marginem annotatæ erant a Musgravio, mecum benigne communicavit Joan. Mitford, qui in venditione bibliothecæ Porsonianæ librum istum emerat. Habet etiam lectiones ex codice MSto ad marginem edit, Canterianæ Emerici Bigotii manu descriptas. Sed has lectiones non nisi impressis septem Tragœdiis nactus sum, itaque editioni nostræ alteri reservantur.

Apud exteros plurimum debeo humanitati viri amicissimi A. Merian I. U. D. qui mihi amicitiam summi viri Joannis Mulleri, bibliothecæ Augustæ Vindebonensi nuper præpositi conciliavit, codicum Venetorum collationem ab Abbatu Morellio factam mecum communicavit, et ab amico suo doctissimo I. D. La Roche, Basiliensi impetravit ut indicem verborum absolutissimum in textum Stanleianum, meam in gratiam conficeret.

---

nuscrit de Casaubon, il en eut profité plus souvent," et inferius p. 338. "ce que confirme je crois, ce que j'ai dit qu'il ne paroît pas avoir connu le MS. de Casaubon."

His itaque subsidiis fretus, unum hoc studui ut Varietatem lectionis e codicibus atque editionibus supra memoratis collectam dilucide proponerem: editorum ante Stanleium notas integras suis locis insererem; cæterorum post Stanleium cum editorum tum emendatorum, aut integras, aut si forte aliquando pressiores, suis tamen verbis ut plurimum servatis exhiberem; quicquid denique ad verborum crisin et rem metricam spectaret ad notas Variorum Criticas referrem: quæ ad poetam explicandum pertinerent in notis Variorum Philologis colligerem, suum cuique referens, ut quid singulis deberetur lector intelligeret, et cum nostram tum aliorum sententiam ita propositam haberet, ut in eligendo, suo ipsius uteretur iudicio. Denique quicquid feci, id fide ac diligentia, sine asperitate ac sine superbiâ aut odio factum volui; quicquid indocte insciteve fecerim, L. B., humanæ infirmitatis memor, hoc mihi ignoscas oro; si quid melioris frugis repereris, laboribus nostris frui, ac Vale*.

Dabam e museo meo
Salopiæ xv. Kal. Jun.
A. S. MDCCCXV.

---

* Postquam hanc præfationem typis mandaveram, ipse Casauboni codicem Parisiis inspexi. Ac primo quidem neutram manum Casauboni esse credidi. Sed cum alia ejus scripta indubiæ fidei ibidem evolvissem duplici ac plane diverso caractere eum in scribendo usum fuisse repperi. Atque in librum ejusdem Bibliothecæ No. 8451. incidi, cum hoc, de quo agitur, plane gemellum. Continet vero Aristophanis Equites et quædam ex Anthologia a Casaubono descripta, cum versione interlineari ac notulis manu quidem pulchriori quam qua festinanter uti solebat vir magnus exaratis, sed huic tam simili ut ovum non sit ovo similis.

ÆSCHYLI
VITA, CATALOGUS DRAMATUM,
FRAGMENTA:
CUM
NOTIS VIRI ILLUSTRIS
THOMÆ STANLEII
ET
ACCESSIONIBUS AMPLISSIMIS
AD FIDEM AUTOGRAPHI MS. NUNC PRIMUM EDITIS,

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ὁ Τραγικός, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγεῖρα ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτῆ ὑπερῆρε κατὰ τὴν ποιήσιν, καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε τῆ χορῆ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν,

Ἄλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά,
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.—

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν τεσσαρακοσὴν Ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ φασὶν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγεῖρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῆ φράσει περιθεῖναι, χρώμενος. αἱ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων ἔ πολλαὶ αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκαὶς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τετὶ τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανῆργον, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλλότριον τῆς τραγωδίας ἡγόμενος. ὡς διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων, κωμωδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ, ἕως τρίτης

ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων, οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος ἐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῆ κατασκευῆ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὐρεθεῖεν· γνώμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, ἐ πᾶν. ταῖς τε γὰρ ὕψει καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατὰ τινος μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεῖς, καὶ ἠσσηθεῖς νέω ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ· κατὰ δὲ ἐνίης, ἐν τῷ εἰς τὰς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἠσσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγείον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τῷ Αἰσχύλῳ, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσοῦτον ἐκπληξῆσαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴττην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴττας, οἰωνίζομενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικῆσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὡν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τῆτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. αἰτὸς χελώνην ἀρπάσας, ὡς ἐγκρατῆς γενέσθαι τῆς ἀργας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν, συνθλάσων τὸ δέρμα. ἢ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τῆ ποιητῆ, φονεύει αὐτόν. χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεῖς ἔτως, Οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες ἔτως,

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τέδε κεύθει

Μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.

Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι.

Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Εἰς τὸ μνημα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγωδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζον τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσούτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτῆ, τὸν βελλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα, καὶ ἐπὶ τέτοις σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεῖςκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκαστο.

VITA ÆSCHYLI.

ÆSCHYLUS Tragicus genere Atheniensis fuit, pago Eleusinius, filius Euphorionis, Cynægiri et Aminiaë frater, nobili oriundus familia. Tragœdias scribere admodum juvenis instituit; atque eos qui præcesserunt tam poesi, quam scenæ dispositione, apparatus splendore, histrionum ornatu, chorique gravitate longe supereminuit. Unde Aristophanes,

*Sed tu princeps o Græcorum tumida ampullate Camæna,
Et decus addens Tragicis næn Is.—*

Coætaneus erat Pindaro, natus Olympiade quadragesima. Magnanimum fuisse aiunt, et prælio ad Marathonem una cum fratre Cynægiro interfuisse, ut et pugnaë navali ad Salaminem cum juniore fratre Aminia, et pedestri ad Plataëas. Porro quoad poesin magnum ubique et sublime affectat, onomatopœiis et epithetis metaphorisque, et omni quod stylo pondus addere posset, usus. Dispositiones dramatum suorum non multas peripetias et implexus habent, sicut fit apud recentiores. Sublimitati enim et tumori studet, antiquam esse censens hanc partem: at vafrum, elegans et sententiosum, a Tragœdia alienum. Itaque quod affectata personarum gravitate abundet, Comice ab Aristophane perstringitur. Quippe in Tragœdia quæ *Niobe* inscribitur, ipsa Niobe usque ad diem tertium obnupto vultu sepulchro liberorum insidens nihil loquitur. Quinetiam in *Hectoris Lutris* Achilles similiter opertus nihil effatur, præter pauca quædam sub initio alternatim ad Mercurium. Quo fit, ut eclogæ apud eum forma differentes reperiantur plurimæ; sententiæ vero, sympathiæ, vel aliud quicquam quod lacrymas eliciat, prorsus nullæ. Etenim spectaculis et fabulis magis ad prodigiosum stuporem commovendum quam ad deceptionem est usus. Ad Hieronem Siciliaë Tyrannum se contulit, secundum

quosdam, quod ab Atheniensibus posthabitus, et a Sophocle admodum juvene victus fuerit: at secundum alios, quod a Simonide Elegiaco quodam carmine in eos qui ad Marathonem occubuerant superatus. Elegia enim tenuitate quadam ad commiserationem commovendam apta gaudet, a quo Æschyli stylus, ut diximus, longe abest. Referunt nonnulli quod dum exhibuerit Eumenidas, tumultuose ingrediente choro, ita percussum terrore populum, ut infanti deliquium, gravidæ abortum paterentur.

Siciliam adveniens quo tempore Hieron Ætnam conderet, *Ætnas* Tragœdiam exhibuit, vitam felicem urbem incolentibus auspicatus. Multumque ab Hierone tyranno et Gelois in honore habitus, cum tres annos ibi egerat, sexaginta quinque natus, in hunc modum obiit. Aquila arrepta testudine, cum prædæ compos fieri non potuerit, in saxa demisit, quo concham effringeret: quæ Poetæ capiti illisa eum interfecit. Quippe oraculum ei hoc datum fuit, *Te telum caeleste neci dabit*. Mortuum Geloï sumptuose inter publica monumenta sepelientes magnifice honorarunt, hoc inscribentes Epitaphium,

*Euphorione patre et patria Æschylus ortus Athenis
Mortuus ad læti conditur arva Gelæ,
Virtutis specimen, Marathonie campe, fateris,
Atque experte tuo, Mede comate, malo.*

Ad sepulchrum ventitantes quotquot Tragœdiis operam navarunt, parentabant et Dramata egerunt. Tanto vero in pretio habuerunt Æschylum Athenienses, ut etiam post mortem ejus decretum ferrent, quod quicumque Æschyli Fabulas docere vellet, choro donaretur. Vixit autem sexaginta tres annos, Dramata sexaginta sex composuit, et præter hæc Satyrica circiter quinque. Victorias tredecim obtinuit, nec paucas post mortem adeptus est.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΑΙΣΧΤΛΟΝ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀκρύεσσαν αἰοιδὴν
Πυργώσας σιβαρῆ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἑκάς αἴης
Κεῖται, κυδαίνων σήματι Θρινακίην,

ΑΔΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Αἰσχύλον ἦδε λέγει ταφίῃ λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
Τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ Κεκροπίης,
Λευκὰ Γέλας Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος αἰσῶν
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Θέσπιδος εὐρεμα τῆτο· τὰ δ' ἀγροῖῳτιν ἀν' ὕλαν
Παίγνια, καὶ κόμης τῆσδε τελειότερης
Αἰσχύλος ἐψύχωσε, νοήσιμα * ετα χαράξας
Γράμματα, χεῖμάρῳ δ' οἷα καταρδόμενα.
Καὶ τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν. ὦ σῶμα πάντων
Δεξιὸν ἀρχαίων, ἦσθά τις ἡμιθέων.

EPIGRAMMATA IN ÆSCHYLUM.

ANTIPATRI.

Anthol. III. Tit. VI.

Ille cothurnatæ fastigia turgida Musæ
Fermentans crudo primulus eloquio
Æschylus Euphorione satus procul Atthide terra
Servat honestatam funere Trinacriam.

INCERTI IN EUNDEM.

Ibid.

Æschylus hic magnus situs est (titulo urna loquaci
Hæc monet) a patria Cecropis urbe procul
Quem vicina Gelæ præterfluit unda Sicani,
Atticus en cives livor in egregios!

DIOSCORIDIS.

Invenit Thespis, per silvam evexit agrestem
Æschylus hos lusus pellepidosque jocos,
Gratum spectanti modulatus et uile carmen,
Quod rapido veluti flumine juge ruit.
Instituitque novam scenam. Doctissimus ille
Antiquos inter, semideusque fuit.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, Ἀθάμας, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι, Αἰτναῖοι νόθοι, Ἀμυμώνη, Ἀργεῖοι, Ἀργὼ ἢ * Κωπευσῆς, Ἀταλάντη. Βάκχαι, Βασσάραι. Γλαῦκος ποτνιαεύς. Δανααίδες, Δικτυεργοί. Ἐλευσίνιοι, Ἐπιγονοί, Ἐπτὰ ἐπὶ Θήραις, Εὐμενίδες. Ἡδωνοί, Ἡλιάδες, Ἡρακλεῖδαι. Θεόδωροι ἢ * Ἰσομοιασαί, Θρήϊσσαι. Ἰκέτιδες, Ἰξίων, Ἰφιγένεια. Κάβειροι, Καλλισῶ, Κᾶρες ἢ Εὐρώπη. Κερκύων, Κήρυκες, Κίρκοι σατυρικοί, Κρῆσσαι. Λαῖϊος, Λέων, Λήμνιοι, Λυκοῦργος. Μέμνων, Μυρμιδόνες, Μυσοί. Νεανίσκοι, Νεμέα, Νηρηίδες, Νιόβη. Ξάντριαι, Οἰδίπους, Ὅπλων κρίσις, Ὅσολόγοι. Πενθεὺς, Περῆραιβίδες, Πέρσαι, Πηνελόπη, Πολυδέκτης, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λυόμενος, Προπομποί, Πρωτεύς. Σαλαμίνιοι, Σεμέλη ἢ Ὑδροφόρος, Σίσυφος δραπέτης, Σφίγξ. Τήλεφος, Τοξότιδες, Τροφοί, Ὑψιπύλη. Φιλοκτήτης, Φορκίδες, Φρύγες ἢ Ἐκτορος λύτρα. Φρύγιοι. Χοηφόροι. Ψυχαγωγία, Ψυχουσασία.

ÆSCHYLI
DEPERDITORUM DRAMATUM
FRAGMENTA

QUÆ COLLEGIT TH. STANLEIUS.

Quæ uncinulis includuntur ex ipsius Stanl. autographo accedunt.

ΑΘΑΜΑΣ.

I.

Τρίπεν λέβητα. Athen. Deipn. VII. 19. fortasse supplendum
ex eodem Athenæo II. 2. vel ex Eustath. in Iliad. γ. 123. licet
uterque nomen Tragœdiæ reticuerit,

Τὸν μὲν τρίπυς ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
'Αεὶ φυλάσσω τὴν παρὰ πυρὸς γάσιν.

Hunc vero excepit tripus, domesticus lebes
Semper retinens stationem super ignem.

II.

'Αήτης. Hesych.

III.

'Απαρτιᾶ. Hesych.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

Τί σοι ὁ 'Απόλλων κεκιθάρικεν;

Quid tibi Apollo cecinit. Zenob. VI. 14.

ΑΙΤΝΑ.

I.

Τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα τίθενται βροτοί;
Σεμνὸς Παλίπυς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.

Ἡ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις;
 Πάλιν γὰρ ἤκασ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος.

A. Quodnam igitur nomen tribuunt iis mortales?

B. Venerandos Palicos Jupiter indigitavit.

A. Num et proprie Palicorum nomine indigitantur?

B. Quippe reversi e tenebris in hanc lucem.

Macrob. Saturn. V. 19.

II.

Κρείττονας. Hesych.

III.

Quo tempore Hieron Ætnam condidit fabulam hanc exhibuit poeta, felicem incolis vitam auspicatus. Anonym. in Vita.

ΑΙΤΝΑΙΟΙ.

I.

Αἰμοί. Hesych.

II.

Ἀναξίαν. Hesych.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Ἀποσάς. Hesych.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

I.

Σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Tibi quidem nubere fatale est, maritum ducere non est.

Ammon. de differ. verb. in Γῆμαι.

II.

Κᾶγωγε τὰς σὰς Βακκάρεις τε καὶ μύρα,

Ego vero et tuas Baccaridas, et unguenta tua.

Athen. Deipn. XV. 12.

III.

Θρώσκων. Hesych. [Vid. Eumen.]

ΑΡΓΕΙΟΙ.

I.

Καὶ πολτακὰν, κύληταν, καὶ χλῆδον βαλῶν.

Et missilia et amentata et immundicias jaciens.

Harpocrat. in χλῆδος.

II.

Καπανεύς με καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραιος ἀρῶρων
ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν. Etymolog. in Ἐηλύσια.

III.

Ἀπόσκημα. Hesych.

IV.

Ἐμμέλεια. Hesych.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ.

Εἰλλόμενον. Hesych.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

Κάρφει παλαιῶ, κἀπιβωμίῳ ψόλω.

Ligno arido, et fumo ab altari.

Schol. Nicand. ad Theriac. γ. 288.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

I.

Κόγχαι, μύες κ' ὄστρα.

Conchi, musculi et ostrea. Athen. Deipn. III. 10.

II.

Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίᾳ Διὸς

Ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίᾳ Λίχᾳ.

Euboïda flexum circa Cenæi Jovis

Actam, sepulchrum pone infelicis Lichæ.

Strabo, X. p. 447.

III.

Totius fabulæ argumentum a Glaucō deduxit, qui piscator cum fuerit juxta Anthedonem, herba quadam gustata in mare prosiliit, et marinus deus habitus est. Pausan. in Bœot. c. 22.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

I.

Ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶν νεκρός,

Ἴπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐκπεφευγμένοι.

In currum currus, in mortuum mortuus,

Equi in equos irruerunt. [Aristoph. in Ran. γ. 1450. et

Schol. Eurip. ad Phœniss. γ. 1198.]

II.

Καλοῖσι λυτροῖς ἐκλέεσθαι μὲν δέμας,
Ἐς ὑψίκρημον Ἰμέραν δ' ἀφικόμην.

Pulchris lavacris ablutum est corpus,
In sublimem Himeram adveni. Schol. Pind. Pyth. Od.
I. 152.

III.

Σατύρες. Schol. Theocr. in Idyll. IV. 62.

IV.

[Εὐφήμοις γόοις. Hesych.]

V.

[Ξιφίρε λίμνη. Hesych.]

ΔΑΝΑΗ

Καθαίρομαι γῆρας. Hesych.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

I.

Κᾶπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἠλίου φάος,
Ἐως ἐγείρω πρευμενεῖς τῆς νυμφίης,
Νόμοισι θέντων, σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Dein egreditur splendidum Solis jubar,
Dum suscito sponsos amicabile
Cantibus, una cum pueris et puellis. Schol. Pind. Pyth.
Od. III. 27.

II.

Ἐρᾷ μὲν ἀγνὸς ἔρανος τρῶσαι χθόνα·
Ἐρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμψ τυχεῖν.
Ὀμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος ἔρανε πεσὼν
Ἐλυσε γαῖαν· ἢ δὲ τίκτεται βροτοῖς
Μήλων τε βόσκας καὶ βίον Δημήτριον.
Δένδρων δὲ τις ὥρ' ἐκ νοτίζοντος γάμψ
Τελείος ἐσι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

Verba sunt Veneris :

Amat quidem purum cœlum penetrare terram :
Peroptat et terra illis frui nuptiis.
Imber à benigno cœlo defluens

Fœcundat terram, quæ parit mortalibus
Gregumque pastus et victum Cerealem:
Arborumque pulchritudo humidis nuptiis
Perficitur: quorum omnium ego causa sum.

Athen. Deipn. XIII. 8.

ΔΙΚΤΥΟΥΔΑΚΟΙ.

I.

Ὅβρια. Ælian. Hist. Animal. VII. 47.

II.

Θοινᾶσθαι. Hesych.

ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΟΙ.

— δικτύς δ' εὐήτρια. Pollux. VII. 10.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Refert Medeam Bacchi Nutrices una cum viris ipsarum
coxisse, et ad juventutem restituisse. Schol. Eurip. in Argu-
mento Medeæ.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

Ἀοξήσω. Hesych.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

Theseus Adrasto concedit ut cæsorum cadavera sepeliantur.
Plut. in Thes. p. 14.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

— κεκμηῆτι μαλακίων ποδί. Harpocraton. in
Μαλακίζομεν.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

I.

Λοιβαὶ Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίε γάμω,
Ἥρας τε.

Libamina Jovis primum felices ob nuptias,
Et Junonis. Schol. Pind. Isthm. Od. VI. 10.

II.

Τὴν δευτέραν γε κρᾶσιν Ἥρωσι νέμω.

Secundam commistionem Heroibus tribuo. Ibid.

III.

[Τρίτον] Διὸς Σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

[Tertium] Jovis sospitatoris precatoriam libationem. Ibid.

IV.

[Τιμαλφής. Hesych.]

ΕΥΡΩΠΗ, ἢ ΚΑΡΕΣ.

I.

— Ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ

Ἄει τὰ λῶσα πάντα τ' ἀνθρώπων στρατῷ.

— verum Mars amat

Semper viros præcipuos exercitus. Stobæus Ecl. Eth.

Serm. LI.

II.

Μύλας. Stephanus in Μύλασα.

ΗΔΩΝΟΙ.

I.

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς,

Ἵθια τ' ὄργαν' ἔχοντα.

Veneranda Cotys in Edonis,

Montana instrumenta habentem. Strabo. X. p. 478.

II.

Ὁ μὲν ἐν χερσὶ βόμβηκας ἔχων,

Τόρνε κάματον δακτυλόδεικτον,

Πίμπλησι μέλος,

Μανίας ἐπαγωγὸν ὀμοκλάν.

Ὁ δὲ χαλκοθέοις κοτύλαις ὄττοβεῖ.

Hi manibus tenebant bombos,

Torno elaboratos,

Implebantque melos,

Strepitum qui furorem alliceret.

Alius autem æratis strepit crepitaculis. Ibid. p. 471.

III.

Ψαλμός δ' ἀλαλάζει
 Ταυρόφθογγοι δ' ὑπομηκῶνται
 Πόθεν ἔξ ἀφανῆς φοβέροι μίμοι,
 Τυμπάνε δ' ἠχῶ ὡσθ' ὑπογείε
 Βροντῆς φέρεται βαρυταρβῆς.
 Psalmus autem resonat,
 Boumque mugitus æmulæ voces reboant
 Aliunde ex operto, terribiliter;
 Tympanique echo tanquam subterranei
 Tonitrus fertur turbulenta. Ibid.

IV.

Τί ποτ' ἔσαι ὁ μυσόμαντις, ἀλαλος. ἀβρατεὺς ὃν σθένει.
 Schol. Aristoph. ad Aves, γ. 227. Et Suid. in Μυσόμαντις.

V.

Ἰκταρ. Erotian.

VI.

Ἄδασμος. Hesych.

VII.

Αἰγίζεσθαι νευρίδας. Idem.

VIII.

Ἀμφίδρομος. Idem.

IX.

Ἀσσιςα. Idem.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

I.

— ἀφθονεσέραν λίβα. Athen. Deipn. X. 6.

II.

Ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσα πατρὸς Ἡφαιστοτευχῆς δέπας ἐν
 τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμα πόρον, εἰδ' εἰς
 Μελανίππε προφυγῶν ἡμερτῆς νυκτὸς ἀμολγόν. Athen. XI. 5.

III.

Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός. Schol. Sophocl. Œd. Col. γ. 1248.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

I.

Οὐ γὰρ τι μείζον ἄλλο τῷδε πείσομαι.

Non enim aliud majus hoc malo patiar.

Stobæus. Eth. CXXIII.

II.

Ἀμφιμήτορες. Hesych.

III.

Ἐπιγλωσσῶ. Idem.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

— Ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον ἐκφάτνωμά τ', ἢ
Κύνημα, τριγώνοις ἔμπεραίνετω ῥυθμοῖς.

— Sed hic quispiam Lesbium laqueare quoddam
Atque cynema triplicibus laudet rhythmis.

Pollux. VII. 27.

ΘΕΩΡΟΙ, ἢ ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

I.

Καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων
[Καλλαβίδων τε.]

Et veterum convitiolorum. Athen. XIV. 7.

II.

Ἰαμβίς. Hesych.

III.

Ἀποσάς. Idem.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

I.

Ἀγαῖς. Hesych.

II.

Captivos introducit κηδεμονικὰς, non εὐπροσώπας. Schol.
Soph. ad Ajacem, v. 134.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

I.

Στέλλειν ὅπως τάχιστα, ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθειῖ Λοξία θεσπίσματα.

Mittere quam citissimè; hæc enim
 Jupiter communicat Apollini oracula.   Macrob. Saturn.
 V. 22. et Schol. Sophocl. in Œd. Col. v. 791.

II.

Κασωλάβα.   Hesych.

III.

Mystica quædam in hac fabula propalasse monet Eustratius
 in Aristot. Ethic. III. 1.

Ι Ξ Ι Ω Ν.

I.

Βίε πονηρῆ θάνατος εὐκλέεσερος.

Vita mala mors est illustrior.   Stob. Eth. CXXII.

II.

[Ἱερεΐτιν.   Hesych.]

III.

[Ixionem ab Antione progenerat refert.   Schol. Pind.
 Pyth. II. 40.]

Ι Φ Ι Γ Ε Ν Ε Ι Α.

I.

Mystica quædam hac in fabula efferre monet Eustrat. ad
 Eth. Aristot. III. 1.

II.

[Suid. in Κυδάζεται· καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱφιγενείᾳ,
 Οὐ τοι γυναιξὶ κυδάζεται.]

Κ Α Β Ε Ι Ρ Ο Ι.

I.

Ὅρνιθα δ' ἐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Itineris mei ὄρνιθα te non facio.   Athen. IX. 4.

II.

Argonautas omnes enumerat.   Schol. Pind. Pyth. Od.
 IV. 303.

III.

Jasonis comites introducit ebrios.   Athen. X. 7.

ÆSCHYL I

ΚΑΛΛΙΣΤΩ

Πανίας βήσας. Hesych.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

I.

Ἄμβωνες. Hesych.

II.

Ἄμφωτίδες. Jul. Poll. X. 45.

III.

Ἄνεψύχη. Hesych.

IV.

Ἄτίσεις. Idem.

V.

Εὐληματεῖ. Idem.

VI.

Ἄρον. Harpocraton.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

I.

Λογγάζειν. Poll. IX. 8.

II.

Στενόςομον τὸ τεῦχος. Idem X. 19.

III.

Καὶ τῆς σισύρας τῆς λεοντίας. Idem X. 49.

ΚΙΡΚΗ ΣΑΤΥΡΙΚΗ.

I.

Αὐτόφορβος. Hesych.

II.

Ζυγώσω. Idem.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

I.

Λευκοῖς τε γὰρ μόροισι, καὶ μελαγχύμοις,

Καὶ μιλοπρέπτοις βρίθεται ταύτῃ χρόνῳ.

Candidis enim moris ac nigrum succum fundentibus,
Venustoque rubricæ colore tinctis onustæ sunt ejus re-
gionis arbores. Athen. II. 11.

II.

Ὑποτοπήσαι. Hesych. in Ἀτόπασον.

III.

Ἐπιξενῆσθαι. Hesych.

Δ Α Ι Ο Σ.

Ἀράχνα. Hesych.

Λ Ε Ω Ν.

—σατυρικόν

Ὀδοιπορῶν δῆλημα χωρίτης δράκων. Stephanus in Χώρα.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

I.

Καὶ τῶνδ' ἔπινες βρύτον ἰχναίνων χρόνῳ,
Καὶ σεμνοκόπτει τῆτ' ἐν ἀνδρείᾳ σέγγῃ.

Jam inde brytum biberat, temporis spatio seipsum extenuans,
Ac sub virili tecto cum gravitate modestiaque sese tundens.
Athen. X. 14.

II.

Καὶ τέσδε κημῆς σώματος. Schol. Aristoph. in Equit.
γ. 1147.

III.

Ἄκκε δ' αὖ ἕς ἔχων. Schol. Sophocl. in Œd. Colon.
γ. 668.

IV.

Ἀνέτατος. Hesych.

V.

Mirum in modum regiam Lycurgi, non aliter quam si
esset Bacchi celebritas, concitari et furere facit. Dionys Longin.
De Subl. Sect. XIII.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

Fabulæ initium,

I.

Τάδε μὲν λεύσσεις,
 Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Δοριλυμάντες
 Δαναῶν μόχθες
 Οὓς (προπέπωκας)
 Εἴσω κλισίας.

Hos quidem aspicias,
 Generose Achilles,
 Hasta-perditos
 Danaorum dolores,
 Quos (prodidisti)

Intra tentorium. Harpocrat. in Προπεπωκότες.

Et Schol. Aristoph. in Ran. γ. 1023.

II.

Ὡς δ' ἐς μύθων καὶ Λιβυσικῶν λόγος,
 Πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῶ τὸν αἰετὸν
 Εἶπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος,
 Τόδ' ἐκ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 Ἄλισκόμεσθα.

Ui perhibent fabulæ Libysticæ,
 Sagitta vulneratam aquilam
 Dixisse hoc, conspicatam pennæ artificium
 Haud ab alienis, sed a propriis alis
 Capimur. Schol. Aristoph. in Ran. γ. 809.

III.

[Καὶ μὴν, φιλοῦ γὰρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.
 Atqui, amo enim, non contaminantia mihi ista. Suidas
 in Ἀβδέλυκτος.]

IV.

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκέων
 Ἰήκοπον εἰ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
 Phthiota Achilles, cum quid exitiale hominibus audieris
 Quare non festinas in auxilium, laboris remedium?
 Aristoph. in Ranis, γ. 1295.

V.

Ἄντιλοχ' ἀποίμωξον με τῷ τεθνηκότος
Τὸν ζῶντα μᾶλλον.

Antiloche, me defle vivum

Potius quam mortuum. Schol. Aristoph. in Concion.

γ. 392. [Suid. in Vocibus ἀποίμωξόν με τῷ Τριωβόλε.]

VI.

Σέβας δὲ μηρῶν ἄγιον ἐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάρισε, τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Purum crurum decus tu non reveritus es,

O infelix, frequentia nec oscula. Athen. Deipn. XIII. 8.

VII.

Ἰὼ Καίκε, Μύσσαι δ' ἐπιρροαί.

Iō Caïce, et Mysia fluenta. Strab. XIII. p. 616.

VIII.

Δεκέμβολον. Schol. Aristoph. ad Aves, γ. 1256.

IX.

Ἴππαλεκτρῶν. Schol. Aristoph. ad Pacem, γ. 1177.

X.

Ἀγρέμονα. Hesych.

XI.

Ἀμφιβάλλει ἐγκεράδι. Idem in Ἐγκεράς et Κεράς.

ΜΥΣΟΙ.

I.

Ποταμῷ Καίκε χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν·

Εὐχαῖς δὲ σώσεις δεσπότης Παιονίας

Fluvii Caïci salve primus sacerdos :

Precibus servabis dominos Pæoniis. Suid. et Harpocrat.

in Ὀργεῶνας.

II.

Οἶος. Stephan. Byzant.

ÆSCHYLI

NEANISKOI.

I.

Σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Lacertas in umbrosis refrigeriis. Athen. XI. 15.

II.

Ἀρείφατον λῆμα. Hesych.

III.

Ἀφοίβατον. Idem.

NHPETΣ.

Ἀθήρ. Hesych.

NHPHIDÆΣ.

I.

Δελφινόφορον πεδίον πῶς διαμεψάμεναι;

Delphiniferum solum quomodo permensæ? Eurip. Schol. in Phœniss. γ. 218.

II.

Κάμακος εἶσι. Schol. Pind. in Nem. VI. 85.

III.

Ἵψῆ τέλος ἀθανάτων ἀπολέψει. Hesych. in Ἐναραφόρος.

IV.

Δίκρουν. Pind. Schol. in Nem. Od. VI. 85.

NIOBH.

I.

Θυμὸς δὲ ποτ' ἐμὸς ἔρανῶ κυρῶν ἄνω
Ἐραζε πίπτει, καί με προσφωνεῖ τάδε.
Γίνωσκε τὰνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Mens mea in cœlis superius existens
In terram cadit, atque ita me alloquitur;
Cave mortalia ne nimium venereris.

II.

— οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ

Διὸς πατρῴε βωμός ἐστι—

—quibus in Idæa rupe

Jovis paterni est altare.— Strab. XII. p. 580.

III.

Σίπυλον, Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Sipyllum, Idæo in solo. Ibid.

IV.

Σπείρω δ' ἄρκεραν δώδεχ' ἡμερῶν ὄδον,

Βερέκυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἕδος.

Ἴδης μυκθήμοισι καὶ βρυχήμασιν

Ἔρπε μήλων πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.

Verba sunt Tantali :

Bis sex dierum itinere consero ipse agros,

Berecynthia arva, sedes ubi Adrasteæ.

Et Idæ mugitibus et boatibus

Pecorisque balatu procul campi fremunt. Ibid.

V.

Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος ἔ δῶρων ἐρᾷ.

Οὔτ' ἂν τι θύων, ἔτ' ἐπισπένδων νααῖς.

Οὐ βωμός ἐστιν, ἐδὲ παιωνίζεται.

Μόνε δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποσατεῖ.

Mors enim sola Deum non amat munera.

Nec ullus ei sacrificat, aut libat in templis,

Nullam habet aram, nec celebratur hymnis.

Sed ab ea Dæmonum sola aliena est Suada.

Stob. Serm. Eth, CXVII, Eustath. in Iliad. ἱ. 158.

VI.

— καὶ δόμους Ἀμφίονος

Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰεταῖς.

—et ædes Amphionis

Comburam igniferis aquilis. Schol. Aristoph. ad Aves,

γ. 1247.

VII.

— ἐφημένη

Τάφῳ, τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν.

— insidens

Sepulchro, plorat super liberos mortuos.

Hesych. in Ἐπώζειν.

VIII.

Οἷσρος τοιαύτης παρθένε λοχεύεται. Hephæst. En-
chirid. [Et Priscian. Grammat. I. qui τοιαύτας παρθένε legit.]

IX.

Κάκαλα. Idem.

X.

Nioben cooperta facie introduxisse refert Eustath. in
Iliad. ῥ. p. 1367. et seqq. et præ dolore silentem, Scholiastes
Æschyli in Prom. Vinc. ῥ. 435. et Anonymus βιόγραφος.

XI.

Filiis Nioben septem, et totidem filios habuisse, retulit.

Schol. Euripid. ad Phœniss. ῥ. 162.

XII.

Amorem Niobes liberorum erga se invicem in theatrum
duxit. Athen. XIII. 8.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

I.

[— ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

Ἐπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα

Κέντημα γλώσσης σκορπίε βέλος λέγω.

Suid. in Ὀκτώπεν.

II.

Τῶνδε βελευτὶς πόνων. Etymolog. in Μύσις.]

III.

Κάμακας. Poll. X. 26.

IV.

Pentheia in Cithærone trucidatum asseruit. Schol. Æsch.
ad Eumenid. ῥ. 26.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

In hac Tragœdia mystica quædam revelavit.

Eustrat. in Ethic. Aristot. III. 1.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

I.

Ἄλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος,
 Τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἢ σ' ἐγείνατο

Sed Anticleæ filius venit Sisyphus,

Tuæ inquam matris, quæ te peperit. Schol. Sophocl. ad
 Ajac. v. 190.

II.

Ἀπλᾷ γάρ ἐσι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Nam veritatis verba simplicissima sunt.

Stob. Eth. Serm. XI.

III.

Τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

Quid juvat vivere vitam quæ tristitiam parit?

Stob. Eth. Serm. CXXII.

IV.

Δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων χρόνον.

Schol. Aristoph. in Acharn. v. 883.

ΟΣΤΟΔΟΓΟΙ.

Ἄγκυλητὲς κοττάβες. Athen. XV. 2.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδον βάλη.

Ne imbrem sanguinis effundas in terram.

Galen. de Morb. epidem. VI.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

I.

— ἀργυρηλάτοις

Τοῖς κέρασι χρυσᾶ σόμια προσβεβλημένοις.

—argenteis

Cornibus, quibus aurei fuerunt margines. Athen. XI. 7.
et Eustath. in Iliad. N'. 21.

II.

[Ἀπαιόλη. Hesych.]

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Πῆ μοι τὰ πολλὰ δῶρα, καί κροθίνια;
Πῆ χρυσότευκτα καὶ ἀργυρᾶ σκυφώματα;
Quo mihi multa munera, et selecta spolia?
Quo auro et argento confecti scyphi? Athen. XI. 14.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ἐγὼ γένος μὲν εἶμι Κρής ἀρχέστατον.
Ego quidem Cretensis sum genere antiquissimo.
Etymolog. in Αἰδοιέστατος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ. Vide ad fin. Prom. Vincit.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Δίπολοι. Hesych.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

I.

Σιτημένον δύσανον ἀθλίαν φάβα
Μέσακτα πλευρὰ προπτύοις πεπλεγμένην.
Cibum quærentem infelicem et miserum phaba,
Mediis lateribus irretitam exspuas. Athen. IX. 11.

II.

Ἄελπτοι. Hesych.

III.

Ἄμαλα. Idem.

IV.

Ἐπάσω. Idem.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

I.
Ἐκλογον. Hesych.

II.
Κανθύλας. Idem.

III.
Ἀναροιβδοῖ. Idem.

IV.
Ἀνήρης. Idem.

ΣΕΜΕΛΗ.

I.
Ἄνταϊα. Hesych.

II.
Ἄσερκτα. Idem.

III.
Dæmonem novum finxit περὶ τὰ ἀμφιδρόμια.
Idem in Ἀμφίδρομος.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

I.
Καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν,
Λεοντοβάμων πᾶ σκάφη χαλκήλατος.
Lavacra sane ferre oportet divinis pedibus,
Ubi scapha est ænea leoni insistens. Poll. X. 22.

II.
Ἰδὲ σαθμῆχος * ἐκκατήλων φῶς ἀθρεῖ.
Ecce hospes scintillantem lucernam colligit. Poll. X. 23.

III.
Ἄλλ' ἀγραιῖός ἐσι Σμίνθιός τις ὡς
Ἵπερφυής.
Verum agrestis est mus, grandisque præter modum.
Ælian. de Animal. XII. 5.

IV.

Δίοπος. Erotian. Eustath. in Iliad. β. p. 203.

V.

[Ἀμβῶνες. Hesych.]

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

I.

Θώψεις. Hesych.

II.

Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μουσικά τινα ἐν τε ταῖς
Τοξοτίσι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλίση. Eustrat.
in Aristot. Eth. III. 1.

Σ Φ Ι Γ Ξ.

I.

Τῷ δὲ ξένῳ γε σέφανον ἀρχαῖον σέφος,
Δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγῳ.

Hospiti corona antiquum redimiculum
Vinculorum optimum, in gratiam Promethei.

Athen. XV. 5.

II.

Σφίγγα δυσμερίαν
Πρύτανιν κύνα πέμπει
Ἐν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θέριος ὄρνις.

Sphingem tristificam

Dominam canem mittit

Cum hasta et manu valida

Bellicosus ales. Schol. Aristoph. ad Ranas. v. 1320.

III.

Κνῆς. Hesych.

Τ Η Λ Ε Φ Ο Σ.

I.

— ἀπλῆν οἴμον εἰς ἅδ' φέρειν.

— simplicem viam ducere ad inferos.

Clem. Strom. IV. p. 359. et Dionys, Halic. in Τέχνη.

II.

Ἄμφιδεξίοις χερσί. Hesych.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

I.

[Ἄδων ταῖς ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίων
Λέκτρων * ἄσει μὴ βλημμάτων * ῥεπιβελη.

Antig. Histor. Mirab. c. 127.]

II.

Νέας γυναικὸς ἔ με μὴ λάθη φλέγων
Ὀφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγρυμένη.
Ἐχω δὲ τέτρα θυμὸν ἱππογνώμονα.

Juvenulæ non me lateat ardens

Oculus, solet quæ prodere expertam virum.

Habeo vero animum hujusce rei introspectorem. Ibid.

III.

Πεζοφόροις ζώμασιν. Hesych.

IV.

Mystica quædam in hac fabula propalavit.

Eustrat. ad Ethic. Arist. III. 1.

ΤΡΟΦΟΙ.

I.

Δίκρα. Hesych.

II.

Πεδοίκα χελιδόνος. Idem.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

I.

Ἀποκυρσωσαμέναις. Hesych.

II.

Lemnias mulieres narrat descendisse, et tempestate actos Argonautas invasisse, donec jusjurandum ab eis exegissent ut cum ipsis rem haberent. Schol. Apollon. I. 773.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

I.

ὦ θάνατε, ποτί με μη ἀτιμάσης μολεῖν·
 Μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
 Ἰατρός· ἄλγος δ' ἔδεν ἄπτεται νεκρῶν.

O mors! ne quæso patiar repulsum quo minus ad te veniam;
 Tu enim sola incurabilibus malis
 Mederis; dolor nullus sequitur defunctos.

Stob. Serm. CXXI.

II.

Τίς δ' ἂν γε νύμφη, τίς δε παρθένος νέα
 Δέξαιτ' ἄν; εὖ γ' εὔν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Quænam te sponsa aut virgo tenera
 Excipiet? aptus tu quidem ad nuptias miser.

III.

Ἐνθ' ἔτε μίμνειν ἄνεμος ἔτ' ἐκπλεῖν ἔα.

Ubi nec manere ventus nec navigare permittit.

Suid. in Ἐνθ' ἔτε μίμνειν.

IV.

ὦ θάνατε παιάν.

O mors opifera! Max. Tyr. Dissert. XLI.

V.

Φαγέδενα, ἢ με σάρκας ἐσθίει ποδός.

Phagedæna, quæ mei carnes comedit pedis.

Aristot. de Poetic. XXII.

VI.

Φαβῶν. Athen. IX. 2.

VII.

Ulysses introduxit acutum et dolosum, ut inter illius sæculi
 homines. Dion. Chrysost. Orat. LIII. Haud mutatum, non tamen
 a Philoctete agnitum. Ibid.

VIII.

Chorus ex Lemniis constabat. Ibid.

Φ Ι Ν Ε Υ Σ.

Καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσας γνάθῃ,
 Ἐρῆυσίας, οἷον σόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
 Multæque cœnæ falsæ malis prurientibus
 Evanuere, veluti ad primam oris delectationem.

Athen. X. 5.

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

Πέλυντῆρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις. Poll. VII. 22.

Φ Ο Ρ Κ Ι Δ Ε Σ.

I.

Ἐδὺ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς.— Athen. IX. 14.

II.

Grææ fuerunt Gorgonum custodes.
 Hygin. Poet. Astronom. II. 12.

Φ Ρ Υ Γ Ε Σ, ἢ Ε Κ Τ Ο Ρ Ο Σ Λ Υ Τ Ρ Α.

I.

— ἀλλὰ ναυάτην
 Φορτηγόν, ὅσις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.
 — sed nautam

Operarium, qui sarcinam littore eduxit. Poll. VII. 29.

II.

Καὶ τῶς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
 Ἦγεν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει.
 Οἷς μήτε χαίρειν, μητὲ λυπεῖσθαι πάρα.
 Ἠμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα,
 Καὶ τῷ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.
 Et mortuis si velis bene facere,
 Aut male facere, idem valet,
 Quibus neque gaudere neque dolere est.
 Nobis vero Nemesis est valentior,
 Et Justitia iram exercet vice mortui.

Stob. Eth. Serm. CXXXVI.

III.

Ἄνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαιότερος μόρων.

Fuit vir ille mitior moris. Athen. II. 11.

IV.

Ἄδιον. Hesych.

V.

Ἄροτον. Idem.

VI.

Διαπεφρέρηται. Idem.

VII.

Ἐπισροφαί. Idem.

VIII.

Ἄγασά. Idem.

IX.

Sedentem introduxit Achillem et nihil respondentem. Schol. Aristoph. in Ran. γ. 942. Præter pauca quædam alternatim cum Mercurio. Anon. in Vita Æschyli.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

I.

Ἐρῤωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος,
 Ὅν θ' ὡς ἔπληξεν, ἠδὲ υἱὸς χειλώμασιν.
 Ἐκ τῶδε ἄκανθα ποντίε βοσκήματος
 Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορῤυές.

Schol. Hom. ad Odys. α'. 133.

II.

Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον
 Τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν. Aristoph. in Ran. γ. 1297

III.

Δρώπτειν. Hesych.

IV.

Σκευοθήκη. Poll. X. 1.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

I.

Argumentum ex Homero petatum, (Iliad. κ'. ubi Jovem ponderantem κῆρας Achillis et Hectoris describit) discimus ex Plutarcho, de audiendis Poetis, p. 17.

II.

κῆρας Homeri de animis intelligens Æschylus, in hac tragœdia Memnonis et Achillis animas pensitantem introduxit Jovem. Eustath. in Iliad. κ'. 209.

III.

Bilanci astiterunt Thetis et Aurora, hac et illac, pro filiis depugnantibus intercedentes. Plutarch. loc. citat.

IV.

Huc igitur fortasse pertinet quod de Apolline prædicat Thetis,

Ἐνδατεῖσθαι τὰς εἰς εὐπαιδίας,
 Νόσων τ' ἀπείρους, καὶ μακροαῖωνος βίης,
 Ξύμπαντά τ' εἰπὼν, θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
 Παιῶν ἐπευφήμησεν, εὐθημῶν ἐμέ.
 Καὶ γὰρ τὸ Φοῖβε θεῖον ἀψευδὲς ὄμμα
 Ἦλπιζον εἶναι, μαντικῇ βρύον τέχνη.
 Ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρῶν,
 Αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανῶν
 Τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

In convivio cecinit felicitatem filii mei,
 Et vitam morbis expertem et longævam,
 Cunctaque exponens, diis charam meam sortem
 Celebravit Pæon, me exhilarans.
 Et ego os Phœbī divinum fallere nescium,
 Speravi fore, arte divinandi præditum.
 Ast ille qui cecinit, ille qui convivio interfuit,
 Ille qui hæc dixerat, ipse est qui interfecit
 Filium meum. Plat. De Republ. II. sub. fin. et Euseb.
 præp. Evang. XIII.

V.

Ἄνηκίδοτι. Hesych.

VI.

[Αὐριβάτας. Hesych.]

INCERTA.

I.

Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ἰφείλεται.

Nam qui patravit oportet eum etiam pati.

Stob. Ecl. Phys. VII.

II.

Τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔχεται βροτοῖς.

Næ malum velox mortalibus venit. Ibid.

III.

Κεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τῆν θέμιν.

Peccat qui fas prætergressus est. Ibid.

IV.

Ὅρας δίκην ἀναυδον ἔχ' ὄρωμένην

Εὐδοντι καὶ σείχοντι καὶ καθημένῳ

Ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕσερον

Οὐδ' ἐν καλύπτει τῶν κακῶς εἰργασμένων.

Vides Justitiam tacito pede, inconspicuo, irrepentem

In dormientem, ambulantem, et sedentem.

Insequitur obliqua proxime interdum eminus:

Neque quidquam celat improborum facinorum. Ibid.

V.

ὦ Ζεῦ πάτερ, Ζεῦ, σὸν μὲν ἔρανῃ κράτος,

Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἔρανίων καὶ ἀνθρώπων ὄρας

Λεωργὰ καὶ θέμισα· σοὶ δὲ θηρίων

Ἰβρις τε καὶ δίκη μέλει.

O Jupiter pater, Jupiter, tu gubernator cœli es,

Tu mortalium facta conspicias

Facinorosa et injusta: tibi etiam ferarum

Injuria jusque curæ sunt. Idem, Ecl. Phys. VII.

VI.

Τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα,
 Τὺ καὶ σοφίας τιμὰν
 Βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις.
 Καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.
 Ἄ τε χάρις λάμπει
 Περὶ σὰν πτέρυγα χρύσειον.
 Καὶ τὸ τεῶν πλάσιγγι δοθὲν
 Μακαριζώτατον τελέθει.
 Σὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσι,
 Καὶ λαμπρὸν φάος ἀγαγες ἐν σκότῳ,
 Προφερεςάτα θεῶν.
 Fortuna principium et finis mortalium,
 Tu sapientiæ decus
 Humanis imponis factis,
 Plusque ex te boni est quam mali;
 Gratiaque fulget
 Circa tuam auream alam.
 Quodque tua conceditur trutina
 Beatissimum existit.
 Tu et inopiæ exitum præbes in laboribus,
 Et lucem splendidam in tenebris infers,
 Deorum præstantissima. Idem. Ecl. Phys. X.

VII.

Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων
 Fortuna commune est: mens e propriis. Idem. Ethic. VII.

VIII.

Ἄ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς,
 Ὅ χρήσιμ' εἰδὼς, ἔχ' ὁ πόλλ' εἰδὼς, σοφός.
 Quæ oportet præsens dispice, ne præsens absis.
 Qui utilia novit, non qui multa novit, est prudens.
 Idem. Serm. III.

IX.

Ἄμαρτάνει τι καὶ σοφῶ σοφώτερος.
 Est quando peccat vel sapientissimus.

X.

Ἡ βαρὺ φόρημ' ἀνθρώπος εὐτυχῶν, ἄφρων.

Næ, onus grave est stultus cum prospere egerit.

Idem. Serm. IV.

XI.

Κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἀνδρὰ χρῆ τὸς ἐν τέλει.

Decet virum bonum audientem esse magistratui.

Idem. Serm. V.

XII.

Ἀπάτης δικαίας ἐκ ἀποσατεῖ θεός.

A fraude justa non alienus est Deus. Idem. Serm. IX.

XIII.

Κάτοπτρον εἶδος χαλκός ἐς' οἶνος δὲ νῦν.

Æs formæ speculum est, vinum mentis.

Idem. Serm. XVIII.

XIV.

Ὅργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.

Iræ vanæ causa sunt verba. Idem. Serm. XX.

XV.

Οὐκ ἀνδρὸς ὅρκου πίστις, ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.

Juramenta non fidem afferunt viro, sed vir juramenti.

Idem. Serm. XXVII.

XVI.

Ὅρκος βέβαιός ἐστιν, ἂν νεύσω μόνον.

Firmum est juramentum, si solum annuero. Ibid.

XVII.

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Solet laborantem Deus pariter adjuvare.

Idem. Serm. XXIX.

XVIII.

Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μαυθάνειν σοφά.

Pulchrum est etiam senem sapientiæ studere. Ibid.

XIX.

Πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν σῶμα.

Potius mordendum os est quam hæc dicenda.

Idem. Serm. XXXIV.

XX.

Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τῆτον μένειν.

Domi manere debet qui fortunatus est:

Domi manere etiam infeliciter agentem par est.

Idem. Serm. XXXIX. Et Clem. Alex. Strom. VI. p. 263.

XXI.

Κακοὶ γὰρ εὐπράσσοιτες ἐκ ἀνάσχετοι.

Mali homines, fortunati, non tolerabiles sunt.

Idem. Serm. XLV.

XXII.

Τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφημέρια φρονεῖ.

Καὶ πρὶς ἔδεν μᾶλλον ἢ κάπνυς σκία.

Genus enim humanum in diem sapit;

Et nihilo magis firmum est quam umbra fumi.

Idem. Serm. XCVIII.

XXIII.

Γῆρας γὰρ ἤβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

Senectus enim justior est juventa. Idem. Serm. CXIV.

XXIV.

Χώριζε θνητῶν τὸν θεόν, καὶ μὴ δόκει

Ὅμοιον αὐτῷ σάρκινον καθεσάναι.

Οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται

Ἄπλασον ὀρμῆ· ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος.

Καὶ θηρσὶν αὐτὸς γίνεται παρεμφερῆς,

Ἄνέμῳ, νέφει τε, κάσραπῆ, βροντῆ, βροχῆ.

Ἰπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα, καὶ πέτραι,

Καὶ πᾶσα πηγῆ, χύδατος συστήματα.

Τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος

Βυθὸς θαλάσσης, κώρεων ὕψος μέγα,

Ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ἔμμα δεσπότη.

Sejunge a mortalibus Deum, et ne sentias
 Quidpiam carneum illi simile.
 Haud nosti eum: aliquando sicut ignis apparet
 Informis, impetuosus, aliquando aqua, aliquando tenebræ
 Etiam feris fit ille similis,
 Vento, nubibusque, et fulguri, tonitruui, pluvix.
 Inservit vero illi mare, et petræ,
 Fonsque omnis, et aquarum concursiones:
 Tremunt montes et terra, et vastum
 Profundum maris, et montium summa altitudo,
 Quoties ea intuetur torvus Domini oculus.

Clem. Alex. Strom. V. p. 261.

XXV.

Τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννη δίκην.

Sinistrum oculum trajiciens instar thynni.

Plut. de Solert. Animal. p. 979.

XXVI.

Αἱ δ' ἔπτ' Ἀτλαντος παῖδες ὀνομασμένοι,

Πατρὸς μέγιστον ἄθλον, ἔρανος τε γῆ

Κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων

Ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

Septem vero celebres Atlantis filix

Patris maximum laborem in terris et cælo

Deflebant, ubi nocturnorum spectaculorum

Formam habent nullis pennis alatae Peleïades.

Athen. XI. 12.

XXVII.

— Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροταῖς,

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.

— Deus crimen assignat mortalibus,

Cum funditus pessundare velit domum.

Euseb. Præp. Evang. XIII. 3.

XXVIII.

Ἄλλ' ἔτε πολλὰ τρώματ' ἐν ζέροισι λαβῶν

Θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίη.

Οὐτ' ἐν ζέγγη τις ἤμενος παρ' ἐσία
 Φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.
 At neque si multa vulnera in pectore acceperit
 Morietur aliquis, ni concurrat terminus vitæ;
 Neque in ædibus aliquis sedens ad focum
 Eo magis effugiet mortem destinatam.

XXIX.

Ὡς εἰ δικάίως θάνατον ἔχθρασι βροτοὶ
 Ὅσπερ μέγιστον ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν.
 Injuste mortem aversantur mortales,
 Quæ maximum est remedium multorum malorum.
 Plutarch. de Consolat. ad Apollon. p. 106.

XXX.

Σύ τοι μὲ φουᾶς, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.
 Tu quidem inflas, tu vero me videris urere.
 Plutarch. in Demetrio, p. 905.

XXXI.

Δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύσε μόρον.
 Admodum metuo imprudentem pyraustæ necem.
 Ælian. de Anim. VII. 8.

XXXII.

Γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθῶν ἐπίσασμαι
 Αἰθιοπίδος γῆς, ἐνθαῖ Νεῖλος ἐπτάρρηξ
 Γαῖαν κυλίνδων ρευμάτων ἐπομβρίαις,
 Ἐν ἧ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαι φλόγα.
 Αἴγυπτος ἀγνῆ νόματος πληρεμένη
 Τήκει πετρίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐβαλῆς
 Φερέσειον Δήμητρος ἀγγέλλει σάχυν.
 Genus quidem laudare, et expertus, possum
 Æthiopicæ terræ, ubi Nilus septemfluvius
 Solum oblimat amnis exundantia,
 Quo tempore rutila a Cane effulserit flamma.
 Ægyptus puro amne repleta
 Cum liquefecerit nivem e petris: et undique floescens
 Vitale Cereris emittit germen. Anon. de Incr. Nili ad
 calcem Herodoti, p. 788.

XXXIII.

Τῷτον δ' ἐπόπτῃν ἔποπα τῶν αὐτῶ κακῶν
 Πεποικίλωκε καποδηλώσας ἔχει
 Τραχὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχία·
 Ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν
 Κίρκῃ λεπάργῃ· δύο γὰρ ἐν μορφᾷς φανεῖ
 Παιδὸς γε ταυτῶ νηδύος μιᾶς ἄπο.
 Νεᾶς δ' ὀπάρας ἦνικ' αὐανθῆ σάχυσ,
 Τεκεῖ νιν αὖθις κάμφιεννυσει πτεροῖς.
 Ἄει δὲ μίσει τῶνδε Παλλήνης τόπων
 Δρυμῆς ἐρήμῃς ἢ πάργῃς ἀποικίσει.

Hunc upupam inspectorem suorum malorum
 Variiegatis coloribus induit,
 Ferocem rupium-amantem avem armatum :
 Qui vere apparente quatit alas
 Accipitris albi : nam duas formas monstrabit
 Idem pullus unico ventre editus.
 Autumni vero initio cum seges arvis,
 Rursum pariet et pennas vestiet.
 Semperque odio horum Pallenes locorum
 Tesqua deserta aut rupes habitabit.

Aristot. Hist. Anim. IX. 49.

XXXIV.

— τῶ πονῶντι δ' ἐκ θεῶν
 Ὅφείλεται τέκνωμα τῶ πόνου κλέος.
 — laboranti vero a Diis

Debetur gloria laboris soboles.

Clemens Alex. Strom. IV. p. 360.

XXXV.

Ἄλλ' ἔσι κάμοι κλείς ἐπὶ γλώττῃ φύλαξ.
 Attamen et mihi est clavis linguæ custos.

Clem. Alex. Strom. V. p. 407.

XXXVI.

— παῦ ὕδωρ δίκην πυρός.
 — siste aquam instar ignis.

XXXVII.

Ζεὺς ἔστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' ἔρανος.
Ζεὺς τοι τὰ πάντα, χῶ, τι τῶνδ' ὑπέρτερον.

Jupiter est æther, Jupiter terra, Jupiter cælum :
Jupiter sane omnia, et siquid his amplius.

Clem. Alex. Strom. V. p. 440.

XXXVIII.

— μὴ παρασπισῆς ἐμοὶ
Εἴη μενεῖν, μήτ' ἐγγυς, ὅσις μὴ φίλος
Τῷ ἀνδρὶ τέτω, μήτε τιμᾶ τὸ πρέπον.

— Non auxiliator mihi

Sit, nec adpropinquet, qui non amicus
Huic viro, neque colit quod rectum est.

XXXIX.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
[Μάλισα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν,
Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.]

In urbe non est alendus parvus leo.

[Primum quidem leo in urbe non est alendus,
Sin aliquis aluerit, moribus ejus obsequendum est.]

Schol. Aristoph. ad Ran. γ. 1477.

XL.

Θάρσει· πόνος γὰρ ἄκρον ἔκ ἔχει χρόνον.

Confide: dolor enim summus haud perdurat.

Plutarch. de audiendis Poetis, p. 36.

XLI.

Ὅπως γὰρ ἰσχύς συζυγῆσι καὶ δίκη,

Ποίη ξυνωρίς τῆσδε καρτερωτέρα;

Quando enim robur et justitia conjunguntur,

Quænam biga hisce valentior?

XLII.

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Ægyptii ad nectendos dolos callidi.

Schol. Aristoph. ad Nub. γ. 1128.

XLIII.

Οὐνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια.

Quoniam illic flores pratenses. Idem ad Nubes, γ. 1367.

XLIV.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Animas habentes in ulnis fluctuum. Idem ad Ran. γ. 716.

XLV.

— Οὔτε δῆμος ἐτ' ἔτης ἀνὴρ.

— Neque populus neque vir amicus.

Eustath. ad Iliad. ζ'. 262.

XLVI.

— σῖτον δ' εἶδεναι διώρισα,

* Ἄρισα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρία.

— cibos dispertitus sum,

Ut sumerent prandium, merendam, cœnam.

Idem ad Odys. β'. 20.

XLVII.

— εἶλκον

* Ἄνω λυκηδὸν, ὡσε διπλοὶ λύκοι

Νέβρον φέρουσι.

— sustulerunt

Sursum instar lupi, quo modo duo lupi

Hinnulum ferunt. Idem ad Il. ν'. p. 927.

XLVIII.

Πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Utrum mulier aliqua Æthiopica apparebit.

Eustath. ad Odys. δ'. 84.

XLIX.

Λεοντοχόρταν βέβαλιν νεαίτερον.

Leonis cibum bubalum tenellum. Eustath. ad Odys. ι'. 220.

L.

* Ὡς λέγει γέρον γράμμα.

Sicut ait vetus scriptura. Idem in Odys. κ'. 184.

LI.

— διαβρέχεις τάρτυματα

— tu maceras condimenta. Athen. Deipn. II. 26.

LII.

Εἴτ' ἐν σοφιστῆς καλὰ παραπαίων χέλυν.

Deinde probe testudinem pulsans sophista. Idem XIV. 8.

LIII.

Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλεμένων

Τόνδ' ἐν νοθῆντι κριβάνῳ θήσω. Τί γὰρ

Ἵψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τῆδε βέλτιον;

Ego porcum optimum lactatu

In testa calente ponam. Quod enim

Obsonium hoc fuerit præstantius hominibus? Idem IX. 4.

LIV.

Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑᾶς,

Ἢ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασαι κακά,

Δονῆσα καὶ τρέπεσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Porcum sacrificia cum ipsa sue,

Multis ædes affecit illa damnis,

Ac quatiens, evertens sursum deorsum omnia conturbavit.

Ibid.

LV.

Πᾶ δ' ἐσὶν Ἄργεος ἱερὸν αὐδάσον ξύλον.

Argus ubi sunt sacra ligna dicito. Philo Ebr. in Tract.

Quod omnis probus liber, p. 886.

LVI.

Κυνοκεφάλεις καὶ σερνοφθάλμεις καὶ μονομμάτεις.

Strabo, I. p. 43.

LVII.

— ἀφ' ἧ δὴ Ῥήγιον κικλήσκειται.

— a quo Rhegium nominatur. Idem VI. p. 258.

LVIII.

Ἄλλ' ἱππικῆς βοτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι.

Gens justa et equis pascendis dediti Scythæ.

Idem VII. p. 301.

LIX.

Κύπρε Πάφε τ' ἔχεσα πάντα κλῆρον.

Cypri Paphique sortem totam obtinens.

Idem VIII. p. 341.

LX.

Βῆράν θ' ἱεράν καὶ Κεραυνίας ῥύπας.

Idem VIII. p. 387.

LXI.

Κύδις Ἀχαιῶν, Ἀτρέως

Πολυκοίρανε, μάνθανε μᾶ, παῖ,

Inclytissime Achivorum, Atrei fili,

Imperator summe, audi me. Aristoph. in Ran. γ. 1301.

LXII.

Εὐφανεῖτε μελισσονόμοι,

Δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.

Favete mellarii

Domum Dianæ prope aperire. Aristoph. in Ran. γ. 1305.

LXIII.

Ἥρα τέλεια, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Juno jugalis, Jovis uxor consors tori.

Schol. Pind. in Nem. X. 31.

LXIV.

Μήτε κρώσσης, μήτ' οἰνηρῆς, μήθ' ὑδατήρης λιπεῖν
ἀφνειοῖσιν δόμοισι.

Neque urceos, nec vinaria, neque hydrias in opulentis relinquare domibus. Jul. Pollux. V. 3.

LXV.

Ὁξύγλυκίαν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥοάν.

Acidi mali punici grana decerpes. Idem VI. 11.

LXVI.

Σειραφόρον τε καὶ κριθιῶντα πῶλον.

Catenatum, et e pastu lascivientem equum.

Idem VII. 5.

LXVII.

Σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Tu vero textilibus trimitinis telis. Idem. VII. 18.

LXVIII.

Λῆταιί γε μὴν λυτήριον αὐτὸ δεύτερον.

Lotum est quidem lavacrum hoc secundo.

LXIX.

Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λυτηρίων.

Sed facile ex maximis lavacris. Idem. VII. 33. et X. 10.

LXX.

Τοσαῦτα, κήρυξ, ἐξ ἐμῆ διάρτασον.

Talia, præco, a me refer. Etymol. in Ἄρταμος.

LXXI.

Σπίδιον μῆκος ὁδῶ.

Immensa viæ longitudo. Idem in Δι' ἀσπίδεος.

LXXII.

Θινὸς ἐμβολὰς ἀλός.

Illisiones fluctuum maris. Idem in Θίς.

LXXIII.

Καὶ νεοκράτας σπονδάς.

Et recens-mixtas libationes. Idem in Κρήνη.

LXXIV.

Ἐξ ἀντιαίας ἔτε πῆμφιξ ἡλίου

Προσδέρκεται, ἔτ' ἀσέρων σόμα Λητώας κόρης.

Ex adverso neque radius solis

Aspicitur, neque sidereum os Latoniæ puellæ.

Galen. de Morb. Epid. VI.

LXXV.

Ἴωνικὴν ῥῆσιν ἐκτείνας

Ionicum sermonem proferens. Athen. XIII. 4.

LXXVI.

Ὅ, τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ σόμα

Quicquid in buccam venerit. Plato de Rep. VIII. p. 563. B.

LXXVII.

— ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον.

— alterum hominem alteri civitati esse convenientem.

Plato de Repub. p. 550. C.

LXXVIII.

Δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμὴν.

Eustath. in Il. β'. 520. et Etymolog. in Δαυλῆς.

LXXIX.

— κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

Etymolog. in Κάπηλος.

LXXX.

[Πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνε

Αὐτός σε χράναι Ζεὺς κατασάξας χεροῖν.

Eustath. in Il. τ'. 254.]

LXXXI.

[Ὅς εἶχε πώλες τέτταρας ζυγηφόρας

Φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἕσομωμένας.

Eustath. in Il. σ'. 494.]

LXXXII.

Σχελίδας. Schol. Aristoph. ad Equit. v. 361.

LXXXIII.

Κραναά. Idem. ad Acharn. γ. 75.

LXXXIV.

ᾠζω. Eustath. ad Il. Α'. 417.

LXXXV.

Πέδοι. Idem ad Il. Α'. 574.

LXXXVI.

Ψίλης. Idem, ad Il. Ε'.

LXXXVII.

Ἐν διρρῦμιά πῶλοι. Idem, ad Il. Θ'.

LXXXVIII.

Ἄφθονέσερρον. Idem, ad Il. Γ'.

LXXXIX.

Σπίδιον. Idem, ad Il. Δ'. 753.

XC.

Στομίς. Idem, ad Odyss. Ε'. 313.

XCI.

Μυχθίζειν. Idem, ad Odyss. Ω'. 415.

XCII.

Αἴνηθος. Steph. de Urb.

XCIII.

Θέοινος. Harpocrat.

XCIV.

Ἄσομον ἵππον. Pollux. II. 4.

XCV.

Λάλησις et ἀπαραλάλητος. Idem, II. 4.

XCVI.

Πέλυτρα. Idem, II. 4.

XCVII.

Κόραξ, Ἄρπυία, Χάρων, Λυκίτας, nomina canum
Actæonis. Idem, V. 5.

XCVIII.

Καταφαγάς. Idem, VI. 7.

XCIX.

Ἡμίοπον αὐλόν. Idem, VI. 37.

C.

Νίπτρα. Ibid.

CI.

Ἄλαβασροφόρον. Idem, VII. 33.

CII.

Οὐράνη. Idem, X. 9.

CIII.

Ὅσέων σέγασρον. Idem, X. 47.

CIV.

Αὐτορεγμόνος et ἑαυτορεγμόνος Hesych.

CV.

Ἐδανοῖς. Idem.

CVI.

Λέαινα ἠριγένεια. Idem in ἠριγένεια.

CVII.

Ἰπτύγα. Idem.

CVIII.

Κεχρηματίσθαι. Idem.

CIX.

Ὀπισθοβριθὲς ἔγχος. Idem in Σαυροβριθὲς

CX.

Ἄμφις. Etymolog. Magn.

CXI.

Ἄσαλῆς μανία. Idem in Ἄσαλῆς.

CXII.

Ἄσχαδές. Idem.

CXIII.

Ἄχνη. Idem.

CXIV:

Τρισόζωος. Idem, in Δίς καὶ τρίς.

CXV.

Ἐξαισθήρ. Idem.

CXVI.

Πλάσιγξ. Idem.

CXVII.

Τέθριππον ζεῦγος. Idem in Ζεῦγος.

CXVIII.

Ἄνδρῶν γὰρ ἐσιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν

Ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμᾶσθαι θεοῖς.

Virtute præditorum est et sapientium

Non succensere in rebus adversis Deo.

Plutarch. de Consolat. ad Apollon. p. 116.

CXIX.

Οὐδ' ἀποθεν εἶδες αὐτὸν, ἔ γὰρ ἐγγύθεν

Ὅρᾳς, γέρων δὲ γραμματεὺς γενεῆ σαφής.

Non de longinquo vidisti, nec de propinquo

Cernis; senex vero scriba perspicuus esto.

Idem, Sympos. I. 8.

CXX.

Λαβὼν γὰρ αὐτόθακτον Εὐβοικὸν ξίφος.

Sumens acutum mucronem Euboicum manu.

Idem de Oraculorum defectu, p. 434.

CXXI.

Ἵψηλὸν ἠβάσασα τεκτόνων πόνον.

—flamma corripit

Altum invalescens fabrorum laborem.

Idem de Ira cohibenda, p. 454.

CXXII.

Ἄγρευς δ' Ἀπόλλων ὄρθον ἰθύνει βέλος.

Venator Apollo sagittam recta dirigit.

Idem in Amatorio, p. 757.

CXXIII.

Τῷ πηλοπλάσῃ σπέρματος θνητῆ γυνή.

Tzetzes in Hesiod. Ἔργ. 46.

CXXIV.

Βρότειος ἄρος ἄτα.

Mortalium lucrum damnum est. Eustath. in Odysse. A. 1422.

Ἀπὸ δὲ τῷ ἄρῳ, καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ
ἐν Ἰκέτισι· βρότειος ἄρος, ἄτα. Ἦτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν
καὶ τὸ ὄφελος, ἄτη ἐσίν. Ubi tamen non comparet.

CXXV.

[Ἐξ ὀσφουαλγῆς καὶ ὀδυνοσπάδης λυγρῷ

Γέροντος. scil. γέγονεν εὐπρεπές. Plutarch. Stoicos quam
Poetas absurdiores, p. 1057.]

CXXVI.

— [ἔρχεται
Τάληθές ἐς φῶς ἐνίῳτ' εἰ ζητέμενον.

Stob. Serm. X.]

CXXVII.

[Ἀποφώλιοι· ξένοι· Οἱ φύλην μὴ νέμοντες. Οὕτως
Αἰσχύλος. Suid.]

CXXVIII.

[Καλαῖνον χρωῖμα. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι.
Suid.]

CXXIX.

[Ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθηράσθαι σόμα.

Plutarch. de Isid. et Osis, p. 558.]

CXXX.

[Τὸ φυξίμηλον τῶν μικρῶν ἐσι καὶ χαμαιζήλων φύτων ἂν ἐπίοντα τὰς βλαστὰς τὰ βοσκήματα κολέει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὐξήσιν. Ὅταν γένῃ ἀναδραμόντα μέγεθος λαβῆ καὶ διαφυγῇ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπιγενομένων, φυξίμηλα καλεῖται. Τὸ δὲ μαρτύριον, Αἰσχύλος. Plutarch. Quæst. Græc. p. 293.]

CXXXI.

[Ἄνω ποταμῶν. Hesych. Ἄνω ποταμῶν. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. Κέκρηται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης.]

CXXXII.

[Ἄναξ, θηλυκῶς, Suidas in Ἄναξ. Portus. Ἄναξ genere feminino positum reperitur, pro communi ἄνασσα. Rex pro regina. Sic Æschylus, N. L.]

CXXXIII.

[Αἰγίνη δ' αὐτὴ πρὸς νότον κεῖται πνοάς.

Ægina ipsa versus Austri flatus sita est.

Strabo, IX. p. 399.]

CXXXIV.

[Ἀποφύλιοι Ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος Σατυρικῶ. Hesych. Vir doctissimus Is. Casaub. in Athen. p. 723. et de Satyra, p. 176. ex Proteo Satyrico depromptum censet, itaque inserit Πρωτεῖ. Sed cum alias Satyras scripserit Æschylus, ἐπέχω.]

CXXXV.

[Τίνων δὲ ἐσιν ὡς μὴ περιεχόμεθα, Κρήτας ἢ Πέρσας Αἰσχύλος ἔρει. Jul. Pollux. Onomast. VII. 60.]

CXXXVI.

[Καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμ' ἀμυνεμένοι Αἰσχύλος, Ὅμηρος δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν. Jul. Poll. VII. 16. Sylburgius legit χειμάμυναν. Hesych. Χειμάμυνα, ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει.]

CXXXVII.

[Αἵματός ἐστιν ἡ ἀρέτη ὠνία. Vide Guell. ad Æn. IX. 206.
Qui vita bene credat emi.]

CXXXVIII.

Tradit quod qui aliquem interfecerant, sanguinem partium
amputatarum ejus gustare et expuere soliti fuere. Etymol. in
Ἀπάργματα.

CXXXIX.

Convivas induxit de seriis tractantes.
Athen. Deipnos. IV. 25.

CXL.

Nemea certamina instituta tradit in memoriam Archemori,
filii Nemæ. Schol. Pind. in Argum. Nemeor.

 ELEGIACA.

I.

Κυανέη καὶ τέσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένως.
Ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτὲ γυίοις
Τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφίεσαντο κόνιν.
Atra etiam hos hasta-validos perdidit viros
Parca, pecorum-abundantem patriam liberantes.
Viva vero mortuorum est laus, qui olim membris
Perferentes Ossæum induerunt pulverem.
Antholog. III. 5.

II.

Βριθὺς ὀπλιζοπάλας δαΐος ἀντιπάλοις.
Fortis armatus infestus hostibus.
Plut. de Fortuna Rom. p. 317.

THOMÆ STANLEII
IN VITAM ÆSCHYLI
COMMENTARIUS.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ. Chamæleontis de Vita Æschyli librum laudat Lilius Giralduſ, de Poet. Hist. Dial. 6. sane in τῷ περὶ Αἰσχύλου bis citatur ab Athenæo, IX. 4. et X. 7.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ. Etymologici Magni auctor (sive is Illicias Grammaticus fuerit, ut eruditissimo Isaaco Vossio placet, in Melam. 102. sive quis alius,) Αἰσχύλος, ὁ ποιητὴς ὁ τραγωδοποιός· Παρὰ τὸ αἴσχος Αἰσχέλος, ὡς σιμός Σιμόλος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ. Plures fuisse Æschylos præter Atheniensem nostrum Tragicum comperimus. Ex his unus Alexandrinus, cujus citantur Amphitryo et Messeniaca. Athen. Deipn. XIII. 8.

Τίς δ' ἐστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν,
Ἐξὸν σιωπᾶν, καὶ σκότῳ κρύπτειν τάδε;

Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρύωνι. Οὗτος δ' ἐστὶν Αἰσχύλος ὁ τὰ Μισσησιακὰ ἔπη συνθεῖς, ἀπὸ τοῦ εὐπαίδευτος. [Arundeliana Epocharum Stela, L. 47. ἈΦ' εἰ Ἀρχίας Εὐαγήτη δέκατος ἂν ἀπὸ Τιμένου ἐκ Κορίνθου ἦγαγε τὴν ἀποικίαν εἰς Συρακῦσας, ἔτη ΗΗΗΗ ΔΔΔΔ ΙΙΙΙ βασιλεύοντος Ἀθηναίων Αἰσχύλου ἐτῆς εἰκοσῆ καὶ ἐνός. *A quo Archias Evageti filius, cum decimus esset a Temeno, e Corintho coloniam eduxit Syracusas, anni ccccxciiii, regnante Athenis Æschylo, anno vicesimo primo.*]

Fuit et alius Hippocratis Chii discipulus, Aristoteli laudatus, Meteorol. I. 6. Καὶ οἱ περὶ τὸν Ἱπποκράτη τὸν Χίον, καὶ τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Αἰσχύλος, ἀπεφῆρατο. Et mox, καθάπερ φησὶν Αἰσχύλος, καὶ Ἱπποκράτης.

Fuit et eo nomine Corinthius, frater uxoris Timophanis, unus e domesticis Timoleonis: ἔτω παραλαβὼν τῶν μὲν οἰκείων Αἰσχύλον, ἀδελφὸν ὄντα τῆς Τιμοφάνους γυναικός. Plut. in Timoleonte. p. 237.

Alius rursus Xenophontis libertus, pro quo orationem scripsit Dinarchus (testis est Dionysius Halicarnassensis in ejus Vita) cujus epigraphe, πρὸς Ξενοφῶντα ἀποσασίει.

Etiam alius, Cnidius, Orator, Ciceroni coætaneus; cujusque ipse meminit in Bruto, c. 91. *Post a me Asia tota peragata est, cum*

summis quidem oratoribus, quibuscum exercebar ipsis lubentibus, quorum erat princeps Menippus Stratonicensis, meo iudicio, tota Asia illis temporibus disertissimus: et si nihil habere molestiarum, nec ineptiarum, Atticorum est, hic orator in illis numerari recte potest. Assiduissime autem mecum fuit Dionysius Magnes. Erat etiam Æschylus Cnidius, Adramittenus Xenocles. Hi tum in Asia rhetorum principes numerabantur. Iterum, c. 95. Exornato et faceto genere verborum: in quo fuit Æschylus Cnidius, et, meus equalis, Milesius Æschines.

Laudatur et Æschylus autor libri de Proverbiis, ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν, Zenobio, V. 85. qui an ex prædictis fuerit non liquet. [Æschylus nescio quis apud Diog. Laert. in Vita Menedemi II. Segm. 141.]

Sunt qui his adnumerant Æschylum Siculum. Favet Macrobius, Saturn. V. 19. *Ita et Dii Palici (inquit) in Sicilia coluntur, quos primum omnium Æschylus Tragicus vir utique Siculo in literas dedit.* Dein paucis præmissis subdit: *Æschyli Tragædia est quæ inscribitur ÆTNA, in hac cum de Palicis loqueretur sic ait, τί δῆθεν αὐτοῖς, &c.* Ex his vero satis liquet Æschylum Siculum cum Atheniensi nostro eundem fuisse, qui (ut mox Biographus) in Siciliam demigrans, quo tempore Hieron Ætnam conderet, Ætnas Tragædiam admodum splendide edidit, felicem incolis vitam auspicatus: ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτναν κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνίζομενος βίαν ἀγαθὴν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. Etiam in catalogo tragædiarum recensentur, Αἴτναῖοι γνήσιοι, καὶ νόθοι. Nec mirum est pro Siculo haberi Atheniensem, quem in Sicilia versatum Siculis dictionibus sæpe usum fuisse refert Athenæus, IX. 14. Ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρέψας ἐν Σικελίᾳ πολλάκις κέχρηται φωναῖς Σικελικαῖς, εἶδεν θαυμασόν.

GENOS META AΘΗΝΑΙΟΣ. Ita et Suidas, Αἰσχύλος Ἀθηναῖος Τραγικός. Eo tandem Atheniensis tragædiæ gloria progressa est, ut nemo nisi qui Athenis probatus esset, poetæ nomine dignus censeretur. Plato Lachete, p. 183. ὃς ἂν οἴηται τραγωδίαν καλῶς ποιεῖν, ἐκ ἔξωθεν κύκλῳ περὶ τὴν Ἀττικὴν κατὰ τὰς ἄλλας πόλεις ἐπιδεικνύμενος περιέρχεται, ἀλλ' εὐθὺς Ἀθηναῖζε φέρεται.

GENOS MEN HN AΘΗΝΑΙΟΣ, ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΝ. Etenim Eleusis urbs fuit Atticæ; Phavorinus, εἰς δὲ πολὺ πλῆθος Ἀθηναίων ὡς ὁ Θεολόγος. Nec populosa tantum, sed et Cereris templo sacrisque celeberrima; Strabo IX. 395. εἶτ' Ἐλευσὶν πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας quo alluisse tradit Aristophanem Interpres Græcus, cujus sub persona Æschyli hæc sunt verba: Ran. γ. 913.

Δήμητερ, ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶταί με τῶν σῶν ἄξιον μυσηρίων.

Παρόσον, inquit Scholiastes, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον ὁ Αἰσχύλος ἦν.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΝ. Eleusin inter 174 δήμους, seu pagos, a Theseo constitutos, recenset Polemo apud Strab. IX. 396.

Ἐλευσίᾳ τε εἰπὼν ἵνα τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δήμων, πρὸς δὲ καὶ τεττάρων.
Sunt vero qui ad tribum Ἴπποβοωντίδα pertinuisse velint.

ΥἱΟΣ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. Ita etiam Suidas : et Herodotus II. 156. ἐκ τότε δὲ τῆ λόγῳ καὶ ἐδεινός ἄλλῃ, Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μᾶλλον δὲ ποιητέων τῶν προγενομένων· quo magis miror Liliū Giraldu, Poet. hist. Dial. VI. dixisse, *Herodotus tamen Euphranorem, non Euphorionem, appellasse videtur.* Aliter etiam, inter cæteros, Pausanias, Corinth. II. 24. Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ. Et in Arcad. c. 37. Δήμητρος δὲ Ἀρτεμιν θυγατέρα εἶναι, καὶ ἐ Λητῆς, ὅτι Αἰγυπτίαν τὸν λόγον Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τῆς Ἑλληνισ. Unde restituendus Clemens, Strom. V. p. 603. Ὁ, τε Εὐφορίων, ὁ τε Αἰσχύλος (lege ὁ, τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος) ἐπὶ τῆ Θεῶ σεμνῶς σφόδρα φησὶν, Ζεὺς ἰνυ αἰθήρ, κ. τ. λ.

ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΥ ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΙΝΙΟΥ. Hinc supplendus Suidas, Ὑἱὸς μὲν Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγείρου, τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῶ. Lege, Ὑἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, Ἀμεινίῳ ἀδελφὸς καὶ Κυναιγείρου.

ΑΜΕΙΝΙΟΥ. Diodorus Siculus Ἀμυνίαν vocat, XI. 257. ut et Ælianus, Var. Hist. V. 19.

ΕΞ ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΕΧΩΝ. Hesych. Εὐπατρίδαι, αὐτόχθονες, ἐκ ἐπήλυδες. Ubi cf. Guetum. Ex eadem familia Pindarus, de quo Thomas Magister in Vita ejus, Γέγονε δὲ κατὰ τὰς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγεγένηται αὐτῶ.

ΝΕΟΣ ΔΕ ΗΡΞΑΤΟ ΤΩΝ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ. Cum Pratina decertasse Olympiade LXX. autor est Suidas : at si quis calculos subducet, anno primo hujus Olympiadis non nisi 20 annos natum reperiet. Qua vero occasione ad Tragœdiam scribendum adeo juvenis animus appulit, discimus ex Pausaniæ Atticis, c. 21.; nimirum puero dum unas custodiret in agro dormienti Bacchum id imperasse. Ἐφ' ἃ Αἰσχύλος μισθάνιον ὄν καθύδην ἐν ἀγρῶ φυλάσσειν ταφυλάς, καὶ οἱ Διόνυσον ἐπιτάττα, κελεύσαι τραγωδίαν ποιεῖν· ὡς δὲ ἡμέρα (σείθεσθαι γὰρ ἠθέλειν) ῥῆγα ἤδη περιώμιμος ποιεῖν· οὗτος μὲν ταῦτα ἔλεγεν. Ex eo forsā ansa commento data, quod vinosus Tragœdias suas scriberet, cujus rei testes laudant, Callisthenem Lucianus, in Encom. Demosth. c. 15. Οὐ γὰρ, ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη πῃ, λέγων τὰς τραγωδίας ἐν αἶνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν· et Chamæleontem Athenæus, I. 19. Μεθύων δὲ ἐποίει τὰς τραγωδίας Αἰσχύλος, ὡς φησὶ Χαμαιλέων. Quapropter Sopater Rhetor Διονύσου ἐταῖρον compellavit; objecitque ei Sophocles Athen. I. 18. etiamsi ea traderet scriptis quæ oporteret, id tamen inscientem facere; Σοφοκλῆς οὖν ὠνειδίξεν αὐτῶ, ὅτι εἰ καὶ τὰ πάντα ποιεῖ, ἀλλ' ἐκ εἰδῶς γε. Et eandem ob causam omnes ejus Fabulas Baccho tribuit Gorgias apud Plutarchum, Sympos. VII. 10. Ὡς περ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἰσορῶσι τὰς τραγωδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν· καὶ ἐκ, ὡς Γοργίας εἶπεν, ἐν τῶν δραμάτων αὐτῶ μέγιστον Ἄρειος εἶναι, τῆς Ἐπτά ἐπὶ Θῆσας, ἀλλὰ πάντα Διονύσου. Sic enim distingui debet iste locus, quo in explicando mire cæcutit Interpres : ubi tamen pro μέγιστον Ἄρειος legerim μέγιστον Ἄρειος· Alludit enim proculdubio Gorgias ad Æschyli dictum, cujus meminit Aristophanes in Ranis, γ. 1053.

ΑΙ. Δράμα ποιήσας Ἄρεος μετόν. ΕΥ. Ποῖον; ΑΙ. Τὸς Ἐπτ' ἐπὶ Θήβας.

ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΥΠΗΡΕ. Qui Æschylum antecesserunt in docendis Tragœdiis celebres, perpauci numerantur. Sunt qui Theomin quendam, Oresti coætaneum, Tragœdiæ inventorem prædicant; quem Minos et Auleas secuti sint. Scholiastes vetus, ἐν τοῖς χρόνοις Ὀρέου ἑθαυμάζετο παρ' Ἑλλήσι Θεόμισ, ὃς πρῶτος ἐξεῦρε τραγωδικὰς μελωδίας· καὶ ἐξέθετο πρῶτος δράματα· καὶ μετ' αὐτὸν Μίνως, καὶ μετὰ Μίνωα Αὐλέας χορῆς τραγικῆς συνεστήσατο.

Alii primum Tragœdiæ auctorem faciunt Epigenem Sicyonium, a quo Thespin decimum sextum tradunt. Suidas, ὁ Θεσπὶς ἑκαυδέκατος ἀπὸ πρῶτου γενομένη τραγωδοποιῶ Ἐπιγένης Σικυωνίης. Hos vero non adeo artis Tragicae rationem habuisse verisimile est, quam τῶν αὐτοσχεδιασμάτων, quorum meminit Aristoteles Poet. c. 4. numerorum, sc. innumerorum, sine arte, ex quibus Poesin ipsam ait esse prognatam.

Porro his duabus omissis sententiis, liceat nobis pedibus ire in tertiam, a parte magna et meliori scriptorum proditam, qui Thespin auctorem primum Tragœdiæ agnoscunt. Ho rat. de Art. Poet. v. 275.

*Ignotum tragicæ genus invenisse Camæna
Dicitur, et plaustris verisse poemata Thespis.*

Et Plutarchus in Solone, p. 75. ἀρχομένων τῶν περὶ Θεσπιν ἤδη τὴν τραγωδικὰν κινεῖν. Thespis iste Atheniensis fuit, pago Icarius; floruit circa Olympiadem L. Soloni æqualis, prout ex Plutarcho et Diogene Laertio (in Solone) licet colligere. [Marmor Arundelianum l. 58. Ἄφ' ἧ Θεσπὶς ὁ ποιητὴς ἐξ ἀμάξης πρῶτος ἐδίδαξεν Ἀλκίησιν, καὶ ἐτίθη ὁ τρέϊγος, ἄθλον νικήσαντι, ἔτη ΗΗ [Δ] Δ Δ Ι Ι Ἀρχοντος Ἀθήνησιν Ἀλκίησιν τῷ προτέρῳ. A quo Thespis poeta e plastro prius docuit Alcestin, et hircus pro præmio victori proponebatur, anni CCLXXII Archonte Athenis Alcaeo priore. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata.]

Floruit etiam ante Æschylum, in re tragica celebre nomen adeptus, Phrynichus Atheniensis, cujus Fabulas recenset Suidas. Æschylum haud multo antecessisse argumento est, quod Græcorum in Xerxem victoriam Fabula quadam, *Phanissæ* inscripta, exhibuit: antecessisse vero, quod Æschyli Persæ ex eadem Tragœdia fuerint concinnatæ; sicut prodit Glaucus ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων, a Scholiaste Æschyli laudatus. [Et quod rogatus a fratribus ut in Apollinem Pæana scriberet, respondebat a Phrynicho fieri optimum: Porphyr. de Abstin. II. 18. Τὸν γὰρ Αἰσχύλον φασὶν τῶν ἀδελφῶν ἀξιώσαντα εἰς τὸν θεὸν γράψαι παῖδινα, εἶπεν ὅτι βέλτερον Τυνίχῳ (v. c. J. Valentinus Φρυνίχῳ rectius) ποιήσεται.] Hisce duobus qui Æschylum proculdubio præcesserunt annumeratum in Vita Robortelli editioni affixa tertium reperimus, Chœrilum. Λογισθέντων δὲ ὅτι πολλῶν χαλεπώτερον ἐπὶ Θεσπιδὶ ἦν, Φρυνίχῳ τε,

καὶ Χαιρέλω, εἰς τόσουςδὲ μέγεθος τὴν τραγωδίαν προσαγαγεῖν, ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντι εἰς τὴν τῷ Σοφοκλέει εἰσεῖν τελείωτα. Sane Chœrilum Olympiade LXIV. vel natum esse, vel Tragœdias suas cœpisse publicare, ex Suidæ verbis licet conjicere, Χαιρέλος, Ἀθηναῖος τραγικός ἐξ Ὀλυμπιάδι· καὶ εἰς ἀγῶνας.

Pari forsân ratione inter hos recensendus erit Pratinas, quem circa Olympiadem LXX. floruisse tradit Eusebius; qua etiam Olympiade cum Chœrilo, et Æschylo, non nisi vicesimum annum agente, decertasse ex Suida discimus in Voce Πρατίνας.

Ab his itaque inchoatam Tragœdiam, non modo quatenus ad descriptionem attinet, κατὰ τὴν ποιήσιν, sed et in apparatu scenico, omnibus pene numeris perfecisse Æschylum, tradit biographus: Quibus de causis non immerito Athenienses eum Tragœdiæ patrem agnoverunt. Philostr. de Vita Apollonii, VI. 11. ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἠγοῦντο.

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΙΝ. Æschylum decessores in re tragica antecelluisse haud ita mirum est, ac ab iis qui ipsum secuti sunt non antecelli. Vexatissima sane fuit apud veteres hæc quæstio; Tres tragicos celeberrimos, unum atque idem fœcundissimum ingeniorum tulit sæculum, Æschylum, Sophoclem, et Euripidem, quibus omnis posteritas fascēs submisit. Horum trium imagines erigi curavit Lycurgus, et Tragœdias exscriptas ἐν κοινῷ servari. Plutarchus, in Lycurgo, p. 841. Εἰσήνεγκε δὲ καὶ τὸν νόμον, ὡς χαλκῆς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν γραμματεῖα τῆς πόλεως παραγινώσκειν. Meminit harum Imaginum et Pausanias in Atticis, c. 21. De tribus hisce tragicis scripsere cum alii, tum Heraclides Ponticus, cujus librum Περὶ τῶν τριῶν τραγωδοποιῶν citat Diogenes Laertius in Vita Heraclidis, V. Segm. 88. Porro quis horum palmam tulerit in tragœdia, apud veteres maxima fuit dissertatio. Aristophanes in Ranis Æschylo primas, Sophocli secundas, Euripidi postremas partes attribuit. At si quis objecerit, ejus minoris auctoritatis esse judicium, quod ira et simultate in Euripidem motus, non sine partium studio censuram tulerit; audiat is ipsum populum Atheniensem, qui Æschylum patrem tragœdiæ agnoverunt, et ejus solius post mortem exhibenda dramata decreverunt. Philostrat. de Vita Apollon. VI. 11. Ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἠγοῦντο, ἐκάλουν δὲ καὶ τεθνεῶτα εἰς Διονύσια· τὰ γὰρ τῷ Αἰσχύλῳ ψηφισαμένοι ἀνεδιδάσκοντο, καὶ ἐνῆκα ἐκ καινῆς. Idem referunt Aristophanes, Scholiastes ejus, et Biographus noster.

Sunt vero qui primas Sophocli deferendas statuunt. Biographus noster (ex editione Robortelli) ὅς τε δοκεῖ θαυμαστόν τε καὶ τελεώτερον τραγωδία ποιητὴν Σοφοκλῆ γεγενῆσθαι, ὁρθῶς μὲν δοκεῖ. In eandem ferri sententiam videtur Dio Chrysostomus Orat. LII. p. 552. qui postquam horum inter se comparationem instituisset, mox subductis calculis hanc summam facit disceptationis suæ, Ὅ, τε Σοφοκλῆς μέσος ἔοικεν ἀμφοῖν εἶναι, ἔτε τὸ αὐθάδες καὶ ἀπλοῦν τὸ τῷ Αἰσχύλῳ ἔχων, ἔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ ἄριμν καὶ πολετικόν τὸ τῷ Εὐριπίδῳ, σιμνὴν δὲ τινα καὶ μεγαλοσρεπῆ ποιήσιν

τραγωῶν καὶ εὐεπ * * ἔχουσαι* ὡς πλείστον εἶναι ἡδονὴν (lego ὡς πλείστον ἡδονὴν, vel, ὡς πλείστον εἶναι ἐν τῷ ἡδονῇ, nam quod editur corruptum est) μετὰ ὑψους καὶ σεμνότητος ἐνδείκυσθαι. Accedit et Lucianus, fingens nescio quem Sophoclis et Euripidis versus ad libram ponderantem, et illam Euripidis lancem tanquam leviozem semper μετέωρον ἔσαν. [Theodoretus de M. Arethusio, τὸ δὲ Μάρκου δράμα τῆς Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους μεγαληγορίας δεῖται, ἵν' ἀξίως τὰ ἐκείνη τραγωδήσασιν πάθη.]

Nec tamen desunt qui Euripidi principatum attribuunt. Horum est Aristoteles, qui Poet. c. 13. Euripidem τραγικώτατον τῶν ποιητῶν φαίνεσθαι infit.

Cautius vero agunt qui singulis suum quasi pensum distribuunt. Plutarchus Æschylo τόμα, Sophocli λογιότητα, Euripidi σοφίαν. Cui consentit Phrynichus apud Photium, p. 327. statuens τῶν τραγικῶν Αἰσχύλου τὸν μεγαλοφωνώτατον, καὶ Σοφοκλέα τὸν γλυκύν, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην. Habet sane horum quilibet aliquid in quo cæteris præluceat. De grandiloquentia Æschyli mox dicendum erit. Sophocles tantæ erat in carmine suavitatis, ut apiculæ, τῆς μελίττης, nomen obtinuerit; quo postea nomine Xenophon in Historia floruit. Sapiens dicitur Euripides, ut qui sit *sententiis densus, et (ex censura Quintiliani Instit. X. 1.) in iis quæ a sapientibus tradita sunt pene ipsis par.* Unde Anaxagoræ et Socratis discipulum possitis agnoscere.

ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ. Scenæ antiquitas, cum adhuc tragœdia in lacte quasi et fasciis esset, e ramis et frondibus confectæ erant; cum racemis ac corymbis, quasi umbracula quædam quæ parietes non haberent, ait Servius, Ovidium secutus,

*Illic quas tulerant nemorosa palatia frondes
Simpliciter positæ scena sine arte fuit.*

Postea casæ cum cellis effectæ; postremo magnifice exornatæ sunt: hanc demum perfectionem contulit Æschylus; de qua intelligendus Vitruvius Architect. VII. Procœm. *Namque primum Agatharchus Athenis, Æschylo docente, (tragœdias proponente) tragicam scenam fecit, et de eo commentarium reliquit.* [Ex eo moniti Democritus et Anaxagoras de eadem re scripserunt.] Porro Æschylus, ut inquit Dioscorides (in Epigram.) τὰ κατὰ σκηνὴν μετεκαίνισεν* et primus Scenam ornavit picturis, machinis, aris, sepulchris, tubis, spectris, et Diris: quæ omnia in Vita Æschyli, MSto Oxoniensi et editione Robortelli præfixa, enumerantur. Τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε, καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδαλοῖς, Ἐρινύσι. Machinis usum fuisse tradit et Eustathius in Iliad. Σ'. 539. ubi clypeorum insignia ait ἐν Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβαις descripsisse quasi essent animata, quod et fecerat antea Homerus in Achillis clypeo. Tumulos etiam adhibuisse ex principio Χρησφόρων discimus;

Umbras, ex Prometheo Vincto, Persis et Choephoris; Diras, ex Eumenidibus.

ΤΗΝ ΤΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΧΟΡΗΓΙΑΣ. Apparatum scenicum multo augustiorem et splendidiorem reddente Æschylo, plus sumptus in eum impendebatur a Choragis, quorum hoc erat officium lege publica cautum. Ulpian. *Χορηγός, ὁ τοῖς Διονυσίοις καὶ τοῖς Παραθηναίοις τῷ χορῷ τὴν τροφήν παρέχων, καὶ γεφάνης, καὶ κόσμον, καὶ ὅσα περὶ τὴν τοιαύτην ὁμύγηριν.*

ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ. Histrionum apparatus augustiorem instituit, ut qui bene noverat sublimitatem arti tragicæ convenire: *ἐνθυμηθεὶς (ut loquitur Philostratus de vit. Apollon. VI. 11. δὲ καὶ τὴν τέχνην, ὡς προσφυσᾷ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον ἢ τῷ καταβεβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ πόδα, σκευοποιίας μὲν ἤφατο. Quæ vero ab eo in hoc genere inventa sunt, recenset Horatius, Art. Poet. γ. 278.*

*Post hunc personæ pallæque reperto honestæ
Æschylus, et modicis instravit pulpita tignis,
Et docuit magnumque loqui, nitique cothurno.*

Ad quem locum Porphyrius, *Primus Tragædiis cothurnos et personas et pallam dedit; horum enim trium auctor est.* Ita et Suidas, *Αἰσχύλος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ κεχρισμένα ἔχειν τὰς τραγικὰς, καὶ ταῖς ἀρβύλαις ταῖς καλυμέναις ἐμβόταις κεχρησθαι.* Et Philostratus jam laudatus, *σκευοποιίας μὲν ἤφατο εἰκασμένης τοῖς τῶν ἡρώων εἶδεσιν ἐκείνου δὲ τὰς ὑποκριτὰς ἀνεβίβασεν, ὡς ἴσα ἐκείνης βαίνοισιν. Ἐσθήμασί τε πρῶτος ἐκόσμησεν, ἃ πρόσφορον ἦρώσι τε καὶ ἡρώισιν ἡσθήσθαι.* Autor Vitæ apud Robortellum; *τὰς ὑποκριτὰς χειρὶ σκεπάσας, καὶ τῷ σώματι ἐξογκώσας, μίξασί τε τοῖς κοθῦροις μετεωρίσας.*

ΤΗΝ ΤΕ ΧΟΡΟΥ ΣΕΜΝΟΤΗΤΑ. Incompositus cum fuerit olim et minus gravis tragicorum chorus, præ personarum multitudine e quibus constituebatur, horum numerum imminuit et contraxit Æschylus. Philostrat. de Vita Apollon. VI. 11. *τὴν τέχνην δὲ ὄρων ἀκατάσκευον τε καὶ μήπω κεκοσμημένον, εἰ μὲν ξυνέσειλε τὰς χορὰς ἀποτάδην ὄντας; et Aristoteles de Poetica, c. 4. πρῶτος Αἰσχύλος τὰ τῶν χορῶν ἐλάττωσε.* Antiquitus enim 50 personis constabant Chori: Æschylus eas ad 15 reduxit. Schol. Aristoph. ad Equit. γ. 586. *συνεσήκει ὁ Τραγικὸς χορὸς ἐκ 50, ὡς Αἰσχύλος; Ἀγαμέμνονι; quod etiam lege sancitum fuit, τὸν τραγικὸν χορὸν συνιστάσαι ἐκ πεντεκαίδεκα.* Porro Julius Pollux legem istam latam esse occasione *Eumenidum* fabulæ refert, quam cum docuit Æschylus, Furias in scenam tanto numero, (constituebatur enim chorus 50 personis) adeoque horribili ornatu induxit, ut pueri e pavore exanimarentur, gravidæ abortum paterentur: IV. 15.

ΣΥΝΕΧΡΟΝΙΣΕ ΔΕ ΠΙΝΔΑΡΩΙ. Ita et Thomas Magister in Vita Pindari, *Γέγονε δὲ κατὰ τὰς χορὰς Αἰσχύλου.*

ΓΕΓΟΝΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ. [Alii codices, monente Stephano, *τεσσαρακοστὴν πρώτην.*] De annis Æschylo attributis magnus ille Casaubonus, et vir cl. Samuel Petitus multis disseruere, quæ adducere et discutere operæ erit pretium.

Sic itaque Casaubonus, de Satyrica poesi I. 5. *Nemo ignorat, librorum descriptores nusquam majore socordia et perfidia usos quam in numeris, cujus rei exempla insignia vel in iis quæ de Æschylo scribunt veteres. Nam in antiqua illius vita ita legimus in postremis doctissimorum hominum editionibus, συνεχρόνιζε Πινδάρῳ, γεγονώς κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα. Hæc lectio falsissima. Sed alii libri habent ἐξηκοστὴν de hac quoque scriptura dubito. Constat enim Æschylum in pugna Marathonica cum fortissimo viro Cynægiro fratre suo strenue pugnasse, adhuc juvenem: atqui si vel ultimo anno Olympiadis LX. ponimus esse natum, tempore pugnae illius annorum inveniatur minimum XLII. tot enim numerantur ad secundum Olympiadis LXXII. quo anno in Marathoniciis campis commissa illa pugna. Rursus apud Suidam leguntur hæc verba; ἠγωνίζετο αὐτὸς (ὁ Αἰσχύλος) ἐν τῇ θ'. Ὀλυμπιάδι ἐτῶν ὧν κε' certavit ipse (inquit) cum esset annorum XXV. Olympiade nona; et pueri intelligunt deesse heic majorem numerum qui minorem præcedebat. Omnino igitur scribendum, ἐν τῇ ξθ'. Ὀλυμπιάδι. Quod si vere proditum est, Æschylum Olympiade LXIX. fuisse natum annos XXV. alio jam argumento probatum habemus quod modo dicebamus, videri natales illius male collocari in LX. Olympiade. Lego igitur in superiore loco ex ejus vita, γεγονώς κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Quare tempora vitæ tragici illius nobilissimi ita digeremus. Natus circa annum tertium Olympiadis LXIII. exeunte Olympiade LXIX. cum esset annorum XXV. dramata sua cæpit publicare. Anno secundo Olympiadis LXXII. Marathone contra Persas pugnavit, anno ætatis XXXV. Olympiadis LXXVI. anno IV. Menone Prætoræ Athenis, victoriam e scena reportavit, edita Tetralogia ista, Phineo, Persis, Glauco Potniensi, et Prometheo. Agebat tum Æschylus annum ætatis LIII. Olympiadis vero LXXX. anno altero, cum esset Athenis Prætor Philocles, publicata est ab ipso Orestias Tetralogia, anno vitæ LXVII. Post hæc contulit se, coactus solum vertere, in Siciliam, ad Regem Hieronem, quem post Olympiadem LXXXVI. regnare cæpisse Pindari vetus interpretes affirmat: ibique Æschylus, altero, aut tertio post anno, in exilio diem supremum obiit. Recte hæc ita digeri a nobis, etiam illud argumento est quod in Vita Æschyli scribitur; exilio ipsius occasionem præbuisse Eumenidum Fabulam, cum Poeta Furiæ in scenam adeo horribili ornatu induxisset, ut populum univèrsam terror invaderet, pueri e pavore exanimarentur, gravidæ mulieres abortum facerent. Eumenides enim in Orestia fuerant tetralogia. Itaque falsum erit aut mendosum quod scribitur in vita, obiisse ipsum anno ætatis LXV. paulo enim plures vixisse modo dicta arguunt. Hactenus vir incomparabilis Isacius Casaubonus.*

Alter vero Samuel Petitus, Miscellan. III. 14. *Quæ de vita Æschyli scribuntur adeo non sunt certa, ut omnis omnino non tollatur scrupulus. Imo contra, ejus annus natalis ignoratur, ut et ille quo denatus est. Scribitur in vita ejus; συνεχρόνιζε Πινδάρῳ,*

γενοῦς κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα. Alii libri habent ἐξηκοστὴν. Reponunt viri incomparabiles, κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. At nos rescribendum putamus, κατὰ τὴν πέμπτην καὶ ἐξηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Verus enim illius dies natalis est annus primus Olympiadis sexagesimæ quintæ. Quo anno natum quoque referunt Pindarum; unde optime sc ripisit anonymus, συνεχροῖζε Πινδάρῳ. Nostræ hujus sententiæ atque emendationis rationes sunt istæ. Juvenis admodum fabulas docere cæpit Æschylus. Anonymus in ejus vita, νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγωδιῶν cum esset, inquit Suidas, annorum viginti quinque, ἤρξατο ὁ Αἰσχύλος ἐν τῇ θ'. Ὀλυμπιάδι, ἐτῶν ὦν κε. Corruptus est uterque numerus. Rescribebant viri magni ἐν τῇ ξθ' Ὀλυμπιάδι. Nos vero reponimus, ἐν τῇ ο'. Ὀλυμπιάδι. Correctionis nostræ fundus est Anonymus in descriptione Olympiadum, qui hæc notat ad annum primum Olympiadis septuagesimæ, Myro Athenis Prætoře, Πρατῖας ποιητῆς τραγωδίας ἀντεγωνίζετο Αἰσχύλῳ καὶ Χοιρίλῳ. Facilisque fuit certe lapsus, si numerum hunc numeralibus literis majusculis descriperis, τῷ Ο in τὸ Θ. His ita constitutis, rescribendum quoque est apud Suidam, ἐτῶν ὦν κα. Tot enim erat annos natus, atque unius et viginti annorum intervallum est, ab anno primo Olympiadis sexagesimæ quintæ, ad annum primum Olympiadis septuagesimæ. Addit anonymus in ejus vita; ὦν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξηκοτα ἰταύτα. De mortē Æschyli interpres Comici ad Acharnenses; ἰταύτῃσι γὰρ ἐπὶ Ἀρχοντος Καλλίῳ τῷ μετὰ Μησιθεῖον. Callias hic Archon fuit anno primo Olympiadis octogesimæ primæ μετὰ Μησιθεῖον, ut hunc Prætořem, quem excepit Callias, nominant Diodorus Siculus, et anonymus in descriptione Olympiadum. Atqui ab anno primo Olympiadis sexagesimæ quintæ ad annum primum Olympiadis octogesimæ primæ, anni sunt sexaginta quinque, quot annos vixisse Æschylum scribit autor ejus vitæ. Addit, vita esse functum in exilio, anno tertio: Nam postquam Eumenidas docuit, solum vertere coactus est. Eumenidas docuit anno secundo Olympiadis octogesimæ, Archonte Philocle, ut testantur veteres Didascalie. Tertius exilii annus primus Olympiadis octogesimæ primæ, qui Calliam Prætořem habet: Quare et hoc anno vitæ suæ sexagesimo quinto e vivis excessit, et annus ejus natalis in annum primum Olympiadis sexagesimæ quintæ conjiciendus est. Hactenus Petitus.

Audiamus etiam Johannem Meursium, qui in tertiam fertur sententiam, a Casaubono et Petito diversam. De Archont. Suidas, Πρατῖας Πυρρώνιδε ἢ Ἐγκωμῖς, Φλιάσιος, ποιητῆς τραγωδίας ἀντεγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἐβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. Ubi obiter (subdit Meursius) atas Æschyli observanda, quam et in Olympiade 71. commemorat Eusebius Chron. I. Quo pertinet quod circa pugna Marathonie tempus Olymp. 71. anno 1. Aulus Gellius eum collocat, XVII. 21. Ergo mendum est apud Suidam ἰπ. Αἰσχύλος, ἐν τῇ θ'. Ὀλυμπιάδι. Omnino emenda ἐν τῇ ο'. Ὀλυμπιάδι. Mendosus quoque Scholiastes Æschyli, in Vita ejus Scholus præmissa, κατὰ τὴν μ'. Ὀλυμπιάδα. Etiam ibi rescribendum κατὰ τὴν ο'. Ὀλυμπιάδα. Hæc ille.

Sane erratum esse in litera arithmetica quis non videt? nec tamen imperitia Biographi, sed exscriptorum incuria. Qui enim tempus natale Æschyli in Olympiadem XL. coniecisse eum crediderit, qui eundem Pindaro cœtaneum modo asseruerat. Συνεχρόνισι δὲ Πινδάρῳ, γιγνῶς κατὰ τὴν μ'. Ὀλυμπιάδα. Pindarus, ut ex vita ejus discimus, mortuus est Olympiade LXXXVI. annos agens LXVI. seu, ut aliqui, LXXX. Τέθηκε δὲ ὁ Πίνδαρος ἐξ καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν γιγνῶς, ἢ, ὡς τινες, ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἀρχοντος, κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ὀγδοοκστὴν Ὀλυμπιάδα. Ex horum igitur sententia natus fuit Olympiadis LXX. anno 3; ex illorum, Olympiadis LXV. anno 3. Neutri convenit biographus noster.

Quod vero, ut diximus, error sit exscriptorum incuria ortus, suadere possit vel ipsa lectionis varietas; cum alii codices aliter habeant: nonnulli τεσσαρακοστὴν πρώτην, ut testatur H. Stephanus; alii ἑξακοστὴν, ut asserit Casaubonus: et ita habuit MS. ille quo usus est Lilius Giralduus, qui in dialogo VI. de poetarum historia, *At vero ut ipsius, inquit, Æschyli scribit Interpres, doctus sane Grammaticus, LX. Olympiade claruit, qua etiam tempestate Pindarus floruit.* Ita etiam legit vir summus Josephus Scaliger.

Adhæc Sophoclis Biographus tradit eum Æschylo juniorem annis 17 natum autem Olympiadis LXXI. anno 2. Aristophanis Interpres Græcus, Sophoclem non nisi septem annis Æschylo juniorem prodit; in Ran. ψ. 75. ἦν γὰρ ὁ Σοφοκλῆς Αἰσχύλου μὲν ἕτιον ἐπιτὰ νεώτερος, Εὐριπίδου δὲ καδ'. supple ex Vita Euripidis, Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος καδ'. Itaque secundum biographum natus est Æschylus Olympiade LXVII. secundum Scholiasten, Olymp. LXIX. anno 3.

Porro Arundeliana Epocharum stela, (cui in re Chronologica, ni fallor, præ omnibus codicibus calamo exaratis debetur fides) a viro doctissimo Johanne Seldeno edita, obiisse prodit Æschylum annos natum 69. ἀρχοντος Ἀθήνησιν Καλλίου τῷ προτέρῳ. [Ubi vir egregie doctus τῷ προτέρῳ reddit, primo cum potius vertendum videatur, prioris filio.] Calliam Archontem collocat idem marmor ad Olymp. LXXX. annum quartum, a quo subductis annis 69 quos vixit, in Olympiadis LXIII. annum quartum incidimus, quem Æschyli fuisse natalem, non est quod asserere dubitemus.

[V. Cl. Humphridus Prideaux ad Chronicon Marmoreum Epoch. 51. " Æschylum poetam, tragœdiæ Certamine primum vicisse statuit Chronicon Marmoreum anno 222 ante finem suum, Archonte Athenis Philocrate; sc. anno 514 ante Evangelium, eodem quo Eusebianum, Pindarum et Simonidem lyricos poetas insignes exhibet: quod ipsum etiam postea, anno 505 ante Evang. de Æschylo ante dictum repetit, nempe eundem Tragœdiarum scriptorem agnoscit: Marmoreo fere medium amborum tempus signante. Plures autem victorias Æschylum reportasse, e vitæ ejus auctore, et Scholiastæ ipsius atque Suida

intelligere licet. Etenim post Xerxis fugam e Græcia Persas quoque tragœdiam docuit." Hæc ille.]

Alios annos Æschylo attributos, prout in Vita ejus occurrunt, expendemus. Cum vero omnes simul exhibere multum conferat ad vitæ methodum et ordinem illustrandum, præsertim quod ex iis sint aliqui a biographo prætermitti, en tibi ante oculos in tabulam redactos.

Olymp. LXIII. 4. Æschylus poeta natus. *Marmor Arund.*

LXX. 1. Cum Pratina decertavit. *Suid. in V. Πρατίνας, et in V. Αισχύλος.*

LXXII. 2. Prælium Marathonium, in quo pugnat Æschylus. *Marm. Arund.*

LXXIII. 3. Archonte Philocrate, Æschylus annos natus 40 Tragœdia primum vicit. *Marmor Arund.*

LXXIV. 4. Pugna ad Salaminem, cui Æschylus interfuit. *Vit.*

LXXV. 1. Pugna ad Plateas, qua præliavit Æschylus. *Vit.*

LXXVI. 4. Menone Archonte, vicit Æschylus, Phineo, Persis, Glauco Potniensi, Prometheo. *Schol. Æsch. in Argum. Pers.*

LXXVII. 3. Asephione Archonte, cum Sophocle decertavit. *Marm. Arundel. et Plut. in Cim.*

LXXX. 1. Philocle Archonte, vicit Agamemnone, Choe-phoris, Eumenidibus, Proteo Satyrico. *Schol. Æsch. in Arg. Agamemn.*

LXXX. 4. Callia Archonte, Æschylus poeta annum agens 69. moritur in Sicilia. *Marm. Arund.*

ΜΕΤΑΣΧΕΙΝ ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΣ. *Marmor, 'Αφ' ε' εν*
Μαραθῶνι μάχη ἐγένετο Ἀθηναίους πρὸς τὰς Πέρσας . . . . . ἀριστετεας . . . . .
ἐν Δαρείῳ ἀδελ . . . . . τοῦ στρατηγοῦ ἐνίκων Ἀθηναῖοι ἔτη ΗΗΔΔΠΙΙ ἀρχοντος
'Αθην . . . . . δευτέρῃ . . . . . φ . . . . . ἐν μάχῃ συνηγωνίζετο Αἰσχύλος
ὁ ποιητής . . . . . ΔΔΔΠ. [Ubi v. cl. Humphridus Prideaux, "Eodem
autem prælio Marathonio, Æschylum poetam tragicum animose
pugnasse, et quasi de fortitudinis palma cum fratre suo Cynægiro
contendisse, ab aliis quoque proditum est. Verum in Chronico
Eusebiano Æschylus Tragœdiarum scriptor agnoscitur ad initium
Olympiadis LXXI., immo juxta quædam ejus exemplaria Olym-
piade LXX., quod etiam Suidæ testimonio confirmatur, refe-
rentis Pratinam cum eo certavisse eadem LXX Olympiade:
immo vero etiam juxta alia Eusebii exemplaria, Pontaco teste,
sub Olympiadem LXIX. qua ipsa Olympiade, nempe ξθ', tametsi
prior numeralis litera exemplari interciderit, alias apud eundem
Suidam Αἰσχύλος ἠγωνίζετο ἐτῶν ἂν κί. Æschylus certavit natus tunc
annos 25. Siquidem decimus annus ante prælium Marathonium
ac annus 25. ætatis Æschyli, juxta Chronicum Marmoreum est

annus quartus Olympiadis LXIX., ac 259 ante Evangelium. Hæc quoque nota ætatis Æschyli confirmat prælium Marathonium, anno 2. Olympiadis LXXII., neque prius neque posterius contigisse." Hæc ille.] Suidas, Ἰὼς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς Ἀμεινίου καὶ Κυναίγειρος τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῶν ἀριστεύειν dicebatur qui in prælio fortiter præ cæteris se gesserat, et exinde τὰ ἀριστεία virtutis præmium reportaverat. [Suidas Ἀριστεῖον τὸ τοῖς ἀριστεύουσι δίδομενον ἔπαθλον.] Hoc vel ex eo patet quod de Socrate prodit Antisthenes, Athen. Deipn. V. 15. cui in pugna cum Bœotis τὰ ἀριστεία debebantur; ille vero in Alcibiadem conferri curavit. Sane Æschyli in prælio ad Marathonem singularem virtutem memorat Epitaphium ejus,

Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι.

Testabatur etiam pictura Athenis in Theatro Bacchi. Pausan. Attic. c. 21. τὴν δὲ εἰκόνα τῆς Αἰσχύλου, πολλῶν τε ὕψους τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιεῖσθαι, καὶ τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὸ ἐν Μαραθῶνι. Parta est celeberrima hæc victoria Boedromionis (tertii a solstitio æstivo mensis Attici) die sexto, ut in Camillo refert Plutarchus, Phanippo Athenis Archonte, ut in Aristide habet idem, Olympiadis LXXII. anno secundo, Marm. Arund.

ΣΥΝ ΤΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΩΙ. Cynægirus unus fuit e quatuor ducibus qui adversus Darium ab Atheniensibus missi, cum mille hominibus, Persarum 30 millia profligarunt; reliquorum nomina, Polyzelus, Callimachus, et Miltiades. Hac in pugna Polyzelus, cum vidisset spectrum, vires amisit, et jam cæcus interemit quadraginta octo. Callimachus confixus hastis et mortuus, erectus stetit. Cynægirus hostilem navemprehendens, abscissa manu cecidit. Herodot. VI. 114. Τῆτο δὲ Κυναίγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐθαύτα ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάτων τοῦ, τὴν χεῖρα ἀποκοπέεις πελέκει πίπτει. Plutarchus in Parallelis, p. 305. et ex eo Stobæus, Κυναίγειρος δὲ Περσικὴν ἀγομένην ναῦν κατέχων, ἐχειροκοπήθη. [Huc pertinet Demonactis scomma apud Lucianum, Πρὸς δὲ τῇ Ποικίλῃ ἀνδριάντα ἰδὼν τὴν χεῖρα ἀποκοκομμέου, ὄψεσσι, ἔφη, Ἀθηναίως εἰκόνι χαλκῇ τετιμηκίαι τὸν Κυναίγειρον.]

ΤΗΣ ΤΕ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ. Contigit hæc pugna ineunte anno primo Olympiadis XV. seu, ut Marmor, anno 4. Olympiadis LXXIV. Boedromionis die 20. Archonte Athenis Calliade, quem Calliam perperam nominat Diogenes Laertius in Vita Anaxagoræ. Segm. 7.

ΣΥΝ ΤΩΙ ΝΕΩΤΕΡΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΑΜΕΙΝΙΑΙ. In hoc prælio fortiter se gerens Amynias, manum amisit, et primus Atheniensium virtutis præmium tulit. Ælian. Varr. H. 19. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμυνίας, ἀποβεβληκὸς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔχειν. Qua vero ratione præmium illud consecutus est refert Diodorus, XI. p. 257. Διὸ καὶ κρίσεως προτεθείσης περὶ τῶν ἀριστείων, χάριτι κατισχύσαντες ἐποίησαν κριθῆσαι, σὺν μὲν ἀριστεύουσι τὴν Αἰγινήτων, ἄνδρα δὲ Ἀμυνίαν, τὸν ἀδελφὸν Αἰσχύλου τῆς ποικιλῆς· αὐτὸς γὰρ τριηραρχῶν πρῶτος ἔμβολον ἴδουκε τῆ ναυαρχίδι τῶν Περσῶν, καὶ ταύτην κατέλυσε, καὶ τὸν ναυαρχὸν διέφθειρε.

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΠΕΖΟΜΑΧΙΑΣ. In qua Mardonius profligatus, Olymp. LXXV. anno primo, Boedromionis die tertio. [Arundeliana Epocharum Stela, L. 68. 'Αφ' ἧ ἢ ἐν Πλαταίαις μάχῃ ἐγένετο Ἀθηναίους πρὸς Μαρδόνιον τὸν Ξέρξης στρατηγόν, ἧ ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ Μαρδόνιος ἐτελεύτησεν ἐν μάχῃ καὶ τὸ σῶρ ἐρρέυκεν ἐν Σικελίᾳ περὶ τὴν Αἰτνίαν, ἐπὶ ΗΗΔΠΙ Ἀρχοντος Ἀθήνησι Ξαντίππῃ. A quo ad Plataeas commissa est pugna ab Atheniensibus contra Mardonium Xerxis ducem, in qua vicerunt Athenienses, et Mardonius occubuit in pugna, et ignis difflebat in Sicilia circa Aetnam, anni CCXVI, Archonte Athenis Xantippo. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata.]

ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΖΗΛΟΙ ΤΟ ΑΔΡΟΝ. Οχορ. MS. τὸ ἀδρόν πλάσμα. Tradit Plutarchus, χαρακτηῆρας εἶναι τῶν λόγων τὰ καλῆμενα πλάσματα. Characteres aut dicendi formæ tres, ἀδρῶν, ἰσχνῶν, μέσων. Ἀδρόν ex definitione Plutarchi ἐστὶ λέξεων καὶ νοημάτων κατασκευὴ μεγάλας ἔχων ἰμφάσεως redditur ab Agellio VII. 14. *uber*; ab aliis, *magniloquum*; a Viro summo Julio Scaligero Poet. IV. 1. *generosum*. [Suid. Ἀδρόν· πολύ, μέγα, δαψιλές, πλάσιον, καὶ ἀδρότης ἢ ὑψηλότης. Idem. Ἀξύσατον καὶ ἄσατον, περὶ Αἰσχύλου λέγει Ἀριστοφάνης. Ἀπὶ τῶ ἔ ξυνεστῶτα ἐδὲ πυκνόν· ἀλλ' ἀραῖον (an legendum ἀδρόν) ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδῃ ἢ, ἀδιάθετον ἢ ἀπιθάνων συντιθέντα.]

Hujus generis esse stylum Æschyli consentiunt omnes; quapropter Plutarchus de Glor. Athen. p. 348. de tribus Tragicis censuram ferens, ei tribuit ῥῆμα. Phrynichus τῶν τραγικῶν μεγαλοφωνότατον appellat. Himerius apud Photium, p. 1111. Ὁ πάθος τῆς Αἰσχύλου μεγαλοφωνίας ἄξιον. Horat. Art. Poet. v. 280.

Et docuit magnumque loqui.—

Ad Aristophanis verba a biographo nuper allata, Ran. v. 1036.

— πνεύσας ῥήματα σεμνά,

Πνεύσας exponunt veteres magistri αὐξήσας καὶ μεγάλα εἰπών.

Porro sunt qui hanc Æschyli grandiloquentiam ei vitio vertunt. Quintiliano X. 1. dicitur *sublimis et gravis et grandiloquus sæpe usque ad vitium*. Et non tam τραγικὰ quam παρατραγάγωδα sæpe habere ait Longinus. §. 3. At, ni fallor, multo rectius alii, qui de Poeta nostro sic statuunt; Ἡ τε γὰρ τῷ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἐπὶ δὲ καὶ αὐθάδης τῆς διανοίας καὶ φράσεως, πρέποντα ἐφαίνετο τραγωδίᾳ, καὶ τοῖς παλαιῶν ἤθεσιν τῶν Ἡρώων. Dion. Orat. LII. p. 549.

ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΟΙΣ. Apud veteres grammaticos canon est, nunquam jungi duo epitheta sine proprio aut appellativo. Eustath. in Odys. α'. sub initio; Οὐ γὰρ εὐρίσκεται δύο ἐπιθέτα ἄνευ κυρίῃ ἢ προσηρηκῶ. At quot Epitheta habet noster in Persis, v. 635. &c.?

Ἡ ῥ' αἶψι μὲ μακαρί-
τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
Βάρβαρα σαφηνῆ
Ἴέντος τὰ παναίολ'
Αἰανῆ δύσθερα βάρματα.

Et in Agamemnone, γ. 152, &c.

Μὴ τινὰς ἀντιπρόσθε
 Δαναοῖς χροναῖα ἰχνηΐδας
 Ἄπλοιας τεύξεη,
 Σπυροδόμηνα θυσίαν
 Ἐτέραν, ἀνομόν τιν', ἄδαιτον,
 Νεικίων τέκτονα σύμ-
 φυτον, ἐ δεισθήρορα μίμνει
 Γὰρ φοβερά παλινόροσος
 Οἰκονόμος δολία,
 Μυάμων μῆνις τεκρόποιος.

ΟΥ ΠΟΛΛΑΣ ΑΥΤΩ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ. Tragœdia duplex; alia simplex, alia implexa. Simplicem dicimus quæ continue absque ulla mutatione ad finem deducitur; implexam, quæ non sine Mutatione aliqua inopinata, aut Agnitione, aut utraque simul. Hujus ergo partes sunt duæ, Mutatio et Agnitio. Priorem Aristoteles Peripetiam dixit: qui et in libris de historia Animalium, quicquid præter expectationem evenit, hoc nomine vocavit. Hic vero definitur, eorum quæ aguntur, sive actionis in contrarium mutatio. Adi sis Héinsium de Tragœd. constit. VI. Vult itaque auctor Vitæ, Tragœdias Æschyli simplicioris esse generis, quod et ei ab Euripide apud Aristophanem objicitur. Cæterum simplicitatem magis convenire genio heroico, ex Homero discere possumus, cujus Ilias (qua nihil minus intricate deductum) tragœdiæ justissimum esse exemplar tradunt grammatici. Cujus Æschylum studiosum fuisse imitatore vel ex eo constat, quod dicere solebat, tragœdias suas exiguas esse partes ampliarum Homeri cœnarum (Cf. Athen. VIII. 8.) et ad illud Aristophanis sub persona Æschyli dictum, Ran. γ. 1072.

Ὅθεν ἢ μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν

Ὅθεν δὲ, ἦγον ἐκ τῆ Ὀμέρου, inquit Scholiastes.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΝΩΝ ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ, κ. τ. λ. Dion, Chrysost. Orat. LII. p. 549. Ἡ τε γὰρ τῶ Αἰσχύλῳ μεγαλοφροσύνῃ καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἐτι δὲ καὶ αὐθάδεις τῆς διανοίας καὶ φράσεως, πρὸς ἑπὶ φαίνετο τραγωδία, καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσι τῶν Ἡρώων, οὐδὲν ἐπιβεβαλευμένον, εἰδὲ γωμύλον, εἰδὲ ταπεινόν.

ΕΚΛΟΓΑΙ. Locī insigniores, ita dicti, quod digni sint ut a cæteris seligantur, et potissimum notari debeant.

ΓΝΩΜΑΙ ΔΕ Η ΣΥΜΠΛΑΘΕΙΑΙ Η ΑΛΛΟ ΤΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΔΑΚΡΥΑ ΑΓΑΓΕΙΝ, ΟΥ ΠΑΝΥ. Hoc in genere duobus reliquis multum præluxisse creditur Euripides, qui et *sententiis densus*, ut inquit Quintilianus, X. 1. *in affectibus vero cum omnibus mirus, tum in iis quæ miseratione constant facile præcipuus et admirandus maxime est.* Longinus vero in amantium et insanorum passionibus exprimendis dominatum quendam tribuit, in reliquis mediocritatem tantum, Sect. 13. Ἐστὶ μὲν οὖν φιλοπονώτατες

ἢ Εὐριπίδης, δύο ταῦτα πάθη μανίας τε καὶ ἔρωτος ἐκτραγωδηῆσαι, καὶ τότε, ἢ τισι ἑτέροις (legi malim εἴ τις ἕτερος) ἐπιτυχέστατος· ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις ἐπιτίθεσθαι φαντασίαις ἐκ' ἀτολμος. In amantium passione exprimenda facile superari posse Æschylum haud mirum, ut qui a tragœdia alienam duxerit, ideoque fœminam amantem nunquam exhibuit, sicut ab Aristophane in Ranis observatum est, at in exprimenda insania usque ad stuporem simul et commiserationem eliciendum, qui Cassandræ orationem in Agamemnone legerit, nemo unquam superatum agnoscet, quam fabulæ partem maxima in admiratione habitam fuisse tradunt veteres Magistri. Argum. Agam. Τῆτο δὲ τὸ μέρος τῆ δράματος θαυμάζεται, ὡς καὶ ἐκπλαῖον καὶ οἶκτον ἰκκλὸν ἐμποιεῖν.

ΑΠΗΡΕ ΔΕ ΩΣ ΙΕΡΩΝΑ ΤΟΝ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΤΥΡΑΝΝΟΝ. [Arundelia Epocharum Stela, L. 11, 'ΑΦ' ἔ' Ἱερῶν Συρακυσῶν ἑτυράνευσεν ἔτη ΗΗΠΙΙΙ ἄρχοντας Ἀθήνητι Χάρητος. Ἦν δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ὁ ποιητὴς κατὰ τῆτον. *A quo Hiero Syracusis tyrannidem occupavit, anni ccviii, Archonte Athenis Charete; claruit autem Epicharmus poeta hujus tempore.* Ad quæ verba vir cl. Humphridus Prideaux; “Mortuo Gelone ei successit frater illius Hiero (Aristot. Polit. V. 12. Schol. Pind. Pyth. III.) quem carminibus suis celebrat Pindarus Poeta, et Syracusis regnavit annos decem.”] Plutarchus, De exsilio, p. 604. Καὶ γὰρ καὶ οὗτος, (Αἰσχύλος,) εἰς Σικελίαν ἀπῆρε, καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Pausan. in Attic. 2. Ἐς Συρακίους πρὸς Ἱέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σιμωνίδης ἐγάλησαν. Quo tempore Hieron rex constitutus est, ex Scholiaste Pindari discimus, Pyth. III. Tit. Καθίστατο δὲ ὁ Ἱέρων βασιλεὺς κατὰ τὴν ἐβδομηκοστὴν ἔτη Ὀλυμπιάδα.

ΚΑΤΑ ΤΙΝΑΣ ΜΕΝ, ΩΣ ΥΠΟ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΤΑΣΠΟΥΔΑΣΘΕΙΣ. Hinc illud Aristophanis, in Ranis, ψ. 819.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιεν Αἰσχύλος.

Scholastes, ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων, ἐκ ἐξοίχθησιν. Sæpius legimus præstantissimos Poetas a deterioribus victos, suffragiis Atheniensium, quos Græci dicunt eleganter ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπυδασθήναι. Hoc Æschylo obtigisse narrat etiam Athenæus, VIII. 8. Ὅς καὶ ἠττηθεὶς ἀδίκως ποτὲ, ὡς Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἴρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγωδίας ἀνατιθεῖναι, εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμὴν.

ΗΣΣΗΘΕΙΣ ΝΕΩΙ ΟΝΤΙ ΤΩΙ ΣΟΦΟΚΛΕΙ. Ita Plutarchus in Cimone, p. 483. Firmat hoc Marmor Arundelianum, Sophoclem tradens vicisse tragœdia annos natum XXVIII. Archonte Apsephone 'ΑΦ' ἔ' Σοφοκλῆς Σοφίλλω ἐκ Κολωνῆ ἐνίκησε τραγωδία ἑτῶν ἂν ΔΔΠΙΙΙ. ἔτη ΗΗΠΙ. Ἄρχοντας Ἀθήνησιν Ἀψεφίωνος. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata. Hic vero annus secundum idem Marmor incidit in Olympiadis LXXVII. annum tertium. Aphepsionem Archontem memorat Diog. Laertius, Vita Socrat. Segm. 44. collocatque ad annum 4um Olympiadis LXXVII. Ejusdem nominis vestigia reperimus apud Diodorum Siculum, XI. ubi pro Φαινος (invitis iis qui φαίδωνος insinuarunt) rescribendum proculdubio Ἀψεφίωνος quod si animadvertisset Meursius, Diogenem Laertium temere

non correxisset (de Archont. II.) neque (ut et Leo Allatius Dial. de script. Socr.) errorem secutus fuisset Josephi Scaligeri (quem pro anonymo quopiam auctore sumit uterque) Aphepsionem ad Olympiadem LXXIV. constituentis. Cæterum qua occasione hoc accidisse fertur ex Plutarcho l. l. discimus; qui de Thesei reliquiis a Cimone Athenas advectis verba faciens, "Ἔθεντο δ' εἰς μνήμη αὐτῆ, inquit, καὶ τὴν τῶν τραγωδῶν κρίσιν ὀνομαστὴν γινομένην· πρώτην γὰρ διδασκαλίαν τῷ Σοφοκλέϊ ἐτι νέῳ καθέντος, Ἀφειψίων ὁ ἄρχων, φιλονεικίας ἕσης καὶ παρατάξις τῶν θεατῶν, κριτὰς μὲν ἐκ ἐκλήρωσε τῷ ἀγῶνος· ὡς δὲ Κίμων μετὰ τῶν συστρατηγῶν προελθὼν εἰς τὸ θέατρον ἐποίησατο τῷ θεῷ τὰς νεομισμίας σπονδὰς, ἐκ ἀφῆκεν αὐτοὺς ἀπελθεῖν, ἀλλ' ὀρκώσας, ἠνάγκασε καθίσαι καὶ κρῖναι δέκα ὄντας, ἀπὸ φυλῆς μιᾶς ἕκαστον· ὁ μὲν οὖν ἀγὼν καὶ διὰ τὸ τῶν κριτῶν ἀξίωμα, τὴν φιλοτιμίαν ὑπερέβαλε· νικήσαντος δὲ Σοφοκλέϊς, λέγεται τὸν Αἰσχύλου περιπαθῆ γένομενον καὶ βαρέως ἐνέγκοντα, χρόνον ἔ πολλὸν Ἀθήνησι διαγαγεῖν, εἴτ' οἴχεσθαι δι' ὄργην εἰς Σικελίαν, ὅπῃ καὶ τελευτήσας περὶ Γέλαν τέθαπται. Eandem forsitan occasionem innuit Suidas, qui Æschylum in Siciliam demigrasse refert, quod dum fabulam exhibuerit ruerent subsellia, διὰ τὸ πεισεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυμένα αὐτῷ. *Subsellia frangere* dicebatur qui, ut comici loquuntur, non stetit, sed excidit, hoc est, non placuit; sicut a viro doctissimo Josepho Scaligero jamdiu monitum est, Auson. lect. Nec me movet quod alii aliter Juvenalis verba VII. 86.

— *fregit subsellia versu*

sint interpretati. Sueton. in Claudio, c. 41. *Nam cum initio recitationis defractis compluribus subselliis, obesitate cujusdam, risus exortus esset, etc*

ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΤΕΘΗΚΟΤΑΣ ΕΛΕΓΕΙΩ. Elegias scripsisse Æschylum testis est Suidas; quas laudat et Theophrastus. Et ad hanc ipsam Elegiam, in eos qui ad Marathonem occubuerunt, pertinuisse tetrastichon illud Æschyli inter Anthologiæ epigrammata relatum, facile crederem, III. 5. et quod præcedit, ad Simonidis carmen. Simonidis sic se habet,

Χαίρειτ' ἀριστῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
Κῆρυ Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἵπποσύνη,
Οἳ ποτε καλλιχόρῃ περὶ πατρίδος ὤλισαθ' ἦβαν
Πλείστοις Ἑλλήνων ἀντὶα μαρνάμενοι.

Æschyli vero sic,

Κυανὴ καὶ τῆσδε μετέγχευε ὤλισεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολυῤῥήνος πατρίδα ρυομένης.
Ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
Τλήμορες Ὀσσαίαν ἀμφίσσαντο κόνιν.

TINEΣ ΔΕ ΦΑΣΙΝ ΕΝ Τῇ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙ ΤΩΝ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ. Ex his est Julius Pollux, qui etiam legem isthac latam occasione memorat, IV. 15. Τὸ δὲ παλαιὸν ὁ Τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν, ἄχρι τῶν Εὐμενιδῶν Αἰσχύλου· πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν, τῷ πλήθους ἐκπτοθηθέντων, συνέσειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορὸν.

ΩΝ ΕΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΞΗΚΟΝΤΑ. At mox, ἐξήκοντα πὶ τρία. Suidas 58. minus recte. Interiit enim Æschylus, secundum Marmor Arundelianum, annos natus 69. ἀρχοντας Ἀθήσων Καλλίᾳ τῷ προτέρῳ seu, ut Scholiastes Aristophanis ad Acharn. γ. 10. ἐπὶ ἀρχοντας Καλλίᾳ τῷ κατὰ Μησίδιον. Hunc vero annum, ex Diodoro et Dionysio Halicarnassæo incidisse discimus in Olymp. LXXXI. 1. Ejusdem Calliæ τῷ προτέρῳ meminit et postea idem Marmor; unde colligo Calliæ cujusdam prioris filium innui, potius quam, cum doctissimo Seldeno, eundem Calliam primum bis Archontis officio functum.

ΑΕΤΟΣ ΧΕΛΩΝΗΝ ΑΡΠΑΞΑΣ. Suidas, in V. Αἰσχύλος, et in Χελώνη. Ἐπιρρίφθεισος αὐτῷ ὑπὸ αἰτῆ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπέλυτο. Val. Max. IX. 12. Æschyli vero poetæ excessus quemadmodum non voluntarius, sic propter novitatem casus referendus est. In Sicilia, mœnibus urbis in qua morabatur egressus aprico in loco resedit: super quem aquila testudinem ferens elusa splendore capitis (erat enim capillis vacuum) perinde atque lapidi eam illisit, ut fractæ carne vesceretur: eoque ictu origo et principium fortioris tragædiæ extinctum est. Plin. Hist. X. 3. de Aquila agens, Ingenium est ei testudines captas frangere e sublimi jaciendo: quæ sors interemit poetam Æschylum, prædictam fatis, ut ferunt, ejus diæ ruinam secura cæli fide caventem. Scribenti hoc accidisse monet Sotades,

Αἰσχύλῳ γράφοντι ἐπιπέπτωκε χελώνη.

[Saxo Grammaticus eo alluisse videtur, monente Barthio,

*In media si valle cubet, testudine nulla
Tutus erit.*—

Cf. etiam Guellium ad Æn. XII. 255.]

ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ ΔΕ ΓΕΛΟΙ. Geloi, Gelæ Incolæ. Gela, Siciliæ oppidum, a Rhodiis conditum, et a Gela fluvio denominatum; Rhodiorum et Cretensium colonia. Hinc supple fatiscens Marmor Arundelianum; ἐτελεύτησεν ἐν . . . α τῆς . . . κελίας. Legendum, ἐν Γέλα τῆς Συκελίας.

[ΦΟΝΕΥΕΙ ΑΥΤΟΝ. Arundeliana Epocharum Stela, L. 74. Ἀφ' ἧ Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς βιώσας ἔτη [Δ]ΔΠΙΙΙΙ ἐτελεύτησεν ἐν Γέλα τῆς Συκελίας, ἔτη Η[Δ]ΔΔΔΠΙΙ ἀρχοντας Ἀθήσων Καλλίᾳ τῷ προτέρῳ. Ep. 60. A quo Æschylus poeta, cum vixisset annos 69 diem obiit in Gela Siciliae anni cxciii Archonte Athenis Callia primo. Ad quæ verba v. cl. Humphridus Prideaux. "De Æschyli poetæ obitu hæc narrantur. Cum ille jam ætate provectus tragædia cum Sophocle certasset, (Justin. lib. VII. Plut. in Cimone. Schol. Æsch. in Vita illius) ab eoque tunc valde juveni superaretur, quæ etiam est forsitan Sophoclis victoria cujus meminit Chronographus noster Ep. 57. ex animi ægritudine Athenis in Siciliam secessit, ibique Catanæ (Schol. Æsch. Ibid.) eo tempore quo (Schol. Æsch. ibid. Diodorus XI.) Hiero Syracusarum tyrannus eam

urbem de novo condens a vicino monte Ætnam appellavit, sedes fixit. Post obitum autem Hieronis et Thrasybuli Hieronis fratris exilium, Gelam videtur migrasse, ibique, (Schol. Æsch.) cum in aperto quodam loco sedisset, quod eo die a quodam vaticinio timuerat se tegulæ casu periturum, ab aquila, quæ supervolans testudinemque in unguibus tenens eam in calvi senis caput putans album saxum fuisse, demisisset, ut fracta testa, quod intus erat, eliceret et vesceretur, confracto elisoque cerebro interfectus fuisse perhibetur. Mortuum autem Geloï magnifice sepelivere (Plut. in Vita Cimonis; Schol. Æschyli in Vita illius) juxtaque eorum urbem illius sepulchrum diu videbatur, in quod inscriptum erat hoc epitaphium,

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
Μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Et profecto non tantum ex hoc epitaphio, sed etiam e Plutarcho, qui in Vita Cimonis dicit, Æschylum prope Gelam sepultum fuisse, satis manifeste probatur, illum Gelæ occubuisse. Fallitur igitur Lydiatus, qui in mutilo Marmoris loco supplet, Αἰτνία, quasi Æschylus Ætnæ seu Catanæ, quod nemo unquam dixit, et non Gelæ, diem suum obiisset. Magnos hic honores post obitum suum in Sicilia, Athenis totaque Græcia est consecutus. Filii illius erant Bion et Euphorion, utrique Tragœdi, qui et suis et patris tragœdiis quas iterum edidere, victorias obtinuerunt. Plura de Æschylo legas apud Liliū Gyraldum Hist. Poet. Dial. 6. et in Notis Stanleii ad Vitam Æschyli." Addit marmor, Ἀθήνησι Καλλίε. Cum Marmore consentit Schol. Aristoph. ad Acharn. γ. 10. dicit enim, Ἐτελεύτησε γὰρ Αἰσχύλος ἐπ' ἄρχοντος Καλλίε τῆ μετὰ Μησιθίων.]

[ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΣΕ ΒΕΛΟΣ. Πᾶν τὸ ἀπὸ μήκοθεν βαλλόμενον βέλος εἴρηται inquit Etymologici Magni auctor.]

ΕΠΙΤΡΑΨΑΝΤΕΣ ΟΥΤΩΣ. Imo vero Geloï tumulum ei struxere, sed Epitaphium non composuere; id enim ipse fecit paulo ante mortem. Suadet hoc Pausanias, Attic. c. 14. Καὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος, ὡς οἱ τῆ βίᾳ προσειδοκᾶτο ἢ τελευτῇ, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν ἕδειός, δόξης ἐς τοσούτον ἦκων ἐπὶ ποίησιν, καὶ πρὸ Ἀρτιμισίε καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ; ὃ δὲ τό, τε ὄνομα προσεβίβη καὶ τὴν πόλιν ἔγραψε καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνιον ἄλσος, καὶ Μῆδων τὰς εἰς αὐτὸ μεταβάλλοντας. Firmat Athenæus, XIV: 6. Ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν, ἕδεν ἦττον ἐπὶ τῆ τάφῳ ἐπιγραφῆται ἤξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποίησας,

Ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

ΩΣ ΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ. Philostrat. de Vita Apollon. VI. 11. Ἐκάλουν δὲ, (Ἀθηναῖοι) καὶ τελευτῶτα ἐς Διούσια τὰ γὰρ τῆ Αἰσχύλου ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκετο, καὶ ἰνίκα ἐκ καιρῆς. Aristophanis

Interpres, Acharn. ψ. 10. Τιμῆς μεγίστης ἔτυχε παρὰ Ἀθηναίους ὁ Αἰσχύλος, καὶ μόνον αὐτῷ τὰ δράματα ψηφίσματι κοινῶ καὶ μετὰ θάνατον ἰδιδάσκειτο. Æschyli poesin post ejus mortem senatusconsulto recitatam testatur idem Scholiastes Aristophanis, Ran. ψ. 892. ubi gloriatur Æschylum poesin suam haud secum fuisse commortuam; prout Euripidi contigerat,

Ὅτι ἡ ποιήσις ἔχῃ συντίθηκέ μοι

Τέτω δὲ συντίθηκεν.

Ἐπὶ τὰ Αἰσχύλου, inquit Scholiastes, ἐψηφίσαντο διδάσκειν κομφῶδες δὲ τότε ἴση τῶν γὰρ δυνατῶν, καὶ μετὰ θάνατον ἄδονται τὰ ποιήματα.

ΧΡΥΣΟΝ ΛΑΜΒΑΝΕΙΝ. Alii MSS. χορὸν λαμβάνειν quæ lectio præferenda. Hesych. Πυρπερεγγχει· Κρατῖνος ἀπὸ διθυράμβου ἐν βεκόλοις ἀξάμενος, ἐπεὶ δὲ χορὸν ἐκ ἔλαβεν, περὶ τῷ Ἀρχοντός ἐστιν ἢ * ἡτήρει. Legit Petitus, παρὰ τῷ Ἀρχοντός ἐστιν ἐξ ἢ τρηεῖν. Choragi erat officium, Archonte præside, δοῦναι χορὸν poetis: Archontis videre ut id fieret recte, et ut meliores quique poetæ coemerentur, ad celebrandos majori cum voluptate atque dignitate ludos. [Atque hinc manavit proverbium, Χορὸν δίδωμι. Suidas, Ἐν ἴσῳ, τὸ εὐδοκίμειν καὶ νικᾶν. Ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχανον Κωμωδίας καὶ Τραγωδίας ποιηταί, ἢ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκίμῆντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. Andreas Schottus. *Chorum do. Perinde est ac si dicat, Patior te* (non videtur satis intellexisse interpres) *laudari et vincere. Nam apud Athenicenses Comici et Tragici poetæ chorum impetrabant, non omnes, sed laude digni et probati.* Apostolius, Ἐν ἴσῳ τῷ (hinc corrige Suidam) εὐδοκίμειν, κ. τ. λ. Et rectius sane interpres ejus, *Perinde ac si dicas, laudem et victoriam consequor.* Hesych. Χορὸν δίδωμι. Παρομοία ἐπὶ τῶν σκώμμασιν νικῶντων. Quod tamen omnino aliter interpretatum a viro docto esse video. Hesych. Χορηγία· δόσι· Item Χορηγίῃ παρέχει, δίδωσιν.]

[ΝΙΚΑΣ ΔΕ ΤΑΣ ΠΑΣΑΣ ΕΙΛΗΦΕ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑ. Arundeliana Epocharum Stela, L. 65. Ἀφ' ἃ Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς τραγωδία πρῶτον εἰρήσει, καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο, καὶ Στρησίχορος ποιητὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίκετο, ἔτη ΗΗΔΔΙΙ Ἀρχοντος Ἀθήνησι Φιλοκράτης. *A quo Æschylus poeta Tragædia primo vicit, et Euripides poeta nascitur, et Stesichorus in Græciam venit anni CCXXII. Archonte Athenis Philocrate.*]

ΟΥΚ ΟΛΙΓΑΣ ΔΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΕΛΕΥΤΗΝ ΝΙΚΑΣ ΑΠΗΝΕΓΚΑΤΟ. Philostrat. de Vita Apoll. VI. 11. Ἐκάλεθ' δὲ καὶ τεθνεῶτα εἰς Διονύσια, τὰ γὰρ τῷ Αἰσχύλῳ ψηφισαμένων ἀνεδιδάσκειτο, καὶ ἐνίκα ἐκ καινῆς. Quintilianus, X. 1. *Correctas ejus Fabulas in certamen deferre Athenienses permisere, suntque eo modo multi coronati.*

Hucusque biographus. Quem tamen miror in iis recensendis quæ ab Æschylo inventa fuerant, de Tritagonista nihil protulisse. Antiquitus enim, cum primum nata esset, et vix dum satis inchoata tragædia, Chorus fabulam peragebat. Dein Thespis unum introduxit histrionem; quem initio imitatus est Æschylus, si biographo Robortelli credamus, qui et histrionis nomen prodit;

Ἐχρήσατο δὲ ὑποκριτῇ πρῶτον μὲν Κελάνδρῳ. Mox vero alterum addidit. Idem Biogr. Καθ' ὃ δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μιονίσκον τὸν Χαλκιδεῖα. Sophocles tertium; Diogenes Laertius in Platone, Segm. 56. Ὡς περ δὲ τὸ παλαιὸν ἐν τραγωδίᾳ πρῶτον μὲν ὁ χορὸς διεδραμάτισεν· ὕστερον δὲ Θέσπις ἕνα ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν, ὑπὲρ τῆ διαπαύεσθαι τὸν χορὸν· καὶ δεύτερον Αἰσχύλος· τὸν δὲ τρίτον Σοφοκλῆς, καὶ συνεπλήρωσαν τὴν τραγωδίαν. Ita et Aristoteles, de Poet. C. 4. Καὶ τό, τε ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἑνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἤγαγε, καὶ τὰ τῆ χορῆ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασε· τρεῖς δὲ, καὶ σκηνογραφίαν, Σοφοκλῆς. Histrion primus πρωταγωνιστῆς, alter δευτεραγωνιστῆς, tertius τριταγωνιστῆς dicebatur. Sunt vero qui et Tritagonistam ab Æschylo primum introductum velint, non a Sophocle. Biographus Robortelli, Τὸν τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν· ὡς δὲ Δικαίαιαρχος ὁ Μεσήμιος, Σοφοκλῆς. Quartum adhuc histrionem aliquando in Scenam ingressum ferunt; quod in Æschyli Agamemnone factum refert J. Pollux, V. 15. Sed de istis aliquando latius, ubi se liberior occasio obtulerit.

IN EPIGRAMMA.

[Ο ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΦΩΝΗΜΑ. Sic redditur ab Hadriano Junio, in proverbio, *Cælo tenuis altum.*

*Qui tragici fastum primus strepitumque cothurni
Ceu turrim elato carmine inædificas.*

“Quod alludens,” inquit, “Aristophanes in *Ranis*, *πυργῶν ῥήματα* illum dixit; quod turgeret vocabulis compositis et turris ritu aggestis, quomodo metaphoricè Nazianzenus fœminas comæ suggestum in altum educentes, turrificare loquitur. Ibi,

Μὴ κεφαλὰς πυργῶτε νόθοις πλοκάμοισι γυναῖκες.

Id est,

Ne caput ædifica haud nativo fœmina crine.

Qua de re plura diximus in Commentario de Coma. Aristophanes in *Pace*, *πυργῶσαι τέχνην*, h. e. *artem turrificare* pro extendere et in amplius fastigium educere. Mimnermus Poeta apud Stobæum, de Medicis arrogantibus, qui magnos sibi spiritus sumunt, *πυργῶντες αὐτὰς*, velut turrificantes suam gloriam.”]

[Ibid. ΟΚΡΥΟΕΣΣΑΝ. Suidas in voce *Πυεφόρος* legit *ὀφρυόεσσαν*, quod melius.]

IN CATALOGUM
TH. STANLEII COMMENTARIUS.

[Quæ uncinulis includuntur ex Auctoris MSto accedunt.]

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ. Qui Vitam Æschyli scripsit MSto Oxoniensi et Robortelli editioni præfixam, is Dramata 70 Æschylo attribuit; σημειωτός ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. Alter vero Biographus Dramata 75. nempe 70 Tragica, quinque Satyrica. Ἐποίησε δράματα ὁ. Καὶ ἐπὶ τέτοις σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε. Hi parum dissentiunt a Catalogo nostro, quo recensentur Dramata 73. e quibus Satyrica fuisse quinque, mox ostendemus. Sed cum apud auctores antiquos nonnullæ reperiantur epigraphæ, et tragœdiarum nomina quorum in hoc Catalogo nulla mentio, dubitandum non est, quin omnibus numeris haud sit absolutus. Diligentius igitur videtur egisse, qui apud Suidam 90 fuisse tradit. Ἐγραψε δὲ Ἐλεγεία, καὶ Τραγωδίας 7. Ubi tamen ne in numero peccatum sit contrario valde dubito. Quamvis enim vir clarissimus Johannes Meursius, cui plurimum debent Græcæ literæ, in libello de Tragœdiis Æschyli, illas circiter centum se observasse dicat; cum tamen sub diversa nomina eandem aliquoties Tragœdiam laudatam habeamus, vereor ut in tantum fastigium non crescat Catalogus, et quod de ipso numero nihil certi sit pronuntiandum.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Moris erat apud poetas veteres Tetralogiis decertare, quæ constabant tribus Tragœdiis et Dramate Satyrico, Tragœdiæ ex quibus constituebatur Tetralogia, plerumque affinis erant argumenti. Æschyli Agamemnon prima erat Tetralogiæ Fabula, qua vicisse Æschylum Philocle Archonte meminit Auctor Argumenti: reliquæ tres, Choephoræ, Eumenides, Proteus Satyricus. Porro Tetralogiis istis quæ ex Tragœdiis ejusdem argumenti erant conflata, nomina indebantur ab argumento, ut Pandionidi Philoclis, quam citat Aristophanis Interpres ad Aves. γ. 282. Quo fit ut Tetralogiæ huic, ab argumento communi Ὀρεστίας nomen datum fuerit. Aristoph. in Ran. γ. 1155.

Πρῶτον δὲ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστίας λέγε.

Scholiastes, Τετραλογίαν φέρει τὴν Ὀρεστίαν αἱ διδασκαλίαι Ἀγαμέμνονα,

Χοφρέας, Εὐμειδίας, Πρωτία σατυρικόν. Mallem tamen apud Aristophanem legere Ὀρέστίας, Eustathii autoritate fretus, ad Iliad. κ'. sub init. Προπαροξύνονται δὲ (inquit) καὶ ἄμφω αἱ τοιαῦται λέξεις, (Δωλόνεια et Πατρόκλεια) ὡσπερ Τηλεγόνεια κατὰ τὴν παλαιάν ὀρθογραφίαν, ἢ κατὰ Τηλέγονον πραγματεία· καὶ Ἡράκλεια, ἢ κατὰ Ἡρακλῆα· καὶ Ὀδύσσεια, ἢ κατὰ Ὀδυσσεῖα· καὶ Ὀρέστεια, ἧς καὶ ὁ Κωμικὸς μέμνηται, ἢ κατὰ Ὀρέστην.

Hæc de Orestia Tetralogia dicta sunt. Sed quod ita digesta fuerint omnia Æschyli et aliorum poetarum dramata in veterum criticorum didascaliis, quod tragœdiæ omnes cujusque Tetralogiæ affinis essent argumenti, et quod singulis Tetralogiis nomina inderentur ab argumento, licet a viro doctissimo asseratur, longe absum ut credam. Nam quod ad Æschylum spectat, e Fabulis 75, quinque tantum satyros (sine quibus non constabat Tetralogia) agnoscit Biographus. Sed ne ipsæ quidem Tetralogiæ semper ex tragœdiis affinis argumenti, et nomine ab argumento inscriptæ. Quid enim affine habent, Phineus, Persæ, Glaucus Potniensis, Prometheus? aut quovis nomine communi inscribi poterint? ex his tamen Tetralogiam fecisse Æschylum discimus ex argumento in Persas. Plura congerere exempla non est opus, præsertim cum haud raro occurrant.

ΑΘΑΜΑΣ. Quod de Sophocle notarunt veteres, eum fere omnes πραγματείας suas ex Cyclo deprompsisse, idem de Æschylo observare licet. Historias Cyclicas dico Argonauticam, Dionysiacam (sic enim opus suum de Bacchi gestis inscribit Nonnus) Thebaicam et Trojanam. Ad Dionysiacam, quatenus ex epigraphis et fragmentis conjicere est, pertinere, Σιμέλη, Ἀθάμας, Ἴσθμιασαί, Τρεφοί, Πρωτεύς, Λυκῆργος, Ἡδωνοί, Βάκχαι, Βασσαερίδες, Πιθηεύς, Ζαντρίαι. De Athamante, cui Juno, ægre ferens quod Bacchum infantulum educaret, furorem immisit, nota fabula. Scripserunt et hoc nomine tragœdias Ennius et Attius; Ennius fortasse Sophoclem, verum Attius, ni fallor, nostrum, uti solitus erat, secutus.

ΑΙΤΝΑΙΟΙ ΓΗΗΣΙΟΙ, ΑΙΤΝΑΙΟΙ ΝΟΘΟΙ. Laudat Hesychius feminino genere, et simpliciori titulo, Αἰτναίας. Αἰμοί, δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Rursus, Ἀναξίαν βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Anonymus Vitæ auctor, Αἴτνας, qui etiam qua occasione scriptæ fuerint narrat; Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴττην κτίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰωνίζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικῆσι τὴν πόλιν. Idem vero Hesychius alibi singulari numero, Αἴτταν vocat; in V. Κρεῖττονας. ut et Macrobius Saturn. V. 19. Æschyli Tragœdia est quæ inscribitur Ætna.

ΑΜΥΜΩΝΗ. De Amymone Danaï filia, quæ ex Neptuno peperit Nauplium, videri possunt Philostratus, Lucianus, Apollodorus, et alii.

ΑΡΙΩ Η ΚΩΠΕΥΣΤΗΣ. Ad Cyclum Argonauticum referri possint Ἀργὸν, Κάβειροι, Ὑψιπύλη, Φινεύς. Ex hac Tragœdia Attium Argonautas suos hausisse facile crederem.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ. *Atalantus* Tragœdias docuere Pacuvius et Pomponius Gracchus: sed an ex nostro traductas incertum est. Citatur etiam Nonio *Meleager* Attii.

ΒΑΚΧΑΙ. Exinde Attium *Bacchas* hausisse verisimile est: verum Delrio ex Euripide acceptam esse Attii fabulam ipsa collatione doceri ait; quod mihi nondum satis liquet.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ. Mentionem facit Hesychius, *Εἰλλόμενοι, εἰργόμενοι. Αἰσχύλος Βασσάραις*. Eadem sine dubio fabula quæ *Βασσαρίδες* Scholiastæ Nicandri ad *Theriaca*, γ. 289. *Καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι, Κάεφει παλαιῶ, καπιβωμίῳ ψόλω*. Videtur ad Bacchi historiam pertinuisse, cujus ministræ *Bassarides*.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ. Dramatum epigraphæ plerumque simplices sunt, aliquando vero non ita; nonnullis ἐπίθετον σατυρικός, aliis aliud quoddam διακριτικὸν apponitur. Illud, tantum σατύροις, satyricis fabulis, quo distinguantur a tragicis; quod tamen haud semper factum, vel ex hoc Catalogo manifestum est. Cætera autem epitheta, ni fallor, potissimum adhibebantur, ubi binæ aut plures tragœdiæ eodem nomine inscriptæ fuerint: ut *Αἰτναῖοι νόθοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι* et *Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς λυόμενος*. Hinc argui possit aliam tragœdiam hoc nomine (*Glaucum*) ab Æschylo exhibitam fuisse; licet eam Catalogi auctor reticuerit. Hujus erat inscriptio *Γλαῦκος Πόντιος*, de qua in suo loco. Quod ad præsentem attinet, *Glaucus* iste qui nomen fabulæ indidit *Sisyphi* erat filius, et apud *Potnias* regnavit: qui cum equas suas humana carne pasceret, tandem ipse quoque ab illis devoratus fuit. [Vide sis V. Cl. Germ. Val. Guell. ad *Georg.* III. 267.]

ΔΑΝΑΙΔΕΣ. Eandem hanc cum *Ἰκέτισι* tragœdiam fuisse suspicor, ex hoc *Strabonis* loco, V. p. 221. *Αἰσχύλος δὲ ἐκ τῆ περι Μυκήνας Ἄργευσ φασὶν ἐν Ἰκέτισι ἢ Δαναῖσι τὸ γένος αὐτῶν* ubi αὐτῶν refertur ad *Danaïdes*, non ad *Pelagos*, uti visum est viro docto. Verba Æschyli quæ respicit *Strabo* hæc sunt,

Κέλσαι δ' Ἄργευσ γαῖαν, ὅθιν δὴ
Γένος ἡμέτερον.

ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΑ. *Polluci* VII. 10. citatur Æschylus ἐν *Δικτυερηκοῖς*. *Æliano* *Hist. Animal.* VIII. 47. ἐν *Δικτυαλοῖς*: ut et *Hesychio* in V. *Θοιᾶσθαι*. Eadem omnino fabula.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ. *Hesychio* *Ἐλευσινῖαι*, in V. *Ἀοξήσω*. Bellum *Thebanum* ab ipsis primordiis usque ad exitum persecutus videtur Æschylus: eo enim pertinent hæc tragœdiæ; *Λαῖος, Σφίγξ, Οἰδίπυς, Νιμεία, Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις, Ἐλευσῖνοι, Ὀφολόγοι, Ἐπίγονοι*. De *Eleusiniis* et *Ossilegis* minus certum: verum de priori suadet ut credam quod ex ea adducit *Plutarchus* in *Theseo*, p. 14. nimirum ipsum *Theseum* *Adrasto* cæsorū cadavera concessisse. *Καὶ τῆτο Θησιῶς Ἀδράστῃ χαρισαμένῃ, καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδῃ Ἰκετίδων οἱ Αἰσχύλος Ἐλευσῖνοι, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποιήται*.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ. Qui originem ducebant ab *Hercule* ἐπίγονοι *Ἡρακλεΐδαι* nominabantur. *Hecataeus*, apud *Longinum*, c. 27. *Κῆρυξ δὲ ταῦτα δεινὰ*

ποιήματος, αὐτίκα ἐκέλευσε τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐπιγόνους ἐκχωρεῖν. At cum alia fuit Æschyli tragœdia quam Ἡρακλεΐδας inscripsit, nullus dubito quin in hac de Epigoni istis (Septem ducum posteris) qui bellum alterum moverunt contra Thebas, tractatum fuit. [Cf. Suid. in Voce Ἀδρασεΐα, et ibi Portum interpretem.] Edidit et Attius tragœdiam, a Nonio sæpius laudatam, cui titulus *Epigoni*; quam ex Æschyli versam esse facile credo; ut et ad eam pertinuisse fragmentum illud quod tacito auctore, ut solet, affert Cicero, Tuscul. II. 25. *Tum Cleanthem, cum pede terram percussisset, versum ex Epigoni ferunt dixisse,*

Audisne hæc, Amphiaræ, sub terram abdite?

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ. Latine reddidit Ennius.

ΗΔΩΝΟΙ. Edoni Thraciæ populus, qui annem Strymonem incolebant, Regem suum Lycurgum, oraculi monitu, in Pangæum montem abductum in vincula conjecerunt. Si itaque *Λυκουργία* Æschyli [cujus meminit Aristophanes in *Θεσμοφ*, ψ. 142.] Tetralogia fuerit, eo referenda erit hæc tragœdia.

ΗΛΙΑΔΕΣ. Ita citat etiam Athenæus X. 11. et XI. 5. Verum an Heliades, Solis filiæ (quæ Phaëthontem lugebant, ac tandem in arbores conversæ fuerunt) huic tragœdiæ nomen dederint, an Troades, incertum est; eadem enim est quam innuit Scholiastes Sophoclis ad *Œdip*. Col. ψ. 1244. ubi laudatur ἐν Ἰλιάσιν *Αἰσχύλος*.

ΘΕΟΔΩΡΟΙ Η ΙΣΟΜΟΙΑΣΤΑΙ. Recte Meursius, *Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί*, ex Hesychio; *Ἰαμβος. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς*. Priorem titulum nominat et Athenæus XIV. 7. Iis quæ ad Bacchi historiam referuntur annumeranda forsitan erit: postquam enim furore acti *Athamas* Learchum, Ino Melicertam interfecerant, Melicertæ in honorem Isthmiorum certamen, Sisypho auctore, institutum est.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ. A Cabiris Samothracum diis, de quibus fusiis Strabo X. p. 466. nomen inditum. Hinc Plutarchus, *Symposiac*. II. Probl. I. *Καὶ εἴτις ἀνοσομίαν δρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβεῖρος, ὅξυς σπαιζεν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέλησαν*. Interpres, *Et si quis inversione usus incuset Æschyli Cabeiros, quod aceto carituri essent domum fabricati, quod ipsi erant per jocum minati*. Mira interpretatio! de dicteriis agit Plutarchus, queis gratiarum actio quasi per modum vituperationis habetur. *Ac si quis odoriferum decerpens vinum, Cabiros Æschyli incuset, quod aceti inopiam domi effecerint, sicut ipsi erant per jocum minati*. Porro ad Argonautarum historiam pertinuisse videtur, nam in ea omnes Argonautas enumeravit, ut testatur Scholiastes Pindari ad *Pyth*. Od. IV. 303. et Jasonis comites introduxit ebrios, *Athen*. X. 7.

ΚΕΡΚΥΩΝ. Satyricum drama; plena itaque inscriptio, *Κερκύων σατυρικός*. Hesych. *Ἀπιψύχη, ἀπιπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύων σατυρικῶν*. Sic et postea, *Εὐληματεῖ, λήματος καὶ ἀνδρείας εὐ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκυων σατυρικῶν*. Nomen habuit a Cercyone, patre Alopes, quem

Theseus in Eleusine palæstra suffocavit, sicut is solebat peregrinos.

ΚΗΡΥΚΕΣ. Satyricum esse drama ex Polluce discimus, X. 19. Εἴρηται τοῦνομα ἐπὶ ἀμφορίων (ita restituit doctissimus Is. Casaubonus) ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. Idem X. 49. titulo pleniori citat, Κήρυκες σατυρικοί. Φαίης δ' ἂν καὶ σισύραν, Αἰσχύλου ἐν Κήρυξι σατυρικοῖς λέγοντος, Καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντίας.

ΚΙΡΚΟΙ ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ. Is. Casaubonus et Jo. Meursius legunt Κίρκη σατυρική, ex Hesychio; Ζυγώσω, δαμάσω, κλείσω, καθίξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρική. Alibi simpliciter, Αὐτόφορβος, αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. Ex quo suum *Lycurgum* transtulisse creditur Nævius. Λυκουργίαν Æschyli citat Aristophanes in *Θειμοφοριαζέσαις*, ν. 142. quod nomen mihi Tetralogiam sapere videtur, ut *Ὁρεσία*, cujus idem meminit in *Ranis*:

Καὶ σ' ὦ νεανίσχ', ἥτις εἶ κατ' Αἰσχύλου
Ἐκ τῆς Λυκουργίας ἔρεσθαι βέλομαι.

Porro hujus Fabulæ hypothesis ex Homero petita, *Iliad.* Ζ'. 130.

Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερός Λυκῆργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπερανοίοισιν ἔριζεν.
Ὅς ποτὲ μαινομένοιο Διώνυσσοιο τιθήνας
Σεῦτε κατ' ἠγάθειον Νυσσήϊον, αἱ δ' ἅμα πάσαι
Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκῆργου
Θεινόμεναι βεπλήγι. Διώνυσσος δὲ φοβηθεὶς
Δύσειθ' ἄλός κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Δειδύτα· κρατερός γὰρ ἔχει τρέμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
Καὶ μὴ τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο παῖσι θεοῖσιν.

ΜΕΜΝΩΝ. Affinis argumenti cum *Ψυχορρασία*. Machinæ qua usa est Aurora ἀρπάξουσα τὸ σῶμα τῆ Μέμνονος, meminit J. Pollux. IV. 19. hanc, ni fallor, fabulam respiciens.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ. Scripsit et eo nomine tragœdiam Attius, quam ex nostra proculdubio transtulit: Æschyli enim præ cæteris studiosus fuit imitator. Adhæc, Æschylus duntaxat hujus nominis fecit fabulam: adeo ut parum caute egit, qui utrum Æschylum secutus sit an Sophoclem dubitavit.

ΝΕΜΕΑ. Argumentum sumptum, ut videtur, ex Nemeorum ludorum institutione, in honorem Archemori, Lycurgi et Nemeæ filii, a serpente interfecti, dum nutrix Hypsipyle, quæ sitientibus Argivis (in expeditione adversus Thebas) fontem ostenderet, eum dimisisset in gramine, facit ut credam Pindari Scholiastes, qui de horum certaminum Institutione agens, addit, Ἄλλοι δὲ, ὡς ἐστὶ καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρω τῷ Νεμέας παιδί. Scripsit et Ennius *Nemeam* tragœdiam, ex nostra proculdubio traductam. [Apol-
lodorus III. 4. Δεικνύσης δὲ τὴν κρήνην ὁ παῖς ἀπολιφθεὶς, ὑπὸ δράκοντος

ἀαφθείσεται. Τὸν μὲν ἔν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστῃ κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσι. Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τῆτο μέλλοντα προμαντεύεσθαι. Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν· οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμείων ἀγῶνα· καὶ ἔκπη μὲν ἐνίκησεν Ἀδράστος, γαδίῳ δὲ Ἐτίοκλος· Πυγμαῖ Τυδεύς· ἄρματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ. Λαόδοκος· Πάλλη Πολυνείκης. Τόξῳ Παρθινοπαῖος. Arund. Epoch. Stela. L. 37. Ἄφ' ἔ Ἀργείων Ἐτίοκλος, Ἀδράστος καὶ Ἀμφιάραος ἰβασίλευσαν, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐν Νεμείῳ συνήθλευσαν πρώτοι, ἔτω [H] H H H H [X] Δ Δ Δ Π Ι Ι, βασιλεύοντος Ἀθηῶν Θεσίως.]

ΞΑΝΤΡΙΑΙ. Hanc Fabulam ad Bacchi historiam pertinuisse argumento esse poterit quod in ea Penthea in Cithærone occisum tradidit. Schol. in Eumen. γ. 26. Νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθία· ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις, ἐν Κιθαιρῶνι. Corrigendus obiter Pollux, X. 26. ubi legendum, ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. Scripserunt Pacuvius et Attius *Armorum iudicium*; nostrum forsitan uterque imitatus; neque enim vel Sophocles vel Euripides hunc titulum agnoscunt. Summa fabulæ apud Ovid. *Metam.* XIII. Quint. Smyrn. V. et alios.

ΟΣΤΟΔΟΓΟΙ. Quatenus ex epigraphe datum est ariolari, videtur ad historiam Thebaicam pertinuisse. In *Eleusiniis*, Theseus Adrasto concedit ut cæsorū cadavera sepeliantur; quod in *Ossilegis* fortasse factum est, atque inde nomen fabulæ. Potuit et Evadnes mortem complecti, quæ in Capanei rogam seipsam coniecit.

ΠΕΝΘΕΥΣ. Hypothesis ex Euripidis Bacchis petenda; de qua fabula, quisquis auctor erat Argumenti, Ἡ μυθοποιία κίτται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθειῷ.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ. Ita et Athenæus, XI. p. 499. qui tamen alibi eodem libro p. 476. Περραιβὺς Æschyli laudat; ut etiam Hesychius, in V. Ἀπαιόλη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ. Promethei furtum, vincula et solutionem tribus tragædiis expedivit Æschylus, Προμηθεὶ πυρφόρῳ, δεσμώτῃ, λυομένῳ. Ex his ultimam Latine reddidisse Attium probant viri eruditi, quod Promethei ad Caucasum religati oratio, quam adducit Cicero, *Tuscul.* II. 9. dissimulato licet auctoris nomine, ex Æschyli Tragædia omnino translata fuerit; et quidem ab Attio, sub cuius nomine Nonius locum ex iis producit, in V. *Adulo*. meminitque præterea Attianæ hujus fabulæ in V. *Gelus*; subscribente Prisciano, VI.

Pari argumento inducor ut credam, secundam etiam tragædiam, Προμηθεὶ δεσμώτῃ, ab Attio fuisse traductam; quippe ad eam pertinent, quos eodem modo, tacito auctore, profert idem Tullius, hi quatuor versus, *Tusc.* III. 31.

*Atqui, Prometheu, te hoc tenere existimo,
Mederi posse rationem iracundiæ.*

PRO. *Siquidem qui tempestivam medicinam admovens,
Non adgravescens vulnus illidat manus.*

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ. Laudatur Polluci Προμηθεὺς πυρκαυῖς IX. 8. Ὁ δ' ἰμπρήσας τάχ' ἂν Πυρκαυῖς ὀνομάζοιτο, κατὰ Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέα ἕτως

ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν, τὸν Προμηθεῖα, τὸν δὲ, τὸν Ναυπλίον. An lapsus fuerit memoria nescio; certum est a nemine alio citari; et eandem innuere Pollucem Fabulam quæ vulgo Προμηθεὺς πωροφόρος audit. Fabulam hanc Satyricam esse contendit vir magnus Is. Casaubonus, quod de duabus reliquis minus sit probabile, at unam ex tribus fuisse Satyricam, et in eadem Tetralogia cum Phineo, Persis ac Glaucō Potniensi collocatam, testetur vetus auctor hypotheseos in Persas; ait enim, ἐπὶ Μένωιο; τραγωδῶν Αἰσχύλος ἐνίκαι Φινίῳ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιαίῳ, Προμηθεῖ. [Et recte quidem vir doctissimus. Satyricam enim fuisse hinc etiam liquet quod in hac fabula introductus fuerit Satyrus, ignem sibi primo visum exoculari et amplecti volens; cui Prometheus,

Τράγος γένειον ἄρα πεινήσεις σὺ γε
Καίει τὸν ἀψάμενον.—

In hac ipsa fabulæ inquam, neque enim de hoc argumento tractarunt reliqui duo tragici. Locus extat apud Plutarch. de Capienda ex hostibus utilitate p. 86.]

ΠΡΩΤΕΥΣ. Charactere Satyrico scripta fuit hæc fabula; plena inscriptio Πρωτεύς σατυρικός. Hesych. Ἀμάλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τῆ ἀμῶν τὴν ἄλλ. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ. Idem, Ἐπάσω, ἐκτῆσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ. Ad Tetralogiam Orestiam pertinuisse docet Scholiastes Aristophanis in Ranas ψ. 1115. Potuit ad Bacchi historiam referri, quem primus omnium Proteus Ægyptiorum rex hospitio excepit.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΙ. Hesychio Σαλαμίνοι, in V. Ἐκλογον, et Καυθίλας.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ. Quod nuper ad Glaucum Potniensem notavimus, de epitheto διακριτικῶ nomini tragœdiæ affixo, (nempe id factum ut distinguatur ab alia ejusdem nominis fabula) hic quoque locum obtinere debet: alius erat Æschyli Σίσυφος, nempe πετροκυλιστής, quem non tamen commemorat (J. Meursii) Anonymus in hoc Catalogo; ab aliis vero laudatum comperimus. De utroque sic decernimus. Sisyphus permissu Plutonis ad Superos reversus, noluit amplius redire ad Inferos, donec a Mercurio vi detractus: hoc fortasse priori tragœdiæ. *Sisypho fugitivo*, argumentum dedit. Tandem ad Inferos delatus, transfugii pœnas luit: has altera, *Sisyphus saxum vorsans*, exhibuit.

ΤΗΛΕΦΟΣ. Telephus ab Achille vulneratus, cum nulla arte sanari posset, oraculum sciscitatus, responsum accepit, ὁ τρώσας ἰάσεται. Hoc Telephus ubi audivit, inquit Hyginus, Fab. CI. *ad regem Agamemnonem venit, et monitu Clytæmnestræ Orestem infantem de cunabulis rapuit, minitans se eum occisurum, nisi sibi mederentur.* Quod ab Æschylo in hac tragœdia repræsentatum monet Aristophanis Interpres, in Acharn. ψ. 331. Τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγωδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τήλεφος, κατὰ τὸν τραγωδοποιόν Αἰσχύλον, ἵνα τύχη παρὰ ταῖς Ἑλλῆσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβόν. Cætera notiora sunt quam ut referam. Exhibuerunt hoc nomine fabulas Ennius et Attius; quorum ille fortasse Euripidem expressit, hic Æschylum.

ΤΡΟΦΟΙ. Ita etiam Hesychius in V. Δίτρα, et Πειδοίκε χελιδόνας. Eadem tamen, ni fallor, tragœdia quam laudat Euripidis Scholiastes in Argumento Medæ, pleniori titulo, Διονύσια Τροφοί. Quid de Bacchi nutricibus fabulantur veteres, quas Jupiter in Hyadas stellas mutavit, neminem latet.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ. Hanc eandem fabulam exhibuerunt et Sophocles et Euripides, ut apparet e Dionis Chrysostomi Oratione LII. ubi tres illos tragicos inter se confert, ostenditque quid in fabula ista componenda quisque eorum sibi habuerit proprium et peculiare: sed enim injuria temporum et Æschyli et Euripidis Tragœdiæ interciderunt. Scripsit et Attius *Philoctetem*.

ΦΥΓΕΣ, Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ. Hypothesis ex Homero Iliad. α'. deprompta, quam poëmatis partem λύτρα nominabant veteres. Virgil. Æn. I. 484.

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

Lucanum adolescentem idem tractasse argumentum ex Statio discimus, in Silv. II. 7. 54.

*Ac primum teneris adhuc in annis
Ludes Hectora, Thessalosque currus,
Et supplex Priami potentis aurum.*

Scripsit et *Hectoris lytra* Ennius, nostrum, ut videtur, imitatus.

ΦΥΓΙΟΙ. Meursius arbitratur diversam non esse a præcedenti: cui assentior,

ΚΟΗΦΟΡΟΙ. Apud Latinos Poëtas *Dulorestes* ejusdem argumenti fabula. Scripserunt eo nomine tragœdias, Nævius, Ennius, et Pacuvius.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ. Legendum, prout habet editio Robortelli, Ψυχαγωγία. Quo nomine citatur Hesychio in V. Δράπτειν. Polluci, X. 1. Scholiastæ Homeri, ad Odys. κ'. 133. et Apollonii, ad III. 846.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ. Tragœdias suas dixit Æschylus, τεμάχη εἶναι τῶν Ὀμήρου μεγάλων δειπνῶν, Athen. VIII. 8. Hanc sane ex Homero confictam tradunt Plutarchus de audiend. Poët. p. 17. et Eustathius in Iliad. κ'. p. 1266. l. 40. Ipsos Homeri versus adducit Plutarchus, ubi Jovem describit ponderantem κῆρας Achillis et Hectoris,

Ἐν δ' ἰτίθει δύο κῆρε ταιηλεγίος θανάτοιο
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
Ἐλκε δὲ μίεσσα λαβῶν· ῥέπει δ' Ἐκτορος αἴσιμον ἤμαρ.
Ὡλεχτο δ' εἰς Αἰῶαο. λίπεν δὲ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Mox subdit, Τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῶ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοσάσιαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστει τῆ Διός, εἶθεν μὲν Θέτιν, εἶθεν δὲ τὴν Ἥην, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱῶν μαχομένων. Memnonem intelligit et Achillem quorum animas pensitantem introduxit Jovem Æschylus, κῆρας Homeri de animis intelligens. Eustath. in loc. cit. Jul. Pollux IV. 19. §. 2. in recensendis Theatri partibus θεολογείω meminit supra Scenam unde apparuere Dii, ὡς ὁ Ζεὺς, inquit, καὶ

οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχουασίᾳ. in hac scil. fabula: quod cum non intellexerit Interpres, more suo omisit.

Hactenus de Tragœdiis quæ in Catalogo recensentur; reliquarum nomina, apud alios auctores laudata, hæc sunt.

ΑΛΚΜΗΝΗ. Hesychius, Ἀποσὰς, φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθασθαῖς, (Meursius, Ἰσθμιασταῖς) καὶ Ἀλκμήνη.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ. Athenæus, III. 10. Ἀρσενικῶς δὲ ἐν Ποτιῶν Γλαύκῳ Αἰσχύλος. Strabo, X. p. 446. Ὑπὸ τοιούτοις πάθεσι καὶ ἡ ὁμώνυμος τῆ ἡσῶν πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μίμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποτιῶν Γλαύκῳ. Argumentum proditur a Pausania, in Bœotic. c. 22. Τάτων τε δὴ ἐστὶ τῆ Ἀθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλέμενον Γλαύκῳ πῆδημα· εἶναι δὲ αὐτὸν ἄλεια, καὶ ἐπεὶ τῆς πόλεως ἔφαγε δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα εἰς τόδε προλέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγνυται, καὶ οἳ τὴν θάλασσαν πλείοντες, πλείοντα ἀνθρώπων εἰς τὴν Γλαύκῳ μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ συνθανομένοις παρὰ Ἀθηδονίων, τῷ μὲν ἐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαύκον· Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσι.

ΔΑΝΑΗ. Hesychius, Καθαίρομαι γῆρας, ἐκδίομαι. Αἰσχύλος Δαναῆ.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ. Harpocration in V. Μαλακίζομεν. Αἰσχύλος Ἑλλαδίων.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ. Pollux, VII. 27. Καὶ Δίοβιον δὲ, καὶ ἐκφάτρωμά τε, καὶ κύνημα, μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλῳ Θαλαμοποιοῖς.

ΝΗΡΕΥΣ. Hesychius, Ἀθῆς, ἐπιδορατὶς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεῖ.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ. Eustratius in Ethic. III. 1. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυθικά τινα, ἐν τε ταῖς Τοξότισι, καὶ Ἱερύκῃ, καὶ ἐν Σισύφῳ Πετροκυλιστῇ.

ΦΙΝΕΥΣ. Scholiastes in Argumento Persarum, Ἐπὶ Μένωνος τραγωδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτιεῖ, Προμηθεῖ. Citatur etiam Athenæo. X. 5.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Pollux, VII. 22. Ταῦτα πύλιντρα καλεῖ ἐν Φοινίσσαις Αἰσχύλος.

Johannes Meursius in accurato suo de Tragœdiis Æschyli, Sophoclis et Euripidis libello, inter Æschyli Fabulas Μηδείαν et Σατύρης recenset. De priori Aristotelem testem adducit. Poët. c. 18. Ἐν δὲ τοῖς δράμασι, πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει σημεῖον δὲ, ὅσοι πάρον Ἰλίου ὅλην ἐποίησαν, καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, ἢ Μηδείαν, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος, ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. Hanc ego, cui ex verbis Aristotelis nihil tale innotescit, prætermittendam potius duxi. De posteriori Pausaniam laudat in Corinthiacis. c. 13. Τέτῳ Ἀριστῶ Σάτυροι καὶ Πρατῖνα τῷ πατρὶ εἰσι πεποιημένοι, πλὴν τῶν Αἰσχύλου δοκιμώτατα. Cæterum intelligendus omnino Pausanias de Satyricis Fabulis, quas Græci vocant modo Σατυρικὴν ποίησιν, aut Σατυρικὰ δράματα· modo simpliciter Σατύρης. Liquidissime Diogenes Laërtius in Menedemo, II. Segm. 123. Ἀχαιῶ τὸ δευτερεῖον ἐν τοῖς Σατύροις, Αἰσχύλῳ δὲ τὸ πρῶτον ἀπιδίδε.

IN FRAGMENTA
TH. STANLEII COMMENTARIUS

[Quæ uncinulis includuntur ex Auctoris MSto accedunt.]

Athamante.

I.

ΤΡΙΠΟΥΝ ΛΕΒΗΤΑ. Citat Eustathius in Odys. Ε'. p. 1541. l. 29. τὸ δὲ σύμβητον ἔχει (ως.) τὸν πολύπην γὰρ φαμέν, καὶ τὸν Οἰδίπου· καὶ τὸν τρίπην λίβητα παρ' Αἰσχύλου. Tragediæ nomen indicat Athenæus, Deipnosoph. VII. 19. καὶ τρίπην δὲ λίβητα (φασίν) Αἰσχύλου εἰσηκέναι ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλῆ τῆ ὠδῆς. Distichon integrum celato Tragediæ nomine profert Eustathius in Iliad. I'. p. 740. l. 7. καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γίνη τρίπιδων ἦσαν, οἱ καὶ λίβητες ἐκαλεῦντο ἰμπυριβήτης, καὶ ὁ λοστροχόος. Αἰσχύλος,

Τὸν μὲν τρίπης, κ. τ. λ.

II.

Ibid. ΑΗΤΟΥΣ. Μιγάλης. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Hesych.

III.

Ibid. ΑΠΑΡΤΙΑΙ. Hesychius, Ἀπαρτιᾶ, ἀπαρτισμίνως. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. [Conjungenda est hæc Tragedia in Cyclo cum Διονύσου Τροφαιῖς.]

Ajace Locrensi.

ΚΕΚΙΘΑΡΙΚΕΝ. Zenobius VI. 14. τὸ κεκιθάρικεν, αἶον ἱμαντεύσατο ὡς φησὶ Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῶν. [Nullum aliud extat fragmentum ex hac tragediâ, et qui tragediarum Æschyli catalogum exhibet nullam facit hujus epigraphes mentionem.]

Ætna, et Ætnæis.

I.

ΤΙ ΔΗΘΕΝ ΑΥΤΟΙΣ. Alterna hæc esse (quod *επιχομυθία* dicebatur) ex ipso sensu satis constat, licet personarum nomina a Macrobio

non fuerint præfixa. *Æschyli* (inquit) *Tragædia est quæ inscribitur Ætna, in hac cum de Palicis loqueretur sic ait, Τί δῆθεν, κ. τ. λ.*

[ΣΕΜΝΟΥΣ ΠΑΛΙΚΟΥΣ. Hesych. Παλικοί· ἀδράνω δύο γεννῶνται υἱοὶ παλικοί· οἱ νῦν τῆς Συρακυσίας εἰσὶ κρατῆρες, οἱ καλύμενοι παλικοί, οἱ καὶ κατωκῆσαντες αὐτῇ. Ubi vide quæ a viris doctis sunt annotata. Steph. Byzant. Παλικὴ, πόλις Σικελίας. Θεόφιλος δ' ἐν ἐνδεκάτῳ περιηγήσεως Σικελίας Παλικίνην κρήνην φησὶν εἶναι. Πλήσιον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἷ εἰσι δαίμονες τινες ἔς Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίοις γενεαλογεῖ Διὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφαίστου κληθῆναι δὲ αὐτὴς παλικὴς διὰ τὸ ἀποθανόντες πάλι εἰς ἀνθρώπους ἰκίσθαι.]

II.

Ibid. ΚΡΕΙΤΤΟΝΑΣ. Hesychius, Κρεῖττονας· τῆς ἥρωας ἔτω λέγεται· δοκῶσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι, διὰ τῆτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἥρωια σιγὴν ἔχουσι, μὴ τι βλαβῶσι· καὶ οἱ θεοὶ δέ. Αἰσχύλος Αἰτνα.

IV.

Ibid. ΑΙΜΟΙ. Δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Hesych. Ubi vide quæ annotata.

V.

Ibid. ΑΝΑΞΙΑΝ. Βασιλείαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις Meursius restituit Αἰτναίαις) Hesych.

Alcmena.

ΑΠΟΣΤΑΣ. Φυγάν. Αἰσχύλος Ἴσθαθαῖς καὶ Ἀλκμήνη. Hesychius. Verum cum nullibi (hoc excepto loco) reperitur hæc Tragædia Æschyleæ epigraphe, valde suspicor quod sicut in præcedenti dictione Ἴσθασθαῖς (pro qua recte legit Meursius Ἴσθμιασαῖς) ita et in hac etiam mendosus sit Hesychii codex, et pro Ἀλκμήνη, legendum Ἀλκμάν.

Amymone.

I.

ΣΟΙ ΜΕΝ ΓΑΜΕΙΣΘΑΙ. Ita distinguit Scholiastes Euripidis in Medeam γ. 606. γαμιῖ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ, γαμιῖται δὲ ἡ γυνή. Homerus, Odyss. Δ'. 272.

Γημαμένη ᾧ υἱὸς ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμεν. —

Et Anacreon, effœminatam quendam suggillans,

Καὶ θάλαμος ἐν ᾧ κεῖνος
Οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

Quo sensu Martialis, VIII. 12.

— uxori nubere nolo mea.

Hoc est, uxori non serviam, ut illa potius vir sit quam ego.

[Jul. Pollux III. 3. Καὶ γῆμαι μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ λέγεται, γήμασθαι δὲ ἐπὶ τῷ γυναικὶ, ἢ γημηθῆναι. Hom. Odys. φ'. 163.

Γῆμαιθ' ὅστις πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.]

II.

Ibid. ΒΑΚΚΑΡΕΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΜΥΡΑ. Βάκκαρις unguenti genus ex baccaris radice confectum. Hesychius, Βάκκαρις· μύρον ποῖον ἀπὸ βοτάνης ὀμωνύμου. [Ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης, ἄλλοι δὲ μύρον Λυδίων. Scholiastes noster (A.) ad Pers. ψ. 41. Καὶ τὴν βάκκαριν δὲ ἔνιοι μύρον Λυδῶν ἔφασαν.] Plinius, N. H. XII. 12. *Baccar quoque radice tantum odorata est, a quibusdam nardum rusticum appellatum, unguenta ex ea radice fieri solita apud antiquos Aristophanes prisca Comædiæ poeta testis est. Quidam βάκκαριν pro omni unguento usurparunt: Æschylus, prout monet Athenæus, XV. 12. ἀντιδιατέλλει, distinguit; ut et Simonides, apud eundem,*

Κῆλειφόμην μύροισι, καὶ θυώμασι,
Καὶ βακκάρει.—

Et Aristophanes,

᾿Ω Ζεῦ πολυτίμητ' οἶνον ἔπνευσεν ὁ μισρὸς
Φάσκωλος εὐθὺς λαβόμενός μοι τῷ μύρῳ,
Καὶ βακκάρειδος.—

III.

Ibid. ΘΡΩΣΚΩΝ. Κνώδαλα ἐκθορίζων, καὶ σπερματίζων· γενῶν· Αἰσχύλος Ἄμμωνη. Hesych. eadem occurrit dictio in Eumenidibus, ψ. 663.

Τίκτηι δ' ὁ θρώσκων.—

Ubi Scholiastes σπερμαίνων interpretatur.

Argivis.

I.

ΚΑΙ ΠΟΛΤΑΚΑΝ. Lege,

Καὶ πάλτα κάγκυλητα καὶ χλῆδον βαλῶν.

II.

Ibid. ΑΡΟΥΡΩΝ ΕΠΗΛΥΣΙΩΝ. Legendum ἐνηλυσιῶν, ipsa quæ præfigitur in Etymologico dictio satis docet. Ἐτηλύσια interpretatur εὐκίνητα, hunc locum adducens.

III.

Ibid. ΑΠΟΣΚΗΜΜΑ. Ἄπερισμα. (Ἄπερισμα Palmer.) Αἰσχύλος Ἄργια. Hesych. Meursius Ἄργείοις recte.

IV.

Ibid. ΕΜΜΕΛΕΙΑ. Saltationis Tragicæ genus. Hesychius,

Ἐμμέλεια, εἶδος ὄρχησεως. Καὶ Πλάτων ἰπαινεῖ τὴν ὄρχησιν· καὶ Φησὶ, ἢ ἀπὸ τῶ μέλους ὀνομάσθη, ἢ ἀπὸ τῶ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι· τραγικὴ δὲ ὄρχησις· ἀργυροῖς (Meursius Ἀργυροῖς) δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῶ σατυρικῆς, ἢ ἐπὶ σίκκιυός. (Soping. ἐστὶ σίκκιυός.)

Bassaris.

ΕΙΛΛΟΜΕΝΟΝ. Εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσαράεις. Hesych.
Ibid. ΚΑΡΦΕΙ ΠΑΛΑΙΩ. Scholiastes Nicandri, Ther. ψ. 289.
Καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι, Κάρφει παλαιῶ, κ. τ. λ.

Glauco marino.

I.

ΚΟΓΧΟΙ. Notat Athenæus III. 10. quod κόγχος masculino genere usurpetur Æschylo, ut et Aristonymo in Theseo,

Κόγχος ἦν βάπτων ἄλλων ὁμοίως.

Et Phrynicho in Satyris.

II.

Ibid. ΕΥΒΟΙΔΑ ΚΑΜΠΙΤΗΝ. Terræ motu urbem hanc Euboida absorptam fuisse refert Strabo X. p. 446. ubi hoc Æschyli fragmentum adducit, Ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἧς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Ποιτίῳ Γλαύκῳ,

Εὐβοίδα καμπτήν, κ. τ. λ. —

III.

Ibid. Pausaniæ verba, quibus argumentum hujus Tragædiæ prodit, supra attulimus, ad Catalogum.

Glauco Potniensi.

I.

ΕΦ' ΑΡΜΑΤΟΣ ΓΑΡ ΑΡΜΑ. Ex hoc versu duos confecit Euripides, in Phœnis. ψ. 1201.

Τροχοὶ τ' ἐπήδων, ἄξιόνες τ' ἐπ' ἄξοσι.

Νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρένουθ' ὁμοῦ.

Ad quem locum Scholiastes, Καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ,

Ἐφ' ἄρματος γὰρ, κ. τ. λ.

Glaucum intelligi Potniensem ex Scholiaste Aristophanis ad Ranas ψ. 1447. discere est. Τὸ δὲ ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, ἐκ Γλαύκε Ποτνιέως Αἰσχύλου. Verba Comici festivissimi, sub personis Euripidis, Æschyli et Bacchi, non prætermittenda sunt,

ΕΥ. Σιδηρόβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.

ΑΙΣ. Εφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός.

ΔΙ. Ἐξηπάτηκεν αὐτὸν καὶ εὖν. ΕΥ. Τῷ τρόπῳ ;
 ΔΙ. Δύ' ἄρματ' εἰσέθηκε, καὶ νεκρῶ δύνω.

II.

Ibid. ΙΜΕΡΑΝ. Est Siciliæ fluvius, de quo et Pindarus, Pyth. I. 153.

Παρ' δὲ γε τὰν εὐδρον ἀκτὰν
 Ἰμέρα. —

Urbs ibi cognominis, Zancleorum colonia, Pythagoræ factis celebris; de quo in vita ejus Iamblichus, VII. Καὶ ἑλευθέρων ἐποίησε Κρότων καὶ Σύβαριν καὶ Κατάτην, καὶ Ῥήγιον καὶ Ἰμέραν καὶ Ἀκράγαντα καὶ Ταυρομένην καὶ ἄλλας τινάς. Ita enim ex Porphyrio restituendus iste locus.

Ibid. ΕΥΟΔΙΑΝ ΜΕΝ ΠΡΩΤΑ ΑΠΟ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΧΕΟΜΕΝ. Ex hoc Æschyli versu Aristophanis illum in Ranis adumbratum monet Scholiastes,

Πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπίοιτι ποιοιτῆ.

III.

Ibid. ΣΑΤΥΡΟΥΣ. Schol. Theocriti Idyll. IV. 62. Τὰς Σατύρους οἱ παλαιοὶ φασιν, ὡς καὶ τὰς Σειληνίους, καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀιδρομίδα. Ad utram vero pertineat fabulam, incertum est.

V.

[ΞΙΦΙΡΟΥ ΔΙΜΗΝ. Hesych. Ξιφίρων λιμὴν· Αἰσχύλος Γλαυκῷ Ποτιναῖ, ἢ Περθεμῆς· Ταῦτά γὰρ πάντα περὶ Ῥήγιον ὄρειον.]

Danae et Danaïdibus.

I.

ΚΑΘΑΙΡΟΜΑΙ ΓΗΡΑΣ. Ἐκδύομαι· Αἰσχύλος Δανάη. Ita Hesychius. Ubi tamen malim legi Δαναίσι· nusquam enim, nisi in hoc solo Hesychii loco, reperienda est epigraphe illa: altera sæpius occurrit.

I.

Ibid. ΚΑΠΕΙΤΑ Δ' ΕΙΣΙ. Illud Pindari Pyth. III. 32.

Ἐσπερίαις ὑποκω-
 ρίξισθ' αἰοδαῖς. —

Scholiastes dictum velit, διὰ τὸ τὰς ὑμῶντας ἐπευφημιζομένους λέγειν, σὺν κόραις τε καὶ κόραις. Dein his tribus Æschyli versibus allatis, subdit, καὶ τῷ βίῳ ἀπορεῖ ἀντὶ τῆς κόρας κορώνας· παροτρύνοντες δ' εἰσὶ φασιν, ἐκκορεῖ κόρας κορώνας, αἰσχύνῃ ἐξυτελίζων. Lege, ἐκκορεῖ κόρη κορώνη

II.

Ibid. ΕΡΑΙ ΜΕΝ ΑΓΝΟΣ. Grotius pro τρῶσαι legit τρῆσαι· pro ἰουάεντος, εὐνοῦτος· pro ἔλυσε, ἔκυσε· pro δένδρων δὲ τις ὄρε', δένδρων δὲ θ' ὄρεα. Elegantissimum hoc fragmentum adumbrare conati sunt plures. Vide sis quæ supra observavimus ad Agamemn. γ. 1400.

Dictyulcis et Dictyurgis.

I.

OBRIA. De hac dictione Ælianus Histor. Animal. VII. 47. Καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελειάσι τὸ ὄνοματος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι, καὶ Δικτυελοῖς. Æschyli locus in Agamemnone, quem innuit Ælianus, non ὄβρια habet, sed ὀβρικάλα, ψ. 146.

Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι.—

Eustathius in Odys. I. p. 350. Ὑγρίχων δὲ καὶ τῶν τοιούτων (τὰ ποτὰ καλῆνται) ὄβρια, καὶ ὀβρικάλα· ὧν χρῆσις καὶ παρ' Αἰσχύλου ἐν Ἀγαμέμνονι.

II.

Ibid. ΘΟΙΝΑΣΘΑΙ. Εὐωχεῖσθαι. Αἰσχύλος Δικτυελοῖς. Hesych.

III.

Ibid. ΔΙΚΤΥΟΥ Δ' ΕΥΗΤΡΙΑ. Pollux, VII. 10. Ὑφασμα δὲ ἐστὶ λεπτόν, ἐυφήεις, ἰσχυρόν, ἐυήτριον, εὐπλοκόν. Τὸ δὲ ἐυήτριον ἐν Δικτυεργκοῖς (Meursius, Δικτυεργοῖς) Αἰσχύλος, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἰσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηται,

—δικτύω δ' ἐυήτρια.

Bacchi Nutricibus.

I.

Scholiastes Aristophanis in Equit. ψ. 1318. ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἰσορεῖ, τὰς τροφὰς τῆ Διούσῃ ἀφιψάσασα ἀνατινάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. Nomen Tragœdiæ reticuit; quod tamen proditum est a Scholiaste Euripidis, in Argumento Medææ. Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τῆ Διούσῃ τροφοῖς ἰσορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διούσῃ τροφὰς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀφιψήσασα ἐνεοποίησε. [Bacchus cum vidisset ex decrepito sene juvenem factum Æsonem, Medeam rogavit, ut Nymphas quoque suas Nutrices juvenilibus annis restitueret, quod facile a Medea impetravit. Ovid. Med. VII. 295.

*Viderat ex alto tanti miracula monstri
Liber; et admonitus juvenes nutricibus annos
Posse suis reddi, capit hoc a Colchide munus.]*

II.

Ibid. ΔΙΚΡΑ. Ὀψις, ἢ διπλή. Hesychius.

III.

Ibid. ΠΕΔΟΙΚΟΥ ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ. Συνοίκον· Αἰσχύλος Τροφοῖς. Hesychius. [Vel forsā μετοίκον, Æolice, quod potius significat *inquilinam*, *ædvenam*, ut Horatio, Epod. II. 35. Grus dicitur.]

Eleusiniis.

I.

ΑΟΣΗΣΩ. Διακονήσω, ὑπεργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίαις. Hesych. Legimus, Αὐξήσω. Vide quæ ad Agamemn. γ. 239.

II.

Ibid. Plutarchus in Theseo, p. 14. Καταμαρτυρῶσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς καὶ ταῦτα λέγουν (sc. concedendo sepulturam cæsis) ὁ Θεσεύς πεποιήται.

Elladio.

Nunquam inducar ut credam hoc nomen esse fabulæ Æschyleæ; nullibi enim comparet præterquam in depravatissimo Harpocratonis loco, cujus hæc sunt verba, Μαλακίζομεν· Δημοσθένης ἐν ἐνάτῳ Φιλιππικῶν φησι, Μίνομεν καὶ μαλακίζομεσθα. Ἐν ἐπίοις γράφεται μαλακίζομεν. Ὅπως δὲ τὸν ὄρον φερέται. Αἰσχύλος ἑλλαδίῳ κειμῆτι μαλακίων σκεδῆ. Videtur ἑλλαδίῳ verbum ἐσιῶδες fragmenti potius quam nomen fabulæ. [Vide infra ad fabulam quæ Λαῖος inscripta.]

[ΜΑΛΑΚΙΩΝ. Hesych. Μαλακία· ἴσος, βλακία. Hinc verbum μαλακίων.]

Epigonis.

I.

ΛΟΙΒΑΙ ΔΙΟΣ ΜΗΝ. Scholiastes Pindari, Isthm. Od. VI. 10. τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτῆρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ, Ζεῦ παυσίλυπτι καὶ Διὸς σωτηρίῳ τρίτῳ κρατῆρος· τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίῳ ἐκίρασαν, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνῳ, Λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίῳ γάμῳ, Ἡρας τε· εἶτα τὴν δεύτεραν γὰρ ἔρασαν Ἡρωσιν ἡμῶ, εἶτα τρίτον, Διὸς σωτῆρος ἐκταίαν λίβα.

III.

Ibid. ΤΡΙΤΟΝ ΔΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΥΚΤΑΙΑΝ ΛΙΒΑ. Tertio Jovis sospitatoris, &c. Τὸ τρίτον ad versum pertinet: neque est Scholiastæ, prout Meursio videtur.

Ibid. [ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΥΚΤΑΙΑΝ ΛΙΒΑ. De qua vide sis Paræmiographos. Jul. Poll. VI. 2. Κρατῆρες δὲ, ὁ μὲν πρῶτος, Διὸς Ὀλυμπίῳ, καὶ Ὀλυμπίων θεῶν. Ὁ δὲ δεύτερος, Ἡρώων, Ὁ δὲ τρίτος, Διὸς σωτῆρος τελείῳ, ὅτι καὶ τὰ τρία, πρῶτος πέλειος ἀριθμός. Vide Nicom. Arithm. et Θεολογ. et Meursii Denarium Pythag. et quæ nos in vita Pythagoræ. Suidas in Vocibus Ἀγαθῆ Δαίμονος. Χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, Διὸς σωτῆρος (suppl. poculum haurire solebant.) Corruptissime apud interpretem Pindari scribi hos versus dicit Heinsius in Hesiod. p. 62. restituitque,

Λοίβαί Διὸς μὲν πρῶτον ἄραιε γάμῳ,
 Ἡρας τε, τήν τε διυτέραν κρᾶσιν νέμω,
 Τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.]

Europa.

ΜΥΛΑΣ. Stephanus, Μύλασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ Μυλάσου τῷ Χρυσάφου,
 κ. τ. λ. λέγεται καὶ Μύλας, ὡς Αἰσχύλος ἐν Καρσίῳ ἢ Εὐρώπῃ.

Edonis.

I.

[ΣΕΜΝΑ ΚΟΤΥΣ. Vide Martin. Lex. Philolog.]

ΟΡΙΑ Τ' ΟΡΓΑΝ' ΕΧΟΝΤΑ. Scripti libri ἔχοντες vel ἔχοντα.

II.

Ibid. ΜΑΝΙΑΣ ΕΠΑΓΩΓΟΝ ΟΜΟΚΛΑΝ, *strepitum qui furorem
 alliceret.* Hesychius, Ὀμοκλήν ἀπειλή, βοή.

Ibid. ΧΑΛΚΟΘΕΟΙΣ. Rectius (quod et monuit Casaubonus)
 legitur χαλκοθέτοις apud Athenæum XI. 8. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος
 ἐν Ἠδωνοῖς κοτύλαις εἴρηκε,

Ὁ δὲ χαλκοθέτοις κοτύλαις ὀττοβεῖ.

IV.

Ibid. ΤΙ ΠΟΤ' ΕΣΤΑΙ Ο ΜΟΥΣΟΜΑΝΤΙΣ. Illud Aristophanis in
 Avibus, γ. 227.

Τί, ποθ' ὁ μυσόμαντις ἄτοπον ἔστιν ὀρειβάτης,

Ex hoc loco Æschyli adumbratum monet Scholiastes.

V.

Ibid. ΙΚΤΑΡ. Erotianus,

Μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἠδωνοῖς.

VI.

Ibid. ΑΔΑΣΜΟΣ. Οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα (ita restituit Meursius)
 εἶον τελέσσα ἐνοίκιον· Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς Hesych.

VII.

Ibid. ΑΙΓΙΖΕΣΘΑΙ ΝΕΥΡΙΔΑΣ. Hesychius, Αἰγίζειν, διασπᾶν ἐν
 μεταφορᾷ, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταγιγῶν, Αἰσχύλος· ὁ δ' αὐτὸς
 ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νευρίδας ἔτω λέγει. [Ubi vide Palmer. et Guiet.]

VIII.

Ibid. ΑΜΦΙΔΡΟΜΟΣ. Hesychius, in hac Voce, δηλοῖ δὲ καὶ
 ἐξ ἑκατέρου μέρους θιόμενον, ἢ παροργόμενον, ἢ ὄρμας δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος
 Ἠδωνοῖς.

IX.

Ibid. ΑΣΣΙΣΤΑ. Ἐγγυσα, Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς. Hesychius.

Heliadibus.

I.

ΑΦΘΟΝΕΣΤΕΡΑΝ ΛΙΒΑ, *laticem abundantiozem.* Huic voci plures similes adducuntur ab Athenæo, scilicet ἀκρατέστερον *meracius*, qua usus est Hyperides; et ἀναερέστερον *tristius*; et εὐωνέστερον, qua usus est Epicharmus; et ῥαδιέστερον *tractabilius*, Hyperidi etiam in usu.

II.

Ibid. ΕΝΘ' ΕΠΙ ΔΥΣΜΑΙΣ. In Athenæum vir incomparabilis, "*Æschylea*, inquit, *ex Heliadibus sunt corruptissima. Erit aliqua sententia si ita concipias, ἔθ' ἐπὶ δυσμαῖσί σε πατρός Ἡφαιστοτευχὲς δίτας ἐν τῷ διαβάλλον πολὺν οἰδματόεντα περᾶ δρόμου πόρον ὅτ' εἶσι μελαλίπτε περιφυγὼν ἱεῖᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.* Verba sunt cujusdam qui *Heliadum unam alloquebatur.* In Occidente est poculum patris tui Solis, opus Vulcani, in quo trajiciens longum et æstuosum curriculum conficit, cum ad Orientem abit relicto Noctis venerandæ silentio, *ἱεῖᾶς scribimus ex MSS.*"

III.

Ibid. ΡΙΠΑΙ ΜΕΝ ΔΗ ΠΑΤΡΟΣ. Scholiastes Sophoclis, καὶ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλος, ῥίπαι, κ. τ. λ. ubi an Ἰλιάσιν legendum viderint docti. Sane Αἰσχύλος ἐπιλοῖς mentionem facit biographus a Robortello editus.

Heraclidis.

II.

ΑΜΦΙΜΗΤΡΙΟΙ. Οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Hesych.

III.

Ibid. ΕΠΙΓΛΩΣΣΩ. Ἐποιοῖζεν διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. Hesych. [Noster Prometh. Vinc. p. 927.

Σὺ θὴν ἂν χερίζεις ταῦτ' ἐπιγλώσσα Διός'

Ubi Schol. Α'. ΕΠΙΓΛΩΣΣΑΙ. Τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς. Hesych. ἐκ ἐπιγλωττίσσομαι, ἢ βλασφημήσω. Jul. Pollux. Onomast. II. 4. καὶ ἐκ ἐπιγλωττίσσομαι, ἢ λοιδορήσομαι.]

Theoris, vel Isthmiastis.

I.

ΚΑΙ ΜΗΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΩΝΔΕ ΣΟΙ ΣΚΩΠΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΛΛΑΒΙΔΩΝ

TE, *Et veterum quidem jocosum et cantionum.* Erat Καλαβίς hymnus, in templo Dianæ Dereatidis adhibitus: Hesychius, Καλαβίς, (τὸ περισπᾶν τὰ ἰσχύια, καλαβῆσθαι) ἐν τῷ τῆς Δερεάτιδος ἱερῷ ἀδόμενος ὕμνος. Ita distingui et restitui debet iste locus. Erat et Καλαβίς saltationis genus quod, ut videtur, ad cantilenam illam saltabatur. Meminit Eupolis in Parasitis,

Καλλάβιδας δὲ βαίνει.

Recensetur etiam Athenæo, XIV. 7. Σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες (ita emendavit Meursius in Orchestra) σκῶψ.

II.

Ibid. IAMBIS. Αἰσχύλος Θιωροῖς ἢ Ἰσθμιασαῖς τοῖς καθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνήει, καὶ αἱ τοιαῦται καθαρίσεις ἐλέγοντο παρῆραμβίδες. Hesych.

III.

Ibid. ΑΠΟΣΤΑΣ. Φιύγων Αἰσχύλος * Ἰσθασθαῖς καὶ Ἀλκμήνη. Hesychius. [Brodæus Miscell. IX. 24. pro Ἰσθασθαῖς legit Ψυχρασσάις. Cui tamen non assentior. Sopingerus Ἰσθμιάσι. Sed multo rectius Salmasius Ἰσθμιασαῖς.]

Threissis.

I.

ΑΓΑΙΣ. Ζηλώσειν. Αἰσχύλος Θρήσσαις. Hesych.

II.

Ibid. Scholiastes Sophoclis ad Ajacem, γ. 184. Τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων, κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, ἔ μὲν εὐπρόσωπον.

Sacerdotibus.

I.

ΣΤΕΛΛΕΙΝ ΟΠΩΣ ΤΑΧΙΣΤΑ. Schol. Sophoclis in Œdip. Colon. γ. 791. ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ φησὶ, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰερείαις.

Στέλλειν ὅπως τάχιστα ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία.—

Versum posteriorem integrum nobis conservavit Macrobius Saturnal. V. 22. *In tertio Æneidos libro cursim legitur, neque unde translatum sit quæritur,*

*Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo
Prædixit, &c.*

*In talibus locis Grammatici excusantes imperitiam suam inventiones
has ingenio magis quam doctrinæ Maronis assignant: nec dicunt*

eum ab aliis mutuatum, ne nominare cogantur auctores. Sed affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Æschylum eminentissimum Tragædiarum scriptorem secutum, qui in Fabula quæ Latina lingua SACERDOTES inscribitur, sic ait,

Στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατρὴς
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία θεσπίσματα.

Et alibi, [scil. Eumenid. ψ. 19.]

Πατρὸς προφῆτης ἐστὶ Λοξίας Διός.

II.

Ibid. ΚΑΣΩΛΑΒΑ. Οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη· Αἰσχύλος Ἱερείαις. Hesych.

III.

Ibid. Eustratius ad Ethic. III. 1. Δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μουσικά τια ἔν τε ταῖς Τοξότισι, καὶ Ἱερείαις, καὶ ἐν Σισύφῳ Πετροκυλιῆ, καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ. Huc forsan spectat quod refert Ælianus Var. Hist. V. 19. Æschylum ob quoddam drama impietatis damnatum fratris sui Amyniæ gratia absolutum, Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τῷ δράματι. Ἐτοιμῶν οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμυνίας ὁ πῶτερος ἀδελφὸς διακαλυψάμενος τὸ ἱμάτιον εἶδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρὸς, ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμυνίας, ἀποβεβληκὸς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τῷ ἀνδρὶ τὸ πάθος, ἰπικμήθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον. Idem proculdubio Clemens Alexandrius Strom. II. p. 387. qui tamen quo evasit modo aliter narrat, scilicet se excusando quod initiatus non esset: ὡς Αἰσχύλος τὰ μυστήρια ἐπὶ σκηνῆς ἐξαιπῶν, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κριθεὶς, ἔτως ἀφείθη, ἰτιδίξας αὐτὸν μὴ μεμνημένον.

Ixione.

I.

ΒΙΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ. Ita in Prom. Vincit. ψ. 749.

— κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

Aliter vero Euripides Iphigenia in Aulide, ψ. 1251.

— κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ θανεῖν καλῶς.

II.

Ibid. ΙΕΡΕΙΤΙΝ. Καθαροῦ θεομένην, ἰκέτιν. Αἰσχύλος Ἱξίῳν Hesychius.

Cabiris.

Pindari Scholiastes, Pyth. Od. IV. 303. πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Ἀημιᾶσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶν εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Κισήροισι. Meursius recte, Καβεῖροις.

III.

Ibid. Athenæus X. 7. Καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τὸτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος, καὶ ἔχῃ, ὡς ἐνίοι φασιν, Εὐριπίδης, παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὕψιν. Ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντα. [Vide Johan. Marsh. Chron. Canon. Sæcul. I. p. 35. Hesych. Κάβειροι· καρκῖνοι, πάνυ δὲ τιμῶνται οὗτοι ἐν Λήμνῳ ὡς θεοὶ, λέγονται δὲ εἶναι Ἡφαίστου παῖδες. Schol. Apollon. Rhod. Argon. I. 917. a Marshamo citatus, Μυῆνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μυασίας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα· Τίσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν Ἀξίερος, Ἀξίοκρσα, Ἀξίοκρσος. Ἀξίερος μὲν ἐν ἐστὶν ἢ Δημήτρης, Ἀξίοκρσα δὲ ἢ Περσεφόνη, Ἀξίοκρσος δὲ ὁ Αἴδης, ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμυλος, ὁ Ἑρμῆς ἐστίν, ὡς ἰσορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηναίων δὲ φησὶν ὅτι Διὸς καὶ Ἡλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Κάβειροι δὲ δοκῶσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὄρων, ἐπὶ ἐντεῦθεν μετηνήχθησαν. Οἱ δὲ, δύο εἶναι τὸς Καβείρους φασὶ πρότερον; Πρεσβύτερον μὲν Δία· νεώτερον δὲ Διόνυσον.]

Callisto.

I.

ΠΑΝΙΑΣ ΒΗΣΣΑΣ. Ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιγοῖ Hesych.

Cercyone.

I.

ἈΜΒΩΝΕΣ. Hesych. Ἀμβωνες. Αἱ προσαναβάσεις τῶν ὄρων. Αἰσχύλος Κερκύωνι [Καὶ Σισύφῳ.]

II.

Ibid. ΑΜΦΩΤΙΔΕΣ. Pollux, εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες τοῖς ἐνωτίοις πέλας, ἐν Κερκύωνι Αἰσχύλος.

III.

Ibid. ΑΝΕΨΥΧΗ. Ἀνεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύωνι σατυρικῷ. Hesych.

IV.

Ibid. ΑΤΙΣΣΕΙΣ. Ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύωνι. Hesych.

V.

Ibid. ΕΥΛΗΜΑΤΕΙ. Λήματος καὶ ἀνδρείας εὐ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύωνι σατυρικῷ.

VI.

Ibid. ΟΡΟΝ. Σκευός τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλίους ὑποσημαίνει. Μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κεραυνῶνι (leg.

Κερκύων) καὶ παρὰ Μεινάδῳ ἐν δευτέρῳ Ἐπικλήρῳ. Σημαίνει ξύλον τι, ὃ τὴν πεκατημένην σαφυλὴν περιέχει. Harpocraton.

Præconibus.

I.

ΛΟΓΤΑΖΕΙΝ. Pro *cunctari* ab Æschylo usurpatum, sed et prave, dicit Pollux. IX. 8. φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλῳ.

II.

Ibid. ΣΤΕΝΟΣΤΟΜΟΝ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ. Pollux, X. 19. μήποτ' οὖν βέλτιον γενόμοι αὐτὸ καλεῖν. Εἴρηται τοῦτομα ἐπὶ ἀμφοτέρων ἐν σατυρικῷ ἔλεγματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλῳ, γενόμοι τὸ τεῦχος.

III.

Ibid. ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΙΣΥΡΗΣ ΤΗΣ ΛΕΟΝΤΙΑΣ. Pollux, X. 49. φαίης δ' αἶ καὶ σισύρα, Αἰσχύλῳ ἐν Κήρυξι σατυρικοῖς λέγοντος, Καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντίας· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Μέσαις, ψαλίδας, τιάρας, καὶ σισυρώδη γόλον. [Hinc colligas plenum titulum fuisse Κηρῦκος Σατυρικοί. Ad illud Luciani in Ῥητόρων διδασκάλῳ, c. 16. ἡ πορφύρα μόνον ἔσω καλὴ καὶ εὐανθής, καὶ σισύρα τῶν παχίων τὸ ἱμάτιον ἦ, V. cl. Jo. Bourdelotius, "Glossæ, inquit, Manuscriptæ, σισύρα, χιτῶν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Rusticorum indumentum. Sic Long. Pastor. II. σισύρας ἐνδύμενος, penula scortea ex pellibus villis consarcinata, de qua Casaub. ad Apolog. Apul. Junger. ad Long.—Dicitur etiam σίσυς, et σισύρα Tzetz. ad Lycophron." Hæc ille.]

Circe Satyrica.

I.

ΑΥΤΟΦΟΡΒΟΣ. Αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκῃ. Hesychius.

II.

Ibid. ΖΥΓΩΣΩ. Δαμάσω, κλιῶσω, καθίξω. Αἰσχύλος Κίρκῃ Σατυρικῇ. Hesychius.

Cretensibus.

II.

Ibid. ὙΠΟΤΟΠΗΣΑΙ. Hesychius, Ἀτόπαγον, ἀνείκαγον. Τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν· καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι δὲ ἐνθάδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

III.

Ibid. ΕΠΙΞΕΝΟΥΣΘΑΙ. Μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν σὺλλόγω, καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesychius. [Vide quæ ad Agam. f. 1329.]

Laios.

ΑΡΑΧΝΟΥ. Ἀπὸ εὐθείας ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαίῳ. Hesychius. [Hemistichium illud, Κικμηῖτι μαλακίων ποδῖ, quod supra in Ἑλλάδι ad

hanc fabulam pertinuisse nullus dubito. Harpocrationis verba sunt, Μαλακίζομεν· Δημοσθένης ἐν ἐννάτῳ Φιλιππικῶν φησὶ, Μίνομεν καὶ μαλακίζομεθα· ἐν ἐπίοις γράφεται μαλακίομεν· ὅπερ ἄλλοι τὸν ὄρον φρίττειν Αἰσχύλος ἰλλαδίῳ κειμῆτι μαλακίων ποδὶ. Depravatissimus est locus, nec in ullo alio apud quemvis auctorem comparet hoc nomen fabulæ Æschyleæ, Ἑλλάδιος. Lege itaque Αἰσχύλος ἐν Λαίῳ — κειμῆτι μαλακίων ποδὶ. Ad Œdipoda videtur referendum; similiter coaluisse apud Pollucem ἐξατρύαις pro ἐν Παντρύαις mox videbimus.]

Leone.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΟΔΟΙΠΟΡῶΝ. [Steph. Byzant. Χώρα· ἡ μερικὴ γῆ, ἀφ' ἧς τὸ χῶρημα· ἀφ' ἧς καὶ χώρα καὶ χθὼν καὶ χωρικὴ γῆ· ἀφ' ἧς καὶ χῶρος, καὶ χώρα. Ὅθεν τὸ χωρίτης, ὡς τῆ μίσος μισίτης τόπος τοπίτης. Ἡ ἀπὸ τῆ χώρα χωρίτης ὡς ἀπὸ τῆ ἰδρα ἰδρίτης, ἰσπίρα ἰσπερίτης.

Σοφοκλῆς Αἰγιῖ ἐκλυομένῳ

Οὐκ ἔγωγε χωρίτης γ' ὄρῳ.

Καὶ ἐν Ἡρακλεῖ.

Στρέψουσι κρήτης φύλλα, χωρίτην ὄφιν.

Καὶ Αἰσχύλος ἐν Λέοντι,

———σατυρικὸν

Ὀδοιπορῶν δῆλημα χωρίτης δράκων.

Καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Κανάθῳ,

Τρέψει δὴ τὸν ὁ γλυκὺς σε χωρίτης

Πλόος κομίζων δῶρα Νείλω πλοσίῳ.

Quid sibi velit σατυρικὸν δῆλημα haud satis est facile. Legendum arbitror, καὶ Αἰσχύλος ἐν Λέοντι σατυρίκῳ,

Ὀδοιπορῶν, κ. τ. λ.

Obitur corrigendus Cl. Salmasius in Solin. p. 1259. qui ad hunc locum laudat Æschylum in Leone Satyrico Tragœdia, quasi *Leo Satyricus* nomen esset Tragœdiæ Æschyleæ ad quam hoc pertinuit fragmentum, ac non potius ipsum drama fuisse Satyricum, ut ex Stephani verbis supra coniecimus.]

[ΛΗΜΝΙΟΙ.

Vide quæ nos ad Choeph. γ. 631. atque inde forte petendum hujus tragœdiæ Argumentum.]

Lycurgo.

I.

ΒΡΥΤΟΝ. Ita quidam vinum hordeaceum (κρίθινον οἶνον) appellabant. Sophocles in Triptolemo,

Βρύτον δὲ τὸν χειρσαῖον ἔδνεν

Archilochum itidem citat Athenæus X. 14. in hac re.

IV.

Ibid. ΑΝΟΥΤΑΤΟΣ. "Ατρωςτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκέρῳ. Hesychius.

V.

Ibid. ΕΝΘΟΥΣΙΑ· ΔΗ ΔΩΜΑ, ΒΑΚΧΕΥΕΙ ΣΤΕΓΗ. Ad hanc Tragediam pertinere videtur ex verbis his Longini, c. 15. καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τῷ Λυκέρῳ βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῷ Διογύσου διοφρεῖται,

Ἐνθουσιᾶ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

Apud Æschylum mirum in modum Lycurgi regia adventu Bacchi numine afflatur atque agitur.

Myrmidonibus.

I.

ΤΑΔΕ ΜΕΝ ΔΕΥΣΣΕΙΣ. Ita ex Aristophane in Ranis γ. 1023. corrigendus Harpocraton, apud quem est τάδε με λίσσους. Hoc vero initium esse Tragediæ discimus tum ex Harpocrate (ἐν ἀρχῇ ἢ τῶν Μυρμιδόνων) tum ex Aristophanis Interprete Græco, ἴσσι δὲ ἀρχὴ αὐτῆ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.

Ibid. ΠΡΟΠΕΠΩΚΑΣ, *prodidisti*. Ingeniose inseruit hanc vocem Meursius quæ desiderabatur in Harpocrate.

II.

Ibid. ΩΣ Δ' ΕΣΤΙ ΜΥΘΩΝ. Aristophanes in Avibus, γ. 809.

Ταυτὶ μὲν ἠκασάμισθα κατὰ τὸν Αἰσχύλου,
Τὰδ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν ᾠτιροῖς.

Ubi Scholiastes, ἐκείνος γὰρ Διβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν,

Ὡς δ' ἐστὶ μύθων, κ. τ. λ.

Πεισίσκη γὰρ Αἰσχύλος αἰτὸν τρωννύμενον καὶ λέγοντα ταῦτα, ἰπιπὴ εἶδε τὸ βίλος ἰπτρωμένον καὶ ἰμπιπασμένον αὐτῷ.

Ibid. ΜΥΘΩΝ ΔΙΒΥΣΤΙΚΩΝ. Scholiastes Aristophanis, ἐκείνος γὰρ Διβυστικὴν καλεῖ παροιμίαν. Hesychius, Διβυκοὶ λόγοι. Χαμαιλίαν φησὶ Δίβυν τὸν εὐρεῖν τὰς λόγους τέχνας. [Ubi Gronov. Δίβυν τινά.]

[ΠΑΗΓΕΝΤ' ΑΤΡΑΚΤΩ. Hesych. "Ατρακτος· βίλος· μεταφορικῶς. Nam proprie fusum significat. Sophocl. Trachin. in γ. 725.

Τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θιῶν
Χείρωνα πημήναντα.

Et Philoctete, γ. 290.

— πρὸς δὲ τῷδ' ὁ μοι βάλοι
Νευροσπαθῆς ἄτρακτος.—

Lycophron. γ. 39. ἄτρωτον βαρεῖ.

Τύψας ἀτράκτω γέρον·—

De ipsa quidem parœmia vide Andr. Schottum. et Parœmiographos et Suidam in Voce—. Tum vero V. C. Jac. Duport. in Gnomologia Homerica ad illud Odys. Σ. 72.

— ἐπίσπαγον κακὸν ἔξι.]

Ibid. ΤΑ Δ' ΟΥΧ ΥΠ' ΑΛΛΩΝ ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΠΤΕΡΟΙΣ.
Aristophanes in Avibus, l. l.

Ταυτὶ μὲν ἠκασάμισθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
Τὰ δ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Citat et Aristides, Orat. Platonica I. εἰ δ' αὖ βέλει τὸ τῷ Αἰσχύλῳ,

Τὰ δ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῷ πτεροῖς'

Ἄ θρυλλεῖς ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ἀλίσκη.

III.

[ΚΑΙ ΜΗΝ ΦΙΛῶ ΓΑΡ. Suidas, Ἄβδέλυκτα. Τὰ μὴ μαιίνοντα· ἃ ἐκ
ἂν τις βδελυχθεῖη, καὶ δυσχεραίνει· Τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις, Αἰσχύλος Μυρμιδόσι,
Καὶ μὴν φιλῶ γὰρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. Noster Eumen. γ. 52.

— μίλαιναι δ' εἰς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.

Ubi vide quæ annotata.]

V.

Ibid. ΑΝΤΙΛΟΧ' ΑΠΟΙΜΩΞΟΝ ΜΕ. Aristophanes, Εκκλησ. γ. 392.

Ἄντιλοχ' ἀποίμωξόν με τῷ τριωβόλῳ
Τὸν ζῶντα μᾶλλον.—

[Suidas Ἄποίμωξόν με τῷ τριωβόλῳ
Τὸν ζῶντα μᾶλλον, ταμὰ γὰρ διοίχεται·

ἀντὶ τῷ ἀπόλωλα. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσι,

Ἄντιλοχον ἀποίμωξόν με τῷ τεθηκάτοσ
Τὸν ζῶντα μᾶλλον.]

VI.

Ibid. ΣΕΒΑΣ ΔΕ ΜΗΡΩΝ. Paulo aliter citatur Plutarcho in
Amatorio, p. 751. πρὸςλαβε δὲ τῷ Σόλωνι, inquit, καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα,

— σίβας δὲ μηρῶν ἐ κατηδέσω
Ἵν' δυσχάρισε τῶν πικρῶν φιλημάτων.

VII.

Ibid. ἸΩ ΚΑΙΚΕ. Et hæc quidem ad Prologum Tragediæ
pertinuisse ex Strabone discimus XIII. p. 616.; ρεῖ δ' ἐκ τῷ Τημοῦ
σοταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτῷ· ἄφ' ἃ δέχονται
τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῷ ἐν Μυρμιδόσι πρὸ λόγου,

Ἵν' Κάϊκε Μύσισαί τ' ἐπὶ ῥοαί.

Macrobius Saturnal. V. 20. *Hoc in loco ad fidem sensui faciendam quod uliginosa sint non tantum Gargara præ vicinia montis, sed et universa Mysiæ arva, adhiberi potest testis Æschylus,*

Ἴὼ Κάϊκε Μύσαι τ' ἐπιρροαί.

VIII.

Ibid. ΔΕΚΕΜΒΟΛΟΝ. De nave Nestoris. Scholiastes Aristophanis, Av. γ. 1256. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τῆν τῷ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν.

IX.

Ibid. ΙΠΠΑΛΕΚΤΡΥΩΝ. Scholiastes, Aristoph. Pac. γ. 1177. Ὡσπερ ξύθος) ὡς φοίνικα πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ, ὅτι τῷ παρ' Αἰσχύλου κληθέντος ἱππαλεκτρύου ἐν Μυρμιδόσιν μέμνηται.

X.

Ibid. ΑΓΡΕΜΟΝΑ. Hesychius, Ἀγρέμον τὸν κάμακα, ἀπὸ τῷ αἶρειν καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρέειν ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν, ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήριον.

XI.

Ibid. ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ ΕΓΚΟΥΡΑΔΙ. Hesychius, Κουράς· ἢ ἐν τοῖς ὀροφίμασι γραφῆ, ὀροφικός πῖναξ· παρὰ δὲ Αἰσχύλου ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει ἰγκυράδι· ἴσι δὲ ἰγκυράς ὀροφικός πῖναξ. Idem, in V. Ἐγκυράδες· ἰγκυράς δὲ, inquit, ὁ γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν.

Mysis.

I.

ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΑΙΚΟΥ. Harpocraton, Ὀργεῖνας· Ἰσαίου λόγος ἐστὶ περὶ Ὀργεῖνας. Ὀργεῖνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἥρώων συνιόντες· ὀργάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα ὀρᾶν (lege δρᾶν.) ἤτοι παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρι, ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργαῖσι καὶ τοῖς ἄλσισι τὰ ἱερά δρᾶν· οἱ μῆντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερίων, ὡς Ἀντίμαχος τε πρ, καὶ Αἰσχύλος ἐν Μύσαις, Utrumque locum tum Antimachi tum Æschyli, qui in Harpocratone desiderantur, conservavit nobis Suidas. Antimachi verba sunt,

— καβάρως θῆκεν Ἀβακλίας Ὀργεῖνας.

Pro Ἀβακλίας malim ἀγακλίας. Hes. Ἀγακλειῖς, ἄγαν ἔνδοξοι. Porro opus non laudat Harpocrat. et tamen, inquit Maussacus, ex Suida disco eum debuisse laudari ἐν τῇ Λυδῆς γυναιᾷ, nisi sit legendum γυναιᾷ. Aliter vir doctissimus Samuel Bochartus, qui ἐν τῇ Ἀθήνης γυναιᾷ legit: ego vero simpliciter legendum censeo ἐν τῇ Λυδῆς, ut τὸ γυναιᾷ non ad poematis titulum, sed ad ipsum fragmentum pertineat. Elegiam intellige quam uxori mortuæ inscripsit. Plutarchus de Consolat. ad Apollon. p. 106. ἐχρήσατο δὲ τοιαύτη ἀγωγή καὶ Ἀντίμαχος ὁ ποιητής· ἀπεθανέσης γὰρ τῆς γυναικὸς αὐτῷ Λυδῆς, πρὸς ἣν

Lycophon. ψ. 39. ἄτρωτον βαρεῖ.

Τύψας ἀτρώκτω γέρον·—

De ipsa quidem parœmia vide Andr. Schottum. et Parœmiographos et Suidam in Voce— Tum vero V. C. Jac. Duport. in Gnomologia HomERICA ad illud Odys. Σ'. 72.

— ἐπίσπασον κακὸν ἕξι.]

Ibid. ΤΑ Δ' ΟΥΧ ΥΠ' ΑΛΛΩΝ ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΠΤΕΡΟΙΣ.
Aristophanes in Avibus, l. l.

Ταυτὶ μὲν ἠκασάμισθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
Τὰ δ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Citat et Aristides, Orat. Platonica I. εἰ δ' αὖ βύλει τὸ τῷ Αἰσχύλῳ,

Τὰ δ' ἔχ' ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῷ πτεροῖς·

Ἄ θρυλλεῖς ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις ἀλίσκη.

III.

[ΚΑΙ ΜΗΝ ΦΙΛΩ ΓΑΡ. Suidas, Ἄβδελυκτα. Τὰ μὴ μαιίνοντα· ἂ ἐπ' ἂν τις βδελυχθεῖη, καὶ δυσχεραίνῃ· Τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις, Αἰσχύλος Μυρμιδῶσι, Καὶ μὴν φιλῶ γὰρ, ἀβδελυκτ' ἰμοὶ τάδε. Noster Eumen. ψ. 52.

— μέλαιναί δ' εἰς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.

Ubi vide quæ annotata.]

V.

Ibid. ΑΝΤΙΛΟΧ' ΑΠΟΙΜΩΞΟΝ ΜΕ. Aristophanes, Εκκλησ. ψ. 392.

Ἄντιλοχ' ἀποίμωξόν με τῷ τριωβόλῳ
Τὸν ζῶντα μᾶλλον.—

[Suidas Ἀποίμωξόν με τῷ τριωβόλῳ
Τὸν ζῶντα μᾶλλον, ταμὰ γὰρ διοίχεται·

ἀντὶ τῷ ἀπόλωλα. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδῶσι,

Ἄντιλοχοι ἀποίμωξόν με τῷ τεθηκότῳ
Τὸν ζῶντα μᾶλλον.]

VI.

Ibid. ΣΕΒΑΣ ΔΕ ΜΗΡΩΝ. Paulo aliter citatur Plutarcho in Amatorio, p. 751. πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι, inquit, καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα,

— σέβας δὲ μηρῶν ἐ κατηδέσω

Ἵν' δυσχάρις τῶν σικρῶν φιλημάτων.

VII.

Ibid. ΙΩ ΚΑΙΚΕ. Et hæc quidem ad Prologum Tragediæ pertinuisse ex Strabone discimus XIII. p. 616.; ῥεῖ δ' ἐκ τῷ Τημοῦ ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς σπηγαῖς αὐτῷ· ἀφ' ἧ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τῷ ἐν Μυρμιδῶσι προσόλῳ,

Ἵν' Κάϊκε Μύσιαι τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturnal. V. 20. *Hoc in loco ad fidem sensui faciendam quod uliginosa sint non tantum Gargara præ vicinia montis, sed et universa Mysiæ arva, adhiberi potest testis Æschylus,*

Ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.

VIII.

Ibid. ΔΕΚΕΜΒΟΛΟΝ. De nave Nestoris. Scholiastes Aristophanis, Av. γ. 1256. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν τῷ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν.

IX.

Ibid. ΙΠΠΑΛΕΚΤΡΩΝ. Scholiastes, Aristoph. Pac. γ. 1177. Ὡς περὶ ξύθος) ὡς φοίνικα πτερὰ ἔχοντα δηλοῖ, ὅτι τῷ παρ' Αἰσχύλου κληθέντος ἰππαλεκτρύου ἐν Μυρμιδόσιν μέμνηται.

X.

Ibid. ΑΓΡΕΜΟΝΑ. Hesychius, Ἀγρέμον τὸν κάμακα, ἀπὸ τῷ αἶρειν καὶ λαμβάνειν, ἤθου ἀγρέειν ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν, ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήσιον.

XI.

Ibid. ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ ΕΓΚΟΥΡΑΔΙ. Hesychius, Κουράς· ἢ ἐν τοῖς ὄροφμασι γραφή, ὄροφικός πῖναξ· παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβάλλει ἐγκουράδι· εἶσι δὲ ἐγκουράς ὄροφικός πῖναξ. Idem, in V. Ἐγκουράδες· ἐγκουράς δὲ, inquit, ὁ γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν.

Mysis.

I.

ΠΟΤΑΜΟΥ ΚΑΙΚΟΥ. Harpocraton, Ὁργεῖνας· Ἰσαίου λόγος ἐστὶ περὶ Ὁργεῖνας. Ὁργεῖνες δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα ὀρᾶν (lege δρᾶν.) ἤτοι παρὰ τὸ ὀρέγειν τῷ χεῖρι, ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργαῖσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερά δρᾶν· οἱ μάλιστα ποιεῖται ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερίων, ὡς Ἀντίμαχος τε περὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Μύσαις, Utrumque locum tum Antimachi tum Æschyli, qui in Harpocratone desiderantur, conservavit nobis Suidas. Antimachi verba sunt,

—καβάρης θῆκεν Ἀβακλίας Ὁργεῖνας.

Pro Ἀβακλίας malim ἀγακλίας. Hes. Ἀγακλεῖς, ἄγαν ἔνδοξοι. Porro opus non laudat Harpocrat. et tamen, inquit Maussacus, ex Suida disco eum debuisse laudari ἐν τῇ Λυδῆς γυναιῆ, nisi sit legendum γυναιῆ. Aliter vir doctissimus Samuel Bochartus, qui ἐν τῇ Λήδης γυναιῆ legit: ego vero simpliciter legendum censeo ἐν τῇ Λυδῆ, ut τὸ γυναιῆ non ad poematis titulum, sed ad ipsum fragmentum pertineat. Elegiam intellige quam uxori mortuæ inscripsit. Plutarchus de Consolat. ad Apollon. p. 106. ἐχρήσατο δὲ τοιαύτη ἀγωγή καὶ Ἀντίμαχος ὁ ποιητής· ἀπεθανούσης γὰρ τῆς γυναικὸς αὐτῆ Λυδῆς, πρὸς ἣν

φιλοσόφως εἶχε, παραμύθιον τῆς λύπης ἑαυτῷ ἐποίησε τὴν ἰλιγγίην τὴν καλυμμένην Λύδην. Ovidius, Trist. I. 6.

— *Clario Lyde dilecta Poetae.*

Hermesianax apud Athenæum XIII. 8.

Λυδῆς δ' Ἀντίμαχος Χρυσίδος ἐκ μὲν ἔρωτος
Πληγείς, Πανκτωλῆ ῥέϋμ' ἐπίβη σποταμῷ.

Ad Æschylum nostrum quod attinet, legendum apud Harpocrationem ἐν Μυσοῖς ex Suida discimus; quod et monuit eruditissimus Maussacus. [Quod ad fundum fabulæ attinet, Apollod. III. 9. Ἄλιον δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περίως θυγάτηρ μὲν Αὔγη· ὕιοι δὲ Κηφίους καὶ Λυκοῦργος. Αὐτὴ μὲν ἔν ὑφ' Ἡρακλείους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τιμένει τῆς Ἀθηναῖς, ἧς εἶχε τὴν ἱεροσύνην. Ἀκάρπυ δὲ τῆς γῆς μείμνησις, καὶ μνησούτων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τιμένει τῆς Ἀθηναῖς δυσσέθημα, φηρασθεῖσα ὑπὸ τῷ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θαλάτῃ· παρ' ἑ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἔφθειρε. Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θήλην ὑποσχόμενος ἰλάφῃ, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεῖς ὑπὸ τῷ Κορίθῳ βυκόλων, καὶ ζητήσας τὰς γονίας, ἦκεν εἰς Δελφούς· καὶ μαθὼν παρὰ τῷ θεῷ παραγίνεται εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται· Καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ, διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.]

II.

Ibid. ΟΙΟΣ. Πολίχμιον Τηγίας. Αἰσχύλος Μυσοῖς. Hesych.

Juvenibus.

I.

ΨΥΚΤΗΡΙΟΙΣ. Athenæus, XI. 15. Νίκανδρος δ' ὁ Θουατισηνὸς καλεῖσθαι φησι ψυκτῆρας καὶ τὰς ἀλσώδεις καὶ συσκίης τόπους τὰς τοῖς θεοῖς ἀνεμίμνης, ἐν αἷς ἔστιν ἀναψύξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις, Σάβρας, κ. τ. λ.

II.

Ibid. ΑΡΕΙΦΑΤΟΝ ΛΗΜΑ. Ἰσχυρόν, ἀντὶ τῷ Ἄρει ἰοικός. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Hesych.

III.

Ibid. ΑΦΟΙΒΑΤΟΝ. Ἀνακάθαρον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Hesych.

Nereo et Nereidibus.

I.

ΑΘΗΡ. Ἐπιδωρατὶς, μεταφορικῶς· Αἰσχύλος Νηρεί· Hesychius. Suspicor vero legendum Νηρηῖσι· ut supra, pro Δαιάη, Δαναῖσι.

II.

Ibid. ΚΑΜΑΚΟΣ ΕΙΣΙ. Scholiastes Pindari Nem. VI. 85. δίκου

γὰρ ὡς δύο ἀκμὰς ἔχει, καὶ μιᾷ βολῇ ὥστε δισὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι· καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηησίσι, κάμακος εἶσι, κάμακος γλώσσημα διπλάσιον.

III.

Ibid. ΤΥΦΟΥ ΤΕΛΟΣ ΑΘΑΝΑΤΩΝ ΑΠΟΛΕΨΕΙ. Hesychius, Ἐναραφῶρες, σκυλοφῶρες· ἐναροκτάντας δὲ, φθογγόσκοτος· ὑψὺ τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει· (leg. ἀπολείπει, ut in seqq.) Αἰσχύλος ἐν Νηησίσι· οἱ ὑπομηματισαὶ παρὰ τὸ, Οὐκ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι· ἵνα ἦ ὁ εὖς· ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατός μοι ἐπικαυχόμενος, τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψὺ ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τῆς ἰχθῦος ἤξει.

Niobe.

I.

[ΤΙΤ. Plenius Titulus ΝΙΟΒΗ ἢ ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΗΣ. Ratio reddi videtur ab Athenæo Deipnos. XIII. 8.]

ΘΥΜΟΣ ΔΕ ΠΟΤ' ΕΜΟΣ. Plutarchus, ποτ' ἀμός· male.

II.

Ibid. ΟΙΣ ΕΝ ΙΔΑΙΩΙ ΠΑΓΩΙ. Ipsius Niobæ sunt verba. Strabo, XII. p. 580. Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μπεθῆσασθαι τῶν περὶ Τάνταλον,

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ
Διὸς πατρῶν βωμός ἐστι.

Καὶ πάλι,

Σίτυλον, Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Καὶ ὁ Τάνταλος λίγει,

Σπίρω δ' ἄρμεαν, κ. τ. λ.

IV.

Ibid. ΕΝΘ' ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΣ ΕΔΟΣ. Legit magnus Casaubonus,

— ἐθ' Ἀδραστίας ἔδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
Βρέμῃσι μήλων· πᾶν δ' ὄρεχθίει πίδαον.

Adrastiae campus et urbs fuere prope Cyzicum, non procul ab Ida. Βρέμῃσι aut aliud ἰσοδυναμῶν προ ἔρπυσι, ut sit aliquis sensus, reponendum esse liquet. Hæc ille.

V.

Ibid. ΜΟΝΟΣ ΘΕΩΝ. Eustath. ad¹ Il. i. 158.

[— Ἀΐθης τοι ἀμείλιχος ἢ δ' ἀδάμαστος,
Τῆνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων.]

Εἰς δὲ τὸ εἶναι τὸν ἄθην θεῶν ἔχθιστον, συμβάλλεται καὶ Αἰσχύλος τὸ,

Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος ἐ δώρων ἰεῶν,
 Οὐδ' ἄν τι θύων ἐδ' ἐπισπίνδων λάβοις,
 Οὐδ' ἐστὶ βωμὸς ἐδὲ καιωνίζεται.

Ἐν ἑδμήτῳ γὰρ πύλει βωμὸν ἄδου εἶναι φασι. [Θανάτῳ μὲν τοι ἐν Γαδείροις ἰγορῶσί τινες. Ἄλλοι δὲ ἄν οἶμαι καὶ ὁ Γεώγραφος καὶ τὸν Αἶθην παραπέμπῃ τὴν Πελοπόννησον ἰκανῶς ἐκτετιμῆσθαι φασίν.] Stobæus quartum addit ver-
 sum, Serm. 119. Tragœdiæ nomen prodit Scholiastes Aris-
 tophanis.

[Ibid. ΜΟΝΟΥ ΔΕ ΠΕΙΘΩ. Suidas Δῶρα θεὸς πειθεῖ καὶ αἰδοίως βασιλῆας· οἱ μὲν Ἡσίοδιον οἴονται τὸν εἶχον· εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνος ἐν τρίτῃ πολιτείᾳ.]

VII.

Ibid. ΕΦΗΜΕΝΗ. Hesychius, Ἐπώζειν, ἐπικαθῆσθαι τοῖς ὤοις. Αἰσ-
 χύλος Νιόβη μεταφορικῶς, Ἐφημέτη τάφῳ τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθηκόσιν.

VIII.

Ibid. ΟΙΣΤΡΟΣ ΤΟΙΑΥΤΗΣ. Citatur Prisciano Grammat. I.

Ἴστρος τοιαύτας παρεθίνης λοχιεύεται.

IX.

Ibid. ΚΑΚΑΛΑ. Τείχη. Αἰσχύλος Νιόβη. Hesychius.

XI.

Ibid. Schol. Euripidis in Phœnissas, γ. 162. περὶ δὲ τῶ πλῆθους τῶν
 Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κλεοφόντῃ (Meursius Κρυσφόντῃ)

—καὶ δις ἐπ' αὐτῆς τέκνα
 Νιόβης θανόντα Λοξίῳ τοξεύμασι.

XIII.

Ibid. ΗΜΟΡΙΣ. Κετῆ, ἐς ἐρημίῃ. Αἰσχύλος Νιόβη. Hesych.

Xantriis.

I.

[ΕΚΠΟΔΩΝ. Suidas in Voce Ὀκτώπυον, Ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις
 ἢ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησὶν Ἐκποδῶν, κ. τ. λ.]

II.

Ibid. ΤΩΝΔΕ ΒΟΥΛΕΥΤΙΣ ΠΟΝΩΝ. Non dubito quin ad hanc
 Tragœdiam pertinuerit; Etymologici auctor citat, in V. Μύσις,
 et subdit, ἐν ταῖς Ξαντρίαις, auctorem non nominans. [Plato comicus
 citatur ἐν Ξάνταις a Suida in Voce Τευτάζειν· ubi f. legendum
 ἐν Ξαντρίαις.]

III.

KAMAΚΕΣ ΠΕΥΚΗΣ ΟΙ ΠΥΡΙΦΛΕΚΤΟΙ, lampades piceæ accensæ.

Pollux, X. 26. τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν * ἐξαντρίαις (legé in Ξαντρίαις) Αἰσχύλος, Κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

IV.

Ibid. Schol. Æschyli in Eumenid. v. 26. νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πιεθία· ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις, ἐν Κιθαιρῶνι.

Armorum judicio.

I.

ΤΗΣ ΣΗΣ ΛΕΓΩ ΤΟΙ ΜΗΤΡΟΣ. Explicat se, ut Hecuba apud Euripidem, v. 730.

Δύστην, ἑμαυτὴν γὰρ λέγω, λέγουσά σε
Ἐκάβη.—

Quod et sæpius apud Æschylum factum observavimus.

II.

Ibid. ΑΠΛΑ ΓΑΡ ΕΣΤΙ. Prom. Vinc. v. 611.

Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
Ὅστις δίκαιον πρὸς φίλῃς οἴγειν γόμα.

III.

Ibid. ΤΙ ΓΑΡ ΚΑΚΟΝ ΖΗΝ ΒΙΟΝ ΟΣ ΛΥΠΙΑΣ ΦΕΡΕΙ. Malim pro βίον legere βίοτον, quam cum Grotio,

Τὸ γὰρ κακὸν ζῆν βίον ὅσας λύπας φέρει.

Eadem sententia apud Æschylum occurrit plus semel.

Ossilegis.

ΑΓΚΥΛΗΤΟΥΣ ΚΟΤΤΑΒΟΥΣ.

Εὐρύμαχος, ἐκ ἄλλος, ἔδεν ἥσσονας
Ἰθριζ' ὑβρισμῆς, ἐκ αἰνεσίως ἐμοί.
Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος αἰὲ τῆ μὲν κ' ἄρα.
Τῆ δ' ἀγκυλήτε κόσσαβός ἐστι σκοπός
Ἐκτεμὼν ἠβῶσα χεῖρ' ἐφίετο.

*Eurymachus, haud alius, non levioꝛe me
Affecit injuria, minime quidem ferenda.*

Cottabo semper is ludebat;

Curvam autem manum moderatricem Cottabi

Ejus adhuc pubescentis exectam abstulit.

Athenæus Deipn. XV. 2 Καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀρολόγοις ἀγκυλητῆς λέγει κοττάβης διὰ τῶτων· dein locum profert: in quem eruditissimus Casaubonus, *Corrupta, inquit, sunt multa in Æschyli versibus ex Ossilegis. Primo deest syllaba: in secundo αἰνεσίως vox nihili est. Scribe vero,*

Εὐρύμαχος οὐν τις ἄλλος ἔδδεν ἥσσονας
Ἵβριζ' ὑβρισμῶς ἐκ ἀνεκτίης ἰμοί.

Ceu alter Eurymachus non minore
Me contumelia affectit, quam equidem ferre non queo.

De Eurymachi insolentia vide Homeri Odysseam: eo enim respicit ὁ φιλόμηρος Tragicus. Tertio versu exponebatur magna illa contumelia de qua secundo dictum: sed lectio est contaminatissima. Conjicimus, sive mavis, divinamus, dicere hoc Poetam; caput ejus qui loquitur a sævo ac truculento tyranno habitum loco scopi in quem cottabissans vina jacularetur. Scriptura ita fortasse concinnanda,

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοτταβοῦντι μὲν κέρα,

Cetera non capio. [Legerim excluso τῷ αἰί,

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος τέρμον κέρα.

Et in versu proximo,

Τῶν δ' ἀγκυλήτων κοττάβων ἔστη σκοπός.

Quæ vero sequuntur, ἐκτεμῶν ἠθῶσα χεῖρ' ἐφίετο mutila sunt. Hujus versus Hephthemimeres prius deest, etiam sequentis metrum primum. Ἐκτεμῶν est sine dubio ἐκ τ' ἐμῶν. Pollux. X. 21. ἰξεμεῖν, ὅπερ οἱ πολλοὶ κοτταβίζειν καλεῖσιν. Verto autem, *Valida manus cottabum illisit aut infregit.* Choeph. ῥ. 879.

— καὶ μαλ' ἠθῶντος δὲ δεῖ.

Caput sibi his sordibus inquinatum et illusum innuit.]

Pentheo.

ΜΗΔ' ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΕΜΦΙΓΑ ΠΡΟΣ ΠΕΔΟΝ ΒΑΛΗ, *Ne effundat imbrem sanguinis in terram.* Aliter Grotius in excerptis,

Ne sanguinis profunde vel guttam solo.

[Frequentius apud Æschylum reperiendæ sunt gnomæ huc spectantes: ut in Agam. ῥ. 469.

Τῶν πολυκτόνων γὰρ
Οὐκ ἄσκοποι θεοί.

Item in Choeph.]

Perrhæbis.

I.

ΑΡΓΥΡΗΛΑΤΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΕΡΑΣΙ. Athenæus XI. 7. monet, quod Poetæ multi antiquos bibentes cornibus inducant, cujus rei præter alios Pindarum testem adducit: Æschylus etiam, inquit, in Perrhæbis, eos sic ostendit cornibus pro poculis uti, Αἰσχύλος δ' ἐν Περρῆαιβοῖς, τὰς Περρῆαιβὰς παρίστησι, ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τέτων, ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾷ γόμια προσβεβλημένοις. Eustathius in Iliad. N°. 21. χεῖρσι δὲ συμποσιακῶν κεράτων παρὰ τε Ξενοφῶντι, ὡς καὶ

ἀλλαχῶ ἐγράφη, καὶ παρὰ Αἰσχύλῳ, ἐν τῷ Ἀργυρηλάτοις, κέραι χρυσᾶ γόμια προσβεβλημένοις· restitue ex Athenæo, προσβεβλημένοις.

II.

[ΑΠΑΙΟΛΗ. Hesych. Ἀπαιόλη· Ἀπάτη· ἀποσέρισις. Αἰσχύλος Πιρραίοις.]

Penelope.

ΕΓΩ ΓΕΝΟΣ. Etymologici auctor, in Αἰδοίεσσι. Ἴσεν ὅτι τὸ ἀρχέγατον (ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἶον,

Ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέγατον.

Καὶ τὸ αἰδοίεσσι, καὶ ἀφθονέσσι, ποιητικὰ εἰσι κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα.

[*Polydecte.*

Apollodorus Biblioth. I. 9. Μάγης δὲ Αἰόλος γαμειῖ νύμφην Ναΐαδα· καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης, καὶ Δίκτυς· ἔτοι Σέριφον ᾤκησαν. Vide sis Ovid. Metam. V. 242. Lactantius. *Polydectes rex insula Seriphi, ad quam Perseus cum Danae matre inclusus arca pervenerat cupiens ablegare Perseum, ut matre ejus potiretur, ad Gorgonis Medusæ resecandum caput eum misit, quod ille Minerva volente ad Polydectem pertulit, inficiantique laborem operis ostendit, ac prius ille dirigit quam se ulscisceretur.* Cui accinit Schol. Apoll. Argon. IV. 1515.]

Deductoribus.

ΔΙΠΟΛΟΙ. Αἰσχύλος διπλαῖ Προπομποῖς. Hesychius. Meursius leg. διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς. [Sopingerus Δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς.]

Proteo Satyrico.

II.

ΑΕΛΠΤΟΙ. Δεινοί, καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Περωτεῖ. Hesychius.

III.

Ibid. ΑΜΑΛΑ. Τὴν ναῦν, ἀπὸ τῆ ἀμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Περωτεῖ Σατυρικῶ. Hesychius.

IV.

Ibid. ΕΠΑΣΩ. Ἐκτήσω. Αἰσχύλος Περωτεῖ Σατυρικῶ. Hesych.

Salaminiis.

I.

ΕΚΛΟΓΟΝ. Διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. Hesychius.

II.

Ibid. ΚΑΝΘΥΛΑΣ. Τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. Hesychius.

III.

Ibid. ΑΝΑΡΡΟΙΒΔΟΙ. Ἀναρροφειῖ. Αἰσχύλος Σαλαμῖνι (Meursius Σαλαμινίαις) ἀντὶ τῆ διαπνῖ. Hesych. [Ad quem locum Hesychii Fungerus, "Leg. ἀναρροΐβδει. Atque hinc ἀναρροΐβδησις, *aquarum vorago*: quam Lucretius hic verbis graphice expressit: VI. 694.

*Præterea parte ex magna mare montis ad ejus
Radices frangit fluctus æstusque resorbet."*]

IV.

Ibid. ΑΝΗΡΗΣ. Ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμῖνι (Meursius Σαλαμινίαις.) Hesychius.

Semele.

I.

ΑΝΤΑΙΑ. Ἐναντία, ἰκίσιος. Αἰσχύλος Σεμέλη. Hesych.

II.

Ibid. ΑΣΤΕΡΚΤΑ. Τὰ ἐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλη. Hesych.

III.

Ibid. Hesychius, Ἀμφιδρόμος. Αἰσχύλος Σεμέλη ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγες τὸν γενέθλιον.

Sisypho.

I.

ΣΚΑΦΗ. Pollux, X. 22. de vasculis quibus pedes suos lavabant veteres agens, ἔξεισι δὲ, inquit, καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλου περὶ σκάφην εἰπόντα ἐν Σισύφῳ,

Καὶ νίπτρα, κ. τ. λ.

II.

[ΙΔΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥΧΟΣ. Jul. Poll. X. 23. Περὶ Οἰκοδεσπότη. Παίζων δὲ καὶ γαθμῶχον αὐτὸν εἰ ἐθέλεις καλεῖν. Ὁ δὲ δεινῶς ἂν εἰς ὀνομάτων χρῆσιν λαμβάνει τὸ τῆ ῥήματος ὡς ἐκ ἂν εἴη δοκιμον, ἐδὲ σὺ μὲν αὐτὸ πάντη δοκιμον νομίζεις, ἐ μίντοι ἐδὲ παντελῶς ἀδοκιμον. Ὅτι δὲ ἐστὶν εἰρημένον, εἰ γνωρίζεις, φιλότιμος εἶναι δοξεῖς. Εἴρηται τάλυντι Αἰσχύλου Σισύφῳ, Ἴδὲ γαθμῶχος * ἐκκατήλων φῶς ἀθρεῖ, Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ὀβρείμῳ φησὶν, ἂν κελύη γαθμῶχος ἢ γαθμῶχος ἐστὶ τίς; ἀποπνίξεις δὲ μὲ καινὴν πρὸς σε διάλεκτον λαλῶν, εἰ τέτακτο μοι γεγάεχων.]

III.

Ibid. ΑΛΛ' ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ. Ælianus Hist. An. XII. 22. postquam tradiderat mures adorasse eos qui Amaxitum Troadis oppidum incoluerunt, atque inde Apollinem qui apud eos maxima religione colebatur Sminthium fuisse dictum, subdit, καὶ οἱ τὸν Ἀμαξιτὸν δὲ τῆς Τρωίδος κατοικοῦντες, μῦς σίβυσιν· ἔθεν τοι καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν παρ' αὐτοῖς τιμώμενον Σμίνθιον καλῆσί φησιν· ἔτι γὰρ καὶ τὰς Αἰολίας καὶ τὰς Τρῶας τὸν μῦν προσσαγορεύειν Σμίνθιον· ὡσπεροῦν καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ,

Ἄλλ' ἀεραῖος, κ. τ. λ.

IV.

Ibid. ΔΙΟΠΩΙ. Τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπτεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἢ λέξις, κειμένη καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ. Erotianus.

Sisypho saxum versante.

ΘΩΠΕΙΣ. Θωπιεύσεις· Αἰσχύλος Σισύφῳ, Πίτρα κυλισθείς. (Meursius Σισύφῳ Πετροκυλισῆ) Hesychius.

Sphinge.

II.

ΞΥΝ ΔΟΡΙ ΚΑΙ ΧΕΡΙ ΠΡΑΚΤΟΡΙ ΘΟΥΡΙΟΣ ΟΡΝΙΣ. Simile prorsus quod in Agamemnone legimus, γ. 112.

— ξὺν δορὶ δίκας πράκτορι
Θέριος ὄρνις.—

Ex eodem Agamemnonis loco nonnulla adducit Aristophanes, hæc vero ad Sphingem pertinere monet Scholiastes.

III.

Ibid. ΚΝΟΥΣ. Ὁ ἐκ τῆ ἀξονος ἤχος· λέγεται δὲ καὶ κνοῆ, καὶ ὁ ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί. Hesychius.

Telepho.

I.

ΑΠΛΗΝ ΟΙΜΟΝ. Ita diserte citat Clemens: respicit et Dionysius Halicarn. De Art. Rhet. c. 6. p. 40. inquires, μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος εἰς ἄλλα φέρεται.

II.

Ibid. ΑΜΦΙΔΕΞΙΟΙΣ ΧΕΡΣΙ. Ταῖς τῶν τοξοτῶν διὰ ἑκατέρων χειρῶν ἐνεργεῖν ἐν τῇ τοξείῳ. Αἰσχύλος Τηλέφῳ. Hesychius.

Jaculatricibus.

I.

ΑΔΩΝ ΤΑΙΣ ΑΓΝΑΙΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙΣ ΓΑΜΗΛΙΩΝ. ΛΕΚΤΡΩΝ * ΑΣΤΕΙ
ΜΗ ΒΑΗΜΜΑΤΩΝ * ΡΕΠΙΒΟΥΑΗ. Citatur ab Antigono, Histor.
Mirabl. 127.

II.

Ibid. ΝΕΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΟΥ ΜΕ ΜΗ ΛΑΘΗ. Antigonus, ad-
ducto fragmento priori, subdit, καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν,

— ἔ με μὴ λάθη φλέγων
Ὁφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη
Ἔχω δὲ τῶτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Versus primus supplendus ex Plutarcho in Amatorio ;

— καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἰποίησε,
Νέας γυναικὸς ἔ με μὴ λάθη φλέγων
Ὁφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.

Enimvero duo hæc fragmenta restituit et explicavit eruditissimus Salmasius in Plinianis Exercitat. p. 669. *Græcis, inquit, γνώμων id omne dicitur cujus indicio aliquid cognoscitur. Sic γνώμων illis est quæ Latinis Norma, qua probantur anguli. Squadram vulgo dicimus. Dens in equis qui eorum ætatem indicat, γνώμων appellatur. Inde ἀγνώμονες et λιπογνώμονες equi, quorum ætas ex dentibus amplius cognosci non potest. Hinc θυμὸς ἱππογνώμων Æschylo ὁ κριτικὸς καὶ γνωστικὸς, metaphora ab illo dente, τῆς ἡλικίας τῶν ἵππων γνωριστικῶ. Hæc versus ejus sic leguntur apud Antigonom Carystium, cap. 127. ex fabula Τοξότισσι*

— ἔ με μὴ λάθη φλέγων
Ὁφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.
Ἔχω δὲ τῶτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ultimus versus ita scribendus est. Ait ille nescio quis apud Æschylum, intactas virgines, quæ primos toros passæ sunt, dignoscere se probe scire, virginum quippe oculos modestia dejici, pene immobiles. Sic autem versus sunt emendandi qui in Antigono depravatissimi habentur,

Ἄδην γὰρ ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίων
Λέκτρων, ἀτρέπτῃ βλεμμάτων ῥέπει βολή.

At ejus puellæ quæ de viro gustaverit,

— ἔ με μὴ λάθη φλέγων
Ὁφθαλμός—

Oculos vibrantes et flagrantes indicium ejus rei facere. Subjicit.

Ἔχω δὲ τῶτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ut γνῶμων in equis ætatem eorum prodit, sic etiam signa sunt quibus virgines et nuptæ discernuntur, ea in oculis sita esse. Horum igitur se habere jactat θυμὸν ἵππογνώμονα· metaphora inde sumpta. At ipse Antigonus ab equarum libidine tralationem illam deducit. Τῶν δὲ θηλέων, inquit, ζῶων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππων καὶ ἵππομανίαν ἰσχυρῶς. Ita scribi debet: male est in editis τροπικώτερον. Sequitur, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κικημένους ὀνειδίζεσθαι. Hæc habet ab Aristotele ex VI. 18. de Hist. Animal. αἱ μὲν οὖν ἵπποι αἱ θήλειαι ἵππομανῆσιν· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῇ βλασφημίᾳ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπιφέρουσιν ἀπὸ μόνος τῶν ζῶων ἐπὶ τῶν ἀκολάγων πρὸς τὸ ἀφροδισιάζεσθαι. Sane πάλης hujusmodi mulieres ἀκολάστους καὶ ἀνδρομανέσας vocabant. Hesychius, Πῶλος, ἑταῖρα· ipse explicat quasi πάλης Ἀφροδίτης dictas aut νίας. Sed ab equarum libidine ita vocatas innuit Aristoteles. Subjicit Antigonus, φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱερικῶς τὸ τοιοῦτον ἔγω πῶς εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρεθέας ἐν ταῖς Τοξότισι. Deinde sequuntur versus quos superius attulimus. Igitur ab ἵππομανίᾳ equarum θυμὸν ἵππογνώμονα dixisse Æschylum putat, quo sensu sic etiam vertit doctus Interpres,

Hac arte gnarus ipse equas dijudico.

Sed fallitur uterque, a dentibus equorum, ut diximus, hoc tralatum est. Nam θυμὸς ille ἵππογνώμων de virginibus etiam castis et intactis judicat, quomodo internoscendæ sint a puellis virginitatis imminutæ. Hesychius, Γνώμα, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα δι' ἧ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων, καὶ ὁ κατηρυκῶς ἤδη, λιπογνώμων· λέγεται δὲ καὶ γνώσις· vocat τὸ γνώμα quod Polluci est ὁ γνώμων. Inde ἄβολοι πῶλοι qui nondum illum dentem ejecerunt, et πρωτοβόλοι, et δευτεροβόλοι. Hactenus vir doctissimus.

III.

Ibid. ΠΕΖΟΦΟΡΟΙΣ ΖΩΜΑΣΙΝ. Hesych. Αἰσχύλος Τοξότισι, ὡς περ πίζαν ἔχόντων τῶν χιτῶνων. [Etiam J. Pollux Onomast. VII. 13. ex Æschylo citat πειζόφορα ζώματα· omisso tragœdiæ nomine. Idem tamen omnino videtur Fragmentum. Vide Salmas. in Vopiscum Aug. Hist. p. 397.]

Hypsipyle.

ΑΠΟΚΟΡΣΩΣΑΜΕΝΑΙΣ. Ἀποκειραμέναις· κόρσας γὰρ τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλη. Hesych.

II.

Ibid. Scholiastes Apollonii, I. 773. Αἰσχύλος δ' ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὄπλοις φησιν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις τοῖς Ἀργοναύταις, μέχρις ἧ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβάσι μιγήσεισθαι αὐταῖς.

Philoctete.

I.

Ω ΘΑΝΑΤΕ. [Lege ποτί σε μή μ' ἀτιμώσης μολεῖν.] Philoctetis videntur verba, (ut et illa quæ mox sequuntur, ὦ θάνατε παῖδά) qui

tale quiddam apud Sophoclem profert in cognomine Tragœdia, §. 1341.

ὦ συγνός αἰών, τί μὴ τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα, κέκ ἀφῆκας εἰς ἄδ' ἀμολεῖν;

[ΑΛΓΟΣ Δ' ΟΥΔΕΝ ΑΠΤΕΤΑΙ ΝΕΚΡΩΝ. Huc videtur allusisse Plutarchus in Consol. ad Apollonium, p. 109.

Ἄλγος γὰρ ὄτως ἔδ' ἀπτεται νεκρῶ.]

II.

Ibid. ΤΙΣ Δ' ΑΝ ΓΕ ΝΥΜΦΗ. Alicujus videtur ad Philoctetem oratio.

III.

[ΕΝΘ' ΟΥΤΕ ΜΙΜΝΕΙΝ. Citatur Plutarcho de Animi Tranquil. p. 476. et Suidæ in Vocibus 'Ενθ' ἔτε, et Apostol. Proverb. VIII. 30. 'Επὶ τῶν δυσχερέσοις, inquit, περιπεσούτων τῆτο λέγεται· φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης.]

V.

Ibid. ΦΑΓΕΔΑΙΝΑ Η ΜΟΥ ΣΑΡΚΑΣ ΕΣΘΙΕΙ ΠΟΔΟΣ. Ipsius Philoctetis sunt verba; de quo Sophocles, Philoct. §. 7.

Νόσω κατασάζοντα διαβόρω πόδα.

Ubi Scholiastes ejus, τὸ διάβορος vocabulum Sophocli peculiare explicans, ἡ ἐσθίωσα τὸν πόδα, inquit, ἡ διαβιβρωσκομένη, ἡ σπυτική, ἡ καλυμένη φαγέδαινα· morbus vorans, devastans, putrescens; ille sc. quem medici appellant φαγέδαιναν. Hesychius, Φάγαινα, φαγέδαινα· νόσος ἐλκῶδες νεμόμενον· ulcerosum quid, et quod membra depascitur. J. Pollux. IV. 24. Φαγέδαινα, ἔλκωσις, ἄχρι τῶν ὀσῶν διαδιδύσα, ταχεῖα νομὴ μετὰ φλεγμονῆς, ἰχώρας δυσώδεις ἀφιῖσα, καὶ πρὸς θάνατον ῥίπυσα. *Phagedæna* (nam et Plinius Græcum nomen retinet) *ulcus ad ossa usque penetrans: velox consumptio cum ardore, saniem fædam emittens, et mortifera.* Sed quid sit φαγέδαινα exponit qui optime potest, Galenus, VI. Comment. ad Aphorism. Hippocratis. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, inquit, τῶν ἐλκῶν αἰὶ μείζω καὶ χείρω γίνεται, καὶ σύμπαντα ταῦτα φαγεδάινας ἐκάλουσι οἱ παλαιοί· διορίζεσθαι δὲ ὕψεροσ ἐπεχείρησαν ἔνιοσ προσηγορίαισ ἐκάστοσ ἰδίαισ· ἔνια μὲν οὖν αὐτῶν χειρώνεια καλοῦντες, ἔνια δὲ τηλέφια, φαγεδάινασ δὲ ἄλλα· καὶ τινασ ἔτι ἄλλασ περιεργότερασ ἐπιφέροτες προσηγορίαισ· ἀλλ' ἡμῖν ἀρκέσει τῶν μὲν ἐπιλαμβανομένων τι τῶ πείριξ χωρίσ τὰ μὲν ἔρηπτασ ὀνομάζειν, ὅταν ἐπιπολῆσ ἢ καὶ κατ' αὐτὸ τὸ δέρμα· τὰ δὲ φαγεδάινασ ὅσα καὶ ὑποκειμένησ διαφθείρεισ σάρκα. *Alia*, inquit, *sunt ulcera quæ indies majora et deteriora evadunt, et hæc omnia antiquitus dicebant φαγεδάινασ· aliaque insuper superflua nomina commenti: Nobis vero satis erit, eorum quæ vicinas partes depascuntur, ulcera alia appellare ἔρηπτασ, quæ sc. in cute tantum et superficie versantur; alia vero φαγεδάινασ, cum in profundum, in subjectas carnes sæviant.* Idem Galenus libro de tumoribus, ἐπινίμεται μὲν οὖν καὶ ὁ ἔρηπτοσ ἀναβιβρώσκων

τὰ περίξ, ἀλλ' ἔστι μόνον τῷ δέρματος ἔλκωσις· ἢ φαγέδαινα δὲ σὺν τῷ δερματι, καὶ τῶν ὑποκειμένων ἀπτεται. *Herpes, inquit, depascitur quidem partes adjacentes, sed in superficie tantum versatur; at φαγέδαινα, et cutem ipsam, et subjectas carnes devorat, φαγέδαινα ergo ἔρπης est; at ἔρπης non est statim φαγέδαινα.*

VI.

Ibid. ΦΑΒΩΝ. Athenæus IX. 2. Κάν Φιλοκτῆτη δὲ κατὰ γενικὴν κλίσειν φαβῶν ἔρπηκε.

VII.

Ibid. Dio, l. l. ἐπί τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα εἰσῆγε δριμύν καὶ δόλιον, ὡς ἐν τοῖς τόποι, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοθηθείας, ὥς τῷ ὅτι ἀρχαῖον ἂν δοῖει παρὰ τὰς νῦν ἀπλῶς εἶναι βυλομένους καὶ μεγαλόφρονας· καὶ ἔδεν γε ἀλλαττεύσης τῆς Ἀθῆνᾶς προσειδέθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅσους ἔστιν ὑπὸ τῷ Φιλοκτῆτη· καθάπερ Ὀμηρος, κακείνῳ δὲ ἐπόμενος Εὐριπίδης, ἐποίησεν· ὥς τε τυχὸν ἂν τις ἐγκαλίσαι τῶν ἐφιλούτων τὸν ἄνδρα ὅτι ἔδεν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς ἐσγγνωσκόμενος ὑπὸ τῷ Φιλοκτῆτη. Et postea, καὶ τὸν χορὸν ἔχ ὥσπερ ἰ Αἰσχύλος καὶ ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν ἐπιχωρίων ἀπεποίηκε, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ τῇ συμπλοκῶν τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ Νειοπτολέμῳ.

Phineo.

ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΔΕΙΠΝΑ. Callimachus, Fragm. CVI.

— ὅσσα τ' ὀδόντων

Ἐνδοθι, νειάισην τ' εἰς ἀχάριστον ἔδν.

Καὶ τῶν ἔδεν ἔμεινεν ἐς αὔριον.—

Quod Staius Silv. IV. 6. in Hercule ἰπιτραπιζῶ *ludibria ventris* vocat.

Phænissis.

I.

[ΠΕΛΥΝΤΡ' ΕΧΟΥΣΙΝ. Jul. Poll. VII. 22. Ἄ δὲ πόδια Κριτίας καλεῖ, εἴτε πάλως αὐτὰ οἰητίον, εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πάλυντρα καλεῖ ἢ Φοινίσσαις Αἰσχύλος· Πάλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις. Τὰ δὲ πάλυντρα ἴδιος ὑποδήματος, ὥσπερ αὐτὰ πόδια, ταυτὸν ἦν ταῖς ἀναξύρισι, ὡς σκελίας ἴνοι ὀρημάζουσι.]

Phorcidibus.

I.

ΕΔΥ Δ'. Athenæus, l. l. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παραικάζων τὸν Περσεῖα τῷ ἀργεῖο τέτρω συῖ, φησὶν,

Ἐδυ δ', κ. τ. λ.

II.

Ibid. Hyginus, Poet. Astronom. II. l. l. *Sed, ut ait Æschylus Tragædiarum scriptor, in Phorcis, Græcæ fuerunt Gorgonum custodes, de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus.*

Phrygibus.

I.

[ΑΛΛΑ ΝΑΥΒΑΤΗΝ ΦΟΡΤΗΓΟΝ. Jul. Poll. VII. 29. Ἐξέρι δ' ἀπ' αὐτῶν καταχρήσασθαι καὶ τὸ φορτηγὸν, ἐπεὶ καὶ τὰ κομιζόμενα ὑπ' αὐτῶν εἴποις ἂν φορτία, φορήματα, ἄχθη. Τῷ μέντοι φορτηγῷ, ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν, ἢ Δύτρωις,

— ἀλλὰ ναυβάτην
φορτηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.]

III.

ΑΝΗΡ Δ' ΕΚΕΙΝΟΣ Hunc versum adducit etiam Eustathius in Iliad. β. 235. Tragædiam reticens, ubi *πειραιότερον* exponit *ἠριμώτερον*.

[Ibid. ΜΟΡΩΝ. Jul. Pollux, VI. 9. Συκαμίνα, ταῦτα καὶ μόρα Αἰσχύλος ἀνόμασεν, οὕτως εἰπὼν τὰ ἐκ τῆς βάρυ.]

IV.

Ibid. ΑΔΙΟΠΟΝ. Ἄναρχον, ἀφύλακτον, Αἰσχύλος Φρυξί. Hesych.

V.

Ibid. ΑΡΟΤΟΝ. Τὸν ὄλον τῷ Ἐκτορος, ἢ τὸν ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί. Hesychius.

VI.

Ibid. ΔΙΑΠΕΦΡΟΥΡΗΤΑΙ ΒΙΟΣ. Αἰσχύλος Φρυξίν· οἶον ἢ τῷ βίῳ φορὰ συντετέλεσται· ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος. Hesych.

VII.

Ibid. ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ. Διατριβαί, διαίται. Αἰσχύλος Φρυξί. Hesych.

VIII.

Ibid. ΑΓΑΣΤΑ. Ἄ ἂν τις ἀγάσαιο οἶον ἀρετά. Αἰσχύλος Φρυξί. Meursius Αἰσχύλος Φρυξί. Hesychius.

Psychagogis.

I.

ΕΡΡΩΔΙΟΣ ΓΑΡ. Hi versus Meursio in hunc modum restituendi videntur,

Ἐρωδὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
 Ὅν ὡς ἔπληξε τῆδος κοιλώμασιν,
 Ἐκ τῆδ' ἀκάνθα πορτίε βοσκήματος,
 Σήψει π.—

III.

Ibid. ΔΡΩΠΤΕΙΝ. Διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγῶς.
 Hesych.

IV.

[ΣΚΕΥΘΗΚΗ. Jul. Pollux. Onomast. X. 1. Αὐτὸ μὲν γὰρ τῆνομα
 τῆς σκευοθήκης εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶς· καὶ παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ
 κατὰ Κτησιφῶντος, σκευοθήκην ᾠκοδόμειν.]

Psychostasia.

Plutarchi de hac Tragœdia testimonium supra attulimus ad
 Catalogum. [Hanc ipsam Æschyli fabulam respexisse Julium
 Pollucem IV. 19. nullus dubito, cum dixerit, Ἀπὸ δὲ θεολογείας,
 ὅπως ὑπὲρ τὴν σκητὴν, ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοὶ ὡς ὁ Ζεὺς, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν
 Ψυχοστασίᾳ.]

I.

Ibid. ΕΝΔΑΤΕΙΣΘΑΙ. Cf. quæ ad Sept. Theb. ψ. 584. Plato
 de Republ. II. sub fin. Πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἰπαινῶντες ἄλλα τῆτο ἐκ
 ἰπαισιόμιθα· τὴν τῆ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι· ἔδ' Αἰσχύλου
 ἔστι φῆ ἢ Θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἄδοντα,

Ἐνδατεῖσθαι, κ. τ. λ.

Legit Grotius,

Ἐν δαιτὶ δ' ἄσει.

V.

Ibid. ΑΝΗΚΙΔΟΤΙ. Ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ· (ita Meursius
 restituit) Hesych.

VI.

[Ibid. ΑΥΡΙΒΑΤΑΣ. Αὐριβάτας Αἰσχύλος, τὸ αὐριον ἐπὶ τῆ ταχέως τίθησι,
 καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳς ὅπως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων. (Salm. ταχυβήμων.)
 Hesych.]

IN
FRAGMENTA INCERTA.

I.

ΔΡΑΣΑΝΤΙ. Sententia Æschylo frequens; In Agamemnone plus semel, in Choephoris, &c.

V.

Ibid. ΣΟΝ. Grotius addidit ob versum et sensum.

Ibid. ΣΥ Δ' ΕΡΓ' ΕΠ' ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΟΡΑΣ. Ad-
dito ἑραίνων καὶ versum se fulsisse dicit Grotius; et putat alibi sic
citari, quod si ita sit, omnino legendum ἱπεραίνων.

Ibid. ΛΕΩΡΓΑ ΚΑΘΕΜΙΣΤΑ' ΣΟΙ ΔΕ ΘΗΡΙΩΝ. Et hoc a Grotio:
nam erat Λιωργά καθέμιστας· οἱ δὲ θηρίων. Vide quæ ad Prometh.
Vinct. γ. 5.

XVII.

[ΦΙΑΕΙ ΔΕ ΤΩ ΚΑΜΝΟΝΤΙ. At Mich. Apostol. Proverb. XX.
26. hanc sententiam Euripidi tribuit. Similem etiam alibi habet
Æschylus, Fragm. XXXIV.

— τῶ πονῶντι δ' ἐκ θεῶν
Ὀφείλεται τέκνονμα τῆ πόνου κλέος.

Varro de Re Rustica, sub init. Quoniam, ut aiunt Dii facientes
adjuvant. Adi sis V. Cl. D. Jac. Duport. in Gnomolog. Ho-
merica ad Odyss. Α'. ult.

Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος ἕρος.]

XXII.

[ΤΟ ΓΑΡ ΒΡΟΤΕΙΟΝ ΣΠΕΡΜ'. Vide sis Erasmus in adagium,
Homo bulla.]

[Ibid. ΕΦΗΜΕΡΑ ΦΡΟΝΕΙ. Vide sis V. Cl. D. Jac. Duport.
ad Homericum illud Odyss. Φ'. 85.

Νήπιοι, ἀγροῖῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,

Unde depromptum est hoc Æschyli.]

XXIV.

Ibid. ΒΥΘΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΚΩΡΕΩΝ ΥΨΟΣ ΜΕΓΑ. Post hunc
versum subdit Clemens loco ultimi,

Πάντα. δυνατὰ γὰρ δόξα ὑψίστη θεοῦ.

[ΓΟΡΓΟΝ ΟΜΜΑ. Homer. Il. ε'. 349.

Γοργῶς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγῶ "Αρηος

Γοργὸν βλέπειν Lucianus, pro, *acribus oculis intueri*. Etymolog.
Γοργῶς, ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὀργῶς καὶ γοργός,]

XXV.

Ibid. ΤΟ ΣΚΑΙΟΝ ΟΜΜΑ. Videntur altero oculo cæcutire Thynni. Plutarchus De solertia animalium, p. 979. hoc adducto versu subdit, τῷ γὰρ ἐτέρῳ δοκῶσιν ἀμβλυώττειν· ὅθεν ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν σόντον ἐ δεξιᾷ, τῆς γῆς ἐχόμενοι, καὶ τέναντίον, ὅταν ἐξίωσιν· ἐμφρόνως πάυυ καὶ κενεχῶς αἰεὶ τῆν τῷ σώματος φυλακὴν ἐπὶ τῷ κρείττονι ποιούμενοι τῶν ὀφθαλμῶν. [Vide Athenæum Deipnon. VII. 15. Mich. Apostol. Proverb. X. 38. Ὅτι δὲ ἐτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσι (Thynni) καὶ Δίσχύλος ὁμολογεῖ, λέγων, τὸ σκαῖον ὄμμα περιβαλὼν θύνην δίκην.]

XXVI.

Ibid. ΑΙ Δ' ΕΠΤ' ΑΤΛΑΝΤΟΣ ΠΑΙΔΕΣ. Ἄπτέρης γὰρ, inquit Athenæus, l. l. αὐτὰς εἰρηκεν διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρειναι ὁμωνυμίαν.

XXVIII.

[ΑΛΛ' ΟΥΤΕ ΠΟΛΛΑ. Pindar. Olymp. I. 131.

— θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκη,
τί κε τις ἀνώνημον γῆρας ἐν σκότῳ
καθήμειος ἔφοι μάταν, ἀπάντων
καλῶν ἄμμορος.

Demosth. Περὶ γεφ. c. 18. Πέρας μὲν γὰρ ἐστὶν ἅπασιν ἀνθρώποις τῷ βίῳ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρεῖ.]

XXX.

[ΣΥ ΤΟΙ ΜΕ ΦΥΣΑΣ. Paræmiographus ad Proverbium *Flamma persequeris quem genueras*. "In eum," inquit, "qui damno afficit quem paulo ante et opera et re adjuverat, quadrabit apposite senarius proverbialis Æschyli,

Σύ τοί μ' ἐφύσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.

Id est,

Videris urere igne me quem genueras.

Verba videntur esse Meleagri, quem Althea mater, imposito igni fatali titione, flammis consumpsit; vel potius Penthei, nam hoc nomine fabulam docuit Æschylus, in quem furiosa Agave mater desæviit, incensis ædibus, ut refert Oppianus, et Euripides, apud quem in Bacchis consimilia loquitur Pentheus. Demetrius a victoria Poliorcetes vocitatus, variis casibus ultro

citroque jactatus, ad fortunam exclamasse hoc carmen Æschyli legitur,

Σὺ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.
*Tu me extulisti in lucem; at eadem nunc parens
 Abolere flammis me nefariis paras."*

Hæc ille. Cogitandum annon ex Xantriis Æschyli desumptum fuerit hoc fragmentum: in ista enim fabula τὰ κατὰ Πιεθία tractasse videtur, ex iis quæ Scholiastes ad Eumen. γ. 26.]

XXXI.

Ibid. ΔΕΔΟΙΚΑ ΜΩΡΟΝ. Ælianus de Animalibus XII. 8. Ζῶν ἐστὶν ὁ πυραύτης, ὁπεροῦν χεῖρες μὲν τῇ λαμπηδῶνι τῷ πυρὸς, καὶ προσπέταται τοῖς λύχνοις, ἐν ἀκμαζήσει ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψεσθαι, ἰμπιστῶν δὲ ὑπὸ ῥώμης [ῥύμης] εἶτα μέντοι καταπέφλεκται. Μίμνηται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς λέγων,

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύτη μῶρον.

[Idem iisdem verbis narrat Apostolius Proverb. XX. 65. Nec abludit Zenob. Proverb. V. 79.]

XXXII.

Ibid. ΓΕΝΟΣ ΜΕΝ ΑΙΝΕΙΝ. Conservavit nobis hoc fragmentum Anonymus quidam auctor, cui recensentur περὶ τῆς τῷ Νεῖλου ἀναπληρώσεως διαφοροὶ δόξαι. Emendat Salmasius in hunc modum,

Γένος μὲν αἰνεῖν καὶ παθὼν ἐπίσταμαι
 Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρης
 Γαῖαν κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρίαις.
 Ἐν ἧ πτερωτὸν σμήνος ἐκλάμψαν φλογὸς
 Τίκτει πετραίαν χιόνα, πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρημένη
 Φερίσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει εἰσάχυν.

XXXIII.

Ibid. ΤΟΥΤΟΝ Δ' ΕΠΟΠΤΗΝ. Aristoteles, l. I. μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα, καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ ὁ Αἰσχύλος πεποιήκεν ἐν τοῖσδε. Salmasius Plinianis exercitationibus, p. 238. *Canit Æschylus et credit Aristoteles eandem esse urupam cum cucullo, mutata pro tempore forma et colore. Versus Æschyli hi sunt,*

Τῆτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτῷ κακῶν
 Πεποικίλωκε κάποδηλώσας ἔχει
 Θεάσση πτερωτὸν ἔρην ἐν παντευχίᾳ.

Ita legimus hos versus: male hactenus lectum est, Θεασὸν πετραῖον ἔρην. Eleganter urupam πτερωτὸν ἔρην ἐν Θεάσση παντευχίᾳ, propter plumarum variegaturam quæ vesti Thraciæ comparatur variis pictæ

licis. Notis etiam compuncti Thraces, et varias vestes gerebant. Hesychius, Ἰσθριατά. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίῳ τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰσθριατά φησιν, ἐπεὶ δὲ ἐστιγμένοι εἰσὶν· οἱ γὰρ περὶ τῷ Ἰσθρῷ οἰκοῦντες γίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρῶνται. Hinc picti Agathyrsi, picti Geloni, virgati Dahæ, passim apud Poetas. Urupæ quoque cristam habent in capite qualem gerebant in galeis οἱ πελτασταὶ Θραῖκες. Hoc etiam facit ad Θραῖσσαν παντευχίαν. Sequitur apud Æschylum de urupa,

Ὅς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν
Κίρκυ λεπαργῶ, δύο γὰρ αὖν μορφὰς φέρει
Παιδὸς ἀπ' αὐτῆ τοῦδος μιᾶς ἄπο.

Sic scribendum: nec assentior Scaligero reponenti φαίον τι. Contrarium est epitheton quod illi attribuitur λεπαργός. Glossæ Græcorum interpretantur τὸν λεπαργὸς λευκὰς ἔχοντα, ἢ ὅλοι τὸ δέσμα. Plane hic vult dicere urupam vere ineunte, ἦρι φαίνοντι, accipitris λεπαργοῦ formam habere, hoc est, cucullum esse. Nam cucullus accipitri similis, eumque de accipitre fieri quidam etiam crediderunt. Vide Plinium. Pergit Æschylus,

Νίας δ' ὀπώρας ἠνίκα ξανθὴ γάχυς,
Στικτὴ νιν αὐθις ἀμφιένουσι πτέρυξ.

Ita prorsus emendandum erat: quis enim ferat vulgatam lectionem quæ hactenus tolerata est?

Τίκτηι νιν αὐθις καμφινωμήσει πτέρυξ.

Autumno rursus incipiente, cum flavescunt segetes, iterum fit urupa; varia pictaque pluma iterum ornatur, σικτὴ πτέρυξ, ἢ ποικίλη, variagata pluma, qualem esse urupæ omnes sciunt. Ergo ex cucullo fit urupa, juxta sententiam Æschyli. Hesychius, Στίγματα, ποικίλματα, eadem metaphora qua supra. Recte sane et convenienter ἀνὶ Θρακίᾳ, et ex homine Thrace juxta Fabulas Poetarum, mutata et varia pluma pictæ, τὴν Θραῖσσαν παντευχίαν et σικτὴν πτέρυγα tribuit Poeta, quia σικτοὶ Thraces, et versicoloribus ornati vestibus. Reliqui duo versus Æschyli sic vulgo leguntur,

Ἄει δὲ μίσει τὸν δ' ἐπ' ἄλλον εἰς τόπον
Δρυμὸς ἐρήμης ὑπάγης ἀποικίσει.

Scaliger emendabat,

Ἄει δὲ μίσει τῶδε Παλλήνης τόπος,
Δρυμὸς ἐρήμης ἢ πάγης ἀποικίσει.

Quanto melius nos ad hunc modum?

Ἄση δὲ μισεῖ, τῶν δὲ Παλλήνης τόπος
Δρυμὸς ἐρήμης καὶ πάγης ἀποικίσει.

Urbes fugitat et odit, ac Pallenes saltus desertos et montes incolit. Nihil verius. At tam falsum est ex cucullo fieri urupam, quam falsissimum ex sycallide vel ficedula melancoryphum; sive de Mesangia nostra accipias, sive de pivonio: nam utraque μεταγκόρυφος.

XXXIX.

[ΟΥ ΧΡΗ ΛΕΟΝΤΟΣ. Aristophanes in Ranis, γ. 1478.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμον ἐν πόλει τρίφειν.
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρίφειν.
Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Valer. Max. VII. 2. *Aristophanis quoque altioris est prudentia præceptum, qui in Tragædia introduxit remissum ad inferis Atheniensem Periclem vaticinantem non oportere in urbe nutriri leonem: sin autem sit alitus, obsequi ei convenire. Monet enim ut præcipua nobilitates et concitati ingenii juvenes refrænentur, etc. In quibus verbis bis peccatum est; neque enim Aristophanis sunt verba, sed ipsius Æschyli, et ab Aristophane sub persona Æschyli prolata — Agamemn. γ. 726.*

Ἐθρεψεν δὲ λέοντα
Σίην δόμοις ἀγάλακτος, κ. τ. λ.]

[Ibid. ΗΝ Δ' ΕΚΤΡΑΦΗ ΤΙΣ. Plutarchus in Alcibiade, p. 199.
Ἦν δ' ἐκτρέφη τις, rectius.]

XLI.

[ΟΠΟΥ ΓΑΡ ΙΣΧΥΣ. Homerus de Sarpedone II. π'. 542.

Ὅς Λυκίην εἴρευτο Δικησί τε καὶ σθιπέϊ ᾧ.

Virg. Æn. XI. 126.

Justitiæ prius mirer, belline laborum.]

XLII.

[ΔΕΙΝΟΙ ΠΛΕΚΕΙΝ. Diogenianus Proverb. IV. 35. Et Suidas, Δεινοὶ πλέκειν τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργῶν τοιῶτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. Steph. Byzant. in Voce Αἰγύπτος. τὸ ἰθνηκόν, inquit, Αἰγύπτιος, ὡς ἔχει τὸ Ἰαμβεῖον, Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Καὶ Αἰγυπτιάζειν, τὸ πανουργεῖν καὶ δόλια καὶ ὑπελα φεράττειν.—]

L.

[ΩΣ ΛΕΓΕΙ ΓΕΡΟΝ ΓΡΑΜΜΑ. Hesych. Γέρον· ἐπὶ μὲν τῷ ἐντίμῳ, κίκλησκον δὲ γέροντας ἀρετῆς· γέρας γὰρ ἡ τιμὴ ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας, ᾧ γέρον. Ad quem locum Sopingerus, "Et vide γερά Odys. χ'. 184. γέρον σάκος, id est, *vetus*, γεραίον. Sed semel ita locutus est. Æschylus λέγει γέρον γράμμα. Et Sophocles, γέροντα βελιύεις, id est *ἀρχαῖα*. Eustath." Hæc ille.]

[ΜΗΤΕ ΚΡΩΣΣΟΥΣ. Pollucis verba sunt, de vino agentis V. 4. Καὶ οἴηρός θεράπων, παρὰ Ἀνακρέοντι· καὶ οἴηρός παρὰ Κρατίνῳ,

Οὐδ' ὀξύβαφον οἴηρόν ἐτι κεκτήσεται·

Καὶ Αἰσχύλος, Μῆτε κρωσσοὺς μῆτ' οἴηρός μῆθ' ὕδατηρὸς λιπεῖν ἀφροδίσι δόμοισιν.]

LXVII.

[ΣΥ ΔΕ ΣΠΑΘΗΤΟΙΣ. Jul. Pollux. VII. 18. Ὅτι μέντοι καὶ τριμίτια ἐγράφοντο Αἰσχύλος διδάσκει, φήσας, Σὺ δὲ σπαθηταῖς τριμιτίνους ὑφάσμασι.]

LXVIII.

[ΔΟΥΤΑΙ ΓΕ ΜΗΝ. Jul. Pollux. VII. 33. Αἰσχύλος δ' ἂν ἰοίκοι τα βαλανίᾳ λευτέρια λέγειν,

Λευταί γε μὴν λευτέριον αὐτὸ δεύτερον
Ἄλλ' ἐκ μεγίστων ὑμαρῶς λευτέρων.]

LXXV.

[ΙΩΝΙΚΗΝ ΡΗΞΙΝ. Ionicum verbum, pro dissoluto ac molli extulit Hesychius. Ἰωνικόν τρέφειν ἐπὶ τῆτι γὰρ ἐκωμωδῶντο οἱ Ἴωνες. Unde et Horatianum illud, Od. III. 6.

Motus doceri gaudet Ionicos,

Quod ex Aristophanis Concionatricibus desumptum esse monet V. Cl. Hadrianus Junius, ubi anus ita loquitur, γ. 913.

Ἦδη τὸν ἀπὸ Ἰωνίας τρόπον τάλαινα κησιᾶς.]

LXXVI.

[Ο, ΤΙ ΝΥΝ ΗΑΘ' ΕΠΙ ΣΤΟΜΑ. V. Cl. Petr. Victorius V. L. XI. 16. "Scribere quempiam quod in buccam venerit, qui modus loquendi usurpatur non semel a Cicerone, valere temere negligenterque id facere, nec delectu ullo sententiarum habito, notum est. Videtur autem derivatum huc esse a Græco sermone. Plato enim de Repub. VIII. id usurpat, qui tamen quasi auctorem ejus appellat, et unde fluxerit ostendit, ita scribens, Οὐκ ἔστι κατ' Αἰσχύλον ἔφη ἱρῶμεν ὅ, τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. Sed etiam Plutarchus in Commentario quem inscripsit, Ἐρωτικόν. Cum enim multum de vi ejus perturbationis disputatum esset, ait, ὁ τοῖσιν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, ἔδδ' ἔτι νῦν ἐπεὶ νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα, κατ' Αἰσχύλον, ἄριστον ἰάσειν μοι δοκῶ. Dionysius vero Halicarnasseus in eadem sententia explicanda, non στόμα sed γλῶσσαν ait in libro de compositione verborum. Εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν, ὅ, τι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ λέγειν. Μηδὲ εἰκὴ συνθήσειν τὰ προσηχόντα ἀλλήλοισ' qui tamen et ipse non suis, sed alienis poeticisque verbis in sensu animi sui exponendo usus est: Poetæ namque verba illa esse nullo negotio intelligitur: Præterquam quod eadem usurpat, non citato sane auctoris nomine, poetæ tamen esse significans, Athenæus, Deipnosoph. V. quo loco Platonem negligentiae insimulat quod multa peccavit in scriptis suis contra ratiouem temporum. Verba ipsius hæc sunt, Ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τὸς χρόνους ἀμαρτάνει, δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. Κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν, ὅ, τι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔλθῃ, τῶτο μὴ διακρίνας γράφει. An autem hæc

Æschyli sunt, eundemque locum tres hi Græci scriptores intellexerint, non affirmaverim, ut de posterioribus duobus non dubito. Apud Æschylum certe illa, in his quæ supersunt illius fabulæ, non leguntur. Non dissimilem autem sententiam magnus hic Tragicus, quem Plato semper admiratur ac celebrat, in Eumenidibus suis protulit, ubi fecit Palladem cum Furiis ipsis, e quibus Chorus constabat, ita loquentem, γ. 973.

— γέγω δ' ὄμματα Πειθῆς,
 "Ὅτι μοι γλώσσαν καὶ γόμ' ἔπωπᾶ
 Πρὸς τάσδ' ἀγείω ἀπανηραμένας."

Hæc ille.]

[LXXVIII.]

ΔΑΥΛΟΣ Δ' ΥΠΗΝΗ. Etymolog. in Voce. Δαυλῖς· δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος,

Δαῦλος ὑπήνη καὶ γενειάδος συθμήν.]

[LXXIX.]

ΚΑΠΗΛΑ ΠΡΟΣΦΕΡΩΝ ΤΕΧΝΗΜΑΤΑ. Etymolog. Κάπηλος, ὁ μετὰβολος καὶ οἰνοπώλης, παρὰ τὸ χέειν τὸν σπῆλον ἢ τὸν οἶνον. Τινὲς οἰοῦνται ἂν ἀνθ' ἐνὸς εἶναι· οἶνον ἐν τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ· Πολὺς δὲ σπῆλος ἐκ σίθων τυρβάζεται. Ὁ μὲν ἔν Σοφοκλῆς, εὐεπίφορος εἰς τὸν σπῆλον. Ὁ μὲν τοι οἶνος ἄκ ἔτι σπῆλος· σίθων δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος ἔγκειται; καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης καὶ ἕτερον καπήλειον. Καθόλου γὰρ τῆς πωλεντίας τι καπήλος ἔλεγον. Ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα—κάπηλα προσφέρων τεχνήματα. Vide plura ad Sept. Theb. γ. 551.]

[XCVI.]

ΠΕΛΥΤΡΑ. Jul. Pollux. II. 40. Περὶ τοῖς ποσὶ σίλοις.]

[XCVIII.]

ΚΑΤΑΦΑΓΑΣ. Jul. Pollux. VI. 8. Παμπόνηρος δὲ ὁ παρὰ τῷ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγᾶς, εἰ καὶ Αἰσχύλος ἐχρήσατο.]

[XCIX.]

ΝΙΠΤΡΑ. Jul. Pollux. VII. 11. Τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον, νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἄριστοφάνης δὲ ἀπονίπτρον.—]

[CI.]

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΦΟΡΟΝ. Jul. Pollux. VII. 33. Καὶ τὰς ἀλαβάστρου φέροντα Αἰσχύλος εἶρηκεν ἀλαβαστροφόρον. Vide Callim. in Lavacrum Pallados et Criticos in Div. Matth. xxvi. 7.]

[CII.]

ΟΥΡΑΝΗ. Jul. Pollux. X. 9. Τοῖς δὲ δισπόταις, τῷ μὲν ἀνδρὶ, καὶ

λάσαντα ἀναγκαῖα, καὶ ἀμῖς· ἦν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδῶρῳ ἐνερήθεαν καλεῖ, καὶ Αἰσχύλος ἐράντι.]

[CIII.

ΟΣΤΕΩΝ ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΝ. Jul. Pollux. X. 46. Καὶ γέγατρον δὲ ὅς τις ἰβίλει ὀνομάζειν, ἥπερ ἢ πολλὰ χρεῖσις τῆς στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτιον, τῶτον χιτῶνα, καταφεύγεται ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰποντα ὀρίων γέγατρον.]

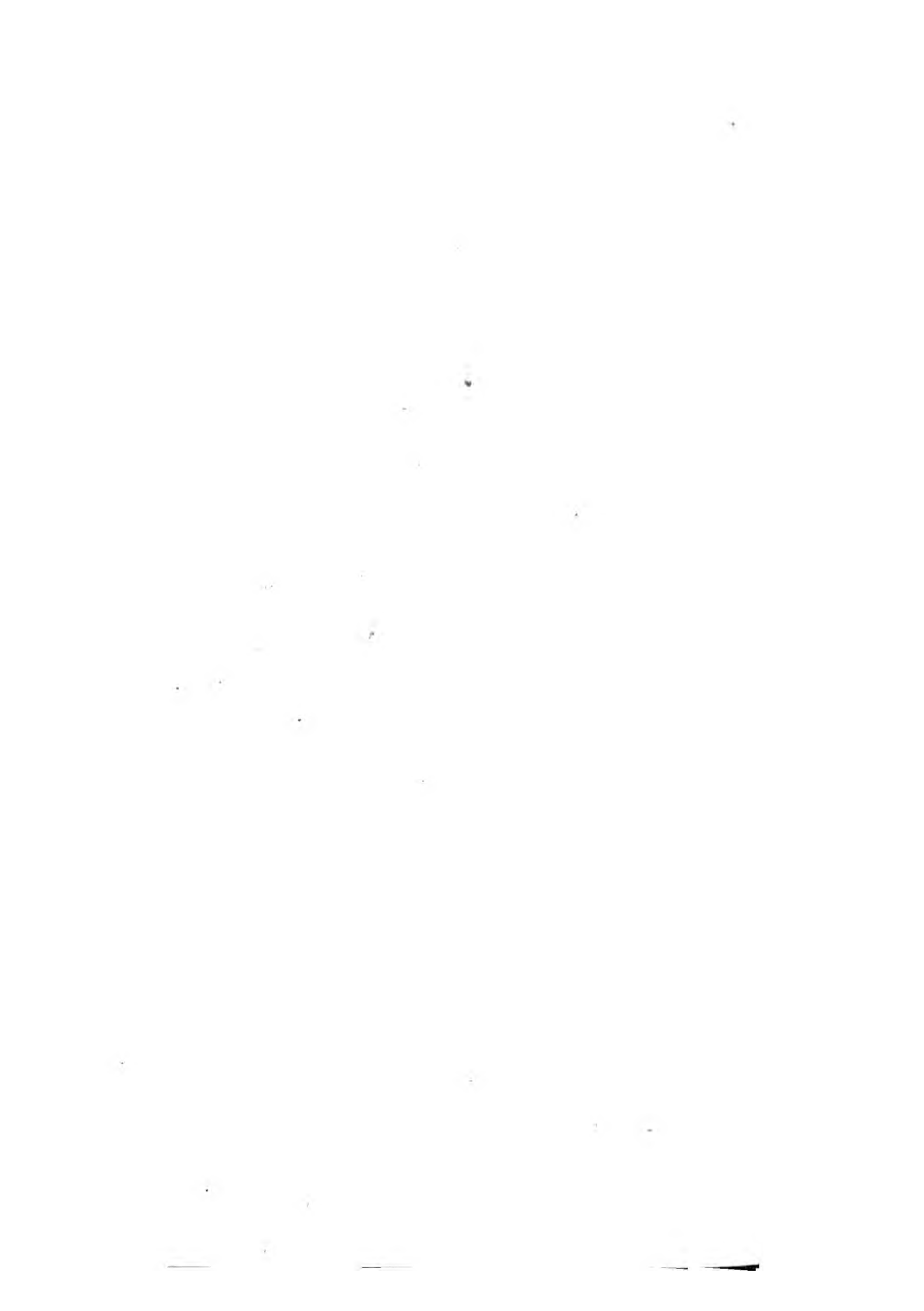
[CXV.

ΕΞΑΥΣΤΗΡ. Etymolog. 'Εξαυστήρ' σημαίνει σκιῦός τι· παρὰ τὸ αὖω, αὔσω, αὐγήρ καὶ ἐξαυστήρ· Αἰσχύλος.]

[CXXXVII.

TRADIT QUOD QUI ALIQUEM. Etymologi verbi sunt hæc, 'Ὅτι δὲ καὶ ἰγύουτο τῷ αἵματος καὶ ἀπέπτουσι, Αἰσχύλος μαρτυρεῖ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργολαυτικά.]

ÆSCHYLI

**SENTENTIÆ ALIQUOT INSIGNIORES
COLLECTÆ ET LATINIS VERSIBUS REDDITÆ**

A

GULIELMO CANTERO, ET CASP. BARTHIO;

QUIBUS ACCEDUNT

EXCERPTA EX EJUSDEM TRAGÆDIIS

HUGONE GROTIIO

INTERPRETE.

ÆSCHYLI SENTENTIÆ
A GUL. CANTERO
LATINIS VERSIBUS REDDITÆ.

Prometheus.

- γ. 224. ΕΝΕΣΤΙ γὰρ πῶς, κ. τ. λ.
Namque hic solet quodam modo tyrannidem
Tentare morbus, non amicis fidere.
- γ. 329. Γλώσση ματαία, κ. τ. λ.
Plerumque damnum lingua futilis parat.
- γ. 749. — Κρεῖσσον γὰρ, κ. τ. λ.
— nam semel præstat mori,
Quam luce quavis rursus exponi malis.
- γ. 1038. — σοφῶ γὰρ, κ. τ. λ.
— non enim peccare sapientem decet.

Septem ad Thebas.

- γ. 444. Τῶν τοι, κ. τ. λ.
Cum vana pertentat viros fiducia,
Non unus illum lingua mox index notat.
- γ. 631. Θεῷ δὲ, κ. τ. λ.
Humana enim donum Dei est felicitas.

Persæ.

- γ. 744. Ἄλλ' ὅταν, κ. τ. λ.
Cum quis urserit quid, ipse nititur simul Deus.
- γ. 844. Ὡς τοῖς θανῶσι, κ. τ. λ.
Nam nil opes letho peremptis proderunt.

Agamemnon.

γ. 562. — τίς δὲ πλὴν θεῶν, κ. τ. λ.

— quis præter Deos
Illæsus omne tempus ætatis terit?

γ. 1313. 'Αλλ' εὐκλειῶς, κ. τ. λ.

At mortem honeste oppetere mortalem juvat.

Choephoræ.

γ. 101. Τὸ μόρσιμον γὰρ, κ. τ. λ.

Vis namque fati et liberum manet virum,
Et qui sub alia constitutus est manu.

Diræ.

γ. 217. Εὐνὴ γὰρ ἀνδρῶν, κ. τ. λ.

Fatalis etenim est conjugi gemino thorus,
Majorque Sacris, quem tueri vult Themis.

Supplices.

κ. 211. Θρασυσομιῶν, γὰρ, κ. τ. λ.

Nec enim minores convenit magnum loqui.

γ. 740. — χρόνῳ τοι, κ. τ. λ.

— nimirum statuto tempore
Quisquis Deos offenderit pœnas dabit.

Armorum judicium.

'Απλᾶ γὰρ ἴσι, κ. τ. λ.

Nam simplici sermone pollet veritas.

Cares.

— ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ, κ. τ. λ.

— sed Mars amat
Qui semper acie sunt in omni principes.

Incerta, ex Stobæo.

Phys. c. 7. Δράσαντι γὰρ τοι, κ. τ. λ.

Qui perpetravit, cogitur etiam pati.

Ibid. Τό τοι κακόν, κ. τ. λ.

Velox quidem mortalibus venit malum.

Ibid. Ὡ Ζεῦ πάτερ, κ. τ. λ.

Saturnie pater, tu quidem coeli tenes
Imperia, tu vero vides mortalium
Facta improba atque injusta: namque moribus
Vivunt ferarum, quæ colunt injuriam.

Ethic. c. 7. Κοινὸν τύχη, κ. τ. λ.

Fortuna cunctis, sana mens paucis datur.

[SENTENTIÆ EX ÆSCHYLI PROMETHEO VINCTO,

C. BARTHIO *Interprete.*

ADVERS. VII. 11.

ῥ. 35. ΝΕΟΣ γαρ, κ. τ. λ.

Novus imperator impotenter imperat.

ῥ. 39. Τὸ σύγγενες, κ. τ. λ.

Cognatio ingens, usus ingens vinculum est.

44. Τὰ μηδὲν, κ. τ. λ.

Sapiens labori parcit in re inutili.

ῥ. 105. Τὸ τῆς ἀνάγκης, κ. τ. λ.

Inexpeditam vim necessitas habet.

ῥ. 224. Ἐνεστὶ γάρ, κ. τ. λ.

Hæc est tyrannis omnibus morbus domi,
Nemo est amicus habere cui fidem velint.

ῥ. 262. Ἐλαφρον ὄσους, κ. τ. λ.

Qui sæva tela sortis extra habet pedem,
Ad instruendum facilis est tactos malis.

ῥ. 275. Ταῦτά τοι, κ. τ. λ.

Hic inde dubiis gravibus infortunium
Vagans propinquat huic modo, modo alteri.

ῥ. 322. Οὐκ ἐμοίγε, κ. τ. λ.

Consilia duris nostra si in rebus placent,
Non membra contra flagra protendes ferox,
Cum sub tyranno vita ducenda improbo est.

- ψ. 329. Γλώσση ματαία, κ. τ. λ.
Linguae reatum duplicat protervitas.
- ψ. 378. Ὀργῆς ἰοσύσης, κ. τ. λ.
Medetur iræ concitatae oratio
In tempore animum si quis apto emolliat.
- ψ. 472. Κακὸς δ' ἰατρός, κ. τ. λ.
Malus ille medicus incidens morbum cui
Animus periculo linquitur, opis inscio,
Bene expediri qua queat curatio.
- ψ. 513. Τίχτη δ' ἀνάγκης, κ. τ. λ.
Necessitatis paret ars potentiae.
- ψ. 611. Οὐκ ἰμπλέκων, κ. τ. λ.
Ænigmata abice, simplici est sermone opus,
Ut decet amicis sensuum effari intima.
- ψ. 638. Ὡς κάποκλαῦσαι, κ. τ. λ.
Deflere sortem condolentibus suam
Ut juncta tollat lachrymas querimonia
Justam morandi occasionem subjicit.
- ψ. 686. Νόσημα γάρ, κ. τ. λ.
Composita pestis est atrox oratio.
- ψ. 935. Οἱ προσκυνῆντες, κ. τ. λ.
Sapit profecto quisque Justitiam colet.
- ψ. 1011. Αὐθαδία γάρ, κ. τ. λ.
Non ponderante quod objicit negotium
Nil pervicacis conferat animi impetus.
- ψ. 1038. Σίφω γάρ ἀίχρον, κ. τ. λ.
Delicta turpiora quæ sapiens patrat.
- ψ. 1067. Τῶς προδόταις, κ. τ. λ.
Odi profecto proditores pessime,
Nec aliud æque crimen averser male.]

EXCERPTA EX ÆSCHYLO

H. GROTIUS, *Interprete.*

Prometheo Vincto.

- γ. 8. — ΤΟΙΑΣ ΔΕ ΤΟΙ, κ. τ. λ.
— Diis cœlestibus
Nunc ille pœnas criminis debet sui,
Magnum ut vereri discat imperium Jovis
Posthac, minusque humana misereri mala.
- γ. 29. Θεὸς θεῶν, κ. τ. λ.
Deus deorum, quippe nil iram timens
Hominum beasti sæcla fas plusquam fuit.
- γ. 34. — Διὸς γὰρ, κ. τ. λ.
— Jovis namque animus implacabilis :
Rex durus omnis sceptrâ qui tractat nova.
- γ. 43. — σὺ δὲ, κ. τ. λ.
— tu vero irritam
Nil profuturis abstine operam impendere.
- γ. 49. Ἄπαντ' ἐπεράχθη, κ. τ. λ.
Cuncta assequaris præter imperium in Deos :
Nam præter unum liber est nemo Jovem.
- γ. 62. Μάθη σφίσις, κ. τ. λ.
Vafer, valere se minus norit Jove.
- γ. 67. Σὺ δ' αὖ, κ. τ. λ.
Cunctaris ergo, hostesque miseraris Jovis ?
Magis ipse ne te aliquando misereris vide.
- γ. 82. Ἐρταῦθα νῦν, κ. τ. λ.
Nunc insolenter loquere : nunc mortalibus
Vulga Deorum dona. Quid vero tibi
Horum malorum demet humanum genus ?

- ψ. 103. — τὴν σιπρωμένην, κ. τ. λ.
 — quæ fato datur
 Toleranda sors est, quippe cum robur scias
 Necessitatis esse inexpugnabile.
- ψ. 127. Πᾶν μοι, κ. τ. λ.
 Horresco quod advenit omne.
- ψ. 149. Νέοι γὰρ, κ. τ. λ.
 Nova nunc cœlum regna gubernant:
 Ruptoque ferox Jupiter æquo
 Leges audet dictare novas,
 Nuper pretiosa revellens.
- ψ. 162. — ὁ δ' ἐπικότως ἀσὶ, κ. τ. λ.
 — ille irarum
 Fluctus rigido pectore servans,
 Frangere pergit cœleste genus:
 Neque cessabit dura priusquam
 Satiat tristi corda exitio,
 Ni quis regnum bene munitum
 Aliquo expugnaverit astu.
- ψ. 178. Σὺ μὲν θρασύς τε, κ. τ. λ.
 Non tibi clades aspera frangit
 Cor indomitum, quamvisque miser,
 Libera gaudes verba profari.
- ψ. 209. — Θέμις, κ. τ. λ.
 — Themis
 Tellusque multis una res sub vocibus.
- ψ. 224. Ἐπει γὰρ πῶς, κ. τ. λ.
 Fortuna raro Regia hoc vitio vacat:
 Habere nescit quamlibet fidis fidem.
- ψ. 239. Θῆτῆς δ', κ. τ. λ.
 Miseratus homines, quem mea afficerent mala
 Reperire nequii —
- ψ. 248. Θῆτῆς τ' ἔπαυσα, κ. τ. λ.
 PR. A morte ego hominum solus abstinui genus.
 CH. Ecquod remedium tam gravi monstrans malo?
 PR. Cæcas locavi spes sub imo pectore.
 CH. Mortale magno munere auxisti genus.
 PR. Ad hoc ego illis flammeum florem dedi.
 CH. Rutili ignis auras ergo mortales habent.
 PR. Et hujus artis reperient multas ope.
- ψ. 263. Ἐλαφρόν, ὅστις, κ. τ. λ.
 Perfacile, si quis ipse ab ærumnis vacet,

Alios monendo fortia ægrotis dare
 Consilia : me non ista latuere omnia :
 Neque esse factum sponte, quod feci, nego.
 Prodesse hominibus dum volo, nocui mihi.
 Sed enim daturum tanta me non sum ratus
 Supplicia, celsis alligatum rupibus,
 Horrore mæsto vasta ubi squallent loca.

γ. 307. Ὅρῳ, Προμηθεῦ. κ. τ. λ.

Cerno, Prometheu, sisque tu quamvis vafer,
 Tibi ecce amica fida consilia affero :
 Tete ipse nosce ; transde te in mores novos,
 Quando et Deorum summa sub Rege est novo.
 Quod si superba verba et irritantia
 Jactare pergis, forte de supera audiet
 Te rector arce, ac faciet ut præsens mali
 Fortuna ludus esse videatur tibi.
 Pone igitur illas queis tumes iras, miser,
 Et calamitati quære sedamen tuæ.
 Tu forte nunc me stulta fari existimas :
 Sedenim, Prometheu, lingua prætumide ferox,
 Indomita, talem ferre mercedem solet.
 At tu miseriis nil adhuc cedis tuis,
 Nil humile præfers, alia ceu quæras mala.
 Sed neutiquam, monitore si me uti velis,
 Stimulum lacesces calce, cum dominum asperum
 Noris polo imperare, nulli obnoxium.
 At nunc ego ibo nilque inexpertum sinam,
 Siqua labore detur hoc te exsolvere.
 At tu quiesce et libera voce abstine.
 Adeone sapiens illud ignoras precor,
 Solere linguam damna vaniloquam sequi ?

γ. 335. Πολλῷ γ' ἀμείνων, κ. τ. λ.

Consultor aliis melior es quam tu tibi :
 Nec mentis hoc suspicio, sed res me docet.

γ. 345. Ἐγὼ γὰρ ἔκ, κ. τ. λ.

Ego dura quanquam tolero, non ideo tamen
 Alios eadem clade contingi velim.

γ. 377. Οὔκουν, Προμηθεῦ, κ. τ. λ.

- OC. Atqui, Prometheu, scire quod te existimo,
 Oratio medicatur iracundiæ.
 PR. Si tempore apto saucium cor mulceas,
 Non si tumentem premere vis animum paret.
 OC. Animo benevolo si quid audemus, doce
 Hinc quæ calamitas, quod malum metui potest.
 PR. Incauta levitas atque perjurus labor.

OC. Relinque morbo me meo: namque optimum est
Minime videri sapere cum sapias tamen.

γ. 441. — τὰν βροτοῖς δὲ, κ. τ. λ.

— Nunc sed hominum incommoda

Audite, quos ego mentis exsortes prius
Expergefeci cordis ad prudentiam.

Neque ista narrans genere de humano queror,
Sed mea benigne facta commemoro libens.

Illi videntes multa cernebant nihil,

Surda audiebant aure: sic par somniis

Abibat ævum, cuncta cum promiscua

Passim jacerent: namque torpentes diu

Non latere norant struere, non lignis domos;

Sed quo rapaces more formicæ solent,

Mersi colebant Solis ignaras specus:

Neque ulla certa signa præbebat sui

Hyems, vel æstas foeta, vel ver floridum.

Sine mente agebant cuncta, temere, improvide:

Ego donec illis siderum ostendi vias,

Qua surgit ortus, quaque se occasus refert.

Tum multinumera prodidi solertia

Illis reperta, literarum et copulas,

Et, unde Musis genus, opificem Memoriam.

Armenta duro primus advinxi jugo,

Ut domita leges discerent hominum pati,

Magnosque ad usus in ministerio forent

Ego trahere currus fræna tolerantés equos

Docui, superbis grande divitiis decus:

Nec alius a me rapida velivolantia

Fluctivola reperit navitarum vehicula.

Has ego tot artes qui miser mortalibus

Reperi, ipse nullam reperio solertiam

Quæ me expedire possit his cruciatibus.

CH. Indigna pateris, mente palanti vagans,

Malusque medicus, ipse cum in morbo cubas,

Amittis animum, nec remedium ullum in manu est,

Quod sanitatem pristinam reddat tibi.

PR. Multo magis mirere si reliqua audias,

Inventa et acres callidæ mentis dolos.

Si quis jaceret æger, id quod maximum est

Quod aut inungi posset aut comedi aut bibi

Medicamen aberat, sæva carpebat lues

Remedii egenos, antequam succos ego

Miscere docui graminum salubrium,

Queis victa morbi pellitur violentia.

Idem futuri præscios monitus dedi,

Et quæ solerent somnia eventus ratos

Habere docui, et sortis implicitæ modos.
 Idem explicavi signa venturi obvia.
 Idem meatus præpetum discrimine
 Certo notavi, quæ quid addicant aves
 Et quæ prohibeant, quis modus sit singulis
 Ratioque vitæ, quæ ferox hostilitas,
 Quæ fœdera ipsis, quæque sint commercia:
 Tum lævia exta et molle trepidantes fibræ
 Quo se colore maxime superis probent,
 Quam multa bilis forma, quam varium jecur,
 Quis membra nidor umbret: atque igni sacro
 Populante lumbos, artis obscuræ vias
 Monstravi hominibus, atque flammæ notas
 Diu latentes primus in lucem erui.
 Atque ista nempe sic habent. Jam commoda
 Quæ terra celat; aurea, atque argentea,
 Ærisque venas, pondus et ferri grave,
 Quis est reperta qui ante me jactet sibi?
 Nemo, nisi quem vana nugari juvet.
 Et omnia ut sermone complectar brevi,
 Quantum est hominibus artis a Prometheo est.

γ. 513. Τίχτη δ' ἀνάγκης, κ. τ. λ.

- PR. Necessitati cedit ars infirmior.
 CH. Necessitatis quis gubernaculum tenet?
 PR. Parcæ triformes, visque Furiarum memor.
 CH. Hisne ergo summus Jupiter pollet minus?
 Nec ille fugere, quod manet fato, potest.

γ. 544. Ζῆνα γὰρ ἢ τρομίαν, κ. τ. λ.

Jussa nil magni Jovis expavescens,
 Ah! nimis curas homines, Prometheu,
 Et tibi indulges. Nimis illa certe
 Gratia ingrata est. Quid opis bonive
 Ferre mortalis tibi turba possunt?
 Non vides quam sit leve, parque somno,
 Et quot ærumnis genus impeditum,
 Quamque venturi nihil ante cernat?
 Quicquid a summo Jove constitutum est
 Vincere humani nequeunt labores.

γ. 610. Λίξω τοῦς σοι, κ. τ. λ.

Dicam diserte quicquid audire expetis,
 Sermone nudo, non per implicitos modos:
 Quo more amicos alloqui verum ac bonum est.

γ. 630. Μή μὲν προκίδη, κ. τ. λ.

Curare plus me parce quam dulce est mihi.

- γ. 639. Ἐνταῦθ', ὄπη, κ. τ. λ.
 Justa est loquendi causa, quoties calamitas
 Narrata flexum faciet auditoribus.
- γ. 685. ——— μηδέ μ' οἰκτίσας, κ. τ. λ.
 ——— nec solatia
 Mihi quære miserans vana: nam, me iudice,
 Lues hominibus dira, ficta oratio est.
- γ. 697. Λίγ', ἐκδίδασκει, κ. τ. λ.
 Age, libere profare: nam miseros juvat
 In antecessum nosse quæ restant mala.
- γ. 749. ——— κρείσσον γάρ, κ. τ. λ.
 ——— nam semel satius mori,
 Quam trahere miseros vita quos numerat dies.
- γ. 866. ——— δυοῖν δὲ θάτερον, κ. τ. λ.
 ——— duorum cum optio detur, volet
 Iners vocari quam cruenta ac barbara.
- γ. 886. Ἦ σοφός, ἦ, κ. τ. λ.
 Sapiens, sapiens quisquis primus
 Animo gessit, prodidit ore,
 Optima semper fœdera lecti
 Quæ non dispar fortuna jugat:
 Male pauperibus quæri thalamos,
 Quos aut dives gaza superbos,
 Aut celsa facit gloria gentis.
- γ. 925. Πταίσας δὲ, κ. τ. λ.
 His implicatus ille tunc discet malis
 Quid distet imperare et imperium pati.
- γ. 934. Ὅ δ' οὖν ποιείτω, κ. τ. λ.
 PR. Quodcunque libitum faciat: expecto omnia.
 CH. Sapit ille vim quicunque majorem colit.
- γ. 954. Νέον νέοι κρατεῖτε, κ. τ. λ.
 Nova obtinetis regna, sine mœroribus
 Quæ fore putatis semper: an non his duos
 Ego ipse conspexi evolutos arcibus?
 Brevi videbo et tertium, et fœde quidem
 Ac derepente——
- γ. 969. Οὕτως ἰβρίζειν, κ. τ. λ.
 Contra superbos jus habet superbia.
- γ. 978. Εἷς φορητός, κ. τ. λ.
 Te nemo posset ferre si felix fores.

γ. 980. Ἄλλ' ἐκιδάσκει, κ. τ. λ.

At enim senescens res docet cunctas dies.

γ. 1011. Αὐθαδία, κ. τ. λ.

Præfractus animus, quando abest prudentia.]
Fert semetipso melius aut majus nihil.

γ. 1031. Ψευδογορεῖν γάρ, κ. τ. λ.

Vox quippe nescit sancta mentiri Jovis:
Quod fatur ore rebus effectum datur.
Hæc cogita curaque: nec tibi pervicax
Lubido sit, prudente consilio prior.

γ. 1038. Πείθει, κ. τ. λ.

Obsequere: nam peccare sapientem haud decet.

γ. 1040. — πᾶσχειν δὲ κακῶς, κ. τ. λ.

—male ab hoste pati
Hostem, minime dissidet æquo.

γ. 1062. Ἄλλο τι φώνει, κ. τ. λ.

Aliud quidvis loquere ac suade
Quod et obtineas: namque ea quæ nunc
Loqueris minime toleranda puto.
Tu me ergo jubes inhonesta sequi?
Hic quæ patitur simul opto pati:
Desertorum nam genus odi;
Nullumque animi
Vitium magis exsecror isto.

Septem contra Thebas.

γ. 42. Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, κ. τ. λ.

Septem feroces copiarum principes
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros mœnia,
Sua vel ipsos cæde picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lacrymis, sed ore tristi ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte ceu viso calens
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui sortibus cum quærent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

ψ. 77. Πόλις γὰρ, κ. τ. λ.

Nam civitas beata veneratur Deos.

ψ. 192. Αὔειν, λακάζειν, κ. τ. λ.

Flere, ejulare, odiosa quæ prudentibus.
Ego nec secundis casibus nec tristibus
Generi sodalis esse fœmineo velim:
Namque insolentes prosperis rebus, simul
Timuere, portant domibus atque urbi malum.

ψ. 206. Μίλει γὰρ, κ. τ. λ.

Curæ virorum res foris: queis se abstîens
Mulier quiescat tacita, nec damnum adferat.

ψ. 214. Τί οὔν ὁ ναύτης, κ. τ. λ.

Quid ergo? quoties fluctibus sævis mare
Horrescit, hinc speranda num nautæ salus,
Proram relicta puppe si fugiens petat?

ψ. 223. ——— ἀλλ' οὔν θεῶς, κ. τ. λ.

———atqui Deos

Rumor celebrat urbe capta excedere.

ψ. 229. Μή μοι θεῶς, κ. τ. λ.

ET. Ac ne male urbi consulas clamans Deos:

Felicitatis mater obsequentia est,
Uxorque, ut aiunt, Sospitatoris Jovis.

CHO. Major sed Superum, crede, potentia,
Quæ jam sæpe malis spem superantibus
Amovit capiti tristia nubila,
Et nigras pepulit sollicitudines.

ET. Munus virorum est petere responsa, et Deis
Mactare pecudes bellico in discrimine.
Tuum tacere est et manere intra larem.

ψ. 248. Μὴ γῶν, ἰᾶν, κ. τ. λ.

Si vulneratos fama, si raptos nece
Mox nunciabit, temperate a fletibus,
Lamenta cessent: has amat Mavors vices.

ψ. 262. ὦ Ζεῦ, κ. τ. λ.

ET. Muliebre, proh Dii, quale fecistis genus?

CHO. Nempe urbe capta non minus miserum viris.

ψ. 265. Ἄψυχία γὰρ, κ. τ. λ.

Ita quippe vecors impedit linguam pavor.

ψ. 269. Σιγῶν, κ. τ. λ.

Taceo, ferent quod fata, cum multis feram.

†. 285. Τοιαῦτ' ἐπιύχῃ, κ. τ. λ.

Hæc tu Deos venerare, non mœsta prece,
Vano tumultu procul et excordi metu:
Nam fata fugere non eo dabitur magis.

‡. 403. Κόσμον μὲν ἀνδρῶς, κ. τ. λ.

Nunquam extimescam ullius ornatum viri:
Nam vulnerare nesciunt insignia:
Et hasta si absit crista nil cuiquam nocet.

‡. 413. Ἐγὼ δὲ Τυδείῃ, κ. τ. λ.

Portæ hujus ergo vindicem statuam Astaco
Genitore natum, Tydeo adversarium,
Generosa cui mens, quæque præscribit pudor
Venerans superbas perpeti voces negat.

‡. 444. Τῶν τοι ματαίωι, κ. τ. λ.

Consilia vana corde qui volvunt suo,
Hos prodere index certa solet oratio.

‡. 560. Ἄνηρ ἄκομπος, κ. τ. λ.

Cui lingua reticens, agere sed novit manus.

‡. 586. Ἦ τοῖον ἔργον, κ. τ. λ.

Egregius ille scilicet, gratus Deis,
Dignusque fama posteris tradi labor,
Urbis paternæ solia et indigenas Deos
Vastare sævo marte peregrini agminis.
Quæ pœna lacrymas matris extinguet tuæ?
Excisa ferro patria conatu tuo
Ut tibi sit æqua et fida qui fieri potest?

‡. 598. Οὐ γὰρ δοκεῖν, κ. τ. λ.

Namque elaborat esse, non credi optimus;
Sulcos profundos corde demersos gerens,
Unde illa sese pulchra consilia exserunt.

‡. 603. Φεῖ τῷ ξυαλλάσσοιτος, κ. τ. λ.

Quam tristis heu fortuna, servantem pii
Atque innocentem, pessimis jungit viris!
Adeo malorum scilicet commercio
Nil pejus usquam est: oritur infelix seges;
Nam sceleris arvum nil nisi mortem parit.
Aut justus aliquis nave conscensa simul
Cum navitarum perfido audaci grege
Obruitur undis, hostibus Divum additus.
Aut innocens sanctusque populares habens
Injurious hospitibus, immemores Deum,
Implicitus isdem cassibus venaticis
Una flagellum patitur ultoris Dei.

ψ. 631. Θεῶ δὲ δῶρον, κ. τ. λ.

Felicitas hominibus est munus Deum.

ψ. 683. Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, κ. τ. λ.

CHO. Rex chare nobis, inclytum Oedipodæ genus,
Ne clamitanti dira te facias parem.

Armis quod arma objiciat Argivis sat est
Cadmī nepotum, sanguine expiabili.

Fratrum sed alter scelere si fratris cadat,
Crimen vetustas nulla tam sævum obruet.

ET. Si quis miserias toleret absque infamia,
Toleranda res est, mortuo lucrum est honos:
At misera simul et fœda nil decoris ferunt.

ψ. 709. Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν, κ. τ. λ.

Miranda crescet fama post mortem mihi.

ψ. 722. Νίκην γε μέντοι, κ. τ. λ.

Victoriam ultor sequitur injustam Deus.

ψ. 775. Πρόπερμονον, κ. τ. λ.

Facile in planum felix sese
Fortuna tulit, cum jam nimia
Mole laborans ipsa incepit
Gravis esse sibi.

ψ. 1039. Δεινὸν τὸ κοινόν, κ. τ. λ.

Vis magna, vinculum generis atque exordium
Commune, mater misera et infelix pater:
Libens quod odit anima participat malum
Germanitatis mortuo servans fidem.

ψ. 1052. Τραχὺς γε μέντοι, κ. τ. λ.

Res dura populus salvus ex discrimine.

ψ. 1054. Ἄλλ' ὄν πόλις, κ. τ. λ.

PR. Tumulone honoras civitas quem odit sua?

AN. Inhonorus at non ille cœlitibus Deis.

PR. Sane priusquam patriæ incussit metum.

AN. Malum rependit ipse tractatus male.

PR. Petebat omnes iste, non unum, furor.

Persis.

ψ. 93. Δολόμην δ' ἀπάταν, κ. τ. λ.

At quis multiplices Deum
Mortalis fugiat dolos?
Quo saltu cœleri pedis
Sit vitare periculum?

Nam solertia cœlitum
 Blandum principio tuens
 Mox in retia pertrahit
 Infelix hominum genus,
 E queis non datur exitus.

γ. 165. Ταῦτά μοι διπλῆ, κ. τ. λ.

Hæc duplex me corde versat cura inexplicabilis:
 Quippe opes viris carentes gloria cassæ jacent:
 Nec viris pressis inopia prospera illucet dies.
 Clara res, hæc gaza: sed me trepidus infestat timor,
 Nam domus oculos herilem judico præsentiam.

γ. 211. — εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς, κ. τ. λ.

— natus, ut scitis, meus
 Clarus micabit, prospere si res cadet.
 Sin aliter, haud est civitati obnoxius:
 Itaque hæc tenebit regna, sit salvus modo.

γ. 241. Τίς δὲ ποιμάνων, κ. τ. λ.

AT. At quis imperiis coercet Regiis exercitum?
 CH. Liber ignarusque domini, juris is populus sui est.

γ. 253. Ὡ μοι κακὸν μὲν, κ. τ. λ.

Mala nunciare non leve est, eheu, malum:
 Necessè tamen est sæva fati evolvere.

γ. 293. Ὅμως δ' ἀνάγκη πημονάς, κ. τ. λ.

Verum necesse est dura mortales pati
 Volentibus Dis —

γ. 348. Ἐστ' ἀρ' Ἀθηναίων, κ. τ. λ.

Urbs ergo Athenæ sunt inexpugnabilis:
 Namque optimum munimen est virtus virum.

γ. 600. Φίλοι, κακῶν μὲν, κ. τ. λ.

Quicumque sortem didicit expertus malam,
 Scit ille, amici, quam nihil tutum putans
 Mens trepida paveat, sæva cum clades premit.
 At rursus eadem prospere si res fluant,
 Semper faventes læta sibi fingit Deos.

γ. 708. Λίξον ἀνθρώπεια, κ. τ. λ.

Ede: namque humana hominibus incubant passim mala:
 Sæpe fert pericla tellus, sæpe fluctisonum mare
 His quibus mortalis ævi durat in longum tenor.

γ. 744. Ἄλλ' ὅταν σπεύδῃ, κ. τ. λ.

Quo quis ultro properat, illuc adjuvat cursum Deus.

ψ. 820. Θῆνες δὲ νεκρῶν, κ. τ. λ.

Aggesta cumulis ossa sine vocis sono
 Documentum ad oculos tertiæ sobolis ferent.
 Caveant sibi placere mortales nimis;
 Superbiæ de flore nam prodit seges
 Damnosa planctus quæ dat et lachrymas meti.
 Videte corda tumida quod pretium ferant:
 Nec Graia vobis terra nec Athenæ excidant,
 Præsente ne quis sorte contempta novas
 Opes cupiscens pristinum amittat decus.
 Namque insolentis spiritus molimina
 Castigat ipse Jupiter censor gravis.

ψ. 842. Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις, κ. τ. λ.

At vos in ipsis rebus adversis senes,
 Ne pigeat animis gaudium vestris dare.
 Prodesse nescit mortuis opulentia.

Agamemnone.

ψ. 168. Ζεὺς ὅστις ποτ' ἴσιν, κ. τ. λ.

Auctor rebus Jupiter istis:
 Hoc si gaudet nomine dici,
 Aut quacunque est voce vocandus:
 Namque sagaci cuncta revolvens
 Animo nihil hic possum causæ
 Præter summum reperire Jovem:
 Si curarum pondera fas est
 Tutumque bona proferre fide.
 Nunc nam contra, modo qui valido
 Robore fisus quælibet in se
 Arma ciebat, subito fractus
 Nullas audet tollere voces:
 Tum qui lapsu crevit ab illo,
 Alio rursum superante cadet.
 At qui spoliis lætus opimis
 Laudes reddit gratesque Jovi,
 Vere sapiet munere cœli:
 Namque ut sapiat mortale genus,
 Munit Superum rex ipse viam,
 Pariterque nocet pariterque docet.
 Hæret memori sub mente malum
 Tunc quoque mulcet cum membra sopor.
 Sæpe et clemens monet invitos
 Cura Deorum qui vi solida
 Resident cœli sedibus almis.

†. 469. Τῶν πολυκτόνων, κ. τ. λ.

Non fallunt oculos Deum
 Multo sanguine qui madent:
 Nam quos sors nimium favens
 Spreto jure trucem docet
 Exercere potentiam,
 Hos nigrum Furiae genus
 Eversos vice temporum
 Obscuro involuunt loco.
 Vis ignobilis otii
 Nulla est. Fama celebrior
 Telis invidiae patet.
 Ipse in conspicuos sua
 Torquet fulmina Jupiter.
 Laudo quod satis et citra
 Livorem positas opes.
 Non urbes ego machinis
 Sternam: non miseros traham
 Captos sub domino dies.

†. 557. Πάλαι τὸ σιγᾶν, κ. τ. λ.

Silere pridem remedium damnis puto.

†. 562. Τίς δὲ πλὴν, κ. τ. λ.

—nam quis est extra Deos
 Qui degat ævum liberum mœroribus?

†. 601. Ἡ κάρτα, κ. τ. λ.

Muliebris animus facile lætari solet.

†. 615. Γυναῖκα πεισὴν, κ. τ. λ.

Qualem relinquit conjugem, talem redux
 Fidam sibi reperiet, exemplo canis
 Ipsi benignam semper, infensam hostibus.

†. 767. Τὸ γὰρ δυσσεβίς, κ. τ. λ.

Partus impietas, sed similes sibi,
 Profert. Jus metuens atque pium domus
 Faustis auspiciis continuat genus.
 At vis prisca novam parturit: ex malis
 Nunc aut posterius sic mala pullulant.

†. 797. Πολλοὶ δὲ βροτῶν, κ. τ. λ.

Sed contempto jure, videri
 Pars magna, nec esse laborat.
 Gemitu quivis aliena solet
 Adversa sequi, nec tamen ullum
 Sentiscere corde dolorem.
 Multi rursum res ubi lætæ

Gaudia poscunt, risu solvunt
Ora coacto.

ν. 841. Παύροις γὰρ ἀνδρῶν, κ. τ. λ.

Paucis ab omni pectus invidia vacat,
Quoties secundas res amicorum vident:
Plerisque virus malevolæ ægritudinis
Duplicem dolorem corde commoto ciet:
Namque et suis oneratus urgetur malis,
Nec absque gemitu spectat alienas opes.
Bene nota loquor expertus, impense mihi
Studere visos nil amicitiaë nisi
Vanæ fuisse specula et umbræ imagines.

ψ. 866. — ἐν χρόνῳ, κ. τ. λ.

— tempore extingui solent
Hominum pavores.—

ψ. 869. Τὸ μὴν γυναῖκα, κ. τ. λ.

Primum penates cum sui segrex viri
Matrona sola servat, immane id malum est.

ν. 893. — ὡς ἐπίγονον, κ. π. λ.

— res mortalibus
Agnata lapsos calcibus lacessere.

ψ. 911. Τερατὸν δὲ, κ. τ. λ.

Necessitatem effugere præcipue juvat.

ψ. 931. Θεὸς τοι τοῖσδε, κ. τ. λ.

— habendus hic honos potius Deis:
Tam pulchra tamque varia calcari pede
Hominis, periclo non vacat, me iudice.

ψ. 936. — καὶ τὸ μὴ, κ. τ. λ.

— donum optimum
Dei, modeste sapere: felicem voco
Qui in re secunda clausit extremum diem.

ψ. 947. Φήμη γε μὲν τοι, κ. τ. λ.

Multum profecto fama popularis valet.

ψ. 960. — τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς, κ. τ. λ.

— illum imperia qui placida manu
Exercet æquo lumine aspectat Deus.
Servile nemo nam volens patitur jugum.

ψ. 1051. Εἰ δ' ἐν ἀνάγκῃ, κ. τ. λ.

At tale si quid imperat necessitas,
Pridem potentes levius incumbunt heri.

Qui spem supra surrexit ex humili loco,
Graviore famulos durus imperio premit.

γ. 1313. Ἄλλ' εὐκλειῶς, κ. τ. λ.

Mortem decoram oppetere magnum homini bonum.

γ. 1336. Ἴὼ βρόττια πράγματ', κ. τ. λ.

Heu tristia hominum fata! nam res prosperas
Vel umbra facile evertat; infeliciū
Imaginem omnem spongiæ delet mador.

γ. 1340. Τὸ μὴν εὖ πράττειν, κ. τ. λ.

Res est insatiabilis
Vitæ prosperitas: neque est
Qui monstrans digito vetet
Intra ferre fores pedem.

γ. 1374. Πειπαιτέρα γὰρ, κ. τ. λ.

Perire satius quam trucem dominum pati.

γ. 1496. Τί γὰρ βροτοῖς, κ. τ. λ.

Quid mortalibus accidit
Magni absque imperio Jovis?
Horum quæ modo vidimus
Quid non a Superis venit?

γ. 1630. Δεισμός τε καὶ, κ. τ. λ.

Tristis senectus, carcer, et squallens fames
Medici atque vates optimi mortalium
Docere mentes. Tu videns hæc non vides?
Ne calce stimulum incesse: nam vanus labos.

γ. 1645. Τὸ γὰρ δολῶσαι, κ. τ. λ.

Quidni? mulierem maxime decuit dolus.

γ. 1677. Οἶδ' ἐγὼ, κ. τ. λ.

Exsules pasci solere spe vaga non nescio.

Inferiis.

γ. 57. — τὸ δ' εὐτυχεῖν, κ. τ. λ.

Fortunæ facilis muneribus frui;
Multis hoc Deus est, vel potius Deo.
Momento celeri sed venit ultio,
Et quosdam medio præcipitat die:
Sunt queis ambigui tempore vesperis
Permansura diu vulnera destinat:
Sunt quos nox tenebris tristibus obruit.

γ. 101. Τὸ μόρσιμον, κ. τ. λ.

Habet necesse ferre quod fato manet,
Seu liber aliquis seu sub aliena manu est.

γ. 311. — δράσαντι παθειῖν, κ. τ. λ.

Æquum ferri cuique quod egit
Sententia prisca profatur.

γ. 503. Παιδὶς γὰρ ἀνδρὶ, κ. τ. λ.

Nomen superstes mortuis sunt liberi,
Velutque suber, rete quo defenditur,
Submersa plane fila ne in fundum ruant.

γ. 700. — τί γὰρ Ξένο, κ. τ. λ.

— nam quid amicius
Quam junctus hospes hospiti certa fide?

γ. 751. — τὸ μὴ φρονῆν, κ. τ. λ.

— ætas prima, ceu brutum pecus,
Ut educetur mentis alienæ indiget:
Neque enim profatur positus in cunis puer,
Sive est sitis, famesve, sive aliud malum
Quo premitur. Alvus tenera naturæ modo
Contenta vates tacita.—

γ. 778. Μέλει θεοῖσιν. κ. τ. λ.

Dii quod volunt curare, curabunt satis.

γ. 849. — ἕδὲν ἀγγέλων σθένοσ, κ. τ. λ.

— neque enim nuncii tantum valent
Quantum ipse si rem penitus ex gnaris scias.

γ. 902. Ἄπαντας ἐχθρὸς, κ. τ. λ.

Omnes tibi hostes judica præter Deos.

γ. 910. Ἡ μοῖρα, κ. τ. λ.

CL. O nate, fati crimen hoc totum fuit.
OR. Et hæc tibi mors igitur a fato venit.

γ. 958. Κρατεῖταιί πως, κ. τ. λ.

Quædam vis inhibet Deum
Ne pravis et atrocibus
Factis auxilium ferat.
Digna est suppliciter colli
Majestas domina ætheris.

Diris.

- γ. 104. Εὐδυσσα γὰρ φεῖνη, κ. τ. λ.
Mens intus est oculata cum somno incubat.
At de die sua fata mortales latent.
- γ. 215. Κύπρις δ' ἄτιμος, κ. τ. λ.
Hoc si probatur ipsa sine honore est Venus,
Quæ maximas amoris illecebras habet.
Plus namque thalami rite et uxori et viro
Servata vincla jurejurando valent.
- γ. 297. — κλύει δὲ, κ. τ. λ.
— procul exaudit: est etenim Deus.
- γ. 486. Φόνων δικαστᾶς, κ. τ. λ.
Sententiam de cæde jurati ut ferant
Statuetur a me lex itura ad posteros:
Testes et argumenta vos conquirite
Quæ facere possunt rebus ambiguis fidem.
- γ. 586. Ὁ γὰρ διώκων, κ. τ. λ.
Si dicere accusator incipiat prior,
Intelligetur tota res ex ordine.
- γ. 624. Ὁρκος γὰρ, κ. τ. λ.
Neque enim fides jurata plus pollet Jove.
- γ. 661. Οὐκ ἔστι μήτηρ, κ. τ. λ.
Non mater illi quem suum gnatum vocat
Genitrix, sed altrix imbris est genitabilis.
Gignit rigator: illa velut hospes, Dei
Si cura faveat, hospitis servat genus.
Dicti hujus argumenta non levia afferam.
Sine matre, prolis aliquis est ut sit pater:
Coram ecce testis nata supremi Jovis,
Non educata ventris obscuro in specu,
Sed tanta, nulli quanta progenies Deo est.
- γ. 693. — ἐν δὲ τῷ σέβασι, κ. τ. λ.
— hic horror sacer
Cives tenebit, abstinens injurias
Noctu diuque: dum tamen caveant sibi
Ne prisca scita moribus foedent novis.
Miscere nam qui sordidum gaudet lutum
Simplicibus undis, invidet potum sibi.
Licentiam inter atque dominatus jugum
Medium tenere moneo populares meos:

Nec quod severum est omne ab urbe expellere.
Nam fas quis hominum servat amoto metu?

γ. 728. Οὐκ οὐν δίκαιον, κ. τ. λ.

An non decet juvare venerantem tui,
Et maxime res si ejus auxilium expetit?

γ. 755. Ἄνῃς ὄγ', κ. τ. λ.

En iste pœnam cædis effugit reus:
Nam calculorum cernimus numeros pares

ν. 987. — χάσματα δ' ἀντιδοῖιν, κ. τ. λ.

Pariter cives gaudia norunt
Pariterque odium: namque id vere
Generi humano est insigne bonum.

Supplicibus.

γ. 86. Ἐστὶ δὲ καὶ πτολίμυ, κ. τ. λ.

Etiam bello profugos servat
Aræ columen tutela Deum.

ν. 90. Διὸς ἴμερος, κ. τ. λ.

Quid enim cupiat Jupiter, haud est
Novisse datum, licet in mediis
Illi lucent cuncta tenebris:
At res hominum nigri volvunt
Undique casus. Bene prona cadit
Res quæcunque est fabricata Jovis
Vertice summi: nam per cæcos
Meat anfractus tectasque Jovis
It cura vias cernique negat:
Ille ex celsa despicit arce
Mortale genus, quosque exitio
Damnât, certo vulnerat ictu.

γ. 198. Κρεῖσσον δὲ, κ. τ. λ.

Nam turre melius ara propugnaculum.

ν. 206. Τὸ μὴ μάταιον, κ. τ. λ.

Vultum serenæ frontis obsideat pudor,
Speciesque tacitis casta luminibus fluat:
Nec multa temere loquere, nec te vocibus
Jacta superbis. Invidum hic habitat genus.
Semper memento cedere: id decet exsulem.
Qui sunt minores magna non debent loqui.

γ. 234. Ὅρνιθος ἄρνης, κ. τ. λ.

Qui pia sit ales alitem quæ devorat?

Qui purus is qui ducere invitas parat
 Patre abnuente? tale qui facinus patrat
 Hunc usque ad orcum pœna persequitur comes.
 Namque alius illic Jupiter, fama ut refert,
 Judicia trepidis sera sortitur reis.

γ. 332. Ἄναξ Πελασγῶν, κ. τ. λ.

O Rex Pelasgum, varia sunt hominum mala,
 Nec bis sub una fronte conspicitur labos.

γ. 344. Πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς, κ. τ. λ.

REX. Quonam ergo vobis me pium præstem modo?

VIR. Si filiis nos tradere Ægypti neges.

REX. Durum est quod inquis: Mars enim novus imminet.

VIR. Justitia pro se stantium vindex Dea est.

REX. Si socius operis primitus vestri forem.

γ. 407. Ἀμφοτέρως ἡμαίμων, κ. τ. λ.

Huc atque illuc oculos vertens
 Superum rector, hominum spectat
 Virumque genus: sanctaque sanctis
 Pravisque iterum prava rependit.

γ. 494. — κατ' ἀρχῆς γὰρ, κ. τ. λ.

— potentes criminari plebs amat.

γ. 498. Τοῖς ἥσσοσιν γὰρ, κ. τ. λ.

Plerumque miseros gaudet amplecti favor.

γ. 507. — φύλαξαι μὴ, κ. τ. λ.

— caveto ne in metum audendo incidas.

Occidi amicus sæpe ab ignaro solet.

γ. 740. — χρόνῳ τοι κρύψω, κ. τ. λ.

— quisquis homo temnit Deos,
 Pœnas daturus præstituto est tempore.

γ. 757. Γυνὴ μονωθεῖσ', κ. τ. λ.

Nil sola mulier: nil enim ad Martem valet.

γ. 767. Ἄλλ' ἔστι φήμη, κ. τ. λ.

At fama canibus posse plus memorat lupos:
 Neque arundini spicifera concedit seges.

γ. 776. Ἐς νύκτ', κ. τ. λ.

Cum sol recedens tradidit nocti polum,
 Sapiens metuere tum gubernator solet.

γ. 831. Τί δ' ἄνευ σέθεν, κ. τ. λ.

Quid mortalibus, O Deus,
Perfectum sine te datur?

γ. 979. — πᾶς τις ἰππιεῖν, κ. τ. λ.

Facile externos populi indigenæ
Maledicta petunt.

γ. 1003. Ὑμᾶς δ' ἰπαινῶ, κ. τ. λ.

Moneo, meum ne nomen aspergat probro
Conspicuus oris iste virginei decor:
Difficilis hujus floris est custodia.

γ. 1010. Καὶ παρθένων, κ. τ. λ.

Eximia quoties forma venit in publicum,
Quicumque transit illecebrosis faces
Jaculatur oculis victus a cupidine.

γ. 1019. Μόνον φύλαξαι, κ. τ. λ.

PA. Mandata patris ista fac seryes tui,
Nec castitate vita sit potior tibi.
CH. Dent reliqua nobis fausta clementes Dei.
Nam quod pudoris attinet curam mei,
Nisi numina aliquid supera constituunt novi,
Nunquam priora deseram vestigia.

γ. 1055. Ὅ, τι μοι μόρσιμόν ἐστιν, κ. τ. λ.

Aderit fato quodcunque manet,
Neque vitari poterit quicquam
Statuit quod mens immensa Jovis.

γ. 1065. Τί δέ μάλω, κ. τ. λ.

SEM. Nam qui possem mentem magni
Spectare Jovis? fundo illa caret.
SEM. Malis igitur moderata sequi.
SEM. Quem me ergo mones servare modum?
SEM. Res haud nimium curare Deum.

*In Tragœdiis quæ perierunt.**Danaïdibus.*

Ἐγὼ μὲν ἀγνός, κ. τ. λ.

Penetrare terram purus ille æther cupit,
 Cupit vicissim terra conjugio frui:
 Ab amante cœlo defluens terram simul
 Fœcundat imber, illa mortali parit
 Cereale generi germen, et pastus gregum:
 Maturitatem dat suam arboribus quoque
 Mador maritus: causa at his cunctis ego.

Heraclidis.

Οὐ γὰρ τι, κ. τ. λ.

Nam majus aliud patiar hoc nunquam malo.

Ixione.

Βίη πομπῆ, κ. τ. λ.

Vita notata labe mors illustrior.

Caribus.

— ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ, κ. τ. λ.

— at sibi vindicat

Homicida Mavors robora ipsa exercitus.

Myrmidonibus.

Ὡς δ' ἐστὶ μύθων, κ. τ. λ.

Ut sermo perhibet fabulæ Libysticæ,
 Aquilam sagittæ vulneratam cuspide
 Dixisse, pennas conspicatum missilis,
 Aliena nobis non nocent; nostris aves
 En capimur alis.—

Ibid. Ἀντίλοχ', κ. τ. λ.

Antiloche, quid fles mortuum? vivens magis
 Lugendus ego sum.—

Niobe.

Μόρος θεῶν γὰρ, κ. τ. λ.

Nescit Deum mors una muneribus capi:
 Non sanguis illi, non merum templo fluit,

Non dulce resonat carmen, aut aræ calent.
Hanc quippe solam Suada non novit Deam.

Ibid. Θυμὸς δὲ ποτ', κ. τ. λ.

In supera cœli rapta mens crebro mihi,
Delapsa humi procumbit atque ita me admonet:
Suspicere nimium quicquid est hominis cave.

Armorum iudicio.

Ἀπλᾶ γὰρ, κ. τ. λ.

Simplicia verba veritas simplex amat.

Ibid. Τὸ γὰρ κακὸν, κ. τ. λ.

Vitam in miseriis agere quos luctus parit?

Pentheo.

Μηδ' αἵματος, κ. τ. λ.

Ne sanguinis profunde vel guttam solo.

Prometheo ignifero.

Σιγᾶν θ', κ. τ. λ.

In tempore ut tacere sic etiam loqui.

Prometheo soluto.

Φοινικίπιδόν τ', κ. τ. λ.

Et Erythræi sacra rubentis
Stagna profundi,
Et ad Oceanum qui cunctiferos
Rigat Æthiopas lacus ære micans,
Immortales hic ubi vultus
Sol omnituens
Fessa et equorum dulce calenti
Perfundit membra liquore.

Ibid. Ἐπιτὰ δ' ἠξί, κ. τ. λ.

Post hæc adibis gentium justissimam,
Et hospitali nobilem ante alios fide,
Gabios, quibus non vomer aut durus ligo
Proscindit arva, sponte sed tellus sua
E liberali proserit victum sinu.

Ibid. Ἴππων ὄρων τ', κ. τ. λ.

Partus equinos et boum atque asinum juga
Nostram dedi laboris ut ferrent vicem.

Sphinge.

Corona, sertum detur antiquum hospiti,
Referens Promethei vinculorum imaginem.

Jaculatricibus.

Νίας γυναῖκος, κ. τ. λ.

Non me puellæ lumina ardescentia
Fallant, solent quæ proderè expertam virum.
Animus mihi introspector est libidinum.

Philoctete.

ὦ θάνατε, κ. τ. λ.

Ne ne tuum, oro, mors repellas supplicem :
Tu sola desperata medicaris mala :
A te receptos nullus attingit dolor.

Ibid. Τίς δ' ἄν γει, κ. τ. λ.

Quæ mulier, aut quæ te sibi vigor virum
Cupiat? maritus esse qui speras miser?

Ibid. Ἐθ' ἔτι, κ. τ. λ.

Ubi et manere ventus, et vetat avehi.

Ibid. ὦ θάνατε πωσίαν.—

O mors opifera.—

Phineo.

Καὶ ψευδόδεντρα, κ. τ. λ.

Protervientum dentium falsæ dapes
Prima perierunt oris inter gaudia.

Phrygibus.

Ἄνη δ', κ. τ. λ.

Vir ille vere suavior moro fuit.

Incerta ex Stobæo.

Phys. cap. 7. Δράσαντι γάρ τοι, κ. τ. λ.

Nam qui patravit aliquid, huic superest pati.

Ibid. Τό τοι κακόν, κ. τ. λ.

Quid adeo subita damna mortales premunt?

Ibid. Κιῖτ' ἀμπλάκημα, κ. τ. λ.

Fas proterenti crimen impendet grave.

Ibid. Ὁρᾶς δίκην, κ. τ. λ.

Justitia cerni se vetans, muta, ut vides,
Sedentem, euntem, dormientem haud deserit:
Obliqua sequitur proxime, interdum eminus:
Et improborum facinorum celat nihil.

Ibid. Ὅ, τι δ' ἂν ποιῆς, κ. τ. λ.

Quicquid agis, esse crede qui videant Deos.

Ibid. Ὡ Ζεῦ πάτερ, κ. τ. λ.

O Jupiter supreme, tu cœlo imperas,
Tu cuncta facta cœlitum atque hominum notas
Tumida ac nefanda; sunt ferarum etiam tibi
Curæ facinora jusque.—

Cap. 10. Τύχῃ μέρπων, κ. τ. λ.

Cunctis principium rebus et exitus,
O Fortuna potens, quæ sapientiæ
Famam das hominum, Diva, laboribus;
Multo plura tibi prospera tristibus
Debentur. Sequitur gratia quo loci
Pennæ remigium te vehit aureæ.
Nil est prosperius, nilque secundius
Quam lances homini quod tribuunt tuæ.
Tu spes sollicitis una laboribus:
Tu noctem subito lumine discutis:
Numen te melius noscere non datur.

Ethic. cap. 7. Κοινὸν τύχη, κ. τ. λ.

Communis est fortuna: mens proprium bonum.

Eclog. serm. 3. Ἄ δι' παρῶν, κ. τ. λ.

Adesto rebus, quodque oportet hoc age.

Serm. 4. Ἡ βαρὺ φέρημ', κ. τ. λ.

Felix et excors impedimentum grave est.

Ibid. 5. κλύειν τὸν ἰσθλὸν, κ. τ. λ.

Virum bonorum est, obsequi rectoribus.

Ibid. 9. Ἀπάτης δικαίας, κ. τ. λ.

Bonos nec ipse Jupiter spernit dolos.

Ibid. 18. Κάτοπτρον εἶδος, κ. τ. λ.

Æs præbet ori specula, sed menti merum.

- Serm. 20. Ὁργῆς ματαίαις, κ. τ. λ.
Inanis iræ causa sæpe oratio est.
- Ibid. 27. Οὐκ ἀνδρὸς ὄρκου πίστις, κ. τ. λ.,
— Vir sacramento fidem
Debet mereri, non sacramentum viro.
- Ibid. 29. Φιλεῖ δὲ τῷ καμνῶντι, κ. τ. λ.
Habet laborans collaborantem Deum.
- Ibid. Καλὸν δὲ καὶ γέροντα, κ. τ. λ.
Præclara discere et senem non dedecet.
- Ibid. 34. Πρὸ τῶν τοιούτων, κ. τ. λ.
Os morsicandum potius, hæc quam proferat.
- Ibid. 45. Κακοὶ γὰρ, κ. τ. λ.
Sunt onera non ferenda, felices mali.
- Ibid. 98. Τὸ γὰρ βρόττιον, κ. τ. λ.
Humana soboles in diem tantum sapit :
Nec est solidior umbra quam fumi levis.
- Ibid. 108. Ἀνδρῶν τὰδ' ἰσὶν, κ. τ. λ.
Sapientium hoc est atque cordatum virum ;
Nunquam malis in rebus irasci Deis.
- Ibid. 116. Γῆρας γὰρ ἤβης, κ. τ. λ.
Senium juvena juris observantius.
- Ibid. 122. Ζωῆς σπονδαῖς, κ. τ. λ.
Laboriosa ætate mors felicior.
Non esse melius quippe quam nasci puto,
Si sæva sunt toleranda.—

Ex aliis.

Χάριζε θνητῶν τὸν θεόν, κ. τ. λ.

Sejunge ab omni sorde mortali Deum ;
Nec carne amictum, nec tui similem puta :
Ignotus ille est : nunc ut implacabilis
Apparet ignis ; nunc tenebris, nunc aquæ
Par ille cerni. Simulat interdum feram,
Tonitrua, vestes, fulmen, ignes, nubila.
Inservit illi pontus et saxa horrida,
Liquidique fontes, amnium et cursus vagi.
Illum ipsa tellus horret, et juga montium,

Ibid. Καίτ' ἀμπλάκημα, κ. τ. λ.

Fas proterenti crimen impendet grave.

Ibid. Ὁρᾶς δίκην, κ. τ. λ.

Justitia cerni se vetans, muta, ut vides,
Sedentem, euntem, dormientem haud deserit:
Obliqua sequitur proxime, interdum eminus:
Et improborum facinorum celat nihil.

Ibid. Ὅ, τι δ' ἂν ποιεῖς, κ. τ. λ.

Quicquid agis, esse crede qui videant Deos.

Ibid. Ὡ Ζεῦ πάτερ, κ. τ. λ.

O Jupiter supreme, tu cœlo imperas,
Tu cuncta facta cœlitum atque hominum notas
Tumida ac nefanda; sunt ferarum etiam tibi
Curæ facinora jusque.—

Cap. 10. Τύχα μερόπων, κ. τ. λ.

Cunctis principium rebus et exitus,
O Fortuna potens, quæ sapientiæ
Famam das hominum, Diva, laboribus;
Multo plura tibi prospera tristibus
Debentur. Sequitur gratia quo loci
Pennæ remigium te vehit aureæ.
Nil est prosperius, nilque secundius
Quam lances homini quod tribuunt tuæ.
Tu spes sollicitis una laboribus:
Tu noctem subito lumine discutis:
Numen te melius noscere non datur.

Ethic. cap. 7. Κοινὸν τύχη, κ. τ. λ.

Communis est fortuna: mens proprium bonum.

Eclog. serm. 3. Ἄ δι' ἡμεῶν, κ. τ. λ.

Adesto rebus, quodque oportet hoc age.

Serm. 4. Ἡ βαρὺ φόρημα, κ. τ. λ.

Felix et excors impedimentum grave est.

Ibid. 5. Κλύειν τὸν ἰσθλὸν, κ. τ. λ.

Virum bonorum est, obsequi rectoribus.

Ibid. 9. Ἀπάτης δικαίας, κ. τ. λ.

Bonos nec ipse Jupiter spernit dolos.

Ibid. 18. Κάτοπτρον εἶδος, κ. τ. λ.

Æs præbet ori specula, sed menti merum.

- Serm. 20. Ὀργῆς ματαίαις, κ. τ. λ.
Inanis iræ causa sæpe oratio est.
- Ibid. 27. Οὐκ ἀνδρὸς ὅρκου πίστις, κ. τ. λ.,
— Vir sacramento fidem
Debet mereri, non sacramentum viro.
- Ibid. 29. Φιλεῖ δὲ τῷ καμνῶντι, κ. τ. λ.
Habet laborans collaborantem Deum.
- Ibid. Καλὸν δὲ καὶ γέροντα, κ. τ. λ.
Præclara discere et senem non dedecet.
- Ibid. 34. Πρὸ τῶν τοιάτων, κ. τ. λ.
Os morsicandum potius, hæc quam proferat.
- Ibid. 45. Κακοὶ γὰρ, κ. τ. λ.
Sunt onera non ferenda, felices mali.
- Ibid. 98. Τὸ γὰρ βρότειον, κ. τ. λ.
Humana soboles in diem tantum sapit :
Nec est solidior umbra quam fumi levis.
- Ibid. 108. Ἀνδρῶν τὰδ' εἶναι, κ. τ. λ.
Sapientium hoc est atque cordatum virum ;
Nunquam malis in rebus irasci Deis.
- Ibid. 116. Γῆρας γὰρ ἤβης, κ. τ. λ.
Senium juvena juris observantius.
- Ibid. 122. Ζωῆς πονηρᾶς, κ. τ. λ.
Laboriosa ætate mors felicior.
Non esse melius quippe quam nasci puto,
Si sæva sunt toleranda.—

Ex aliis.

Χάριζι θνητῶν τὸν θεόν, κ. τ. λ.

Sejunge ab omni sorde mortali Deum ;
Nec carne amictum, nec tui similem puta :
Ignotus ille est : nunc ut implacabilis
Apparet ignis ; nunc tenebris, nunc aquæ
Par ille cerni. Simulat interdum feram,
Tonitrua, vestes, fulmen, ignes, nubila.
Inservit illi pontus et saxa horrida,
Liquidique fontes, amnium et cursus vagi.
Illum ipsa tellus horret, et juga montium,

Lateque fusa stagna cærulei maris,
Si forte torvo Dominus ore aspexerit.

Τὸ σκαιὸν ὄμμα, κ. τ. λ.

Tuens sinistro lumine ut thynni solent.

Αἱ δ' ἔπτ' Ἀτλαντος, κ. τ. λ.

Septenæ Atlantis quæ vocantur filiaë,
Decus parentis maximum, summi tenent
Laqueata cœli tecta, nocturnas ubi
Formas columbæ possident non alites.

Ἐν δαιτὶ δ' ἄσει, κ. τ. λ.

Felicitatem sobolis et longam meæ
Vitam canebat, absque morbi injuriis:
Et me undequaque prosequens faventibus
Votis Apollo pectus hilarabat meum.
At ego putabam vera consuetum loqui
Os esse Phœbo prædito augurum artibus.
At qui ista cecinit, qui meas inter dapes
Ipse ista dixit, ipse, proh Superi! meum
Natum peremit.—

Θεὸς μὲν αἰτίαν, κ. τ. λ.

— Homini crimen assignat Deus,
Eruere quoties funditus statuit domum.

Ἄλλ' ἔτι πολλὰ, κ. τ. λ.

Non tela siquis pectus intra acceperit,
Moriatur, ævi fata nisi dent terminum:
Nec si larem quis servet assiduus foco,
Effugiet horam Parca quam decreverit.

Ὡς ἔ δικάϊως, κ. τ. λ.

Mortale nullo jure mortem odit genus,
Medicina cunctis una quæ restat malis.

Σύ τοι με φουσᾶς, κ. τ. λ.

Inflas, sed idem me videris urere.

Βριθὺς, κ. τ. λ.

Impiger, armipotens, hostibus hostis erat.

Δίδοικα, κ. τ. λ.

Sibi non caventis metuo pyraustæ necem.

Γένος μὲν αἰπιῶν, κ. τ. λ.

Laudare possum (quippe res nota est mihi)
Terram Æthiopida, Nilus ubi septemfluus

Oblimat amnis exundantia,
 Cum rutila fulsit flamma siderei canis.
 Ægyptus autem montium stillans nives
 Liquore puro fruitur: et foeta undique
 Vitale germen Cereris ex sese jacet.

Τῆτον δ' ἐπόπτῃν ἵποπα, κ. τ. λ.

Hunc fecit upupam qui suorum facinorum
 Sit ipse testis, variegato corpore
 Insessor ales rupium, ornatu ferox,
 Qui vere primo candidi imitatur suis
 Accipitris alas: nam duas imagines
 Monstrabit unus unica matre editus.
 Autumni initio quippe cum seges aruit,
 Pennis novatis hunc dabit nasci alterum.
 Odioque in ista infausta Pallenes loca,
 Habitare tesqua faciet et nemorum avia.

— τῷ πονοῦντι, κ. τ. λ.

— laborantes manet

Soboles laboris gloria ex dono Deum.

Ἄλλ' ἔστι, κ. τ. λ.

Tutela linguæ clavis est etiam mihi.

Ζεύς ἔστι αἰθήρ, κ. τ. λ.

Et terra et æther et poli arx est Jupiter,
 Et cuncta solus et aliquid sublimius.

— μὴ παρεσπισῆς, κ. τ. λ.

— non adstet mihi

Nec sit propinquus quisquis huic tali viro
 Non est amicus, nec quod est rectum colit.

Ὁὐ χεῖρ λίοντος, κ. τ. λ.

In urbe alendus parvus est nunquam leo.

Θάρσει, κ. τ. λ.

Animæquus esto; summus haud durat labor.

Ὅπου γὰρ ἰσχύς, κ. τ. λ.

Justitia quoties copulata est robori,
 Hac esse biga quid queat valentius?

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author details the various methods used to collect and analyze the data. This includes both primary and secondary sources, as well as the specific statistical techniques employed to interpret the results.

The third section presents the findings of the study. It shows a clear trend in the data, which is consistent with the initial hypothesis. The analysis reveals that there are significant differences between the two groups being compared.

Finally, the document concludes with a summary of the key points and offers some recommendations for future research. It suggests that further studies should be conducted to explore the underlying causes of the observed trends.

IN VITAM ÆSCHYLI

VARR. LECTT.

1. ΓΕΝΟΣ. Γένει Ask. D.
2. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. Εύφοριώνος Ask. D. Εύφοριώνος Cant. 2.
3. ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΕΧΩΝ. Τὸ γένος καταγών Ask. D. Cant. 2. Ald Rob.
4. ΑΥΤΟΥ. Ἐαυτῷ Ask. D. Cant. 2. Ald.
6. ΧΩΡΗΓΙΑΣ. Χωρηγίας Rob.
- ibid. ΤΗΝ ΣΚΕΥΗΝ. Τὴν κατασκευὴν Turn.
7. Ο ΠΡΩΤΟΣ. Ὡς πρῶτος Ask. D. Cant. 2. Ald.
8. ΔΗΡΟΝ. Κληρὸν Cant. 2. Ald. Rob.
10. ΣΥΝΕΧΡΟΝΙΣΕ. Συνεχρότησε Cant. 2.
- ibid. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ. Μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ask. D.
An sic errori chronologico mederi voluit librarius? Κατὰ τὴν
τεσσαρακοστὴν Rob. Κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν πρώτην in quibusdam Codd.
reperiri testatur Steph.
11. ΦΑΣΙΝ ΑΥΤΟΝ. Αὐτὸν φασί Ask. D. Cant. 2. Ald. Rob.
12. ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΩ. Hic subdunt Ox. Ald. Rob. τῆς πρὸς τὸς Δαρεῖς
στρατηγὸς, Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην. Τύτους γὰρ Δαρεῖος μετὰ πεντήκοντα μυριάδων
διὰ θαλάττης πέποιμφε.
13. ΝΕΩΤΕΡΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ. Νεωτέρῳ τῶν ἀδελφῶν Ask. D. Νεωτέρῳ ἀδελ-
φῶν Turn.
14. ΠΕΖΟΜΑΧΙΑΣ. Ναυμαχίας Ask. D. Fons erroris in aperto
est. Hic addit Cant. 2. Εἰρήνης γὰρ ὁ Δαρεῖς δέκα παρελθόντων ἑαυτῶν,
πεντακασίας μυριάδας στρατὸν συναγαγὼν, διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος
ἐγράτευσεν. Οὐ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι ἐν Σαλαμίῳ, Θεμιστο-
κλῆος σφῶν στρατηγῆντος, τὸ δὲ πεζὸν ἐν Πλαταιαῖσι Λακεδαιμόνιοι μετὰ Πausanias
κατεπολέμησαν ὃ δὲ κατέλιπε Εἰρήνης μετὰ Μερδονίῳ στρατηγῷ αὐτῷ μετ' ὀλίγον ἐς
Περσίδα φυγῶν, ἐπειδὴ τὴν ἐν Σαλαμίῳ ναυμαχίαν εἶδε. Et sic Ox. Ald. Rob.
nisi quod rectius Πλαταιαῖσι, minus recte ὃ δὲ κατέλιπε.
15. ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΖΗΛΟΙ ΤΟ ΑΔΡΟΝ
ΑΕΙ. Post αἰί, πλάσμα addit Ask. D. Κατὰ δὲ τὴν ποίησιν ἀσκεῖτο ἀδρὸν
αἰί Cant. 2. et sic Ald. Rob. nisi quod rectius ἀσκεῖ τό.
16. ΕΤΙ ΔΕ ΚΑΙ Αβest δὲ ab Ald. Rob.
17. ΟΓΚΟΝ ΤΗΣ ΦΡΑΣΕΙ. Ὁργὴν τῇ φράσει Ask. D. Prius rectum
est.

17. ΤΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ. Αὐτῶ τῶν δραμάτων Ald. Turn.
 19. ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ. Ζηλοῖ Ask. D. Turn.
 ibid. ΤΟ ΒΑΡΟΣ. Μέγεθος καὶ ὄγκος Cant. 2. Ald. Rob.
 20. ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ. Deest Cant. 2. Τὸ το μέρος Ald. Rob.
 21. ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΤΕ ΚΑΙ. Τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ Ask. D. Τὸ μεγα-
 λοπρεπὲς τε καὶ Cant. 2. Ald. Mox ἀλλώτερον Ald.
 22. ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ. Subdit Cant. 2. Διὸ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτῆ
 πλείεσθ' ἂν εὐρεθεῖεν· γινῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τί τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα
 ἀγαγεῖν ἔπανυ. Deinde omissis usque ad l. 32, sequitur Ἄπρη δὲ πρὸς
 Ἰέρωνα κ. τ. λ.
 23. ΩΣΤΕ ΔΙΑ. Διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασιν αὐτῆ ὡς διὰ Ask. D.
 26. ΤΩΣ ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΟΙΣ. Τῆς Ἐκτορος λουτροῖς Ald. Λουτροῖς
 Mem Rob.
 27. ΟΜΟΙΟΣ. Ἐμοὶ ὡς Ald. Rob.
 30. ΑΛΛΟ ΤΙ. Ἄλλοτι Rob.
 32. ΩΣ ΙΕΡΩΝΑ. Hic incipit vita in Cant. 1. sed pro ὡς legitur
 πρὸς, et sic Cant. 2. Ald. Rob. εἰς Turn.
 33. ΩΣ. Deest Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.
 35. ΕΙΣ ΤΟΥΣ. εἰς τοὺς Ald.
 36. ΕΛΕΓΕΙΩ. Ἐλεγείῳ μέτρῳ Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob. Mox
 Σιμωνίδου Ask. D. et sic forte Cant. 1. Ald. Rob. et pro θέλει, ἰθέλει
 Ask. D. Cant. 1. Ald. Rob.
 38. ΩΣ ΕΦΑΜΕΝ. Ὡς ἔφημεν Turn. Tum ab ἀλλότερον desunt us-
 que ad ἐξαμβλωθῆναι Cant. 2.
 43. ΕΠΕΔΕΙΞΑΤΟ ΤΑΣ ΑΙΤΝΑΣ, ΟΙΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ΒΙΟΝ. Ἐπεδείξατο
 τὰς Αἰτναίας, οἰωνίζομενος ἔθεν βίον Ask. D. Ἐπεδείξατο πάνυ λαμπρῶς, οἰωνι-
 ζόμενος ἐνταῦθα βίον Cant. 1. Ald. Rob. nisi quod hi pro ἐνταῦθα
 habeant ἔθεν.
 44. ΤΟΙΣ ΣΥΝΟΙΚΟΥΣΙ. Τοῖς συνοικίζουσι Ask. D. Ald.
 ibid. Τῶν ΤΥΡΑΝΝῶΝ. Τῶν τε τυράννων Ask. D. Cant. 1. Ald. Rob.
 et mox pro Ἰέρωνι Ἰέρων habet Ald.
 45. ΩΝ ΕΤΩΝ. Ἐτελεύτα ἂν ἐτῶν Ask. D. omissis ἐτελεύτα in lin. seq.
 46. ΑΕΤΟΣ ΧΕΛΩΝΗΝ. Ἄετος γὰρ χελώνην Ask. D. Cant. 1. Ald.
 Rob. Mox ἰσχυροσιν Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.
 49. ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΕ. Χρησμός γὰρ Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.
 50. ΑΥΤῶ ΔΟΘΕΙΣ ΟΥΤΩΣ. Αὐτῆ περὶ τῆς τελευτῆς δοθεὶς ἔτος Ask. D.
 Αὐτῶ περὶ τῆς τελευτῆς ἔτος Cant. 1. 2. Ald. Rob.
 51. ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ ΔΕ. Ἀποθανοῦντος δὲ Ask. D. Ἀποθανόντος δὲ
 Cant. 1. Ald. Rob.
 52. ΕΤΙΜΗΣΑΝ. Ἐτήμησαν Ald. Mox ἐπιγράφοντες Cant. 1.
 53. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. Εὐφρονίου iterum Cant. 2. Mox τὸ δὲ disjunc-
 tim Ald.
 54. ΓΕΛΑΣ. Πίλας facili errore Ask. D. Cant. 1. 2. Ald. Rob.
 quin et καταφθάμενον habet Rob. Mox εἴπη Cant. 2. Ald.
 56. ΜΗΔΟΣ. Δημός transpositis μ et δ Ox. Ald.
 57. ΕΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙΣ. Ἐν deest Cant. 1. et ibi forte legebatur
 τραγωδίας. Deest etiam Cant. 2.

58. ΕΝΗΓΝΙΖΟΝ. Ἐνηγιζοντο Ask. D. Ἐνηγιζοντο Ald. Μοx ὑπεκρίναντο Cant. 2.

59. ΨΗΦΙΣΑΣΘΑΙ. Ψηφήσασθαι Ald.

60. ΧΡΥΣΟΝ. Χορὸν alii, quorum est Voss. teste Stanleio.

61. ΕΒΙΩΣΕ. Octo hæc verba, usque ad ἐποίησε desunt in Cant. 1. ubi post ἐποίησε adjicitur δὲ. Sic Cant. 2.

62. ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ. Ἐξήκοντα Rob. Deest καὶ ante ἐπὶ Cant. 1.

63. ΤΑΣ ΠΑΣΑΣ. Deest τὰς Cant. 1. Μοx τρισκαίδεκα Ald. Rob.

64. ΜΕΤΑ ΤΕΛΕΥΤΗΝ. Μετὰ τὴν τελευτὴν Ald. Rob. Turn. Μοx deest νίκας Cant. 1. Ald.

ibid. ΑΠΗΝΕΓΚΑΤΟ. Sequitur auctarium vitæ in edit. Rob. quod cum varietate Lectionis e Cod. Ox. et Marg. Stanl. uncinulis inclusa subjungam.

Πρῶτος Αἰσχύλος πάθει γενικωτέροις [al. γενικώτατος Stanl.] τὴν τραγωδίαν ἐπέξησε, [al. ἠξήσε Stanl.] τὴν δὲ [al. τὴ Stanl.] σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεαμάτων κατέψυξε [τῶν θεωμένων κατέπληξε Ox.] τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμῶ τε [βωμοῖς τε Ox.] καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδώλοις, ἐρινύσι, τοῦς [al. τοὺς τε Stanl.] ὑποκριτὰς χειρὶ σκεπάσας, καὶ τῷ σώματι [al. σώματι Stanl.] ἐχοκώσας, μίξοσί τε τοῖς κοθύροισι μετεωρίσας. Ἐχρήσατο δὲ καὶ ὑποκριτῇ, πρῶτον μὲν [al. πρώτῳ μὲν Stanl.] Κλεάνδρῳ [al. Κλεάνδρῳ Stanl.] ἔπειτα δὲ τὸν αὐτὸν [al. ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον Stanl. καθ' ὃ δεύτερον αὐτῷ Ox.] προσῆψε Μιώνισκον [al. Μύνισκον Stanl. rectius forte Μυώνισκον] τὸν Χαλκιδέα. Τὸν τρίτον [al. τὸν δὲ τρίτον Stanl.] ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξέυρει, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήσιος, Σοφοκλῆς. Τὸ δὲ διπλὴν [ἀπλὴν Ox. recte] τῆς δραματοποιίας, εἰ μὲν τις πρὸς τοῦς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, Φαῦλον μὲν ἐκλαμβάνει [ἀπολαμβάνει Ox. rectius] καὶ ἀπραγμάτευτον· εἰ δὲ πρὸς τοῦς ἀνωτέρω θαυμάσει τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. Ὅς τε δοκεῖ θαυμαστὸν καὶ τελειώτερον τραγωδία ποιητῆν Σοφοκλῆ [al. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελειώτερος τραγωδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς Stanl.] γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ. Λογιζέσθω δ' ὅτι [al. ὅτι πολλῶ Stanl.] χαλεπώτερον ἐπὶ Θέσπιδι ἢν Φρυγίῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τόσον δὲ μέγιστος [l. τόσονδε μέγιστος] τὴν τραγωδίαν προσαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντι [al. εἰπόντι Stanl.] εἰς τὴν Σοφοκλέως ἐλθεῖν τελειότητα.

Ἐπίγραμμα γραφὴν εἰς τὸν Αἰσχύλου τάφον.

Αἰτῷ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθατον.

Φασὶν δὲ ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιωθέτης ἀναδιδάξαι [ἀναδιδάξαι ἀξιωθέντα Ox. recte] τοῦς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν [al. εὐδοκιμῆσαι Stanl.] ἐκ τῆς μουσικῆς ἰστορίας. Ταύτη καὶ ἄριστα εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιοχρεα. Καί τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν διὰ μόνων [al. ἐκ μόνων, al. ἐκ δαιμόνων] οἰκοδομῆνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς. Τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύται [al. πρεσβύτατοι Stanl.] τῶν θεῶν, καὶ ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήσεως θεῶν πάντα [al. πάντα Stanl.] τὰ πρόσωπα. Τῶν ποιημάτων ἃ μὲν εἰσι διεξοδικὰ, καὶ διηγηματικά, καὶ ἐπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικά καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν· ἃ δὲ μόνον δραματικά αὐτίκα ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὸ τὸ κῦδος ἔχει. Διὰ τῆτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προσγράφονται τῷ ποιητῷ, Νιόβῃ Ὀμήρῳ, Αἰσχύλῳ ἐπιλίσις [l. f. ἐν Ἰλίοις cf. Aristot. Art. Poet. c. 32. Edit. Tyrwh.] μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. Χορὸς δὲ τῶν τραγω-

γῶδων συνίσταται ἐξ ἰδ' ἀνδρῶν, ὁ δὲ τῶν κωμωδοποιῶν ἐκ κδ'. (His forte non adnumeravit Coryphæum S. B.) Σημειωτέον ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. Ἡ τραγωδία δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθήναις εὐρέθη, καὶ ἐκεῖσε ἤρθησεν, εἴθε καὶ Αἰσχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγωδὸς ἀριστος, τῇ τραγωδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. Τέσσαρα δὲ εἰσι τὰ συριστῶντα τὴν ποιήσιν· μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικὸς, ἱστορία παλαιά, καὶ ποῖα λέξις, ἧν χωρὶς ἐποικοὶ λέγονται (l. εἰ λέγονται S. B.) Ἀνθρώπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσωπα τῆ τε Κράτους καὶ τῆς Βίας, καὶ εἰσῆρχοτο εἰς τὸ μέσον καὶ ἐτραγῶδαν ἀποστηθίζοντες δράματα, οὓς καὶ τὸ κοινὸν ἔτρεφεν. Hactenus hæc, quæ non unam indicant manum, sed hinc, inde, videntur assuta. Restat solum ut vitam Æschyli e Suida, quæ brevitæte sua se commendat, adjungam.

Αἰσχύλος Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δὲ Ἀμεινίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυναγιέρου, τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστεύσαντων ἅμα αὐτῶ· ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τραγικούς δυο, Εὐφορίωνα καὶ Βίωνα. Ἡγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ θ' Ὀλυμπιάδι (vide Stanleium in Notis) ἐτῶν ὦν κέ. Οὗτος πρῶτος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ καὶ χρώμασιν κεχρησμένα ἔχειν τοὺς τραγικούς, καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἱμβάταις κεχρησθῆναι. Ἐγραψε δὲ ἐλεγεία, καὶ τραγωδίας ἐννεηκοντα. Νίκας δὲ εἶλεν κή· οἱ δὲ τρισκαίδεκά φασι. Φυγῶν δὲ ἐπὶ Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἴκρια ἐπίδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρρίφεισθαι αὐτῶ ὑπὸ ἀετῆ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἐτῶν ἢ γενόμενος. Quæ hic explicatione vel correctione egent apud Stanleium tractantur in Notis ad Vitam Æschyli.

IN VITAM ÆSCHYLI

NOTÆ AUCTORE

S. B U - T L E R.

I. 1. ΑΙΣΧΥΛΟΣ Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ. Inter diversos Æschylos, Æschyli Regis Atheniensium, præter Marm. Arund. a Stanleio laudata, meminit Cedrenus Edit. Venet. p. 67. Tragici meminerunt Syncellus Chronolog. Edit. Ven. p. 247. et Chronic. Pascal. Edit. Ven. p. 136. Æschyli Tyndaritani meminit Cicero in Verrem IV. 12. Æschylo Alexandrino librum *περὶ παροιμιῶν* a Zenob. V. 85. citatum tribuit Meurs. in Fragm. Æschyli p. 32. Æschyli cujusdam ad quem unum librum scripsit Theophrastus meminit Diog. Laert. in Theophrasto V. 49. Inter Epistolas Themistoclis pseudepigraphas, prima de Ostracismo suo ad Æschylum inscripta est; tertia, in qua laudat Æschylum, ad fratrem ejus Aminiam.

I. 2. ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΥΙΟΣ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ. E Decelia, non ex Eleusine oriundum, patre natum Sophilo, non Euphorione, docet Corsin, Fast. Attic. Olymp. LXXIII. Sed Euphorionem patrem ejus uno consensu tradunt veteres, et cum Sophili filius fuerit Sophocles hoc inter *ἀμαρτήματα μνημονικὰ* viro cl. imputandum est. Idem etiam Æschylum Decelensem, non Eleusinium fuisse colligit, quod Plutarchus Aminiam, Æschyli fratrem, bis Decelensem vocaverit, Themistocl. p. 119. et Aristid. p. 353. Sed minus hoc accurate scripsit Corsinus, secundo enim in loco nihil de tribu adjicit Plutarchus, nec si Decelensis fuerit Aminias necessario sequitur fratrem ejus Æschylum Decelensem quoque fuisse; et major videtur Aristophanis et Scholiastæ quam Plutarchi auctoritas, qui cum Biographo nostro consentiunt. Cf. Aristoph. Ran. X. 913. et ibi Schol. Pro Eleusinio nostrum agnoscit etiam Aristides in Eleusin. Tom. I. p. 259. Jebb-Canter. I. p. 454. *ἀ δὲ νῦν ὄρῳν τε καὶ ὑμῶν ὁ δαίμων παρέδωκε, τίς θρηῆνος Ἀργεῖος, τίς Αἰγυπτίων ἢ Φρυγῶν ἥδοι συμμετρήσεται; Τίς Ἐλευσίνιος Αἰσχύλος πρὸς χορὸν ἄσεται;*

I. 3. ΝΕΟΣ ΔΕ ΗΡΕΑΤΟ. Annos natus 25, non 20 prout voluit Stanleius, cum Pratina decertavit; ut cuius calculos subducenti satis patebit. Locis de Æschyli vinolentia a Stanleio allatis jungi potest Plutarch. Sympos. I. 5. p. 622. D. *Καὶ τὸν Αἰσχύλον φασὶ τραγωδίας πίνοντα ποιεῖν καὶ διαθερμαινόμενον.* Porro Sophoclis de nostri vinositate dictum conservavit Eustath. Odys. θ'. p. 1598.

Αἰσχύλος ἔν ἐν τῷ μεθύειν γράφων ἰπαινετὰς τραγωδίας, ἤκουσε παρὰ Σοφοκλέους τὸ,
 Ὡ Αἰσχύλε εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ὅμως ἐκ εἰδῶς γε ποιεῖς.

I. 4. ΤΟΥΣ ΠΡΟ ΑΥΤΟΥ ΥΠΕΡΗΡΕ. A Phrynicho quædam mutuatum fuisse queritur Euripides apud Aristoph. Ran. γ. 940.

Ὡς ἦν ἀλάζων καὶ φέναξ, οἷοις τε τῆς διατὰς
 Ἐξηπάτα, μωρῆς λαβῶν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.

Cæterum tragœdiam neque a Thespide neque a Phrynicho profectam, sed longe altius deducendam esse affirmat Socrates apud Platonem in Minoe p. 320. ult. Ἡ δὲ τραγωδία ἔστι παλαιὸν ἐθάδε, ἐχὼς οἶονται ἀπὸ Θέσπιδος ἀρξαμένη, ἐδ' ἀπὸ Φρυνίχῳ ἀλλ' εἰ θίλεις ἰνοῆσαι, πανὺ παλαιὸν αὐτὸ εὐρήσεις ὃν τῆσδε τῆς πόλεως εὐρημα.

I. 6. ΤΗΝ ΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ. Ad sua ipse merita circa ornatum scenicum alludit apud Aristoph. Ran. γ. 1092.

Κ' ἄλλως εἰκὸς τῆς ἡμιθεῆς τοῖς ῥήμασι μείζονσι χρῆσθαι,
 Καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται ποτὸν σιμινοτεροῖσιν,,
 Ἄ γ' ἐμῷ χρῆσῶς καταδείξαντος διελυμῆν σύ.—

Minime prætermittendus est Athenæi locus, I. p. 21. E. Καὶ Αἰσχύλος δὲ ἔ μόνον ἐξέυρε τὴν τῆς γολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δαδῶχοι ἀμφιένιυται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικά αὐτὸς ἐξευρίσκων ἀνεδίδεν τοῖς χορευταῖς. Καμαιλέων γὰρ πρῶτον αὐτὸν φησὶ σχηματίσαι τῆς χορῆς ὀρχηγοδιδασκάλους οὐ χρῆσάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅπως πᾶσαν τὴν τῆς τραγωδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιεῖραν. Ὑπεκρίνετο γοῦν, μετὰ τοῦ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφάνης γοῦν παρὰ δὴ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται ἰσχυρῶς ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλον λέγοντα; Τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐποίησεν. Καὶ πάλιν, Τῆς Φρύγας οἶδα θιωρῶν ὅτι τῷ Περσάμῳ συλλυσομένοι τον παιδα ἦλθον τεθνεῶτα, πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ διῦρο σχηματίσαντας. (leg. παιδ' et τεθνεῶτα metri gratia.) Καὶ Τέλεισι δὲ ἢ Τελιγῆς ὁ ὀρχηγοδιδασκαλος πολλὰ ἐξέυρηκε, σχήματα, ἄκρωσι παῖς χρῆσθαι τὰ λεγόμενα δεικνύσασαι. Ἀριστοκλῆς γὰρ φησὶν ὅτι Τελιγῆς ὁ Αἰσχύλος ὀρχηγῆς οὕτως ἦν τεχνίτης, ὥστε ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι τῆς Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας φανερὰ ποιῆσαι τὰ πρῶτα δι' ὀρχήσεως. Æschyli merita sic recenset Philostratus de Vita Apollonii VI. 11. Ἐντυχὸν τε αὐτοῖς ἔπαθόν τε πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τῶν ἀνδρῶν, ὅποιοι λέγονται πρὸς τὴν Αἰσχύλου σοφίαν παθεῖν Ἀθηναῖοι. Ποιητῆς μὲν γὰρ οὗτος τραγωδίας ἐγένετο, τὴν τέχνην δὲ ὀρῶν ἀκατάσκευδόν τε καὶ μήπω κεκοσμημένην, ἣ μὲν ξυτίθει τοὺς χορούς, ἀποτάδην ὄντας, ἢ τὰς ὑποκριτῶν ἀντελέξεις εὐρείας, παραιτησάμενος τὸ τῶν μονωδιῶν μήκος· ἢ τὸ ὑπὸ σκηνῆς ἀποθνήσκειν ἐπειθήσειν, ὡς μὴ ἐν φανερῷ σφάττο. Σοφίας μὲν μὴδὲ ταῦτα ἀπηλλάχθη. Δοκεῖτω δὲ καὶ ἐτέρῳ παρασχεῖν ἔννοιαν, ἥττον δεξιῶν τὴν ποιήσιν. Ὅδ' ἐνθυμηθεὶς μὲν ἑαυτὸν, ὡς ἐπάξιον τῆς τραγωδίας ποιεῖν φθίγγοιτο, ἐνθυμηθεὶς δὲ καὶ τὴν τέχνην ὡς προσφυῶ τῷ μεγαλείῳ μᾶλλον, ἢ τῷ καταβέβλημένῳ τε καὶ ὑπὸ ποδῶ, σκευοποιίας μὲν ἠψαλο εἰκασμένης τοῖς τῶν ἡρώων εἰδίσειν· ὀκρεθαλὸς δὲ τῆς ὑποκριτῆς ἀνεπίστασι, ὡς ἴσα ἐκείνης βαίνοισιν, ἐσθήμασι τε πρῶτος ἐκόσμησεν, ἃ πρὸς φοροῦ ἡρώσι τε καὶ ἡρώισιν ἤσθησθαι. Ὅθεν Ἀθηναῖοι πατέρα μὲν αὐτὸν τῆς τραγωδίας ἠγῶντο, ἐκάλων δὲ καὶ τεθνεῶτα εἰς Διοῦσια. Τὰ γὰρ τῷ Αἰσχύλου ψηφισαμένῳ, ἀνεδιδάσκειτο, καὶ

ἰλίκα ἐκ κειμή. Et in Gorgia, Vit. Sophist. I. 9. Εἰ γὰρ τὸν Αἰσχύλον ἐθυμηθεῖμεν, ὡς πολλὰ τῇ τραγωδίᾳ ξυμβάλετο, ἐσθῆτί τε αὐτὴν κατασκευάσας, καὶ ὑπερβαίνει ὑψηλῶ, καὶ ἡρώων εἶδεν, ἀγγέλοις τε καὶ ἐξαγγέλοις, καὶ οἷς ἐπὶ σκῆπτος τε καὶ ὑπὸ σκῆπτος χερὶ πρᾶττειν, τῆτο καὶ εἶη ἐν τοῖς ὁμοτεχνοῖς ὁ Γοργίας. Aristot. Poet. c. 10. Καὶ τὸ, τε τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος ἐξ ἐνὸς εἰς δύο πρῶτος Αἰσχύλος ἦγαγε, καὶ τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε, καὶ τὸν λόγον πρωταγωνιστῆν παρεσκεύασε. Ad quem locum vide Tyrwhitt. Themistius etiam, Orat. XXVI. D. Æschylum τρίτον ὑποκριτῆν καὶ ὑπερβαίνοντα invenisse testatur. Nec prætermittendum est quod tradit Plutarch. Sympos. I. p. 715. Α. nonnullos Æschylo et Phrynico vitio vertisse quod Bacchi laudes a rebus festivis in tragœdias et seria detorsissent. Φρυγίχης καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγωδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων, ἰλίχθη, τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον; Locum Athenæi de Teleste supra allatum iisdem verbis habet Eustath. ad Odys. 6. p. 1596. l. 24.

I. 17. ΟΓΚΟΝ ΤΗΣ ΦΡΑΣΕΙ ΠΕΡΙΘΕΙΝΑΙ. Hinc Æschylum ἐρεβρεμέταν vocat Aristoph. Ran. γ. 826. eidem ῥήμαθ' ἰπποδάμονα tribuit γ. 839. ac subdit,

Φρίξας δ' αὐτοπόμου λοφιάς
 Λασιούχενά χαίταν,
 Δεινὸν ἐπισκύσιον ξυνάγων
 Βρυχώμενος ἦσαι
 ῥήματα γομφοπαγῆ.

Et rursus γ. 860. sub Euripidis persona eundem vocat,

Ἄθροποι ἀγριοποῖον, αὐθάδομον,
 Ἐχοντ' ἀχάλινον, ἄκρατες, ἀπύλωτον στόμα,
 Ἄπεριλάλητον, κομποφακελοῤῥήμοισα.

Apud Nub. γ. 1369. queritur Strepsiades de Phidippidis censura in Æschylum, quod illum dixisset,

- - - πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
 ῥόφου πλείων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρηνοποιόν.

Junge Suid. in Ἀξύστατος. Etymolog. in Κόλλοπις. Ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐδεικνύμενος ἔφη, Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι εἰκέναι. Aristid. Orat. Platon. 2. Tom. II. p. 133. Jebb=Canter. p. 220. Ὅρῶ δὲ τοὶ καὶ περὶ τὴν τραγωδίαν, Αἰσχύλον μὲν αἰτίαν ἔσχόντα ὡς εἰσαγάγει λαλίαν· εἶδὲ τὸν ἥδιστον Σοφοκλῆα, εἰδὰμῦ ταῦτ' ἀκέσαντα, ὡς ἐπῆρεν Ἀθηναίους λαλεῖν, ὅτε οἶμαι τῆς σεμνοτητος, ὡς οἶον τε μάλισσα, ἀντείχοντο, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ τὴς πολλὰς τὰ ἦθη παρείχοντο. Εὐριπίδην δὲ λαλεῖν αὐτὸς εἶθις κατατιθέμενα. Sophoclis de nostro censuram conservavit Plutarch. de Profect. in Virtut. sentiend. p. 79. B. Ὡσπερ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἔλεγε, τὸν Αἰσχύλου διαπεπαιχῶς ὄγκον, εἶτα το πικρὸν καὶ κατὰ τεχνὸν τῆς αὐτῆ κατασκευῆς, τρίτον ἦδη τὸ τῆς λέξεως μεταβάλλειν εἶδος, ὅπερ ἐστὶν ἠθικώτατον καὶ βέλτιστον. Multum in montibus et fluviis describendis nostrum fuisse haud

injuria observavit Schol. Aristoph. Ran. γ. 959. *Χαρακτηριστικὸν καὶ τῆτο, ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμῷ καὶ ὄρη λέγειν.* Et eodem respicere videtur ipse Aristophanes in Ranis γ. 1088. ubi Euripides sic Æschylum interrogat,

— Ἦν ἔν σὺ λέγῃς Λυκαθητοῦς
Καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρεῖσά διδάσκεις,
Ὅν χρεὶ φράζειν ἀνθρωπιῶς;

Sed hæc simul ad ejus grandiloquentiam spectant, quam toties ibi perstringit Euripides. Vide γ. 860. sqq. γ. 955. sqq. γ. 971. sqq. Æschylum in stylo aspero et gravi præclarum laudat Dionys. Halic. de Struct. Verb. p. 22. et de Admir. Vi Dicendi in Demosthene, p. 187. Idem de Poetis Vett. II. 9. Ὁ δὲ οὖν Αἰσχύλος πρῶτος καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας ἐχόμενος, καὶ ἠθῶν καὶ παθῶν τὸ πρῆπον εἰδῶς, καὶ τῆ τροπικῆ καὶ τῆ κυρία λέξει διαφερόντως κεκοσμημένος, πολλαχῶ δὲ καὶ αὐτὸς δημιουργὸς καὶ ποιητῆς ἰδίων ὀνομάτων καὶ πραγμάτων. Εὐριπίδης δὲ καὶ Σοφοκλῆς καὶ ποιικιλώτερος ταῖς τῶν προσώπων ἐπισηαγωγαῖς.

I. 25. ΟΥΔΕΝ ΦΘΕΓΓΕΤΑΙ. Huc forte respexit Eustath. Odys. γ'. p. 1940. l. ult. Σημείωσαι δ' ἐν τοῖς ῥηθεῖσαι καὶ ὅτι τραγωδικῶς τὰ περιτὸν Ὀδυσσεῖα νῦν ἐσχημάτισται. Καὶ γάρτοι παρὰ Αἰσχύλῳ κἀθηται πρὸς πρόσωπα σιωπῶντα ἰφ' ἰκανόν, κατὰ σχῆμα ἢ αἰεθους ἢ θαυμασμῷ ἢ τινος ἑτεροίου πάθους. Καὶ ἴσκειν ἢ τραγωδία ἐντεῦθεν λαβοῦσα τὰ τοιαῦτα σοφίζεσθαι. Idem II. Ω'. p. 1343. l. 62. Ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μμησάμενος, τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε. Huc respicit Eurip. in Ranis γ. 942.

Πρῶτιστα μὲν γὰρ δὴ γ' εἶσα τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλεῖα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον ἐχὶ δεικνύς,
Πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας ἔδδ' ἐπιτί.

I. 32. ΑΠΗΙΡΕ ΩΣ ΙΕΡΩΝΑ. Hinc vocibus Siculis, ut alibi monuimus, sæpius usus est. Cf. Phorcid. Fragm. I. Athenæus IX. p. 402. C. Ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρέψας ἐν Σικελίᾳ πολλαῖς κίχρηται φωναῖς Σικελικαῖς ἔδδ' θαυμαστόν.

I. 34. ΚΑΤΑΣΠΟΥΔΑΣΘΕΙΣ. An verior exilli causa in illo judicio quaerenda quod vix effugit Æschylus. Rem narrat Ælianus Varr. Hist. V. 19. Αἰσχύλος ὁ τραγῶδης ἐκρίνετο ἀσεθείας ἐπὶ τινι δράματι. Ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακαλυψάμενος τὸ ἰμάτιον εἶδει τὴν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναῖος τῶν ἀριστεύων ἔτυχεν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασαὶ τῷ ἀνδρὶ τὸ πάθος, ὑπεμνησθῆσαν τῶν ἔργων αὐτῷ καὶ ἀφῆκον τὸν Αἰσχύλον. Alia, et fortasse verior absolutionis causa petenda est e fragmentis; Mysteria scil. in scena enuntiasse accusatus evasit, cum se non initiatum fuisse ostendisset. Vide ad ΠΕΡΕΙΑΣ Fragm. III. atque ibi Stanleium. Cf. etiam Aristot. Eth. Nicom. III. Æschylum certe impietatis insimulat Plato de Rep. II. p. 380. A. Οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἰατίον ἀκούει τοῦς ρέους ἔτι

—Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς

ἽΟταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.

ἀλλ' ἴαν τις ποιῆ ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα ἔνει, τὰ τῆς Νιόβης πάθη, ἢ τὰ Πηλοπιδῶν, ἢ τὰ Τρωϊκὰ, ἢ τὶ ἄλλο τῶν τοιούτων, ἢ ἔ θεοῦ ἔργα ἑατέον αὐτὰ λέγειν, ἢ εἰ θεῶ, ἐξευρητέον αὐτοῖς σχεδὸν ὄν νῦν ἡμεῖς λόγον ζητῶμεν, καὶ λεκτέον ὡς ὁ μὲν θεὸς δικιὰ τε καὶ ἀγαθὰ εἰργάζετο, οἱ δὲ ἀνίκαντο κολαζόμενοι· ὡς δὲ ἄθλιοι μὲν οἱ δίκην δίδοντες, ἢ ὁ δρῶν ταῦτα θεὸς ἐκ ἑατέον λέγειν τὸν ποιητὴν. Junge eundem ad fin. ejusdem libri p. 383. C. Sed cum non desunt qui Sophoclem atque ipsum Euripidem nostro præferant, uno tamen ore veteres illis tanquam triumphatum tragœdiæ detulerunt. Irascitur Tzetzes iis qui Æschylo præponunt Euripidem, ad Hesiod. Ἔργ. β'. p. 104. col. 2. Ὡς οἱ πάλοι τῶν (rectius f. τὰ) Εὐριπίδου κάπηλα γράμματα τῶν σοφῶν συγγραμμάτων Αἰσχύλου προκρίναντες, τὸν μακρὸν αἰῶνα τοῖς (l. τῆς) σοφῶν ἀβελτερίας παραστήσαντες μάρτυρα. Ἐξελέγχονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρων συγγραμμάσιν μέχρι καὶ νῦν. Εὐριπίδην γὰρ προκειρικότες Αἰσχύλου, ὡς κάπηλον, καὶ τῆτοις συμποσιάζοντα, καὶ ἀγοραῖον, καὶ εἴρωνα. Αἰσχύλος γὰρ ἀρχικὸς ἦν καὶ σοφός, καὶ βασιλείῃ γενεῆς εἴλκε σειρὰν (an quod Æschylus quidam rex fuerit Atheniensium) καὶ τοῖς ἀδελφοῖς φραττηγοῦσι τὸν Ξέρξην συγκαταναυμάχησεν, καὶ ἐν ἠπιέρῳ ἐνέικηκε καὶ συμποσίῳν καὶ ἀργῶν ἐκτός ἦν, καὶ ἀθώπυτος, καὶ τὸ εὐγενὲς ἐν πᾶσι τηρῶν· ὅθεν τῆς εὐγενείας καὶ τῆς σοφίας παρ' ἐκείνων τοιαύτην ὑπέσχε τὴν δίκην. Ὡς καὶ πρὸ Αἰσχύλου τῆς ἀληθείας ὁ τραγικὸς Φερένικος δίκας ἐξέτισε, ζημιωθεὶς χιλίας δραχμάς, ὅτι Μιλήτη παρὰ Περσῶν γεγράφηκεν ἄλωσιν καὶ τὸ θέλωρον πρὸς ὀλοφύρσεις ἐκίνησεν. Ὁμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμάς ἐξέτισε Θηβαίοις, ὅτι τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος γεγράφηκεν ἔρεισμα. Τοιαῦτα πρὶν τε καὶ νῦν τῆς ἀθωπυσίας καὶ ἀληθείας τὰ ἐπίχειρα. Cæterum ad hanc contumeliam Æschylo ab Atheniensibus illatam respexit forte Aristoph. Ran. γ. 819.

Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὐρισκίτην

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος.

ΞΑ. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχαρῆχας.

ΔΙΑΚ. Λήρὸν τε τᾶλλ' ἠγεῖτο, τῆ γνῶναι πῶρι

Φύσεις ποιητῶν.

Junge γ. 1281. sqq.

l. 35. ΣΟΦΟΚΛΕΙ. Sophoclem Æschyli discipulum vocat Biographus ejus. Παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαινήρησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι.

l. 46. ΑΕΤΟΣ ΧΕΛΩΝΗΝ. Rem narrat Ælianus Hist. Anim. VII. 16.

l. 52. ΕΤΙΜΗΣΑΝ ΜΕΓΑΛΩΣ. Æschyli pugillares a Dionysio Siciliæ tyranno emptas tradit Lucianus Advers. Indoct. c. 15. Æschyli tragœdias ab Harpalo ad Alexandrum missas fuisse docet Plutarch. in Alexandro p. 668.

l. 53. ΑΙΣΧΥΛΟΝ. Duo priores versus citantur etiam a Plutarcho de Exil. p. 604. E. duo posteriores apud Athen. p. 627. D.

l. 55. ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ ΑΛΣΟΣ ΑΝ ΕΙΠΟΙ. Cum Athenæo apud Stanl. Junge Pausan. in Atticis c. 14. Καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος ὡς οἱ τοῦ

βίη προσδοκᾶτο ἢ τελευτῇ, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδέ τις, δόξης ἐς τοσῶτον ἦκον ἐπὶ ποιήσιν, καὶ πρὸ Ἀρτεμισίη καὶ ἐν Σαλαμίη ναυμαχήσας· ὁ δὲ τό τε ὄνομα πρῶτον καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν, καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχει τὸ Μαραθῶνιον ἄλλος καὶ Μῆδων τὰς ἐς αὐτὸ ἀποδύοντας.

I. 58. ENHΓΙΣΘΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΥΠΕΚΡΙΝΟΝΤΟ. *Ran.* *myrteum tenentes Æschyli carmina recitare solitos esse colligimus ex Aristophane, Nub. v. 1367.*

Ἐπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
Τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι.

Schol. Μυρρίνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ἦδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης.

I. 59. ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΗΓΑΠΗΣΑΝ Αἰσχύλον. *Æschyli imaginem, et tabulam virtutem ejus in pugna Marathonica exhibentem memorat Pausan. Attic. c. 21.* Τὴν δὲ εἰκόνα τῆ Αἰσχύλου πολλῶν τε ὑστερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιηθῆσαι καὶ τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὸ ἐν Μαραθῶνι. *Torvo quidem vultu nostrum fuisse, ut bellatorem decet, ex Aristophane et Schol. ejus forte conjicere possumus. Ran. v. 816.*

Ἐβλεψεν οὖν ταυρηδὸν, ἐγκύβας κάτω.

Schol. Τοιοῦτος γὰρ τὸ σχήματι ὀργιζόμενος Αἰσχύλος. *Et rursus Ran. v. 842.*

Διὸν ἐπισκύνιον ξυναγών

ibid. META ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ. *Eodem respiciens Aristoph. Ran. v. 892.* Ὅτιν' ποιήσιν ἐχὼ συντίθηκέ μοι, *inquit noster. Schol.* Ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφίσαντο διδάσκειν· κομφῶδες δὲ τῆτο ἔφη· τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ἄδονται τὰ ποιήματα.

I. 62. ΣΑΤΥΡΙΚΑ. *Æschylum in Satyris omnibus præstitisse docet Pausan. Corinth. c. 13.* Τῆτω τῷ Ἀριστῶ σατύροι καὶ Πρατῖνα τῷ πατρὶ εἰσὶ πεποιθμένοι πλὴν τῶν Αἰσχύλου δοκιμώτατα.

Æschyli apothegma nobis conservavit Plutarch de Profect. in Virtut. p. 79. E. Αἰσχύλος μὲν γὰρ Ἰσθμοῖ θεώμενος ἀγῶνα πυκτῶν, ἐπεὶ πληγέντος ἑτέρου τὸ θίατρον ἐξέκραγε, νύξας Ἴωνα τὸν Χίον, ὁρᾶς ἔφη, οἶον ἢ ἀσκησις ἐστίν, ὁ σπεπληγῶς σιωπᾶ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι. *Idem habet etiam in libro de Audiendis Poet. p. 29. F.*

IN EPIGRAMMA I.

v. 2. ΠΥΡΓΩΣΑΣ. *Alludit ad locum ex Aristoph. Ran. v. 1086- a Biographo allatum.*

IN EPIGRAMMA III.

v. 2. ΤΟΥΣΔΕ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΥΣ. Τούσδε ἀτελειότερους *Brunck. quod mihi placet. Τούσδ' ἔτι λιτοτέρους Zenobettius in Notis ad Meleagri Idyllium, p. 17.*

§. 3. ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΕΨΥΧΩΣΕ ΝΟΗΣΙΜΑ * * ΕΤΑ ΧΑΡΑΞΑΣ. Αισχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας Casaub. Plin. Exercit. p. 735. C. quod pulchre tuetur ex Aristoph. Ran. γ. 835. sqq. in quibus Euripidis σκινδαλμῶν παραζόσια, σμιλεύματά τ' ἔργων opponuntur ad Æschyli ῥήμαθ' ἰπποβάμονα, ὑφιλόφωι τε λόγων κορυθαίολα νίκη. Pro νόησιμα ipsum Stanleium ὀήσιμα correxisse e versione ejus, quæ *Utile* interpretatur, collegit magnus Bentleius, de Origin. Tragœd. Phalaris Edit. Lennep. p. 126. Ipse autem in Anthologiæ Codici MSto cujus usum Edv. Bernardo debuit, scriptum repperit, Αισχύλος ἐξύψωσεν σμιλευτὰ χαράξας. Casauboni emendationem amplectitur Brunck. in Anthologia, eaque, pace viri præstantissimi, mihi Bentleiana melior videtur, quod suadet non solum Aristophanis locus, sed ipsa orationis structura; illud enim δὲ in versu seq. oppositionem aliquam indicat. Et sic Zenobett. in Meleagrum l. l. Liceat igitur integrum epigramma cum Brunckio sic legere,

Θίσπιδος εὔρεμα τῆτο· τὰ δ' ἀργοῖσιν ἀν' ὕλαν
 Παίγνια, καὶ κώμης τὸς ἀτελειότερης
 Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
 Γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἶα καταρδόμενα.
 Καὶ τὰ κατὰ σκηπὴν μετεκαίνισεν, ὃ στόμα πάντων
 Δίξιον ἀρχαίων, ἧσθ' αἰ τις ἠμιθίων.

ῥήματα ἀποσμιλεύει e Themist. p. 18. citat Toup. ad Suid. Tom. III. p. 526.

IN CATALOGUM,
NOTÆ BUTLERI.

CUM reliquias Æschyli in Fragmentis recensuri sumus, vix opus est ut Catalogum hoc loco percurramus, tantum indicandæ sunt fabulæ ab auctore Catalogi prætermisæ.

ΑΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ. Apud Zenob.

ΑΚΤΑΙΩΝ. Citatur a Schol. Homeri Venet. p. 238.

ΑΛΚΜΗΝΗ. Apud Hesych.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ. Eadem ac Βάσσαραι. Chorus scil. ex Βασσάραις, Bacchi Sacerdotibus, constabat.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ. Strabo. Pausan. Arati Biographus. Schol. Theocr.

ΔΑΝΑΗ. Hesych. in καθαίρομαι γῆρας ut vult Stanl. Sed Lexicographus habet Δαναί quod Δαναίσι propius accedit.

ΔΙΚΤΥΟΥΛΟΙ. Eadem, ni fallor, ac Δικτυεργοί, quæ agnoscitur in Catalogo. Citatur autem ab Ælian. Hesych. Phot. in Lex.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ. Eadem ac ΤΡΟΦΟΙ. Citatur a Schol. Eurip. in Arg. Medæ. Schol. Aristoph. in Equit. ψ. 1318.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ. Hesych. in Ἀοξήσω. Eadem est cum Ἐλευσινίοις in Catalogo.

ΙΛΙΟΙ. Nescio an sic inscripta fuerit Æschyli fabula. Vitæ auctarium apud Rob. Διὰ τῆτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφὰὶ προσγράφονται, τῆ ποιητῆ, Νιόβη Ὀμήρου, Αἰσχύλου ἰλιόις, ubi nos ἐν Ἰλίοις tentavimus. Cui conjecturæ fidem adstruere videtur Aristoteles Art. Poet. c. 32. edit. Tyrwh. quanquam in loco forte corrupto. Σημείον δὲ ὅσοι πέρσιν Ἰλίου ὄλην ἐποίησαν, καὶ μὴ κατὰ μέρος, ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος ἢ ἐκπίπτουσιν, ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. Ubi si corrupte Νιόβην pro Ἐκάβην scriptum dixeris, satis colligi videtur Aristotelem aliquam Æschyli fabulam de Ilii excidio ante oculos habuisse. Et erant sane multæ ejus argumenti, quarum fragmenta ad nos pervenerunt; scil. Ψυχαστασία, Ἐκτορος λύτρα, κ. τ. λ. ut vix definire ausim utrum ἐν Ἰλίοις ad res apud Ilium gestas generatim, an ad singularem aliquam fabulam referri debeat.

ΝΗΡΕΥΣ. Eadem f. ac Νηρηίδες.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ. Schol. Ven. ad Il. Δ'. p. 120.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΔΙΣΤΗΣ. Hesych. in Θάψις.

ΦΙΝΕΥΣ. Athen. X. 5. p. 421. F.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Pollux VII. 19.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ. Longin. §. 3. Edit. Toup.

Tragicorum trium fabulæ in historicum ordinem redactæ.

SICUT in omni scriptione plurimum ad perspicuitatem facit ordinis observatio; sic etiam in poetis legendis non parum videtur referre, si quis historiarum vel fabularum quos ii tractant ordinem secundum temporum seriem consideret. Atque ut alia omittam poetarum genera, Tragici profecto tres præstantissimi, Æschylus, Sophocles, Euripides, quoniam varias habent suorum dramatum hypotheses, eæ si ordine suo collocatæ historiæ seriem in singulis tragœdiis lectori patefacerent, id non minus utile quam jucundum fore semper existimavi. Quapropter ut studiosorum commodo cum aliis in rebus tum in hac etiam consulerem, feci diligenter, ut singularum argumenta tragœdiarum brevi historico descripta ordine ante oculos proponerem; quo posset lector in Tragicorum lectione versans quæ essent singularum rerum antecedentia, conjuncta vel consequentia, parvo labore cognoscere, et perpetuam historiæ tragœdiam vel tragœdiæ potius historiam uno complecti intuitu. Nunc igitur ad rem veniamus. Antiquissima fere est Promethei fabula, qui Ægyptius fuit, Atlantis astrologi frater. Floruit autem Josuæ tempore, et Cecropis, primi Athenarum regis. De hoc Æschylus tres conscripsit tragœdias, quarum quæ est ordine media ad nos duntaxat pervenit. In hac Prometheus ad Caucasum alligatus, Ioni vagæ errores ipsius prædicit: Æschylus *Prometheo Vincto*. Centum fere post annis Danaides Virgines Ægypti filiis nubere nolentes, Argos confugiunt, itaque ab illis liberantur: Æsch. *Supplicibus*. Rursus centum post annis Ion, Apollinis ex Creusa F. Xutho primum, deinde etiam Creusæ ejus uxori, cum liberis carerent, oraculo attribuitur: Eurip. *Ione*. Non longo post tempore. Pentheo a Bacchis discerpto, Cadmus abigitur, in anguem commutandus: Eurip. *Bacchis*. Tunc etiam Medea, interempta pellice, Ægeo, regi Athenarum nono, nupsit: Eurip. *Medea*. Sub ejus filio Theseo, Hippolytus a Phædra mortua accusatus periit: Euripides *Hippolyto*. Cum Theseo floruit etiam Hercules, de quo hæc traduntur. Alcestin primum, Admeti uxorem, resuscitat: Eurip. *Alcestide*. Deinde occisis per furorem liberis, Athenas a Theseo deducitur: idem *Hercule furente*. Denique induta Nessi, ut ita dicam, tunica, moritur. Sophocles *Trachiniis*. Sed ut ad Theseum revertamur, sub eo quoque bellum Thebanum commissum est. Atque Œdipus quidem, agnitis facinoribus suis ipse se excæcaverat: Sophocles *Œdipo Rege*. Tum fratres duo, Polynices et Eteocles, mutuis pereunt cædibus: Æsch. *Septem ad Thebas*. Sub hoc tempus Œdipus Athenas

profectus, audita filiorum contentione, moritur: Sophocles *Œdippo Coloneo*. At apud Euripidem occisis demum fratribus Œdipus ex urbe ejicitur: Eurip. *Phænissis*. Mox Antigone, sepulto contra edictum fratre Polynice, viva defoditur, mortuis insuper Hæmone et Eurydice: Sophocles *Antigone*. Tum etiam Argivæ matronæ Athenas profectæ a Theseo impetrant, ut Creontem cogat Argivis sepulturam permittere: Eurip. *Supplicibus*. Paulo bellum Trojanum exarsit, solutis a Græcia navibus mille ducentis. Ac primum quidem Iphigenia in itinere a Græcis mactanda evanescit: Eurip. *Iphigenia Aulica*. Decimo deinde oppugnationis anno Rhesus occiditur, abductis equis: Eurip. *Rheso*. Mortuo post Achille, Ajax de armis iratus manus infert sibi: Sophocles *Ajace*. Tum Philoctetes e Lemno ad Trojam abducitur: Idem *Philoctete*. Post captam Trojam, occiso Astyanacte, et captivis mulieribus distributis, solvunt Græci: Eurip. *Troadibus*. Mox etiam Hecuba post immolatam Polyxenam, Polymnestorem egregie ulciscitur: Eurip. *Hecuba*. Ulysses in itinere Polyphemo excæcato solvit una cum Sileno: Eurip. *Cyclope*. (Sub hoc fere tempus Heraclidæ, juvantibus Atheniensibus, Eurystheum in prælio capiunt et occidunt: idem *Heraclidis*.) Agamemnon autem domum reversus ab uxore jugulatur: Æschyl. *Agamemnone* Orestes vicissim matrem et vitricum occidit: Æsch. *Choephoris*, Sophocles *Electra*. Idem occisis iisdem Athenas proficiscitur: Eurip. *Electra*. At in *Oreste* ejusdem ab Argivis idem condemnatus Athenas petit. Nihil enim prohibet quo minus, ut apud alios poetas alia reperitur ejusdem fabulæ œconomia, ita in aliis fabulis alia apud eosdem cernatur. Athenis denique reus absolvitur Orestes: Æsch. *Eumenidibus*. Andromacham deinde liberante Peleo, Orestes, occiso Pyrrho, Hermionam ducit: Eurip. *Andromacha*. Mox etiam Iphigeniam sororem in patriam reducit: Eurip. *Iphigenia Taurica*. Helenam quoque Menelaus ex Ægypto recuperat: idem *Helena*. Sexcentis fere post annis Xerxes e Græcia rediit, amissa victoria: Æschyl. *Persis*. Atque ita ab Æschylo primum exorsi, in eodem postremo desinimus.

EX EJUSDEM POEMAT. LIB. IV.

ÆSCHYLI Tragœdiarum septem argumenta.
 Præcinit Ionis vaga fixus castra Prometheus.
 Œdipodæ fratres alterno vulnere sidunt.
 Victus rura fugit tumidus rex Dorica Xerxes.
 Uxoris perit Atrides technis Agamemnon.
 Ægisthum matremque simul necat unus Orestes.
 Insontem lætus judex absolvit Orestem.
 Belides Argivam implorant cum numine dextram.

IN ÆSCHYLI FRAGMENTA

NOTÆ BUTLERI.

ΑΘΑΜΑΣ.

I.

γ. 2. ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΠΥΡΟΣ ΣΤΑΣΙΝ. Veram lectionem τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσει conservavit Eustath. ad Iliad I'. p. 740. l. 10. ubi tamen levi errore in versu præcedente scribitur ἰδιξάτο.

III.

ΑΠΑΡΤΙΑΙ. Hesych. Ἀπαρτιά· ἀπηρητισμένως· ἀκριβῶς· Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Locum corruptum esse censent viri docti, et legendum ἀπαρτί. Sed quidni ἀπαρτίως.

IV.

Fragmentis Stanleianis adde Hesych. Βραζέσης λαίνης· ἐν Ἀθάμαντι. ἀμαζέσης ἢ ἐγκύμοτος. Nomen auctoris omisit Hesych. et cum Sophocles quoque Athamanta docuerit incertum est an hoc fragmentum Æschylo sit tribuendum. Phrasis tamen est Æschylea.

Athamanta scripserunt Ennius et Attius. Sed utrum Sophoclem an Æschylum transtulerint haud facile dixeris. Attium tamen Æschylum secutum fuisse credibile est.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

ΚΕΚΙΘΑΡΙΚΕΝ. Sic *canere* apud Latinos pro *vaticinari*, quod notissimum. Alteram quoque fabulam, AJACEM, scripsisse Æschylum, Telamonium scil. e Schol. ad Sophoclis Ajacem γ. 830. (815. Brunck.) colligit Gataker. Advers. Miscell. p. 529. sed vide quæ ad ΘΡΗΣΣΑΣ Fragm. IV.

ΑΙΤΝΑ.

I.

γ. 1. ΟΝΟΜΑ ΤΙΘΕΝΤΑΙ. Τένομα τίθενται Pauw. ne hiet metrum; sed optime restituit Gronov. e Cod. Macrobiani Thuanæο, ὄνομα θήσονται, quod nec latuit Heath. De titulo hujus tragœdiæ vide quæ ad Hesych. in Ἀναξίαν et Κρείττοτας.

3. Η ΚΑΙ. Interrogationem ad finem hujus versus delet Pauw. qui reliqua non *σιχομυθόμενα* sed ab una persona pronuntiarī affirmat. Itaque ἦ καὶ vertit, *certe et*, quod minus concinnum. Tres ultimos versus eidem personæ assignat etiam Heath. unde hic legit, ἦ καὶ *quæ etiam appellatio Palicorum optime manet.*

ΑΙΤΝΑΙΟΙ.

I.

ΑΙΜΟΙ. Præter Hesych. hunc locum laudat etiam Eustath. Odys. Σ'. p. 1852. l. 27. αἴμους τὰς δρόμους Αἰσχύλος λέγει. Ubi recte *δρυμῶς* reponunt Hesychii emendatores. Sed adhuc pejus, τὰς δρόμους habet Suid. in αἴμους. De urbe Ætna ab Hierone condita adi Pind. Pyth. I. et ibi Schol.

ΑΚΤΑΙΩΝ.

Hanc Nostro tragœdiam attribuerē ausim partim fide Pollucis qui V. 5. nomina canum Actæonis recenset, partim Schol. Venet. ad Homer. Il. I'. 589. p. 238. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τῷ διαφθεῖρειν ψιλῶς τίταχε (verbum ἀμαθύνειν) περὶ τῷ Ἀκταίῳ λεγῶν.

Κύνες δ' ἡμάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

I. Κύνες μὲν vel Κύνες γὰρ.

II.

Huc referri debet ex INCERTIS Fragm. XCVII. e Polluce V. 5. petitum.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Pauwius quærit cur Stanleius de titulo dubitaverit, affirmatque vel hujus tituli fabulam existere potuisse, vel eo insigniori forte tragœdiam ἩΡΑΚΛΕΙΔΑΙ. Cum tamen non recenseatur hæc fabula in Catalogo, nec alibi citetur nisi in loco plane corrupto, saltem speciosa, si non et vera est Stanleii conjectura, qui hanc fabulam Æschylo adjudicat. Vide tamen quæ annotantur ad Hesych. in Ἀποσάς, quæ quidem haud tanti sunt ut omnem mihi scrupulum adimant. Poterat etiam si non Ἀλκμάν, Ἀμυμώνη ab Hesychio scriptum fuisse, sed propius adductum literarum accedit emendatio Stanl.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

ΤΙΤ. Hunc titulum frustra delere voluit Th. Reinesius Var. Lect. III. 3. p. 382. ut pro eo reponatur Ἀγαμέμνων, nam ex aliis etiam scriptoribus præter Athenæum satis confirmatur.

I.

ΓΑΜΕΙΝ ΔΕ ΜΗ. Γαμείν δέ μοι Valken. ad Ammon. in γῆμαι, probante Heath. De distinctione inter γαμείν et γαμείσθαι si plura vis post Stanleium, adi sis Valcken. in Ammon. I. 14.

III.

ΘΡΩΣΚΩΝ. Θροίξειν esse *seminare*, vel *generare*, quod Æschylus in Amymona dixit θρώσκειν, notat Q. Sept. Christianus in Aristoph. Pac. γ. i.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

I.

ΚΑΙ ΠΟΔΤΑΚΑΝ ΚΥΔΗΤΑΝ, κ. τ. λ. Καὶ πόλτα, καγκάλητα, καὶ χλῆδον βαλῶν Pauw. qui πόλτα *pultem* interpretatur a πόλτος, i. e. πόλτος, καγκάλητα *arefacta*, a καγκαλιέω arefacio, quod a κάγκαλος arefactus; monetque Valesium ad Harpocrat. in χλῆδος, versus retulisse quos ex Æschylo adducit Athenæus I. unde firmari suam conjecturam putat. Heathio vero longe probabilior, quamvis incerta, videtur emendatio ipsius Valesii ad Harpocrat. p. 346. reponentis,

Καὶ πάλτ' ἀναγκύλητα, καὶ χλῆδον βαλῶν.

Pauwium autem voces Græcis ignotas intulisse affirmat. Rectius Jos. Scaliger ad Harpocrat.

Καὶ πάλτα κάγκυλητά, καὶ χλῆδον βαλῶν.

quem locum Virgiliano illi affinem esse existimat Æn. I. 154.

Jamque faces et saxa volant, furor arma ministrat.

cum πάλτος sit quodvis missile, ἀγκυλητὸν vero quod aliis ἀγκυλωτὸν, *amentatum*. Porro utrum χλῆδον an χλῆδος scribatur in dubio est. Hoc habent Harpocratonis editio Vales. et Suidas; illud edit Mauseac. Etymolog. et Hesych. Videt etiam Schott. Obs. Poet. II. 49. Quid sit χλῆδος docet Harpocrat. in Voce, Πᾶν πλῆθος, scil., οἷον σωρός τις, μάλιστα δὲ τῶν ἀποκαθαυμάτων τε καὶ ἀπιυλημάτων, καὶ ἢ τῶν ποταμῶν πρόχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται.

II.

ΚΑΠΑΝΕΥΣ κ. τ. κ. Hæc certe corrupta sunt, sed in pejus etiam corruptit Pauw. dum sic emendat,

Καπανεύς μὲ καταλέγεται λοιποῖς,
'Ακίρανος ἄερα' ὄν ἰηλυσίω
'Απίλιπει—

Quæ sic explicare conatur. "Capaneus Argivus: inde Καπανεύς μὲ, Argivus loquens: καταλέγεται λοιποῖς, cum reliquis memoratur: ἄερα ἰηλυσίω aptum: et aptum quoque ἄερα ἀκίρανος, quia Capaneus,

non terra, fuit fulmine percussus: ea tamen sic dicta ἄρρα ἐηλυσίων. Ἐηλύσιος de homine etiam usurpatum. Hesych. Ἐηλύσιος, ἐμβρότητος, κεραυνόβλητος. Etymologus autem Æschyli verba videtur adducere ad illustrandum præcedens εὐκίνητα. Quare ἐηλυσίων sic etiam intelligi posset: quin et perbene scriptum ἐηλύσιον pro ἐηλυσίων. Versus sunt Ἀναρῆστικοι, quorum norma suspiciunculas meas commendat: Ἀπέλιπεν est Proceleusmaticus; alias ἀπέλλειπεν scribendum esset." Hæc ille, quæ merito improbavit Heath. Nec video in loco tam plane deplorato quid remedii afferri possit.

III.

ΑΠΟΣΚΗΜΜΑ. Ἀπέρισμα, quod pro ἀπέρισμα emendavit Palmer. ad Hesych. frustra reprehendit Pauw. cum σκήπτειν sit *irruere*, ἀπερίζειν *contendere*. Corrige sodes L. B. errorem typographicum et pro ἀπόσκημα reponere ἀπόσκημα in textu.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ, ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

Eadem fabula procul dubio. Argumentum ex Eratosthenis Catasterismis c. 24. petendum esse monet Pauw. Ὅς (Orpheus) τὸν μὲν Διόνυσον ἐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· ἐπιγεγρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἰαθινὴν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιοι, προέμενε τὰς ἀιατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον. Ὅθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὧς φησὶν Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς, αἵτινες αὐτὸν διεσπασαν, καὶ τὰ μέλη διέρριψαν, χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μῆσαι συναγαγῶσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Λειβάθροις. Obiter moneo has fabulas, Βασσαρίδας, Ελευσινίας, Θειωῆς etc. quæ pluralem habent titulum a Choro plerumque nominatas esse.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

An diversæ fuerint fabulæ, et diversi tituli, ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ et ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ dubitat Pauw. cum facillime errare potuissent librarii ob similitudinem literarum. De hoc tamen dramate nihil esse quod dubites e Pausania monet, Casaubonum autem errare affirmat, qui in Notis ad Athen. III. 10. Γλαῦκον Ποντίου Æschyli nunquam, Ποτνία plus semel apud veteres auctores laudari dixerat. Quod monuit etiam Janus Rutgersius V. L. II. 6. Utramque fabulam Æschylum dedisse extra omnem controversiam est. Glaucum Pontium, quem teste Plutarcho tetrametris lusit M. T. Cicero adolescens, ex hac nostri tragœdia conversam esse censet A. Schott. Obs. Poet. II. 47.

I.

ΜΥΕΣ Κ' ΟΣΤΡΕΑ. Μύες τε κὸστρια Botheus, unde metrum resarcitur.

II.

ΚΑΜΠΗΝ. Sic recte edidit Stanl. sed in notis *καμπτήν*, quod habet edit Strab. etsi in margine *καμπήν* e Codd. Et sic Janus Rutgers. V. L. II. 6. Prius confirmari e MSS. Casauboni, et substantivum esse ad quod *Εὐβοίδα* referatur, non prætervidit Pauw. Cf. mox Fragm. IV.

IV.

Quartum fragmentum addi jubet Heath. ex Arati vita,

Κάπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρ' ἐκ Περσῶν

Ubi legendum censet *Δαΐδας* ex Strabon. X. p. 687. et Steph. Byz. in *Δία*, et pro *παρ' ἐκ Περσῶν*, *παρεκπέσων*, *insuper vastaturus*. An voluit vir cl. senarium efficere? Melius reposuisset *παρεκπεσῶν*, *prætergrediens*, ut Scaliger in Euseb. Chronic. p. 29. Valcken. in Diatr. Eurip. p. 148. C. hoc fragmentum cum secundo conjungit, et sic legit,

Κάπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρεκπεσῶν
Εὐβοίδα καμπήν, ἀμφὶ Κηναίᾳ Διὶ
Ἀκτῆν, κατ' αὐτὸν τύμβῳ ἀλθίῃ Δίχῳ.

Παρεκπεσῶν, cum furtim Athenas Diadas se subduxisset. Urbem enim *Δῖον*, *περὶ τὸ Κηναῖον* fuisse ostendit vir illustris ex Strabone et Stephano l. c. a qua prope abfuerint *Δαΐδες Ἀθήνας καλούμεναι*.

V.

Nomina nympharum ex Æschyli Glauco Marino Virgilium forte sumsisse censet Heyne ad Virg. Æn. V. 825. sed neque conjecturam suam argumentis confirmavit, nec ipsa nomina tragicum colorem præ se ferunt. Nihil est quod paulo supra Glauco Chorum nominaverit.

VI.

Σειλήνης καὶ Πᾶνας.

Hæc ad Glauco Marinum pertinuisse credo, cum Satyro potius convenient quam tragœdiæ. Schol. Theocr. Idyll. IV. 62. *τὸς Σατύρος οἱ πλείονες φασίν, ὡς καὶ τοὺς Σειλήνους καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ*. Ex posteriore clausula videtur Æschylus vocem *Σειλήνης* tantummodo adhibuisse, *Πᾶνας* autem ad Sophoclis *Andromedam* pertinere.

VII.

Δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμῆν.

Etymolog. in *Δαυλῆς*. Ad Glauco Marinum pertinere docet Pausan. in Phocic. c. 4. *Τοῖς δὲ ἴστιν εἰρημίον ὡς τὸ χῶριον ἔνθα ἡ αὐλῆς*

ἠπίσθη, παρείχεται συνεχῆ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαύλια· ἐπὶ τούτω δὲ καὶ Αἰσχύλον τῷ Γλαύκῃ τῷ Ἀθηδονίῳ γένεια [1. γενειάδα] ὑπήνην ἠνομακίνας δαῦλον. Et Eustath. p. 274. l. 23. Δαῦλον γὰρ τὸ δασύ ἔλεγον προπερισπαμένως, ὡς δηλοῖ Πausanίας, εἰπὼν δαῦλον τὸ δασύ· ἢ προτέρα περισπᾶται. Αἰσχύλος, δαῦλος δ' ὑπήνη. Hoc vidit etiam Censor Edinensis Jan. 1810. Cf. Fragm. Incert. LXXVIII.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

I.

ΕΚΠΕΦΕΥΓΜΕΝΟΙ. Vel plenius distinguendum post νεκρός, ne ei absurde jungatur ἐκπεφευγμένοι, vel ἐκκεχυμένοι, ab ἐκχέω, ἐκχύω, ἐκχύνω legendum censet Pauw. Sed pro futili ista emendatione præclaram dedit Valcken. ad Eurip. Phœniss. γ. 1202. et ad Schol. γ. 750, 751., ἐκπεφυρμένοι, quod probavit Heath. et quis non probabit? Aptissime item comparat Valcken. Virg. Æn. XI. 638.

*Armaque corporaque et permisti cæde virorum
Semianimes calcantur equi.*

II.

ΕΚΛΕΛΟΥΜΑΙ ΜΕΝ. Rectius Heyn. ἐκλελυμένος ad Schol. Pind. in loco. Idem in versu proximo ante Ἰμέραν transponit δι. Credo ne quartum locum occuparet, qui re vera tertius est, adjectivum enim cum Ἰμέραν conjungi debet. Melius legisset ἐς δ' ὑψίκεσημον Ἰμέραν.

IV.

ΕΥΦΗΜΟΙΣ ΓΟΟΙΣ. Hesych. Εὐφήμοις γόοις· (ita legend.) δυσφήμοις· κατὰ ἀντίφρασιν· Αἰσχύλος Γλαύκῃ Ποτνιεῖ.

V.

ΞΙΦΙΡΟΥ. Hoc fragmentum non prætervidit Heath.

VI.

Sextum fragmentum adjicit Heath.

Εὐοδίαν μὲν πρῶτα ἀπὸ στόματος χέομεν.

e Schol. ad Aristoph. Ran. γ. 1576.

Πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπίοντι ποιητῇ.

Ubi Schol. Εὐοδίαν δὲ εὐκολίαν περὶ τὴν ὁδὸν· Ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῃ Ποτνιεῖ, Εὐοδίαν κ. τ. λ. Hic vero legerim πρῶτον ut sit pars Hexametri.

VII.

Ἰτῆλον. Hesych. Ἰτῆλον τὸ ἔμμονον καὶ ἐκ ἐξίτῆλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτნიεῖ. Phot. Lex. Ἰτῆλον τὸν οὐκ ἐξίτῆλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. Οὕτως Αἰσχύλος.

VIII.

Ἄγων γὰρ ἄνδρας ἔ μὲν εἰλελειμμένους.

E Glaucō Æschyli citatur apud Schol. MS. ad Platonis Cratylum in Bibl. D. Marc. Venet. et cum ad Glaucum Marinum parum conveniat, ad Potniensem referendum arbitror. Cæterum locus est corruptus, qui sic restitui potest,

Ἄγων γὰρ ἄνδρας ἔ μὲν εἰλελειμμένους.

Cum enim viros ducit, tardos non opperietur.

Vel Ἄγων γὰρ ἄνδρας, ἔ μὲν εἰλελειμμένους.

Viros enim ducens viribus non destitutos.

Vel sic denique

Ἄγων γὰρ ἄνδρας ἔ μὲν εἰλελειμμένους.

Hoc enim certamen jam instat, et eos qui post tergum relictī sunt non opperitur.

IX.

Ἀμφίσωπον. Hesych. Ἀμφίσωπον περιώπον, παντόθεν ἀναπεπτάμενον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτნიεῖ.

ΔΑΝΑΗ.

Improvide Stanleium titulum hujus dramatis apud Hesych. in Δαναῖσι refinxisse censet Pauw. et huc etiam trahit fragmentum sequens. Sed errat procul dubio. Hesychii verba sunt, Καθαίρωμαι γῆρας ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δαναῖ. Quis non videt syllabam σι deesse?

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Hanc fabulam eandem fuisse atque Ἰκετίδας, cum duplici epigrapha, post Stanl. censet Pauw. Quod vero ad hæc fragmenta attinet quæ in Supplicibus non leguntur, primum non ad Δανκίδας sed Δαναῆς pertinere, secundum non esse Æschyli Atheniensis sed Alexandrini putat. Cæterum suadet me certissime versus secundus prioris fragmenti hanc fabulam recte Δαναίδας inscriptam esse, in eaque Æschylum nuptias fatales celebrasse quas Ἰκετίδες nequicquam se effugisse sperabant. Immo, ejusdem coloris est etiam fragmentum insequens, et Danaidum nuptiis satis convenit. In eadem sententia est Heath. qui Danaidas Æschyli ab Athenæo

XIII. p. 600. et Schol. Pindari Pyth. III. 31. diserte citari monet et epitheton *σιμνοτάτῳ*, quo utitur Athenæus sequens fragmentum Æschylo tribuens, Atheniensi magis quam Alexandrino convenire existimat. Porro, *Αίσχύλος ἐν Δαναΐσιν*, non *Δαναΐσιν*, corrupte citatur a Schol. Pind. Pyth. III. 32.

I.

2. ΕΩΣ. κ. τ. λ. Hunc versum sic refingit Heath.

Ἦώς τ' ἐγείρει περιμενῆς τὰς νυμφίους.

Locum sic correxit Botheus,

Ἐγὼ δ' ἐγείρω περιμενῆς τὰς νυμφίους,
Νόμοισι θέλων.

3. ΝΟΜΟΙΣΙ ΘΕΝΤΩΝ. f. νόμοις ἀοιδῶν Heath. Νόμοις γερότων primum tentavit Toup. in Suid. Tom. II. p. 295. juxta Callim. Hymn. in Del. γ. 304.

Οἱ μὲν ὑπαιέδουσι νόμον Λυκίοιο γέροντος.

Sed vulgatam deinde sic defendit. "Οἱ θέντες sunt *præcentores*. Alcman. apud Hephæst. p. 22.

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θυγατερ Διός·
Ἄρχ' ἱερῶν ἐπίων· Ἐπὶ δ' ἴμερον
Ἕμνη καὶ χαρίεντα τίθει χόρον.

Hinc Νομοθέτης, ὑμνοθέτης, αὐλοθέτης, quo nomine gaudet Minerva in Epigram. Anthol. VI. p. 570.

Ὅσσον γὰρ μάσαις ἐτέργμεθα, τόσσον Ἀθήνη
Ἐξ ἡμέων ἢ γὰρ παρθένος αὐλοθετεῖ.

Quem locum minus recte acceperunt editores. Minerva tiliarum inventrix: hinc αὐλοθετεῖν dicta. Quin et aliud restat quod doctissimum Heathium fugit; scribendum utique, *Κάπειτ' ἄνοισι λαμπρὸν ἠλίου φάος*. Suidas, ἄνοισι ἀνέχεται. Locus ita vertendus est,

*Deinde oritur splendidum solis jubar,
Et placida Aurora sponso suscitatur
Modis poetarum, cum pueris et puellis."*

Hæc ille. Sed vereor ut θέντες absolute pro *poetis* vel *præcentatoribus* poni potest, nec id ullo modo ex loco Alcmanis probavit vir cl. Mihi arridet emendatio Both. legentis θέλων. Unum addiderim, fragmentum hoc ad exitum dramatis forte referendum esse, in quo narratur filiorum Ægypti interitus.

II.

1. ΤΡΩΣΑΙ. Τρῆσαι Grot. in Excerpt Utrumvis probat Pauw.

Χρῶσαι, tangere, contrectare, amplecti, mavult Heath. q. d. *in terræ gremium descendere.*

3. ΕΥΝΑΕΝΤΟΣ. Εὐνοῦντος Grot. sed vulgata Pauwio præplacet, tanquam ab εὐνή et εὐνάσθαι. Εὐνάζοντος Botheus. Εὐνάοντος Eustath. ad Il. ε'. p. 978. l. 26.

4. ΕΛΥΣΣΕ. Ἐκυσε Athen. Eustath. ubi supra, et Grot. in Excerpt. teste Stanleio. Sed in meo exemplari legitur ἔαυσε, idque repetitur in Notis, ut non sit pro errore typographico habendum, sed quid sibi voluerit vir cl. non intelligo. Pauwius vulgatam minime sollicitandam fuisse existimat; vel propter λύσει τῆς ζώνης, vel quia terra humectata λύεται. Sed et pulchra est emendatio Heath. ἰδυσε, et adhuc forte pulchrior ἔδυσε, quæ est conjectura Both. Μοχ Δημητρίον Eustath. qui duos posteriores versus non servavit.

6. ΔΕΝΔΡΩΝ ΔΕ ΕΙΣ ΩΡ'. Δένδρων δὲ θ' ὦρα Grot. ὦρα etiam legitur apud Athenæum. Δένδρων δὲ τίς γ' ὦρ' mavult Pauw. ob metrum. Porro hoc fragmentum Æschylo Alexandrino haud immerito ab Eustath. ad Il. ε'. p. 978. l. 25. adscriptum fuisse existimat. Verba sunt Eustathii, Καί τις Αἰσχύλος, ἔκ τ' ἐξ Ἀθηναίων ἀλλ' Ἀλεξανδρεὺς ὡς ἡ κατ' Ἀθηναίων ἰστορία δηλοῖ, φησὶν, Ἐρᾶ μὲν κ. τ. λ. Δένδρων δὲ πως ὦρ' Heath. qui hoc fragmentum, etsi nihil certi statuat, Æschylo Atheniensi potius quam Alexandrino tribuendum esse existimat. Certe Atheniensis Æschyli cothurno non indignum est, et nonnihil habet affine cum Supplic. γ. 1055. sqq. Poterant esse verba Veneris προλογιζέσσης, quod suadet versus ultimus. Digni sunt qui comparentur suavissimi versus Euripidei Hippol. γ. 447.

Φυτᾶ δ' ἀν' αἰθέρ' ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
Κλυθῶνι Κύπρις· πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ.
Ἦ δ' ἰστὶν ἡ σπείρωσα καὶ διδῶσ' ἔρον,
Οὗ πάντες ἰσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἔργοιοι.

Et multo etiam similia duo fragmenta Euripidea, quæ non prætervidit Botheus: alterum ex Cædipo, XVII.

Ἐρᾶ μὲν ὄμβρεσ γαῖ', ὅτ' ἀν' ἑξερὸν πίδαον
Ἄκαρπον αὐχμῶν νοτίδος ἐνδεῶς ἔχη.
Ἐρᾶ δ' ὁ σεμνὸς ἕρανος πληρέμενος
Ὅμβρεσ πισειν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὑπο·
Ὅταν δὲ συμμιχθῆτον εἰς ταῦτόν δύο,
Τίκτωσιν ἡμῖν πάντα, κάκτρεφουσ' ἅμα
Ὅθεν βρόττειον ζῆ τε καὶ θάλλει γένος.

E Chrysippo VII. alterum:

Γαῖα μεγίστη καὶ Διὸς αἰθήρ·
Ὁ μὲν ἀνθρώπων καὶ θεῶν γενέτωρ,
Ἦ δ' ὑπερβόλως γαγόνας νοτίως
Παραδιξάμινη, τίκτει θνατὸς
Τίκτει δὲ βορὰν φυλά τε θηρῶν·

Ὅθεν ἔκ ἀδίκω;
Μάτῃς πάντων νενόμισται.

Nec abludunt quæ ad Varronem conguessit Scaliger. Conjectan.
p. 28. ad Ennianum illud,

Quæ dedit ille capit, neque dispendi facit pilum.

Virg. Georg. II. 324.

*Tum pater omnipotens, facundis imbribus æther
Conjugis in gremium latæ descendit, et omnes
Magnus alit magno commixtus corpore fætus.*

Cf. etiam Havercamp. ad Lucret. I. 251.

*Postremo pereunt imbres ubi eos pater Æther
In gremium matris Terræ præcipitavit.*

ΔΙΚΤΥΟΥΛΚΟΙ.

ΟΒΡΙΑ. Eadem esse atque ὀβρείαλα docet Pauw. a βρῖ aut ὄβρι
etymologissans; unde et Βριμῶ, nomen Proserpinæ, ὄβριμος *terribilis*,
it. Βρίκειλος, larvæ tragicæ apud Cratinum. Ὀβρείαλον igitur diminu-
vum ab ὄβριον. Phot. Lex. in vocc. Ὀβρια καὶ Ὀβρείαλλα (l. ὀβρείαλα)
τὰ τῶν λέόντων καὶ λύκων σκύμια. Αἰσχύλος Δικτυέλκοις. Cf. Agam. γ. 146.
et quæ ibi annotata.

II.

ΘΟΙΝΑΣΘΑΙ. Perperam θοινᾶσθαι Æschylo tribuisse videtur
Stanl. nam Hesychii verba sunt, Θῶσθαι· δύνασθαι, θωνᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι.
Αἰσχύλος Δικτυέλκοις Legerim Θῶσθαι. δαίνυσθαι, θοινᾶσθαι, εὐωχ. Cf. eun-
dem in θῶνται. Itaque vox Æschylea, ad quam pertinet Hesychii
glossa erat θῶσθαι.

ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΟΙ.

ΔΙΚΤΥΟΥ Δ' ΕΥΗΤΡΙΑ. Idem quod δίκτυοι εὐήτριοι valere affirmat
Pauw. unde sensus facilis, ut Jungermannō nihil mutandum erat.

ΔΙΟΝΤΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

I.

Junge Schol. Aristoph. ad Equit. γ. 1318.

II.

Duo fragmenta huc refert Botheus quæ a Stanleio ad ΤΡΟΦΟΥΣ
referuntur, recte, quod et vidit ipse Stanleius in Notis ad Catalo-
gum. Δίκρα. Hesych. Δίκρα· ὄψις, ἢ διπλή. vide ad ΤΡΟΦΟΥΣ.

III.

Πεδοίκε χελιδόνος. Hesych. Πεδοίκε χελιδόνος' συνοίκε. (an voluit
μιτοίκε) Αἰσχύλος Τρέφοις.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

Huc referenda videntur Fragm. Incerta CXLV. et CXLVI.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

ΚΕΚΜΗΤΙ. Facile careamus Pauwii conjecturis, Ἐλλᾶ δῖω κἀκμηῆτι
μαλακίων ποδῖ, *constringit, divino et indefesso pede tremiscens*, cum lo-
cum feliciter expedit Stanl. in curis secundis sub Tit. ΛΑΙΟΣ.
Sic etiam Gronov. ad Harpocr. Bene tamen Harpocratonem
emendavit Pauw. pro τὸ ὅρον φρίττειν, τὸ ὅλον φρίττειν, *totum et toto cor-
pore horrescere*, reponens. Vide etiam Jac. Gronov. et Henr.
Vales. ad Harpocrat. locum. Prioris emendationem, κερμῆσι,
posterioris μαλκίων probavit Heath. κ'ακμηῆτι μαλακίζων ποδῖ maluit
Gatak. advers. Miscell. c. X. p. 529. et pro Ἐλλαδίω, Ἠλιάσι mavult,
sed rectius Stanl. in curis secundis.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

Quæ de titulo hujus trágœdiæ annotat Stanleius a Petr. Victor.
Varr. Lectt. XVII. 13. desumpta sunt.

II.

ΗΡΩΣΙ. Ἡρωσιν Pauw. Heath. recte.

III.

ΤΡΙΤΟΝ. Hæc vox non uncinulis erat includenda, est enim
Æschylea, sed reponendum est τρίτην.

IV.

ΤΙΜΑΛΦΗΣ. Hesych. Τιμαλφῆς . . . . Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τῷ
ἐπιμόν.

V.

Cic. Tusc. Quæst. II. 25.

Audisne hæc Amphiaræ, sub terram abdite.

Versus est ex Epigonis Æschyli, quam fabulam transtulit Attius.
Vide Nonium in Mactare.

ΕΥΡΩΠΗ.

ΠΑΝΤΑ Τ' ΑΝΘΡΩΠΩΝ. Πάντα γ' ἀνθρώπων Pauw. Heath. Sed
2A

vocem ἀνθρώπων ex compendio ἄνων ortam putat Valcken. Diatrib. Eurip. p. 225. atque id ipsum vitiose pro ἀμῶν vel potius ἀμῶν scriptum esse, unde Trochaicum efficit,

Ἄλλ' Ἀρης φιλεῖ γ' αἰεὶ τὰ λῶσα πάντ' ἀμῶν στρατῶ,

Idque pluribus exemplis confirmat. Horat. Od. IV. 14.

*Primosque et extremos metendo
Stravit humum.*

Epist. II. 2—*Si metit Orcus
Grandia cum parvis.*

Ajax etiam apud Philostratum p. 690. τὸς τὰ πλῆθη ἀποκτείνοντας θεριστάς ἤγειτο μέγα μηδὲν ἀμῶντας. Plura quoque conguessit vir cl.

ΗΔΩΝΟΙ.

Eandem esse hanc fabulam cum ΛΥΚΟΥΡΓΩ, existimat S. Petit. Miscell. V. 9. duplicem scil. habentem epigraphen, unam a Lycurgo qui pœnas hoc dramate dabat Baccho propter contemptum sacrorum, alteram ab Edonis e quibus Chorus constabat.

I.

ΣΕΜΝΑ. κ. τ. λ. Totum locum sic legit Jos. Scalig. in Castigat. ad Catull. De Nupt. Pel. et Thet. γ. 268. *Multaque raucisonos efflabant cornua bombos.*

Σιμνά Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς
Ὅρθιά τ' ὄργαν' ἔχοντα.
Ὅ μὲν ἐν χερσὶ
Βέμβικας ἔχων τόρνου κάματον,
Δακτυλόδεικτον πύμπλησι μέλος
Μανίας ἐπαρωγὸν ὀμοκλάν.
Ὅ δὲ χαλκοβροῖς κοτύλαις ὀτοβεῖ.
* * * Ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει.
Ταυρόφθογγοι δ'
Ἵπομυκῶνταιί ποθεν ἐξ ἀφανῆς
Φοβεροὶ μῖμοι τυπάνω δ' ἀχῶ,
Ὅσθ' ὑπογείει
Βροντῆς φέρεται βαρυταβήης.

γ. 2. ΟΡΙΑ Τ' ΟΡΓΑΝ' ΕΧΟΝΤΑ. Ὅρθιά τ' ὄργαν' ἔχοντες, σιμνοὶ sunt scil. ut et ipsa Cotys, Pauw. Sed hæc Strabonis non Æschyli esse verba docet Heath. Ὅρθιά γ' ὄργαδ' ἔχουσα, propter cultum quam Cotytto non minus quam Cybele accipiebat in iis montibus, S. Petit. Miscell. V. 9. quod non intelligo.

II.

γ. ΒΟΜΒΗΚΑΣ. Inter βέμβηκας et βόμβηκας distinguit Pauw. cum

hæc fuerint vascula cava quæ sibi juncta manu concutiebantur, et concussa edebant βόμβον, βέμβηκες autem γρόμβοι qui flagello agitabantur in terra et sic sonum edebant stridulum. Quin et βόμβηκες apud Hesych. tibiæ erant quæ sonum edebant graviozem βόμβον scil.

γ. 2. ΔΑΚΤΥΛΟΔΕΙΚΤΟΝ. Δακτυλόδικτον *digitis jactatum*, Pauw. crotala intelligens quæ digitis tenebantur et jactabantur, quam vocem ex Hesychio confirmat, ubi legitur, male addito δακτύλωτον ἔκπομα quod ab eo separandum erat. Monet etiam Meursium in fragmentis hoc epitheton non cum κάματος sed cum μέλος junxisse, sed ita tamen legi debere δακτυλόδικτον.

γ. 5. ΧΑΛΚΟΘΕΟΙΣ. Χαλκοδέτοις post Casaub. et Stanl. recte legit Pauw. et mox etiam recte ὀτοβεί reponit metri gratia. Sic Heath. Inter crotala etiam et κοτύλας, vel cymbala, distinguit, cum hæc essent vascula majora, illa minora: hæc separata, illa juncta: horum singula singulis manibus colliderentur, illorum bina. Χαλκοδέτοις item Heath. auctore etiam Eustath. p. 1282. l. 60. Et sic Schol. Homeri Ven. a Villoisono editus ad Il. ψ'. 34. p. 496. ubi pro ὀτοβεί etiam ἠχιῖ legitur. Χαλκοδέτοις item Ath. XI. 8. p. 479. B.

III.

γ. 1. ΨΑΛΜΟΣ. Cum hæc sint pars clausulæ Anapæsticæ, defectum in initio versus indicandum fuisse monet Pauw. ac scribendum,

—Ψαλμός δ' ἀλαλάζει.

Μοχ φοβέριοι Strab.

γ. 4. ΤΥΜΠΑΝΟΥ. Τυμπάνω Strab. Τυπάνω Pauw. Heath. ob metrum. Μοχ ὑπογαίη Codd. Strab.

IV.

ΤΙ ΠΟΤ'. Locum sic legit atque interpretatur Pauw.

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος Ἀβρατεὺς ὃν στένει;
quem mutus luget Abrateus; quem ita luget Abrateus ut præ luctu sit mutus. Locum porro Aristophanis hinc adumbratum sic corrigit,

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὄρειβάτης;

Sed quisnam hic Abrateus? Τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλος, Ἀβρατεὺς tantum habet Suid. omissis ὃν στένει. Audacter, sed sensu satis facili reponit Botheus,

Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄλαλος, ἀβρὸς, ἀσθενής;

IV.

ΑΔΑΣΜΟΣ. Locum Hesychii, Οἷον τελευσα ἐνοίκιον, quem H. Steph. in Appendice Thesauri mutavit in ἐ τελευσα ἐνοίκιον, tanquam since-

rum tuetur Pauw. Ait enim, si δασμὸν intelligitur stricte de tributo extero, ut potest, οἷον τελευσσα ἐνοίκιον non peccare; id enim cives incolæ non pendunt; monetque expositiones istas, e Scholiis sumptas, non facile mutari debere, si aliquem sensum habere possint. Sed Stephani emendationem confirmat Photii Lexicon, Pauwii temporibus ineditum. "Ἀδασμος· ἕδεται δασμὸν ἐκτείνουσα, ἔδῃ μείζουσα δασμὸν τῆς οἰκῆσεως. Οὕτως Αἰσχύλος.

VII.

ΑΙΓΙΖΕΣΘΑΙ ΝΕΥΡΙΔΑΣ. In loco Hesychii a Stanleio allato, αἰκίζεσθαι, non αἰγίζεσθαι, legitur, quæ est emendatio Schrevelii, Sorpingii et Vossii e Suida petita. Ibi tamen pro αἰγίζεσθαι, αἰκίζεσθαι ex Hesychio reponit Kuster. Αἰκίζεσθαι apud utrumque lexicographum tuetur Pauw. qui hoc verbum, et αἰγίζεσθαι ab αἰσσω sic deducit, αἰξ, αἴκη, αἰκίζειν: αἰξ, αἴγης, αἰγίζειν. Postrema Hesychii sic explicat "καὶ τὰς νευρίδας οὕτω λέγει, concisius scripta sunt pro καὶ τὰς νευρίδας αἰγίζειν οὕτω λέγει. Verbum a capite articuli repetendum: αἰγίζειν τὰς νευρίδας, διασπᾶν τὰ νεῦρα." Pro νευρίδας, νεβρίδας volunt Guyet. Heins. Jungerm. Js. Voss. Locum esse mutilum censet Palmerius, et deesse principium articuli, quod forte fuerit Αἰγίδες, nam et αἰγίδες et νεβρίδες vestitus et armorum species. Νεβρίδας etiam apud Suidam legi in loco gemello monet Alberti, ac subdit facile confundi literas υ et β. Difficile dictu est utrum Æschylus αἰγίζεσθαι an αἰκίζεσθαι dederit, quanquam priori lectioni nonnihil faveo. Prior autem pars hujus glossæ apud Hesychium ad Edonos non diserte pertinet; ad Edonos referenda sunt absque dubio seqq. et sic quidem legenda. Ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνίοις καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω (αἰγίδας sc.) καλεῖ. Eadem fere cum Hesych. habet Suid. in Αἰγίζειν. Idem in Ἡδωνίς, Ἡδωνίδος· χώρα οὕτω λέγεται· καὶ Ἡδωνοί, ὄνομα ἔθνους· Αἰσχύλος. Ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖσι καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ· καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἰγίζειν. Corruptus est hic locus. Pro οὕτω καλεῖ legendum αἰγίδας καλεῖ. Quæ autem sequuntur, καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἰγίζειν, interpolatoris manum indicant.

X.

Μακροσκελῆς μὲν ἄρα μαχλούνης τις εἶ.

Schol. Homer. Venet. a Villosion editus, in Il. 1'. 535. p. 235. Ξενοφῶντα δὲ γένος τι· Ἰδων φάναι τὸν χλάνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς, Μακροσκελῆς κ. τ. λ. An f. legendum,

Μακροσκελῆς μὲν γὰρ μακροχλουνης τις εἶ.

An,

Μακροσκελῆς μὲν γὰρ σὺ, μαχλούνης τις εἶ.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

I.

ΑΦΘΟΝΕΣΤΕΡΑΝ ΔΙΒΑ. Huc forte referri debet fragm. LXXXVIII. nam ibi comparativa in εφερος tantummodo recenset Eustath. nec aliud habet nisi, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀφθονέστερον, quod sensisse videtur etiam Pauw.

II.

ΕΝΘ' ΕΠΙ ΔΥΣΜΑΙΣ. Metrum ignorare se testatur Pauw. itaque nulla numerorum ratione habita locum sic emendat, 'Ενθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον πατρὸς Ἡφαιστοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλων πολὺν οἰδματόντα φέρει δρόμου πόνον ὃδ' εἰς μελανίππου προφυγῶν ἡμερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Ἴσον optime de Solis poculo dici affirmat, cum sit apud Hesych. ἴσον, ὅμοιον, καλόν: vel ἐπὶ δυσμαῖσι σὺ πατρὸς legendum. Deinde φέρει πόνον interpretatur fert, sustinet iter, vel pro πόνον, πόνον reponit, quod apprime tragicum vocat. Sic hæc satis perspicua esse affirmat, seque mirari, cur hæc Casaubonus corruptissima vocaverit, præsertim cum antecesserant apud Athenæum, ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου δεκαμίξιο ἐπὶ τῆν δύσιν, unde lux postremis a Casaubono perperam constitutis et intellectis. Ut ut illud fuerit, nullam hic lucem mihi attulisse videtur ipse Pauwius. Metrum proculdubio Anapæsticum esse affirmat Heath. quod sic ordinat,

'Ενθ' ἐπὶ δυσμαῖς σὺ πατρὸς Ἡφαιστοτευχῆς δέπας ἐν τῷ διαβάλλων
Πολὺν οἰδματόντα [φέρει δρόμου
Πόνον ὃδ' εἰς] μελανίππου προφυγῶν
Ἱμερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Quæ uncinulis inclusit adeo corrupta esse fatetur ut ea absque ope Codicum restituere non possit. Sed et reliquorum nullam interpretationem adjunxit. Nescio an forte fefellerit viros doctos vox διαβάλλων Æschylo tributa, cum revera sit Athenæi, sed et sic etiam locus in reliquis corruptus erit. In quo—trajiciens, Æschylus, non Sol (trajectis aut omissis aliquot Æschyli versibus) —πολὺν οἰδματόντα κ. τ. λ.

IV.

Fabulam respicere videtur Schol. Homer. ad Odys. p'. 208.

V.

Nescio an hanc fabulam respexerit Plin. de electro agens N. H. XXXVII. 2.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

II.

ΑΜΦΙΜΗΤΟΡΕΣ. Ἀμφιμήτριοι incuriose Stanl. in Notis. Sed ἀμφιμήτορες habet Hesych. et longe diverso sensu sequuntur apud eundem Ἀμφιμήτρια et ἀμφιμήτριον. Jul. Poll. III. 23. οἱ μὲν ἐκ μότου πατὴρ ἀδελφοὶ, διαφόρων δὲ μητέρων, ἀμφιμήτορες· οἱ δ' ἐκ διαφόρων πατέρων μιᾶς δὲ μητρός, ἀμφιπάτορες. Suid. Ἀμφιμήτως· ὁ ἑτερομήτως· Αἰσχύλος.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

ΑΛΛ' Ο ΜΕΝ. Jul. Pollux. VII. 122. Καὶ Λέσβιοι δὲ καὶ ἐκφατνώματα καὶ κύμα, μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλῃ Θαλαμοποιοῖς, Ἄλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φάτνωμά τι κύμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραίνεται ῥυθμοῖς. Τάχα δὲ καὶ οἱ Θαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. Quæ sic emendat Pauw. Καὶ Λέσβιοι δὲ ἐν φατνώματι κύμα, μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου Θαλαμοποιοῖς

—ἀλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φατνώματι

Κύμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραίνεται ῥυθμοῖς.

Μέρη ἔργων a Polluce dici existimat propter φάτνωμα et Λέσβιον κύμα, quæ duo, non unum, quin et vulgatum ἐμπεραίνεται non malum esse concedit.

—ἀλλὰ μίντοι Λέσβιον φατνώματι

Κύμα τριγώνοις ἐμπεραίνεται ῥυθμοῖς,

post Kuhn. et Laderlin. ad Pollucem emendat Heath. Κυῖν ibi maluit Salmas. idque *lacunarium* interpretatus est, sed κύμα optime confirmat Jungerm. ex Vitruvio qui *Cymatis Lesbii* mentionem facit. Κύμα autem interpretatur ex Hesych. ἐν Κυμάτια. αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. Et rurs. ἐν Αἰετός—καὶ ὄροφος, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ γείσῳ κυμάτιον· Item ἐν γείσα—τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξίχον κυμάτιον. Φατνώματα autem apud Hesych. sunt σανιδώματα. Idem φατνωτῶν· σανιδωτῶν· Toupius sic emendat Tom. IV. p. 374.

—ἀλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φάτνωμα καὶ

Κύμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραίνεται ῥυθμοῖς.

“MS. Jungerm. ἐμπεραίνεται habet, non ἐμπεραίντω. Anglice *Finish*. Male interpres accepit de carminis rhythmis. Λέσβιον φάτνωμα est, *Laqueare Lesbium*. Vide Hesych. et Suid. ἐν φάτνωμα.” Hæc ille; sed malim in priore versu emendando vel Pauwium vel Heathium sequi.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

I.

γ. 1. ΣΚΩΠΕΥΜΑΤΩΝ. Hesych. Σκωπειμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπῶντων. Unde σκοπειμάτων rectius scribi

censet Ruhnken. Sed σκώπειμα habet etiam Photii Lexicon in Voce. Σκώπειμα· σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκοπός. Οὕτως Αἰσχύλος. Ipse tamen Hesych. σκοπός habet in ὑπόσκοπον χέρα, vide mox Fragm. V. et sic puto scribendum esse.

γ. 2. ΚΑΛΛΑΒΙΔΩΝ ΤΕ. Male hæc a Stanl. Æschylo tributa esse monet Pauw. cum ad eum solum pertineant σκωπιύματα, καλλάβιδες ad Eupolidem apud Athenæum.

IV.

Ψοθον. Phot. Lex. in Ψό. Ψό, ἐπὶ τοῦ σαπρῆ καὶ μὴ συναρέσκοτος. Ἐστὶ δὲ ἀποκομματικῆ λεξιδίου· ψόθον γὰρ καλεῖσιν. Ἄριστοφάνης· πλίω γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ρύπου γε καὶ ψόθου. Aristophanis locus sic est forte corrigendus,

Πλίω γράσου τε καὶ ψοθοίω καὶ ρύπῳ γε καὶ ψόθου.

Quid sit γράσος ex Etymologico discas, et Hesychio. Nos hanc spurcitiem non ultra persequemur.

V.

Υπόσκοπον χέρα. Cum primo fragmento hoc arcte jungendum esse nos docet Hesychii glossa. Ὑπόσκοπον χέρα· Αἰσχύλος· ὥσπερ οἱ ἀποσκοπῆντες, οὕτω κελύει σχηματίζει τὴν χεῖρα, καθάπερ τὴς Πᾶνας ποιούσι. σχῆμα δὲ ἔστιν ὀρηκτικόν ὁ Σκοπός. Cf. Fragm. Inc. CLXI.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

III.

Tertium addit fragmentum Pauw. Τὸ συγκλινές ἐπ' Αἴαντι, nam sic Schol. ad ista Aristophanis verba, Ran. ν. 1329. Τιμαχίδας φησὶ τῷτο ἐν ἐίοις μὴ γράφισθαι· Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ Θρησσοῶν αὐτὸ εἶναι.

IV.

Quid in Θρησσαις præcipue actum fuerit e Schol. Soph. ad Ajac. γ. 830. (815. Brunck.) Ὁ μὲν σφαγεὺς ἔφηκεν, collegit Pauw. Ubi Schol. Μετακεῖται ἡ σκηπή—ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια. Εἰώθασιν γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. Τί οὖν τὸ αἴτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρησσαις τὴν ἐναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγέλλας. Ἴσως οὖν καινοτομίῳν βεβλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέροις ὑπ' ὄψει ἔθηκε τὸ δρώμενον· ἢ μᾶλλον ἐκπλήξαι βεβλόμενος.

V.

Schol. Soph. Ajac. ν. 848. (833. Brunck.) φησὶ δὲ περὶ αὐτῆ (Ajace) Αἰσχύλος, ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο, ἔδαμῃ ἐνδίδοντος τῆ χρωτὸς τῆ σφαγῆ. Τόξου ὡς τις ἐντείων, πρὶν δὲ τις, φησὶ, παρῶσα δαίμων, ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποιόν

μέρος δεῖ χεῖσασθαι τῇ σφαγῇ. Ubi hæc scribit Pauw. qui locum ipsum Schol. attulit; "Verba Poetæ cum verbis Scholiastæ sunt commixta. Τόξον ὡς τις ἐντείων haud dubie sunt Poetæ, alia partim Poetæ, partim Scholiastæ: petita vero omnia ex Θρήσσαις, in quibus sibi manus inferebat Ajax. Hoc perspicuum ex loco altero (Fragm. IV.) quem cum non vidisset Gatakerus, ex hoc collegit Æschylum docuisse fabulam *Ajacem*, quæ in Catalogo prætermissa, ei sit inserenda ut numerum augeat; quo jure apparet nunc." Hæc ille; disjecta quidem sunt Poetæ verba, sed ita tamen ut aliqua numerorum appareant vestigia.

* * * * * ἐκάμπτετο ξίφος,
 * * * χρωτὸς ἐνδίδοντος ἕδαμῃ
 [Ἀντιῆχε] τόξον ὡς τις ἐντείων σφαγῇ
 Πρὶν δὲ τις * * * παροῦσα δαιμόνων
 Ἔδειξεν αὐτῷ * * * ποῖον μέρος
 * * * * * χεῖσασθαι σφαγῇ.

Sic ista ad Iamborum formam, si tanti est, revocare poteris. Σφαγῇ hic est *gladius*, κατὰ ποῖον μέρος Scholiastæ magis quam Poetæ videtur.

ΙΞΙΩΝ.

IV.

Quartum Fragmentum post Schweighæus. ex Athen. V. 25. p. 182. (IV. 79. Schweigh.) attulit Botheus; ubi Athenæus de tibiis agens, Οἶδαμιν δὲ, inquit, καὶ τὲς ἡμίονους καλουμένους, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων· Τίς σ' ἐρασμὴν τρέψασα θυμὸν ἐσίβη τερένων ἡμίονων ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖσθαι; Εἰσὶν δὲ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γ' οὖν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίω φησὶ,

Τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλάσσονα
 Ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Ubi "permutata" (inquit Schweigh.) in vetustiore aliquo codice foliorum nonnullorum serie, perversa turbataque vulgo hæc edebantur: ut quæ hic vulgo sequebantur ea ex quinto libro huc essent translata. Temere vero Ἰξίω φησὶ pro ἐν Ἰξίω φησὶ (melius Ἰξίω) editum erat. Ipsum porro fragmentum glossa onerari censet Botheus, verbis scil. καὶ τὸν ἐλάσσονα, quibus Scholiastes metaphoram explicare voluerat, ut legendum sit,

τὸν δ' ἡμίονον
 Ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

V.

Huc referendum videtur ex Incertis Fraggm. CLI.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

III.

Hoc fragmentum indicavit etiam Heath. non solum e Suida sed et e Schol. ad Soph. Ajac. γ. 733. et sic legit,

Οὔτι γυναιξίῳ κυδάζισθαι
Τί γάρ;

III.

Κύδις Ἄχαιῶν, Ἀτρέως
Πολυκοίρανε μάνθανέ με παῖ.

Hæc habet Aristoph. Ran. γ. 1031. ubi Schol. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος ἐπισκέψασθε πόθει εἰσί· Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου Ἀσκληπιᾶδος δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

IV.

Recte addit Heathius fragmentum quod in Notis ad Titulum hujus Dramatis in Catalogo attulerat ipse Stanleius,

Ὅξες σπανίζειν δῶμα μὲν ποιήσομεν.

Plut. Sympos. II. p. 633. A.

V.

Vide Fragm. Incert. LV.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

II.

ΑΜΦΩΤΙΔΕΣ. Integrum senarium e Polluce profert Pauw.

Ἀμφωτίδες τοὶ τοῖς ἐνωτίοις πύλας.

III.

ΑΝΕΨΥΧΗ. Sic male edidit Stanl. nam Hesychii verba sunt, Ἀπειψύχη ἀπιπιυματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύωνι Σατυρικῶ. Et constat literarum ordo.

VI.

ΟΡΟΝ. Præter Harpocrat. habet etiam Suid. in ὄρον. Et iisdem fere verbis Phot. Lex. in Voce.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

I.

ΛΟΓΓΑΖΕΙΝ. Vocem Polluci improbatam fuisse monet Pauw. ut vilem et plebeiam, quales sine dubio in Satyris plures; monet etiam a λόγος, longus a Salmasio deduci. Verba Pollucis sunt, φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου.

II.

ΣΤΕΝΟΣΤΟΜΟΝ. Verba Pollucis, ἐπ' ἀμφοτέρων, in ἐπ' ἀμφορέως pulchre emendavit Pauw. ut Æschylum dicat vocem τεῦχος pro ἀμφορέως adhibuisse.

III.

ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΙΣΥΡΑΣ ΤΗΣ ΛΕΟΝΤΙΑΣ. Nugatur Pauwius, quod vel fatetur ipse, dum ex verbis Pollucis in Edit. Hemsterh. κατὰ τῆς σισύρης τῆς λεοντίας, refingit, κατὰ τῆς σισύρης τὴν λεοντίαν, contra *sisyrnam pellem leoninam*, h. e. *sume* vel *indue*, idque proverbialiter dictum vult. Satis bene se habent vulgata, modo pro σατυρικοῖς, σατύροις legas cum Magno Bentleio ad Mill. p. 15. Et sic Toup. qui uno quoque vocabulo versum auxit, in Suid. Tom. II. p. 166. καὶ τῆς σισύρης τῆς λεοντίας δοράς, citato ex Hesych. Λιόντιος δορά· τὸ δέσμα αὐτοῦ.

IV.

Πυρσοκόρου λέοντος, Phot. Lex. in Voce. Πυρσοκόρου λέοντος· Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι Σατύροις. Unde Hesychii locum Πυρσοκορολέοντος· πυρρὸκιφάλα, ξανθοτρίχης, emendat Magnus Bentleius, Epist. ad Mill. p. 15.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

I.

γ. 1. ΜΕΛΑΓΧΥΜΟΙΣ. Μελαγχίμοις Heath. ut Suppl. γ. 727. Vide quæ nos ad Sept. Theb. 509. Hoc fragmentum Æschylo abjudicat Eustath. in Il. x. p. 1254. l. 25. et locum quidem multo corruptiorem exhibet, Οὕτω Αἰσχύλος πέπλους μελαγχίμης φησί· ἕτερος δέ τις μελάγχχιμα σσκάμινα ἐν τῷ Λευκοῖς τε γὰρ μύροισι καὶ μελαγχίμοις ὅπερ ἔστι μίλασι, καὶ μιλοπρέπεισι, ἤγαν ἐρυθροῖς, βρίθεται τ' αὐτῆ χροῖᾶ. (sic.)

II.

ΥΠΟΤΟΠΗΣΑΙ. Bene monet Pauwius ex Hesychii verbis incertum esse utrum ἀτόπασον vel ὑποτοπῆσαι e nostro excerpserit, prius vero probabilius videri.

IV.

Πισσοκωνήτω πυρὶ, et πισσοκωνήτων μόρον, ex Phot. Lex. in πισσοκώτη, et Hesych. in κωνῆσαι colligo. Apud Phot. legitur, Πισσοκώτη τῷ πυρὶ τῷ εὐκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσση χρίεται· Αἰσχύλος Κρήσσαις· Ad quem locum, Πισσοκωνήτω πυρὶ τῷ εὐκαύτῳ post Alberti ad Hesych. corrigit Schleusner. Sed malim, Πισσοκωνήτω πυρὶ τῷ εὐκαύτῳ. Hesychii verba emendata sunt, Κωνῆσαι· πισσοκοπήσαι· καὶ κυκλῶ περιπιγμῆν· Καὶ πισσοκώτητον μόρον λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινες ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσι· Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. Πισσοκωνία γὰρ ἡ νῦν πισσία, ἣ χρίουσι τὰ παρίσθημα τῶν σφοδράτων. Vide eundem in Πισσοκωνίας et Πισσοκωνήτω.

ΛΑΙΟΣ.

II.

Huc referri debet fragmentum quod supra corrupto titulo ad ΕΛΛΑΔΙΟΝ refertur.

III.

Fragmentum ἀδίσποτον apud Clementem, Strom. II p. 388. ex Æschyli Laio desumptum putat Gataker. Advers. Miscell. X. p. 529. verbis Clementis persuasus, qui sic scribit, Ἄλλ' ἐφ' ἡμῖν γε ἢ τε πρὸς τὴν παιδείαν ἡμῶν Παράσσεις, ἢ τε πρὸς τὰς ἐντολάς ὑπακοή· ὣν εἰ μὴ μετέχειν βυληθείμεν, θυμῷ τε καὶ ἐπιθυμίᾳ ἐκδότας σφᾶς αὐτὰς ἐπιδόντες, ἀμαρτησόμεθα, μᾶλλον δὲ ἀδικήσομεν τὴν ἐκυτῶν ψυχὴν. Ὁ μὲν γὰρ Λάιος ἐκεῖνος, κατὰ τὴν τραγωδίαν φησιν,

Δίληθεν ἕδην τῶνδ' ἐμ' ὣν συ νεθετεῖς,
Γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις θιάζεται.

ταῦτά τε τὸ ἐκδοτον γεγενῆσθαι τῷ πάθει. Verba sunt proculdubio Laii de concubitu ab oraculo vetito agentis, et poterant esse e Nostri Laio, sed illud incertum est. Posterior versus Æschyleum colorem vix habet; Euripidem aut recentiore aliquem e tragicis sapit.

ΛΕΩΝ.

ΟΔΟΙΠΟΡΩΝ. Hanc fabulam Satyricam fuisse monet etiam Pauw. et recte, post Salmasium, ὀδοιπόρων genitivum pluralem, non participium esse docet. Salmasium reprehendit Stanleius, quod in Leone Satyrico Tragædia dixisset; et merito quidem, nisi forte vir magnus Tragædia festinanter pro Dramate scripserit. Ἐν λέοντι Σατυρικῷ et ὀδοιπόρων correxit etiam Gataker. Advers. Miscell. c. X. p. 529. Ὀδοιπόρων etiam Toup. in Suid. Tom. II. p. 555. Quæ sub hoc titulo leguntur ad Æthona vel Cercyona Satyricum pertinere censet Th. Rheinesius in Epilogo p. 681. ut hic titulus plane deleatur.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

I.

ψ. 2. ΚΑΙ ΣΕΜΝΟΚΟΠΤΕΙ. Σεμνοκόπτει de ipso βρύτω, ἀνδρεία γίγη de corpore virili intelligit Pauw. advocato Hesychio, apud quem γίγη, γασήρ. Totum locum sic legit Heath. Pauwii interpretationem de γίγη ἀνδρεία secutus,

Καὶ τῶνδ' ἔπινε βρύτον ἰσχυαίων χροῖον
Καὶ σεμνοκόπτων ἔτος ἀνδρείαν γίγην.

Melius forte,

Καὶ τῶνδ' ἔπινε βρύτον ἰσχυαίων χροῖον,
Κάσεμνόκοπτεν τῆδ' ἐπ' ἀνδρεία γίγην.

III.

ΑΚΟΥΕ Δ' ΑΝ ΟΥΣ ΕΧΩΝ. Metrum poscit, ἄκε' ἀν' ἔς ἔχων, et sic diserte Suidas in phrasi, qui nomen Æschyli reticuit, Scholiasten Sophoclis aperte compilavit. Sic enim ille, 'Αν' ἔς ἔχων' Ἀντὶ τῷ ἀνὸ τὸ ἔς ἔχων. Καὶ Σοφοκλῆς· Τὸν οἶνοπ' ἀνέχουσα κίσσον' ἀπτὶ τῷ, ἀνὸ ἔχουσα. Similis est Virgiliana locutio Æn. II. 303.

—arrectis auribus asto.

'Αν' ἔς ἔχων, pro ἀνέχων ἔς

V.

Ipsum Fragmentum attulit Stanl. in Notis.

VI.

Tituli hujus tragœdiæ meminit Schol. Theocr. Idyll. X. 18. ac subdit Aristarchum in eam commentarium scripsisse. Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου, τὴν ἄκριδά φησι ταύτην (μάντιν) εἰ προσβλέψῃ τινι τῶν ζῶων ἐκείνῳ κακὸν γενέσθαι. Unde conjicere est vocem μάντιν inter hujus tragœdiæ fragmenta reponendam esse. Nec tamen diffitendum est deesse vocem Αἰσχύλου in Theocriti Cod. Vat. 3. Hanc Nostri fabulam Latine convertisse videtur Nævius, titulo non mutato.

VII.

Tetralogiam Lycurgiam (sicut Orestiam Ran. ψ. 1155.) subindicare videtur Aristoph. Thesmoph. ψ. 141.

Καὶ σ' ὦ ναῖσ' ἤτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
Ἐκ τῆς Λυκεργίας ἔρεσθαι βούλομαι.

In seqq. etiam, ni fallor Æschylum παρῶδει Comicus. Ut ut illud fuerit, καὶ σ' ὦ ναῖσ' ἤτις εἶ, ad Æschyli Lycurgum pertinere manifestum est. Vix tanti est ut moneam alios legere ὅστις εἶ.

MEMNON.

Ad ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑΝ forte pertinebat hic titulus, et unicum, quod sciam, ejus ἀποσπασμάτιον apud Strabonem XV. p. 728. legitur. Φησι δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Inter deperditas recenset Tyrwhitt. ad Aristoph. poet. p. 87. l. 12. et argumentum ab Iliade parva desumptum fuisse affirmat.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

I.

Myrmidonas fecit Attius, e Nostro forte conversas.

γ. 1. ΤΑΔΕ ΜΕΝ. Monometra hæc in dimetra conjungi debere recte monuit Pauw. Τάδε autem de Græcorum cadaveribus intelligit, quæ a Choro Myrmidonum Achilli digito monstrarentur, ut ille miseritus tandem deposita ira in aciem rediret et fortitudine sua rem lapsam Danais restitueret.

γ. 5. ΟΥΣ ΠΡΟΠΕΠΩΚΑΣ ΕΙΣΩ ΚΛΙΣΙΑΣ. Minus decore hoc a Myrmidonibus Achilli dictum existimat Pauw., qui modo eum venerantes φαίδιμον vocaverant: itaque reponit, ἃς προπέπωκέν γ' ἔσω κλισίας, quos utique Agamemnon pessum dedit, Briseidem extra tentorium tuum abducens: Vel etiam προπεπωκώς, quod Heathio quoque placuit. Sed nimis argutatur Pauw. primum hæc a Myrmidonibus dicta fingens, deinde tantam illorum in Achillem reverentiam fuisse existimans ut de morte sociorum ne hiscere quidem audent. Nihil mutarem præter litterulam, metri causa, προπεπωκώς scil. pro προπέπωκας. Sic autem sensus erit imperfectus post κλισίας, et tollendum σίγμα τέλειον. Quos tu desidia intra tentorium prodens —perdidisti scil. Vox προπέπωκως plane deest apud Harpocrat. ubi sic legitur. Προπεπωκότες, ἀντὶ τῆ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται προπεπωκίαι, παρὰ τὴν σπουσίαι—ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

Τάδε μελεύσσεις

Δοριλύμαντους

Οὓς

Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

Δαναῶν μόχθους.

Εἶσω κλισίας.

Προπέπωκας restituit Meursius, Anapæsticæ συναφείας ignarus: legendum igitur,

Τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

Δοριλύμαντους Δαναῶν μόχθους·

Οὓς προπεπωκώς εἶσω κλισίας——

ut desit verbum ad quod προπεπωκώς referatur. Τάδε μὲν, δεικτικῶς, ut Pers. γ. 1. Οὓς ad Δαναῶν, non ad μόχθους referendum.

II.

ΚΑΙ ΛΙΒΥΣΤΙΚΩΝ. Τῶν Λιβυστικῶν Grot. Hoc fragmentum ex

Prometh. Soluta, memoria lapsus, citavit Meurs. ad Lycophr. γ. 40. in fragmentis autem Tragicorum a se editis non agnoscit. Sæpius hanc γνώμην respexerunt veteres. Eo allusit Dionys. Halic. De Admirabili vi dicendi in Demosthene, ut monuit Valcken. et locum ipsum Dionysii restituit Porson. in Notis ad Medeam γ. 139. citato etiam Eustath. ad II. z'. p. 632. l. 35. Ὁ πρῶτος δηλαδὴ (πέμπει) τὸν Βελλεροφόντην, γράμματα καθ' ἑαυτὴ κομίζοντα, καὶ ταῦτα ἐκ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῆ, τραγωδικῶς εἰπεῖν, ἀλισκόμενοι πτεροῖς. Idque imitatum monet etiam Wallerum nostratem sic scribentem,

To a Lady singing one of his Songs.

*That Eagle's fate and mine are one,
Who on the shaft that made him die,
Espied a feather of his own,
Wherewith he went to soar so high.*

Locum tangit etiam Aristid. Tom. III. p. 27. Orat. Plat. 1. εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ τῶν Αἰσχύλου, τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῆ πτεροῖς, ἃ θρυλλεῖς ἐν ἐκείνοις τοῖς λόγοις, ἀλίσκη.

γ. 4. ΤΟΔ'. τὰ δ' (rectius τὰδ') legitur apud Philon. Judæum, περὶ ἀφθαρσίας κόσμου, p. 851. ubi citatur hic versus addito tantum φησὶν ὁ τραγικός. Perperam citatur ex Aristoph. Ranis a Stanl. cum sit ex Avibus.

III.

ΑΒΔΕΛΥΚΤ'. Exstat etiam apud Zonaræ Lexicon in Ἀβδέλυκτα, sine auctoris aut tragœdiæ nomine, et cum eadem interpretatione qua usus est Suidas.

IV.

γ. 2. ΙΗΚΟΠΟΝ. Recte Pauwius ἰήκοπον cum ἀνδροδαίικτον conjungit, locum sic interpungens, Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαίικτοι ἀκέων ἰήκοπον, ἐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; Hoc autem substantivum, ἰήκοπον, cum esset vox ambigua et nimis licenter facta, Comicum ridere voluisse affirmat, et tanquam interjectionem alieno loco posuisse. Hoc ille *lepidissimum* vocat, mihi tamen plane frigidum videtur. Metra sic ordinat Heath.

1. Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ,
2. τί ποτ' ἀνδροδαίικτοι ἀκέων,
3. (Ἰή)
4. Κόπον ἐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Ut sit 1. Basis Anapæstica. 2. Anapæst. Dim. Cat. 3. Exclamatio extra metrum. 4. Anapæst. Dim. Cat. Mihi sic potius videntur disponenda,

1. Ὡ Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ τί ποτ' ἀνδροδαίικτοι ἀκέων
2. Ἰήκοπον, ἐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

1. Dactyl. Hexam. 2. Asynartet. e Dochmiis. Ἰήκοπον mihi

videtur unam vocem constituere, et perperam ab Heathio divisam fuisse. Poterit autem ἰήκοπος, *gravis labor*, ex interjectione et κόπος formari, ut αἴλιος in Agam. ψ. 123. ubi vide quæ annotata. Scholiastæ verba sunt, ad Ran. ψ. 1295. Τῆτο μὲν ἀπὸ τῶν πρέσβειν, πρὸς Ἀχιλλεῖα Αἰσχύλος πιποίηκεν ἐγὶ δὲ ἐκ Μυρμιδόων. Προφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα (l. δραμάτων) συναγαγόν. Διὸ καὶ ἀσαφῆ μίαν ἀρμονίαν οὐκ ἔχοντα. Οὐκ ἄρα τὰ μὴ ξυνετὰ ζητητίος. Et rursus, ψ. 1297. Προφέρεται δὲ οὐκ ἀφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτῆ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν καὶ ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, οὐ κυρίως ἐκείνων τῶν σιχῶν δι' τοῦ Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ. Unde dubitare queas quænam sit hujus fragmenti distributio metrica et structura.

V.

ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ Hemistichium ex Aristoph. supplevit Gataker Advers. Miscell. p. 505., τὰμὰ γὰρ διοίχεται, quod monuit Heath. Eadem habet Suid. Verba esse Achillis respondentis Antilocho, qui primus ei Patrocli interfecti nuntium attulerat, ut etiam apud Homer. Il. Σ'. 18., monuit Pors. ad Med. ψ. 750.

VI.

ψ. 1. ΑΓΙΟΝ. Ἄγιον Pors. ad Med. ψ. 750. qui ἄγιον rarissime ab Atticis, a tragicis nunquam usurpari docet, verbaque esse Achillis ad Patrocli cadaver monet.

ψ. 2. ΔΥΣΧΑΡΙΣΤΕ. Comma delet Pauw. ut sqq. arctius cohæreant, post δυσχάριστε subaudito ἔνεκα, ut sit sensus, *O ingrate propter frequentia oscula tibi data.*

ibid. ΠΥΚΝΩΝ. Πικρῶν habet Plutarch. in Amat. p. 751. C. sed in libello de Adulatoris et Amici discrimine p. 61. A. vulgatam servavit. Æschylum hoc in loco, ubi Achillem introducit impudico amore in Patroclum affectum, nugatum esse ait Plato Sympos. Tom. III. p. 180. A. modo sint verba Platonis quod in dubium vocatur a Valcken. Diatr. Eurip. p. 13. C.

VII.

ΜΥΣΙΑΙ Δ'. Legendum Μυσία τ' ut apud Strabonem. Bene monet Pauwius vel Strabonem cum hæc e prologo citaret, quem ab Harpocrate et Aristophanis Interprete et ipso fragmenti primi colore Anapæstice scriptum fuisse dicimus, memoria lapsam fuisse, vel pro Μυρμιδόσι reponendum Μύσοις, quod credo verissimum. Nam sic omnia conveniunt. Versus ipse initium fabulæ sapit, et in eo Mysiæ fluentia diserte nominantur. Quin et in primo Mysorum fragmento ποταμὸν Καίχου iterum fit mentio. Itaque minime dubitaverim hoc fragmentum ΜΥΣΟΙΣ adscribere.

VIII.

ΔΕΚΕΜΒΟΛΟΝ. Scholiastis Aristoph. verba, ΤΡΙΕΜΒΟΛΟΝ Πελ-

λάκις ἰμβαλεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν Νέστορος καὺν ἐν Μυρμιδόσιν, sic transponit Pauw. Πολλάκις ἰμβαλεῖν δυνάμενον· καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν Νέστορος καὺν ἐν Μυρμιδόσι. Μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἦν κατασκευή. Utcunque legas melius fuerit de nave decem, h. e. multas ἰμβολὰς faciente, quam de nave decem ἰμβόλοις seu rostris instructa cum Scheffero de re navali, intelligere, quem hac ipsa de causa reprehendit Pauw. Tria rostra navibus sæpe fuisse in comperto est, decem vero modum excedere videtur.

IX.

ΙΠΠΑΛΕΚΤΡΩΝ. Cf. etiam Av. §. 800.

—ἴτ' ἰξ οὐδέινος

Μεγάλα πρᾶτται κᾶσι νυὶ ξυθὸς ἰππαλεκτρώων.

Schol. παρὰ τὰ γραφίττα ἐκ Μυρμιδόων Αἰσχύλου. Sed e Ran. §. 959. hoc navis insigne fuisse docemur, et alio etiam fragmento locupletamur. (Cf. Fragm. INCERTA. CCIX.)

ΕΥ. Ἄλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων ἰπόντας
Γρυπαίτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἰππόκημηνα,
Ἄ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδιον ἦν. ΔΙ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' οὖν
Ἦδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
Τὸν ξουθὸν ἰππαλεκτρώονα ζητῶν τίς ἴστιν ὄρνις.

ΑΙΣ. Σημίον ἐν ταῖς ναυσὶν ὧ' μαθίστατ' ἐνεγέγραπτο.

X.

ΑΓΡΕΜΟΝΑ. Locum Hesychii a Stanleio allatum sic corrigit Pauw. ut verba posteriora, ἀγρέμονα, ἰπιμήμιον, a præcedentibus se-juncta ad alium articulum referat. Unde non ἀγρέμονα sed ἀγρέμον· τὸν κάμακα, ex Æschyli Myrmidonibus citabitur; et sic edidit Alberti, ubi vide quæ annotata. Λαμπάδα vero ἀγρέμον dictum putat Pauw. ab ἀγρεῖν, cujus ope aliquid investigatum et captum est.

XI.

ΑΜΦΙΒΑΛΛΕΙ ΕΓΚΟΥΡΑΔΙ. Vocem ἰγκουράδι sic explicat Pauw. “Κορῆ, κορυφή, ipsum κόρη, pro κορῆ quidem κορυῆ unde κορυάς. Si proprie velimus loqui, κορυῆ nomen, κορυάς adjectio est. Κορυάς γραφὴ dictum plane, κορυάς elliptice. In istis laquearium picturis capita cum summis humeris repræsentabantur præcipue: hinc κορυάς γραφὴ et κορυάς absolute, pro ista pictura et istis tabulis. Grammaticus diserte hic (in Εγκουράδες) ἰγκουράδες, οἱ ἐν τοῖς ἑρόφοις γραφικαὶ Πρωσώπων πίνακες. Unde nomen, quod dein omnibus ὄροφικοῖς tributum, quascunque exhibebant figuras. Atque hinc generalius illud ὁ γραπτὸς πίναξ, et quod in Voce κορυάς legimus infra (apud Hesych.) loco suo. Nomen tamen a prima pingendi methodo, quæ vultus et capita exhibebat sola; et hinc etiam ἰγκουράδες de notis quibus

facies compuncta: *σιγμαὶ ἐγκουράδες* et *ἐγκουράδες* absolute κατὰ ἔλλειψιν, nam, ut dixi, *κουράς* et *ἐγκουράς* sua indole adjectiva sunt. Æschylus in *Μυρμιδόνσι* *ἐγκουράς* posuit γενικῶς pro ὁ γεγραμμένος, *pictus*, nulla ratione habita laquearium, aut picturæ in laquearibus receptæ." Hæc ille; reliqua deinde explicat quæ non sunt hujus loci. Sed dum in Hesychiana Voce *ἐγκουράδες* immoraretur, vocem ejusdem *κουράς* pœne neglexit, ex qua hoc fragmentum hausit Stanleius, addito etiam *ἀμφιβάλλει*, quod non est Æschyli sed lexicographi. Παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν *Μυρμιδόνσι*, inquit, *ἀμφιβάλλει ἐγκουράδι*. h. e. Vox *ἐγκουράδι* apud Æschylum in *Μυρμιδόνibus* dubiam significationem habet, an scil. *tabulam laqueariam* an simpl. *picturam* significet, quod ipse lexicographus explicat in *Ἐγκουράδες*.

XII.

"Ὅπλων, ὄπλων δεῖ. Ad Aristoph. Av. γ. 1420. Πτέρων, Πτέρων δεῖ, Schol. citante Pauw., Παρὰ τὸ Αἰσχύλῳ ἐν *Μυρμιδόνων*, ὄπλων, ὄπλων δεῖ.

XIII.

Ad ista Aristoph. Av. γ. 800.

—εἴτ' ἐξ ἑδίοος

Μεγάλα κεράττει καστὶ νυτὶ ξυθος ἰππαλικτρύων.

Schol. citante Pauw. Παρὰ τὰ γραφίντα ἐν *Μυρμιδόνων* Αἰσχύλου. Sed vide *Fragm. IX.* et quæ ibi annotata.

XIV.

Citatur a Petro Victor. V. L. XXXVIII. ult. Schol. Homeri ad τὸν δ' ἐκφερον ὠκίεις ἵπποι. Sed nihil reperio.

XV.

Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία.

E Luciani Amor. Tom. II. p. 457. citat Pors. ad Med. γ. 750. Luciani verba sunt, Στίων γὰρ Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλη θάνατον, ἀταμιεύτω πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερβράγη, *Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία* Καλλίων. Ultima vox illa finalem syllabam quarti et integrum pedem quintum efficere poterat vel præcedentis vel sequentis versus. Cf. supra *fragm. VI.*

XVI.

Ad illud Aristophanis Ran. γ. 942.

Πρώτιστα μὲν γὰρ δὴ γ' ἐνά τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας,

'Αχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην τὸ πρόσωπον ἐχὶ δεικνύς,

Schol. Ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράματί τινα κεκαλυμμένον. Ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγεγραμμένῳ

Q C

Φρυξίν ἢ Ἐκτορος λύτρους. Οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως· Εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξίν Ἀχιλλεία, ἢ Ἐκτορος λύτρους. Ἡ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἔδην φθέγγεται.

XVII.

Ad illud Aristophanis Ran. γ. 1447.

Βέβληχ' Ἀχιλλεὺς δὴὸ κύβω καὶ τέτταρα.

Schol. Ἐκ Μυρμιδόνων· Πεποίηκε γὰρ αὐτὸς κυβιούοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβιούουσιν ἔτω λέγειν, β', δ', γ'. Τῆτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε.

XVIII.

Huc pertinere videtur (forte ad Fragm. XV.) quod habet Plato in Conviv. p. 180. A. Αἰσχύλος δὲ φλαρεῖ, φάσκων Ἀχιλλεία Πατρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων ἢ μόνον Πατρόκλου ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἐτι ἀγένηος.

ΜΥΣΟΙ.

II.

γ. 2. ΠΑΙΟΝΙΑΣ. Παιωνίας, *salutaribus*, Pauw. quod prætulerm. Παιωνίας habent Suid. et Phot. Lex. in Ὁρτυγῶνες, neque ignoro Mysos Asiaticos, ab Europæis, secundum quorundam opinionem, Pæoniæ accolis, ortos esse. Cf. Strab. p. 572. Sed regionis illius nomen per ο scribitur, Παιονία. Alteram vero lectionem quam dat Photius, σώζοις pro σώσεις, libenter amplector. Quin jam video Cod. Photii Beckianum diserte dedisse παιωνίας. Glossa ipsa Photii ad verbum, fere eadem est cum illa quam e Suida attulit Stanl. Obiter moneo Kusterum Stanleii notam verbum verbo in suum usum convertisse.

III.

Telephum, avunculis suis apud Tegeam occisis mutum in Mysiam rediisse, ut cædē inquinatis mos erat, censet Tyrwhitt. q. v. ad illa Aristotelis de Poetic. c. 44. ὡσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγαγίλλοιτες, ἢ ἐν Μύσοις ὁ ἄφρωνος ἐκ Τηγίας εἰς τὴν Μυσίαν ἦκων.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

I.

ΣΑΥΡΑΣ. Αὔρας Valcken. ad Hippol. γ. 199. qui literam præcedentem ex voce Νεανίσκοις male adhæsisse putat.

ΥΠΟΣΚΙΟΙΣΙΝ. Hoc pro ὑπηκόοισιν, quod est in Athenæo, reposuit Casaub. ex libris suis, altera tamen lectio Pauwio placet ob Nicandri interpretationem apud Athen. allatam, τοῖς θεοῖς ἀπειμένους τόπους, sed prætervidit v. cl. eosdem ἀλωδῆις καὶ συσκίως verbis statim præcedentibus vocatos fuisse.

II.

ΑΡΕΙΦΑΤΟΝ. Cf. nostrum in Eumen. γ. 916.

—τῶν δ' ἀρειφάτων ἐγὼ
Πρεπτῶν ἀγῶων.

III.

ΑΦΟΙΒΑΤΟΝ. Pro ἀφοίβητον a φοιβάω deducit Pauw. cum a φοιβάζω sit ἀφοίβαστος, a φοιβαίω, ἀφοίβαντος. Sed ἀφοίβαντος recte reponit Alberti, juxta Eumen. γ. 237.

Οὐ προστρέπαιοι οὐδ' ἀφοίβαντος χίρα.

IV.

Ὁκτώπαν. Phot. in Voce. Ὁκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεαισκόις. Locus est corruptus: aliquid lucis oritur ex Cod. quo usus est Alberti ad Hesych. in Ὁκτώπας ποταμός. Ubi hæc annotantur. "Phot. Lex. MS. Ὁκτώπαν ποταμὸν. Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεαισκόις Ὁκτώπας. Unde legendum videtur apud Phot. Ὁκτώπας ποταμὸν. (διαπέπλευκε) Αἰσχύλος Νεαισκόις. Ut verbum διαπέπλευκε additum sit a Photio quo ostenderet unde pendeat obliquus casus.

NEMEA.

Nemea scripsit Ennius, forte e Nostro conversa.

NHPEΥΣ.

II.

Ex verbis Athenæi III. p. 86. fragmentum huic fabulæ conjectura satis ingeniosa restituit Heath. Athenæi verba sunt, Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τις ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους εἰρηκεν. Verba ista τις ἀνήρει irrepsisse in contextum e margine judicat, ubi quis, cum locum apud Persas extare non comperisset, ἰσ. (h. e. ἴσως) ἐν Νήρει adscripserat.

NHPHIDΕΣ.

I.

ΔΕΛΦΙΝΟΦΟΡΟΝ. In Anapæsticos, monom. et dim. cat. dividit Pauw.

Δελφίνοφόρον
Πέδιον πῶς διαμειψάμεναι.

Sed longe melius Cod. Augustiani subsidio restituit Valcken. ad Phœniss. l. l.

Δελφίνοφόρον πόντη πέδιον
Διαμειψάμεναι—

III.

ΚΑΜΑΚΟΣ ΕΙΣΙ. Apud Schol. Pind. l. l. Κάμακος εἶσι, κάμακος γλύσσημα διπλάσιον conjungit Pauw., ut omnia sint Æschylea. Sed nullum inde sensum extrahere possis. Sejungenda certe sunt. Κάμαξ est *adminiculum, pertica, quæ vites suffulcit; contus, lignum hastæ*. Κάμακος εἶσι dixit Æschylus. Κάμακος γλύσσημα διπλάσιον Scholiastæ debetur, qui monet significationem verbi κάμακος duplicem esse, vel ut vitium adminiculum, vel ut hastam significet.

III.

ΥΨΟΥ ΤΕΛΟΣ. “Locus Hesychii ita constituendus: Ἐναροφόρος· σκυλοφόρος· ἑναροκτάντας δὲ. ἑναροκτάντας φθογγόσκοτος ὑψὲ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει. Αἰσχύλος ἐν Νηησίῳ. Οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ, Οὐχ’ ὅσιν φθιμῆνοισιν ἐπ’ ἀνδράσιν εὐχετάσθαι. ἵνα ἢ ὁ τοῦ; ὁ δὲ ἑναροκτάντας θανάτον μοι ἐπικαυχώμενος, τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὑψη, καὶ ἐπὶ τῆς ἐχθροῦς ἤξει. Grammaticus ἑναροφόρος explicat, et ἑναροκτάντας non explicat, quia subjicit Æschyli verba, quæ vocem exhibent, eaque ex Scholiis interpretatur. Nihil appositum magis. Sic ἑναροκτάντας δὲ convenientissimum est, ut sciunt qui Grammaticos triverunt. Descriptores id ignorantes, ἑναροκτάντας, quod bis pingendum erat non pinxerunt nisi semel: φθογγόσκοτος jactator vanus, miles gloriosus, qui nil nisi tenebras et mortem loquitur. Is arcte jungitur cum ἑναροκτάντας, qui ad mentem ὑπομνηματιστῶν est τῶν ἐνέων κτάντης *exuviarum interfector*, qui mortuos occidit, non vivos; homo malus, cui objici potest illud Homericum ex Odyssea, Οὐχ’ ὅσιν φθιμῆνοισιν ἐπ’ ἀνδράσιν εὐχετάσθαι. Ἐπὶ τῆς ἐχθρῆς ἤξει de mortuis accipiendum: ad mortuos, de quibus gloriatur, accedet etiam ipse. Adversarios et Orcum, ubi sunt adversarii, adibit aliquando. In verbis Æschyli metri Anapæstici vestigia cernis haud obscura.” Hæc Pauw. qui sic loco desperato nullum adhibuit remedium. Nescio an ipse aliquid lucis afferre possim, sed in his tenebris erranti æquus lector ignoscet. Argumentum hujus fabulæ suspicor fuisse vel Patrocli vel potius Achillis interitum. Si Patrocli dixeris, Achillem, ut apud Homerum, solatur Thetis cum Nereidibus, e quibus Chorus constat, unde nomen tragœdiæ. Si Achillis, Thetidi adsunt in luctu Nereidum chorus. Primum Patroclo vulnus ab Apolline, vulnus itidem Achilli lethale ab Apolline Paridis sagittam dirigente inflictum erat. Hæc igitur vel Achillis vel Thetidis verba esse dicamus, de Apolline conquerentis, unde locus, si non plane restitui, saltem quoad sensum intelligi potest. Apollinem scil. cœlo relicto ad terras descensurum esse ut ad hostem Achillem vel Patroclum interficiendum et spoliandum veniat. Vox illa φθογγόσκοτος mihi perquam suspecta est, nec a Pauwio feliciter explicata. An legendum φθογγόσκοπος? ut ut illud fuerit, duabus illis vocibus ἑναροκτάντας φθογγόσκοτος hoc

fragmentum augeri debet. Ἀπολίψει corrupte pro ἀπολείψει scriptum erat.

IV.

Quartum hoc fragmentum, collatis Schol. Pindari verbis ad Fragm. II. delendum censet Pauw.

NIOBH.

I.

γ. 1. ΘΥΜΟΣ. Verba sunt Tantali. Locus est apud Plut. de Exil. p. 603. A. ubi ποθ' ἄμός male legitur. Sed hæc post Fragm. IV. subjicienda fuisse nos docet ibi Plutarch. Οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταυτάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ, Σπείρω δ' ἄρουραν δώδικα ἡμερῶν ὄδον, Βερέκυνθα χῶρον, εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος, Θυμός δέ ποθ' ἄμός κ. τ. λ.

II.

ΟΙΣ ΕΝ ΙΔΑΙΩΙ ΠΑΓΩΙ. Cum hæc aperte sint finis et initium Senarii, quis non miretur Pauwii Trochaicum e Strabone descriptum,

Οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βῶμός ἐστι.

III.

ΣΙΠΥΛΟΝ ΙΔΑΙΑΝ ΑΝΑ ΧΘΟΝΑ. Σίπυλον, Ἰδαίαν χθόνα haud male correxit Botheus. Sed et legi possit Σίπυλον ἂν Ἰδαίαν χθόνα.

IV.

ΕΝΘ' ΑΔΡΑΣΤΕΙΑΣ ΕΔΟΣ. Locum sic corrigit Pauw.

Βερέκυνθα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος,
Ἴδην τε μυχθήμοισι καὶ βρυχήμασιν
Ἐργῶ τε λαῶν πᾶν δ' ἐρέχθει δὴ σίδον,

vel πᾶν δ' ἐρέχθεται σίδον, vel πᾶν δ' ἐρέχθει γάπιδον. Hesych. Ἐρεχθομένη. σαλευομένη, ἰλαυνομένη, βαρυνομένη, ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένη. Ἐργῶ τε λαῶν opus rusticum et operis rustici murmur exprimere affirmat v. cl. Casauboni vestigiis insistens Heathius legit,

Ἴδην τε μυχθήμοισι καὶ βρυχήμασιν
Βερέκυνθα μύλων, πᾶν δὲ κἀρέχθει σίδον.

Valcken. vero, ad Eurip. Hippol. γ. 746. sic legit,

Βερέκυνθα χῶρον ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος
Ἴδης ἐν κτημοῖσι, καὶ βρυχήμασιν
Ἐργῶσι μύλων πᾶν [δ' ἄρεχθεί] σίδον.

Sed [δ' ἄρεχθεί] quod minime ipsi placuit et Casaubono imputandum est, uncinulis inclusit, haud injuria. Felicius rem gessisse videtur Toup. in Suid. Tom. I. p. 443. qui ἄρεχθείν verbum esse monet φωνῆς μιμητικόν, et nunc de allisu maris ad terram, Theocr.

Idyll. XI. 43, nunc de terræ mugitu accipi. Locum igitur sic refingit,

Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὄδον,
Βερέκυνθα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστιάς ἴδος,
Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι
Τέρπουσι μῆλων, πᾶν δὲ κῶρεχθεῖ πίδαον.

Comparat item Virg. Æn. XII. 722.

—et gemitu nemus omne remugit.

Et Addæum in Epigr. Antholog. p. 555.

——ὁ δὲ πῶ βαθίη ἐνὶ ποίῃ
Μυκηθμοῖς ἀρότεν τέρπειτ' ἐλευθερίῃ.

Et Aristiam apud Athen. II. 19. p. 60.

Μύκαισι δ' ὀρέχθει (l. ὠρέχθει) τὸ λάϊνον πίδαον. Porro Βερέκυνθα rectius habet Plutarch. de Exil. p. 603. A. et rursus in tractatu Philosophandum esse cum Princip. p. 778. B. nec prætermittendum est pro Ἐρπε, Ἐρπεσι exstare apud Strabonem.

V.

γ. 2. ΟΥ ΒΩΜΟΣ ΕΣΤΙΝ. Sed præter Mortis templum apud Gades, alterius apud Lacedæmonios meminit Plutarch. in Cleom. p. 808. Ἔστι δὲ καὶ Λακεδαιμονίοις ἓ Φόβου μόνου, ἀλλὰ καὶ Θανάτου καὶ Γίλωντος καὶ τοιούτων ἄλλων παθημάτων ἱερά. Cf. etiam Pitisci Lex. Antiq. in Mors; et Rob. Titii (h. e. H. Stephani) Loca Controvers. IV. 20. qui Orpheum citat in Hymno Mortis, et Virg. Æn. XI. 197.

Multa boum circa mactantur corpora Morti.

Ubi vide enarratores et Servium.

γ. 3. ΟΥΤ' ΑΝ ΤΙ ΘΥΩΝ. Οὐτ' ἂν θύων τις οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς, vel cūm Eustath. ad Il. I'. p. 744. l. 3. Οὐτ' ἂν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων λάβοις, Pauw. sed prius magis Æschyleum putat. Mihi, cum Heathio, posterius metri et sensus causa magis placet. Idque diserte legit Schol. Homeri Ven. a Villosiono editus, ad Il. I'. 158. p. 218., nisi quod levi errore ἐπισπένδων. In versu autem proxime seq. ibi legitur Οὐδ' ἐστὶ βωμός, ut etiam apud Eustath. Quod vero subdit Pauw. "quæ sequuntur apud Schol. Soph. Electr. γ. 138. (Brunck.) et Suid. in Πάγκοινος, μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος, Anapæstice scribenda esse,

—μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς
Μέρος ἐλπίδος—

et an ipsa quoque ab Æschylo profluxerint incertum esse, et primum hujus fragmenti versum ab Aristophane ideo forte adductum esse ut Æschylum derideret, qui Θάνατος fecisset Deum," id nimis temere, ne dicam inscite dictum est.

VI.

ΚΑΙ ΔΟΜΟΥΣ ΑΜΦΙΟΝΟΣ. "Scholiastes Comici, Ἐκ Νιόβης Αἰσχύ-
λου ἐξέρριπται δὲ τ' Ἀμφίονος ἐκ μονωδίας. Unde apparet ex monodia
Amphionis ista desumpta esse, atque adeo errare viros eruditos
qui verba Æschyli ita constituunt: nam *Amphion* non poterat
dicere se *Amphionis* ædes combusturum esse. Distinguendum
post δόμους, ut Ἀμφίονος πυρφόροισιν αἰετοῖς copuletur, et μίλαθρα μὲν αὐτοῦ
καὶ δόμους cohæreat quoque una. Πυρφόρος αἰετὸς dixerat Amphion in
monodia: eos Ἀμφίονος αἰετὸς πυρφόρος ideo vocat Comicus: atque
hoc Æschyleum: De aliis dubitari potest, neque definire velim
quæ Æschylea sint: Amphionis enim monodiam et œconomiam
Dramatis non teneo." Hæc Pauw. Locus Scholiastæ forte le-
viter corruptus est, quin et initium senarii ex Aristophane huc
referri forte debet, ut legatur

Μίλαθρα μὲν αὐτῷ καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταβαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

Jam si apud Schol. legamus, ἐξέρριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ μονωδίας,
erit, me judice, aliquanto clarior; q. d. vocem illam Ἀμφίονος e mo-
nodia unde cætera desumpta sunt ejectam esse, atque ibi non
comparere.

VII.

γ. 2. ΕΠΩΖΕ. Dubitat Pauwius an vera sit Hesychii interpreta-
tatio verbi ἐπώζειν, metaphoricè pro ἐπὶ τοῖς ὤοις ἐπικαθῆσθαι positi;
ipsam enim metaphoram durissimam, et verbum ipsum ἐπώζειν pro
ἐπώζειν durissime poni existimat. Recte illud quidem; sed miror
eundem dubitare potuisse de sua ipsius interpretatione, hoc ver-
bum ab interjectione ὦ, ὦ, repetita, verissime deducens. Eo
usus est noster Eum. γ. 124. Similia sunt ὀτοτύζειν Agam. γ. 1083.
φύζειν Ag. 1317. αἰάζειν quod passim legitur, et quædam alia.

VIII.

ΟΙΣΤΡΟΙΣ. Ἰστρός recte legitur apud Priscian. in Notis Stanl.
ut monuit Heath.

IX.

ΚΑΚΑΛΑ. Eundem forte locum respexerit Photius in Lexico.
Κάκαλον τείχος.

X.

Nescio an Æschyli fragmentum lateat in verbis Eustathii.
Ὁ Σικυώνιος γραφεὺς Σημάνθης, τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων σφαιρὴν τῆς Ἰφιγενείας, ἐκά-
λοψεν τὸν Ἀγαμέμνονα. Ὅπως καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος, τὴν τε Νιόβην καὶ
ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχήματισε. Σκωπτόμενος μὲν ὑπὸ τῷ κωμικῷ, ἐπαινέμενος
δὲ ἄλλως, διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιοχρεῶν. Οὐ γὰρ μόνον βλέπεσθαι ἀπαξιοῦ
(l. ἀπαξιοῦτο) ἐν ἄκρῃ θλίψει, ἀλλ' ἐδὲ βλέπει (l. βλέπειν) ὡς οἷα τύκτερον βίον αἰερέμε-

ρος ἢ καὶ ὑπέγαιον. Posteriora hæc forte locum, si non et ipsa verba Æschyli respiciunt, et inde colorem trahunt.

XIII.

Tertium decimum fragmentum retulit Stanl. in Notis. Vide etiam Hesych. in Ἡμωρος. De liberis Niobes Cf. Gisb. Cuper. Obbs. III. 17.

XIV.

In hac fabula Cægrum egisse docet Schol. Aristoph. Vesp. γ. 577.

Κὰν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, ἐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

Schol. Ὅτι τραγικὸς ὑπεκρίτης ὁ Οἶαγρος εἴρηται πρότερον ὡς θαυμάζων δι' αὐτὸν φησιν ὅτι καὶ ἐκεῖνος ὁ μέγας κατεδικασθῆ. Ἐκ τῆς Νιόβης δέ. Καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην, ἢ Σοφοκλῆς ἢ Αἰσχύλος.

XV.

Vide ad Fragm. INCERTA, XXVII.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

I.

ΕΚ ΠΟΔΩΝ. Ex hoc fragmento apud Suidam discimus argumentum tragœdiæ fuisse Penthei interitum. Duo personæ erant Λύσσα, Rabies, quæ hæc dicit, et Pentheus. Ξάντριάι, quæ Penthea ἔξαινον erant Bacchæ. Idem fragmentum in eadem Voce cum eadem quoque glossa exhibet Phot. Lex.

III.

ΚΑΜΑΚΑΣ. Plenum Anapæsticum e Polluce recte adfert Pauw.

Κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

Perticæ piceæ arboris ignita, h. e. tædæ. Porro Stanl. conjecturam in Ξαντριάις totidem literis habet Codex Pollucis Vossii, quod monuit Bentl. in Epist. ad Mill. p. 58.

V.

Πεμφιξ. Phot. Lex. in Voce. Πίμφιξ. πρὸς Αἰσχύλος Ξαντριάις, ἐπὶ τῶν ἀκτίων.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Cf. Fragm. Inc. CXLV.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Tituli meminit Aristot. Poet. c. 38. Ed. Tyrwh. *Armorum iudicium* apud Latinos docuerunt Nævius, Attius, et Pomponius Secundus.

I.

ΑΛΛ' ΑΝΤΙΚΛΕΙΑΣ. Verba sunt Ajacis, ni fallor, ad Ulysem, originem ejus a Sisypho non a suppositio ejus patre Laerte deducentis. Cf. Schol. Soph. ad Ajac. γ. 190. [Ed. Brunck.] qui non solum hoc Æschyli fragmentum sed et alterum ex Sophoclis ΣΥΝΔΕΙΠΙΝΩ, conservavit,

ἽΩ πάντα πράσασαν, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς
Ἐνδηλος ἔν σοι πανταχῶ, μητρὸς φθορεύς.

Cf. etiam Eurip. Cycl. γ. 102.

III.

ΤΙ ΓΑΡ. Emendationem Pauwii *Τί γὰρ βίον ζῆν καλὸν ὃς λύπας φέρει*, vel Stanleianæ vel Grotianæ nemo certe prætulit, nisi qui *καλὸν* apud tragicos, prima producta, ferre potest. Mihi lenior videtur emendatio Stanl. quam Grotii, eamque idcirco amplector, et mecum facit Heath.

IV.

ΧΟΡΩΝ. *χορῶ* mavult Valcken. ad Ammon. p. 164. sed *χορῶν* Heath. ipso præeunte Aristophane, qui sic *παρωδεῖ*

Πρὸς βεῖρα πεντήκοντα Κωπαίδων χορῶν.

Mihi præplacet emendatio Valcken. cum quia simplicior, tum quia numerosior ob vitatum ὁμοιοτέλευτον.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Tituli hujus fabulæ meminit Phot. Lex. in Voce. Ὀστόλογος· παρὰ Ἐπιλύκῳ· Καὶ δράμα Αἰσχύλῳ Ὀστόλογοι.

I.

ΑΓΚΥΛΗΤΟΥΣ ΚΟΤΤΑΒΟΥΣ. Plenius fragmentum exhibuit Stanl. in Notis, cum felicibus et ipsius et Is. Casaub. emendationibus, unde loco corruptissimo tantum non plena lux effulsit. Pauwii commenta ita sunt absurda ut ea libenter prætermiserim. Locum Casauboni vestigiis insistens sic edidit Heath.

Εὐρύμαχος ἔν ὃδ' ἄλλος ἔδεν ἥσσαντας
Ἵθριζ' ἕβρισμῶς ἐκ ἀνεκτίως ἰμοί.

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῶ κοττάβεντ' αἰὲ σκόπος
 Τῆ γ' ἀγκυλήτε κοττάβε τέμον κάρα.
 * * * * * ἔκτεμῶν
 * * ἠβῶσα χεῖρ ἰφίετο.

Duos ultimos versiculos recte disposuisse videtur Heathius, sed in priori legendum ἔκ τ' ἑμῶν cum Stanl. in curis secundis. Sed et prævit S. Petit. in Miscell. VII. 13. qui fabulæ argumentum ex Odyssea trahendum esse monuit, ipsamque epigraphen ab Iro et Ulysse stipem procos rogantibus deducendam, qui enim stipem emendicabant videbantur quasi ossa legere. Emendationem loci a Petito propositam ut minus concinnam, prætermitto, in hoc tamen verum perspexisse videtur v. cl. quod caput Ulyssis tanquam Manis (cf. Athen. l. l.) pro scopo propositum dixerit. Eundem locum, ni fallor, respexit Schol. Lycophr. ψ. 778. Πληγαῖς ὑπείκων καὶ βολαῖσιν ὄσσεάκων. Ubi Schol. Παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὄσσεάκῳ, ἢ μὴν παρ' Ὀμήρῳ· παρ' Ὀμήρῳ γὰρ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοῶς ποδὶ πληγαῖς ὑπὸ Κτησίππευ, ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὤμων ὑπ' Ἀπιδίου. Cf. etiam Tourp. in Suidam. Tom. II. p. 472. Eustath. ad Il. β'. p. 344. l. 22. ἔτι ἰστίον καὶ ὅτι ἀγκυλὴ ἢ μόνον ἢ ἀνωτέρῳ ῥηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἢ καμπὴ τῆ ἀγκῶνος· καὶ ποτηρεῖα γένος χηρησιμὸν εἰς κοττάβης· παρὰ τὸ ἀγκύλον, τὸ ἐπικαμπές, καὶ στρεβλὸν καὶ σκόλιον καὶ ἐπικεκλασμένον· ἠγκυλῶν γὰρ, φασί, τὴν δεξιάν, οἱ τῆς κοττάβους προΐήμενοι, κυκλῶντες αὐτήν· ἔς δὴ κοττάβης ἀγκυλητῆς Αἰσχύλος ἔφη. Ἀγκυλητῆς κοττάβους citat etiam Schol. Aristoph. ad Pacem ψ. 1243. ubi abrasso sinistro brachio τῆ τ male legitur ἀγκυλητῆς. Cf. locum, et quæ ad ψ. 342. ejusdem Comœdiæ, quæ hoc ludi genus plenius describunt.

II.

Testa aliquis Ulyssem percussit. Schol. Lycophr. ψ. 778. Vide notam superiorem.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

I.

Τινος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

Αἰσχύλος Παλαμήδη. Schol. Homer. Venet. a Villosino editus, ad Il. Δ'. 319. p. 120. Verba sunt Nauplii ad Ulyssem, vel forte Agamemnonem.

II.

Huc refer Fragm. Incert. XLVI. Vide quæ ibi annotata.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΒΑΛΗ. Βάλης Pauw. Heath. qui id quoque apud Galenum scriptum monet—Immo, et πρὸς πῖδῳ quod edidit Benti. in Epist. ad Millium p. 59.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

I.

ΤΟΙΣ ΚΕΡΑΣΙ. Quia τοῖς a Stanleio additum erat ut senarium compleret, Trochaicos plane ἀμίτρες, pari inscitia qua supra in Niobes Fragm. II. hic quoque confingit Pauw.

—ἀργυρηλάτοις

Κέρασι χρυσᾶ γόμια προσβεβλημένοις.

Deest utique vocula, quam frustra quæsieris. Ejus locum satis supplet articulus a Stanleio additus, quanquam et Κερασίν τε et Ἐν κέρασι scribi potest. Sed miror Heathium, rejecta voce χρυσᾶ ne articulum admitteret, ad Trochaicos etiam redigere voluisse Pauwianis vix numerosiores.

—ἀργυρηλάτοις

—κέρασι γόμια προσβεβλημένοις.

An ultimam in κέρασι pro correpta ante ς habuit vir cl.

II.

ΑΠΑΙΟΛΗ. Versum integrum conservavit Eustath. ad II. B'. p. 353. l. 23., eumque inter fragmenta a Stanl. prætermissa retulit Pauw. Ἴστίον δὲ ὅτι ἀπὸ τῆ ρηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται, ἢ ἀπάτη καὶ ἀποστήρησις. Αἰσχύλος,

Τίθηκεν αἰσχερῶς χρημάτων ἀπαιόλη.

Malim αἰσχερῶς. Eadem voce utitur Aristoph. Nub. γ. 1149.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

ΣΚΥΦΩΜΑΤΑ. Λέγει δὲ [Ἀρίσταρχος] καὶ ὡς Αἰσχύλος μὲν σημύσει τὸ σκυῖος ἐν τῷ, Πῆ χρυσότευκτα κ' ἀργυρᾶ σκυφώματα Eustath. ad Odys. O'. p. 1775. l. 21.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Huc forte pertinuisse credit Pauw. quod tradit Tzetzes ad Lycophr. γ. 778. Sed vide locum a nobis in ΟΣΤΟΛΟΓΟΙΣ citatum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΥΣ.

XV.

Fragmentum addit Pauw. inter ommissa a Stanl. ex Eustath. ad II. E'. p. 600. Σχίσματα γὰρ τῖσα καὶ θύσανοι· ὅθεν ἀρειθύσανοι κατὰ Παι-

Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβῃτ' αἰὲ σκόπος
 Τῆ γ' ἀγκυλήτῃ κοττάβῃ τῆμὸν κάρα.
 * * * * * ἔκτεμῶν
 * * ἠδῶσα χεῖρ ἰφίετο.

Duos ultimos versiculos recte disposuisse videtur Heathius, sed in priori legendum ἐκ τ' ἐμῶν cum Stanl. in curis secundis. Sed et prævit S. Petit. in Miscell. VII. 13. qui fabulæ argumentum ex Odyssea trahendum esse monuit, ipsamque epigraphen ab Iro et Ulysse stipem procos rogantibus deducendam, qui enim stipem emendicabant videbantur quasi ossa legere. Emendationem loci a Petito propositam ut minus concinnam, prætermitto, in hoc tamen verum perspexisse videtur v. cl. quod caput Ulyssis tanquam Manis (cf. Athen. l. l.) pro scopo propositum dixerit. Eundem locum, ni fallor, respexit Schol. Lycophr. ψ. 778. Πληγαῖς ὑπείκων καὶ βολαῖσιν ὄστράκων. Ubi Schol. Παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὄστράκῳ, ἢ μὴν παρ' Ὀμήρῳ· παρ' Ὀμήρῳ γὰρ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοῶς ποδὶ πληγαῖς ὑπὸ Κτησίππευ, ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὤμων ὑπ' Ἀπιδίου. Cf. etiam Tourp. in Suidam. Tom. II. p. 472. Eustath. ad Il. β'. p. 344. l. 22. ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι ἀγκυλὴ ἢ μόνον ἢ ἀνωτέρῳ ῥηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἢ καμπὴ τῆ ἀγκῶνος· καὶ ποτηρεῖα γένος χρησιμὸν εἰς κοττάβης· παρὰ τὸ ἀγκύλον, τὸ ἐπικαμπές, καὶ στρεβλὸν καὶ σκόλιον καὶ ἐπικεκλασμένον· ἠγκυλῆν γὰρ, φασί, τὴν δεξιάν, οἱ τῆς κοττάβης προΐεμενοι, κυκλῶντες αὐτήν· ἐς δὴ κοττάβης ἀγκυλητῆς Αἰσχύλος ἔφη. Ἀγκυλητῆς κοττάβους citat etiam Schol. Aristoph. ad Pacem ψ. 1243. ubi abrasso sinistro brachio τῆ τ male legitur ἀγκυλητῆς. Cf. locum, et quæ ad ψ. 342. ejusdem Comœdiæ, quæ hoc ludi genus plenius describunt.

II.

Testa aliquis Ulyssem percussit. Schol. Lycophr. ψ. 778. Vide notam superiorem.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

I.

Τινος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

Αἰσχύλος Παλαμήδῃ. Schol. Homer. Venet. a Villosino editus, ad Il. Δ'. 319. p. 120. Verba sunt Nauplii ad Ulyssem, vel forte Agamemnonem.

II.

Huc refer Fragm. Incert. XLVI. Vide quæ ibi annotata.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

ΒΑΛΗ. Βάλῃς Pauw. Heath. qui id quoque apud Galenum scriptum monet—Immo, et πρὸς πείδῳ quod edidit Benti. in Epist. ad Millium p. 59.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

I.

ΤΟΙΣ ΚΕΡΑΣΙ. Quia τοῖς a Stanleio additum erat ut senarium compleret, Trochaicos plane ἀμέτρους, pari inscitia qua supra in Niobes Fragm. II. hic quoque confingit Pauw.

— ἀργυρηλάτοις

Κέρασι χρυσᾶ γόμια προσβεβλημένοις.

Deest utique vocula, quam frustra quæsieris. Ejus locum satis supplet articulus a Stanleio additus, quanquam et Κέρασι τε et Ἐν κέρασι scribi potest. Sed miror Heathium, rejecta voce χρυσᾶ ne articulum admitteret, ad Trochaicos etiam redigere voluisse Pauwianis vix numerosiores.

— ἀργυρηλάτοις

— κέρασι γόμια προσβεβλημένοις.

An ultimam in κέρασι pro correpta ante ς habuit vir cl.

II.

ΑΠΑΙΟΛΗ. Versum integrum conservavit Eustath. ad II. Β'. p. 353. l. 23., eumque inter fragmenta a Stanl. prætermittit retulit Pauw. Ἴστίον δὲ ὅτι ἀπὸ τῆ ρηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται, ἢ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος,

τίθηκιν αἰσχερῶς χρημάτων ἀπαιόλη.

Malim αἰσχερῶς. Eadem voce utitur Aristoph. Nub. γ. 1149.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

ΣΚΤΦΩΜΑΤΑ. Λέγει δὲ [Ἀρίσταρχος] καὶ ὡς Αἰσχύλος μὲν σημύνει τὸ σκιῦος ἐν τῷ, Πῶ χρυσότευκτα κ' ἀργυρᾶ σκυφώματα Eustath. ad Odys. Ο'. p. 1775. l. 21.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Huc forte pertinuisse credit Pauw. quod tradit Tzetzes ad Lycophr. γ. 778. Sed vide locum a nobis in ΟΣΤΟΛΟΓΟΙΣ citatum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΥΣ.

XV.

Fragmentum addit Pauw. inter ommissa a Stanl. ex Eustath. ad II. Ε'. p. 600. Σχίσματα γὰρ τινα καὶ θύσαισι ὄθεν ἀρειθύσανοι κατὰ Παι-

σανίαν, Ἄρειος θύσανοι, οἰονεὶ ἀποσχίσματα παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένα.
Subdit Pauw. "Vicinum est Hesychii Ἀριθύσανοι, ἠνίοχοι et non di-
versum fortasse: Nota illud κατὰ Παιουσανίαν."

XVI.

Herculis sagittam, qua aquilam quæ Promethei jecur exedit
interfecerat, inter sidera relatam esse tradit Hygin. II. 15.

XVII.

Plutarch. in vita Pompeii p. 619. B. πρὸς δὲ Πομπηίου ἔοικε τῷτο
παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Αἰσχύλος Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρα-
κλῆα, σωθεὶς ὑπ' αὐτῷ καὶ λέγων,

Ἐχθρῷ πατρός μοι τῷτο φίλτατον τέκνον.

Hæc itaque erant in fine fabulæ.

XVIII. XIX. XX.

Huc transfer ex INCERTIS LVI. LVII. LVIII.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

I.

γ. I. ΣΙΤΟΥΜΕΝΟΝ. Σιτωμένην scribendum erat, sed nos præter-
vidimus. Mox δύσθανον exhibet Athen.

γ. 2. ΜΕΣΑΚΤΑ ΠΛΕΥΡΑ ΠΡΟΣΠΤΥΟΙΣ ΠΕΠΛΕΓΜΕΝΗΝ. Μίσαν τὰ
πλευῖρα πρὸς πτύοις πεπλεγμένην voluit Casaub. in loco Athenæi. Con-
tra, vulgatam tuetur Pauw. qui μέσαστα in medio fracta, a μίσις et
ἄγω deducit, προσπτύοις adspuas vertit, ac totum locum sic interpre-
tatur. Adspuas infelicem et miseram phaba, irretitam latera in
medio fracta, dum cibum quærit. Sententiam hujus fragmenti
incertam vocat Heath. sed Casauboni emendationem, πρὸς πτύοις,
apud ventilabra, contra Pauwium defendit. Priorem versum
pulchre, secundum non admodum infeliciter restituisse videtur
Botheus,

Σῖτον μὲν ἔν δύσθνον, ἀθλίαν φάβα,

Μεσάτια πλευῖρα προσπτύοις πεπλεγμένην.

Cibum quidem infelicem, miseram phaba per media latera percussam,
spreveris.

II.

ΑΕΛΠΤΟΙ. Vel ἄαπτοι, vel ἄληπτοι cum Hesychii editoribus le-
gendum, ex ipsius glossa patet.

III.

ΑΜΑΛΑ. A nominativo ἄμαλις deducit Pauw. et pro Ἀμαδα apud Etymol. in Voce Ἀμάδιος, ἄμαλα reponendum censet; locum Etymologici, qui nunc legitur, Ἀμάδιος ἄμαδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος, ἐπιρρήματικῶς, ἄμα τῷ προσελθεῖν ἀπὸ τῷ ἄμα ἀμάδιος, sic emendans; Ἀμαλα, τὴν ναῦν Αἰσχύλος. Deinde articulo novo, Ἀμάδιος, ἐπιρρήματικῶς, ἄμα τῷ προσελθεῖν κ. τ. λ.

IV.

ΕΠΑΣΩ. Α πάομαι scil. in Aor. Med.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

IV.

ΑΝΗΡΗΣ. Absurde Pauw. ab α bene et ἄρω apto, deducit, q. d. bene compositus, bene adaptatus, cum planissime sit ab ἀνῆρ ut ex glossa patet.

V.

Quinto nos fragmento locupletavit Herodiani liber MS. περὶ διχρόνων, apud Brunck. in Lex. Sophocl. voce Φᾶρος, ubi legitur, ἀναλογώτερόν ἐστι τῷ ἐκτείνοντος τὸ α, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις,

Ἐμοὶ γένοιτο Φᾶρος ἴσον ἔρανῳ

quem locum tamen corruptum iudicat Pors. ad Orest. v. 9.

ΣΕΜΕΛΗ.

Tit. Plenus titulus erat ΣΕΜΕΛΗ ἢ ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ. quod discimus ex Schol. Hom. Venet. ad Il. Δ'. 310. p. 120. Αἰσχύλος . . . ἐν Σεμέλη ἢ ὑδροφόροις. Chorus forte constabat e Virginibus urnas ferentibus.

II.

ΑΣΤΕΡΚΤΑ. Hesych. τὰ ἐ δυνάμιν κατασχεθῆναι. Ex hac interpretatione legendum videtur ἄσκητα, ut emendaverunt Critici.

III.

Cf. Joan. Meurs. Græc. Feriat. in Voce Ἀμφιδρόμια.

IV.

Huc refer ex INCERTIS Fragm. CLIII.

V.

Αἰσχύλος . . . . ἐν Σιμέλῃ ἢ ὑδροφόροις.

Ζεὺς ὃς κατέκτα τῆτον. Verba sunt cujusdam, forte nutricis, de Baccho cum Semele ἰμβροτήτῳ. Vide Fragm. I.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

ΦΕΡΕΙΝ. Post φέρειν plene distinguit Jungermannus ad Pollucem, proximum versum interrogative legens, probante Pauw. qui quaerit an forte hoc drama fuerit Satyricum, cui titulus Σίσυφος δραπέτης, quod præter titulum suadere videtur color Fragmenti III.

II.

ΙΔΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥΧΟΣ ΕΚΚΑΘΗΛΩΝ ΦΩΣ ΑΘΡΕΙ. In Edit. Pollucis Hemsterhusiana editur,

Σὺ δ' ὁ σταθμῦχος εἶ καταλλῶψας ἄθρει.

quod Pauwio non displicet. Sed et mox legendum proponit,

Ἴδὸν σταθμῦχος ἐγκατίλλων φῶς ἄθρει.

Quam lectionem omni sensu carere affirmat Heathius, emendatione Tib. Hemsterhusii contentus, quam sic interpretatur; *Tu vero familias pater, apte adductis oculorum palpebris, adspice sodes.*

III.

ΑΛΛ' ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ κ. τ. λ. Trochaice scribit Pauw. ut vulgo legitur apud Ælian. Hist. Anim. XII. 5.

Ἄλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθιος ὡς δ' ὑπερφυής.

recte, modo scripsisset Σμίνθιος, ut dactylus non peccaret in proprio nomine. Sed, ut mihi videtur, præstaret σμίνθος.

V.

ΑΜΒΩΝΕΣ. Hesych. Ἄμβῶνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκύωνι καὶ Σισύφῳ. Junge Erotian. in Ἄμβῳ p. 18. Καὶ γὰρ οἱ Ῥῶδιοὶ ἀμβῶνας καλεῖσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις. Μίμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι.

ΣΦΙΓΞ.

ΣΤΕΦΑΝΟΝ. Στέφανος Grot. Tribus modis hæc tentat Pauw.

A. Τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος; B. Ἀρχαῖος· στίφος
Δεισμῶν ἄριστον ἐκ Προμηθέως λόγου.

Vel absque dialogo,

Τῷ δὲ ξίνῳ γε στίφατος ἀρχαῖος· στίφος
Δισμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθεῖως λόγῳ.

Et ad λόγῳ subaudit *ιερῷ*, ad λόγῳς *ιερῶς* alludens. Sed nihil mutandum præter ἄριστος in ἄριστοι. Vide Pr. Solut. Fragm. XI. Not. Varr.

II.

ΣΦΙΓΓΑ. Bene monet Pauwius hæc usque ad *πίμπει* e Sphinge desumpta esse, reliqua ex Agamemnone; nam sic Aristoph. Schol. hoc modo legendus: Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν—ταῦτα δὲ ἐκ τῆς Σφιγγὸς Αἰσχύλου. Θέριος δὲ ἕρις, ἡ πολεμῶσα Θεβαίους τύχη, τὸ τε *Ξυν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι*, ἐξ Ἀγαμέμνονος ἐκ τῆς κ. τ. λ. Sed et ad Agamemnonem pertinebat etiam *πίμπει*, unde quæ a Sphinge servantur initium faciant versus Hexametri,

Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανι κῆρα.

III.

ΚΝΟΥΣ. Ad locum Hesychii a Stanl. allatum addendum erat, τινὲς δὲ φασιν Κνῦν μὲν ἦχον, χνύην δὲ μέρος τῆ ἀξονος ἢ χοίτικος.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

Telephum scripserunt Ennius et Attius, sed utrum Æschylum an Euripidem transtulerint non liquet. Attius plerumque Æschylum secutus est.

III.

Schol. Aristoph. Acharn. γ. 331. Ψίαθοι ἀνθρώπων προσενήνοχον ὅι φασί παῖδα εἶναι τῶν Ἀχαρνέων πάνυ κωμικώτατα. Τὰ γὰρ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγωδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τήλεφος, κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχη παρὰ τοῖς Ἕλλησι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβάν.

IV.

Vide ad Iphig. Fragm. III.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

I.

ΑΔΩΝ. Hos duo versus male a Salmasio emendatos esse censet Pauw. ipse quidem refingens ad hunc modum,

Ἄδων τὰδ' ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίῳ
Δέκτρων, ἀνίμῳ (vel ἀπειμῳ) βλεμμάτων γ' ἐπήβολος.

H. e. Heathio interprete; *Hæc canens virginibus a toro nuptiali*

puris, ab eo, ut illa me intuerentur adeptus; aut, quid eorum aspectu significetur callens. Aliter tentavit Valcken. ad Phœniss. γ. 953.

Γάμων γὰρ ἀγναῖς παρθένοις, γαμηλίω
Λέκτρων ἀπειθῆς, βλεμμάτων ῥίπει βολή.

Puris enim virginibus, nuptialem torum aversata, declinatur oculorum acies. In quibus Heathium haud injuria offendunt γάμων et γαμηλίω λέκτρων, idem prorsus significantia, in eadem sententia posita, tum phrasis illa λέκτρων ἀπειθῆς, pro *torum aversata*, et ipse color sententiæ. Itaque sic potius rescribit,

Αἰδῶς γὰρ ἀγναῖς παρθένοις, γαμηλίω
Λέκτρων ἀπειροῖς, βλεμμάτων πρέπει βολῆ.

Pudor enim apud puras virgines nuptialis tori inexpertas, oculorum intuitu manifeste se prodit. Ad locum illustrandum contulit Th. Gataker. (Advers. Miscell. Posth. c. X. p. 503.) Apollon. Rhod. de Hypsipyle Jasonem excipiente, Argonaut. I. 790.

— ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσσε βαλῆσα,
Παρθενικὰς ἐρύθηνε παρητίδας.

Et quod de pube Spartana Xenoph. de Laced. Rep. p. 679. Σιγῆ μὲν πορεύεσθαι, παραβλέπειν δὲ μηδαμοῖ, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πρὸ τῶν πόδων ὄρᾶν. Vide ibi plura. Totum locum sic emendat Toup. in Suid. Tom. III. p. 135.

Κάτω γὰρ ἀγναῖς παρθένοις, γαμηλίω
Λέκτρων ἀγύστοις, βλεμμάτων ῥίπει βολή.

Κάτω ῥίπει virginalis est verecundiæ, ut bene monet vir cl. qui κάτω ὄρᾶν citat ex Ælian. Varr. Hist. XII. 1., ῥεψάσης μὲν κάτω ψυχῆς ex Synes. de Insomniis p. 142., et σιωπῶντος καὶ κάτω βλέποντος ex Plutarch. de Orac. Defect. Tom. II. p. 411. Et hæc quidem emendatio præ cæteris, alioqui satis ingeniosis, mihi placet.

II.

γ. 1. ΝΕΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ. Hæc verba Plutarchi, non Æschyli esse censet Pauw. Sed bene monet Heath. ne levissimam quidem fuisse causam cur ita putaret vir cl. et hæc ipsa verba bis a Plutarcho Æschylo diserte tribui, nempe De Prof. in Virtut. sentiend. p. 81. et in Amatorio p. 676. Porro ut hoc fragmentum cum præcedente melius cohæreat cum Gatakero legit γυναικος δ'.

ibid. ΟΥ ΜΕ ΜΗ ΛΑΘΗ. Vide Diog. Laert. IX. Segm. 42, in Vita Democriti, de quo narrat, eum, κόρης ἀκολούθησας τῷ Ἰπποκράτει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπάσασθαι, χαῖρε κόρη· τῇ δὲ ἐχομένη χαῖρε γύναι. Καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς τυκτὸς διεφθαρμένη. Qua de re plura videas apud Gataker. de Stylo Nov. Instr. c. II. p. 80. et Advers. Miscell. p. 503.

γ. 2. ΓΕΓΡΥΜΕΝΗ. Sic Stanl. et Grot. pro γεγευμένη sed errorem correxit ipse Stanl. in Notis. Γεύεσθαι hic est, *virum experta*.

¶ 3. ΤΟΥΤΟΥ. Τέτων recte Toup. in Suid. loco ad prius fragmentum citato.

ibid. ΙΠΠΟΓΝΩΜΟΝΑ. Argutatur hic Pauwius dum Salmasio more suo obloquitur, quasi is θυμὸν ἰππογνώμονα equo, non ei qui equum inspicit, tribuisset. In eadem enim interpretatione cum Salmasio ipse consentit, *Animum habeo quo fœminarum lasciviam probe dignosco.* Hesychium autem advocat, ἰππογνώμων· ἵππους διαγινώσκων ἰγκύεις ἢ μή, quæ quidem interpretatio, ut viro cl. videtur, non est aliena ab his Æschyleis quæ τὴν ἀνδρὸς γεγευμένην commemorant. Cum Pauwio contra Salmasium facit etiam Heath. Salmasii interpretatione vel minus perpensa vel minus intellecta. Sed Salmasium tuetur Gataker. Advers. Miscell. p. 504. Cf. etiam Hoogeveen. ad Viger. de Idiotism III. 5. p. 7.

III.

ΠΕΖΟΦΟΡΟΙΣ ΖΩΜΑΣΙΝ. “*Oraria* quid essent docuit nos ad h. l. Casaubonus; cum vulgo ejus vocis notio etiam doctissimis esset ignorata. Ego unde dicta sint dicam. *Orarium* est vel segmentum vel lorum quod ad *oram* vestis assuitur, atque inde orario nomen, quæ vox fasciam vel institam significat; non igitur ab *ore*, sed ab *ora* vestis cui adnectebatur. *Oram* vestis Græci *πίζαν* vocant; unde *πιζοφόροι χιτῶνες* Æschylo. Fasciam autem vel zonam, quæ adponebatur ornamenti gratia, ad illam extremam *oram*, *πιζίδιον* Græci nuncuparunt, quod ad verbum est *orarium*.” Salmas. in Vopiscum p. 409. Idem vero p. 397. *πιζοφόρος χιτῶν*, *tunicam talarem* interpretatur, citatis non solum hoc Hesychii sed duobus Pollucis locis. “*οἱ δὲ παρὰ τὰς ὤας παραφαῖ καλῶνται πίζαι καὶ πιζίδεις, καὶ περιπίζα τὰ οὕτως περιουφασμένα. Οἱ δὲ πιζοφόροι χιτῶνες, ἢ οἱ ποδήρεις ἢ οἱ πίζας ἔχοντες.* Et rursus, *τόδε ζῶμά ἐστι μὲν ἰωνιτῆδειον ἐνδύναι, πίζας δὲ ἔχει ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ πιζοφόρα ζώματα ἀποκαλῶν. Πιζοφόρα αἱ in Æschylo talares interpretabantur.* Hesych. *Πιζοφόροις ζώμασι κ. τ. λ.* (Vide Not. Stanl.) Sic *πιζοφόρος χιτῶν* Græcis tunica est quæ *πίζας*, hoc est pannos et institas per extremam *oram* subsutas habet, et quæ ad talos usque demissa est. Tales erant Romanarum matronarum tunicæ; *talares* scil. et institis ornatae. Horat. Sat. I. 2.

Quarum subsuta talos tegit instita veste.”

Hæc ille. Vide ibi plura.

ΤΡΟΦΟΙ.

I.

ΔΙΚΡΑ. Hesych. *Δίκρα ὄψις· ἢ διπλῆ. Αἰσχύλος Τρόφοις. Δίκραιρα ἔψας, ἢ διπλῆ* conjecit Toup. in Hesych. Tom. III. p. 210. juxta Apoll. Rhod. IV. 1613.

Αὐτὰρ ἵπαι λαγόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
Κήτειος ἀλκαίη μῆκύνετο——

Ubi Schol. *Διπλῆ· Τοιαύτη γὰρ ἢ τῆ Τρίτωνος ἕρα, διηρημένη εἰς δύο.* Sed
2 E

pro δίκρα, δίκρα conjecit idem vir cl. Tom. IV. p. 165. ex Ptolem. Hephæst. p. 324. Edit. Gale, ἢ καὶ δίκρα καὶ ὀξυωπιστάτην φησὶ γινώσθαι.

II.

Hesych. Πιδόικυ χαλιδόνος· συνοίκυ, Αισχύλος Τροφῶϊς. Πιδόικου scil. pro μετοίκυ.

III.

Ἐψιῶσα. Phot. Lex. in Voce. Ἐψιῶσα· τροφῶϊς διδῶσα χάριδω. καὶ τὰ ἰψητά. Αισχύλος ἐν Τροφῶϊς. Βιοτὴν αὐξίμον ἰψηῶσα, Ἰππῶναξ.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

Ἐψιπύλη ἐν ὄπλοις volunt nonnulli, sed perperam, prava interpunctione decepti apud Schol. Apollon. I. 773. q. v. in Notis Stanl. ad fragmentum sequens.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Auctor Argumenti Philoctetis Sophoclei : Κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἢ μυθοποιῶν. Philoctetem scripsit Attius, quem potius crediderim Æschylum quam Sophoclem transtulisse.

I.

ΠΟΤΙ ΜΕ. Cum hoc sit a Grotio apud Stob. locum sic potius ad vulgatam scripturam revocandum esse censet Pauw.

ὦ θάνατε παιᾶν μὴ μ' ἀτιμάσῃς μόλις,

cujus versus constructionem cum non perspexisset Heathius (videtur enim vertisse, *O mors opifera ne dedigneris ad me venire*, cum vertendum erat, *O mors opifera ne dedigneris quin ad te veniam*) invenuste legit, ὦ θάνατε παιᾶν, μὴ μ' ἀτιμάσῃς, μόλις. Παιᾶν habet Edit. Stob. Oporin. et mox post μόνος omittit γάρ.

ψ. 3. ΝΕΚΡΩΝ. A Grotio hoc quoque, sed νεκρῶς e Stob. revocavit Pauw. ut ἀπτεται non sit *tangit*, sed *annectitur*, *adhæret*, ἀνάπτεται. Νεκρῶν vero recte prætulit Heath.

II.

ψ. 1. ΤΙΣ Δ' ΑΝ ΓΕ. Exstat hoc apud Plutarch. An seni sit gerenda resp. p. 789. A. ubi τίς δ' ἂν σε legitur, quod recte prætulit Pauw. Posterius etiam hemistichium iterum legitur in Solone p. 89. E.

ψ. 2. ΩΣ. Vel pro οὕτως, quod ad præcedentia referendum, ut hæc ironice dicantur, vel interrogative hæc legenda censet Pauw. ὦς autem non pro αὐτως sed pro ὥστε positum esse recte docet Heath.

IV.

Ἦ ΘΑΝΑΤΕ ΠΑΙΑΝ. Hoc ad primum fragmentum referendum esse monuit Pauw. Citatur, sine auctoris nomine, a Max. Tyr. Dissert. XIII. Segm. 5. Ed. Davis. una cum Fragm. IX.

Ἦ πῶς, ἀφήσω σι;

ὁ Φιλοκτῆτης λέγει. Ἄνθρωπε, ἄφες, καὶ μὴ βία, μηδὲ λοιδορεῖ τοῖς Φιλτάτοις, μηδὲ ἐνόχλει τὴν Δημίων γῆν.

Ἦ θάνατε Παιάν,

εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμιος κακὸν κακῷ, ἢ ἀποδέχουμαι τῆς εὐχῆς.

V.

ΦΑΓΕΔΕΙΝΑ, Η ΜΟΥ. Φαγίδαίνα scribendum erat, quod edidit Stanl. in Notis. Φαγίδαίνα γ' ἢ μὴ, vel Φαγίδαίνα δὴ μὴ Pauw. ne versus hiet. Simplicius forte Φαγίδαίνα ἢ μὴ. Φαγίδαίνα γ' ἢ μὴ, suo more, Heath. Porro hunc versum ab Euripide depravatum fuisse, qui pro ἰσθίει, θοιᾶται adhibuerat (scripsit itaque σάρκα non σάρκας) docet Aristot. Poet. c. 37. Ed. Tyrwhitt. Οἷον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος ἰαμβεῖον Αἰσχύλῳ καὶ Ευριπίδῳ, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίως εἰωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεσθαι καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτη ἰποίησι,

Φαγίδαίνα, ἢ μὴ σάρκας ἰσθίει ποδός.

Ὅ δὲ ἀντὶ τῷ ἰσθίει τὸ θοιᾶται μετέθηκε.

IX.

Nonum fragmentum e Max. Tyr. Dissert. XIII. Segm. 5. Ed. Davis. adducit Heath.

Ἦ πούς ἀφήσω σέ.

Vide quæ ad Fragm. IV.

X.

Decimum fragmentum attulit Pauw. e Schol. ad Aristoph. Ran. γ. 1430.

Σπερχεῖε ποταμὲ, βένομοί τ' ἐπιστροφαί.

ubi Schol. Ἦπὸ βῶν κατανημομένοι. Ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτῆτη Αἰσχύλου.

XI.

Huc refer ex INCERTIS fragm. CXLII.

XII.

Ὁκόρνυς. Phot. Lex. in Voce. Ὁκόρνυς τῆς πάροπας. Αἰσχύλος Φιλοκτῆτη οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελίβους. Ἀττελίβους ex Hesych. legendum monuit Schleusner. Πάροπες sunt locustarum genus.

VII.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ. Occurrit etiam Sept. Theb. γ. 654.

IX.

Ad illud Aristophanis Ran. γ. 942.

Πρώτιστα μὲν γὰρ δὴ γ' ἴνα τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας,
'Αχιλλία τιν' ἢ Νιόβην τὸ πρόσωπον ἔχῃ δεικνύς.
Πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γυρίζοντας ἔδδ' τετί.

Schol. Ὡς αὐτῆ εἰσφέροντος ἐν δράμασί τινα κεκαλυμμένον· ὁ Ἀχιλλεύς δὲ καθή-
μιός ἐστι καὶ ἐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίῳ ἢ
Ἐκτορος λύτρους. Οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς φθίγγεται. Ἄλλως· Εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξίῳ
'Αχιλλία, ἢ Ἐκτορος λύτρους· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόνει, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν
φθίγγεται.

X.

Decimum fragmentum e Schol. Eurip. Guelferbyt. ad Andromach. γ. 1. attulit Botheus.

Ἔθθα καὶ τὴν Χρῦση καὶ τὴν Λυρῆσον ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσοισιν· ὡς ὁ
Αἰσχύλος, Λυρῆσιδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίῳ ὄθεν (malim
ἔθθα) καὶ ξίως ἰστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν, λέγων, Ἀνδραίμονος γένεθλον Λυρῆσιου,
ὄθεν περ Ἐκτορος ἄλοχον ἤγαγε φίλην. quæ sic emendat Both.

Ἀνδραίμονος γένεθλα τῆ Λυρῆσιου,
ὄθεν περ Ἐκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

XI.

Hanc forte fabulam, vel aliquam certe quæ Troica spectabat respexit Schol. Hom. Venet. a Villoisono editus Il. B'. 369. p. 85. Τὴς Φρυγᾶς ὁ ποιητὴς διατέλλει· ὁ δὲ Αἰσχύλος συνέχειν· et rurs. γ. 370. Οἱ νεώτεροι τὴν Τραίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν· ὁ δὲ Ὅμηρος ἔχ' οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχειν. Eadem fere habet Eustath. ad Il. B'. p. 364. l. 42.

XII.

Schol. Hom. Venet. ad Il. x'. 351. p. 491. Ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀλη-
θείας ἀνίστάμενοι χερῶσιν περιόηκε πρὸς τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν Φρυξί. Locum
forte respexit Virgil. Æn. I. 484.

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

XIII.

Hesych. Τιτῆναι· Βασιλίδι ἢ Ἐκτορος λύτρουϊς. Corrigendum, Τιτῆναι·
Βασιλίδεις (vel potius f. τιτῆνῃ· Βασιλίδι) Αἰσχύλος Φρυξίῳ ἢ Ἐκτορος λύτρουϊς.

XIV.

Athen. l. 18. p. 21. F. Ἀριστοφάνης γέν' παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἢ περὶ

τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πῶς· ποιεῖ αὐτὸν τὸν Αἰσχύλου λόγοντα· τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ χεῖματα (malim σχήματα) ἰποῖεν. Καὶ πάλιν τὸς Φρύγας οἶδα θεωρῶν ὅτι τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδα ἤλθον τιθιῶτα, πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ σχηματίσαντας. Quæ sic forte sunt restituenda,

Τοῖσι χοροῖς * * * * * αὐτὸς τὰ σχήματ' ἰποῖεν.

Καὶ πάλιν,

Τὸς γὰρ Φρυγίαις οἶδα θεωρῶν,
 Ὅτι τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι
 Τὸν παῖδ' ἤλθον τιθιῶτα,
 Πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ
 Σχηματίσαντας————

Ubi ad apparatus scenicum hujus tragœdiæ sine dubio respexit Comicus.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

ΕΡΡΩΔΙΟΣ. Corruptum hoc fragmentum pejus etiam corruptit Pauw. sic legens,

Ἐρρώδιος γὰρ ὑψοθεν ποτάμιος·
 Ὅν ὡς ἐπληξεν ἤδ', υἱὸς χ' εἶλ' οἴμασιν.
 Ἐκ τῶδ' ἀκανθα ποτιῖς βοσκήματος
 Σήψιι παλαῖον δέσμα καὶ τριχοῖρῦνις.

“quem ut percussit pastinaca, in medio statim impetu cepit filius; Pastinaca in ardeam radium immisit, et sic pastinacam una cum ardea cepit Telegonus.” Hæc Pauw. Heathius vero sic emendat,

Ἐρρώδιος γὰρ ὑψοθεν ποτάμιος
 Ὅρθω σε πλῆξει, γήδνος γε λύμασιν.
 Ἐκ τῶδ' ἀκανθα ποτιῖς βοσκήματος
 Σήψιι κ. τ. λ.

Ardea vero ex alto advolans stercore te feriet, alvi quidem retrimen-
 tis. Ex hoc vero aculeus belluæ marinæ pellem tibi senilem et calvum
 corrumpet. Et eodem fere modo ante Heathium legerat Valcken,
 Diatr. Eurip. p. 286.

“Ὅρθω σε πλῆξει, γήδνος χιλιμασιν, vel χιλώμασιν, nam utrumque dat
 Hesych., χιλῶσθαι et χιλῶσθαι, ventris fultura te feriet. Æschylo
 dramatis Ψυχαγωγῶν argumentum Homeri præbuit Νεκυία, atque ista
 Tiresiæ verba fuerunt ad Ulysses, qui mortuus ἀκανθοπλήξ secundum
 Sophoclem, quem plerique in hac re sunt secuti.” Hæc vir
 cl. De morte Ulyssis varia traduntur. Plerique volunt eum
 a Telegono filio suo, inscio, sagitta vulneratum occidisse, ita
 tamen ut oraculum ei a Tiresia datum, Odys. λ'. §. 133.—θάνατος
 δὲ τοι εἰς ἀλὸς ἴσται, non effugeret, cum os pastinacæ sagitta illa præ-
 ferret. Hic autem paulo aliter res narratur; ardeam scilicet alte
 volantem sordes in ipsum dejecisse, in quibus cum esset os pasti-

nacæ, illud cuti ejus mortiferum vulnus intulisse. Porro in Edit. Hom. Oxon. 1782. verba ipsa Schol., etsi corrupta, emendatius tamen leguntur,

Ἐρώδιος γὰρ ὑψοθεν ποτάμενος
Ὅν ὡς ἐπληξε νήδους κοιλώμασιν,
Ἐκ τῶδ' ἀκάνθα κ. τ. λ.

II.

EPMAN. Ex his versibus unum Hexametrum facit Both. Non male.

IV.

Hoc fragmentum ex Polluce plenius adfert Heath.

Καὶ σκυοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἰριπίων.

V.

Σταθερῆ χρέματος. E Suida in σταθερὸν hoc attulit Botheus. Exstat etiam apud Phot. Lex. sed ibi χεύματος, quod et inter VV. LL. a Suida notatur. Photii verba sunt, in Voce, Σταθερὸν ὄξυν, ἰσχυρον ἢ θερμὸν . . . . . τινὲς καὶ ἐπὶ τῷ στασίμῳ, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς, σταθερῆ χρέματος. Σταθερὸν χρέμα erit *quietus* s. *taciturnus amnis*, σταθερὸν χρέμα, *res stabilis*, sed prior lectio mihi præplacet. Tota glossa apud Photium cum Suida convenit, excepta varietate lectionis unde invicem uterque corrigi possit.

VI.

Sextum fragmentum e Schol. Apollon. II. 846. attulit Pauw. Verba Schol. sunt, ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνη καλῶσι Τιμοσθένης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαίραν. Proserpina Δάειρα vel Δαίρα dicta est ab Atheniensibus, quod ejus mysteria celebrabant gestantes lampadas quas δᾶδας vocabant. Phavorinus, Δάειρα, ἢ Περσεφόνη παρ' Ἀθηναίους, παρὰ τὴν δᾶδα, ἐπειδὴ μετὰ δάδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια, ἢ ὅτι δᾶδα φορεῖ. Et rurs. Ὅτι δὲ τὴν Δαίραν, Περσεφόνην καλῶσι, Δημοσθένης τε καὶ Αἰσχύλος μαρτυροῦσι. Vide etiam Eustath. II. Ζ'. p. 510. et II. Δ'. p. 347. et qui hæc attulit, Potter. in Lycoph. γ. 710.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Frustra pro titulo hujus fabulæ reponere vult *ισοστασία* Th. Rheinesius V. L. II. 1. Athenæum adducens auctorem, apud quem, Lib. III. ult. et IV. 4. p. 134. laudatur Alexidis Comici *ισοστασίαν ἀquabilitas*, (bilancis scil. a Jove suspensi) cujus fabulæ argumentum ab Æschylo desumptum credit. Sed ipse opinionem suam retractavit in Epilogo p. 610. Argumentum ex Homeri II. κ'.

desumptum dicit Stanl. ubi Jovem Achillis et Hectoris fata vel animas ponderantem effinxit; sed de Achille et Memnone potius intelligendum esse docent ipsa fabulæ fragmenta. Cæterum huc forte referri debet Fragm. quod nos inter INCERTA retulimus, CLXIX.

II.

Huc etiam pertinet locus apud Schol. Homeri Venetum II. X. 210. p. 488. Κῆρας τὰς Μοίρας λέγει, ἢ τὰς ψυχὰς, ὡς εἰδέξατο φαυλῶς Αἰσχύλος· ἐπάγει γὰρ τὴν μίην. Nec abludit Eustath. in II. Θ'. p. 699. l. 30.

IV.

γ. 1. ΕΝΔΑΤΕΙΣΘΑΙ ΤΑΣ ΕΑΣ ΕΥΠΑΙΔΙΑΣ. Recte vidit Pauw. Grotii emendationem, *ἐν δαιτὶ δ' ἄσει*, importunam esse, cum revera verbum *ἐνδατεῖσθαι* a Poeta adhibitum fuerit, sed alio modo, quem Plutarchus, nexum orationis suæ conservans, in infinitivum mutavit, eademque de causa *ἰὰς* pro *ἐμάς* scripsit. Versus erat forte Æschyleus,

Ὁ δ' ἐνδατεῖτο τὰς ἐμάς εὐπαιδίας.

τὰς δ' ἐμάς Scal. ad Catull. p. 70. Vel si versum in principio mutilum statues, nihil opus erit mutatione, sic enim *ἐνδατεῖσθαι* pendere potest ex præcedentibus. Vix opus est ut moneam verbum *ἐνδατεῖσθαι* non semper malam significationem habere.

γ. 2. ΜΑΚΡΑΙΩΝΟΣ ΒΙΟΥ. *Μακραιώνας βίος* Grot. et sic Plato de Rep. p. 383. B. optime.

γ. 3. ΕΙΠΩΝ. *Εἰπεῖν* mavult Heath. q. d. ut *uno verbo dicam omnia*, sed ita languet sententia, et phrasis ipsa minus concinne pro *ἀπλῶς εἰπεῖν* ponitur. Hunc et seq. versum sic legit Pauw.

Ξύμπαρτα τ' εἰπὼν, θεοφιλεῖς ἐμάς τύχας,
Παιῶν ἐπευφήμησεν, εὐθυμῶν ἐμέ.

Παιῶν' pro Παιῶνι mavult Heath. qui et *εὐθυμῶν* apud Stanl. typographico errore ortum putat, pro *εὐθυμῶν*, quod est apud Platon. et Euseb.

γ. 4. ΕΠΕΥΦΗΜΗΣΕΝ ΕΥΘΗΜΩΝ. *Ἐπευφήμησεν εὐθυμῶν* Scal. apud Catull. p. 70. prius male, posterius recte, et sic Plato et Euseb. l. l.

V.

ΑΝΗΚΙΔΟΤΙ. *Ἀνηκίδιτι* cum Guieto mavult Pauw. quam cum Salmasio *ἀνηκίδωτοι*. Sed *ἀνηκίδωτοι* est vox ipsissima Hesychii.

VI.

ΑΥΡΙΒΑΤΑΣ. "Hesych. *Αὐριβάτας· Αἰσχύλος, τὸ αὐριον ἐπὶ τῷ ταχέως τίθησι*. Nihil insulsius: nam sic pro velocitate succedit tarditas: *αὐριον* et *αὐρίζειν* ad moras pertinent, ut notum. Locus est corruptus, et scribendum τὸ αὐρι quod male productum a scribis; sic et

distinguendum : *Αὐριβάτας*· *Δισχύλος* τὸ αὐρὶ ἐπὶ τῷ ταχύως τίθησι, καὶ ὁ αὐτὸς *Ψυχαστασίας* οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα· *ταχυβήμων*. *Ita effert nomen : ταχυβήμων*, quo modo legendum haud dubie, est ipsa Grammatici expositio : *αὐριβάτας* pro *αὐρηβάτας*, κατ' εὐφωνίαν, dictus est tragice ὁ *ταχυβήμων*, qui cum auris currit et velocissimus est." Hæc Pauw.

VII.

Jovem cum reliquis Diis in machina apparuisse constat ex Polluce IV. 130. Ἀπὸ δὲ τῆς θεολογίας, ἕντος ὑπὲρ τὴν σκῆτην, ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοὶ, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν *Ψυχαστασία*. Ἡ δὲ γέραςος μηχανισμὸς τί ἐστὶ, ἐκ μετεώρου καταφερόμενον, ἐφ' ἀρπαγῆ σώματος, ᾧ κεχεῖται ἡ Ἥως ἀρπάξασα τὸ σῶμα τῆς Μίμωρος.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Omittitur in Catalogo. Sed huc referendum est ex INCERTIS Fragm. CLXXI.

INCERTA.

II.

Το τοι. Monet Pauwius hæc et duo seqq. fragmenta apud Stobæum, incerto poetæ non Æschylo, a Grotio adscribi. Sed Æschylo adscripsit Grotius in Excerptis. Quin tria hæc fragmenta ita inter se connecti monet Heath. ut orationem continuam constituent apud Theophilum Antiochenum II. 54. p. 256. Edit. Wolf., ubi hæc ex Æschylo nominatim laudato excitantur.

IV.

ΟΡΑΣΙΣ κ. τ. λ. Ad finem versus prioris plene distinguit Heath. sublata distinctione post finem secundi, tertium ex Theophili Codicibus sic emendat,

Ἐξῆς δ' ὀπάξει δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

Statim persequitur ex transverso, nonnunquam a tergo. Quartum etiam versum ex Theophilo sic legit,

Οὐδ' ἰγκαλύπτει νύξ κακῶς ἐργασμένα.

Quintum denique versum, quem sic edidit Grotius,

Ἵστι δ' ἂν ποιεῖς ἰόμιζ' ὄραϊν θεὸς τινάς,

e Theophilo sic profert,

ἽΟτι δ' αὖ ποιῆς δεινὸν νόμιζ' ὄραϊν τινα,

et de significatione vocis δεινὸν remittit ad Eumen. ῥ. 520. et Soph. Antig. ῥ. 249. et ῥ. 1109. Vocem autem θεῖς a Grotio ipso factente, interpolatam esse monet ad supplendum metrum.

V.

Ω ΖΕΥ κ. τ. λ. Hæc a Clemente Alexandrino, Strom. V. et Euseb. Præp. Evang. XIII. 13. Archilocho, non Æschylo tribui monet Pauw., qui et incertum habet cujus sint et quonam metro conscripta. Ex verbis Stobæi hos Iambos constituit v. cl.

ἽΩ Ζεῦ πάτερ, σὺ 'ςτι μὲν ἕρανῦ κράτος
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄραϊς λειργά τε
Καθέμιτα· σοὶ δὲ θεῖων ὕβρις τε καὶ
Δίκη μέλει.

In versu secundo, ἰφοραῖς ἕρανίω καὶ ἀνθρώπων legi affirmat apud Stob. Monet porro ad Æschyli nomen in Cod. Stob. Farnesiano, teste Cantero, adscriptum esse μὴ, ut neget hæc Æschyli esse. Ut illud fuerit, versus non bene digessit Pauw. Versus secundus cæsura caret, quod vitium est in fragmento quarti vulgato, et quis feret illas finales particulas, τὶ et τὶ καὶ in duobus sequentibus versibus adhibitas. Locum sic emendat Heath. Archilochi, non Æschyli esse judicans,

ἽΩ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν ἕρανῦ κράτος
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄραϊς λειργά τε
Καθέμιτα, σοὶ δ' ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

Corrupte eduntur in Edit. Stob. Plantin.

ἽΩ Ζεῦ πάτερ, Ζεὺς μὲν ἕρανῦ κράτος,
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄραϊς
Λειργὰ καθέμιτας· οἱ δὲ θεῖων
Ἵβρις τε καὶ δίκη μέλει.

Locus profecto non est indignus Æschylo, et sic forte restituatur,

ἽΩ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν αἰθέρος κράτος
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἕρανῦ τε καὶ ἀνθρώπων ὄραϊς
Λειργὰ καθέμιστα· σοὶ δὲ θεῖων
Ἵβρις μέλει τε καὶ δίκη.

VI.

ΤΥΧΑ κ. τ. λ. Hujus fragmenti, sicut eduntur, metra a Grotio digesta esse monet Pauw. cum sint apud Canterum indiscreta. Ipse autem quædam Anapæsticorum vestigia in his deprehendit, sed Chorica fuisse existimat diversorum generum, quæ nemo hodie restituere poterit ut ut fuerit perspicax. Hoc tamen aggressus est Heathius, ac sic quidem;

1. ὦ τύχα μερόπων
2. Ἄρχα καὶ τέρμα,
3. Τὺ καὶ σοφίας
4. Τιμὰν βροτειῶς
5. Ἐπίθηκας ἔργοις,
6. Καὶ τὸ καλὸν πλείον ἢ κακὸν ἐκ σίθην.
7. Ἄ τε χάρις λάμπει
8. Περὶ σὰν πτέρυγα χρύσειον.
9. Καὶ τὸ τεῖα πλάσιγγι δοθὲν
10. Μακαριστώτατον τελέθει.
11. Σὺ δ' ἀμηχανίας πόρον εἶδες
12. Ἐν ἄλγεσι, καὶ λαμπρὸν
13. Φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ,
14. Προφρεστάτα θεῶν.

1. Penth. Troch. 2. Penth. Spond. 3. Ion. a maj. mon. hyperc. 4. Ut et hic. 5. Iamb. Penth. 6. Dactyl. Tetram. 7. Dactyl. Penth. 8. Pæon. dim. hyperc. 9. Dactyl. hepthem. 10. Glycon. πολυσχημ. 11. Anapæst. hepthem. 12. Pherecrat. 13. Period. 14. Ion. a min. Dim. cat. Tutius forte cum Pauwio hæc intacta reliquisset vir cl. sed verum procul dubio vidit cum hæc stylum Æschyleum parum redolere diceret. Locum leniter emendavit Botheus,

1. Τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα,
2. Σὺ καὶ σοφίας τιμὰν
3. βροτειῶς ἐπίθηκας ἔργοις,
4. Καὶ τὸ καλὸν πλείον ἢ κακὸν ἐκ σίθην.
5. Ἄ τε χάρις λάμπει περὶ σὰν
6. Πτέρυγα χρύσειον (malim χρυσίαν)
7. Καὶ τὸ τεῖα πλάσιγγι δοθὲν
8. Μακαριστώτατον τελέθει.
9. Σὺ δ' ἀμαχανίας
10. Πόρον τ' εἶδες ἐν ἄλγεσι,
11. Καὶ λαμπρὸν φάος ἤγαγες (malim ἄγαγες)
12. Ἐν σκότῳ προφρεστάτα θεῶν.

Ex his vocat 1. Antispast. dim. hyperc., in priore sede usurpato anapæsto pro spondeo. 2. Antisp. dim. brachyc. iterum posito anapæsto. 3. Glycon. hyperc. 4. Dactyl. tetram. 5. Dactyl. hepthem. 6. Dochm. 7. Dactyl. hepthem. 8. Glycon. πολυσχ. 9. Anapæst. monom. 10, 11. Glyconii. 12. Glycon. hyperc. Mihi locus certe non videtur Æschyleus, et posteriora ex Pindaro aperte expressa sunt, Olymp. V. 32.

Ἄπ' ἀμηχανίας ἄγων ἐς φάος
Τόδε δᾶμον ἄσῶν.

ψ. 2. ΤΥ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΣ ΤΙΜΑΝ. Τὺ καὶ σοφίαν καὶ τιμὰν mavult Pauw. cum duplex καὶ sit in omnibus libris.

γ. 7. ΤΕΑΙ ΠΛΑΣΤΙΓΓΙ. Τὴ ἀπλάσταγγι, et mox ἅμα χαΐας et in versu ult. προφερκίστατον apud Stob. Edit. Plantin.

VII.

ΚΟΙΝΟΝ. Καιὸν Stob. Edit. Plantin.

XI.

ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΕΛΕΙ. Τῶν ἐν τέλει e Stob. reponit Pauw., et vulgatam ex errore typographi fluxisse censet Heath. Sed hunc versum revera Sophoclis esse, Ajac. γ. 1311, monet Botheus, et hinc eximendum.

XII.

ΑΠΑΤΗΣ ΔΙΚΑΙΑΣ. De dolo agens Ritterhus. Var. Lect. V. 9. dolum veteres bonum dixisse monet, et pro solertia accepisse, maxime si adversus hostem latronemve quis machinetur. Sic et Basilius Magnus in Proverb. Salomonis ait esse quandam καλὴν καὶ ἱπαινετὴν πανουργίαν, et Æschylus ἀπατὴν δικαίαν agnoscit, cui nec ipse deus soleat auxilium denegare. Denique et Quintus Smyrnæus δόλον ἰσθλὸν dixit plus vice simplici. Hæc ille ubi plura videas. Hunc versum attulit etiam Eustath. ad Il. β'. p. 188. l. 42. Ὅτι δὲ ἴστιν ἔ μόνον κακὴ ἀπάτη, ἀλλὰ καὶ ἀγαθὴ, Αἰσχύλος δηλοῖ, εἰπὼν, Ἀπάτης δικαίας ἐκ ἀποστατῆ θεός.

XIII.

ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ κ. τ. λ. Citatur etiam a Mich. Apostol. Proverb. XI. 3. ubi male editur ἴστιν.

XXII.

ΤΟ ΓΑΡ κ. τ. λ. Philemoni hæc ab Apostolio tribui monet Pauw. Recte quoque pro ἰφημέρια reposuit ἰφήμερα, et sic Stanl. in notis. Sed ἰφημέρια servavit Clark. ad Odys. φ'. 85. Idem bene comparat Theocr. Idyll. XIII. 4.

Οἱ θιατοὶ πιλόμισθα, τὸ δ' αὔριον ἐκ ἰσορῶμες.

et Terent. Adelph. III. 3. 32.

*Istuc est sapere, non quod ante pedes modo est
Videre, sed etiam illa quæ futura sunt
Prospicere.*

XXIV.

γ. 1. ΧΩΡΙΖΕ. Hoc fragmentum omnino junioris esse Æschyli censet Grotius, qui in primo versu τὸν inserit metri gratia, in secundo σαρκιὸν dedit pro σάρκιον, in quarto ἀπλαστον pro ἀπλατον, in quinto γίνεται pro γὰρ, in sexto νίφει pro νιφέλη. Recte viderunt etiam Pauw. atque Heath. hæc Æschylo esse plane ableganda; immo et ab omnibus Græcarum tragœdiarum scriptoribus. Æs-

chylo tamen tragico diserte tribuere non erubescit Clemens. Πάλιν αὖ Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγωδοποιὸς, τῆς δυνάμει τῷ θεῷ παρατιθέμενος, ἐκ ὀνειῖ καὶ ὑψίστον αὐτὸν προσαγορεύειν διὰ τῶν. Eosdem versus e Clemente citat Euseb. Præparat. Evang. XIII. p. 689. sed adhuc corruptius; varietates indicabimus. ψ. 3. Οὐκ οἶσθα γ'. ψ. 4. Ἄπλατος ὄρμη, recte, et mox ante γνώφος omissum δέ. ψ. 6. νεφέλη τε. ν. 8. καὶ ὕδατος. ψ. 10. καὶ ὄρειον ὕψος ἐπί. ψ. 11. Μέγα ἐπὶ ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα ψ. 12. Δισπότη πάντα, δυνατὴ γὰρ δοῦξα ὑψίστῃ θεῷ.

ψ. 4. ΑΠΛΑΣΤΟΝ. Ἄπλαστος edit Sylburg. rectius, et mox ὄρμη minus recte.

ψ. 11. ΟΤΑΝ. Ἐπὶ edit Sylburg. Duodecimum versum addit Clemens, prioribus adhuc deformiorem, omisso puncto post δισπότης, Πάντα δυνατὴ γὰρ δοῦξα ὑψίστῃ θεῷ.

XXV.

ΤΟ ΣΚΑΙΟΝ ΟΜΜΑ κ. τ. λ. Apud Athen. VII. 15. legitur οὕτως καὶ ὄμμα, quarum literarum ad ductum ἑσκαῖον ὄμμα Pauwius accedere judicat, qui quid sit παραβαλὼν quærit, si sinistro oculo cæcutiant thynni. Sed hoc est argutari. Exstat etiam apud Ælian. Hist. Anim. IX. 42.

XXVI.

ψ. 2. ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΕ ΓΗ ΚΛΑΙΕΣΚΟΝ. Οὐρανῷ γέγη Ναιέσκον Grot. Οὐρανῷ στέγη, vel οὐρανῷ γέγη Κλαίεσκον, cæli sustentationem Pauw. qui Grotii emendationem reticuit. Οὐρανοστεγῆ cælum sustentantem Heath. qui recte ad κλαίεσκον apostrophum præponit, ut augmentum elidi indicet. Ad eandem fabulam referenda sunt quæ meminit Schol. Hom. II. Σ'. 486. de Pleiadibus agens, τὰς δὲ Ἄτλατος ἀτυχίας κλαίεσας αὐτὰς, κατηστερίσθαι φησὶν Αἰσχύλος. Eadem habet Schol. Venet. in eodem loco p. 430. Cæterum hoc fragmentum forte ad ΗΛΙΑΔΑΣ pertinebat.

ψ. 4. ΑΠΤΕΡΟΙ ΠΕΛΕΙΑΔΕΣ. Καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐκφανίστερον προσπαίξων πρὸς τὴν ὁμοφώνειαν, ἀπτέρης Πελειάδας εἶπεν ἐν πτώσει ὄρθῃ. Eustath. ad Odys. Μ'. p. 1713. l. 4.

XXVII.

ΘΕΟΣ ΜΕΝ. Hanc ῥῆσιν improbat Plato de Rep. II. 380. Α. Οὐδ' αὖ ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκίειν τὰς νέες, ὅτι

— θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήθη δέλη,

ἀλλ' εἴαν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ Ἰαμβεῖα ἐνεστι, τὰ τῆς Νιόβης πάθη ἢ τὰ Πελοπιδῶν, ἢ τὰ Τρωϊκά, ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ἢ ἑ θεῶν ἔργα ἐατέον αὐτὰ λέγειν, ἢ ἐ θεοῦ, ἐξευρητέον αὐτοῖς σχέδον ὅν νῦν ἡμεῖς λόγον ζητῶμεν, καὶ λεκτέον ὡς ὁ μὲν θεὸς δίκαιά τε καὶ ἀγαθὰ ἐργάζετο, οἱ δὲ ἀνίκαντο κολαζόμενοι. Hinc suspicari licet hoc fragmentum ad Nioben pertinere. Credibile est enim Plato-

nem inter exempla primum illud posuisse unde locum ipsum quod improbat desumserit. Locum ex Platone citat Euseb. Præparat. Evang. XIII. p.643. D.

XXVIII.

Hoc fragmentum ubi fuerit quærit Pauw. Est apud Euseb. Præp. Evang. ubi supra, ut docuit Both.

XXIX.

γ. 2. ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΙΑΜΑ. Μέγ' ἴστ' ἱαμα post Scal. Grotius, non probante Porsono, qui in notula ad Præf. ad Hecubam hæc scribit: *Non tamen dissimulabo suspicionem meam vocabulum ἱαμα senioris ævi esse et veteribus tragicis ignotum . . . . Si igitur ἱαμα vitiosum esse statuas legendum erit, ὅσπερ μέγιστον φάρμακον πολλῶν κακῶν.*" Hic est unus ex illis locis rarissimis ubi a viro summo tuto possis discedere. Nam ut prætermittam sententiam sic minus forte concinnam videri, omisso ἴστι, ut nihil dicam de ipsa emendatione, audaciori quam pleræque Porsonianæ, ad ductum literarum ut plurimum feliciter exactæ, ut taceam verbum ἰᾶσθαι ab omnibus tragicis frequentatum, hoc ipsum vocabulum ἱαμα exstat apud Thucyd. II. 51. εἰ τε ἔδῃν κατίστη ἱαμα, ὅ, τι χρεῖν προσφέροντας ὠφελεῖν. Quam vellem levis hic error viri incomparabilis, tot ac tam præclaris meritis millies redemptus, imperitos adolescentes ab importuna corrigendi prurigine et conjecturarum licentia absterreret.

XXX.

ΜΕ ΦΥΣΑΣ. Μ' ἴφυσας cum Plutarcho et Paræmiographo dedit Grot., sic Pauw. qui bis μὲ et semel μοὶ notavit in eodem versu. Ἐφυσας item Heath. sed in reliquis versum corruptum legendo,

Σὺ τοί μ' ἴφυσας, σὺ με καταφθίειν δοκεῖς.

dicendum utique fuit καταφθίσαι. Sed quid mutato opus est? Hoc fragmentum de Meleagro intelligit Paræmiographus, de Pentheo in Παντρίας Stanleius. Citatur etiam præter locum a Stanl. allatum, iterum a Plutarcho de Monarchia p. 827. C.

XXXI.

ΔΕΔΟΙΚΑ. Locum habet etiam Suid. in Πυραύστῃ μέρῳ. Πτηνόν ἴστι ζωῦφιον, ὃ προσπιτάμενοι τοῖς λύχοις καίεται. Καὶ Αἰσχύλος Δέδοικα κάετα πυραύστῃ μέρῳ. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρῶν.

XXXII.

γ. 1. ΜΑΘΩΝ. Quare Salmasius παθῶν prætulit, quærit Heath. Παθῶν etiam Voss. ad Melam. I. 9.

γ. 2. ΕΠΤΑΡΡΟΥΣ. Ἐπτάρους recte, Grot. Pauw. Heath. Voss. ad Melam l. l. Hujusmodi composita non semper duplicant ε. Vide Pr. Vinc. γ. 433. et ibi Nott. Varr. Critt.

3. ΚΥΤΑΙΝΔΩΝ. Emendationem Salmas. non admittunt Pauw. et Heath. qui ad vulgatam subintelligunt ἔσι. Salmasii quoque *πνευμάτων* pro *βιουμάτων* non probat Heath. qui vulgatam vertit, *cum fluentia vi et abundantia imbrium exundant*: idque tuetur ex Anonymi proposito, sententiam Thaletis et Callisthenis, Nili incrementum ventis Etesiiis adscribentium, ab hac Anaxagoræ et tragicorum distinguentis, qui id nivibus liquefactis omnino tribuunt. Sed *κυλίδει* etiam Voss. ad Melam. l. l.

4. EN HΙ ΠΥΡΩΠΙΟΝ ΜΗΝΟΣ κ. τ. λ. Versum sic legit Grot.

Ἐν τῷ πυρωπὸν ἐκ κυνὸς λάμψαι φλόγα.

Cum rutila fulsit flamma siderei Canis.

Versum sequentem post Salmasium Pauwius quoque transpositum esse judicat, hunc tamen minus feliciter emendat,

Ἐν ἡ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαι φλόγος,

et φλόγος pro φλίγμα a φλίγω, præsertim cum accedat *πυρωπὸν*, suo more imprimis Æschyleum vocat. Deinde Μῆν̄ habet pro *Sole*, ut Μῆνη est *Luna*, et auctores adducit recentiores, Diog. Laert., Jamblichum, et Suidam, in iis quæ de gallo gallinaceo scribunt Soli a Pythagora dicato. Sed solem nunquam Μῆνα appellatum fuisse ex Cupero ad Harpocrat. et Menagio ad Diog. Laert. VIII. Segm. 34. ostendit Heath. qui totum locum sic legit,

Ἐν ᾧ μένος πυρωπὸν ἐκλάμψαι φλογὸς
 Τῆκει πετραίαν χίονα, πᾶσα δ' εὐθαλής
 Αἴγυπτος ἀγνὴ νόματος πληρωμένη
 Φερίσβιον Δῆμητρος ἀγγίλλει γάχυν.

Hæc ille. Ἐν ἡ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψαι φλογί Voss. ad Melam l. l. qui et reliquorum ordinem post Salmasium mutat. Dum in hoc sumus obiter monere licet Vossium poetam nostrum tragœdia prius incognita ditasse, ἐν Ἡρακλεῖ scil. pro ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ, aliud agens scripsit vir cl. in Notis ad Melam. p. 229. Fragmentum hoc forte ad Memnonem pertinebat.

6. ΠΕΤΡΙΑΝ. Πετραίαν Grot. Pauw. Voss. ad Mel. l. l. quod et metrum et analogia postulat.

7. ΑΓΓΕΛΛΕΙ, Ἀγγέλλει Grot. Sed recte Heath. vulgatam retinet. Ægyptus enim tum cum Nili aquis submergitur non submittit spicas, sed tantum messem futuram quasi prædicit.

XXXIII.

γ. 1. ΕΠΟΠΙΑ. Pausan. Phocic. c. 4. ὁ δὲ ἔποψ ἐς ὃν ἔχει λόγος τὸν Τηρέα ἀλλαγῆναι, οὗτος ἔστιν μέγεθος μὲν ὀλίγοι ἐστὶν ὑπερ ὄρετυγα, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ οἱ τὰ πτέρω ἐς λόφω σχῆμα ἐξήρηται.

γ. 3. ΤΡΑΧΥΝ. Θεραδὸν erat in Aristot. quod in Θεράσση mutavit Salmas. sine causa tamen, ut monuit Heath.

γ. 4. ΦΑΙΝΟΝΤΙ. Φαίον τι Scal.

ψ. 5. ΦΑΝΕΙ κ. τ. λ. Φαίνει παιδός τε χ' αὐτῆ apud Aristot. unde Heathius, partim Pauwii auctoritate rescribentis φαίης, partim Sylburgii reponentis χ' αὐτῆ sic legit,

— δύο γὰρ οὖν μορφὰς φαίης

Παιδός τ' χ' αὐτῆ τοῦτος μιᾷς ἄπο.

Si eum cum pullo suo in nido simul deprehenderes, diceres duas avium diversas species uno eodemque ventre editas, adeo pulli sui est dissimilis. Quorsum hic Pallenes mentio fieret non intelligit Heath. cum Terei regnum longe a Pallene, in Thracia, apud Odryssas situm esset, Ovid. Met. VI. 490., regia autem prope Rhodopen, ibid. ψ. 589. Porro nec intelligit quare upupa potius quam alia avium genera urbes odisse dicatur. Itaque verba Aristotelis,

Ἄει δὲ μισεῖ τόνδε ἄπαλλον εἰς τόπον

Δρυμὸς ἐρήμης ὑπάγασ' ἀποικίσει,

sic refingit,

Ἄει δὲ μίσει τῶνδ' ἀπαλλαγὴς τόπων

Δρυμὸς ἐρήμης ἢ πάγης ἐποίχεται.

Semper vero, hisce locis præ odio relictis, tesqua deserta aut montes peragrat. Sed advocavit Botheus Ovid. Met. XV. 356.

Esse viros fama est in Hyperborea Pallene

Qui soleant levibus velari corpora plumis,

Cum Tritoniacam novies subiere paludem.

Hanc historiam h. l. Æschylum secutum existimat, ut Thraces isti, in upupas mutati, Pallenem fugerint ne civium suorum aspectu contristarentur. Sed hoc nimis longe petatum videtur.

ψ. 7. ΗΝΙΚ' ΑΥΑΝΘΗ. "Ηνικ' ἂν ξαιθῆ apud Aristot. ubi ἦνικ' αὐξανθῆ emendat Scal. "Ηνικα ξαιθῆ Salmas. probantibus Pauw. Heath. nisi quod illi ἦνικ' ἂν.

ψ. 8. ΤΕΚΕΙ ΝΙΝ ΑΥΘΙΣ Κ' ΑΜΦΙΕΝΝΥΣΕΙ ΠΤΕΡΥΞ. Τίκτηι νιν αὐθίς κάμφινομήσει vel κάμφινομίση πτέρυξ, Scal. apud Aristot. Στικτή νιν αὐθίς ἀμφιέννυσι πτέρυξ Salmas. pulcherrime, probante Heath. sed ἀμφιέννυσι Gesnero debetur. Locum sic refingit Pauw.

Τῆτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτῆ κακῶν

Πεποιπίλωκε, κάποδηλώσας ἔχει

Θρασὺν πετραῖον ἔρην ἐν παντευχίᾳ

Ὅς ἦρι μὲν φαίνοσι διαπάλλει πτέρον

Κίρκη λεπαργῆ· δύο γὰρ οὖν μορφὰς φαίης

Παιδός γ' ταῦτῆ τοῦτος μιᾷς ἄπο.

Νίας δ' ὀπώρας ἦνικ' ἂν ξαιθῆ σαχὺς,

Τίκτηι νιν αὐθίς κάμφινομίσει πτέρυξ.

Ἄει δὲ μισεῖ τόνδ' ἐπ' ἄλλεσθαι τόπον,

Δρυμὸς δ' ἐρήμης ἢ πάγης ἀποικίσει.

Quatuor posteriores versus sic explicare conatur v. cl. " Qui vere

incipiente videbatur miles audacior, et propter alas firmiores similis erat Circo λεπαργῶ, autumno currente præ decidua alarum molitie se abdit, et latitare cogitur misere : Τήκει et ἀμφικοιμίζει nihil convenientius : αἰεὶ δὲ μισεῖ τότῳ ἐπ' ἄλλισθαι τόπον. Scena dramatis est in Thracia, et inde ἐπὶ τόνδε τόπον ἄλλισθαι tragicum." Hæc ille.

γ. 9. ΤΩΝΔΕ ΠΑΛΛΗΝΗΣ ΤΟΠΩΝ. Τόνδ' ἐπ' ἄλλον εἰς τόπον Aristot. Τῆδε Παλλήνης τόπος Scal.

γ. 10. Η ΠΑΓΟΥΣ. Ὑπάγουσ' habet Aristot. quod in ἡ πάγουσ' emendavit Scal. Ad egregias Salmasii emendationes vix opus est ut quicquam addamus. Malim tamen Παιδός γε ταύτῃ in versu sexto.

XXXVI.

ΠΑΥ' ΥΔΩΡ. Ubi sit hoc fragmentum quærit Pauw. Est apud Plutarch. de Primo frigido p. 950. Ε. Οὐ γὰρ εἰς τοῦναντίον ἀλλ' ὑπὸ τῆναντίου φθίρεται τῶν ἀπολλυμένων ἕκαστοι, ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν αἶρα. Τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε, Παῦ' ὕδωρ, δίκην πυρός.

XXXVII.

γ. 1. ΧΩ, ΤΙ. χωρεῖ Euseb. Præpar. Evang. XIII. p. 681.

γ. 2. ΤΩΝΔ' ΥΠΕΡΤΕΡΟΝ. Τῶνδ' εἶθ' ὑπέριτερον Grot. Vide Scal. Conjectan p. 32. ad illud Ennianum apud Varron de Ling. Lat.

*Isthic est is Juppiter, quem dico, quem Græci vocant
Aerem: qui ventus est et nubes, himber postea:
Atque ex himbre frigus; ventus post fit, aer denuo.*

Democritum etiam apud Clement. in Protreptico adducit vir summus; ἐνταῦθα ὁ νῦν ἡέρα καλέομεν οἱ Ἕλληνες, πάντα διαμυθίεται, καὶ πάντα αὐτὸς οἶδεν, καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται, καὶ βασιλεὺς αὐτὸς τῶν πάντων. Plura vide ibidem.

XXXVIII.

ΜΗ ΠΑΡΑΣΠΙΣΤΗΣ. Hæc in versus digessit Grot. cum apud Aristidem (Tom. III. p. 485.) legerentur, μὴ μὲν οὖν ἐμοί γε, κατ' Αἰσχύλον, μή μοι παρασπιστῆς μήτ' ἐγγὺς εἴη, ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, μηδὲ τιμᾶ τὰ πρέποντα. In tertio versiculo, prout a Stanl. et Grot. digeruntur, incommodum hiatus sensit Pauw., ut et Heath. qui sic refingit,

—μή μοι παρασπιστῆς εἴη
Μηδ' ἐγγὺς, ὅστις ἀνδρὶ μὴ τέτῳ φίλος
* * * * * μήτε τιμᾶ τὸ πρέπον.

Hiatum sustulit Both. legendo Ἔστ' ἀνδρὶ τέτῳ—Sed omnes Æschylo obtruserunt quæ revera sunt Aristidis. Nihil ex his ad Æschylum pertinere judico, præter illa

—μήτ' οὖν παρασπιστῆς ἐμοί,
Μήτ' ἐγγὺς εἴη—

reliqua sunt Aristidis, qui simili modo sua cum Æschyleis commiscuit in Fragm. CXLIX. ubi vide locum a nobis allatum.

XXXIX.

ΟΥ ΧΡΗ. Duos posteriores versus hujus Fragmenti qui subjiciuntur a Stanl. in curis secundis non prætervidit Heath., utrum vero hi, et etiam prior ille ab Æschylo an ab Aristophane perfecti sint prorsus incertum habet. Tanquam Æschylea a Suida citantur in Σκύμνος, ubi hæc ille. Σκύμνος· σκύλαξ λέοντος,

Οὐ χρέη λέοντος σκύμνοι ἐν πόλει τρέφειν,
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν,
*Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις τοῖς τρόποις ὑπεικτέον.

Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου· μὴ ἀνατρέφειν φρονιμὸν, εἰάν δὲ ἀνατραφῆ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασσεῖσαι. Καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβύλευκε μὴ δεξασθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινα διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. Καὶ ὁ Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν, ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς. Sed in his Suidas, ut solet, Aristophanis Scholiasten minus fideliter exscripsit; ille enim dubium relinquit utri tribuendi sint duo priores versus. Tres ipsi versus in Aristoph. Ran. ψ. 1478. sub Æschyli persona leguntur, ubi Schol. Μάλιστα μὲν μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα ἔχοντα· εἰάν δὲ ἀνατραφῆ (l. ἀνατραφῆ) μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ τιθασσεῖσαι (melius τιθασσεῖσαι), ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβύλευκε μὴ δεχασθαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινα διάνοιαν· ἢ μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξαμένους τροποφορεῖν. Ἐν τισι δὲ μετὰ τὸ πρῶτον παρήγαγε γράφεται· ὥστε εἶναι τὸ μὲν πρῶτον ὁμολογημένως Αἰσχύλου· τὸ δὲ ἐξῆς ἀδηλον τίνος. Ἡ γὰρ Εὐριπίδης δῖς ἐστὶν ἀποφνηάμενος, ἢ ὁ Διόνυσος αὐτακέειν (l. ἀντακέων) ἐκείνῃ αὐτὸς, ἢ λέγων καὶ ταῦτα, ἐπέξεργαζόμενος τὸ παρ' Αἰσχύλου λεγόμενον· ἢ ὁ Χορὸς. Ἐν τισι δὲ ἐνός ἐστι τὰ τρία, τῶ Αἰσχύλου πρῶτον μὲν ἀποφατικῶς λέγοντος, τὰ δὲ ἐξῆς δύο μαλακώτερον ὑποτιθεμένου. Ex hac antiquorum Codicum quam commemorat Schol. discrepantia, probabile mihi videtur, primum versum Æschylo, duo sequentes Aristophani sub Euripidis persona tribuendos esse.

XL.

ΘΑΡΣΕΙ. Cum Epicureo dogmate, ὡς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνοι μέγιστος ἐκ ἔχουσιν, confert Plutarch. de Aud. Poet. p. 36. B.

XLI.

ΟΠΟΥ ΓΑΡ. Quæ hic annotat Stanleius e Petr. Vict. Varr. Lecct. XXXVIII. 3. desumpta sunt.

XLVI.

ΣΙΤΟΝ Δ' ΕΙΔΕΝΑΙ. Paulo plenior locus est apud Athen. I. 9. p. 11. E.

Καὶ ταξίαρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
Ἔταξα, σῆτον δ' κ. τ. λ.

Primum versum inde corruptum fuisse judicat Pauw. quod duo fuerint versus, alter καὶ ταξίαρχας καὶ στρατάρχας, alter καὶ ταξίαρχας καὶ ἑκατοντάρχας, inter quos et Ἔταξα aliquid omissum ab Athenæo, ut hæc sint a duobus seqq. lacunula separanda. Cum Pauwio facit Heath. sic legens,

Καὶ ταξίαρχας χᾶκατοντάρχας * *
Ἔταξα· σῆτον δ' κ. τ. λ.

Idem quoque Valckenarii emendationem ad Eurip. Phœniss. γ. 546. minus probat,

Καὶ ταξίαρχας, καὶ στρατάρχας, καὶ λόχους
Ἔταξα.

quæ tamen haud improbanda videtur. Vox scil. ἑκατοντάρχας glossatorem sapere videtur magis quam στρατάρχας, ideoque rejici potest. Sin aliquis eam servare maluerit, facile reponat,

Καὶ ταξίαρχας χᾶκατοντάρχας ἐγὼ
Ἔταξα—

quod mihi tamen minus placet. Primum versum sic legit Jos. Scal. in Notis ad Manil. p. 320. Καὶ ταξίαρχας καὶ στρατάρχας καὶ ταγῆς Ἔταξα.

γ. 2. ΑΡΙΣΤΑ. Tres τροφᾶς quotidianas sic deducunt Grammatici. Ἄριστον, jentaculum, παρὰ τὸ εἰς ἀριστίαν προέρχεσθαι. Δεῖπνον, prandium, quia postea δεῖ ποιεῖν. Δόρυον, cœna, παρὰ τὸ δορὺ παύειν. Ternariam hanc Æschyli distributionem, heroicis temporibus incognitam, iisdem fere verbis quibus Eustathius damnat Schol. Hom. Venet.

ΤΡΙΑ. Τρίτα Eustath. in Il. β'. p. 242. l. 22. τὸ δὲ παρ' Αἰσχύλῳ ἄριστα, δεῖπνον, δόρυον θ' αἰρεῖσθαι τρία, ἢ μάλιστα τρίτα, κατὰ τῆς παλαιᾶς κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί. ἐδὲ μνηστῆρες γὰρ, φασιν, ἐδὲ Κύκλωψ, τρισὶ τροφαῖς ἐχρῆντο. Iterum citat Eustath. ad Odys. ο'. p. 1791. l. 42. et Palamedi diserte assignat, Ἔστι δὲ, φησιν, ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν οἷς παρὰ γὰρ τὸν Παλαμῆδην λέγοντα οὕτω· Σῆτον δ' εἰδέναι διάρῖστα. Unde conjicere liceat hunc locum ad Nostri PALAMEDEM pertinere; quod et confirmat Plato in Rep. VII. p. 522. D. etsi Æschylum haud aperte nominaverit; Πρωτόγονοι γὰρ, ἔφη, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγωδίαις Παλαμῆδης ἐκάστοτε ἀποφαίνει· ἢ ἐκ ἐπινοήσεως ὅτι φησιν, ἀριθμὸν εὐρῶν, τὰς τε τάξεις τῶν στρατοπέδων καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ, καὶ ἐξαριθμῆσαι ταῦς τε καὶ ἄλλα πάντα. Hæc ad hunc Æschyli locum plane referenda sunt.

XLVII.

ΕΙΑΚΟΝ. Versus sic melius digerit Pauw.

Εἶλον δ' ἄνω λυκηδόν, ὡς διπλῶσι
Δύκαι νέβρον φέρουσι.

Sic Heath.

XLVIII.

ΠΟΤΕΡΑ. Auctarium ad hoc fragmentum profert Pauw. ex eodem Eustathii loco, qui ex Æschylo citat etiam, *Αἰθίοπα φωνήν*. Verba sunt Eustath. ad Odys. Δ', p. 1484. l. 48. *Αἰθίοπα γὰρ φωνήν Διοσχύλος λέγει, καὶ Πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται*. Sed cum hæc loca non plane cohæreant additamentum illud inter auctarium Fragmentorum retuli. Fr. CXCVII.

LII.

ΚΑΛΑ ΠΑΡΑΠΑΙΩΝ. Hæc sic interpretatur Pauw., ut quamvis σοφιστής ille *male pulsaret*, pulchra tamen esset modulatio. Mendam subesse sensit Heath. cum prima in *καλῶς* apud Atticos semper brevis sit; itaque, commate post σοφιστής posito, rescripsit *κάτα*. Sed quis non videt legendum *κάριτα*. *Καλῶ παραπαίειν, bene male errare* nemo potest, *κάριτα παραπαίειν, valde aberrare*, facillimum est. Similis est phrasis apud Agam. ψ. 1215.

Ἄλλ' ἦν σοφιστής κάριτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

LIII.

ψ. 1. ΕΥΘΗΛΟΥΜΕΝΩΝ. Vulgatam ab εὐθηλῶν tuetur Pauw. cum Varia Lectio apud Athen. sit ὠνθυλευμένον, quæ nihili est. Sed et ab εὐθηλέω commodè deduci potest.

ψ. 2. ΝΟΘΟΥΝΤΙ ΚΡΙΒΑΝΩ. Νοῦντι κριβάνω a νοτιά, *humeo*, Pauw. ut sit caro sic parata inter assum et elixum, quod ut valde sapidum et succulentum inter summas delicias habet vir cl. Additamentum deinde, apud Athen. in hoc et sequens fragmentum post Casaub. sic restituit,

Λευκός· τί δ' ἔχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
Ὁ χοιρός· ἔψε, μηδὲ λυπηθῆς σαρξί.

quæ dialogum aperte produunt. Γραθῶντι κριβάνω Toup. ad Suid. Tom. III. p. 75. collato Choeph. ψ. 325. Πυρὸς ἢ μαλκρὰ γνάθος et ibi Schol. et Homer. in Camino ψ. 13.

Ὡς γνάθος ἰππείη βρύχει βρύχοι δὲ κάμιος.

LIV.

ψ. 2. Η ΠΟΛΛΑ Γ' ΕΝ ΔΟΜΟΙΣΙΝ. Ἡ πολλά μ' ἐν δόμοισιν Porson. Append. ad Toup. in Suid. Tom. IV. p. 477.

ψ. 3. ΤΥΡΒ'. Τρύβλι' Pauw. Δοῦσσα καὶ τρέπεσσα τρύβλι' ἄνω κάτω. Idem subdit hoc et præcedens fragmentum haud dubie e Satyrico

desumpta esse. *τύρβα* vero, adverbialiter, bene defendit Toup. in Suid. Tom. II. p. 286. qui monet idem esse *τύρβα* et *σύρβα*, et Hesygium advocat, *Σύρβα* μετὰ *δορύβου*. Et Zenob. Prov. VI. 1. *Συρβήτης χορός*. Αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν. Ἐπὶ τῆς τῆς τοῖς ὕσιν ἐπιφωνεῖν *σύρβα*.

LV.

ΠΟΥ Δ' ΕΣΤΙΝ. Hoc fragmentum respexit Hyginus Poet. Astron. II. 37. *Homerus hunc eundem locum (Pagasas) in Thessaliæ finibus esse demonstrat, Æschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse conjunctam. Hinc patet pro αὐδάσον dic, αὐδάσον responsurum, s. vocale reponendum esse. Ad Cabiros vel Hypsipylen forte pertinet.*

LVI.

ΚΥΝΟΚΕΦΑΛΟΥΣ. Ad Prometheus, (Solutum scil.) hoc pertinere, diserte nos docet Strabo VII. p. 299. *Αἰσχύλον δὲ [l. Αἰσχύλος δὲ] κυνοκέφαλος καὶ γρινοφθάλμος, καὶ μονομάτης ἐν τῷ Προμηθεΐ φησι*. Continuebantur et hæc et duo fragmenta sqq., ni fallor, in enarratione itinerum Herculis.

LVIII.

ΒΟΤΗΡΕΣ. *Βρωτῆεις* Casaub. ad Strab.

LIX.

ΚΥΠΡΟΥ. Poterat esse pars Trochaici tetrametri Ὡ *Κύπρου Πάφου* τ' ἔχουσα πάντα κληρον, nolim enim sejungere, ut unus senarius in *Κύπρου* exeat, alter a *Πάφου*, incipiat. Citatur etiam ab Eustath. ad II. β'. p. 305. l. 34.

LX.

ΒΟΥΡΑΝ. Hæc sic digerit Casaub. ut trimetrum constituent,

Ἱερὰν τε Βοῦραν καὶ Κεραυνίας Ῥύπας.

Pauwius autem e Choricis forte desumpta esse existimat, et sic legenda,

1. *Βοῦράν θ' Ἱερὰν*

2. *Καὶ Κεραυνίας Ῥύπας.*

1. Anapæst. Monom. 2. Troch. heptem. Sed et *Καὶ Βοῦραν Ἱερὰν καὶ Κεραυνίας Ῥύπας* si legamus, transpositio epitheti vitabitur et senarium habebimus. Eundem locum respexit Phot. in Lexico, *Ῥύπαις*. Πόλις τῶν Ὀλυνίων Ἀχαιῶν. Οὕτως Αἰσχύλος. 1. *Ῥύπας*.

LXIV.

ΜΗΤΕ ΚΡΩΣΣΟΥΣ. Hæc in Anapæstos sic digerit Pauw.

—μήτε κρώσσους,
 Μήτ' οἴνηρς μήτ' ὕδατήρς
 Λιπέιν ἀφνεοῖσι δόμοισι.

Saltem scribendum erat λείπειν, quod monuit Heath.

LXV.

ΟΞΥΓΛΥΚΙΑΝ. Ὁξύγλυκειῶν Pauw. metri causa, et sic Heath. qui pro τ' misellum suum γὲ hic etiam intrudit. Haud male divi-
 navit Botheus hæc esse verba Cereris ad Proserpinam, et le-
 gendum,

Ὁξύγλυκειῶν τ' ἄρα κοκκίζεις ρόαν;

Sed sic melius forte fuerit legere,

Ὁξύγλυκειῶν ἄρ' ἐκόκκίζεις ρόαν;

Est ni fallor fragmentum ex Eleusiniis, et possint esse verba cu-
 jusdam ad ἀμύητον cui sacra communicanda erant. Unde leviori
 etiam mutatione legas,

Ὁξύγλυκειῶν ἄρα κοκκιεῖς ρόαν;

Secunda in ὀξύγλυκειῶν ante γλ producitur. Sed nec prætermitten-
 dus est locus ipse Pollucis, εἰποῖς δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ροῖαν κατὰ Ἀριστο-
 φάνη.

Ὁξύγλυκίαν τ' ἄρα κοκκιεῖς ρόαν.

τετὶ δὲ τὸ ἰαμβεῖον Ἀριστοφάνης ἐκ ἴδιον ὃν εἰρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

LXVI.

ΣΕΙΡΑΦΟΡΟΝ. Recte monuit Pauw. hoc fragmentum exstare
 apud Agam. γ. 1649. Conjunctiones a Polluce additæ sunt.

LXVIII.

ΛΟΥΤΑΙ. Ad hoc et sequens fragmentum hæc scribit Pauw.
 "Perbene liber Falckenbergii λέται γε μὲν δὴ λῆτρον αὐτὸ δεύτερον. Sic
 versus alter optime cum hoc jungi potest, Ἄλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς
 λητηρίων. λέω λαυο; λῆτρον lavatio; λῆτρον λῆειν ut γάμον γαμεῖν, πομπὴν
 πῖμπειν, et alia id genus sexcenta, quæ Attici in primis amasse di-
 cuntur. Λῆτρον λέται ἐκ μεγίστων λητηρίων." Hæc ille, quicum facit
 Heath. Sed nescio an melius forte scribatur, Λοῦται γε μὴν λούτρον
 τόδ' αὖ τὸ δεύτερον.

LXXI.

ΣΠΙΔΙΟΝ. Etymolog. in δι' ἀσπίδος . . . . Οἱ δὲ φασὶ σπιδίος, πολ-
 λοῦ καὶ μακροῦ. Καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται.
 Οἶον, Σπίδιον μῆκος ὀδῦ. Καὶ Ἀντίμαχος, Οὐδὲ σπιδόθεν προσηῶσαι, ἀπὲρ τοῦ
 μακρόθεν. Junge Fragm. LXXXIX., et quæ ibi annotata.

LXXII.

ΘΙΝΟΣ ΕΜΒΟΛΑΣ ΑΛΟΣ. "Etymologici auctor in Θίς. Τὸ Θίς ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ σώρου, ὁμοίως ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστὶ. Διὶ Φοινικοέντι· Καὶ ἐπὶ τοῦ σώρου θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ, Θινὸς ἰμβολὰς ἄλος. Aut Æschyli locus intercidit, aut scribendum est, θινὸς ἰμβολὰς ὄλας, *totius acervi impressiones et inclinationes violentas*, ὄλας pro ὄλης Dorice. Et hoc malo. Insulsi scribæ aut Grammaticastri inepti mutarunt perperam. Hæc Pauw. et ipse quidem satis inepte. Heathius autem, plena distinctione post Αἰσχύλῳ posita, legendum putat, θινὸς ἰμβολαὶ ἄλος. Θίνες, *maris aggestus*. ut hæc a præcedentibus apud Etymologum separentur, et pro vocis Θίνες interpretatione, non pro exemplo ex Æschylo allato habeantur. Adjectivum certe, quo genus designari posset, in hoc Etymologi exemplo desideratur.

LXXIII.

ΣΠΟΝΔΑΣ. Etymolog. in Κρήνη—Καὶ νεοκράτας σπονδὰς Αἰσχύλος, τὰς πεωστὶ ἐγγυθειῖσας.

LXXIV.

γ. 2. ΠΡΟΣΔΕΡΚΕΤΑΙ. Hæc sic emendare voluit Pauw.

Προσδέρεκετ' ἔτ' ἄστρον στόμα Λητώας κόρης.

ut ἄστρον στόμα pro ἄστρον στόμα ponatur, *tragice*, si Diis placet. Pro hac insulsa emendatione en duas meliores; Alteram Gatakeri Miscell. Posth. c. 10. Οὕτω δὲ Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις,

Ἴν' ἔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεκεται,
Οὕτ' ἀστέρων ὄμμ', οὕτε Λητώας κόρης.

Quæ satis est speciosa, sed longe pulchriorem dedit Heath. Οὕτω δὲ Αἰσχύλος ἐν Ξανθραίαις,

Ἴν' οὕτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεκεται,
Οὕτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

LXXV.

ΙΩΝΙΚΗΝ ῬΗΣΙΝ. Varie legi possint hæc:

————— Ἴωνικὴν
Ῥῆσιν . . . . ἐκτείνας.

vel Ἴωνικὴν ῥῆσιν τιν' ἐκτείνας.

LXXVI.

Ο,ΤΙ ΝΥΝ ΗΛΘ' ΕΠΙ ΣΤΟΜΑ. Citatur etiam a Plutarcho in Amatorio p. 763. B. ἐπεὶ γ' οὖν ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα, κατ' Αἰσχύλον. Eodemque respexit Themistius Orat. IV. in Constant. p. 52. B. Καὶ ἔπειδ' ἦλθεν, κατ' Αἰσχύλον, νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα ὃ πάλαι ἔχευεν. Cf. Fr. CLXVII.

LXXVIII.

ΔΑΥΛΟΣ. Refertur debet ad GLAUCUM MARINUM, ut vidit etiam Censor noster Edin. Jan. 1810. quod docet Pausan. in Phocic. c. 4. p. 807. Τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημνέον ὡς τὸ χῶριον ἔσθαι ἢ πόλις ἠκίσθη, παρῆχτο συνεχῆ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαύλια· ἐπὶ ταῦτα δὲ καὶ Αἰσχύλον τῆ Γλαύκου τῆ Ἀθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠνομακίνας δαῦλον. Et Eustath. ad Il. B'. p. 274. l. 23. Δαῦλον γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον περισπωμένως, ὡς δηλοῖ Πausanias, ἐπὶ δὲ δαῦλον τὸ δασύ· ἢ πρῶτα περισπᾶται. Αἰσχύλος, δαῦλος δ' ὑπήνη.

LXXIX.

ΠΡΟΦΕΡΩΝ. Legendum erat προσφέρων, quod vix monito opus est; idque vidit Heath. Προφέρων tamen habet Suid. in Κάπηλος.

LXXX.

ΠΡΙΝ ΑΝ. Eustath. ad Il. Γ'. p. 1183. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπιτήδειος ἰδοῦσι πρὸς καθαρόν ὁ σῦς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ, Πρὶν ἂν κ. τ. λ. De ritu ipso lectores ad Eumen. γ. 720. remittit Pauw. et pro σαλαγμοῖς legit σταλαγμοῖς, locum etiam ex Æschyli Ixione desumptum putat. Sed σαλαγμοῖς tuetur Pors. ad Orest. γ. 909. et χράνη legit, non χράται.

LXXXI.

γ. 2. ΑΥΛΩΤΟΙΣΙΝ. Eustath. in Il. Σ'. p. 1157. l. 33. Καὶ δαῦλος καὶ αὐλὸς κατὰ Πausaniam, τὸ στάδιον. Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν ταφρὸν αὐλῶνα, ἔσθαι καὶ φησὶ λέγει αὐλωτῆς, διὰ τὸ κώδωνας, φησὶ, προσῆθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι, ὡς φωνὴν σάλπιγγος προείοντο· γράφει οὖν οὕτως, Ὅς εἶχε κ. τ. λ.

LXXXII.

ΣΧΕΛΙΔΑΣ. Schol. Aristoph. ad Equit. γ. 361. Σχελίδας· Βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικά, ὡς Αἰσχύλος.

LXXXIII.

ΚΡΑΝΑΑ. Κραναὰ πόλις potius dixerit Æschylus, de Athenis agens, ut e Schol. Aristoph. colligimus, Acharn. γ. 75.

Ἡ κραναὰ πόλις. Schol. Τῆτο τέτραπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. Καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει.

LXXXIV.

ΩΝΩ. Recte monet Pauw. hoc ab Eustathio ex Eumenidibus afferri ad Il. X'. p. 1279.

LXXXV.

ΠΕΔΟΙ. Refer ad Prom. Vincit. γ. 273.

LXXXVI.

ΥΙΑΗΣ. Schol. Homeri Venet. ad Il. Ε'. 9. p. 128. Τα εἰς ης δισ-
σύλλαβα ὀξύτοια, ἐν ἔχοντα σύμφωνοι, εἰς ης περαιούται, κατὰ τὴν γενικὴν, σαφοῦς,
πρηνοῦς, πρυλοῦς, φραδοῦς, φραδέος ἰόν ἔργα. Τοιαύτη ἄρα ἐγένετο καὶ ἡ προκειμέ-
νη ὀνόματος (Δάρης) κλίσις. Περὶ δὲ τῶ ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ, καὶ τὸ (l. τοῦ)
Κρητῆς τ' ἰμάχοντο, καὶ τοῦ κρητῆς, ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον.
Eadem fere habet Eustath. in Il. Ε'. p. 515. l. 10.

LXXXVII.

ΕΝ ΔΙΡΡΥΜΙΑ ΠΩΛΟΙ. Legendum.

— ἐν διρρῦμια
Πῶλοι — Exstat apud Eustath. in Il. Θ'. p. 706. l. 50.

LXXXVIII.

ΑΦΘΟΝΕΣΤΕΡΟΝ. Ad Heliadas Fragn. I. pertinere docet Pauw.

LXXXIX.

ΣΠΙΔΙΟΝ. Ad Fragn. LXXI. remittit Pauw. monet tamen
σπίδιον πίδιον apud Eustath. ad Il. Δ'. p. 882. l. 58. adferri ex
Æschylo unde satis patet aliud hoc fragmentum esse, et ut ibi
σπίδιον μῆκος ὁδοῦ, sic hic σπίδιον πίδιον legendum esse. Verba sunt
Eustathii, Καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ σπιδιον πιδιον, ὃ ἔστι μακρὸν κατὰ τὰς παλαιάς.

XC.

ΣΤΟΜΙΣ. Verba sunt Eustath. ad Odyss. Ε'. p. 1538. l. 49.
ἔθθα (ἐν Ἰλιάδι) ὡς ἐπὶ πολὺ, λίξις ἰππικὴ τὸ ἰλάσειν. ἔθεν ἀνήλατός φησι παρὰ
Ἀνακρέοντι, ὁ ἀπειθής. Ἀπὸ ὑποζυγίων ὥσπερ καὶ στόμις παρ' Αἰσχύλῳ, ὃ
ὥσπερ στόματι ἀντιρείδων χαλινοῖς, Quod nos Anglice dicimus *Hard-*
mouthed.

XCI.

ΜΥΧΘΙΖΕΙΝ. Adde etiam Eustath. ad Il. Δ'. p. 440. l. 24.
Hoc vero fragmentum forte ad Prom. Vinc. §. 742. pertinet.

XCIII.

ΘΕΟΙΝΟΣ. Versum integrum conservavit Tzetzes ad Lyc. §. 1247.

Θεῖνος ὁ Διόνυσος ὡς θεὸς οἶνου εὐρετής, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησι,

Πάτερ Θεῖνε, Μαινάδων ζευκτήρι.

Pertinet forte ad Xantrias, aut aliquam ex iis tragœdiis quæ
Bacchi res gestas tractabant. Harpocratonis verba sunt, in
Θεοῖνοι· Τὸν γὰρ Διόνυσον Θεῖνον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος, καὶ Ἰστρὸς ἐν πρώ-
τῳ Συναγωγῶν.

XCIV.

ΑΣΤΟΜΟΝ ΙΠΠΟΝ. Jul. Pollux II. 100. Ἄστομον δὲ ἵππον Δισχύλος εἶρηκε τον τραχύν. Junge Fragm. XC.

XCV.

ΑΠΑΡΑΛΛΑΗΤΟΣ. Ἀπεριλάλητος Pollux, quod non prætervidit Pauw.

XCVI.

ΠΕΛΥΤΡΑ. Referri debet, ni fallor, ad ΦΟΙΝΙΣΣΑΣ quod monuit etiam Pauw.

XCVII.

ΚΟΡΑΞ. Referri debet ad ΑΚΤΑΙΩΝΑ.

C.

ΝΙΠΤΡΑ. Ad SISYPHI Fragm. I. remittit Pauw., recte ni fallor, nam verba Pollucis sunt, VII. 40. Τὸ δὲ τῶν ποδῶν ἰπτρον, ἰπτρα μὲν Δισχύλος.

CII.

ΟΥΡΑΝΗ. Plenius fragmentum ex Athenæo I. 14. attulit Pauw. et e Satyrico certo certius desumptum esse affirmat:

—Ὅδ' ἴστιν ὅς ποτ' ἀμφ' ἔμοι βίλος
Γελοτόποιον, τὴν κάκοσμον ἕρῳτην,
Ἐρρίψεν, οὐδ' ἤμαρτε' περὶ δ' ἔμῳ κάρῳ
Πληγῆϊσ' ἰναυάγησιν ὄστρακουμένην,
Χωρὶς μυρηρῶν τευχίων πνέουσ' ἔμοι.

Sed ut mihi videtur ad CABIROS hæc pertinent. Cf. ejus tragœdiæ Fragm. III. quod cum iis conspirat quæ ad hunc locum scribit Athenæus; Δισχύλος οὖν ἀπειπῶς που παρὰ γαί μεθύοντας τὰς Ἑλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγιύσαι λέγει γῶν, Ὅδ' ἴστιν κ. τ. λ. Eundem locum citat Eustath. ad Odys. P'. p. 1828. l. 27.

CIII.

ΟΣΤΕΩΝ ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΝ. H. e. τὸ περιόστιον, et ὁ περιόστιος ὕμνη, cuticula ossa involvens, ut locum Pollucis interpretatur Pauw. qui hoc Æschyli loco Onomasticographum eos tueri velle affirmat qui tunicam coriaceam, quæ vulgo στιγαστρεὶς διφθίρα dicitur, στιγαστρον dicere maluerint.

CIV.

ΑΥΤΟΡΕΓΜΟΝΟΣ. "Salmasius hæc male cum præcedentibus conjungit, et male etiam corrigit: ne litera mutata distingue,

Αὐτορέγγμονος πότμου, ὅσον ἑαυτὸν ἔριξε, καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγγμονος· παρὰ τὸ ὀρέγγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος. Hoc ab ὀρέγγειν deducit Grammaticus hic; præcedens Αὐτορέγγμων α ῥέζειν deducit Grammaticus alius, et ut loca, ita et Auctores sunt diversi." Hæc Pauw. Ad αὐτορέγγμονος vel ἑαυτορέγγμονος igitur addendum est πότμου, quod fecit Botheus. Sed locus mihi nondum persanatus, videtur. Legendum utique, Αὐτορέγγμονος πότμω· ὅσον (vel ὄν) ἑαυτὸν ἔριξε. (καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγγειν τὴν χεῖρα) Αἰσχύλος. Delendum itaque e fragmentis Æschyli, ni fallor, ἑαυτορέγγμονος.

CV.

ΕΔΑΝΟΙΣ. Falluntur qui hoc fragmentum ad Agam. γ. 1417. referunt. Nam ibi legitur ἑδανόν, hic, casu obliquo, ἑδανοῖς, unde probabile est alium Nostri locum Hesychio observatum fuisse.

CVI.

ΗΡΙΓΕΝΕΙΑ. Locum Hesychii, ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτωσα, in ἡ ἐν τῷ ἥρι τίκτωσα recte refingit Heinsius. Et sic Pauw. collato etiam Etymolog. in ἥρι μάλα.

CVII.

ΙΤΤΥΓΑ. Hesych. Ἰττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος. Hinc an Ἰστυγα legendum quærit Alberti. Cf. Hesych. in ἰστυάζει et quæ ibi annotata.

CVIII.

ΚΕΧΡΗΜΑΤΙΣΘΑΙ. Hesych. Κεχρηματίσθαι πεφεύχθαι, Αἰσχύλος. Non hic satis se expediunt viri docti. An in πεφεύχθαι latet προφητεύσθαι.

CIX.

ΣΑΥΡΟΒΡΙΘΕΣ. Hesych. Σαυροβριθές· ἔγχος ἐκ τῶ σαυρωτῆρος βαρύ. Καὶ Αἰσχύλος· ὀπισθοβριθές ἔγχος ἔφη.

CX.

ΑΜΦΙΣ. "Etymologus, τῆτο ἔ συγκοπὴ ἀλλὰ μετασχηματισμός. Ἐπὶ γὰρ τῷ Ἀμφιάραος Ἀμφίς, ὡς παρὰ Αἰσχύλω. An in Sept. Theb. γ. 575. pro Ἀμφιάραω βίαν legit Etymologus, et libri antiqui habuerunt quidam Ἀμφίος vel Ἀμφιδός βίαν, eoque pertinet notula." Hæc Pauw. Eadem quæ Etymologus habet Zonaras in Lexico, Voce Ἀμφίς.

CXI.

ΑΣΑΛΗΣ. Etymolog. Ἀσαλής, ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλής ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλής μανία. Οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογισίαν καλεῖ.

CXII.

ΑΣΧΑΔΕΣ. Etymol. Ἀσχαδῆς, ἀκατάγατον Αἰσχύλος.

CXIII.

ΑΧΝΗ. Etymolog. Ὅμηρος τὸ ἐπιπολάζον (melius f. ἐπιπολιάζον) τῆ θαλάσσης ἀφρῶδης Ἰωποκράτης τὸ λεπτὸν ξύσμα τοῦ λίου Αἰσχύλος δὲ τὸν καπιόν. Καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως, Ἀχνη ἵππου.

CXIV.

ΤΡΙΣΟΖΩΟΣ. Τρίσοζος, vel τρίσζωος, vel potius τρίζωος mavult Pauw. juxta Hesych. Τρίζωος ὅς τρεῖς γενίας ἐξήγαγε, quod satis probabile videtur. Etymologici verba sunt, Δίς ἠβήσαντα, τουτίστιν ἀναζήσαντα. Φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πίλοπα ἀνεζωοποίησαν καὶ τρισόζωος παρ' Αἰσχύλου. Τρισσόζωος maluit Sylburg.

CXV.

ΕΞΑΥΣΤΗΡ. Etymolog. Ἐξαυστήρ σημαίνει σκιῦός τι παρὰ τὸ αὖω, αὔσω, αὐστήρ, καὶ ἔξαυστήρ Αἰσχύλος.

CXVI.

ΠΛΑΣΤΙΓΞ. Etymolog. πλάστιγξ, ἢ μάστιξ ἀπὸ τοῦ πλήσσειν, παρ' Αἰσχύλου. Est etiam πλάστιγξ vox cottabissantium, unde conjicere licet hoc fragmentum ad ΟΣΤΟΛΟΓΟΥΣ pertinere. Vide ibi fragm. I. et quæ ibi annotata.

CXVII.

ΤΕΘΡΙΠΠΟΝ ΖΕΥΓΟΣ. Etymologici verba sunt, Οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τιῶν ζευγυμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. Καὶ γὰρ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπεν, καὶ Αἰσχύλος. Ὡστε καὶ ἐκ τεσσάρων, καὶ ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. Eadem fere habet etiam Photius in Lexico, voce Ζεῦγος, nisi quod paulo plenius, καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπεν, καὶ Αἰσχύλος ζεῦγος τεθρίππων.

CXVIII.

ΑΝΔΡΩΝ ΓΑΡ. Hi versus apud Stobæum p. 570. Euripidi assignantur, sed vel omisso Plutarchi testimonio, ex ipso colore Æschylo tribuendos esse vidit Valcken. Diatrib. Eurip. p. 230. Porro cum Pythagoreo dogmate comparat Plutarchus,

Ὅσσα δὲ δαιμονίησι τύχαις βροτοὶ ἄλγι' ἔχουσιν,
Ὡν ἂν μοῖραν ἔχουσιν ταύτην ἔχει, μηδ' ἀγανακτεῖ.

CXIX.

ΟΥΔ' ΑΠΟΘΕΝ. Frustra hæc sollicitavit Heath. legendo,

Σὺ δ' ἀποθεὶν εἶδες αὐτὸν, οὐ γὰρ ἐγγύθειν
Ὅρᾳς, γέρον δὲ γραμματεὺς ἐγένετο σαφής.

Ubi secundum versum plane corruptit, priorem, nisi qui præcedentia perspexerit utrum sanaverit an corruerit nemo affirmare potest.

CXXI.

ΗΒΑΣΑΣΑ. Ἡβήσασα Heath. ut Dorismum excludat.

CXXIII.

ΤΟΥ ΠΗΛΟΠΛΑΣΤΟΥ. Tzetz. ad Hesiod. "Erg. γ. 157. p. 46.
Τουτίστι τὸ ἐκ Παιδῶρας γένος, ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
Τῆ πηλοπλάστου σπέρματος Διητὴ γυνή.

Hoc fragmentum vel ad Prometheus Igniferum vel Solutum pertinere crediderim, et cum satis tragicum spiret, ad Solutum potius quam Igniferum relatum velim.

CXXIV.

ΒΡΟΤΕΟΣ ΑΡΟΣ ΑΤΑ. Ad Supplices pertinet γ. 892. ubi vide quæ annotata.

CXXV.

ΚΑΙ ΟΔΥΝΟΣΠΑΔΟΥΣ. Κώδννοσπάδους recte Heath. Hoc fragmentum forte ad Philoctetem pertinet.

CXXVII.

ΑΠΟΦΩΛΙΟΙ. "Ἀποφώλιοι ξένοι. οἱ φυλὴν μὴ ἔχοντες οὕτως Αἰσχύλος. Ἡ ἀπαίδευτοι φώλιοι γὰρ τὰ παιδευτήρια κατὰ Ἴωνα." Zonaræ Lex. in Ἀποφώλιοι. Ubi hæc annotat Titmannus. "Eadem Suidas; sed Hesych. ἀποφύλιοι, et statim post, ἀποφώλιος, ἀποφίλιος [ἀποφύλιος] Cf. Eustath. p. 1529. l. 53. Odys. λ'. 248." Hæc ille. Sed apud Hesych. ἀποφώλια, ἀποφίλια legitur. Ex Hesychii et Suidæ glossis inter se collatis erunt forte qui judicabunt duas in unam coaluisse. Et scribendum, Ἀποφύλιοι ξένοι οἱ φυλὴν μὴ ἔχοντες. Ἀποφώλιοι ἀπαίδευτοι. Sed qui ἀπαίδευτοι sunt, iidem sunt ξένοι et plane *hospites*. Cum interpretatione Zonaræ consentit Eustath. l. c. Sunt qui hoc fragmentum ad Protea, sunt qui ad Cercyonem referunt, sed res plane incerta est. Idem locus respicitur in Fragm. CXXXIV., qui, hoc deleto, retineri debet, vel saltem cum hoc conjungi.

CXXVIII.

ΚΑΛΑΙΝΟΝ ΧΡΩΜΑ. Suid. Κάλαις ὄνομα κύριον. Καὶ Καλαῖνον χροῶμα. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι. Locum corruptum esse sentiunt interpretes. Idem rursus ἐν Κάλῃ. Τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια καὶ κέραμος

Καλαΐνος. Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσι. Hinc uterque locus forte corrigi potest Κάλαϊς· ὄνομα κύριον· Καὶ Καλαΐνον, χρώμα. Αἰσχύλος, κέραμος Καλαΐνος. Rursum, Κάλλη· τὰ πορφυρᾶ ἰμάτια· Αἰσχύλος, ἐν ποικίλοις κάλλεσι. Respicit scil. locum Agam. ν. 932.

Ἐν ποικίλοις δὲ θητὸν ὄντα κάλλεσι
Βαίνειν, ἔμοι μὲν ἕδαμῶς ἄνευ φόβου.

Locum illustrat Etymolog. in Κάλλαια. Κάλλαια καλῶνται τὰ κάτωθεν τῶν ἀλεκτρυόνων ὡσπερ γένεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ πορφυρῶδη· τὰ πορφυρᾶ γὰρ, κάλλη ἐκαλῶντο. Εὐπολις, βάπτειν τὰ κάλλη περίσμηνα τῷ θεῷ. Καὶ Αἰσχύλος, Ἐν ποικίλοις γὰρ θητὸν ὄντα κάλλεσιν· εἶθαι καὶ τὸ καλλάϊνον, (et sic scribendum in hoc Nostri fragmento) Ἐστὶ δὲ χρώμα ἀνθηρὸν, ἢ το εἶναι τοῦ χρώματος οὕτω λεγόμενον ἐξ οὗ κέραμος καλλάϊνος.

CXXXII.

ΑΝΑΞ. Ἄναξ item θηλυκῶς usurpari apud Homer. Hymn. in Cercr. γ. 58. docet Mitscherlich. ubi σοὶ δ' ἄνα λέγω ἡμετέα πάντα, ut a Ruhnkenio editum est, ipse in σοὶ δ', ἄνα, mutavit, advocato item Pindaro Pyth. XII. 6. ubi Thiam, ὃ ἄνα invocat, adsentiente Schol. qui ὃ Δέσποια interpretatum. Ibi tamen ὃ ἄνασσ' quod improbante Mitscherl. reposuit Schmidius Heynio verior videtur, qui subdit "nec tamen pronuntiare ausim, alterum fœminino genere nunquam adhibitum esse." Antiquitus tantum, ac non nisi de deabus, in fœminino genere usurpari contendit Mitscherl. collato etiam hoc Æschyli e Suida fragmento.

CXXXIII.

ΑΙΓΙΝΗ. Legendum Αἴγινα, ut pueri vident. Et sic edidit Almelov.

CXXXV.

ΤΙΝΩΝ ΔΕ. Locum hunc plenior e Polluce citavit Pauw. Ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ καλουμένῳ Φαινόλη. Τίνων δὲ ἐστίν, ὡς μὴ περιερχόμεθα Κρήτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἐρεῖ,

Λιβυρικῆς μίμημα μανδύης χίτων.

Ubi subdit Pauw. "Λιβυρικὴ μανδύη egregie confirmat illud Stephani Ethnicographi in Λίβυροι, Καὶ Λιβυρικὴ μανδύη, εἶδος ἐσθῆτος." Hæc ille. Obiter notanda est boni Stanleii incuria, qui ipso versu Æschyleo omisso, verba ipsa Pollucis, quæ nullum, sic posita, sensum fundebant, pro Æschyleis citavit. Hoc tantum vult Pollux, quid sit μανδύη, ne ad Persas vel Cretas, h. e. ne longe abeas, ipse Æschylus docebit.

CXXXVIII.

TRADIT. Fragmentum hoc ad CABIROS forte pertinebat.

Sequuntur Fragmenta quædam a Pauwio congesta, quæ Stanleii diligentiam latuerunt.

CXLI.

Plutarch. de Profect. in Virtut. p. 85. E. Τὸ δὲ μῆτιν οἶσθαι (κατ' Αἰσχύλον) μέγα, μὴδ' ἔχειν εὐχερεῖς πρὸς τὰ μικρὰ ποιεῖν καὶ ὀλιγώρους. Ex his recte, ut videtur, Botheus fragmentum selegit Æschyleum,

Μηδὲν οἶσθαι μέγα

quod Horatius *Nil admirari* vocat.

CXLII.

Plutarch. in libello Ne suaviter quidem vivi posse secundum Epicurum, p. 1087. F. Ἐκ δὲ τοῦ πόνου μάρτυς ὁ Αἰσχύλος Φιλοκτῆτης ἰκάρως. Οὐ γὰρ ὁ δράκων, φησὶν, ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνώκισε δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῆν. Ubi Pauwius corrigere vult, ἀλλ' ἐνώκισε δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῆν. Per στομάτων ἔκφυσιν quod ex ore effluit intelligit vir cl. Locum sic Valcken. in Diatr. Eurip. c. 11. p. 128.

Οὐ γὰρ δράκων ἐνῆκεν, ἀλλ' ἐνώκισε
Δεινὴν γε στόματος ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῆν.

Ac subdit, “in insula Chryse, Minervæ, de insula Chrysæ dictæ, Jason olim altare construxerat. Huic altari, in quo contra Trojam profectus Hercules, puero tum Philoctete comitatus, sacra fecerat, serpens ille custos fuerit adpositus.

Οὐ γὰρ δράκων ἀνῆκεν ἀλλ' ἐνώκισε
Δεινὴν ὀδόντων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῆν.

Heath. Ἀνῆκεν etiam citavit ipse Valcken. ad Herod. VIII. 22. p. 629. Ed. Wesseling. Sed ἐνῆκεν mihi præstare videtur, præsertim cum sequatur ἐνώκισεν. Cæterum hoc fragmentum non inter incerta numerandum est, sed PHILOCTETÆ adjungi debet.

CXLIII.

“Schol. Soph. Electr. γ. 289. [Brunck. 283.] Ἐπικυφίζεσαι γὰρ τοῖς θακέροις ἢ συμφορᾷ. Αἰσχύλος

Οἷ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Non est in fabulis superstitibus si bene memini.” Hæc Pauw. οἷ τοι Brunck. quod ingratum ob ὁμοιοτέλυτον. Schol. Homeri Venet. ad Il. γ'. 12. Αἰσχύλος φησὶν, ὅτι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα ἐ μετρία τυγχάνουσι. Hinc aliquis forte suspicetur Æschylum scripsisse,

Οἷ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα
Οὐ μέτρια τυγχάνουσι.

Sed posteriora hæc enarratoris esse mihi videntur, nam ad dignitatem cothurni vix assurgunt. Ἐρείσματα vel κεφίσματα pro ἰάματα mavult Pors. Præf. ad Hec. p. 10. ex haud absimili Menandri loco, quippe cui vox ἰαμα in suspicionem venerat tanquam serioris ævi. Sed ne Porsonus quidem, cujus emendationes plerumque pro certissimis habendæ sunt, hoc loco audiendus est. Nam præter quod ἰαμα diserte occurrat in alio Æschyli loco, Fragm. scil. XXIX. ubi perperam ab eodem viro doctissimo sollicitatum est, eodem vocabulo utitur etiam Thucydides II. 51. εἰ τε ἔδεν κατίστη ἰαμα, ὅτι χρὴ προσφύροτας ὠφελεῖν.

CXLIV.

“Schol. Soph. Œd. Tyr. ψ. 753. [733. Br.] περὶ Δαυλίδα, φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδὸν ὃ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνιαίας οὕτως

—επῆμεν τῆς ὁδῆ τροχὴλατον
Σχιστῆς κελευθοῦ τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
Τριῶν κελευθῶν Ποτνιαῶν ἡμείβομεν.”

Hæc Pauw. Adverbium οὕτως versui ante ἐπῆμεν interserit Valcken. ad Phœniss. ψ. 38. sed hoc mihi parum placet. Idem recte comparat Senec. Œd. ψ. 772.

Phocæa trifidas regio qua findit vias.

Et Stat. Theb. I. 64.

—trifidaque in Phocidis arcto.

Et hoc fragmentum ad ŒDIPUM Æschyli referendum putat. Erunt forte qui ad Glaucum Potniensem pertinere judicabunt, sed suadet σχιστὴ κελευθὸς et Δαυλὶς ut ad Œdipum referam.

CXLV.

“Schol. Soph. ad Œd. Col. ψ. 1102. [1047. Br.] τὰ ἐν Ελευσίῃ τέλη φησὶ, καὶ εἶη ἂν λάμπασιν ἀκταῖς λέγων, ταῖς λαμπαδευομέναις, καὶ καταλαμπόμεναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς, καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος φησὶν,

Λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.”

Hæc Pauw. Videtur itaque hoc fragmentum ad ELEUSINIOS pertinere, quod et vidit Pauw. et eodem retulisse videtur Meurs. in Eleusin. c. 25. ubi hunc ritum, qui est inter notissimos, plenius describit.

CXLVI.

“Schol. Soph. ad Œd. Col. ψ. 1104. (1049. Br.) τέλη δὲ τὰς τελετάς καὶ Αἰσχύλος,

Ἐφριξ’, ἔρωσ δὲ τῆδε μυστικῆ τέλους.

“Ἐφριξ’ pro ἔφριξα forte: ἔρω, *desiderium*. Ad ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥΣ vel ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΣ videtur pertinuisse uterque versus.” Hæc Pauw. Sed ἔφριξ’ ἔρωτι, quod dedit Brunckius, aliquantulum concinnius videtur.

CXLVII.

“Schol. Eurip. ad Orest. γ. 680. τὸ δὲ ὠφελῆν καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται, ὡς καὶ Αἰσχύλος, Ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ’ οὐδὲν ὠφελεῖ. Idemque versus apud Schol. Soph. Antig. γ. 566. Fallor aut in superstitionibus non exstat.” Hæc Pauw. Sed exstat in Pers. γ. 844. excepto quod ibi πλοῦτος, non χρήματ’.

CXLVIII.

“Schol. Eurip. Phœniss. γ. 949. Οἱ περιλειφθέντες τῶν σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος, Οὐδαῖος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ καὶ Ἐχίων, ὃς ἐγγημεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου θυγατέρα, ἐξ ἧς ποιεῖ Πένθεια· οὐ ὁ Κλάσας, οὐ Μειοικεύς, οὐ Κρέων καὶ Ἰοκάστη. Hoc igitur Fragmentum ad LAIUM, vel ŒDIPUM forte pertinebat.

CXLIX.

“Schol. Theocr. ad Idyll. II. 36. Ἰδρύντο δὲ αὐτὴν (τὴν Ἐκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ὡς φησὶν Αἰσχύλος. Δέσποιν’ Ἐκάτη τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων. Sunt Anapæsti qui ita commode dispesci possunt,

Δέσποιν’ Ἐκάτη, τῶν βασιλείων

Πρόδρομος μελάθρων—

sive monometer sit versus alter sive dimetri pars.” Eundem locum Aristidem quoque respexisse Tom. I. p. 30. in Minervam, prætervidit Pauw. Ἄλλ’ ἢ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλω [I. ὡς ἐν Αἰσχύλω] χορὸς ἦσε, τῶν τε ἑραίων καὶ τῶν πατρῶων, καὶ τῶν ἐν ἡμετέρα μεγίστων, ἃ νύκτωρ μοι προῦφαινες. Pro πρόδρομος autem nescio an legendum fuerit πρόδρομος.

CL.

“Schol. Pind. Pyth. II. 18. Ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἐρμῆς ὡς τῶν ἀγῶνων προσάτης ὡς καὶ Αἰσχύλος, Ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἐρμῆ.” Hæc Pauw. qui non digessit metra. Forte sunt Anapæstici sic legendi,

—ἐναγώνιε,

Μαίας καὶ Διὸς Ἐρμῆ.

ante ἐναγώνιε deest syllaba initialis dactyli, e. g. Ἀλλ’, κλῦθ’, ἰλθ’, vel tale aliquid.

CLI.

“Schol. Pind. Pyth. V. 40. Τὸν Ἰξίωνα οἱ μὲν Ἀντίωτος γενεαλογεῖσιν, ὡς

Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ Πεισιώνος." Hoc itaque fragmentum ad IXIONEM forte pertinebat.

CLII.

"Schol. Apoll. Rhod. I. 473. Χαλίκεστοι· τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλίμιας φησὶ λέγεσθαι. Alii χαλίμας vel χαλιμάδας, vide Eustath. Suid. Hesych. Etymol. Nisi forte χαλιμίας pro χαλίμας irrepserit: Αἰσχύλος φησὶ λέγεσθαι minus accurate scriptum pro Αἰσχύλος λέγει, vel Αἰσχύλῳ φησὶ λέγεσθαι, nam de Æschylo grammatico mihi ignoto intelligere nolo. In istis Scholiis etiam sunt recentiorum pluscula." Hæc Pauw. Cf. Fragm. CXCII.

CLIII.

"Schol. Apoll. Rhod. I. 636. Θύασιν ὀμβρόροις Μαίνασιν. "Ἐθεν καὶ τὴν Σεμίλην Θυώτην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυος αὐτὴν παρεισήγαγεν οὔσαν καὶ ἐθραζομένην· ὁμοίως δὲ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐθραζομένας." Pauw. Ad SEMELES illustrationem pertinet.

CLIV.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1348. Στέρφεσιν αἰγείοις. Τοῖς δέρμασιν· ἔθεν καὶ στερεφῶσαι. "Ἰβυκος δὲ στερεφωτῆρα στρατὸν εἶρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα, ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιῶσι γράφειν μελανύστερφων γένος, ἔχ, ὡς τινες, μελανύστερτων. Οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρενα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. "Ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται. Æschyli locus non exstat, neque scimus de quibus μελανοστέρφοις agebat. Sed Æthiopes forte intelligendi." Pauw. Hoc igitur fragmentum forte ad MEMNONIS historiam pertinebat.

CLV.

"Eustath. ad Il. A'. p. 827. l. 30. Οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον φασὶν ἄμπελον, εἰπόντος τὴν ῥομένην, ἢ κωμῶδια μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφερείας δύνχρον." Pauw. Cf. eundem ad Odys. Θ'. p. 1597. l. 31.

CLVI.

"Athenæus II. p. 67. "Ὅτι δὲ ἀρσενικὸν ἐστὶ τοῦνομα γάρου, Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν, καὶ τὸν ἰχθύων γάρου." Pauw. Locus est e Satyrico dramate, ni fallor, et senarium claudit.

CLVII.

"Athen. III. p. 86. Αἰσχύλος δὲ ἐν Πέρσαις, τίς ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους εἶρηκεν. Memoria eum fefellit, credo. In Persis non exstant, nec in aliis etiam fabulis quas hodie habemus. Ex

deperdita sumta videntur." Hæc Pauw. Poterant esse falso ab Athenæo Æschylo tributa. Poterant esse e Phrynichi Persis scil. vel ex alia Æschyli fabula, corrupto ejus titulo, quæ est Heathii conjectura ad NĒREA ad Fragm. II. q. v.

Sequuntur fragmenta quædam ab Heathio congesta.

CLVIII.

“ Βοῶς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν.

Ammon. de Diff. Verbor. in Θεωρὸς, ubi Valcken. pro βοῶς repouendum conjicit Θόας, et ad Hypsipylen fabulam referendum hoc fragmentum." Heath. Mihi quidem importuna videtur, quod perraro accidit, Valcken. emendatio. Itaque nihil muto.

CLIX.

“ Μιξοβόαν πρέπει
Διθύραμβον ὀμαρτεῖν
Σύγκοινων Διονύσω.

Plut. de EI apud Delph. p. 389. A." Heath. Locum pulchre restituit Pors. Append. ad Toup. in Suid. Tom. IV. p. 490.

— μιξοβόαν πρέπει
Διθύραμβον ὀμαρτεῖν
Σύγκοινων Διονύσω.

"Initium," inquit vir magnus "est pars Glyconici acat. reliqui duo Pherecratei. Διθύραμβον primam producit." Ad aliquam fabulam quæ Bacchum spectabat proculdubio pertinebat; sed cum eæ plures essent, inter incerta relinquimus.

CLX.

“ Δημῆτερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα. Aristoph. Ran. γ. 913. ubi vide Schol." Heath. Ad ELEUSINIOS forte pertinebat.

CLXI.

“ Ὁ Κισσεὺς Ἀπολλων ὁ Καβαῖος ὁ μάντις. Macrobian. Saturn. I. 18. ubi pro ὁ Καβαῖος Meursius reponit ὁ καὶ Βάκχος, Barnes. ad Eurip. Bacch. γ. 408. minus probabiliter ὁ Σαβαῖος." Hæc Heath. qui paulo altius e Macrobio repetere debuisset. Ne quis opinetur d'iversis Diis Parnassum montem dicatum, idem Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque Deum esse significans scribit,

Δείσποτα Φιλὸδαφνε, Βάκχε, Παιῶν, Ἀπολλων εὐλυσε.

Ad eandem sententiam Æschylus,

Ὁ Κισσεύς Ἀπολλῶν καβαῖος ὁ μάντις.

Hinc certe fides adstruitur emendationi Meurs. sed quæ fuerint ipsa verba Æschyli definire non ausim.

CLXII.

“Υπόσκοπον χερα Hesych.” Heath. Hoc nos fragmentum ad ΘΕΩΡΟΥΣ retulimus Fragm. V. q. v.

CLXIII.

“Ζώης πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος
Τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
Κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα—

Stob. Flor. Edit. Grot. Tit. CXXII.” Heath. In secundo et tertio versu fateor aliquid inesse quod stylum Æschyleum vix sapit. Involuta illa loquendi formula, et ipsa quidem sententia Euripidi propius videntur accedere, et Stobæi margini minime fidendum esse consentiunt omnes.

CLXIV.

“Καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσωσθαι. Hoc fragmentum, ut et sequentia duo Thomas Magister excitat e Sept. ad Theb. ubi tamen hodie frustra ea quæras.” Hæc Heath. Pro μημονικῷ ἀμαρτήματι habet Oudendorp. ad locum Th. Magistri, et similem sententiam adfert ex Eurip. Hec. §. 377.

Θατῶν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
Ἡ ζῶν· τὸ μὴ γὰρ ζῆν καλῶς μέγας πότος.

CLXV.

“Ὡν ἐγὼ φερέγγυος.

Apud Thom. Mag. citatur e Sept. Theb. ubi frustra quæras.” Heath.

CLXVI.

“Πεζικὸς ὤρμηται λεώς.

Apud Thom. Magist. citatur e Sept. Theb. ubi frustra quæras.” Heath.

Sequuntur Fragmenta quædam, quæ, ab aliis prætermissa, ipsi collegimus.

CLXVII.

Ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθη. Verba sunt Athenæi V. p. 217. D. Platonem negligentiae insimulantis quod multa peccasset in ratione temporum Cf. Stanl. ad Fragm. LXXVII. Ὅτι δὲ πόλλα ὁ Πλάτων παρὰ τῶν χρόνων ἀμαρτάνει, δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. Κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν, ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθη, τοῦτο μὴ διακρίσας γράφει. Ubi dubitat Petr. Victor. Var. Lect. XI. 16. an hæc Æschyli sint, sed pro Æschyleis habet Valcken. Diatr. Eurip. p. 283. monetque idem dictum etiam apud Lucianum occurrere T. III. p. 20. sed mendose; legitur enim μὴ μελλήσας λέγε ὅτι κεν ἐπὶ κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθη. Ubi veram lectionem restituit vir cl. Alius est etiam Luciani locus, Quom. Hist. sit conscribenda, c. 32. Tom. II. p. 45. ubi legitur, Τοιαῦτα πολλὰ ὑπ' ἀπαιδευσίας ληροῦσι, τὰ μὲν ἀξιοῦρα οὐθ' ὀρῶντες, οὐτ' εἰ θλίπειεν κατ' ἀξίαν εἰπεῖν δυνάμενοι, ἐπινοῶντες δὲ καὶ ἀναπλάττοντες ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν, φασίν, ἔλθη. Nescio tamen an recte h. l. Valcken. Æschylo tribuerit, an sit detortum e Fragm. Incert. LXXVI. q. v. et quæ ibi annotata.

CLXVIII.

Ad Homeri verba, Il. π'. 388.

—τὸν δ' ἐκφερον ὠκείες ἵπποι.

“Declaratio vetus narrat Æschylum in fabula quadam sua quæ una cum multis aliis vetustate amissa est, fecisse Achillem simili tempore, cum inquam ipsum quoque oportuisset cedere, retro se cum armis, quibus corpus texerat coniecisse: atque ita saltu fossam pertransisse, ne tergum hostibus ostenderet.” Petr. Vict. Varr. Lectt. XXXVIII. 24. Locum apud Eustath. Schol. Venet. et Didymi frustra quæsi. Ad MYRMIDONAS videtur pertinere.

CLXIX.

Strabo Lib. XV. p. 720. Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Cf. Pers. γ. 17. et γ. 119. Sed hæc forte ad ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑΝ vel ad MEMNONA pertinebant.

CLXX.

Bacchum apud Æschylum χοιροψάλαν ἀπὸ τῆς ἀφῆς καὶ τῆ ψάλλειν, quod est τίλλειν, τὴν χοῖρον s. muliebria, narrat Sept. Flor. Christianus in Aristoph. Pac. p. 72. Locus Æschyli mihi non comparet.

CLXI.

Καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
Εἰ γὰρ τιν' ἐσιᾶχον ἄφομαι μόνον,

Μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρρουν,
 Στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
 Νῦν δ' ἔ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

Οὐ τραγικά ἐστὶ ταῦτα ἀλλὰ παρατρέγμδα, αἱ πλεκτάναι, καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἰξεμεῖν, καὶ τὸ τὸν βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν, καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς. Longin. §. 3. Hæc ex Æschylo desumpta esse suspicatus est Tan. Faber, pleneque confirmavit Ruhnken. in Notis ad Longinum, citato Joannis Siceliotæ commentario MSto in Hermogenem, ubi sic legitur. "Φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τῆ ποιητῆ (Æschyli cujus ante mentionem fecerat) ἐν τῷ τῆς Ὀρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγῶσι φουσῶν ὁ βορέας κυκᾷ τῆς θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμην τὰ ἰαμβικὰ, ἐπιλαθόμενος. Διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμεῖται. λέγει δὲ περὶ τέτων Λογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ καὶ τῶν φιλολόγων. Unus quod sciam, Siceliota est, qui Æschyli Orithyiam commemorat; in quo pro Σοφοκλῆς μιμεῖται, scribendum Σοφοκλῆς οὐ μιμεῖται, ut sensus sit, Sophoclem in ejusdem argumenti dramate non imitatum esse Æschylum. Nam Sophocles etiam Orithyiam dederat, ut e Strabone VII. p. 452. colligere licet. Ante hic Æschyli locus vix intelligi poterat; nunc ubi ex Orithyia ductum ostendimus clara omnia. Loquitur Boreas iratus et fremens quod Erectheus ipsi Orithyiam negarat, minaturque adeo se regiam Erecthei incensurum, etiamsi caminum restinxerint:

Εἰ καὶ καμίου σχῶσι μάκιστον σιλας·

Εἰ γὰρ τί' ἐστιοῦχον ὄψομαι ψόλον,

sic enim hunc locum egregie restituit vir præstanti ingenio et eruditione Samuel Musgravius in literis ad me datis. Ψόλος ἐστιοῦχος dicitur, ut πῦρ ἐστιοῦχον apud Plutarch. Tom. II. p. 158. C. ut et ψόλος ἐπιθώμιος in Æschyli fragmento apud Schol. Nicandri Theriac. p. 38. Cæterum vix dubito quin Æschylum ob oculos habuerit." Hæc Ruhnken. Εἰ γὰρ τὸν ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον Toup. qui ἐστιοῦχον de *Magistro domus* sive *custode* puellæ quam adamavit Boreas intelligit. Sed multo mihi præplacent quæ attulit Ruhnken. Monet deinde Toupius quædam hic excidisse, quoniam illud πρὸς οὐρανὸν ἰξεμεῖν, quod vituperat Longinus, hic non compareat, quod forte verum, nam cum adsint πλεκτάναι et τὸ γενναῖον μέλος, quod est τὸν βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν, adesse debent etiam quæ his interjacent, πρὸς οὐρανὸν ἰξεμεῖν, nisi dixeris et hæc et locum ubi diserte Boream αὐλητὴν vocaverat excidisse. Ipsam locutionem, πρὸς οὐρανὸν ἰξεμεῖν, ex Attio apud Ciceronem De Nat. Deor. II. 35. illustravit Toup.

Aut forte Triton fuscina evertens specus

Subter radices penitus undanti in freto

Molem ex profundo saxeam AD CÆLUM EVOMAT.

¶ 3. MIAN PAPEIPAS. Cur unam quam plures rogat Ruhnken. et reponit βία παρείρας, quod tamen non plane necessarium videtur. De cincinno ignis loquitur, in immensum, torrentis

instar omnia secum rapientis aucti, si unam tantummodo scintillam inter sopitos cineres vis Boreæ suscitaverit.

CLXXII.

Plutarch. de Superstit. p. 166. A.

Ἄλλ' εἴτ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ
Χθονίας θ' Ἐκάτης κῶμον ἐδέξω.

quem locum ex Æschylo desumptum esse censet Pors. ad Orest. f. 401.

CLXXIII.

Servius ad Æn. X. 738. *Pæana carmen esse victoriae Æschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est quia malorum avertendorum potens est.*

CLXXIV.

Athenæus VII. 15. *Μημονεύει δὲ τοῦ θύνου Αἰσχύλος λέγων*

Σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν λέγω
Μύδρους ὅς ἀστενακτὶ θύνος ὡς ἤρχετο ἀναυδος.

Quæ sic corrigit Pauw.

Σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν λέγω
Μύδρους, ὅς ἀστενακτὶ θύνος ὡς * *
Ἄναυδος ἤρχετο——

aut Μύδρους, ὅς ἀστενακτὶ θύνος ἤρχετο
Ἄναυδος ὡς——

Locum sine librorum subsidio restitui posse negavit Heath. sed levissima tantum mutatione emendavit Botheus

Σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν λέγων
Μύδρους· ὁ δ' ἤρχετ' ἀστενακτὶ, θύνος ὡς
Ἄναυδος——

Sed hoc peccat in legem metricam, ἀστενακτὶ enim ultimam producere debet ex analogia, unde ante finalem creticum habebimus syllabam longam. Omnium felicissime simul et verissime emendavit Toup. ad Suid. Tom. II. p. 571. pro ἤρχετο reponens ἡμύχετο, lacerabatur. Hesych. Ἀμύχεσθαι· τὸ ξέειν τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν. Hinc totum locum sic legere possis,

Σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν λέγων
Μύδρους * * * * *
Ὁ δ' ἀστενακτὶ, θύνος ὡς ἡμύχετο
Ἄναυδος——

Lacerabatur, idque sine gemitu, velut thynnus. Noster alicubi,

Pers. γ. 578. nobili periphraſi pisces vocat ἀναύδους παῖδας τᾶς ἀμιά-
του. Junge Fragm. XXV.

CLXXV.

Κυντερώτερα. Photii Lex. in Voce. Κυντερώτερα καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὐβουλος Παρμενίσκῳ· Ἐκ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα· Φερε-
κράτης Ἀθήροις· ἔπειτα ἕτερα τέτων ποιῶντων πολλὰ κυντερώτερα. (I. ἔπιθ' ut
constet metrum.) Καὶ Αἰσχύλος.

CLXXVI.

Λαμπύρις. Photii Lexicon in Voce. Λαμποῦρις· ἡ ἀλώπηξ παρ' Ἀισχύλου. Et sic Hesych. in Voce, Æschylo non citato.

CLXXVII.

Λογγάσια. Phot. in Λόγγασα. στρατεύσομαι· ὁ ἡμεῖς λαγάσω καὶ λαγονεύσω λέγομεν. Αἰσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπογοῖα δοῦσιν λογγάσια. Duæ glossæ hic coaluerunt. Lege,

Λογγάσω· στρατεύσομαι· ὁ ἡμεῖς λαγάσω καὶ λαγονεύσω λέγομεν.

Λογγάσια· Αἰσχύλος δὲ, ἐξ ὧν τὰ ἀπογοῖα δέουσι, λογγάσια. Pro δοῦσιν δέουσι recte dedit Schleusner ex Hesych. et Kuster. ad Suid. in Λογγῶνος, qui ad ista Lexicographi, Λογγῶνος· τοῦ λιθοκλίμενος, hanc vocem ibi sic explicat, “Vox est corrupta, cujus loco Portus reponit, τῷ λίθῳ τῷ λίμενος, quod non displicet. Λογγῶν enim erat saxum perforatum in portu, ex quo naves religabantur. Etymol. Λογγῶνες δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι· οὓς τρυπῶσιν, ἵν' ἐξαετῶσι τὰ σχοῖνια πῶν ἐξ αὐτῶν· τοὺς δὲ τοιούτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον. Quod de λογγάσια addit confirmat etiam Hesych. his verbis: Λογγάσια· ἐξ ὧν τὰ ἀπογοῖα δέουσι, λογγάσια. Et diserte Hesych. Λογγάσια· ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν.” Hæc ille.

CLXXVIII.

Μαραθῶνιον ποίημα. Phot. Lex. in Voce. Μαραθῶνιον ποίημα. Αἰσχύλος. εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυμαγιέω. An legendum Μαραθῶνιον ποιητὴν· Αἰσχύλον. Et forte ipsa locutio, sive ποιητὴν sive ποίημα legas, non Æschyli fragmentum continet, sed tantum periphraſin, vel Æschyli vel scriptorum ejus.

CLXXIX.

Νάρασε Δίρκης. Phot. Lex. in Voce. Νάραστε Δίρκης, ρίρσικῆς.

Αἰσχύλος. Idem mox, Ναεῦσθαι Δίεκης, ῥευστικῆς. Αἰσχύλος. In utroque lege Ναεῦς τε Δίεκης. Etymol. Ναεῦν, τὸ ὑγρὸν· παρὰ τὸ νῦ ρῆμα. δηλοῖ τὸ ῥεῦ· ὁ μέλλων νάσω, γίνεται ναεῦς· καὶ τὸ ὑδέτερον ναεῦν. Σοφοκλῆς. Πρὸς ναεῦ δὴ κρηναῖα χωρῆμεν ποτά. Οὕτω Φιλόξενος.

CLXXX.

Ὅμάμαιτα. Phot. Lex. in Voce. Ὅμάμαιτα· τὰ ἐρήματα. Αἰσχύλος. Vocem Siculam esse suspicor, si nihil corruptum est apud Phot.

CLXXXI.

Ὅστράκων. Phot. Lex. in Voce. Ὅστράκων· τῶν τῆ ὠῆ. Αἰσχύλος. Versum ipsum forte conservavit Hesych. Ὅστράκων.

Ἄπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.

Sed Æschylum haud aperte nominat.

CLXXXIII.

Οὐραυζέτω. Phot. Lex. in Voce. Οὐραυζέτω· πρὸς τὸν ἔρανον δίκνεισθαι. Αἰσχύλος. Eandem glossam habet Hesych. sed in indicativo, et suppresso Æschyli nomine.

CLXXXIII.

Πεφρασμένος. Phot. Lex. in Voce. Πεφρασμένος· παρσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι. Πρῶσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Ubi malim vel ex Hesychio corrigere, Παρσκευασμένος· εἰς τὸ φρασθῆναι πρῶσεκτικὴν ἔχων δύναμιν, vel potius e Photii Cod. Dresd. Παρσκευασμένος· εἰς τὸ φρασθῆναι πρῶσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν.

CLXXXIV.

Πρέψαι. Phot. Lex. in Voce. Πρέψαι, τὸ ὁμοίως. Αἰσχύλος. Ubi bene ex Hesych. et Phavorino in Πρέψας, corrigit Schleusner. Πρέψαι· τὸ ὁμοιωσάαι, vel potius ὁμοιῶσθαι.

CLXXXV.

Σάλα. Phot. Lex. in Voce. Σάλα, φροντῆς. Οὕτως Αἰσχύλος. Eadem habet Hesych. sæpiuscule. Σάλα φροντῆς· βλάβη. Idem Σαλαγιῖ. ταράσσει· ἢ γὰρ φροντῆς Σάλα λέγεται. Forte spectat ad ἀσάλης μαρία Fragm. CXI.

CLXXXVI.

Χλιδῶν τε πλοκαμὸς ὡσεὶ παρθένους αἰβραῖς,
 Ὅθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν.

Athen. XII. 6. p. 528. Τὸς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης τῶν ιστοριῶν, Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφήν τυχεῖν τῆς πρροσηγορίας,

Χλιδῶν τε κ. τ. λ.—

Ad KRHSSAS hoc fragmentum forte pertinebat.

CLXXXVII.

Schol. Hom. Venet. ad Il. ε'. 200. p. 328. Ὅμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰς ἐν κύκλῳ ἐστῶσας ἐν ἀπείρῳ σχήματι φησὶν ἴσασθαι.

Ἵμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας.
 Κύκλῳ παρίστατ', ἐν λόχῳ τ' ἀπείρου
 Εὔξασθε.

Vix monitu opus est ut levi correctione *παρίστατ'* pro *παρίστατε*, *re-*
posuerim quod est apud Schol.

CLXXXVIII.

Χλούνης. Eustath. ad Il. ι'. p. 774. l. 54. Ὅτι δὲ καὶ ἐντομία οὗ χλένης δηλοῖ, ἐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν ἀλλὰ καὶ Αἰλίανος μάλιστα ἐν τοῖς περὶ πρροσίας· χλένην λέγων τὸν ἀπόκοπον. Cf. Stanl. ad Eumen. ψ. 188.

CLXXXIX.

Ajacem tradidit tantum apud maxillas vulnerabilem esse, quod refellit Eustath. Il. ε'. p. 995. l. 1. Τρωτὸς ὄλον ἦν ὁ Αἴας τὸ σῶμα, καὶ ἐ μόνον τα περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους.

CXC.

Αὐλῶνα. Eustath. ad Il. σ'. p. 1157. l. 34. Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα, ἔνθα καὶ φησὶ λέγει αὐλῶνας, διὰ τὸ κώδινας, φησὶ, προσῆφθαι αὐτοῖς. Cf. Fragm. LXXXI.

CXCI.

Πέπλοις μελαγχίμοις. Eustath. ad Il. κ'. p. 1254. l. 25. Οὕτω Αἰσχύλος πέπλοις μελαγχίμοις φησὶν. Sed forte memoria lapsus est, et ad Choeph. κ. 9. φάρισον μελαγχίμοις alludere voluit.

CXCII.

Σπονδαὶ χαλίκτητοι. Eustath. ad Odys. γ'. p. 1471. l. 2. ἑτεροία πάντως οὔσα παρὰ τὰς καθ' Ὅμηρον [σποινδὰς] εἶπεν, ἀκρήτες ἤγαν ἀκρά-
της. Εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλου σποινδαὶ χα-
λίκτητοι, ζητητίον. Τοιαῦται δὲ, αἱ ἐπὶ Διονυσίῳ (l. Διονύσω et μοχ Διόνυσος)
κραθεῖσαι. Χάλις γάρ, φασιν, ὁ Διονύσιος. Ἐξ ἰκίνας δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος.
Ὅθεν καὶ χαλιμᾶς γυνή, κατὰ τὴν παλαιὰν, ἢ ὑπὸ μίθης χαλαμείη τὸ σῶμα. Cf.
Fragm. CLII.

CXCIII.

Αἰθίοπα φωνήν. Eustath. ad Odys. Δ'. p. 1484. l. 48. Vide
fragm. XLVIII.

CXCIV.

Χελιδονίζειν. Schol. Aristoph. Av. γ. 1680. Καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρ-
βαρίζειν χελιδονίζειν φησί. Nisi forte alluserit ad Agam. γ. 1059.

Ἄλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδονος δίκη
Ἄγνῶτα φωνὴν βάεβαρον κικτημένη.

CXCIV.

Pausan. Arcad. c. 6. p. 611. Ἀποσρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ, διὰ τῆς
Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τέττε κάτεισι, καὶ ἐπὶ τέττω τὸν Ἰναχον ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος
ποταμὸν καλεῖσιν Ἀργείον. Nescio an hoc in Choephoris dixerit, ubi
Inachi mentio. Poterat etiam ad ΑΡΓΕΙΟΥΣ pertinere.

CXCVI.

Pausan. Arcad. c. 37. p. 676. Δήμητρος δὲ Ἀρτεμιν θυγατέρα εἶναι, καὶ
ἐ Λητῆς, ὅντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος εἰδὼς Εὐφορίωνος τὴν Ἑλληνικὴν.
Ad ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΣ vel ΙΕΡΕΙΑΣ forte pertinuerit.

CXCVII.

Ἄλαιός. Hesych. Ἄλαιός· ὁ παλαιός· ἄφρων. Αἰσχύλος.

CXCVIII.

Αὔριβατας. Alio in loco præter Ψυχοσασίας, Fragg. VI. voca-
bulum hoc Æschylo usurpatum fuisse ex Hesychii verbis
abunde patet. Αὔριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὔριον, ἐπὶ τῷ ταχέως τίθησι· καὶ ὁ
αὐτὸς Ψυχοσασίας ἔτι φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων (ταχυβήμων vel ταχυβάτων
malunt viri docti. Cf. Alberti et quæ ad Ψυχος. l. l.)

CXCIX.

Stob. Serm. XXXVI. p. 217.

Τυραννικόν τι πόλλ' ἐπίσασθαι λέγειν.

Citatur tanquam Æschyli in Marg. Stobæi, sed est ex Euripidis Dictye.

CC.

Athen. VIII. p. 362. F. Τὰς δὲ εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινομένης καὶ δαπάνης (προσηγόρευον.) λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ ἐκκεῖν καὶ ἀναλίσκειν. Ὅθεν δὲ ἐπὶ τῷ πορθεῖν τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσιν, καὶ τὰ διαρπαζόμενα κατὰ τὴν λαφύξιν λάφυρα. Τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς λαπαπάχθαι.

CCI.

Libanius Tom. I. p. 460. D. Καὶ πρὸς ἑμαυτὸν Αἰσχύλος λέγω πολλὰς, Μίν' ὃ ταλαίπωρ' ἄτρεμα σοῖς ἐν δεμνίοις, qui versus non est Æschyleus sed Eurip. Orest. γ. 252. edit. Pors. ubi citatur locus.

CCII.

Γρυπαιέτους χαλκηλάτους. Ad MYRMIDONAS forte pertinebat hoc fragmentum, quod certe ex Æschylo desumptum videtur apud Aristoph. Ran. γ. 959.

ΕΥ. Ἄλλ' ἢ Σκαμάνδρου, ἢ τάφρου, ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας
Γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ εἴμαθ' ἱππόκρημα,
Ἄ ξυμβαλεῖν ἐ ρᾶδιον ἦν. ΔΙ. Μὴ τὲς θεὸς ἔγωγ' οὖν
Ἦδη ποτ' ἐκ μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διεγρέπτησα,
Τὸν ξυθὸν ἱππαλεκτερούνα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρεϊς.

ΑΙΣ. Σημίον ἐν ταῖς ναῦσιν ὃ μαθήσατ' ἐνεγέγραπτο.

Τὸν ξυθὸν ἱππαλεκτερούνα ad Myrmidonas pertinere scimus, vide Myrmid. Frag. IX. unde credible est, cum hoc fuerit navis cujusdam insigne, illud fuisse clypei.

CCIII.

Τραγελάφους. Hoc verbum Æschyleum esse suadet Aristoph. in Ran. γ. 967.

ΑΙΣ. Σὺ δ' ὃ θεοῖσιν ἐχθρὸν, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις.

ΕΥ. Οὐχ ἱππαλεκτερούνας μὰ Δι', ἐδὲ τραγελάφους ἄπειρ σὺ
Ἄ ν' τοῖσι παραπιτάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.

CCIV.

Schol. Aristoph. Ran. γ. 994. Ἀπολλώνιος φησὶν, ὅτι παρήνεγκεν (Æs-

chylus) χρωμένως κώδωσι τινας· κώδωνας ἐν τοῖς Φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων ἔχοντας. Sic Sept. Theb. ψ. 391.

—ὕπ' ἀσπίδος δὲ τῶ
Καλκηλάτοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.

Et rurs. ψ. 405.

Λόφοι δὲ κώδων τ' ἐ δάκνυσ' ἄνευ δόρος.

Sed hoc nostri fragmentum ad ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑΣ videtur pertinere; nam Μίμνονας κώδωνοφαλαροπώλης apud Comicum memorat Euripides.

CCV.

Aristoph. Ran. ψ. 1326.

Κυρεῖν παρασχῶν
Ἴταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.

Hos duo versus, vel saltem posteriorem, Æschyleos esse ne dubites, nam inter alios citantur qui certissime sunt Æschylei. Nec me movet Schol. qui ad posteriorem scribit, ταῦτα ὡς ἀσαφῆ παρεῖλε, ea enim consulto obscura atque imperfecta profert Euripides.

ELEGIACA.

ΚΥΑΝΗ. “Hoc epigramma recentiori cuidam Æschylo, forsitan Alexandrino, non Poetæ nostro deberi certum est. Hic scilicet carmen Elegiacum in eos tantum qui ad Marathonem occubuerunt scripsisse fertur, quos epigramma hoc nequaquam spectat; neque enim hi pulverem Ossæum membris induisse dici poterant. Similiter epigramma Simonidi tributum, quod in Anthologia proxime præcedit, ad Athenienses in prælio Marathonio interfectos minime pertinet. Clare enim innuitur eos qui ibi laudantur contra Græcos, non contra Barbaros pugnantes mortem optetuisse.” Heath.

II.

ΒΡΙΘΥΣ. Citatur etiam a Plutarch. in Vita Ciceronis p. 887. sine auctoris nomine; sed et ibi legitur Βριθὺν ὀπλιτοπάλαν δάϊον ἀντιπάλους. Rectius proculdubio, nam ὀπλιτοπάλης analogia caret.

III.

“Theophrastus Hist. Plant. IX. 15. Φαρμακωδεῖς δὲ δακῦσιν εἶναι τόποι,

μάλισα μὲν ἔξω τῆς Ἑλλάδος, οἱ περὶ τὴν Τυρρηνίαν καὶ τὴν Λατίνη—καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐλεγείοις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν,

Τυρρηνὸν γενεῖαν φαρμακοπιὸν ἔθνος.”

Hæc Pauw. qui de fragmentis agens bene subdit, “Plura alii quærant, præsertim lepiduli illi, qui si vel unam vocem ex fabula vel alio scripto deperdito alicubi offendant, thesaurum sibi reperisse videntur. Nobis ea tanti non sunt.” Hoc nostri fragmentum tangit Plin. N. H. XXV. 2. *Unde arbitror natum, ut Æschylus e vetustissimis in Poetica refertam Italiam herbarum potentia proderet.* Pro Τυρρηνὸν legendum Τυρρηνῶν, et pro φαρμακοπιὸν, φαρμακοπιὸν omnes vident.

IV.

Plutarch. Sympos. I. p. 628. E. Γλαυκίας δὲ ὁ ρῆτωρ καὶ τὸ δίζιον κίρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις ἐπισῆστο, ἠγωνισμένῃ τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς.

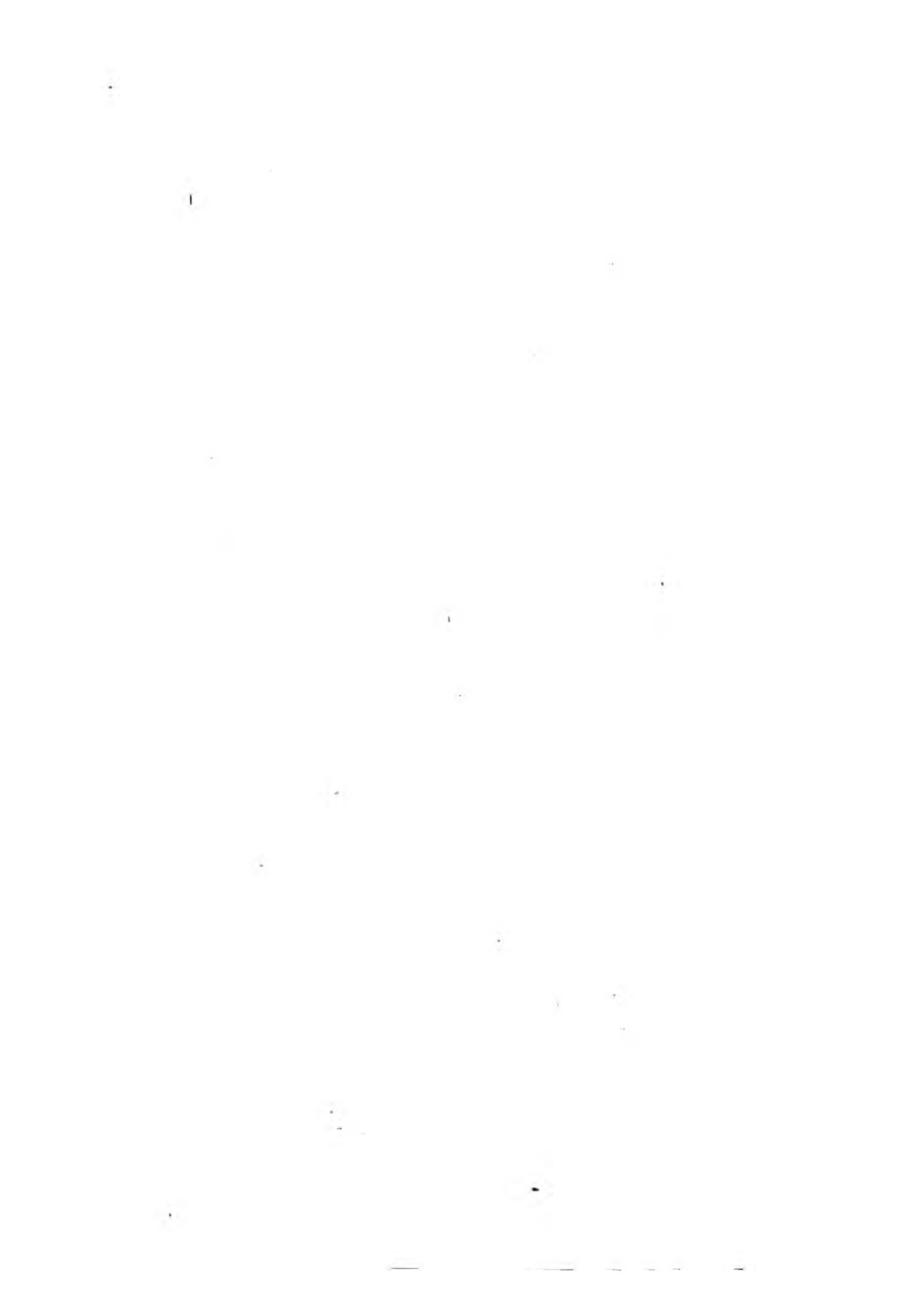

INDEX
ÆSCHYLEUS.

AUCTORE

J. D. LA ROCHE

BASILIENSI.

I N D E X

Æ S C H Y L E U S.

A.

- ἌΒΑΤΟΣ**, Prometheus vincetus, vers. 2.
ἀβλακῆς, Septem advers. Thebas, 68. Eumenides, 285. 477.
ἀβελόλυτος, Supplices, 936.
ἀβελία, Sept. 756.
ἀβροβάτης, Persæ, 1077.
ἀβρογός, Per. 541.
ἀβροδίαυτος, Per. 41.
ἀβροτίμος, Agamemnon, 699.
ἀβροχίτων, Per. 543.
ἀβρύτω, Ag. 928. 1214.
ἄβυσσος, Sept. 957. Suppl. 479. 1066.
Ἄγαθάτας, Per. 964.
ἀγάζω, Sup. 1069.
ἀγαθός, Sept. 601. 616. Per. 218. 855. 921. 972. 993. Ag. 163. 764. 804. 1141. 1276. Eu. 884. 977. 991. 1015. 1016. Sup. 634 bis. 973 bis.
ἀγάλακτος, Ag. 727.
ἀγαλμα, Prom. 465. Sept. 264. 271. Ag. 216. 750. Choeph. 198. Eum. 55. 924. Sup. 200.
Ἄγαμειμόνος, Ag. 1508. Ch. 861.
Ἄγαμείμων, Ag. 26. 42. 532. 1255. 1323. Choeph. 937. Eum. 459.
ἄγαμος, Sup. 149.
ἄγαν, Pr. 72. 180. 318. 327. 546. Se. 35. 244. 252. 453. 698. 716. 777. 817. Pe. 10. 215. 515. 520. 796. 829. Ag. 494. 1021. 1171. 1250. 1263. 1349. Ch. 963. Eu. 121. 827. 947. Su. 414. 726. 765. 921.
ἀγανόμοτος, Per. 1031.
ἀγανός, Ag. 101.
ἀγάστονος, Sept. 98.
ἀγαυός, Per. 992.
ἀγγελία, Pr. 1039. Ag. 86.
ἀγγέλλω, Pr. 942. Per. 253. Ag. 30. Ch. 656. 707. 739. 768. 772. 777.
ἄγγελος, Pr. 968. Sept. 82. 291. 397. 854. Per. 14. Ag. 288. 290. 299. 597. 647. Ch. 193. 771. 849. 851. Su. 188. 193. 610. 781.
ἀγδαβάτης, Per. 927.
ἄγε, Per. 140. Ag. 792. Ch. 801. Eu. 307. Sup. 633.
ἀγείρω, Choeph. 636.
ἀγείτων, Prom. 270.
ἀγίλαστος, Ag. 803. Choeph. 28.
ἀγεμῶν, v. ἡγεμῶν.
ἀγή, Per. 425.
ἀγήνωρ, Sept. 126.
ἄγιος, Sup. 865.
ἀγκαθην, Ag. 3. Eu. 80. 375.
ἀγκαλίω, v. ἀνακαλίω.
ἀγκάλη, Pr. 1018. Ag. 732. Ch. 585. Su. 490.
ἀγκρισίς, Eu. 365.
ἄγκυρα, Ch. 660.
ἀγκυρῆχία, Su. 773.
ἀγλαΐσμα, Ag. 1321. Ch. 191.
ἄγμαπτος, Pr. 163.
ἀγνείω, Su. 234.
ἄγνωσμα, Eu. 328.
ἀγνοίω, Eu. 134.
ἄγνοια, Ag. 1605. Su. 508.
ἀγνόρητος, Pr. 433.
ἀγνός, Pr. 280. 411. Se. 168. 284.

759. Pe. 497. 613. 630. Ag. 94. 138. 252. Eu. 287. 719. 888. Sup. 108. 150. 222. 231. 236. 369. 661. 704. 1038.
- ἀγνώς, Ag. 1060. Ch. 675 bis. Su. 1000.
- ἄγος. Se. 1071.
- ἀγορά, Se. 278.
- ἀγοραῖος, Ag. 90. Eu. 976.
- ἄγος, Se. 1025. Ch. 153. Eu. 168. 230. Su. 380. 381.
- ἀγός, Su. 256. 911.
- ἄγρᾱ, Se. 328. Eu. 148.
- ἄγρευμα, Se. 613. Ag. 1057. Ch. 998. Eu. 463.
- ἀγρεύω, Ag. 129.
- ἄγρειος, Pr. 175. 368. 1045. Se. 286. Pe. 616. Ch. 278. Su. 36. 286. Pe. 616. Ch. 278. Su. 36.
- ἀγρείως, Pr. 155. Eu. 975.
- ἀγρονόμος, Ag. 146.
- ἀγρότης, Per. 1007.
- ἄγρουπιος, Pr. 358.
- Ἄγριος, Ag. 1090. 1095.
- ἀγύρετεια, Ag. 1282.
- Ἄγχαρης, Per. 1000.
- ἄγχι, Pe. 467. Ch. 637. Su. 1043.
- ἀγχίαλος, Per. 890.
- ἀγχιγιείτων, Per. 889.
- ἀγχύπτολις, Sept. 507.
- ἄγχιστα, v. ἄγχι.
- ἄγχιστος, Ag. 264.
- ἀγχότι, Eum. 749.
- ἄγω, Pr. 464. 561. 578. Se. 56. 332. 346. 651. 764. Pe. 342. 550. 560. 863. Ag. 414. 862. 1096. 1147. 1293. 1601. 1639. 1641. Ch. 504. 710. 767. Su. 437. 512. 620. 736. 931. 948. 987.
- ἀγωγή, Ag. 1272.
- ἄγων, Pe. 405. Ag. 854. 1386. Ch. 582. 727. Eu. 680. 747. 917.
- ἀγώνιος, Ag. 522. Su. 197. 250. 337. 360.
- ἀδαιτος, Ag. 156.
- ἀδαμάντιος, Pr. 6. 64.
- ἀδαμαντοδοτεος, Pr. 148. 426.
- ἀδαμάντος, Su. 149.
- ἀδάμαστος, Sept. 239.
- ἄδην, Pr. 587.
- ἀδείμαντος, Per. 162.
- ἀδειμάντως, Ch. 769.
- ἀδελφεός, Sept. 582. 982.
- ἀδελφή, Pr. 797. Se. 982. 1072. Ch. 15.
- ἀδελφός, Se. 561. 869. 1021. 1037. Ag. 1202. 1594. Ch. 227. 241. Su. 325.
- ἀδελφός, *adject.* Sept. 817.
- Ἄδεινός, Per. 312.
- ἄδην, Ag. 837.
- ἀδῆριτος, Pr. 105.
- ἄδης, Pr. 236. 1028. Per. 926. Ag. 676. 1244. 1300. 1396. 1536. Eu. 273. Su. 236. 421.
- ἀδικέω, Eu. 85. 694. 752.
- ἄδικος, Ag. 406. Ch. 996. Su. 409.
- ἀδικως, Ag. 1555.
- ἄδολος, Ag. 95.
- ἀδόλως, Ch. 955.
- Ἄδράστεια, Pr. 935.
- Ἄδραστος, Sept. 50. 581.
- ἄδρεπτος, Sup. 671.
- ἄδύς, *pro ἡδύς*, Ag. 422.
- ἄδω, Ch. 1025.
- Ἄει, αἰεὶ, αἰέν, Pr. 26. 42. 162. 428. 518. 646. 936. Se. 862. Pe. 176. 443. 604. 618. Ag. 593. 771. 900. 1459. Ch. 682. 964. Eu. 599. 687. 776. 839. 995. Su. 523. 683. 712. 995.
- αἰίδα, Ag. 16. 717.
- αἰικῆς, Pr. 97. 471. 524. 1041.
- αἰείρω, Se. 765. Pe. 663. Ag. 1534.
- αἰείσυρος, Pr. 451.
- αἰέων, Su. 40.
- ἄελπτος, Pe. 265. 1010. 1032. Ag. 920. Su. 56. 362. 915.
- ἄελπτως, Per. 261. Su. 994.
- αἰένναος, Sup. 562.
- αἰέξω, Ch. 823.
- ἄεπτος, Ag. 145.
- αἰέρθην, Ag. 243.
- αἰέριος, Sup. 78.
- ἄζηλος, Pr. 143. Ch. 1017.
- ἄζομαι, Eu. 392. 1005. Su. 660.

- ἀδάων, Ag. 1154. 1155. Su. 64.
 ἀήθης, Su. 576.
 ἄημα, Eu. 908.
 ἀῆς, Ch. 583.
 ἄθαμαντις, Pe. 70.
 ἀθάνατος, Ch. 617. Eu. 350. 954.
 ἄθαπτος, Se. 1022. 1053.
 ἀθέλιος, Su. 869.
 ἀθέλητος, Su. 1063.
 ἀθιμίγως, Ch. 643.
 ἄθιος, Pe. 810. Eu. 151. 544.
 ἀθέριμαντος, Ch. 627.
 ἀθίσμως, Pr. 150.
 Ἄθηται, Pe. 231. 285. 286. 348.
 474. 718. 826. 980.
 Ἀθηναίη, Ἀθήνη, Se. 493. Eu. 235.
 288. 299. 446. 617. 895.
 Ἀθηναῖος, Pe. 355.
 ἄθικτος, Ag. 380. Eu. 707. Su. 570.
 ἀθλεύω, Pr. 95.
 ἄθλιος, Se. 785. 929. Ag. 1614.
 Ch. 981. Su. 581.
 ἀθλίως, Ch. 978.
 ἄθλον, ἄθλος, Pr. 257. 262. 635.
 701. 751. 933. Su. 1041.
 ἀθροίζω, Pe. 414.
 ἀθυμείω, Pr. 473.
 ἄθυμος, Se. 622. Eu. 773.
 ἄθως, Ag. 293.
 αἷα, Pr. 302. Se. 312. Pe. 2. 59.
 132. 250. 270. 486. 495. 648.
 1074. 1078. Ag. 113. 439.
 Eu. 58. Su. 262. 556. 564.
 αἰάζω, Pe. 925.
 αἰαχτός, Se. 852. Pe. 935. 1073.
 αἰατής, lugubris, Pe. 639. 945.
 Eu. 945.
 αἰανής, æternus, Eu. 419. 482. 575.
 αἰανῶς, in æternum, Eu. 675.
 Ἄιας, Pe. 307. 368. 598.
 Ἄιγαῖος, Ag. 668.
 Ἄιγιος, Eu. 686.
 αἰγίλιψ, Su. 801.
 αἰγίπλαγκτος, Ag. 311.
 αἰγίς, Ch. 591. Eu. 407.
 Ἄιγισθος, Ag. 1445. 1621.
 αἰγυπτός, Ag. 49.
 Ἄιγυπτιογενής, Pe. 35. Su. 1061.
 Ἄιγύπτιος, Pe. 311. Su. 824. 880.
 Ἄιγυπτιογενής, Su. 31.
 Ἄιγυπτος, terra, Su. 10.
 Ἄιγυπτος, vir, Su. 327. 339. 345.
 483. 749. 912. 935.
 αἰδίομαι, Pe. 812. Ag. 370. 946.
 Ch. 896. 899. Eu. 542. 552.
 683. 713. 763. Su. 349. 367.
 487. 649.
 αἰδής, Pr. 152. Se. 874. Ag. 1124.
 Su. 798.
 αἰδοῖος, Ag. 609. Eu. 708. Su. 29.
 200. 202. 464. 500.
 αἰδής, Ag. 1114. Su. 462.
 Ἄιδωνεύς, Pe. 651.
 αἰδώς, Pr. 134. Pe. 701. Ag. 957.
 1212. Ch. 663. Su. 587.
 αἰεὶ, αἰέν, v. αἰεῖ,
 αἰείμηστος, Pe. 762.
 αἰετός, pro αἰτός, Pr. 1021. Pe.
 205. Ag. 142. Ch. 245. 256.
 αἰθαλόω, Pr. 991.
 αἰθέριος, Pr. 157. Se. 81.
 αἰθής, Pr. 88. 125. 280. 344. 1043.
 1087. 1091. Se. 159. Pe. 365.
 Ag. 6. Eu. 369. Su. 616. 799.
 Ἄιθίοψ, Pr. 808. Su. 294.
 αἰθα, Ag. 1444. Ch. 606.
 αἰθων, Se. 454.
 αἰκία, Pr. 93. 177. 601.
 αἰκίζω, Pr. 168. 195. 227. 256.
 αἰκισμα, Pr. 988.
 αἰλιος, Ag. 123. bis. 143. 167.
 αἶμα, Se. 143. 688. 700. 724. 743.
 827. Ag. 223. 725. 741. 837.
 1029. 1198. 1302. 1347. 1398.
 1433. 1468. 1519. Ch. 46. 64.
 282. 400. 518. 531. 544. 576.
 648. 802. 932. 1038. 1055.
 1058. Eu. 41. 89. 167. 204.
 230. 247. 253. 261. 280. 320.
 360. 452. 609. 611. 616. 650.
 656. 685. 755. 983. Su. 7. 273.
 458. 864.
 αἰμάσσω, Se. 281. Pe. 597. Ag.
 1598. Su. 486.
 αἰματηρός, Ag. 824. 1076. 1543.
 Ch. 472. Eu. 137. 718. 862.

- αἱματηφόρος, Se. 425.
 αἱματίζω, Su. 670.
 αἱματόεις, Se. 354. 761. Ag. 707.
 Ch. 466. Su. 1052.
 αἱματολοιχός, Ag. 1487.
 αἱματορρόφος, Eu. 193.
 αἱματοσαγής, Se. 842. Ag. 1318.
 Eu. 366.
 αἱματοσφαγής, Pe. 818.
 αἱματόν, Ag. 1665.
 αἱμυλος, Pr. 206.
 αἱμων, Su. 854.
 αἱνω, Pe. 645. Ag. 98. 926. 1412.
 1491. Ch. 553. Eu. 531. 740.
 1024. Su. 187. 718. 909. 1078.
 αἱνημα, Pr. 611. Ag. 1121. 1192.
 Ch. 887.
 αἱνηματάδης, Su. 473.
 αἱνικτηρίας, Pr. 832. 948.
 αἱνολαμπής, Ag. 397.
 αἱνόλεκτρος, Ag. 722.
 αἱνόμορος, Se. 910.
 αἱνοπατής, Ch. 313.
 αἱνος, Ag. 790. 1492. 1557. Su.
 543. 1030.
 αἱνώς, Pe. 933. bis.
 αἱολόμητις, Su. 1044.
 αἰόλος, Se. 500. Su. 332.
 αἰολόγομος, Pr. 662.
 αἰπολέω, Eu. 196.
 αἶπος, Ag. 293. 317.
 αἶπυμήτης, Pr. 18.
 αἶπύνωτος, Pr. 829.
 αἶρεσις, Pr. 778.
 αἶριω, Pr. 166. 779. Se. 270. 485.
 511. 807. 882. 1017. 1027.
 Pe. 7. 481. 866. Ag. 275. 348.
 358. 586. 1218. 1344. Ch.
 549. 933. Eu. 168. 355. 357.
 478. 486. 782. 812. 870. Su.
 385. 400. 402. 793. 957.
 αἶρω, Se. 220. 322. Pe. 164. 547.
 797. Ag. 47. 601. Ch. 260.
 494. 789. Eu. 712. Su. 3. 346.
 448.
 αἶς, Pr. 432. Se. 328.
 αἶσα, Pr. 104. Su. 83. 223. 554.
 681.
 αἰσθάνομαι, Pr. 956.
 αἰσιμία, Eu. 999.
 αἰσιος, Ag. 105.
 αἶσσω, Pr. 677. Per. 470. Ch.
 1020.
 αἶστος, Pr. 909. Pe. 813. Ag. 474.
 536. Eu. 568. Su. 888.
 αἶσώω, Pr. 151. 232.
 αἰσχιγα, Pr. 958.
 αἰσχος, Pe. 332. Su. 1015.
 αἰσχρομήτις, Ag. 231.
 αἰσχροός, Pr. 687. 1038. Se. 417.
 691. 701. Ag. 623.
 αἰσχροός, Ch. 492. Eu. 98.
 αἰσχύτη, Se. 415. 689. Pe. 776.
 αἰσχυντή, Ch. 990.
 αἰσχύνω, Se. 1037. Ag. 409. 865.
 1635. Ch. 917.
 αἰτίω, Pr. 618. Se. 266. Pe. 217.
 220. 627. Ag. 1. 148. Ch. 2.
 478. Su. 345.
 αἰτία, Pr. 226. 330. Se. 4. Pe.
 898. Ch. 1031. Eu. 99. 437.
 582. Su. 237.
 αἰτίαμα, Pr. 194. 255.
 αἰτιος, Pr. 47. Ch. 271. 837.
 αἰτναῖος, Pr. 365.
 αἰφίδιος, Pr. 681.
 αἰχμάζω, Pe. 758.
 αἰχμάλωτος, Se. 370. Ag. 342.
 1449. Eu. 403.
 αἰχμή, Pr. 405. 424. 994. Se.
 535. 682. Pe. 239. 757. 1004.
 Ag. 491. Ch. 628. Eu. 806.
 αἰχμήεις, Pe. 137.
 αἶψα, Su. 490.
 αἶω, Pe. 635. 876. Ag. 55. Eu.
 847. 880. Su. 60.
 αἶων, Pr. 861. Se. 225. 750. 780.
 Pe. 263. 1013. Ag. 108. 237.
 254. 563. 723. 1157. 1167.
 Ch. 24. 348. 440. 472. Eu.
 316. 566. Su. 47. 583. 590.
 αἶκαιρος, Pr. 1035.
 αἶκαιρος, Ag. 817. Ch. 622.
 αἶκαρης, Pe. 857.
 αἶκακος, Pe. 666. 674.
 αἶκαματος, Pe. 903.

- ἄκαμπτος, Ch. 453.
 ἀκαρπία, Eu. 804.
 ἀκαρπος, Eu. 945.
 ἀκέραιος, Eu. 717.
 ἀκασκαῖος, Ag. 749.
 ἀκότη, Ag. 994.
 ἀκίλευτος, Ag. 740. 987.
 ἀκισμα, Pr. 481.
 ἀκιδέω, Pr. 507.
 ἀκέραιος, Pe. 616. Ag. 670.
 ἀκικυς, Pr. 550.
 ἀκίχνητος, Pr. 184.
 ἀκλαυτος, Se. 702. Eu. 568.
 ἀκλῆρος, Eu. 354.
 ἀκλῆτος, Pr. 1023. Ch. 838.
 ἀκμάζω, Se. 97. Ch. 724.
 ἀκμαῖος, Se. 11. Pe. 441. Eu. 408.
 ἀκμή, Pe. 407. Ag. 1362. Eu. 376.
 ἀκμων, Pe. 51.
 ἀκοή, Pr. 690.
 ἀκοίμητος, Pr. 139.
 ἀκοιτις, Pe. 686.
 ἀκόμπατος, Se. 544.
 ἀκομπος, Se. 560.
 ἀκοντιγῆς, Pe. 52.
 ἀκόρετος, Pe. 545. 1004. Ag. 765.
 1011. 1126. 1152. 1340. 1493.
 ἄκος, Pr. 43. Ag. 17. 395. 1178.
 Eu. 648. 990. Su. 276. 372.
 460.
 ἄκοσμος, Pe. 470.
 ἀκόσμως, Pe. 374. 422.
 ἀκύνω, Pr. 273. 277. 283. 442. 447.
 631. 702. 739. 801. 822. 1054.
 Se. 38. 99 bis. 202. 208 bis.
 209. 251. 252 bis. 273. 587.
 813. Pe. 211. 264. 361. 565.
 715. 846. Ag. 326. 333. 360.
 404. 467. 689. 965. 1254. 1312.
 1351. 1440. Ch. 5. 448. 457.
 498. 506. 651. 655. 686. 848.
 970. Eu. 114. 190. 306. 561.
 632. 646. 680. 682 bis. 952.
 Su. 61. 292. 464. 465. 475.
 629. 631. 719. 917. 933. 955.
 991.
 ἄκρα, Eu. 565.
 ἀκραγῆς, Pe. 802.
 ἄκραντος, Ag. 256. Ch. 882.
 ἀκρατής, Pr. 883.
 ἀκρατος, Pr. 679. Ch. 576.
 ἀκριβῶς, Pr. 328.
 ἀκριτος, Su. 376.
 ἀκριτόφυτος, Se. 366.
 ἀκρόβολος, Se. 162.
 ἀκροβίνιον, Eu. 837.
 ἀκροπειθής, Pe. 135.
 ἀκρόπολις, Se. 246.
 ἄκρος, Pr. 142. 366. 678. Pe. 661.
 Ag. 637. 814. 1139. 1603.
 Ch. 689.
 ἀκρωγία, Eu. 188.
 ἀκταίνω, Eu. 36.
 ἀκτῆ, Pe. 273. 303. 421. 449.
 570. 958. 968. 970. Ag. 502.
 705. Ch. 720. Eu. 10.
 ἀκτῖν, ἀκτίς, Pr. 796. Pe. 364.
 503. Ag. 685.
 ἄκτωρ, Se. 561. Pe. 557. Eu. 402.
 ἀκύνων, Ag. 575.
 ἄκων, Pr. 19 bis. 277. 672 bis.
 770. Se. 1041. Ag. 189. Su. 235.
 ἀλαίνω, Ag. 82.
 ἀλάομαι, Pr. 667. Eu. 98. Su. 877.
 ἀλαός, Pr. 551. Eu. 323.
 ἀλαπάζω, Ag. 133.
 ἄλατος, Pe. 995.
 ἀλάτωρ, Pe. 354. Ag. 1510. 1517.
 Eu. 236. Su. 420.
 ἀλατεία, Pr. 899.
 ἀλγεινός, Pr. 197. 238. Su. 457.
 ἀλγέω, Pe. 846. 1050. Ag. 580.
 Ch. 1016. Eu. 135.
 ἀλγίαν, Pr. 933.
 ἀλγος, Pr. 198. 261. 434. 698.
 Se. 374. 786. 871. Pe. 540.
 585. 837. 848. Ag. 50. 459.
 742. 1476. Ch. 26. 468. 743.
 920. Eu. 183. 469. Su. 1051.
 ἄλγος, Su. 262.
 ἀλγύνω, Pr. 245. Se. 364. Ch. 744.
 ἀλδαίνω, Pr. 539. Se. 12. 563.
 ἀλέγω, Su. 760.
 ἄλειφοι, Ag. 330.
 ἀλέκτωρ, Ag. 1680. Eu. 864.
 ἄλιξανδρος, Ag. 61. 371.

- ἀλέξημα*, Pr. 478.
ἀλεξήτριος, Se. 8.
ἀλεύω, Pr. 570. Se. 87. 143. Su. 537.
ἄλη, Ag. 702.
ἀλήθεια, Ag. 622. 1559. 1576. Su. 636.
ἀληθείω, Se. 568.
ἀληθής, Se. 445. 716. 892. 953. Pe. 513. Ag. 500. 631. 689. Ch. 844. Su. 284.
ἀληθόμαντης, Ag. 1250.
ἀληθῶς, Ag. 1253. Su. 320. 593.
ἀλήτης, Ag. 1291. Ch. 1042.
ἀλίγκιος, Pr. 448.
ἀλίδονος, Pe. 275.
ἀλίμενος, Su. 775.
ἄλιος, v. ἥλιος.
ἄλιος, Pe. 131. 882.
ἀλίρροθος, Pe. 367.
ἀλίρρυτος, Su. 875.
ἄλις, Se. 685. Ag. 520. 1665. 1668. Eu. 678.
ἀλίσκω, Se. 224. 263. 592. Ag. 30. 332. 347. 481. 827. Eu. 67.
ἀλίσονος, Pr. 711.
ἀλιτεύω, Pr. 533. Eu. 269.
ἀλιτρεύω, Eu. 317.
ἀλίτυπος, Pe. 951.
ἀλκή, Pr. 548. Se. 76. 221. 504. 575. 883. Pe. 596. 931. Ag. 108. 475. 1112. Ch. 235. Eu. 258. Su. 356. 739. 839.
ἀλκίφων, Pe. 92.
Ἄλκμήτη, Ag. 1049.
ἀλλαγή, Ag. 490.
ἀλάσσω, Pr. 966.
ἀλληλοφόνος, Se. 938. Ag. 1584.
ἀλλήλων, Pr. 200. 490. 1085. Se. 827. Pe. 189. 414. 506. Ag. 663. Eu. 219. 866.
ἀλλοδαπός, Se. 1084.
ἄλλοθεν, Ag. 92. 604. Eu. 506.
ἀλλόθροος, Ag. 1209. Su. 980.
ἄλλομαι, Eu. 374.
ἄλλος, Pr. 48. 156. 230. 233. 258. 276. 321. 425. 439. 521. 774. 801. 1062. Se. 269. 346 bis. 430. 443. 456. 457 bis. 486. 492. 679. 765. 858. 1035. Pe. 33. 209. 237. 266. 359. 368. 411 bis. 642. 768. 828. 960. 998. Ag. 36. 92. 207. 307. 321 bis. 482. 604. 618. 621. 640. 766. 853. 867. 874. 885. 921. 926. 927. 1254. 1277. 1289. 1348. 1544. 1545. 1581. 1663. Ch. 14. 102. 112. 186. 281. 363. 399. 470. 510. 550. 581. 670. 707. 746. 813. 995. 1021. 1039. Eu. 6. 63. 96. 239. 269. 429. 454. 506. 533. 534. 653. 670. 860. Su. 228. 239. 252. 312. 322. 454. 491. 646. 683. 729. 967. 999. 1021.
ἄλλοσε, Pe. 359.
ἄλλοτε, Pr. 276. Se. 1079.
ἄλλότριος, Ag. 456.
ἄλλόφυλος, Eu. 854.
ἄλλως, Pr. 637. Se. 496. 1078. Pe. 691. Ag. 510. Ch. 678. Eu. 476. 729. Su. 775.
ἄλμη, Pe. 397.
ἀλμῆεις, Su. 851.
ἄλξ, v. ἀλκή, Se. 768.
ἄλόδορος, Ag. 421.
ἄλοξ, Se. 599. Ag. 1025. Ch. 23.
ἄλουργής, Ag. 955.
ἄλοχος, Pe. 63. Ag. 1508. Su. 63. 308.
Ἄλπιος, Pe. 987.
ἄλς, Pe. 427. 467. 577. Ag. 1418. Su. 37. 141.
ἄλσος, Pe. 111. Su. 517. 518. 567. 875.
ἄλυξίς, Ag. 1308.
Ἄλυς, Pe. 868.
ἀλύσκω, Pr. 589. Pe. 94. 101. Ag. 1624.
ἄλυτος, Pr. 154.
ἀλύω, Se. 397.
ἀλφεισίβοιος, Su. 862.
ἀλφησιτῆς, Se. 776.
ἄλως, Se. 495.
ἀλώσιμος, Se. 641. Ag. 10.
ἄλωσις, Se. 121. Ag. 598.

- ἄμα, Se. 245. 818. 1080. Pe. 389.
 Ag. 1635. Ch. 897. Eu. 311.
 Su. 626.
 Ἄμαζων, Pr. 722. Eu. 631. 688.
 Su. 295.
 ἀμαθύνω, Eu. 940.
 ἀμαξήτης, Ag. 1063.
 ἀμαρτάνω, Pr. 260 bis. 266. 581.
 Ag. 221. 544. 1203. 1673.
 Su. 922.
 ἀμαρτία, Pr. 9. Ag. 511. 1206.
 Ch. 517.
 ἀμαρτίνοος, Su. 551.
 ἀμαρτων, Pe. 679. Ag. 546.
 ἀμαυρός, Ag. 474. 555. Ch. 155.
 853.
 ἀμαυρώω, Pe. 223.
 ἀμάχητος, Se. 85.
 ἀμαχος, Pe. 90. 858. Ag. 742.
 778.
 ἀμάω, Ag. 1053.
 ἀμβασις, Se. 472.
 ἀμβλύω, Se. 850.
 ἀμβλύς, Eu. 238.
 ἀμβλωπός, Eu. 958.
 ἀμβόαμα, Ch. 32.
 ἀμβοάω, Pe. 573.
 ἀμβροτος, Eu. 259.
 ἀμέγαρτος, Pr. 402. Su. 650.
 ἀμείβω, Pr. 23. Se. 310. 862.
 Pe. 69. 317. Ag. 738. 1276.
 Ch. 569. 791. 965. Eu. 445.
 589. Su. 203. 240. 257.
 ἀμείλιχος, Ch. 621.
 ἀμείνων, Pr. 335. 1034. Pe. 692.
 Eu. 635. Su. 196. 738.
 ἀμείλω, Eu. 86. Su. 733. 780.
 1042.
 ἀμιμπτos, Pe. 694.
 ἀμιμπτως, Su. 277. 637.
 ἀμιμψής, Pe. 168. Su. 589.
 ἀμιμψία, Se. 915.
 ἀμτρος, pro ἡμεροι, Ag. 730.
 ἀμνήτος, Ag. 658. Su. 982.
 ἀμνήτως, Ag. 1045.
 ἀμηχανίω, Pe. 458. Ag. 1121.
 1186. 1539. Su. 384.
- ἀμήχανος, Pr. 59. Se. 233. Eu.
 564. 772. Su. 628.
 ἀμηχανώς, Ch. 405. Eu. 484.
 ἀμίαντος, Pe. 579.
 ἀμικτος, Ag. 329.
 ἀμιλλα, Pr. 129.
 ἀμῖς, Su. 849. 854.
 ἀμισθος, Ag. 988. Ch. 731.
 Ἄμιστρης, Pe. 21. 320.
 ἀμνημονίω, Eu. 24.
 ἀμνήμων, Se. 612.
 ἀμορος, Se. 739. Eu. 354.
 ἀμόμφητος, Ch. 508.
 ἀμομφος, Eu. 478. 681.
 ἀμορφος, Eu. 416.
 ἀμός, pro ἰμός, Se. 423. 660.
 ἀμός, Ch. 426. 435.
 ἀμοχθεῖ, Pr. 208.
 ἀμπεδιήρεις, pro ἀνά πεδιήρεις, Pe.
 566.
 ἀμπελος, Pe. 617.
 ἀμπέτραις, pro ἀνά πέτραις, Su. 355.
 ἀμπέχω, Pe. 850.
 ἀμπλακίω, Ag. 1221. Su. 923.
 ἀμπλάκημα, Pr. 112. 386. 621.
 Eu. 937. Su. 238.
 ἀμπλακία, Pr. 565.
 ἀμπρεπής, Su. 120.
 ἀμπυκτης, Se. 467.
 ἀμπυξ, Su. 438.
 ἀμυνάθω, Eu. 441.
 ἀμύνω, Ag. 102. 1390.
 ἀμύσσω, Pe. 115. 161.
 ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, Su. 836.
 ἀμφέρω, pro ἀναφέρω, Ch. 841.
 ἀμφήκης, Pr. 691. 1043. Ag. 1158.
 Ἄμφιάραος, Se. 575.
 ἀμφιβαίνω, Se. 181.
 ἀμφιβάλλω, Pe. 50. 72.
 ἀμφίβληστρον, Pr. 81. Ag. 1391.
 Ch. 490.
 ἀμφίβολος, Se. 304.
 ἀμφιβόλω, Se. 869.
 ἀμφίβουλος, Eu. 736.
 ἀμφίζευκτος, Pe. 130.
 ἀμφιθαλής, Ag. 1153. Ch. 392.
 ἀμφικυκλώω, Pe. 458.
 ἀμφιλαφής, Ag. 1024. Ch. 329.

- ἀμφίλεκτος, Ag. 890. 1594.
 ἀμφιλίκτως, Se. 815.
 ἀμφιλόγως, Pe. 906.
 ἀμφινεικῆς, Ag. 696.
 ἀμφίσβαινα, Ag. 1242.
 ἀμφιστερεὺς, Pe. 320.
 ἀμφιταρβῆς, Ch. 545.
 ἀμφιτειχῆς, Se. 296.
 ἀμφίτομος, Ag. 1505. 1529.
 ἀμφιχάσκω, Ch. 543.
 Ἄμφιάν, Se. 534.
 ἀμφότερος, Pe. 131. 491. 722. Eu. 483. Su. 407.
 ἄμφω, Se. 818. Ag. 1657. Ch. 252. 561.
 ἄμωμος, Pe. 185.
 ἀναγγέλλω, Pr. 662.
 ἀναγκαῖος, Ag. 911.
 ἀναγκαίως, Ch. 237.
 ἀνάγκη, Pr. 16. 72. 105. 108. 513. 514. 1051. Pe. 254. 293. 569. 589. Ag. 226. 735. 1051. 1080. Ch. 752. Eu. 429. 553. Su. 449. 487. 1039.
 ἀναγκος, Ag. 228. Ch. 896.
 ἀνάγκω, Ag. 635. 1032. Ch. 963.
 ἀναίμακτος, Su. 204.
 ἀναίματος, Eu. 302.
 ἀναίνομαι, Ag. 308. 592. 1661. Su. 808.
 ἀναιρέω, Ch. 472. 1004.
 ἀναίτσω, Pe. 96.
 ἀναίτιος, Ag. 1514. Ch. 873.
 ἀνακαλέω, Pe. 623. Ag. 1030.
 ἀνακτάομαι, Ch. 235.
 ἀνάκτωρ, Ch. 355.
 ἀνακωπύω, Pe. 468.
 ἀναλίσκω, Ag. 579.
 ἀναλκις, Pr. 867. Ag. 1233.
 ἀναλώω, Se. 819.
 ἀναλυτής, Ch. 157.
 ἀνάλωμα, Su. 485.
 ἀναμένω, Eu. 243.
 ἀναμπλάκητος, Ag. 353.
 ἀναμυχιζομαι, Pr. 742.
 ἀνανδρία, Pe. 757.
 ἀνανδρος, Pe. 166. 289. 298. Su. 295.
 ἀνάξ, Pr. 586. Se. 39. 133. 378. 807. 927. 1007. Pe. 5. 232. 378. 383. 443. 564. 653. 764. 789. 876. 973. Ag. 35. 42. 213. 518. 522. 532. 539. 608. 916. 970. 1220. Ch. 430. 557. 1057. Eu. 16. 85. 198. 577. Su. 230. 260. 332. 353. 523. 533 bis. 600. 624. 842. 912. 915. 1070.
 ἀνάξιος, Ag. 1535.
 ἀναπέμπω, Ch. 379.
 ἀναπομπός, Pe. 651.
 ἀναπτερόω, Ch. 225.
 ἀναπτύσσω, Pe. 254. 294.
 ἀνάρθμος, Pe. 40.
 ἀναρκτος, Eu. 529.
 ἀναρπάξανδρος, Se. 782.
 ἀνάριστος, Ag. 520.
 ἀναρχία, Se. 1038. Ag. 892. Su. 913.
 ἀναρχος, Eu. 699.
 ἀνασπάω, Eu. 650.
 ἀνασσα, Se. 170. Pe. 155. 173. Eu. 235. 288. 446. 895.
 ἀνάσσω, Pr. 202. Ag. 77. 424. Su. 798.
 ἀνάστασις, Ag. 598. Eu. 651.
 ἀναστατής, Se. 1023. Ch. 301.
 ἀναστάτης, Ag. 1236.
 ἀναστινάζω, Ch. 303.
 ἀναστίνω, Ag. 555. 1294.
 ἀναστρέφω, Pe. 333.
 ἀναστροφή, Eu. 23.
 ἀνασχετός, Pr. 918. Se. 188.
 ἀνατεῖ, Eu. 59. 76.
 ἀνατλάω, Ag. 725.
 ἀνατος, Su. 361. 364. 415.
 ἀνατρέπω, Se. 1084.
 ἀνατρέφω, Eu. 526.
 ἀνατροπή, Eu. 356.
 ἀναύγητος, Pr. 1027.
 ἀναύδατος, Se. 903.
 ἀναυδος, Se. 82. Pe. 578. Ag. 246. 505. Su. 188.
 ἄναυς, Pe. 682 bis.
 ἀναφαίνω, Ch. 326.
 ἀναφέρω, Ch. 446.
 ἀναφυγή, Ch. 943.

- ἀδαίω, pro ἀιαδαίω, Ag. 313.
 ἀδρακᾶς, Ag. 1604.
 ἀδρεία, Se. 52.
 ἀδρηλατίω, Ag. 1428. 1595. Eu.
 ἀδρηλαίτης, Se. 643. [221.
 ἀδρόβυλος, Ag. 11.
 ἀδροδάικτος, Ch. 860.
 ἀδροθῆς, Ag. 823.
 ἀδροκμῆς, Ch. 889. Eu. 248. 959.
 Su. 686.
 ἀδροκτασία, Se. 699.
 ἀδροκτοσίω, Eu. 605.
 ἀδρολίτιρα, Se. 320. Ag. 1474.
 ἀδρόπαις, Se. 539.
 ἀδροπλήθεια, Pe. 235.
 Ἄδρος, Pe. 889.
 ἀδροτυχῆς, Eu. 962.
 ἀδροφόντης, Se. 578.
 ἀδρῶν, Ag. 250. Ch. 710.
 ἀείδην, Su. 15.
 ἀείδω, Ch. 806.
 ἀείκαθεν, Ch. 425.
 ἀεκτός, Ag. 1373.
 ἀελεύθερος, Ag. 1503. 1527. 1530.
 ἀέλλην, Su. 242.
 ἀέλπιστος, Su. 334.
 ἀεμίεις, Ch. 590.
 ἀεμος, Pr. 1045. 1084. Eu. 908.
 Su. 36.
 ἀείρχομαι, Ag. 667. Ch. 534.
 ἄενυ, Se. 405. Pe. 164. 609. Ag.
 219. 472. 842. 933. 999. 1496.
 Ch. 429. 430. 1027. Eu. 196.
 289. 557. 666. 898. Su. 403.
 451. 630. 831.
 ἀνίχω, Se. 258. Pe. 840. Ag. 914.
 1283. Ch. 745. Eu. 917.
 ἀνεψίδς, Pr. 855.
 ἄνη, Se. 719.
 ἀνηκεστος, Ch. 514.
 ἀνηκυσίω, Pr. 40.
 ἀνηλεῶς, Pr. 240.
 ἀνήλιος, Pr. 452. Se. 865. Ch. 49.
 Eu. 390.
 ἀνήμερος, Pr. 715. Eu. 14. 806.
 Su. 994.
 ἀνήρ, Pr. 861. Se. 42. 57. 117.
 147. 203. 206. 236. 263. 288.
 330. 353 bis. 370. 403. 418.
 438. 442. 444. 453. 472. 484.
 508. 511 bis. 515 bis. 523.
 539. 550. 553. 560. 572. 574.
 604. 608. 610. 611. 616. 618.
 650. 653. 657. 683. 685. 687.
 723. 776. 778. 800. 811. Pe.
 13. 60. 85. 94. 133. 212. 243.
 324. 327. 349. 355. 362. 375.
 378. 541. 580. 649. 654. 755.
 759. 765. 770. 779. 904. 918.
 923. 930. 999. Ag. 105. 324.
 335. 359. 390. 426. 454. 539.
 612. 621. 633. 651. 669. 728.
 813. 841. 864. 876. 905. 934.
 891. 1015. 1028. 1101. 1260.
 1328 bis. 1376. 1409. 1423.
 1470. 1475. 1552. 1557. 1590.
 1617. 1622. 1635. 1636. 1652.
 1663. 1677. Ch. 88. 131. 157.
 167. 385. 431. 503. 532. 554.
 559. 592. 625. 626. 662. 664.
 665. 671. 675. 685. 728. 734 bis.
 762. 792. 806. 850. 894. 907.
 920. 921. 984. 991. 1001. 1070.
 1072. Eu. 40. 46. 73. 118.
 151. 211. 217. 225. 244. 296.
 317. 369. 381. 452. 459. 563.
 580. 620. 628. 638. 639. 650.
 743. 755. 760. 768. 859. 914.
 Su. 28. 148. 369. 433. 486. 509.
 537. 667. 727. 796. 919. 944.
 ἀνήριθμος, Pr. 90.
 ἀνήροτος, Pr. 707.
 ἀνθιμίζομαι, Su. 76.
 ἀνθιμυργός, Pe. 614.
 ἀνθιμώδης, Pr. 454.
 ἀνθίω, Ag. 668. Ch. 1009.
 ἀνθίστημι, Pr. 354. Pe. 705.
 ἀνθομός, Su. 44. 548.
 ἄνθος, Pr. 7. 23. Pe. 59. 252. 620.
 928. Ag. 205. 752. 964. Su.
 671.
 ἀνθρακίω, Pr. 372.
 ἀνθρώπιος, Pe. 708. Ag. 946.
 ἄνθρωπος, Pe. 444. 500. Se. 431.
 Pe. 432. 754. Ag. 672. 867.
 1172. Ch. 1051. Eu. 56. 70.

183. 310. 705. 933. 955. Su. 332.
 ἀνίερες, Ag. 228. 779. Su. 765.
 ἀνίημι, Se. 419. Pe. 652. Ch. 487. Eu. 183. Su. 274.
 ἄνιος, Pe. 265 bis. 1060 bis. 1066 bis.
 ἀνίπταμαι, Su. 789.
 ἄνιπτος, Ag. 1468.
 ἀνίστημι, Pe. 201. Ag. 578. 1370. Eu. 124. 133. 141. Su. 328. 392.
 ἀνίσχω, Ag. 93.
 ἀνοια, Pr. 1078. Se. 408.
 ἀνοίγω, Ag. 613. Ch. 877.
 ἀνοιμάζω, Pe. 465.
 ἀνοίμακτος, Ch. 431. 509.
 ἀνολβος, Eu. 554.
 ἀνολολύζω, Ag. 596.
 ἀνόμοιος, Su. 55.
 ἄνομος, Ag. 156. 1151.
 ἄνοος, Pr. 986.
 ἀνόσιος, Se. 557. 571. 617. Su. 769.
 ἀνοτοτύζω, Ag. 1083.
 ἀνστασις, Pe. 107.
 ἀνταῖος, Pe. 606. Ch. 586.
 ἀντακῆω, Eu. 198.
 ἀνταλαλάζω, Pe. 390.
 ἀνταμείβω, Se. 1057.
 ἀντάω, Su. 37.
 ἀντέλλω, pro ἀνατέλλω, Se. 541.
 ἀντεπίζητιον, Ag. 1286.
 ἀντίπω, Pr. 51.
 ἀντεράω, Ag. 553.
 ἀντερέω, Ag. 548.
 ἀντέχω, Pe. 413.
 ἀντήλιος, Ag. 528.
 ἀντήνωρ, Ag. 452.
 ἀντηρέτης, Se. 289. 601. 1001.
 ἀντιάω, Ag. 1566.
 ἀντιβίαια, Pr. 234.
 Ἀντιγόνη, Se. 868.
 ἀντιδέχομαι, Ch. 916.
 ἀντιδίδωμι, Ch. 496. Eu. 264. 987.
 ἀντίδικος, Ag. 41.
 ἀντίδαλος, Ch. 133.
 ἀντίθεπος, Pe. 121. 1045. 1053. 1071.
 ἀντίκεντρον, Eu. 136. 469.
 ἀντικερυς, Ch. 190.
 ἀντίκτονος, Eu. 467.
 ἀντιλάμπω, Ag. 302.
 ἀντίμισθος, Su. 278.
 ἀντίμολπος, Ag. 17.
 ἀντιμικάω, Ch. 497.
 ἀντιός, Pe. 697. 703. Ag. 508.
 ἀντιώω, Su. 394.
 ἀντιπαθής, Eu. 785. 815.
 ἀντίπαις, Eu. 38.
 ἀντίπαλος, Pr. 527. Se. 423.
 ἀντίπυρος, Pr. 1086. Ag. 152.
 ἀντίποινος, Pe. 476.
 ἀντίποινος, Eu. 268.
 ἀντίπορος, Pe. 67. Su. 553.
 ἀντιπυργώω, Eu. 691.
 ἀντιρρέπω, Ag. 583.
 ἀντισηκώω, Pe. 437.
 ἀντισπάω, Pr. 337.
 ἀντιστάτης, Se. 523.
 ἀντίστροφος, Su. 889.
 ἀντιτάσσω, Se. 401. 414. 627.
 ἀντιτίνω, Su. 443.
 ἀντιτίω, Ag. 1272.
 ἀντίτολμος, Eu. 556.
 ἀντίτυπος, Se. 527.
 ἀντίφερον, Ag. 414.
 ἀντίφωνος, Se. 898. Eu. 985.
 ἀντιφωνέω, Eu. 303.
 ἀντλίω, Pr. 375. Ch. 746.
 ἀντλον, Se. 802.
 ἀντολή, Pr. 456. 706. 790. Ag. 7. 1189.
 ἀντρέπω, pro ἀνατρέπω, Pe. 163. Ag. 1337.
 ἀντρον, Pr. 133. 301. 352. 452. Eu. 193.
 ἀντροπαία, pro ἀνατροπαία. s. ἀνατροπή, Se. 712.
 ἀνύτω, Ag. 1168.
 ἀνύω, Pr. 699. Pe. 723. 728. 746. 750. 768. Ag. 944. Ch. 858.
 ἄνω, Ch. 797.
 ἄνω, Pe. 647. Ch. 145. 163. Eu. 653. Su. 6.
 ἀνωγέω, ω, ημι, Pr. 946. 1036. Ch. 733. 770. Eu. 905.

- ἄνωθεν, Ag. 880. 884. 1588. 1604.
 Ch. 425. 834. Su. 605.
 ἀνωτίξω, comp. τῆ ἄνω, Pr. 312.
 ἀνωφελής, Pr. 33.
 ἀνωφείλητος, Ch. 750.
 ἄξετος, Ch. 955.
 ἀξιόμισος, Eu. 367.
 ἄξιος, Pr. 640. Ag. 539. 1536.
 Ch. 444. 960. Eu. 438.
 ἄξιος, Pe. 493.
 ἀξιόω, Pr. 215. 240. Pe. 335. Ag.
 379. 912. 1670. Eu. 428. Su.
 499.
 ἀξιφυλλος, Ag. 706.
 ἀξίως, Ch. 705.
 ἀξογήλατος, Su. 189.
 ἀξυτήμων, pro ἀσυνήμων, Ag. 1069.
 ἀξύστατος, v. ἀσύστατος.
 ἄξων, Se. 156.
 ἄοζος, Ag. 239.
 ἀοιδῆ, Ag. 988. Eu. 957.
 ἀοιδός, Su. 703.
 ἄοιμος, Eu. 107. 863.
 ἀπαγγέλλω, Sept. 1013. Per. 330.
 Ag. 613. 647. Ch. 264. Su.
 938.
 ἀπάγχω, Su. 474.
 ἀπάγω, Ag. 1285. Eu. 267. 938.
 Su. 133.
 ἀπαγώνιος, Ag. 521.
 ἀπαθής, Pe. 864.
 ἀπαιόλημα, Ch. 1002.
 ἄπαις, Pe. 581. Ag. 763. Ch.
 1006. Eu. 1036.
 ἀπαιτίω, Ch. 396.
 ἀπαλίξω, Su. 1060.
 ἀπαλλαγῆ, Pr. 316. 753. Ag. 1.
 20. Su. 343.
 ἀπαλλάσσω, Pr. 470. 749. 772. Ag.
 344. 1297. Eu. 83. 180.
 ἀπαλός, Pe. 537. Su. 73.
 ἀπαμβλύνω, Pr. 865. Se. 721.
 ἀπαναίνομαι, Eu. 975.
 ἀπανθίζω, Ag. 1671.
 ἀπάνθρωπος, Pr. 20.
 ἀπαντλέω, Pr. 84.
 ἄπαξ, Pr. 209. Ag. 882. 1027.
 1331. Eu. 651.
 ἀπαξίω, Eu. 368.
 ἄπαππος, Ag. 319.
 ἀπαράμυθος, Pr. 185.
 ἀπαρκέω, Pe. 474. Ag. 387.
 ἄπαρνος, Su. 1047.
 ἀπαρτίζω, Se. 380.
 ἄπαρχος, Pe. 327.
 ἄπας, Pr. 35. 49. 265. 482. 750.
 Se. 18. 348. 1058. Pe. 249.
 464. 787. Ag. 532. 563. 911.
 Ch. 902. 968. Eu. 487. 532.
 741. 766. 843. 876. Su. 637.
 ἀπάτη, Pe. 93. Su. 116.
 ἀπαυράω, Pr. 28. Pe. 954.
 ἄπαυστος, Su. 583.
 ἀπέδλος, Pr. 135.
 ἀπέιδω, Su. 101.
 ἀπειθέω, Ag. 1058.
 ἀπειλέω, Se. 432. 446. 555. Ag.
 1431.
 ἀπειλή, Pr. 174.
 ἄπειμι, absum. Ag. 558. 913. Eu.
 753. Su. 130.
 ἄπειμι, abeo. Pe. 841. Eu. 767.
 ἀπείργω, Se. 477. Ch. 291. 567.
 ἀπειρόδακρος, Su. 75.
 ἄπειρος, Pr. 373. Ag. 1391.
 ἀπενθής, Pr. 955.
 ἀπένθητος, Ag. 904. Eu. 915.
 ἀπενέπω, Se. 1061. Eu. 960.
 ἀπέπω, Se. 846. Ag. 1342.
 ἀπέραντος, Pr. 153. 1077.
 ἀπέρατος, Su. 1057.
 ἀπέρωτος, Ch. 598.
 ἀπευθύω, Ag. 1676.
 ἀπευκτός, Ag. 647. Su. 796.
 ἀπεύχετος, Ch. 153. 623.
 ἀπεύχομαι, Eu. 611.
 ἀπέχθεια, Pr. 121.
 ἀπέχω, Pr. 688. Ag. 1134. Eu.
 350. Su. 764.
 ἀπήμακτος, Ag. 386. Su. 584.
 ἀπήμων, Ag. 563. Eu. 896. Su.
 194.
 ἀπήνη, Ag. 915. 1048.
 ἀπήνρα, v. ἀπαυράω.
 ἄπια, Su. 784.
 ἄπιος, Ag. 264. Su. 123. 134. 268.

- ἄπις, Su. 270. 277.
 ἀπιστίω, Pr. 641.
 ἀπιστία, Ag. 276.
 ἄπιστος, Pr. 831. Se. 848. 851.
 881. 1038. Su. 285.
 ἄπληστος, Pr. 371. Ag. 102. Eu.
 979. Su. 750.
 ἄπλοια, Ag. 154. 196.
 ἀπλός, Pr. 46. 611. 974. Ch. 552.
 ἀπογυμνάζω, Se. 447.
 ἀποδείκνυμι, Pr. 1086. Ag. 736.
 Eu. 1007.
 ἀποδίκω, Ag. 1419.
 ἀποδύρομαι, Pr. 638.
 ἀποζεύγνυμι, Ch. 674.
 ἀποθαυμάζω, Ag. 326.
 ἀποθραύω, Pe. 410.
 ἀποικία, Pr. 813.
 ἀποικος, Se. 734.
 ἀποιμώζω, Ag. 337. Ch. 1014.
 ἄποιον, Pe. 810. Ag. 1429. 1679.
 ἄποιος, Su. 105.
 ἀποκίρω, Pe. 924.
 ἀποκλάζω, Ag. 163.
 ἀποκλαύω, Pr. 638.
 ἀποκλείω, Pr. 671.
 ἀποκοπή, Su. 848.
 ἀποκτείνω, Ag. 1259.
 ἀποκωνύω, Ag. 1553.
 ἀπολακτίζω, Pr. 652. Eu. 141.
 ἀπολακτισμός, Su. 944.
 ἀπολείπω, Pe. 967.
 ἀπόλεμος, Pr. 903. Ag. 778.
 ἄπολις, Ag. 1420. Eu. 460.
 ἀπόλλυμι, υω, Se. 989. 990. Pe.
 278. 328. 475. 551. 561. 654.
 735. Ag. 1091. Su. 21. 406.
 925.
 Ἄπολλον, Se. 164. 751. 807. 865.
 Ag. 55. 522. 1082 bis. 1086
 bis. 1089 bis. 1090. 1094 bis.
 1095. 1211. 1266. 1278. Ch.
 557. 1057. Eu. 85. 198. 299.
 577. 613. 747. Su. 222. 271.
 ἀπολούζω, Se. 831.
 ἀπομύσσω, Ag. 810.
 ἄπονος, Pe. 864.
 ἀπόξενος, Ag. 1291. Ch. 1042. Eu.
 887.
 ἀποπέμπω, Pe. 138. Ag. 291.
 ἀποπλάζω, Se. 790.
 ἀπόπτυστος, Eu. 191.
 ἀποπτύω, Pr. 1069. Ag. 989. 1201.
 Ch. 195. Eu. 303.
 ἀπόρθητος, Pe. 348.
 ἄπορος, Pr. 903.
 ἀπορρήσσω, Pe. 507.
 ἀπορρίπτω, Ch. 914. Eu. 215. Su.
 493.
 ἀπορρύω, Ag. 1303.
 ἀπορφανίζω, Ch. 247.
 ἀποσπάζω, Su. 916.
 ἀποστάζω, Su. 586.
 ἀποστατήν, Ag. 1113. Ch. 443.
 824. Eu. 65. 417.
 ἀποστέγω, Se. 240.
 ἀποστείχω, Su. 776.
 ἀποστέλλω, Ch. 777.
 ἀποστέργω, Ag. 508.
 ἀποστερίω, Pr. 682. 776. Su. 1070.
 ἀποστρατεύω, Pe. 782.
 ἀποστρέφω, Ag. 1315.
 ἀποστρεφῆ, Pr. 768.
 ἀποσυλάω, Pr. 171.
 ἀποσφάλλω, Pr. 471. Pe. 392.
 ἀποτάμνω, Ag. 1419.
 ἀποτιμάζω, Eu. 95.
 ἀποτίνα, Ag. 1347. 1512.
 ἄποτμος, Pe. 280.
 ἀποτρέπω, Se. 1068. Su. 887. 888.
 907.
 ἀποτροπή, Pe. 217.
 ἀπότροπος, Pe. 203. Ch. 41. 153.
 ἀπουσία, Ag. 924. 1268.
 ἀποφαίνω, Pe. 861. Eu. 309.
 ἀποφθίρω, Ch. 254. 256.
 ἀποφθίνω, ἀποφθίω, Ag. 866. 1463.
 ἀποφθορῆ, Eu. 187.
 ἀπόχρη, Ag. 1584.
 ἀποχρημα, Ch. 273.
 ἀποψιλύω, Ch. 693.
 ἄπρηγδος, Pe. 1062 bis. 1068 bis.
 ἄπρηγκτος, Ch. 423.
 ἀπρεσβύτης, Ch. 618.
 ἀπρεμύθητος, Su. 362.

- ἀπρόξενος, Su. 247.
 ἀπρόοπτος, Pr. 1073.
 ἀπρόσδικτος, Su. 801.
 ἀπροσδόκητος, Pr. 681. Su. 720.
 ἀπρόσκοπος, Eu. 105.
 ἀπρόσοιστος, Pe. 91.
 ἄπτερος, Ag. 284. Eu. 51. 250.
 ἄπτω, Se. 228. Ag. 303. 1617.
 Ch. 868. Eu. 307.
 ἄπυρος, Pr. 879. cum α intens.
 Ag. 70.
 ἄπύω, Pr. 595. Se. 145. Pe. 123.
 ἀρᾶ, Pr. 909. Se. 70. 661. 701.
 772. 793. 839. 899. 952. 961.
 Ag. 466. 1244. 1419. 1422.
 1610. 1625.
 ἄρα, Ag. 551.
 ἄρα, Pe. 641. Ag. 1655.
 Ἄραβία, Pr. 420.
 Ἄραβος, nom. viri, Pe. 318.
 ἀραγμός, Se. 255.
 Ἄραϊ, Diræ, Eu. 420.
 ἀραῖος, Se. 791. 904. Ag. 245.
 1407.
 ἀράομαι, Pr. 911. Se. 639.
 ἀραρότως, Su. 952.
 ἀράσσω, Pr. 58. Pe. 460. 1059.
 Ἄραχταῖος, Ag. 317.
 ἀράχη, Ag. 1501. 1525.
 ἀραχος, Su. 894.
 ἀρβύλη, Ag. 953.
 Ἄργειος, Se. 59. 685. Ag. 45. 205.
 275. 512. 515. 582. 586. 661.
 833. 864. 1402. 1642. 1674.
 Ch. 1040. 1046. Eu. 290. 458.
 760. Su. 277. 282. 286. 298.
 300. 305. 328. 613. 629. 633.
 747.
 ἀργός, Eu. 45.
 Ἄργήστης, Pe. 308.
 ἀργητής, Se. 60. Eu. 181.
 ἀργίας, Ag. 116.
 Ἄργολίς, Su. 244.
 Ἄργος, Pr. 570. 679. 853. 868.
 Se. 554. 579. Ag. 24. 819.
 Ch. 674. 678. Eu. 657. Su.
 16. 335.
 Ἄργος, nom. viri, Su. 311.
 ἀργός, Se. 417.
 ἀργυρος, Pe. 238. Ag. 968. Su.
 942.
 ἀργυροσερής, Ch. 1002.
 ἀργυρότοιχος, Ag. 1548.
 ἀργυρώνητος, Ag. 958.
 ἀρδύω, Pr. 851.
 ἄρδην, Pr. 1050.
 ἄρδις, Pr. 878.
 ἄρδα, Pe. 487. 808.
 ἄρειος, Pr. 420. Pe. 1000. Ch. 421.
 Ἄρειος πάγος, Eu. 688. 693.
 ἀρείφατος, Eu. 916.
 ἀρείων, Se. 311. Ag. 81.
 ἀρείσκω, Su. 663.
 ἀρήγει, expedit, Eu. 574.
 ἀρήγω, Pr. 267. Se. 14. 121. 184.
 Ch. 259. 880. Eu. 232. 295.
 Su. 382.
 ἀρήσιος, Se. 123.
 ἀρηξίς, Pr. 549.
 Ἄρης, Pr. 860. Se. 45. 53. 64.
 101. 119. 137. 250. 350. 418.
 420. 475. 503. 916. 952. Pe.
 86. 956. Ag. 48. 78. 383. 447.
 651. 1520. Ch. 160. 459 bis.
 938. Eu. 356. 692. 921. Su.
 87. 644. 673. 690. 710. 757.
 942.
 ἀρθμός, Pr. 191.
 ἀρίδακρος, Pr. 953.
 ἀρίθμημα, Eu. 756.
 ἀριθμός, Pr. 458. Pe. 339.
 Ἄριμασπός, Pr. 804.
 Ἄριόμαρδος, Pe. 38. 321. 972.
 ἄρισα, Pe. 791. Ag. 19. 609. 683.
 Ch. 780. Eu. 31.
 ἀριστύω, Pr. 889.
 ἄριστος, Se. 57. 122. 189. 199. 575.
 598. Pe. 306. 442. Ag. 339.
 Ἄρκας, Se. 553. 559.
 Ἄρκευς, Pe. 44.
 ἀρκέω, Pr. 622. Se. 254. Pe. 278.
 Ag. 1323. Eu. 213.
 ἀρκάντως, Ch. 892.
 Ἄρκευς, Pe. 312.
 ἄρκυς, Ag. 1125. Ch. 1000. Eu.
 147.

- ἀρκύσατον, Pe. 99. Eu. 112.
 ἀρκύσατος, Ag. 1384.
 ἄρμα, Pr. 464. Se. 50. 153. Pe. 46. 84. 190. Ch. 658. 793.
 ἀρματοκύτιπος, Se. 210.
 ἀρμοῖ, Pr. 616.
 Ἄρμονία, Su. 1048.
 ἀρμονία, Pr. 553.
 ἀρμόσως, Eu. 459.
 ἀρτίομαι, Pr. 266. Ag. 1389. Eu. 466. 614.
 ἀρτισι, Eu. 591.
 ἄρτος, Su. 645.
 ἀρερα, Se. 607. 760. Pe. 597.
 ἀρπαγή, Se. 357. 1022. Pe. 754. Ag. 543. Su. 519.
 ἀρπάζω, Se. 265. 630. Ag. 636.
 ἀρπαλίζω, Se. 249. Eu. 986.
 ἀρρηκτος, Pr. 6. Su. 198.
 ἀρρύσιαστος, Su. 618.
 Ἄρσάκης, Pe. 1001.
 Ἄρσάμης, Pe. 37. 308.
 ἀρσινογενής, Su. 825.
 ἀρσινοπληθής, Su. 30.
 ἀρσιν, Ag. 268. 867. 1240. Ch. 500. Eu. 740. Su. 291. 398. 496. 651. 958. 959.
 Ἄρτάμης, Pe. 318.
 ἀρτόνη, Ag. 884. 1100. Su. 166.
 Ἄρταφρένης, Pe. 21. 778. 780.
 Ἄρτεμβάσης, Pe. 29. 302. 976.
 Ἄρτεμις, Se. 152. 158. 456. Ag. 138. 210. Su. 684. 1032.
 ἄρτι, Se. 540.
 ἀρτιζυγία, Pe. 542.
 ἀρτίκολλος, Se. 379. Ch. 578.
 ἀρτιτριφής, Se. 356.
 ἀρτίτροπος, Se. 339.
 ἀρτίφρων, Se. 784.
 ἀρχαίοπλητος, Ag. 1052.
 ἀρχαιοπερεπής, Pr. 409.
 ἀρχαῖος, Pr. 317. Se. 218. Pe. 141. 659. 698. 777. Ag. 588. Ch. 279. Eu. 731. Su. 52. 327. 330.
 ἀρχέλιος, Pe. 297.
 ἀρχή, Pr. 166. 231. 756. Se. 202. 694. Pe. 350. Ch. 864. 960. Eu. 284. 586. Su. 348. 494. 603. 708.
 ἀρχηγός, Ag. 267.
 ἀρχηγότης, Ag. 1637.
 ἀρχηγέτης, Se. 1007. Su. 192. 259.
 ἀρχικός, Ch. 258.
 ἀρχός, Ag. 127.
 ἀρχω, Pr. 199. 926. 939. Se. 680. Pe. 36. 73. 329. 353. 409. 591. 771. 776. 859. Agam. 1433. 1538. 1592. 1648. Ch. 855.
 ἀρχων, vide ἀρχω.
 ἄρων, Pr. 60.
 ἀρωγή, Pe. 414. 733. Ag. 47. 73. 234. Ch. 475. Eu. 601. Su. 781.
 ἀρωγός, Pr. 996. Pe. 1029. Ch. 374. Eu. 289. 489. Su. 734.
 ἄσαντος, Ch. 420.
 ἄσβεστος, Pr. 532.
 ἄσειθής, Se. 837. Ag. 1502. 1526. Eu. 271. Su. 10.
 ἄσημος, Ag. 1605.
 ἄσήμως, Pr. 663.
 ἄσθενής, Pr. 513. 516. 1010.
 ἄσθμα, Pe. 484.
 ἄσθμαίνω, Eu. 654.
 Ἄσσία, Pr. 412. Pe. 57. 73. 586. 932.
 Ἄσσις, Pr. 734. Pe. 249. 549. 765.
 Ἀσιατογενής, Pe. 12.
 Ἄσιητις, Pe. 61.
 ἄσιθής, Se. 832. Ag. 1350. Ch. 1018. Eu. 316.
 Ἄσις, Pe. 270. Su. 556.
 ἄσκέω, Pr. 1065. Pe. 182.
 ἄσκοπος, Ag. 470. Ch. 814.
 ἄσμενος, Pr. 23. 395. Pe. 738.
 ἄσμένως, Pr. 727.
 ἄσπάζομαι, Ag. 533.
 ἄσπαίρω, Pe. 983.
 ἄσπασίως, Ag. 1564.
 ἄσπιδηφόρος, Ag. 834.
 ἄσπιδηφόρος, Se. 19.
 ἄσπις, Se. 100. 391. 393. 406. 471. 484. 495. 498. 516. 518. 526. 565. 596. 630. 667. Ag. 1446.

- ἀσπίς, Ag. 411.
 ἀσποιδός, Ag. 1244.
 Ἄσπιδος, Se. 413.
 Ἄσπίδος, Pe. 22.
 ἀστεργάνωρος, Pr. 897.
 ἀστὴρ, Ag. 7.
 ἀστὴρ, Se. 865.
 ἀστρος, Se. 863.
 ἀστέριος, Su. 361.
 ἀσός, Se. 7. Pe. 917. Ag. 411.
 465. 1358. 1420. 1422. Ch.
 186. Eu. 490. 694. 700. 711.
 810. 865. 911. 1048. Su. 374.
 692. 971.
 ἀσραβίζω, Su. 293.
 ἀσραπή, Se. 436.
 ἀσράπτω, Pr. 356.
 ἀσραγίτων, Pr. 720.
 ἄστρον, Pr. 457. 1049. Se. 394.
 396. 407. Ag. 4. 373.
 ἄστρ, Se. 47. 451. 537. Pe. 15.
 119. 535. 732. 763. 1075. Su.
 504. 558.
 ἀστυάναξ, Su. 1025.
 ἀστυγειτονίω, Su. 294.
 ἀστυγίτων, Ag. 317.
 ἀστυδρομέω, Se. 227.
 ἀστυκός, Eu. 1000. Su. 510. 626.
 ἀστυκός, Eu. 918.
 ἀστυόμος, Ag. 88.
 ἀστυλία, Su. 618.
 ἀστυάτος, Ag. 1476.
 ἀσφάδατος, Ag. 1302.
 ἀσφάλεια, Su. 504.
 ἀσφαλής, Pe. 349. Ag. 1356.
 1597.
 ἀσφαλῶς, Pr. 61. Su. 95.
 ἀσχαλάω, Pr. 763.
 ἀσώδης, limosus, Su. 32.
 Ἄσωπός, Pe. 807. Ag. 305.
 ἄσωτος, Ag. 1606.
 ἀτάς, Pe. 333.
 ἀταρβής, Pr. 848.
 ἀταύρωτος, Ag. 252.
 ἀτίμαρτος, Pe. 913.
 ἄτεκνος, Se. 834. Eu. 788. 818.
 ἀτέλεια, Eu. 363.
 ἀτέλευτος, Ag. 1460.
 ἀτενής, Ag. 71.
 ἄτις, Pr. 287. 455. Se. 562. 689.
 755. 1018. Ag. 1157. Ch. 336.
 Eu. 407. 553. Su. 382. 711.
 923.
 ἀτέρραμος, Pr. 190. 1061.
 ἀτερθε, Su. 790. 1018.
 ἀτέρμων, Eu. 637.
 ατερπής, Pr. 31. 693.
 Ἄτη, Per. 1012. Ag. 744. 780.
 1442.
 ἄτη, Pr. 885. 1071. 1077. Se.
 321. 607. 693. 964. 1009. Pe.
 655. 824. 1042. Ag. 134. 369.
 394. 652. 739. 828. 1133. 1201.
 1239. 1277. 1292. 1532. Eu.
 378. 985. Su. 115. 171. 453.
 479. 857.
 ἀτημέλητος, Ag. 900.
 ἀτήριος, Eu. 1010.
 ἀτηρός, Pr. 745. Ag. 1492.
 ἀτίετος, Eu. 388. 842. 875. Su.
 860.
 ἀτίζω, Se. 447. Su. 741.
 ἀτιμάζω, Pr. 207. 782. Se. 1026.
 Ag. 1077. Eu. 715. 920. Su.
 178. 383. 919.
 ἀτιμασῆς, Se. 643.
 ἀτιμία, Pe. 849. Eu. 398. 799.
 Su. 706.
 ἀτιμοπειθής, Eu. 796. 826.
 ἀτιμος, Se. 595. 1032. Ag. 362.
 421. 1288. 1452. Ch. 293.
 407. 444. 483. 1019. Eu. 213.
 215. 325. 371. 388. 725. 783.
 813. 827. 887. Su. 571. 622.
 ἀτιμών, Ch. 634. Su. 652.
 ἀτίμως, Pr. 195. 918. Se. 331.
 1029. Ag. 710. Ch. 432.
 ἀτίμως, Ch. 433.
 ἀτίτης, Eu. 257.
 ἄτιτος, Ag. 72.
 ἀτίω, Eu. 545.
 Ἄτλας, Pr. 348. 428.
 ἄτλητος, Ag. 417.
 ἀτμός, Ag. 1320. Eu. 138.
 ἀτόλημος, Ag. 383. h. l. ἀνυπομό-
 νητος, δεινός.

- ἄτομος, Pr. 14. Ch. 628.
 ἄτρεΐδης, Ag. 344. 126. 211.
 318. 408. 460. 539. 1097.
 1380. Ch. 320. 405.
 ἄτρεγος, Pr. 416. Ag. 1411.
 ἄτρεγώς, Su. 248.
 ἄτρεύς, Ag. 60. 793. 1511. 1592.
 1600. Ch. 743.
 ἀτρίακτος, Ch. 337.
 ἀτρεύμων, Se. 881.
 ἀτρητος, Eu. 406.
 ἀτρωτος, Ch. 530.
 ἄττα pro ἄττα, Pr. 1070.
 ἄττικος, Eu. 684.
 ἄν, Se. 238. 264. 532. Pe. 439.
 907. 947. 953. 1057. Ag. 348.
 1224. 1289. 1304. Ch. 632.
 851. 1066. 1073. Eu. 254.
 957. Su. 150. 383. 579.
 ἀναίνω, Ch. 258.
 ἀνγῆ, Pe. 504. 712. Ag. 9. 1132.
 1191. Su. 221.
 ἀνδάω, Pr. 765. 947. Se. 538.
 597. 684. 1050. 1051. Ag. 39.
 Eu. 383.
 ἀνδῆ, Pe. 576. 946. Ag. 253. Ch.
 829. Su. 124. 135. 469.
 ἀνθάδης, Pr. 64. 906.
 ἀνθαδία, Pr. 79. 435. 1011. 1033.
 ἀνθάδισμα, Pr. 963. [1036.
 ἀνθέντης, Ag. 1582. Eu. 212.
 ἀνθημερὸν, Pe. 456.
 ἀνθι, Su. 835.
 ἀνθις, Se. 582. Ag. 325. 348.
 578. 1354. 1616. Ch. 126.
 652. 765. 876. Eu. 481. 501.
 760. 1017.
 ἀνλῆ, Pr. 122.
 ἄνλις, Ag. 199.
 ἀνλῶν, fretum. Pr. 730.
 ἀνξάνω, Pe. 758.
 ἀνξω, Su. 342.
 ἀὔπνος, Pr. 32. Se. 212.
 ἄνρα, Pr. 132. Ag. 701. Su. 818.
 ἀντάδελφος, Se. 724. Eu. 89.
 ἀντανέψιος, Su. 940. 991.
 ἀντάρκις, Ch. 755.
 ἄντι, Se. 5. 977. Pe. 183. 520.
 Ag. 338. 521. 562. 567. 1033.
 1087. Ch. 408. 413. 980. Eu.
 49. 258. Su. 483.
 ἀὔτιω, Se. 390. 645. Pe. 1063.
 Ag. 936. 1353. Ch. 309. 881.
 ἀὔτη, Se. 149. Pe. 395. Ag. 262.
 Ch. 562.
 ἀντίκα, Ag. 1605. Ch. 1020.
 ἀντοβυλος, Se. 1061.
 ἀντογενής, Su. 9.
 ἀντοδαίικτος, Se. 741.
 ἀντόδηλος, Se. 854.
 ἀντοδιδακτος, Ag. 1001.
 ἀντόθεν, Su. 107.
 ἀντόκλητος, Eu. 171.
 ἀντόκτιτος, Pr. 301.
 ἀντόκτονος, Se. 687. 811.
 ἀντοκτόνω, Se. 740. Ag. 1644.
 ἀντόκωπος, Ch. 161.
 ἀντόμαρτυς, Ag. 998.
 ἀντοπήμων, Se. 923.
 ἀντόπρεμος, Eu. 404.
 ἀντόστος, Se. 923.
 ἀντότοκος, Ag. 140.
 ἀντόσσυτος, Eu. 171.
 ἀντῆ, ibi, Pe. 984. Ag. 461.
 ἀντηργία, Eu. 337.
 ἀντοφόνος, Se. 856. Ag. 1100.
 ἀντοφόνως, Su. 68.
 ἀντόφορτος, Ch. 673.
 ἀντόχεις, Su. 600.
 ἀντόχθονος, i. σὺν αὐτῇ τῇ χθονί, Ag.
 545.
 ἀνχίω, Pr. 338 bis. Pe. 743. Ag.
 515. 1492. 1506. Eu. 564. Su.
 334.
 ἀνχῆν, Pe. 72. 191. Ch. 884.
 ἄνω, Se. 192. Eu. 334. 347.
 ἀφαιρίω, Se. 783. Pe. 428. Ag.
 1585. Ch. 961. Eu. 326. 361.
 447. Su. 939.
 ἀφαίρω, Eu. 850. 883.
 ἀφάλλομαι, Pe. 305.
 ἀφάνεια, Ag. 392.
 ἀφανής, Se. 866.
 ἀφαντος, Ag. 633. 666. 704. 1016.
 Su. 788.
 ἄφαρ, Pe. 469.

ἀφειγής, Pr. 115.
 ἀφειδής, Su. 203.
 ἀφελκύω, Eu. 184.
 ἀφερτος, Ch. 445.
 ἀφιετος, Ag. 394. 403. 573. 1112.
 1609. Ch. 440. 467. Eu. 146.
 482.
 ἀφίτος, Pr. 667.
 ἀφθειγτος, Eu. 245.
 ἀφθιτος, Ch. 1037. Eu. 727.
 ἀφθογος, Pe. 206. Eu. 451.
 ἀφθότητος, Ag. 948.
 ἀφθονος, Ag. 313. 479.
 ἀφιερώ, Eu. 454.
 ἀφίημι, Pr. 315. Se. 311. Pe. 544.
 Ag. 422. Eu. 805.
 ἀφικνέομαι, Pr. 303. 708. Pe. 15.
 493. Ag. 316. 513. Ch. 891.
 Su. 21.
 ἀφικτωρ, Su. 1. 249.
 ἀφιλος, Se. 528. Ch. 293.
 ἀφίλω, Ag. 814.
 ἀφίξις, Su. 492.
 ἀφίσημι, Ch. 414. 872.
 ἀφνός, Pe. 3.
 ἀφροδος, Pr. 901.
 ἀφροϊσαντος, Eu. 237.
 ἀφρόρμικτος, Eu. 333. 346.
 ἀφραδμόνως, Pe. 417.
 ἀφρασμόνως, Ag. 298.
 ἀφράσμων, Ag. 1410.
 ἀφρατος, Pe. 165. Ch. 184. Su.
 100.
 Ἀφροδίτη, Ag. 428. Su. 564. 672.
 1049.
 ἀφρόστιτος, Ag. 1386.
 ἀφρός, Se. 60. Eu. 183.
 ἀφρων, Eu. 379.
 ἀφυκτος, Pr. 902. 1015. Eu. 779.
 Su. 115. 791.
 ἀφύλακτος, Ag. 345.
 ἀφυλλος, Eu. 788. 818.
 ἀφωτος, Pe. 821.
 Ἀχαιίκος, Ag. 633.
 Ἀχαιικός, Ag. 193. 107.
 Ἀχαιός, Se. 330. Ag. 109. 277.
 328. 547. 658. 669. Ch. 1071.
 Eu. 402.

Ἀχαιός, Se. 28. Pe. 488.
 ἀχάλκευτος, Ch. 491.
 ἄχαρις, Pr. 547. Ag. 1553. Ch. 40.
 ἀχίματος, Su. 142.
 Ἀχειλώς, Pe. 871.
 Ἀχερέστιος, Ag. 1169.
 Ἀχέρων, Se. 862.
 ἀχηνία, Ag. 427. Ch. 299.
 ἀχθηδών, Pr. 26.
 ἀχθομαι, Pr. 390.
 ἀχθος, Pr. 350. Ag. 174. 636. 844.
 1110. Ch. 417. 842. Su. 995.
 ἀχλὺς, Pe. 671. Eu. 382.
 ἀχορος, Su. 643. 689.
 ἄχος, Pr. 271. Se. 78. 955. 981.
 Pe. 259. 574. 583. 640. 668.
 Ag. 437. 1260. 1489. 1567.
 1588. Su. 14. 881.
 ἀχερεῖος, Pr. 363.
 ἀχερήματος, Pe. 167.
 ἀχῶ, v. ἠχῶ.
 ἀψευδής, Se. 26. Ch. 557. Su. 254.
 588.
 ἀψορρον, Pr. 1020.
 ἀψυχία, Se. 265. 389.
 ἀψυχος, Se. 198.
 ἀωρόνυκτος, Ch. 32.
 ἄωρος, Pe. 496. Eu. 959.
 ἄωτος, Su. 674.

B.

ΒΑ pro βᾶθι, Su. 899. 908.
 Βαβυλων, Pe. 52.
 Βίγμα, Pe. 639.
 Βάδην, Pe. 19. Su. 894.
 Βάζω, Se. 489. 577. Pe. 595. Ch.
 882.
 Βαθμῆς, Su. 871.
 Βάθος, Pr. 1028. Pe. 465. 714.
 Βαθρεία, Su. 866 bis.
 Βίθρον, Pe. 814.
 Βαθύβελος, Pe. 142.
 Βαθύζωνος, Pe. 155. Ch. 167.
 Βαθύκολπος, Se. 870.
 Βαθύπλευτος, Su. 563.

- βαθός, Pr. 653. Se. 599. Su. 412
 803. 963.
 βαθυχαῖτος, Su. 865.
 βαθύχθον, Se. 312.
 βαίω, βάω, βῆμι, Pr. 272. 722. Se.
 911. Pe. 18. 1007. 1008. Ag.
 37. 416. 435. 933. 945. Ch. 20.
 71. Eu. 76. 256. 1035. Su.
 199. 839. 868. 889. 899. 908.
 βαιός, Pe. 448. 1028. Ag. 1583.
 βάκτριος, Pe. 306. 318. 734.
 βάκτρον, Ag. 210. Ch. 360.
 βαυχάω, Se. 504.
 βάκχιος, Ch. 696.
 Βάκχη, Eu. 25.
 βαλῆν, rex, Pe. 659 bis.
 βάλλω, Pr. 71. 388. 705. Se. 635.
 1022. 1036. 1056. Ag. 33.
 175. 247. 365. 477. 956. 1018.
 1181. 1399. Eu. 701. 754.
 790. 820. 861.
 βάξι, Pr. 664. Ag. 10. 484. Su.
 983.
 βάπτω, Pr. 862. Ch. 1011.
 βάρβαρος, Se. 469. Pe. 187. 255.
 337. 391. 423. 434. 475. 637.
 800. 846. Ag. 928. 1060. Su.
 243.
 βάρης, Pe. 553. 1080. Su. 844.
 880. 889.
 βάρος, Pe. 951. Ch. 992.
 βαρύδικος, Ch. 936.
 βαρυδότωρ, Se. 983. 995.
 βαρύκοτος, Eu. 783. 812.
 βαρύμνησις, Ag. 149.
 βαρύτω, Ag. 197. 845. 1472.
 βαρυπεισις, Eu. 375.
 βαρύς, Pr. 17. 77. Se. 338. 773.
 816. Pe. 515. 573. 830. 1049.
 Ag. 214. 215. 450. 465. 477.
 1628. 1649. 1669. Ch. 34.
 Eu. 161. 714. 723. 733. 803.
 935. Su. 118. 346. 351. 420.
 659.
 βαρυσίως, Eu. 797.
 βαρύτιμος, Su. 25.
 βασιλεία, Pe. 152. 625. Ag. 84.
 βασιλείος, Pe. 8. 66. 591. 664. Ag.
 96. 165. Ch. 341. 722. 1065.
 1070.
 βασιλεύς, Se. 770. 810. 826. Pe.
 5. 24 bis. 44. 58. 144. 151.
 234. 532. 631. 636. 858. 921.
 932. Ag. 114. 115. 363. 527.
 530. 792. 1355. 1499 bis.
 1523 bis. Ch. 358. Su. 304.
 βασιλικός, Pr. 868.
 βάσις, Ch. 450. Eu. 36.
 βάσκω, Pe. 666. 674.
 βασιάζω, Pr. 888. 1018. Ag. 35.
 βασιάνωχος, Pe. 987.
 βάττια, vox incerta, Su. 871.
 βαύζω, Pe. 13. Ag. 458.
 βαφῆ, Pe. 317. Ag. 247. 621.
 969. Ch. 1013.
 βδελύκτροπος, Eu. 52.
 βέβαιος, Pr. 297. 455. Eu. 509.
 βεβαίως, Ag. 15.
 βέβηλος, Su. 518.
 βέλεμον, Ag. 1505. 1529.
 βέλος, Pr. 358. 371. 650. 916. Se.
 261. 459. 519. 550. Pe. 269.
 1027. Ch. 159. 161. 182. 284.
 378. Eu. 679. Su. 565.
 βέλτατος, Eu. 490. Su. 1062.
 βέλτερος, Se. 243. Su. 1077.
 βέλτιτος, Ag. 386.
 βηλός, Ch. 569.
 Βῆλος, Su. 323.
 βία, Pr. 12. 15. 74. 208. 353.
 357. 380. 594. 673. Se. 47.
 454. 537. 575. 577. 583. 618.
 626. 647. 752. Pe. 195. 773.
 Ag. 118. 246. 664. 885. 1050.
 Ch. 78. 654. 893. Eu. 5. 54.
 Su. 103. 436. 584. 805. 820.
 856. 870 bis. 950. 1075.
 βιάζω, Pr. 1009. Se. 1050. Ag.
 803. 1518.
 βίασια, pro βιαιίως, Su. 828.
 βιαίος, Pr. 736. Ag. 133. Su.
 828. 838.
 βιαιίως, Ag. 190. Ch. 547. Eu. 558.
 βιαιώ, Ag. 393.
 βιβλος, Su. 954.
 βιβρώσκω, Ag. 1106.

- βίος, Pr. 537. Se. 705. Pe. 464.
 507. 618. 710. Ag. 473. 482.
 785. 868. 938. 1132. 1154.
 1323. 1371. 1463. 1502. 1526.
 Ch. 77. 609. 1003. Eu. 529.
 927. 958. 1023. Su. 944. 1020.
 βιοτή, Pe. 855.
 βιοτός, Pe. 360. 713. Ag. 729.
 Ch. 1018. Eu. 936. 962.
 βλάβη, Pr. 762. Se. 207. Ag. 557.
 898. 1243. 1544. Ch. 496. Eu.
 495. 802. 862. 892. 941. Su.
 382.
 βλάπτω, Pr. 196. Ag. 122. Ch.
 326. 956. Eu. 661.
 βλασάνω, Se. 600. Ag. 765.
 βλαστῶ, Ch. 287.
 βλάστημα, Se. 539.
 βλάστημος, Se. 12. Su. 322.
 βλαχῆ, pro βληχῆ, balatus, Se.
 354.
 βλαψίφρων, Se. 731.
 βλέπω, Pr. 446 bis. Se. 504. Pe.
 261. 299. 804. Ag. 686. 1655.
 Ch. 844. Eu. 749. Su. 724.
 βλέφαρον, Se. 3. Ag. 15.
 βληχῆ, v. βλαχῆ,
 βλόσυρος, Eu. 168.
 βλοσυρόφρων, Su. 840.
 βόαιμα, Ag. 929.
 βοᾶτις, Pe. 576.
 βοάω, Pr. 430. Se. 64. 88. 336.
 387. 398. 474. Pe. 607. 959.
 996 bis. 1045. 1053. 1071.
 Ag. 1115. Ch. 400. Su. 591.
 881.
 βοή, Se. 84. 275. 400. 493. Per.
 280. 402. 939. Ag. 329. 1152.
 1358. Ch. 498. 885. Eu. 400.
 Su. 643. 691. 738. 836. 897.
 906.
 βοηθῆν, Su. 621.
 βοηλότης, Su. 313.
 βοιωτός, Pe. 482. 808.
 βόλβη, Pe. 494.
 βολή, Se. 436. Ag. 1338.
 βόλος, Pe. 424.
 βορά, Pr. 585. Pe. 490. Ag. 1229.
 1606. Ch. 528.
 βόρβορος, Eu. 697.
 βορραῖος, i. βόρειος, Septentrionalis,
 Se. 533.
 βοσκή, Eu. 266.
 βόσκημα, Eu. 302. Su. 628.
 βοσκω, Se. 250. Ag. 120. Ch. 24.
 βόσπορος, Pr. 732. Pe. 725. 748.
 βόστροχος, Pr. 1043. Ch. 166. 176.
 228.
 βοτήρ, Se. 24. Eu. 196. Su. 358.
 βοτόν, Ag. 1178. 1424. Ch. 751.
 Eu. 453. 455. Su. 577. 699.
 βεθόρος, Su. 307.
 βέθυτος, Ch. 259. Su. 714.
 βέπερος, Pr. 590.
 βεκολίω, Eu. 78. Ag. 678.
 βεκόλος, Pr. 678. Su. 566.
 βέλαρχος, Su. 12. 977.
 βέλειμμα, Pr. 170. 620. 761. 1054.
 Se. 600. Pe. 172. 528. Ag.
 1356. Eu. 596. 720.
 βελευτής, Ag. 856.
 βελευτήριον, Eu. 573. 687. 707.
 βελευτήριος, Se. 581.
 βελευτός, Ch. 492.
 βελεύω, Pr. 204. 997. 1029. Se.
 204. 206. 229. 254. Pe. 760.
 Ag. 855. 1232. 1368. 1623.
 1636. 1643. Ch. 716. Eu. 700.
 Su. 1023.
 βελή, Pr. 219. 554. Se. 848. Ag.
 893. 1367. Ch. 98. Eu. 623.
 βέλιος, Ch. 670.
 βέλομαι, Pr. 866. 928. Pe. 215.
 βένις, terra, Su. 123. 134.
 βενίτις, sc. γῆ, tumulosa terra,
 Su. 783.
 βῆς, Pe. 613. Ag. 36. 1134. 1307.
 Su. 18. 45. 177. 283. 306. 309.
 312. 319. 578.
 βέστασις, bubile, Pe. 654.
 βάτης, Pr. 571. Su. 305.
 βεφόνος, Pr. 531.
 βάχιλος, bubus pabulum præbens,
 pinguis, Su. 549.
 βραβείδις, Pe. 302. Ag. 238.

βραδύνα, Se. 629. Su. 738.
 βραχίον, Su. 755.
 βραχύς, Pr. 504. 938. Pe. 715.
 Su. 282.
 βρέμων, Pr. 424. Se. 84. 356. 384.
 Ag. 1039. Eu. 981.
 βρείτας, Se. 95. 97. 191. 218. Pe.
 811. Eu. 80. 172. 242. 258.
 412. 442. 449. 1027. Su. 436.
 472.
 βρετίεις, Su. 892.
 βρέφος, Ag. 1105.
 βρίζω, Ag. 283. Ch. 897. Eu.
 280.
 βριθύς, Ag. 208.
 βριθω, Se. 157. Pe. 346.
 βρόμιος, Eu. 24.
 βρόμος, Se. 219. 482.
 βροίτη, Pr. 922. 1016. 1044. 1061.
 1082. Su. 35.
 βρόντημα, Pr. 992.
 βρότειος, Pr. 116. 764. Ag. 1198.
 1336. Eu. 253. 415. 571. 912.
 Su. 110.
 βροτοκτόνω, Eu. 424.
 βροτολοιγός, Su. 673.
 βροτός, Pr. 21. 30. 111. 123. 231.
 235. 441. 469. 505. 506. 613.
 840. Se. 250. 529. 603. 631.
 780. Pe. 99. 298. 420. 593.
 601. 708. 711. 821. Ag. 5.
 184. 202. 230. 378. 540. 760.
 774. 797. 894. 1142. 1313.
 1341. 1350. 1496. 1587. Ch.
 58. 91. 117. 127. 192. 214.
 257. 277. 300. 381. 481. 586.
 596. 600. 634. 951. Eu. 93.
 105. 216. 233. 239. 269. 273.
 334. 347. 387. 393. 474. 498.
 527. 702. 727. 828. 860. 886.
 910. 918. 990. 1019. Su. 103.
 223. 302. 343. 388. 488. 552.
 574. 618. 646. 741. 864. 1004.
 1006.
 βροτοσκόπος, Eu. 502.
 βροτοστυγής, Pr. 798. Ch. 49.
 βροτοφθόρος, Eu. 790. 820. Su. 272.
 βρόχος, Ch. 555. Su. 795.

βρυάζω, Su. 885.
 βρύχιος, fremens, Pr. 1081. Pe.
 397.
 βρύω, Ag. 177. Ch. 62. 67. Su. 973.
 βρώσμιος, Pr. 478.
 βρωτήρ, Eu. 806.
 βύβλιος, Pr. 810.
 βύβλος, Su. 768.
 βυθός, Pr. 431. Ch. 505. Su. 413.
 βύσσιος, Se. 1047. Pe. 124.
 βυσσόφρων, Ch. 650.
 βωμάς, Se. 15. Pe. 203. 813. Ag.
 91. 218. 240. 392. 536. 1047.
 1286. 1307. Ch. 104. 259.
 291. Eu. 305. 542. 658. Su.
 87. 198. 377. 491. 503. 510.
 662. 759.

Γ.

ΓΑΓΓΑΜΟΝ, Rete piscatorium,
 Ag. 369.
 γαθίω, pro γηθίω, Ch. 770.
 γαῖα, Pr. 210. 573. Se. 310. 591.
 827. 945. Pe. 187. 223. 387.
 492. 499. 511. 549. 620. 629.
 933. Ag. 265. Ch. 42 bis.
 125. 487. Eu. 2. 11. 910.
 928. 955. Su. 16. 274. 554.
 1036.
 γαιάοχος, Se. 316. Su. 823.
 γάλα, Per. 613. Ch. 531. 544.
 898.
 γαλήνη, Ag. 749.
 γαμβρός, Ag. 717.
 γαμειτή, Su. 172.
 γαμέτης, Pr. 896.
 γαμείω, Pr. 763. 908. Su. 235.
 γαμήλευμα, i. γάμος, Ch. 622.
 γαμήλιος, Ch. 485. Eu. 838. Su.
 812.
 γάμορος, Su. 621.
 γάμος, Pr. 559. 649. 738. 763.
 854. 858. 892. 898. 900. 908.
 946. Se. 786. Ag. 754. 1165
 bis. Eu. 740. Su. 10. 85. 112.

336. 399. 806. 814. 1040.
1058. 1061. 1071. 1076.
γαμφηλαί, Pr. 355.
γαμφώνυξ, Pr. 487.
γαυάεις, Su. 1026.
γάτος, Pe. 483. 617. his l. liquor
reficiens, Ag. 588.
γάνυμαι, Eu. 973.
γάποτος, Pe. 623. Ch. 95. 162.
γαστήρ, Ag. 735.
γεγονάω, έω, ίσκω, Pr. 193. 522.
628. 658. 783. 786. 819. 989.
Se. 449.
Γέλισσα, Ch. 730.
γείω, Se. 757. Eu. 739. Su. 589.
γειτόνιω, Pe. 311. Su. 787.
γίτων, Se. 294. 492. 508. Pe. 67.
Ag. 1013.
γέλασμα, Pr. 90.
γελάω, Ch. 220. Eu. 563.
γέλως, Ch. 446. 736.
γεμίζω, Ag. 453.
γέμος, Ag. 1230.
γέμω, Ag. 622. 1021. Su. 676.
γενά, Se. 1077. Pe. 80. 915. Ag.
1581.
γενέβλιος, Se. 645. Ch. 912. Eu.
7. 293.
γένεβλος, Ag. 723. 923. Ch. 256.
Su. 298.
γενειάς, Pe. 316.
γένειοι, Se. 672. Pe. 1061.
γενέτης, Su. 80.
γέσσα, Pr. 164. 773. 852. 891. 891.
Se. 755. Pe. 936. 952. Ag.
121. 762. 1486. Ch. 245. Su.
49.
γεσσαῖος, Ag. 623. 1314. Eu. 628.
γεσσαίως, Ag. 1207.
γένημα, Pr. 849.
γέννητωρ, Su. 214.
γέτος, Pr. 232. 290. 552. 563. 669.
868. Se. 142. 242. 262. 480.
610. 660. 697. 807. 813. 819.
839. 963. 991. 1064. Pe. 146.
185. 324. 434. 516. 1018. Ag.
687. 764. 1126. 1575. 1606.
1611. Ch. 285. 634. 1016.
Eu. 58. 413. 421. 440. 457.
915. Su. 17. 161. 209. 233.
261. 280. 282. 286. 327. 339.
393. 506. 542. 545. 561. 592.
596. 601. 640. 749. 824.
γένυον, Se. 124. 194.
γεραῖος, Pe. 156. 264. 684. 706.
834. 856. Ag. 719. Eu. 851.
Su. 489.
γεραρός, Ag. 731. Su. 675.
γέρας, Pr. 38. 82. 107. 229. 438.
Ag. 926. Ch. 255. Eu. 209.
397. Su. 993.
γέρων, Se. 628. Pe. 584. 734. Ag.
336. 593. 760. 1628. 1666.
Ch. 803. Su. 185. 366. 782.
867.
γύομαι, Ag. 1231.
γύφωρα, Pe. 738.
γῆ, Pr. 90. 152. 415. 418. 433.
563. 567. 667. 683 bis. 806.
923. Se. 16. 48. 69. 74. 76.
107. 173. 367. 573. 634. 646.
956. 1016. Pe. 173. 178. 221.
222. 229. 249. 270. 319. 488.
523. 586. 590. 626. 631. 642.
680. 794. 811. 819. 841. 883.
925. 936. Ag. 347. 462. 549.
554. 569. 628. 908. 1027.
1291. 1401. 1428. 1546 bis.
1588. 1592. Ch. 3. 37. 123.
146. 276. 350. 375. 473. 538.
1042. Eu. 166. 175. 290. 340.
371. 420. 709. 758. 784. 803.
814. 841. 855. 874. 996. 1043.
Su. 24. 78. 192. 259. 311. 321.
546. 574. 617. 682. 698. 712.
773. 783. 841. 884. 897 bis.
899. 906 bis. 908. 959.
γηνεῖος, Pr. 351. 570. 678. Su.
258.
γῆθεν, Eu. 907.
γῆϊος, Su. 833.
γηραίνω, Ch. 908.
γηραῖος, Su. 614.
γηραλῖος, Pe. 171.
γῆρας, Se. 688. Ag. 1630.
γηράσκω, Pr. 980. Eu. 286.

- γηράω, ad senectutem usque nutrio, Su. 901.
 γήρυμα, Eu. 572.
 γηρύω, Pr. 78. Su. 469.
 Γηρυών, Ag. 879.
 γίγας, Se. 430. Ag. 701.
 γίνομαι, Pr. 319. 464. 485. 904. 1002. Se. 5. 9. 20. 131. 144. 148. 160. 303. 385. 404. 408. 411. 445. 526. 532. 592. 647. 683. 785. 1053. Pe. 171. 212. 218. 234. 438. 710. 754. 937. Ag. 20. 34. 99. 220. 233. 260. 273. 355. 632. 683. 919. 1208. 1258. 1517. 1531. 1657. 1688. Ch. 2. 17. 84. 139. 202. 231. 244. 377. 383. 395. 550. 700. 706. 780. 842. 1006. Eu. 66. 71. 74. 136. 212. 216. 220. 260. 284. 298. 348. 555. 587. 666. 673. 735. 753. 792. 822. Su. 209. 236. 300. 339. 363. 397. 423. 454. 456. 458. 463. 485. 536. 544. 778. 786. 799. 800. 943. 1055.
 γινώσκω, Pr. 51. 104. 293. 309. 377. Se. 656. 658. Ag. 816. 1115. 1434. 1628. 1658. Ch. 775. Su. 8. 57. 433.
 γλυκός, Pr. 630. 697. Ag. 1157.
 γλώσσα, Pr. 78. 319. 329. 883. 888. Se. 265. 445. 562. Pe. 406. 593. Ag. 36. 646. 694. 822. 1038. 1237. 1408. 1638. 1671. Ch. 264. 307. 308. 562. 579. Eu. 833. 889. 973. 991. Su. 455. 956. 1001.
 γνάθος, Pr. 64. 368. 725. Ch. 278. 323.
 γνάμπτω, Pr. 994. Pe. 577.
 γναφεύς, Ch. 758.
 γνώμα, τος, τὸ, Ag. 1361.
 γνώμη, Pr. 287. 455. 526. 545. 866. 887. 1002. Pe. 392. 726. Ag. 940. 941. 1357. 1484. Eu. 677. 753. Su. 463.
 γνώμων, Ag. 1139.
 γνωρίζω, Pr. 486.
 γνωρός, Ch. 700.
 γοάω, Pe. 1077. Ch. 630.
 γόειδος, Pe. 1052. 1062. 1068. Su. 76. 202.
 γοερός, Ag. 1185.
 γόης, Ch. 820.
 γόμος, Su. 453.
 γομφόδετος, Su. 853.
 γομφός, Se. 458. Su. 952.
 γομφώω, Su. 449.
 γονή, Pr. 773. Pe. 820. Ag. 1574.
 γόνιος, Ch. 1067.
 γόνος, Ch. 251. 500. Eu. 949. Su. 179. 318.
 γόνυ, γένυ, Pr. 32. 396. Pe. 934. Ag. 64.
 γόος, Pr. 33. Se. 663. 860. 922. 972. 974. Pe. 545. 689. 699. 707. 953. 1055. 1081. Ag. 57. 1088. 1554. Ch. 319. 328. 447. Su. 122.
 γόργμιος, Eu. 49.
 γοργόμιος, Pr. 792.
 γοργός, Se. 543.
 Γοργών, Pr. 798. Ch. 1048. Eu. 48.
 γοργώπις, Ag. 310.
 γοργωπός, Pr. 356.
 γέν, Ag. 442. 1434.
 γραΐα, Ag. 303. Eu. 69. 150.
 γράμμα, Pe. 459. Se. 440. 474. 652. 666.
 γραῦς, Eu. 38.
 γραφή, Ag. 249. 1338. Ch. 230.
 γράφω, Ag. 810. Ch. 449. Eu. 50. Su. 717. 998 bis.
 γρέψ, Pr. 803.
 γύα, Pr. 369. 707.
 γύαλον, ager, planities, Su. 559.
 γυιοβαρέης, Ag. 63.
 γήϊον, Pe. 916. Su. 728.
 γυιοπέδη, Pr. 168.
 γυμνάζω, Pr. 588. 594. Ag. 549.
 γυμνός, Se. 438. Pe. 1041.
 γυμνώω, Se. 630.
 γυναικείος, Se. 194. Ag. 603. Ch. 34. 628. 878. Eu. 859. Su. 290.

γυναικόβελος, Ch. 624.
 γυναικοκέρυκτος, Ag. 497.
 γυναικόμιμος, Pr. 1004.
 γυναικοπληθής, Pe. 122.
 γυναικόποιος, Ag. 234.
 γυνή, Pr. 861. Se. 201. 203. 206.
 231. 262. 651. 718. 934. 1046.
 Pe. 156. 181. 404. 625. 706.
 Ag. 11. 26. 62. 268. 325. 356.
 359. 410. 457. 491. 601. 611.
 615. 623. 832. 870. 927. 949.
 1305. 1327 bis. 1410. 1416.
 1447. 1462. 1463. 1479. 1509.
 1634. 1645. 1653. 1667. Ch.
 9. 19. 43. 82. 88. 302. 386.
 523. 594. 662. 845. 920. 1048.
 Eu. 47. 48. 211. 217. 620. 630.
 742. 1030. Su. 245. 288. 305.
 467. 486. 540. 542. 579. 653.
 685. 757. 920. 940. 951. 1059.
 γυπίας, Su. 803.

Δ.

Δᾶ, Dor. pro γᾶ, Pr. 570. Ag.
 1081. 1085. Eu. 844. 877.
 Δαδάκης, Pe. 305.
 δάημι, Ch. 602.
 δαί, pro δῆ, Ch. 900.
 δαίδαλος, Eu. 638.
 δαίζω, Ag. 216. Ch. 394. Su. 688.
 δαϊκτής, Se. 922.
 δαϊκτώρ, Su. 805.
 δαιμονάω, Se. 1009. Ch. 564.
 δαιμόσιος, Se. 897. Pe. 583. Su.
 105.
 δαίμων, Pr. 85. 199. 299. 493. 661.
 Se. 77. 95. 108. 180. 217. 242.
 521. 529. 711. 818. 829. 967.
 Pe. 158. 203. 345. 354. 472.
 515. 603. 604. 622. 630. 644.
 726. 727. 813. 827. 847. 914.
 924. 947. Ag. 190. 528. 644.
 778. 1184. 1351. 1477. 1486.
 1491. 1578. 1669. 1672. 1676.
 Ch. 117. 123. 212. 434. 511.

Eu. 23. 101. 150. 302. 563.
 730. 805. 924. 932. 951. 966.
 1019. Su. 225. 491. 701. 900.
 929.
 δαίσιος, Pr. 352. 423. Se. 121. 148.
 228. 284. Pe. 257. 281. 281.
 286. 991. Ch. 427. 428. 864.
 Su. 1072.
 δαίς, Se. 932.
 δαίς, Ag. 740. 1602. 1251. Ch.
 481.
 δαίτσω, Ch. 394. Su. 688.
 δαιταλιός, Pr. 1023.
 δαίφρων, Se. 924.
 δαίω, Ag. 126. 505. Eu. 305.
 δαυνάζω, Pe. 572.
 δάκνω, Pr. 1008. Se. 405. Pe.
 848. Ch. 843. 995. Eu. 641.
 δάκος, Pr. 585. Se. 564. Ag. 833.
 1241. Ch. 528. Su. 274.
 δάκρυ, Pr. 639. Se. 50. Pe. 539.
 582. Ag. 212. Ch. 150.
 δάκρυμα, Pe. 134.
 δακρυγόσιος, Su. 690.
 δάκρυον, Pr. 146. Se. 972. Ag.
 278. 1558. Eu. 957. Su. 586.
 δακρυοπιτής, Su. 118.
 δακρυσίγακτος, Pr. 399.
 δακρυτός, Ch. 234.
 δακρυχίω, Se. 925.
 δακρύω, Se. 820. Ag. 70. 1499.
 1523. Ch. 79.
 δακτυλόδικτος, Ag. 1341.
 δαλός, Ch. 607.
 δαμάζω, Se. 344. 771. Pe. 279.
 Ch. 322. Su. 891.
 δάμαλις, Su. 355.
 δάμας, Pr. 562. 766. 833.
 δαμάω, δάμνω, δάμνημι, Pr. 164. 426.
 603. 860. Se. 614. Per. 909.
 Ag. 1460. 1504. 1528. Ch.
 366. Su. 911.
 δάμιος, v. δήμιος.
 Δαιαός, Ag. 66. 153. 1475. Su.
 12. 325. 326. 976. 986.
 δάπειδοι, Pr. 828. Ch. 796.
 δάπτω, Pr. 368. 436. 898. Su. 73.
 Δαρίαν, Pe. 653. 666. 674.

- Δαρειογενής, Pe. 6. 145.
 Δαρείος, Per. 156. 160. 164. 198.
 221. 244. 554. 623. 652. 715.
 789. 859.
 δαρόβιος, Se. 530.
 δαρὸν, δηρὸν, Pr. 649. 939.
 δαρὸς, δηρὸς, Su. 525.
 δάσκιος, Pe. 316. Su. 98.
 δασμοφορέω, Pe. 588.
 δατήριος, Se. 717.
 δατητής, Se. 952.
 Δαυλιεύς, Ch. 672.
 δαυλός, hirsutus, densus, Su. 97.
 δαφνοφόρος, Su. 714.
 δαφνοῖς, Pr. 1021. Ch. 606.
 δει, P. 9. 86. 869. 874. Ag. 351.
 576. 607. 857. Ch. 546. 580.
 66. 670. 879. Eu. 94. 264.
 594. 829. 832. Su. 395. 412.
 422. 459.
 δειγμα, Ag. 985.
 δίδω, Pr. 182. 901. Se. 196. 209.
 255. 770. Per. 753. Eu. 38.
 393. 702. Su. 764.
 δίκνυμι, δικνύω, Pr. 170. 405. 457.
 481. 608. 624. 913. Se. 182.
 897. Ag. 660. Ch. 719. 984.
 Eu. 665.
 δειλαίος, Pr. 582. Per. 325. Ch.
 515.
 δειμα, Pr. 582. 691. Se. 1069.
 Pe. 210. Ag. 972. Ch. 522.
 584. Su. 523. 575. 746.
 διμαίνω, Pr. 31. Pe. 602. Eu. 522.
 Su. 77.
 διματοσταγής, Ch. 842.
 διματώ, Ch. 845.
 δεινός, Pr. 39. 59. Se. 432. 602.
 1039. Pe. 27. 40. 58. 245.
 577. Ag. 1224. Ch. 247. 584.
 692. Eu. 34 bis. 100. 128.
 233. 520. 701. 868.
 δειπνον, Pe. 375. Ag. 142. 1610.
 Eu. 51. 108. Su. 808.
 δισηύω, Ag. 158.
 δειώ, metuo, Pe. 702. 703.
 δικά, Pr. 773. Pe. 339. 429. Ag.
 1614.
- δεκάς, Pe. 340.
 δέκατος, Ag. 40. 513.
 δέκτωρ, Eu. 204.
 δελτίομαι, Su. 187.
 δελτογράφος, Eu. 275.
 δέλτος, Pr. 788.
 Δελφός, Eu. 16.
 δέμας, Pr. 146. 363. 1017. 1050.
 Se. 528. 548. Per. 209. 456.
 Ag. 1156. Ch. 288. Eu. 84.
 Su. 307.
 δειμνοτήρης, Ag. 53. 1458.
 δεινροπήμων, Eu. 941.
 δέξιος, Pr. 488. Pe. 399. Ag. 149.
 1414.
 δεξιόω, Ag. 861.
 δεξιόωνμος, Su. 615.
 δέομαι, Ag. 1072. Eu. 729. Su.
 363.
 δέος, Pe. 705.
 δέργμα, Pe. 82.
 δέση, Ag. 337. 884. 1274. Eu. 595.
 δέσω, Pr. 45. 93. 140. 304. 541.
 549. 680. 842. Se. 53. 103.
 Pe. 1012. Ag. 611. 1188. Eu.
 34. 323. 391. Su. 414.
 δέσμιος, Eu. 306. 333. 346.
 δέσμος, Pr. 6. 52. 97. 113. 141.
 154. 176. 508. 512. 524. 769.
 990. 1005. Agam. 1630. Ch.
 981. Su. 231.
 δέσμωνμα, Pe. 747.
 δεισμάτης, Pr. 119.
 δεσπόζω, Pr. 208. 929. Ag. 552.
 Ch. 186.
 δέσποινα, Pe. 353. Ch. 535.
 δεσπόσιος, Su. 852.
 δεσπόσυνος, Pe. 589. Ch. 942.
 δεσποτιά, Ch. 102. Eu. 530. 699.
 δεσπότης, Se. 27. Pe. 169. 669 bis.
 1054. Ag. 32. 1052. 1234.
 Ch. 51. 80. 151. 155. 768. 875.
 δεύρω, Pt. 824. Pe. 529. Ag. 290.
 1147. 1358. 1656. 1676. Ch.
 136. 177. 581. 674. Eu. 485.
 599. 768. 1044. Su. 447. 975.
 δευτέρον, Pe. 219. 400. Ag. 1091.
 Ch. 1070.

- δύτιρος*, Ag. 879. 1354. Ch. 7.
 203. Eu. 3. 139.
δέχομαι, Pr. 859. Se. 707. 802.
 Pe. 490. 687. Ag. 526. 530.
 610. 1069. 1547. 1662. Ch.
 292. 334. 564. 748. Eu. 228.
 236. 432. 635. 896. 897. 919.
 Su. 28. 227. 863.
δέω, egeo, absum, Pr. 1005.
δέω, ligo, Pr. 15. Eu. 644.
δήγμα, Ag. 800. 1173.
δήθεν, Pr. 202. 985. Se. 253.
δηϊάλωτος, Se. 72.
δηϊός, Ag. 568. Ch. 626.
δηκτός, Ag. 1480.
δήλιος, Eu. 9.
δηλώω, Pe. 519. Ch. 847.
δημήγορος, Su. 631.
δημηλάσιος, Su. 7.
δημήλατος, Su. 622.
δήμιον, Su. 375. 707.
δημιοπληθής, Ag. 132.
δήμιος, Se. 183. Ag. 649. Ch. 55.
 Eu. 658. 848. 881. Su. 964.
δημόθροος, Agam. 892. 847. 1419.
 1422.
δημόκρατος, Ag. 466.
δημόπρακτος, Su. 949.
δημορρήφης, Ag. 1645.
δήμος, Se. 205. 1014. 1052. Pe.
 734. Su. 403. 497. 609. 612.
 632. 691.
δήν, Pe. 586.
δηναϊός, Pr. 793. 911.
δηξίθυμος, Ag. 752.
δήποτε, Ag. 586.
δήπυθεν, Ch. 630.
δήρις, Ag. 951. Su. 417.
δήτα, Pr. 628. 746. 769. 1074.
 Se. 94. 819. 834. 884. 895.
 939. 990. Pe. 993. 1076. Ag.
 631. 1220. 1273. 1294. Ch.
 216. 916. 1075. Eu. 402. 406.
διαβαίνω, Pe. 867.
διαβοάω, Pe. 640.
διαγινώσκω, Eu. 712.
διάγω, Pe. 679. 713. Eu. 998.
διάδοτος, Se. 124.
διαδικάζω, Ch. 785.
διαδοχή, Ag. 321.
διάδοχος, Pr. 463. 1026.
διαδρομάω, Se. 357.
διάδρομος, Se. 197.
διαθρόπτω, Pr. 890.
διαί, Ag. 1462. 1494.
δαίνω, Per. 258. 1043 bis. 1052.
 1069.
Διαίξις, Pe. 1001.
διαίρεσις, Eu. 752.
διαίρειω, Eu. 475. 491. 633.
δίαιτα, Pr. 489.
διακληρώω, Su. 985.
διακναίω, Pr. 94. 542. Ag. 65.
διάκονος, Pr. 941.
διακρίνω, Se. 891.
διαλαγχάινω, Se. 822.
διαλγής, Ch. 60.
διαλλακτήρ, Se. 915.
διαλλάσσω, Se. 888.
διαμαθύνω, Ag. 833.
διαμείβω, Pr. 285. Se. 340. Ch.
 1019. Su. 552.
διαμπαξ, Pr. 65. Su. 557. 952.
διαμπερίς, Ch. 378.
διαμυθολογίω, Pr. 888.
διαμφίδιος, Pr. 557.
διάνοια, Ag. 806. Ch. 988. 1016.
 Su. 114.
διανταῖος, Se. 900. Ch. 182. 638.
 Eu. 335..
διαπάλλω, Se. 737.
διαπαντός, Pr. 283. Eu. 978.
διαπεράω, Se. 998.
δικπεύθομαι, Ag. 816.
διάπλος, Pe. 382.
διαπονέω, Ag. 19.
διαπόντιος, Ch. 350.
διαπορθέω, Pe. 716.
διαπράσσω, Pe. 260. 517. Ch. 737.
 880. 1008. Eu. 956.
διαπρέπω, Pe. 101.
διαρκέω, Se. 848.
διαρραίω, Pr. 236.
διαρρόθειω, Se. 198.
διαρρυδάω, Ch. 65.
διασταμίω, Pr. 1022.

- διασπαράσσω*, Per. 195.
διαστοιχίζω, Pr. 230.
διαστρέφω, Su. 1024.
διάστροφος, Pr. 674.
διατίγγω, Pe. 540.
διατίμνω, Su. 554.
διατιμάω, Se. 1055.
διατομή, Se. 941.
δάτορος, Pr. 76. 181. Eu. 570.
δίαυλος, Ag. 352.
διαφέρω, Ch. 66.
διαφθείρω, Pe. 718. Ag. 619. 941. 1275.
διαφθορά, Pr. 644.
διαχειρία, Se. 795.
διδάσκαλος, Pr. 110. 322. 373. 391. Se. 579. Eu. 279. 587.
διδάσκω, Pr. 10. 196. 382. 635. Pe. 755. Ag. 552. 1434. 1628. 1631. Ch. 116. Eu. 276. 434. 528. 604. Su. 297. 1068.
διδυμανόριος, vel potius *διδυμάνωρ*, Se. 855.
δίδυμος, Se. 788. Per. 678. 1038. Ch. 790.
δίδωμι, Pr. 9. 339. 445. 585. 778. 779. 821. 825. Se. 136. 266. 424. 428. 725. Per. 294. 455. 843. Ag. 1344. 1679. Ch. 16. 138. 478. 488. 783. 806. 889. Eu. 7. 31. 396. 432. 853. 963. Su. 83. 711. 741. 1017. 1048.
διεκπεράω, Pe. 485.
δίπνω, Pe. 106. Eu. 934.
διερός, Eu. 263.
διέρχομαι, Pr. 873.
δίζημαι, Su. 828.
δήκω, Pr. 133. Se. 906. Pe. 505. Ag. 484.
διηνεῶς, Ag. 327.
δίθηκτος, Pr. 862.
δίθρονος, Ag. 43. 110.
δικάζω, Ag. 1421. Eu. 474. 604. Su. 238. 941.
δικαίος, Pr. 187. 612. Se. 604. 611. 616. 632. 1079. 1081. Ag. 821. 1415. 1613. Ch. 76. 306. 669. Eu. 56. 417. 435. 554. 622. 678. 728. 915. Su. 81. 175. 252. 411. 445.
δικαίω, Ag. 401.
δικαίως, Se. 424. Ag. 384. 817. 922. 1405. 1542. Eu. 154. 291. 433. 615. 618. 891. 894. 1028.
δικαστής, Ag. 1430. Ch. 118. Eu. 81. 486. 746.
δίκη, Pr. 9. 30. 615. Se. 85. 421. 450. 590. 652. 668. 673. 677. 872. Ag. 112. 257. 267. 391. 472. 543. 782. 798. 820. 822. 920. 1441. 1544. 1616. 1620. 1624. 1678. Ch. 59. 142. 146. 242. 309. 396. 459 bis. 495. 639. 644. 802. 884. 935. 949. 987. 990. 1027. Eum. 163. 187. 218. 224. 230. 243. 272. 277. 436. 442. 471. 475. 489. 495. 514. 519. 528. 542. 557. 567. 576. 584. 585. 618. 642. 685. 712. 722. 732. 735. 737. 755. 789. 798. 819. Su. 239. 347. 389. 400. 437. 711. 717. 741. 923. 1079 bis.
δικην, Ag. 3. 240. 305. 500. 733. 928. 989. 1059. 1102. 1188. 1190. 1238. 1307. 1453. 1481. Ch. 193. 200. 445. 527. 1048. Eu. 26. 111. 156. 914. Su. 413. 741.
δικηφόρος, Ag. 534. 1586. Ch. 118.
δικτυον, Pr. 1077. Ag. 366. 877. 1124. Ch. 504. 999.
δικω, Ch. 97.
δίλογχος, Ag. 652.
δίμοιρος, Se. 856. Su. 1078.
δίπνω, Se. 468. 496.
δίπη, Pr. 1051. Agam. 1006. Eu. 562.
διογενής, Se. 129. 307. 534. Su. 639.
δίοδος, Pr. 1049.
δίπθεν, Pr. 1088. Se. 167. Ag. 43. 478. Ch. 304. Su. 446.
δίοιγμος, Ch. 24.
δοιχνέω, Eu. 316.

- δάκτυπος, Su. 161.
 δόλλυμι, Pe. 483. 592, Su. 914.
 δόμαι, Eu. 358. 388.
 δόποις, Pe. 44.
 διορίζω, Pr. 439. 488.
 διορύμι, Su. 561.
 δῖος, Pr. 88. 620. 655. 1032. Pe. 271. Su. 5. 42. 419. 545. 567. 588. 654. 974. 1065.
 δῖοσδοτος, Se. 955. Eu. 629.
 δίπαις, Ch. 332. Su. 323.
 δίπλαξ, Pe. 277.
 διπλοίζω, Ag. 844.
 διπλόος, Pr. 949. Se. 649. 855. 980 bis. Per. 165. 722. Ag. 333. 546. 651. Ch. 373. 759. 931. 938. 973. Eu. 129. 948. Su. 627. 1016.
 δίπυς, Su. 902.
 Διεκαῖος, Se. 313.
 Δίεκη, Se. 279.
 δῖρρυμος, Pe. 47.
 Δίς, vide Ζυῖς.
 δίς, Se. 584. Pe. 173. 343. 437. Ag. 1393.
 δίσκηπτρος, Ag. 43.
 δισσός, Pr. 956. Se. 822. Ag. 125. Ch. 867.
 δισυγος, Se. 993.
 διφρηλάτης, Eu. 156.
 διφροῦντις, Ch. 194.
 δίφρος, Pe. 194.
 διφυῖς, Ag. 1478.
 δίχα, Pr. 162. 926. Se. 25. Ag. 332. 766. 870. 1378. Ch. 776.
 δίχη, Su. 553.
 διχόθεν, Pe. 76.
 διχορρόπως, Ag. 357. 824. 1281. Su. 613. 989.
 διχοστατίω, Ag. 331. Eu. 389.
 διχόφρων, Se. 905.
 διχῶς, Ch. 915.
 δίψα, Pe. 491. Ch. 754.
 δίψάω, Ag. 911.
 δίψιος, Ag. 504. Ch. 183.
 δίψος, Pe. 484.
 δίωγμα, Eu. 139.
 δίωγμός, Su. 1054.
 δῶκω, Se. 90. 377. Pe. 84. Ag. 402. Ch. 287. Eu. 131. 226. 251. 406. 586.
 δμαθίντες, v. δάμνω.
 δμωή, Ag. 917. Ch. 82. 1048.
 δμωῖς, Se. 369. Ch. 717. Su. 339. 984.
 δνοφερός, Per. 536. Ch. 809. Eu. 382.
 δνόφος, Ch. 50.
 δοκίω, Pr. 258. 259. 289. 314. 385. 386. 435. 734. 740. 954. 958. Se. 375. 598. 621. 656. 1013 bis. 1016. 1028. 1033. 1044. 1048. Pe. 181. 188. 246. 344. 476. Ag. 16. 424. 433. 600. 797. 806. 849. 944. 945. 953. 1222. 1247. 1357. 1359. 1384. 1602. 1658. Ch. 14. 225. 261. 525. 873. 994. Eu. 309. 616. Su. 329. 422. 609. 613. 920.
 δοκιμος, Pe. 87.
 δοκίμως, Pe. 547.
 δόλιος, Pr. 572. Ag. 160. 1504. 1528. 1532. Ch. 724. 955.
 δολιόφρων, Ch. 947.
 δόλιχος, Pr. 284.
 δολιμήτης, Pe. 93. Su. 758.
 δόλος, Pr. 213. 476. Se. 38. 878. Per. 361. 777. Ag. 895. Ch. 218. 554. 555. 888. Eu. 850. 883.
 δολοφόνος, Ag. 1138.
 δολώω, Ag. 281. 1645.
 δόλωμα, Ch. 1003.
 δόμος, Prom. 450. 666. Se. 49. 73. 238. 284. 460. 488. 706. 746. 859. 882. 885. 901. 921. 959. Pe. 159. 169. 227. 237. 530. 580. 610. 645. 778. 851. 1043. 1073. Ag. 27. 216. 408. 418. 424. 441. 446. 545. 588. 594. 615. 650. 688. 727. 745. 860. 871. 874. 966. 971. 973. 975. 980. 1020. 1045. 1111. 1198. 1206. 1226. 1318. 1322. 1355. 1372. 1406. 1469. 1574. 1581. 1595. 1666. Ch. 11. 20.

31. 48. 50. 99. 129. 157. 252.
261. 346. 478. 485. 535. 560.
564. 566. 623. 627. 652. 660.
667. 696. 710. 738. 743. 774.
803. 806. 841. 871. 885. 914.
937. 942. 963. 1005. Eu. 35.
60. 185. 205. 207. 210. 424.
477. 519. 579. 580. 672. 726.
757. 767. 858. 967. 1035.
Su. 141. 441. 452. 657. 966.
968.
- δομοσφαλής, Ag. 1542.
δόναξ, Pr. 576. Pe. 494.
δόξα, Pe. 28. Ag. 283. 430. Ch.
681. 1051. 1053. Eu. 369.
δοξάζω, Ag. 682. Ch. 168. 844.
Su. 61.
- δορίγαμβρος, Ag. 695.
δορικμής, Ch. 363.
δορίμαργος, Se. 693.
δορείος, Ag. 1131.
δορίπαλτος, Ag. 118.
δορίπονος, Se. 175. 634.
δορίτημος, Ch. 345.
δόρυ, Se. 104. 222. 328. 353. 405.
422. 462. 591. 630. 845. 970
bis. 1001. 1024. Per. 304.
320. 411. 731. Ag. 112. 448.
526. 1158. 1627. Eu. 289.
769. 776. 780. Su. 141. 853.
859. 994. 1014.
- δορύκρανος, Pe. 148.
δορύξειος, Ag. 889. Ch. 560. 914.
δορυπαγής, Su. 751.
δορυσθειής, Ch. 156.
δορυσσός, Se. 127. Su. 190. 992.
δορυτίνακτος, Se. 159.
δορυφόρος, Ch. 767.
δόσις, Se. 367. Per. 1046. Ag.
1023. Ch. 93. 780. Eu. 7.
951.
- δοτάμας, Pe. 964.
δοτής, Pr. 613.
δολεία, Se. 259. Ag. 368.
δούλιος, Se. 329. 477. 799. Per.
50.
δολιύω, Pr. 462. 926.
- δούλιος, Se. 75. Ag. 962. 1093.
1235. Ch. 75. Su. 607.
δοῦλος, Pe. 242. 747. Ag. 1047.
1054. 1335.
δουλοσύνη, Se. 115.
δουλόφρων, Su. 758.
δουλώ, Se. 260.
δῦπος, Ch. 374.
δουρίκλυτος, Pe. 85.
δουρύπληχθος, Se. 284.
δοχμολόφος, Se. 117.
δρακίαινα, Eu. 128.
δρακίην, v. δέκω, Ag. 611.
δρακοντόμαλλος, Pr. 798.
δράκων, Se. 297. 387. 509. Pe. 82.
Ch. 525. 1047. 1050. Su. 275.
520.
δραῖμα, Ag. 542.
δράμημα, Pe. 247.
δράσιμος, Se. 560.
δρασμύς, Pe. 360. 370.
δραστήριος, Se. 1049.
δράω, Pr. 72. 661. 743. 938. Se.
446. 1065. 1074 bis. Pe. 815.
Ag. 1068. 1362. 1368. 1535.
1644. 1663. Ch. 311. 510.
551. 882. 899. 1010 bis. Eu.
133. 162. 614. 726. 802. 871.
Su. 385 bis. 514.
- δρέπω, Se. 724.
δριμύς, Ag. 1510. Ch. 390.
δριότη, Ag. 1549.
δρόμος, Pr. 593. 837. 882. Per.
207. Ag. 122. 1254. Ch. 512.
794. 1022. Su. 315. 826.
δρόσος, Ag. 145. 344. 570. 1399.
Eu. 907.
δρῦς, Pr. 831.
δρύτη, Ch. 999. Eu. 636.
δύη, Pr. 179. 512. 524. 745. Se.
234. Per. 1015 bis. 1044 bis.
Ag. 1160. 1631. Eum. 268.
565.
δύϊος, Su. 836.
δύναμαι, Pr. 206. 326. 913. Eu.
953. Su. 1043.
δύναμις, Pe. 174. Ag. 789.
δυναστής, Ag. 6.

- δυνάτης, pro δυνάτης, Pe. 677 bis.
 δυνατός, Ag. 97.
 δύω, Ag. 1132. Su. 263.
 δύο, Pr. 777. 866. Se. 484. 927.
 966. Per. 181. 722. 738. Ag.
 124. 1393. Ch. 205. 302. 944.
 1047. Eu. 431. 603.
 δусаαγκόμιστος, Eu. 262.
 δυσάακριτος, Su. 132.
 δύσααγος, Su. 759.
 δυσάαδελφος, Se. 876.
 δυσαιατής, Pe. 281.
 δυσααλγής, Ag. 1174.
 δυσάαλωτος, Pr. 166.
 δυσάανωρ, Su. 1071.
 δυσάαριστος, Eu. 931.
 δύσααρκτος, Ch. 1024.
 δυσάατιμος, Ch. 441.
 δυσααυλία, Ag. 564.
 δυσααχθής, Eu. 145.
 δύσβατος, Pe. 1074. 1078.
 δυσααύκτος, Pe. 575.
 δυσααβυλία, Se. 808. Ag. 1618.
 δυσααδαίμων, Pr. 604. Se. 833. 933.
 Pe. 958. 1010. Ag. 344.
 δυσααδάαρυτος, Ag. 451.
 δυσααδάαμαρ, Ag. 1328.
 δύσααδρος, Ag. 755.
 δυσαακλύτως, Pr. 60.
 δύσααελπεις, Ch. 410.
 δυσααυνήτως, Se. 299.
 δυσααύρετος, Pr. 815.
 δυσααήλιος, Eu. 399.
 δυσααθιάτος, Pr. 69. 690. Se. 986.
 δύσααθιος, Ag. 1599. Ch. 44. 189.
 523. Su. 428.
 δύσααθροος, Pe. 639. 946. 1081.
 δυσααίατος, Ag. 1112.
 δύσααεις, Pr. 457. Ag. 835.
 δύσαακαπνος, Ag. 783.
 δυσαακατάαπαστος, Ch. 468.
 δυσαακέλαδος, Se. 873.
 δύσαακηλος, Eu. 828.
 δυσαακληής, Pr. 241. Pe. 444.
 δύσαακριτος, Pr. 457. 485. Ag. 990.
 δυσαακρίτως, Pr. 663.
 δυσαακύααντος, Ag. 662.
 δύσααλεκτος, Pe. 704.
 δύσααλοφος, Pr. 930.
 δυσααλύτος, Pr. 19.
 δυσααμαθίω, Ch. 223.
 δυσααμάτωρ, Su. 70.
 δύσααμαχος, Pr. 920. Ag. 1570.
 δυσααμεινής, Se. 240. 372. Ag. 1202.
 Su. 275.
 δυσααμή, Pe. 232.
 δυσααμηχανίω, Ag. 1369.
 δύσααμορος, Se. 843.
 δυσααδοπαίπαλος, Eu. 390.
 δυσααοίζω, Ag. 1325.
 δύσααοιμος, Ch. 945.
 δύσααοιστος, Pr. 691. Ch. 743. Eu.
 792. 822.
 δυσααόμιλος, Ag. 755.
 δυσααόμματος, Eu. 391.
 δύσααορμος, Pe. 448.
 δυσααπαθής, Ag. 1264.
 δυσααπάλαιστος, Ch. 690. Su. 477.
 δυσααπάλαμος, Eu. 849. 882.
 δυσααπαλάαμωρ, Su. 874.
 δυσααπαλέαμαι, Eu. 562.
 δυσααπαράαβελος, Su. 113.
 δυσααπαράαίτητος, Pr. 34.
 δυσααπαρήαγορος, Eu. 387.
 δυσααπάαρεθικτος, Su. 391.
 δύσααπειμπτος, Ag. 1199.
 δυσααπειτώρ, Pr. 751.
 δύσααπημα, Eu. 484.
 δύσααπλααγγος, Pr. 899.
 δύσααπλααιος, Pr. 609.
 δυσααπολέαμητος, Su. 656.
 δυσααπόαλεμος, Pe. 1018.
 δυσααπόανητος, Pe. 515.
 δύσααποατος, Pr. 119. 198. Se. 819.
 825. Su. 312.
 δυσααπόατωρ, Pe. 272.
 δύσααποατος, Eu. 266.
 δυσααπρααγίω, Ag. 799.
 δυσααπρααξία, Pr. 965. Eu. 772.
 δυσαασίβια, Ch. 702. Eu. 536.
 δυσαασιβίω, Eu. 913.
 δυσαασιβής, Se. 604. Ag. 227. 767.
 δυσαατέαμαρτος, Pr. 496.
 δυσαατερεπήρ, Ch. 275.
 δύσαατηνος, Pr. 657. Se. 1040. Per.
 290. 463. 912. Ag. 661. 1664.

δύσλητος, Ag. 1580.
 δύστονος, Se. 992. 1006. Ch. 467.
 δυστυχίω, Pr. 345. 507. Se. 488.
 Su. 343.
 δυστυχής, Se. 345. Ag. 1337. Ch.
 913. Eu. 795. 825.
 δυστυχῶς, Ag. 1669.
 δύσφατος, Ag. 1161.
 δύσφημίω, Ag. 1087.
 δύσφιλης, Ag. 1241. 1650. Ch.
 622. 635. 1058. Eu. 54.
 δύσφορέω, Se. 786. Su. 522.
 δύσφορος, Se. 663. Ag. 868. Eu.
 378. Su. 825. 841.
 δύσφρονως, Pe. 552.
 δύσφρων, Se. 880. Agam. 556.
 617. 843. Ch. 276. Su. 399.
 520.
 δυσχείμερος, Pr. 15. 745. Pe. 567.
 Ch. 269.
 δυσχερής, Pr. 801. Su. 577.
 δυσχιμος, Se. 509. Ch. 184.
 δύω, Ag. 226. 1020. Ch. 437.
 Δωδωναῖος, Su. 266.
 Δωδώνη, Pr. 659. 829.
 δῶμα, Pr. 671. Se. 341. 485. 654.
 886. 1003. Pe. 300. Ag. 385.
 419 bis. 616. 783. 920. 923.
 981. 1128. 1200. 1321. 1358.
 1477. 1682. Ch. 34. 82. 233.
 235. 351. 406. 469. 647. 653.
 656. 661. 690. 706. 712. 714.
 730. 798. 818. 966. 974. Eu.
 63. 179. 242. 355. 382. 551.
 657. 743. 830. Su. 299. 330.
 370. 964. 978.
 δωματίτης, Ag. 977.
 δωματώω, Su. 965.
 δωρεά, Pr. 338. 617.
 δωρέω, Pr. 251. 777.
 δώρημα, Pr. 627. Per. 523. Ag.
 964. Eu. 405.
 Δωρικὸς, Pe. 183.
 Δωρίς, Pe. 416. 819.
 δῶρον, Se. 731. Ag. 91. 937. Ch.
 517. 616.

E.

ἘΑΐω, Pr. 332. 384. Se. 384.
 Ch. 870.
 Ἐβδομαγίτης, Se. 806.
 ἔβδομος, Se. 127. 288. 637 bis.
 720. 806. Pe. 780.
 ἔγγαιος, Pe. 925. Su. 60. 162.
 ἔγγενής, Se. 588. Ch. 464. Su.
 335.
 ἔγγονος, Ag. 382.
 ἔγγράφω, Pr. 788. Ch. 697. Su.
 953.
 ἔγγιψι, Eu. 901.
 ἔγγιθην, Se. 981. Ch. 852.
 ἔγγυς, Se. 59. Pe. 688. Eu. 65.
 Su. 393.
 ἐγείρω, Ag. 307.
 ἐγκατασκήπτω, Pe. 514.
 ἐγκατιλλώπτω, Eu. 113.
 ἐγκελεύω, Pr. 72.
 ἐγκοιῶ, Pr. 961.
 ἐγκοτίω, Ch. 39.
 ἐγκοτος, Ch. 391. 924. 1054.
 ἐγκρατής, Pr. 55.
 ἐγρηγόρος, Ag. 354. Eu. 709.
 ἐγχειρίδιος, Su. 22.
 ἐγχίω, Ag. 330.
 ἐγχλίω, Su. 921.
 ἔγχος, Pe. 240.
 ἐγχερίμπτω, Se. 83. Su. 797.
 ἐγχώριος, Se. 14. 419. Ag. 819.
 1654. Su. 288. 491. 501. 526.
 529. 608. 713. 926.
 ἔδανός, Ag. 1417.
 ἔδνον, Pr. 561.
 ἔδος, Pr. 412. Se. 171. 247. Per.
 404.
 ἔδρα, Pr. 201. 389. Pe. 466. Ag.
 119. 605. Eu. 11. 41. 688.
 808. 858. 895. Su. 350. 418.
 429. 503. 510.
 ἔδρανον, Pe. 4. Su. 108. 859.
 ἔδάλιον, Se. 461. Ch. 69.
 ἔζομαι, Eu. 3.
 ἔθειρα, Pe. 1067. Ch. 173.
 ἐθέλω, Pr. 177. 1066. Per. 781.
 Ag. 1578. Ch. 699.

- ἔθος, Pr. 420. Per. 43. 56. Eu. 367.
 ἔθος, Ag. 737.
 ἔια, Ag. 1659. 1660.
 εἰδίω, Pr. 186. 328. 440. 503. 608. 641. 823. 914. 1039. 1075. Se. 68. 381. 623. 998. Per. 341. 479. 633. 843. Ag. 443. 486. 620. 641. 847. 943. 1205. 1237. 1306. 1367. 1377. 1378. 1380. 1411. 1677. Ch. 199. 232. 520. 521. 568. 688 bis. 890. 1021 bis. Eu. 85. 222. 379. 421. 830. 936. Su. 56. 297. 327. 748. 750. 937. 1064.
 εἶδος, Se. 513.
 εἶδω, Pr. 92. 238. 352. 757. 895. 972. Se. 113. 267. 427. 520. 650. 665. 888. Per. 27. 179. 210. 217. 221. 246. 387. 398. 419. 542. 714. 728. Ag. 124. 255. 357. 422. 498. 781. 1295. 1589. 1612. 1620. Ch. 172. 174. 185. 224. 251. 265. 303. 404. 405. 423. 499. 784. 796. 808. 851. 961. 970. 972. 973. 980. 984. Eu. 50. 51. 142. 544. 564. Su. 81. 109. 214. 218. 223. 333. 354. 364. 429. 492. 728. 861.
 εἶδωλον, Pr. 570. Ag. 848.
 εἶεν, Ch. 655. 717. Eu. 244.
 εἶθε, Se. 572. Pe. 918. Ag. 1547. Ch. 193.
 εἰκάζω, Se. 362. Ch. 516. 631. Eu. 49. Su. 296.
 εἰκασμα, Se. 529.
 εἰκῆ, Pr. 449. 884.
 εἰκός, vide εἰκω, similis sum.
 εἰκότως, Ag. 924. Su. 408.
 εἰκω, cedo, Pr. 320. Su. 210.
 εἰκω, similis sum, Pr. 970. 983. 1006. Se. 523. 551. Per. 745. Ag. 584. 595. 769. 1071. 1092. 1102. 1170. 1189. Ch. 558. 688. 728. 883. 922. 926. Eu. 903. Su. 916.
 εἰκῶν, Se. 565.
 εἰλίσσω, Pr. 138. 1084. 1091.
 εἶμα, Ag. 930. 969. 1392. Ch. 79.
 εἰμαρμένος, præt. part. pass. att. v. μείρω, Ag. 922.
 εἶμι, Pr. 325. 827. Se. 112 bis. 379. 678. 696. 706. 972. 1073. 1076. Pe. 245. 402. 645. 660. 851. 1043. Agam. 966. 1079. 1276. 1298. 1322. 1580. Ch. 72. 777. 779. Eu. 32. 1009. 1004. Su. 174. 207. 909. 1025.
 εἶμι, Prom. 14. 50. 62. 105. 107. 113. 189. 197. 213. 217. 291. 297. 308. 314. 376. 378. 386. 442. 478. 493. 498. 502. 508. 514. 516. 520. 596. 624. 675. 687. 695. 731. 740. 752. 753. 754. 756. 759. 768. 770. 791. 834. 841. 845. 886. 907. 953. 978. 982. 985. 988. 1054. Se. 41. 68. 187. 194. 207. 223. 230. 232. 236. 244. 271. 272. 373. 417. 419. 453. 497. 522. 559. 598. 605. 611. 624. 631. 652. 655. 669. 676. 688. 690. 809. 814. 818. 947. 957. 985. 997. 1018. 1023. 1032. 1046. 1058. Persæ, 100. 121. 162. 165. 168. 172. 175. 210. 224. 238. 260. 334. 338. 340. 341. 343. 348 bis. 349 bis. 350. 371. 381. 398. 407. 419. 423. 441. 447. 491. 513. 629. 657. 690. 692. 694. 695. 717. 737. 751. 761. 767. 779. 784. 793. 805. 818. 822. 871. 962. 1038. 1041. 1052. Agam. 67. 68. 104. 145. 168. 176. 178. 225. 267. 277. 280. 281. 333. 386. 389. 438. 472. 480. 486. 521. 551. 568. 602. 629. 659. 680. 766. 797. 805. 810. 841. 849. 851. 869. 878. 923. 949. 967. 975. 998. 1046. 1057. 1059. 1069. 1103. 1107. 1108. 1114. 1119. 1140. 1149. 1188. 1204. 1212. 1215. 1220. 1241. 1308.

1311. 1315. 1361. 1368. 1369.
 1384. 1404. 1405. 1413. 1420.
 1430. 1435. 1469. 1497. 1506.
 1508. 1514. 1570. 1580. 1594.
 1614. 1615. 1617. 1628. 1642.
 1645. 1674. Ch. 92. 98. 113.
 120. 134. 145. 168. 170. 172.
 175. 191. 194. 196. 197. 205.
 217. 222. 232. 237. 241. 290.
 358. 420. 423. 482. 512 bis.
 517. 530. 539. 654. 671. 672.
 694. 697. 701. 702. 708. 731.
 753. 756. 852. 866. 868. 874.
 877. 885. 915. 975. 1026.
 1032. 1053. Eu. 19. 62. 91.
 119. 153. 177. 191. 208. 244.
 252. 273. 297. 312. 351. 357.
 359. 411. 416. 419. 428. 448.
 451. 458. 478. 483. 520. 552.
 554 bis. 579. 588. 614. 618.
 648. 651. 661. 681. 686. 692.
 715. 725. 736. 739. 741. 756.
 770. 777. 801. 827. 831. 851.
 857. 867. 868. 888. 894. 904.
 1005. 1015. Su. 49. 56. 79.
 86. 193. 196. 210. 215. 252.
 253. 258. 286. 288. 293. 296.
 325. 348. 361. 366. 376. 381.
 394. 449. 463. 469. 497. 499.
 504. 521. 523. 545. 574. 580.
 593. 622. 625. 630. 672. 694.
 737. 749. 767. 768. 785. 831.
 921. 924. 953. 958. 964. 966.
 981. 1055. 1056. 1062.
ινάλιος, ινάλιος, Pe. 453.
ίπιες, Se. 689. Ag. 29. 943. 1059.
 Eu. 442.
ίργω, Se. 422. 503. 1007. Per.
 89. Ag. 1036. 1342. Ch. 920.
 Su. 38. 65.
ίρήνη, Pe. 771.
ίς, Se. 6. 104. 549. 1058. Per.
 251. 313. 327. 431. 462. 765.
 981. Agam. 514. 649. 1464.
 1474. Eu. 592. Su. 949.
ίσαγω, Ch. 75. Eu. 583. 585.
ίσαι, Pr. 731.
ίσαμείβω, Se. 564.
ίσαπάξ, Pr. 749.
ίσαφινιέμαι, Ag. 446.
ίσβαίνω, Su. 480.
ίσβάλλω, Pr. 1074.
ίσειδα, Pr. 140. 146. 184. 244.
 245. 427. 694. 799. Per. 200.
 917. Ag. 909. Su. 435. 495.
ίσιέχομαι, Pr. 1001. Pe. 847. Ag.
 1343.
ίσικνέμαι, passive, penetror, Su.
 565.
ίσοδος, Eu. 30.
ίσοιχνίω, Pr. 122.
ίσόπιν, Su. 625.
ίσοράω, Pr. 246. 571. 898. 940.
 1092. Per. 111. Ag. 846. Su.
 577.
ίσω, Sept. 238. 566. Ag. 1044.
 Ch. 1059.
ίτα, Pr. 776. Su. 850.
ίτι, Ag. 269 bis. 356. 500 bis.
 852 bis. 892. 1412. Ch. 421.
 681. 682. Su. 850.
ίκαθεν, Ch. 315. Su. 427.
ίκαός, Ag. 300. 1113. 1659. Ch.
 470.
ίκαρος, Pr. 490. 861. 949. Se. 13.
 56. 382. Pe. 136. 381. Agam.
 247. 341. 441. 445. 882. Eu.
 272. 687. Su. 939. 985.
ίνάτη, Su. 684.
ίκατι, ίκητι, Per. 337. Ag. 883.
 Ch. 212. 434. 435. 699. 996.
 Eu. 71. 762.
ίκατόν, Pe. 343.
ίκατοντακάσηνος, Pr. 353.
ίκβάζω, Ag. 507.
ίκβαίνω, Ag. 915. 1048.
ίκβάλλω, Pr. 201. 909. Se. 475.
 694. Ag. 1574. 1672. Ch. 45.
 Eu. 745. 833.
ίκβασις, Su. 778.
ίκβάτανα, Pe. 16. 535. 966.
ίκβολή, Se. 775. Eu. 751. Su. 427.
ίκβροντάω, Pr. 362.
ίκγονος, Pr. 137. 771.
ίκδέχομαι, Ag. 293. Ch. 760.
ίκδιδάσκω, Pr. 697. 980.

- ἰδίδωμι, Su. 345. 419. 519. 950.
 ἰδικός, Pr. 1092. Eu. 492.
 ἰδικός, Pr. 975. Se. 613. ♀
 ἰδοχή, Ag. 307.
 ἰδρακοντόω, Ch. 547.
 ἰδύω, Ag. 1278.
 ἰεῖ, Pe. 319. Ch. 353. 357. 712.
 Eu. 81. 269. Su. 238.
 ἰεῖθεν, Se. 40.
 ἰεῖθι, Se. 816.
 ἰεῖνος, Se. 270. 557. 665. 669.
 1071. Pe. 230. 260. 395. 693.
 768. 794. 831. Ag. 617. 680.
 682. 1115. 1539.
 ἰεῖσι, Pe. 719.
 ἰεζέω, Se. 715.
 ἰηβόλος, Pr. 710. Eu. 631.
 ἰηλος, Se. 244.
 ἰθαμιζέω, Se. 72.
 ἰθουιάω, Pr. 1024.
 ἰθρώσκω, Pe. 457.
 ἰθυμος, Pe. 372.
 ἰκαθαίρω, Su. 272.
 ἰκαλίω, Ag. 278.
 ἰκαλύπτω, Pr. 193.
 ἰκαρπιζέω, Se. 607.
 ἰκκισίω, Se. 336. Pe. 549. 763.
 ἰκκίπτω, Ag. 671.
 ἰκκρτος, Se. 57. Pe. 340. 805.
 ἰκκρουτος, Se. 548.
 ἰκυλίω, Pr. 87.
 ἰκλάμπω, Pr. 1082.
 ἰκλείπω, Pr. 826. Se. 224. Per.
 128. 513. Ag. 1195. Ch. 541.
 Eu. 97. 132.
 ἰκλυσις, Pr. 262.
 ἰκλύω, Pr. 235. 326. 339. 780.
 ἰκμαθάνω, Pr. 254. 705. 775. 816.
 875. Per. 230.
 ἰκμαρτυρέω, Ag. 1205.
 ἰκμαγεύω, Eu. 247.
 ἰκμοχθέω, Pr. 824.
 ἰκνόμας, Ag. 1482.
 ἰκνόσιος, Ag. 812.
 ἰκπαγλόμαι, Ch. 215.
 ἰκπαγλον, Ag. 871.
 ἰκπαγλος, Ch. 546.
 ἰκπαιδεύω, Pe. 817.
 ἰκπαλάσσω, Se. 462.
 ἰκπατίος, ingens, Ag. 49.
 ἰκπέμπω, Ag. 289. Ch. 96.
 ἰκπέραμα, Ch. 653.
 ἰκπεράω, Pr. 712. 730. Eu. 240.
 ἰκπέρθω, Pr. 357. Se. 433. 473.
 ἰκπέυθομαι, ἰκπύθομαι, Pr. 618. Pe.
 959.
 ἰκπήδημα, Ag. 1385.
 ἰκπίνω, Ag. 1407. Ch. 64.
 ἰκπίπτω, Pr. 755. 756. 947. 956.
 955.
 ἰκπιτινέω, Pr. 911.
 ἰκπληθύνω, Pe. 421.
 ἰκπλήθω, Pe. 430.
 ἰκπληξίς, Pe. 608.
 ἰκπλήσσω, Pr. 360. Pe. 290. Ch.
 231.
 ἰκπλοος, Pe. 367. 385.
 ἰκπλυτος, Eu. 281.
 ἰκπνέω, Pr. 359. Ag. 1502. 1526.
 ἰκποδών, Pr. 344. Se. 435. Ch.
 691. Eu. 456.
 ἰκπόνεω, Su. 372.
 ἰκπεράσσω, Se. 846. Per. 725. Ag.
 591. 1284. Su. 107. 481.
 ἰκπρεπής, Pe. 184. 442.
 ἰκπύθομαι, v. ἰκπέυθομαι.
 ἰκρήγνυμι, Pr. 367.
 ἰκρίπτω, Pr. 931.
 ἰκσώζω, Pe. 360. 451.
 ἰκτείνω, Pr. 323. Ag. 838. 925.
 Ch. 983. Eu. 201. 710.
 ἰκτελευτάω, Prom. 1019. Pe. 743.
 Su. 416.
 ἰκτελέω, Pe. 228.
 ἰκτελής, Pe. 218. Ag. 106.
 ἰκτενής, Su. 990.
 ἰκτήκω, Pr. 535.
 ἰκτίω, Se. 554. Ag. 1571. 1591.
 ἰκτοθεν, Se. 635. Per. 873. Ch.
 471.
 ἰκτολυπέω, Ag. 1042.
 ἰκτός, Prom. 330. Se. 271. Ch.
 1031.
 ἰκτος, Se. 574. Per. 780.
 ἰκτρέπω, Se. 634. Ag. 1473.
 ἰκτρέφω, Ch. 748.

- ἰκτροπή, Pr. 912.
 ἰκτυφλώ, Ch. 534.
 ἰκφανής, Pe. 398. Eu. 244.
 ἰκφάτως, Ag. 714.
 ἰκφεύγω, Pr. 517. Se. 725. 1052.
 Pe. 510. 564. Ag. 911. Eum.
 755. Su. 149.
 ἰκφθίω, Pe. 681. 930.
 ἰκφοβίω, Pe. 608.
 ἰκφορά, Se. 1032. Ch. 428.
 ἰκφορος, sterilis, Eu. 913.
 ἰκφράζω, Pr. 949.
 ἰκφυγγάνω, Pr. 524.
 ἰκφυσάω, Pr. 719.
 ἰκφυσιάω, Ag. 1398.
 ἰκχέω, Pe. 828. Ch. 95. 518. Eu.
 656.
 ἰκῶν, Pr. 218 bis. 266 bis. 853.
 Ag. 38. 850. 952. 962. 1080.
 1622. Eu. 234. Se. 947.
 ἰλαία, Pe. 619. Ag. 503. Eu. 43.
 ἰλαιόφυτος, Pe. 884.
 ἰλαιδρος, Ag. 698.
 ἰλασκοι, v. ἰλαύνω, Ag. 605.
 ἰλάσσειν, Pr. 937. Pe. 815.
 ἰλατήρ, Pe. 32.
 ἰλατήριος, Ch. 968.
 ἰλαύνω, Pr. 683. Pe. 75. 773. 874.
 Ag. 605. 710. Ch. 967. 1062.
 Eu. 75. 210. 283. 424. 607.
 315.
 ἰλαφρός, Pr. 125. 263. 279.
 ἰλέγχω, Ag. 1360. Ch. 851. 919.
 Su. 1000.
 ἰλεδεμνάς, i. ὁ ἰλῶν ἐκ τοῦ δεμνίου, Se.
 83.
 ἰλεινός, Pr. 246.
 ἰλειοβάτης, Pe. 39.
 ἰλειος, Pe. 494.
 ἰλελελελελεῦ, Pr. 876.
 Ἰλινα, Ag. 696. 809. 1464. 1473.
 ἰλίνας, Ag. 698.
 ἰλίπολις, Ag. 698.
 ἰλυθερία, Ch. 863.
 ἰλυθερίως, Ch. 807.
 ἰλεύθερος, Pr. 50. Se. 74. Pe. 595.
 Ag. 336. Ch. 101. 915. 1060.
 Eu. 606. Su. 229. 617.
 ἰλυθεροσμοίω, Pr. 180.
 ἰλυθερόσμομος, Su. 955.
 ἰλυθερόω, Pe. 403 bis. Ch. 1046.
 Eu. 176. Su. 421. 809.
 Ἰλλη, pro Ἰλλη.
 ἰλίγδην, Pr. 881.
 ἰλιονύω, Pr. 53. 528.
 ἰλιξ, Pr. 1082.
 ἰλίτροχος, Se. 211.
 ἰλικαίνω, Ch. 843.
 ἰλκοποῖς, Se. 404.
 Ἰλκος, Ag. 649.
 Ἰλκω, Su. 916.
 Ἰλλάς, Se. 72. Per. 2. 50. 186.
 234. 271. 760. 798. 811. 826.
 Ag. 110. 439. 587. Su. 245.
 251.
 ἰλλίπω, Pr. 341. 960. 1055. Se.
 10.
 Ἰλλη, Pe. 70. 724. 801. 877.
 Ἰλλην, Pe. 338. 351. 355. 358.
 362. 369. 384. 388. 393. 402.
 452. 445. 792. 901. Ag. 1263.
 Eum. 31. 759. 923. Sup. 228.
 921.
 Ἰλληνικός, Se. 275. Per. 409. 417.
 Ἰλληνίς, Pe. 334.
 Ἰλλησποντος, Per. 747. conf. Ag.
 294.
 Ἰλος, Pe. 892.
 ἰλπίζω, Se. 76. 595. Pe. 748. Ag.
 11. 1053. 1067. Ch. 185. 537.
 ἰλπίς, Pr. 250. 259. 538. Se. 373.
 Pe. 806. Ag. 102. 270. 274.
 514. 688. 826. 908. 1003.
 1008. 1443. 1677. Ch. 192.
 234. 697. 774.
 ἰλωρον, Su. 807. 1009.
 ἰμαυτῆ, Pe. 162. Ag. 868. 1273.
 ἰμβαίνω, Pe. 914. Ag. 955. 1576.
 ἰμβάλλω, Se. 322. 589. 1027. Su.
 538.
 ἰμβασις, Ag. 954.
 ἰμβατεύω, Pe. 449.
 ἰμβολή, Pe. 279. 336. 409. 415.
 562.
 ἰμβριθής, Pe. 695.
 ἰμβριμώ, Se. 467.

- ἔμβροτον, Eu. 948.
 ἔμμαθής, Pr. 676. Eu. 863.
 ἔμμένω, Ch. 977.
 ἔμμοτος, Ch. 469.
 ἔμμος, Pr. 79. 118. 144. 181. 219.
 298. 303. 386. 388. 526. 595.
 616. 623. 647. 680. 690. 692.
 704. 751. 772. 825. 841. 863.
 965. 971. 1008. 1013. 1051.
 1090. Se. 202. 225. 273. 460.
 488. 1037. Pe. 152. 177. 189.
 197. 211. 227. 233. 300. 354.
 473. 476. 524. 683. 686. 701.
 706. 719. 741. 746. 753. 784.
 785. 852. 916. 1023. 1051.
 Ag. 14. 523. 609. 884. 887.
 923. 924. 982. 1007. 1090.
 1095. 1146. 1235. 1261. 1272.
 1275. 1322. 1332. 1333. 1334.
 1357. 1413. 1429. 1440. 1441.
 1444. 1456. 1506. 1533. 1593.
 1601. Ch. 12. 15. 88. 188.
 204. 208. 220. 221. 226. 484.
 543. 553. 747. 823 bis. 985.
 986. Eu. 91. 106. 114. 119.
 184. 227. 363. 412. 422. 449.
 457. 462. 490. 574. 581. 605.
 609. 653. 710. 716. 733. 737.
 757. 771. 861. 865. 889. 942.
 972. 1021. 1028. Su. 187. 323.
 371. 381. 440. 463. 838. 917.
 936. 1015. 1022. 1080.
 ἔμπαιος, Ag. 195.
 ἔμπαλιον, Pr. 202. Per. 223. Ag.
 1433.
 ἔμπας, Pr. 48. 187. Ch. 388. Eu.
 229. Su. 107.
 ἔμπατέω, Ag. 1443.
 ἔμπεδος, Ag. 570.
 ἔμπίδως, Ag. 863. 984. Eu. 336.
 ἔμπιμπλημι, Su. 453.
 ἔμπιπτω, Ag. 349. 1329. 1477.
 ἔμπιπτινέω, Ag. 1184. Su. 126. 137.
 ἔμπλέκω, Pr. 611. 1078.
 ἔμπνέω, Ag. 680.
 ἔμποδίζω, Pr. 552.
 ἔμποδος, Ag. 1181.
 ἔμποδών, Pr. 13. Se. 1024.
 ἔμπολιέω, Eu. 634.
 ἔμπορος, Pe. 600. Ch. 659.
 ἔμπρέπω, Ag. 6. Ch. 354.
 ἔμφανής, Pe. 518. Ch. 665. 816.
 Eu. 423.
 ἔμφανῶς, Se. 252. Ag. 635. Eu.
 223.
 ἔμφερής, Ch. 204. Eum. 415. Su.
 287.
 ἔμφρων, Pr. 847. Ch. 1026.
 ἔμφύλιος, Eu. 866.
 ἔναγέα, i. ἐναγίσματα, Su. 129.
 ἐνάξω, Se. 817.
 ἐναίσιμος, Ag. 784.
 ἐναισίμως, Ag. 925.
 ἐνάλιος, v. ἐνάλιος.
 ἐνάλλομαι, Pe. 516.
 ἐνάντιος, Se. 381. Ag. 825. 1382.
 1423. 1638. Ch. 140. Eum.
 779.
 ἐναντιῶν, Pr. 785.
 ἐναντιῶς, Eu. 645.
 ἐναργής, Pr. 664. Pe. 179.
 ἐναργῶς, Se. 140.
 ἐναρίζω, Ag. 1653.
 ἐνδαίς, Eu. 1047.
 ἐνδάκνω, Su. 904.
 ἐνδακρύνω, Ag. 550.
 ἐνδατέομαι, i. ὄνειδίζω, Se. 584.
 ἐνδημος, Ch. 568.
 ἐνδικος, Se. 679. Ag. 1005. Ch.
 328. Su. 598. 783. 821.
 ἐνδικως, Pr. 63. Se. 411. Ch. 460.
 810. 988. Eu. 221. 703.
 ἐνδοθεν, Se. 200. Pe. 997. Ch. 835.
 ἐνδον, Se. 207. Pe. 758. Ch. 100.
 231. 652.
 ἐνδροσος, Ag. 12.
 ἐνδυναστεύω, Pe. 693.
 ἐνδυτος, Eu. 1031.
 ἐνέζομαι, Pe. 140.
 ἐνεμι, Pr. 224. 294. 382. Pe. 740.
 Ag. 78. 897. Su. 757.
 ἐνεκα, Pr. 330. 345. Ag. 809. Su.
 196.
 ἐνερθε, ἐνερθεν, Pr. 499. Per. 222.
 229. 632. Ch. 123. Eu. 274.
 1026.

- ἄνεροι, Pr. 574. Pe. 631.
 ἀνέστερος, Ch. 284.
 ἀνζεύγγυμι, Pr. 580.
 ἄνθα, Pr. 719. 722. 808. 810. Pe.
 490. 807. Ag. 1388. Ch. 316.
 Eu. 22. Su. 34.
 ἀνθάδ', Ag. 886. Ch. 689. Eu. 252.
 Su. 900. 930.
 ἄνθιν, Pr. 367. Ag. 255. Eu. 406.
 692. Su. 549. 591. 863.
 ἀνθίνδα, Pr. 706.
 ἄνθιος, Se. 503. Ag. 1218. Eu. 17.
 ἄνθηρος, Ag. 571.
 ἀνθυμίομαι, Eu. 222.
 ἄνι, pro ἄνεσι, v. ἄνιμι.
 ἀνίπτω, Ag. 599.
 ἀνίσπω, Su. 611.
 ἀνιέπω, Se. 902. Ag. 255. 418.
 Ch. 548. 566. Su. 212. 937.
 ἀννοίω, Ag. 1097.
 ἄννομος, Ch. 481. Su. 389. 409. 574.
 ἄννοος, Pr. 443.
 ἄννοχος, Pr. 646.
 ἀνόδιος, Pr. 486.
 ἀνοίκιος, Eu. 869.
 ἄνοικος, Pr. 415. Su. 546. 619.
 ἀνταῦθα, Pr. 82. 204. 639. 847.
 Pe. 450. Ch. 891.
 ἄντελής, Ch. 248.
 ἀντέμιω, Ag. 17.
 ἄντιρον, Ag. 1230.
 ἀντιῦθεν, Pr. 835. Se. 463. Pe.
 488. Eu. 60.
 ἀντίθημι, Ag. 403. 1270.
 ἀντολή, Pr. 12.
 ἀντὸς, Se. 975. Ag. 77. 1057. Ch.
 736. Eu. 610.
 ἀντυγχανώ, Pe. 708. Su. 70. 176.
 ἄνυδρος, Ag. 1137.
 ἀνύπνιον, Pe. 226. 518.
 ἀνύπνιος, Se. 716.
 Ἐνύω, Se. 45.
 ἄξ, Se. 288. 805. Ag. 33.
 ἀξαγίζω, Ag. 650.
 ἀξίρειτος, Ag. 963. Eu. 405.
 ἀξαιρέω, Eu. 864. Su. 931.
 ἀξάισιος, Su. 523.
 ἀξαισίω, Pr. 669.
 ἀξαιτίω, Ag. 671.
 ἀξαιφνης, Pr. 1076.
 ἀξακούω, Eu. 400.
 ἀξαλείφω, Se. 15. Ch. 501.
 ἀξαλύσσω, Eu. 111.
 ἀξαμαρτάνω, Pr. 944. 1038.
 ἀξαμάω, Pe. 824. Ag. 1664.
 ἀξαμβρόω, i. ἀξαναβρόω, affluo, Eu.
 928.
 ἀξαμείβω, Pr. 223. Pe. 131.
 ἀξαμέλω, Ch. 898.
 ἀξαμύνομαι, Pr. 482.
 ἀξαναζίω, Pr. 370.
 ἀξαναλίσσω, Ag. 687.
 ἀξανασρέφω, Pe. 814.
 ἀξανθέω, Pe. 823.
 ἀξανίστημι, Pr. 766.
 ἀξαπόλλυμι, Ag. 537. Ch. 837.
 ἀξαποφθείρω, Pe. 464.
 ἀξαρκής, Pe. 237.
 ἀξαρτάω, Pr. 710.
 ἀξαρτύω, Pr. 907.
 ἀξαιδάομαι, Ch. 149. 270.
 ἀξαφρίζω, Ag. 1076.
 ἀξεγείρω, Ag. 901. Ch. 493.
 ἀξεικάζω, Se. 451. Ag. 1253.
 ἀξειλαύνω, Pr. 671.
 ἀξειλόγγω, Eu. 436.
 ἀξεπίσσεσθαι, Ag. 847.
 ἀξέπω, Ag. 943.
 ἀξεργάζομαι, Pe. 761. Ag. 1388.
 ἀξεργασίος, Ch. 296.
 ἀξέρχομαι, Pr. 653. Ch. 661. Eu.
 799.
 ἀξίσθω, Ch. 279.
 ἀξισι, Eu. 893. 902.
 ἀξέυρηται, Se. 655.
 ἀξευσίσκω, Pr. 96. 459. 468. 502.
 ἀξεύχομαι, Ag. 542. 881. Ch. 213.
 Su. 280. 283.
 ἀξέχω, Ag. 1038.
 ἀξηβος, Se. 11.
 ἀξηγίομαι, Pr. 214. 445. 701. Ch.
 116. 550. Eu. 598. 612.
 ἀξικνέομαι, Pr. 791. 809. Ag. 288.
 311. Eu. 1029.
 ἀξιγορέω, Se. 512. Ch. 676.
 ἀξιχίω, Ag. 376.

- ἔξοδος, Se. 33. 58. 290.
 ἐξοκέλλω, Ag. 675. Su. 447.
 ἐξομματώ, Pr. 498.
 ἐξόν, part. v. ἔξει, Pr. 649.
 ἐξόπιον, Ag. 116.
 ἐξοπλίζω, Su. 104. 710.
 ἐξορθηάζω, Ch. 269.
 ἐξορίνω, Ag. 1640.
 ἐξορμάω, Pe. 46.
 ἐξοτρύνω, Se. 698.
 ἐξοχος, Pr. 458. Ag. 1631.
 ἐξυπτιάζω, Se. 583.
 ἔξω, Pr. 263. 666. 882. Se. 319.
 1022. Agam. 1199. Ch. 512.
 695. 1023. Eu. 701. Su. 691.
 ἔξωθεν, Se. 207. 566.
 ἐξώλης, Su. 749.
 ἐξωριάζω, Pr. 17.
 ἐξωτέρω, v. ἔξω.
 ἐπαγγίλλω, Ch. 211.
 ἐπαγχίω, pro ἐπαιαχίω, Ag. 1146.
 ἐπάγω, Se. 161. Pe. 85. Ag. 1455.
 Ch. 402.
 ἐπαιίδω, Ag. 1030.
 ἐπαινίω, Pr. 340. Se. 602. 1079.
 Ag. 1379. Ch. 579. Eu. 839.
 Su. 1003.
 ἐπαισθάνομαι, Ag. 85.
 ἐπαισχύνω, Ag. 1382.
 ἐπαιτιάομαι, Pr. 973.
 ἐπάιτιος, Eu. 468. 470.
 ἐπακίω, Ch. 723.
 ἐπακρίζω, i. εἰς ἄκρον ἔρχομαι. Ch. 932.
 ἐπακτός, Se. 589. 1027.
 ἐπαλαλάζω, Se. 503. 960.
 ἐπαλκῆς, Ch. 413.
 ἔπαλξις, Se. 30. 162. Ag. 389.
 ἐπαμβρατήρ, Ch. 278.
 ἐπαμμένω, v. ἐπασαμένω,
 ἐπαναγκάζω, Pr. 672.
 ἐπαναδιπλάζω, Pr. 816.
 ἐπασαμένω, Pr. 606. Pe. 809.
 ἐπανάρομαι, Pe. 977.
 ἐπανθέω, Se. 958.
 ἐπανθίζω, Ag. 1468. Ch. 148.
 ἐπαντίλλω, Ag. 27. Ch. 280.
 ἐπάξιος, Pr. 70. Se. 871. Ch. 93.
 Eu. 272. 438.
 ἐπαιοιδῆ, Pr. 173.
 ἐπάργυμος, Pr. 498. Agam. 1122.
 Ch. 663.
 ἐπαρήγω, Ch. 723.
 ἐπαρκίω, Pr. 917. Se. 92. Agam.
 1179.
 ἐπαρχος, Ag. 1236.
 ἐπασσυντεροτριβῆς, Ch. 424.
 ἐπαυλος, Pe. 872.
 ἐπαύω, Ch. 827.
 ἐπαφάω, Pr. 848.
 ἐπαφή, Su. 18.
 Ἐπαφος, Pr. 850. Su. 49. 320. 597.
 ἐπιί, ἐπίπειρ, Pr. 199. 347. 384.
 631. 785. 828. Se. 695. 711.
 784. 1000. Pe. 201. 377. 386.
 500. 658. 699. 705. Ag. 40.
 206. 226. 250. 260. 347. 384.
 401. 667. 697. 785. 828. 831.
 863. 965. 992. 1045. 1295.
 1369. 1658. 1678. Ch. 83.
 212. 607. 621. 678. 789. 906.
 932. Eu. 71. 86. 307. 485. 734.
 Su. 334. 747. 917. 989.
 ἐπιίγω, Pr. 52. Ch. 658.
 ἐπειδᾶν, Se. 740. Eu. 650.
 ἐπειδῆ, Pe. 521. Ag. 1643. Ch.
 510. 564. Eu. 518.
 ἐπειδω, Sept. 109 bis. 226. 491.
 Ag. 1547. Su. 1. 540. 654. 819.
 1038.
 ἐπεικάζω, Ch. 12. 565. 976. Su.
 252.
 ἐπεικῶς, Ch. 667.
 ἐπειμι, irruo, supervenio, Pr. 1015.
 Pe. 378.
 ἐπειμι, insum, adsum, Se. 597.
 241. 555. 830. Ag. 556. Eu.
 396. 546.
 ἐπεισφέρω, Ag. 873. Ch. 646.
 ἐπειτα, Se. 273. Pe. 523. Ag. 179.
 490. 676. 1607. Ch. 436. 536.
 571. Eu. 29. 204. 441. 675.
 Su. 807.
 ἐπέκεινα, Su. 265.
 ἐπέλπομαι, Ag. 1041.
 ἐπεμβαίνω, Se. 640.
 ἐπειδίδωμι, Ag. 1395.

- ἐπειθορέω, Pe. 359.
 ἐπεξέρχομαι, Pr. 869.
 ἐπεξιακχάζω, Se. 641.
 ἐπέπω, Su. 979.
 ἐπέρχομαι, Pr. 98. Pe. 602. Ag. 1285. Su. 478. 687.
 ἐπέτιος, Ag. 1025.
 ἐπευθύω, Pe. 862.
 ἐπευφημέω, Pe. 622.
 ἐπέυχομαι, Se. 282. 285. 458. 487. Ag. 510. 1271. 1301. 1332. 1403. 1471. 1483. 1609. Ch. 110. 856. Eu. 58. 981.
 ἐπέχω, Pr. 696. Ch. 896.
 ἐπήβολος, Pr. 443. Ag. 551.
 ἐπήκοος, Ag. 1429. Ch. 980. Eu. 735.
 ἔπηλος, Se. 34. Pe. 243. Su. 203. 406. 619.
 ἐπήρατος, Eu. 961.
 ἐπι, pro ἐπις. Eu. 396.
 ἐπιάνει, v. παίων, Ag. 284.
 ἐπιβαίνω, Su. 40.
 ἐπιβάλλω, Ch. 393.
 ἐπιβοάω, Pe. 1059. Su. 702.
 ἐπιβυλεύω, Se. 29.
 ἐπίβυλος, Su. 595.
 ἐπιβριθής, Eu. 968.
 ἐπιγνηθέω, Pr. 156.
 ἐπιγινώσκω, Ag. 1607.
 ἐπιγλωσσάομαι, Pr. 927. Ch. 1045.
 ἐπίγονος, Se. 909.
 ἐπιδεικνύω, Su. 54.
 ἐπιδεσπόζω, Pe. 241.
 ἐπιδιπλοίζω. Eu. 1017.
 ἐπιζύγνυμι, Ch. 1044. Eu. 408.
 ἐπίζηλος, Ag. 948.
 ἐπιθαάζω, Ch. 856.
 ἐπιθυμέω, Ag. 224.
 ἐπιθύω, Ag. 1513.
 ἐπιθωύσσω, Pr. 73. 277.
 ἐπικαίνω, Eu. 696.
 ἐπικέκλωμαι, Su. 41.
 ἐπικεύθω, Ag. 809.
 ἐπικηεύσσω, Se. 640.
 ἐπικλώθω, Eu. 336.
 ἐπίκοτος, Pr. 603. Se. 792. Ch. 626.
 ἐπικότως, Pr. 162.
 ἐπικηρία, Pe. 733. Su. 729.
 ἐπικηρος, Pe. 905.
 ἐπικραίνω, Se. 893. Ag. 753. 1349. 1555. Eu. 364. 953. 972. Su. 14. 47. 380. 632. 697.
 ἐπικρέω, Ag. 211.
 ἐπικρύπτω, Eu. 318.
 ἐπικτάομαι, Eu. 674. 904.
 ἐπικύρω, Pe. 856.
 ἐπιλαβή. Su. 4+0.
 ἐπιλέγομαι, Ag. 1507. Su. 50.
 ἐπίλυσις, Se. 135. 136.
 ἐπιμαίνομαι, Se. 159. Ag. 1437.
 ἐπιμασιδός, Se. 355.
 ἐπιμέλω, Se. 875.
 ἐπιμνάω, Ch. 621.
 ἐπίμολος, Se. 634.
 ἐπίμομφος, Ag. 562. Ch. 830.
 ἐπινέμω, Ag. 495.
 ἐπινίκιος, Ag. 182.
 ἐπινωμάω, Se. 733. Eu. 311.
 ἐπιξενόω, Ag. 1329.
 ἐπιπάλλω, Ch. 160.
 ἐπίπαν, Pe. 42. Su. 829.
 ἐπιπεπύταται, v. επιποτάομαι.
 ἐπιπλήσσω, Pr. 80.
 ἐπιπνέω, Se. 349.
 ἐπίπνοια, Su. 18. 45. 585. 1051.
 ἐπιποτάομαι, Pe. 271. Eu. 381.
 ἐπιρρέπω, Ag. 258. 716. 1051. Eu. 891.
 ἐπιρρέω, Eu. 856.
 ἐπιρρήγνυμι, Pe. 1035.
 ἐπιρρίπτω, Pr. 737.
 ἐπιρρήθω, Ag. 1519. Eu. 697.
 ἐπιρρήθεω, Ch. 425. 456.
 ἐπιρρήθος, Se. 374.
 ἐπιρρήσιζέω, Eu. 427.
 ἐπιρρύτος, Eu. 910.
 ἐπιρρύω, Se. 171.
 ἐπισιεύω, Eu. 789. 819.
 ἐπίσημος, Se. 665.
 ἐπισοκήω, Pr. 665. Pe. 104. 742. Eu. 485.
 ἐπισκοπέω, Ag. 13. Ch. 59. Eu. 296. Su. 386. 407.
 ἐπίσκοπος, Se. 278. Ch. 124. Eu. 521. 743. 906. h. l. deducens.

- ἑπισπάω*, Pe. 477. 552.
ἑπισπείδω, Ag. 1404. Ch. 147.
ἑπισπείρω, Se. 695.
ἑπίσσωμαι, Eu. 623.
ἑπίσσωρος, Eu. 676.
ἑπίσσυτος, Ag. 896. 1159. Eu. 927.
ἑπισταθμάομαι, Ag. 172.
ἑπίσταμαι, Pr. 265. 374. 839. 966.
 979. 981. 1031. Pe. 325. 373.
 601. Ag. 971. 1075. 1263.
 Eu. 86. 276. 584. 670. Su.
 924.
ἑπιστάτω, Ag. 1257.
ἑπιστάτης, Se. 821. Pe. 379. h. l.
 peritus.
ἑπιστείχω, Eu. 909.
ἑπιστέλλω, Se. 1020. Ag. 917. Eu.
 205. 746.
ἑπιστενάζω, Pe. 729.
ἑπιστενάχω, Ag. 799.
ἑπιστολή, Pr. 3. Pe. 785. Su. 1019.
ἑπιστρέπτος, Ch. 348. Su. 1004.
ἑπιστρέφω, Su. 517.
ἑπιστροφή, Se. 654. Eu. 551.
ἑπίστροφος, Ag. 405.
ἑπιστροφάομαι, Ag. 981.
ἑπισχέθω, Se. 459.
ἑπιτέλλω, Pr. 100.
ἑπιτίθημι, Ag. 1418.
ἑπιτιμητής, Pr. 77.
ἑπιτίμιος, Se. 1029. Pe. 825.
ἑπιτρέχω, Su. 130.
ἑπιτυμβίδιος, Ch. 332. 340.
ἑπιτύμβιος, Ag. 1556.
ἑπιτυχῆς, Su. 752.
ἑπιφέρω, Eu. 769.
ἑπιφθίγγομαι, Ch. 455.
ἑπίφθορος, Ag. 137. 930. Su. 209.
ἑπιφλέγω, Pe. 395.
ἑπίφοβος, Ag. 1161.
ἑπίφονος, Eu. 373.
ἑπίφορος, Ch. 811.
ἑπιχαλάω, Pr. 179.
ἑπιχαρῆς, Pr. 160.
ἑπίχαρις, Se. 916.
ἑπίχαρτος, Pr. 158. Ag. 731.
ἑπίχειρος, Pr. 319.
ἑπιχώριος, Su. 669. 807.
ἑποδάκει, pro *ἑφωδάκει*, v. *ἑφοδῶ*,
 Pe. 658.
ἑποικος, Pr. 411.
ἑποικτείρω, Ag. 1078. Ch. 128.
ἑποίκτιγος, Ag. 1230.
ἑποικτος, Ag. 1623.
ἑποιμῶζω, Ch. 545.
ἑποίχομαι, Ch. 957.
ἑπολολύζω, Ag. 1245. Ch. 942.
ἑπομαι, Per. 41. 57. 1006. Ag.
 1062. 1182. Ch. 904. Suppl.
 205. 532. 1079.
ἑποπτεύω, Ag. 1279. 1588. Ch.
 1. 487. 581. 985. 1063. Eum.
 220. 224.
ἑποπτῆς, Se. 646.
ἑπόπτης, Pr. 299.
ἑπόπτομαι, Pr. 957. Agam. 1255.
 1651.
ἑπορβιάζω, Per. 1055. Agam. 29.
 1129.
ἑπόρρυμι, Su. 195.
ἑπος, Pr. 931. 979. 1032. 1054.
 1064. Se. 270. 449. 585. 723.
 Pe. 122. 174. 716. Agam. 276.
 1171. 1637. 1672. Ch. 45. 91.
 412. 785. 814. 887. Eu. 447.
 513. 535. 589 bis. Su. 187.
 202. 473. 521. 606. 933. 1067.
ἑποτρένω, Se. 704.
ἑποχος, Pe. 45. 54.
ἑπτά, Se. 42. 126. Pe. 343.
ἑπτάπυλος, Se. 171.
ἑπτατιχῆς, Se. 290.
ἑπω, Pr. 548. 596. 684. 772. 875.
 1072. Se. 752. 812. 919. 928.
 Per. 300. 478. 634. 701. 716.
 800. Ag. 123. 128. 143. 167.
 213. 375. 599. 624. 626. 631.
 924. 940. 1331. 1382. 1500.
 1524. Ch. 86. 277. 416. 573.
 664. 675. 680. 686. 847. 858.
 918. 1000. 1074. Eu. 439. 590.
 594. 619. 641. 885. Su. 346.
 403. 405. 513. 926. 928. 1002.
ἑπωδῆ, Eu. 652.
ἑπωδός, Ag. 1427.
ἑπωνυμία, Se. 835. Su. 46.

- ἰπώνυμος*, Pr. 300. 732. 849. Se.
 9. 138. 411. 542. 664. Ch.
 188. Eu. 90. 421. 692. Suppl.
 260. 320.
ἰπωπῶν, Ch. 691. Eu. 275. 974.
ἰπωπῆ, Su. 548.
Ἰράσσιος, fluvius, Su. 1027.
ἰράσμιος, Ag. 614.
ἰρασυῶν, Pr. 892.
ἰρατὸς, Se. 870.
ἰράων, Se. 398. Pe. 828. Ag. 1608.
 Eu. 855.
ἰργάζομαι, Pr. 242. Se. 851. Ag.
 362. 1355.
ἰργάτις, Pr. 460.
ἰργμα, Se. 562. Eu. 504.
ἰργον, Pr. 57. 75. 77. 336. 636.
 1079. Se. 420. 498. 586. 669.
 1058. Pe. 174. 761. 768. Ag.
 767. 1216. 1355. 1415. 1430.
 1506. 1554. 1607. 1664. 1659.
 Ch. 159. 229. 296. 671. 737.
 826. 827. 986. 1007. 1016.
 Eu. 497. 737. Sup. 596. 599.
 606. 910. 1045.
ἰργω, facio, Sept. 929. Per. 236.
 788. 1064. Agam. 1551. 1573.
 1667. Eu. 470. Su. 411.
ἰρῶν, Se. 237. Agam. 942. 1658.
 Ch. 511.
ἰρεθίζω, Pr. 181. 1044.
ἰρείδω, Pr. 350. Agam. 64. 1013.
 Ch. 644.
ἰρεικα, Ag. 303.
ἰρείκω, Pe. 1065. Ag. 664.
ἰρείπιον, Pe. 425. Ag. 669.
ἰρειψίτοιχος, Se. 887.
ἰριμνός, Ag. 1399.
ἰρίσσω, Se. 861. Per. 422. 1051
 bis. Ag. 52. Su. 550. 731.
ἰρίτης, Pe. 39.
ἰριτμός, Ag. 52.
ἰριυνῶν, Pr. 1037.
Ἰριχθῆνις, Eu. 858.
ἰρίων, ἰριω, Pr. 296. 663. 744. 820.
 983. 1006. 1030. Se. 256. 496.
 691. Pe. 161. 1034. Ag. 309.
 1098. 1250. 1381. 1629. 1662.
 Ch. 572. 1032. Eum. 45. 639.
 713. Su. 254. 913. 1009.
ἰρημαῖς, Su. 802.
ἰρημία, Pr. 2.
ἰρημος, Pr. 270. Per. 736. Agam.
 871.
ἰρημῶν, Per. 298. Ag. 268. 1079.
 Su. 525.
ἰριδματος, Ag. 1470.
ἰρικύμων, Ag. 121.
Ἰριυνός, Pr. 515. Se. 70. 580. 706.
 729. 797. 873. 893. 985. 997.
 1063. Ag. 59. 471. 654. 758.
 1000. 1128. 1199. 1442. 1589.
 Ch. 281. 400. 575. 650. Eum.
 332. 345. 515. 954.
ἰρις, Se. 435. 732. 942. 1059. Ag.
 707. 1470. Eu. 978. Su. 653.
ἰριςσιος, Ch. 559. 569. 651.
ἰριος, Per. 17. 89. 349. Ag. 265.
 1620.
ἰριμα, Agam. 1016. Eu. 567. Su.
 588.
Ἰριμαῖος, Ag. 291. Eu. 950.
ἰριμνῆς, Ag. 625. 1071.
Ἰριμῆς, Pr. 1035. Se. 514. Per.
 631. Agam. 524. Ch. 1. 122.
 620. 725. Eum. 90. Su. 228.
 311. 927.
ἰριος, Ag. 1534. Eu. 664. 669.
ἰριω, Pr. 809. 1023. Se. 17. 104.
 Eu. 39.
ἰρίωνται, perf. ind. pass. v. *ἰρίων*,
 Pe. 582.
ἰρίω, Pe. 734. 968. Ag. 428. Eu.
 301. 750. 887.
ἰρίωνμένος, Pr. 65. 76.
ἰριυθός, Eu. 265.
ἰρίων, Se. 1083.
ἰριμα, Ch. 152. Eu. 704.
ἰριχομαι, Pr. 121. 302. 358. 602.
 664. 828. 844. 853. 863. 942.
 961. Sept. 163. 217. 551. 686.
 713. 720. 816. 852. Per. 270.
 356. 436. 440. 661. 699. 727.
 741. 835. Agam. 189. 407.
 501. 520. 597. 644. 746. 861.
 926. 1216. 1387. Ch. 117.

136. 463. 707. 735. 769. 1073.
 Eum. 11. 251. 297. 365. 406.
 579. 689. 769. 854. Su. 262.
 270. 531. 811 bis. 935. 1040.
 ἴρις, Pr. 593. 902. Se. 694. Ag.
 349. 549. 752. 1487. 1664.
 Ch. 596. 599. Eum. 868. Su.
 530. 1050.
 ἰρωτάω, Pr. 226. Sept. 188. Per.
 292. Su. 886.
 ἰσαναγκάζω, Pr. 290.
 ἰσβαίνω, v. ἰσβαίνω.
 ἰσιίδω, v. ἰσιίδω.
 ἰσιέχομαι, v. ἰσιέχομαι.
 ἰσήκω, Ag. 1190.
 ἰσθημα, Sept. 283. Pe. 838. 850.
 Ag. 571. Eu. 1031.
 ἰσθής, Se. 877. Agam. 1279. Su.
 245.
 ἰσθλός, Pe. 31. 222. 248. 321. 778.
 Ag. 358. 433. 617. 785. Ch.
 145. Su. 229.
 ἰσδορίω, Se. 460.
 ἰσθω, Ag. 1606.
 ἰσκομίζω, Ag. 960.
 ἰς μακράν, Su. 932.
 ἰσμός, Su. 31. 692.
 ἰσοράω, v. ἰσοράω.
 ἴσπερος, Pr. 348.
 ἴσπομαι, Ag. 863.
 ἴσσι, i. ἰς ὅτι, Pr. 456. 696. 791.
 Eu. 452.
 ἰσία, Se. 281. Per. 869. Ag. 437.
 977. 1065. 1444. 1596. Ch.
 47. 262. 627. 966. 1038. Eu.
 282. 443. Su. 377.
 ἰσιῆχος, Pe. 511.
 ἰσχάρα, Pe. 205. Eu. 108. 809.
 ἴσχατος, Pr. 418. 667. 845.
 ἴσω, Sept. 563. Ag. 1061. 1352.
 Ch. 552. 788. 849. 919. 921.
 ἴσωθαι, Pe. 11. Agam. 1001. Ch.
 798.
 ἴταρος, Pe. 994.
 ἴτιος, Ag. 2.
 Ἰτιόκλεις, ης, Se. 464. 1007. 1015.
 ἰτεραλκής, Pe. 956.
 ἰτεροῦρέπης, Su. 408.
- ἴτερος, Ag. 156. Ch. 402.
 ἰτερόφωνος, Se. 176.
 ἴτης, Su. 255.
 ἰτήτυμος, Pe. 739. Ch. 948.
 ἰτητύμως, Agam. 175. 485. 691.
 1305. Eu. 491. Su. 744.
 ἴτι, Pr. 13. 508. 774. 906. 986.
 1079. Se. 10. 161. 710. 714.
 890. Per. 407. 419. 438. 587.
 588. 593. 790. 817. 845. Ag.
 106. 548. 827. 1331. 1438.
 1675. Ch. 112. 338. 753. 877.
 1026. 1050. 1055. 1062. Eu.
 528. 719. Sup. 225. 322. 791.
 813.
 ἴτλα, v. τλάω.
 ἴτοιμος, Ag. 800. 851. Ch. 446.
 1025.
 ἰτοίμως, Su. 84.
 ἴτος, Ag. 40. 513.
 ἴτυμος, Pr. 293. 597. Se. 82. Ag.
 320. Eu. 499.
 ἰτύμως, Se. 924. Eu. 537.
 ἴυ, Pr. 385. 975. Se. 4. 21. 35.
 38. 77. 151. 280. 381. 505.
 705. 821. Per. 173. 211. 212.
 225. 431. 435. 658. 786. 864.
 Agam. 32. 123. 143. 167. 225.
 279. 357. 361. 388. 454. 476.
 509 bis. 533. 560. 561. 593.
 811. 815. 847. 856. 943. 1196.
 1214. 1340. 1445. Ch. 114.
 195. 336. 685. 691. 772. 784.
 805. 822. Eum. 87. 520. 549.
 576. 769. 871 bis. 1022. Sup.
 81. 89. 182. 219. 227 bis. 241.
 463. 500. 509. 537. 608. 678.
 755. 1022. 1073.
 ἰυάγγελος, Ag. 21. 270. 272. 483.
 655.
 ἰυαγής, i. ἰυαυγής, Pe. 466.
 ἰυάγκαλος, Pr. 350.
 ἰυαίων, felix ævi, Pe. 713.
 ἰυακώ, Su. 125. 136.
 ἰυανδρος, Eu. 1034.
 ἰυαρκτος, Pe. 193.
 ἰυβατος, Pr. 717.
 ἰυβελία, Pr. 1034. 1037. Pe. 751.

- ἰυβέλωρ, Ch. 694.
 ἰυγίαια, Pe. 442.
 ἰυγιήρ, Se. 415. Pe. 706. Agam. 1268.
 ἰυγλωσσορ, Su. 782.
 ἰυγμα, Prom. 586. Se. 273. Ch. 461.
 ἰυδαίμων, Pr. 648. Per. 770. Ag. 539. 1312. Ch. 698.
 ἰυδάκευτορ, Ch. 179.
 ἰυδιπιτορ, Ch. 482.
 ἰυδηλορ, Pe. 1014.
 ἰυδία, Se. 801.
 ἰυδόκιμορ, Pe. 860.
 ἰυδοξορ, Ch. 301.
 ἰυδω, Ag. 345. 575. Eu. 94. 104. 141. 708.
 ἰυεδρορ, Se. 96. 325.
 ἰυειδήρ, Pe. 324.
 ἰυείμων, Pe. 181.
 ἰυελπιρ, Pr. 508.
 ἰυέξοδορ, Pe. 690.
 ἰυεργατέω, Eu. 728.
 ἰυερκήρ, Su. 962.
 ἰυερω, Se. 193. Ag. 656. 938.
 ἰυηθία, Pr. 383.
 ἰυηλίωρ, Eu. 909.
 ἰυήρετμορ, Pe. 376.
 ἰυθααρσείω, Se. 34.
 ἰυθααρσῆρ, Ag. 939. Su. 976.
 ἰυθααρσῶρ, Su. 257.
 ἰυθειέω, Eu. 911. 947.
 ἰυθειτορ, Ag. 453.
 ἰυθήμων, Ch. 82.
 ἰυθήρατορ, intellectu facilis, Sup. 90.
 ἰυθνήσιμορ, Ag. 1302.
 ἰυθοιορ, Ch. 255.
 ἰυθυδικῆρ, Eu. 312.
 ἰυθυδικορ, Ag. 770.
 ἰυθυμορ, Su. 966.
 ἰυθύμωρ, Ag. 1601.
 ἰυθυνορ, Pe. 830. Eu. 273.
 ἰυθυνητήρ, Su. 725.
 ἰυθυνητήριορ, Pe. 766.
 ἰυθύνω, Pr. 287.
 ἰυθυπορέω, Ag. 1014.
 ἰυθύρ, Pr. 229. 674. Pe. 361. 408. Ag. 919. Eu. 436.
 ἰυθύφρων, Eu. 1037. 1043.
 ἰυκλειῆρ, Ch. 300. 319. Eu. 1029.
 ἰυκλεια, Se. 691. Ch. 346. Eum. 868. Su. 982.
 ἰυκλειῶρ, Pe. 328. 1313.
 ἰυκοινόμητιρ, Su. 708.
 ἰυκοσμορ, Pe. 481.
 ἰυκραιρορ, Su. 306.
 ἰυκριτορ, Su. 402.
 ἰυκρυπτορ, Ag. 632.
 ἰυκταϊόρ, Se. 729. 847. Ag. 1396. Su. 640.
 ἰυκτέανορ, Pe. 899.
 ἰυκυκλορ, Pr. 709. Se. 596. 648.
 ἰυλάβεια, Ag. 1033.
 ἰυλογίω, Ag. 589.
 ἰυλογορ, Pe. 832.
 ἰυλόγωρ, Se. 514. Suppl. 48. 260. 599.
 ἰυμαθῆρ, Eu. 445.
 ἰυμαρῆρ, Ag. 1335. Su. 343.
 ἰυμαρῆρ, Pe. 663.
 ἰυμειῆρ, Se. 17. 274. Pe. 175. 487. Ag. 525. 889. 1461. Ch. 701. Eum. 777. Su. 497. 527. 694. 1075.
 ἰυμενῶρ, Ag. 961.
 ἰυμετρορ, Ag. 1019.
 ἰυμήχανορ, Eu. 384.
 ἰυμοιρορ, Eu. 893.
 ἰυμορφία, Pr. 494.
 ἰυμορφορ, Ag. 425. 463. Ch. 488. Su. 1010.
 ἰυναϊόρ, Su. 336.
 ἰυνάπειρα, Pr. 895. Pe. 157.
 ἰυνατῆρ, Pe. 138.
 ἰυνατήριον, Pe. 160.
 ἰυνάτωρ, Su. 673.
 ἰυνη, Se. 370. Pe. 543. Ag. 13. 27. 568. 1202. 1456. 1635. Ch. 316. Eu. 217. Su. 148.
 ἰυπιρ, Pe. 289. Ch. 245. 792.
 ἰυνοια, Prom. 445. Se. 456. 1015. Ch. 857. Su. 498. 947.
 ἰυνοορ, Pe. 226.
 ἰυξενορ, Ch. 710.

- ἐξύμβλητος, vide ἐσύμβλητος.
 ἐξύμβολος, v. ἐσύμβολος.
 ἐόρκωμα, Ch. 901.
 ἐόρκως, Ch. 979.
 ἐπάλαμνος, Ag. 1540.
 ἐπάτωρ, Pe. 974.
 ἐπειθής, Ag. 282. Ch. 257. Eum. 832. Su. 631.
 ἐπέμπιλος, Eu. 479.
 ἐπετής, Pe. 96. Su. 1002. 1018.
 ἐπετιῶς, Ag. 561. Ch. 1047.
 ἐπιθής, Pr. 333. Ag. 991.
 ἔπλοια, Su. 1053.
 ἔποκος, Ag. 1425.
 ἔπομπος. Eu. 93.
 ἔπορος, Su. 479.
 ἔποτος, Ag. 253.
 ἔποτος, Pr. 677. 811. Pe. 613.
 ἐπραξιά, Se. 230.
 ἔπραξις, Ag. 263.
 ἐπρέπεια, Ag. 1438.
 ἐπρεπής, Sept. 90. Per. 835. Ch. 662.
 ἔπρεπτος, Su. 730.
 ἐπρεπῶς, Ag. 625.
 ἐπρόσωπος, Ch. 969.
 ἐπρυμνής, Su. 996.
 ἔρην, Ag. 1102.
 ἔρειπος, Ag. 300.
 ἐρίσκω, Pr. 59. 249. 267. 467. 474. 580. 921. Sep. 215. 885. Per. 370. 474. 745. Ag. 615. 1597. Ch. 570. Eum. 82. 698. 992. Sup. 278. 504. 754. 814. 925. 960.
 ἐροίω, Pe. 603.
 ἔρος, Se. 769.
 ἐρύπορος, Pe. 108.
 ἐρύς, Su. 878.
 ἔρωπη, Pr. 733. Pe. 801.
 ἐσιβία, Se. 350.
 ἐσιβίω, Ag. 346.
 ἐσιβής, Sept. 608. 616. Ag. 381. Ch. 120. 139. Sup. 344. 424. 860. 948.
 ἰσημον, insigne, Su. 722.
 ἰσημος, Ag. 827.
 ἰσθιεύω, Eu. 898.
 ἰσκοπος, Ch. 692.
 ἰσταλής, Pe. 797.
 ἐσύμβλητος, Pr. 774.
 ἐσύμβολος, Ch. 168. Su. 709.
 ἰστομέω, Ch. 997.
 ἔτακτος, Pe. 399.
 ἴτε, Se. 344. 751. Pe. 364. 856. Agam. 12. 196. 432. 574. 995. Ch. 741.
 ἔτεκνος, Su. 283.
 ἔτελής, Se. 497.
 ἔτολμος, Ag. 1311.
 ἐτόλμως, Ag. 1307.
 ἔτραπέζος, Ag. 251.
 ἔτραφής, Ch. 898.
 ἔτρεπίζω, Ag. 1660.
 ἔτρεφής, Se. 314.
 ἔτυκτος, Su. 981.
 ἐτυχίω, Pr. 1056. Se. 371. 423. 428. 487. 631. 633. Ag. 842. 1336. Ch. 57. 1063. Su. 1021.
 ἐτυχής, Pe. 506. 711. Agam. 20. Su. 966.
 ἔτυχος, i. ἔτυκος, ἔτυκτος, prointus, Su. 1001.
 ἐτυχῶς, Pe. 325. 1017.
 ἐυφειγής, Pe. 387.
 ἐυφημέω, Pe. 389. Agam. 28. 605. Eu. 1038. 1042.
 ἔυφημος, Ag. 645. 1256. Ch. 579. Su. 521. 702.
 ἐυφήμως, Eu. 287.
 ἔυφθογγος, Ch. 339.
 ἐυφιλής, Ag. 34.
 ἐυφίλητος, Se. 110.
 ἐυφιλόπαις, Ag. 730.
 ἐυφότητος, Ch. 351.
 ἔυφραίνω, Ch. 740. Su. 524.
 ἐυφρόνη, Pr. 656. Pe. 180. 221. Ag. 273. 287. 345. 531. Eu. 695.
 ἐυφρόνως, Pe. 839. Ag. 359. 858.
 ἔυφροσύνη, Pr. 540.
 ἔυφρων, Per. 629. 774. Ag. 144. 271. 806. 815. 1586. Ch. 86. 107. 193. Eum. 635. 995 bis. 1033. Sup. 20. 383. 543. 648. 979. 1042.
 ἐυφύλακτος, Su. 1005.

- ἔυφρονος, Ag. 1196. Su. 326.
 ἔυχάλκος, Se. 465. Pe. 456.
 ἔυχίερωτος, Pe. 452.
 ἔυχίρεια, Eu. 498.
 ἔυχῆ, Se. 825. Ag. 239. 982. Ch. 124. 140. 147. 211. 307 bis. Eu. 1. 20. Sup. 634. 666. 718. 1080.
 ἔυχομαι, Pr. 689. Sept. 222. 272. Per. 498. 522. Ag. 942. 972. 1007. 1350. Ch. 210. 463. 538. Suppl. 19. 319. 545. 683. 987. 1067.
 ἔυψυχία, Pe. 326.
 ἔυψυχος, Pe. 394.
 ἔυωδης, Pe. 619. Ag. 606.
 ἔυώνυμος, Pr. 489. Se. 894.
 ἔφάπτω, Su. 417.
 ἔφάπτωρ, Su. 318. 544. 736.
 ἔφαψις, Su. 46.
 ἔφιδρος, Ch. 866.
 ἔφίζομαι, Ag. 673. Eu. 449.
 ἔφίπω, Pe. 38.
 ἔφίρω, Eu. 315. 503. 946.
 ἔφίσιος, Se. 73. 859. Agam. 860. 1319. Su. 370. 512.
 ἔφίτης, Pe. 79.
 ἔφιστη, Ch. 298. 683. Eum. 241. Su. 214.
 ἔφειρίσκω, Ag. 1103.
 ἔφιστάω, Se. 671.
 ἔφιστόω, Su. 951.
 ἔφισμαι, Ag. 1226. Ch. 499. Eu. 412. 632.
 ἔφήμερος, ἔφημέριος, Prom. 83. 253. 549. 944.
 ἔφήμιος, Ag. 1225.
 ἔφίμαι, Pe. 228.
 ἔφίζω, Su. 659.
 ἔφίημι, Pr. 4. Se. 792. Ch. 1039. Eu. 505.
 ἔφίμερος, Ch. 840.
 ἔφίσημι, Se. 544. Ag. 1211. Sup. 309.
 ἔφιδεύω, Ch. 726.
 ἔφωδος, Eu. 372.
 ἔφωδῶ, Pe. 658.
 ἔφολκος, Su. 208.
 ἔφορειῶ, Pe. 7. Eu. 534. Su. 635. 685.
 ἔφορμαίνω, Pe. 208.
 ἔφορμάω, Pe. 462.
 ἔφορος, Pe. 25. Su. 682.
 ἔφυμνῶ, Pe. 393. Ch. 383. Eum. 905.
 ἔχωντής, Ag. 153.
 ἔχθαίρω, Pr. 974. Sept. 508. Pe. 774. Ch. 239. Su. 496. 762.
 ἔχθίων, ἔχθιστος, vide ἔχθρός.
 ἔχθομαι, Ag. 426.
 ἔχθος, Pr. 37. Se. 944. Per. 284. Ch. 99. Su. 336.
 ἔχθρα, Pr. 388. 491. Su. 340.
 ἔχθρόξινος, Pr. 726. Se. 612. 627.
 ἔχθρός, Pr. 67. 120. 158. 863. 972. 977. 1041 bis. Sept. 261. 289. 311. 473. 515. 529. 564. 681 bis. 875. 1017. Pe. 328. 438. 451. 1039. Agam. 464. 659. 1281. 1334. 1383 bis. 1482. 1646. Ch. 121. 171. 196. 458. 613. 787. 902. 952. 993. Eu. 66. 733. 940. Sup. 233. 520. 1015.
 ἔχιδνα, Ch. 247. 994. Su. 903.
 ἔχυσος, Pe. 89.
 ἔχω, Prom. 13. 51. 81. 169. 185. 187. 232. 253. 263. 264. 315. 344. 419. 444. 469. 473. 490. 493. 572. 588. 640. 684. 799. 819. 858. 904. 930. Sept. 13. 67. 97. 102. 201. 231. 360. 393. 438. 479. 492. 517. 527. 535. 543. 648. 654. 805. 824. 917. 954. 1038. 1072. Per. 170. 193. 343. 466. 599. 724. 726. 748. 753. 766. 787. 878. Ag. 12. 171. 186. 198. 328. 339. 375. 464. 557. 561. 591. 674. 682. 732. 840. 855. 898. 971. 1002. 1055. 1067. 1159. 1163. 1180. 1231. 1252. 1273. 1296. 1402. 1415. 1422. 1583. 1638. 1668. 1670. Ch. 63. 68. 89. 103. 162. 193. 197. 236. 237. 252. 255. 257. 275. 316.

349. 406. 451. 479. 516. 519.
 540. 558. 694. 738. 755. 758.
 760. 776. 865. 871. 892. 954.
 979. 990. 1017. Eu. 8. 24. 41.
 43. 82. 99. 154. 161. 168. 192.
 228. 258. 272. 337. 399. 448.
 457. 479. 577. 582. 603. 695.
 705 bis. 732. 779. 802. 810.
 839. 858. 895. 963. Sup. 83.
 115. 180. 201. 216. 279. 338.
 382. 384. 396. 432. 466. 530.
 657. 712. 744. 751. 770. 882.
 993. 1004. 1031.
ἴως, Pr. 809. Pe. 428. 464. 712.
 Ag. 273. 1444. Ch. 1026.
ἰῶος, Pr. 25.

Z.

ZΑΪΔΗ, Pr. 371. Ag. 665. 674.
Ζαῖν, vide *Ζῆν*.
Ζαπληθής, Pe. 316.
Ζάπυρος, Pr. 1083.
ζάω, Pr. 682. 746. Se. 643. 1042.
 Per. 299. Ag. 580. 639. 686.
 828. 852. Ch. 358. 886. 905.
 926. 1043. Eu. 264. 267. 305.
 606. 607. Su. 122. 995.
ζεύγλη, Pr. 462.
ζεύγνυμι, Pr. 461. Per. 191. 724.
 Ag. 851. 1649. Ch. 793.
ζεύγος, Ag. 44.
ζευκτήριον, Ag. 538.
ζευκτήριος, Pe. 738.
Ζεύς, Pr. 10. 12. 34. 50. 62. 67.
 120. 122. 150. 162. 187. 194.
 202. 203. 255. 304. 313. 339.
 357. 376. 402. 509. 516. 527.
 553. 592. 650. 668. 673. 755.
 756. 758. 770. 830. 833. 847.
 849. 895. 905. 906. 927. 940.
 951. 979. 989. 1001. 1020.
 1073. Se. 8. 69. 120. 261. 262.
 434. 490. 518. 524. 526. 527.
 538. 620. 636. 668. 828. 1082.
 Per. 532. 742. 764. 829. 918.

Agam. 56. 62. 168. 173. 363.
 370. 375. 518. 535. 686. 712.
 757. 979. 982 bis. 1023. 1033.
 1045. 1400. 1494. 1496. 1572.
 Choeph. 16. 244 bis. 379 bis.
 393. 407. 642. 773. 782. 786.
 788. 855 bis. 949. Eum. 17.
 19. 28. 92. 149. 214. 229. 366.
 418. 621. 625. 643. 667. 716.
 800. 853. 921. 976. 1001.
 1048. Sup. 1. 19. 27. 89. 90.
 96. 151. 169. 176. 200. 214.
 217. 239. 306. 308. 318. 365.
 408. 454. 535. 583. 596. 602.
 624. 632. 635. 649. 680. 697.
 787. 823. 899. 908. 1043.
 1056. 1060. 1070.

Ζέφυρος, Ag. 701.

ζέω, Se. 714.

ζηλώω, Pr. 330. Pe. 714.

ζηλωτός, Pe. 712.

ζημιά, Prom. 329. 382. Ch. 273.
 1032.

ζῆν, Pr. 218. 241. 358. 372. 518.
 544. 653. 802. 929. 937. 968.
 Sept. 449. 520. Ag. 181. 293.
 Ch. 243. Eu. 624. 829. Sup.
 46. 164. 220. 302. 351. 390.
 487. 593. 661. 679.

ζητέω, Pr. 262. 316. 775.

ζόφος, Pe. 841.

ζυγόν, Pr. 461. Se. 75. 477. 799.
 Pe. 50. 72. 196. 596. Ag. 962.
 1050. 1080. 1235. 1627. Sup.
 829.

ζωά, Se. 945:

ζώνη, Ch. 992. Eu. 611. Su. 466.

ζωπυρέω, Se. 295. Ag. 1043.

ζώφυτος, Su. 864.

H.

HΒΑΪΝ, Sept. 628. Agam. 593
 Ch. 879. Su. 614. 782.
ἦβη, Se. 11. Per. 512. 544. 683.
 735. 926. Ag. 110. Su. 671.

- ἡγεμῶν, Per. 315. 643. 767. Ag. 192. Su. 730.
 ἡγίομαι, Pr. 1034. Se. 651. Per. 174. 400. Ag. 920. 1372. Ch. 902. 905. Eu. 33. 1013. Su. 510.
 ἡγήτης, Su. 247.
 ἡδη, Pr. 406. 910. Sept. 22. 59. 383. 478. 506. 656. 708. 888. 1055. Pe. 9. 65. 605. 672. Ag. 79. 343. 980. 1066. 1218. 1219. 1587. Ch. 111. 162. 375. 511. Eum. 50. 60. 238. 497. 592. 612. 677. 679. 684. Su. 216. 279. 957.
 ἡδομαι, Pr. 757. Eu. 312.
 ἡδονή, Pr. 261. 493. 632. Pe. 843. Ag. 295. 872. Su. 1015.
 ἡδύς, Pr. 536. Ag. 611.
 Ἡδωνίς, Pe. 495.
 ἡθος, Pr. 185. Pe. 650. Su. 66.
 ἡκισα, Ch. 114.
 ἡκω, Pr. 1. 103. 192. 284. 299. 662. 716. 723. 729. 734. 807. 836. 857. 1020. Se. 40. 451. 867. Per. 510. 524. 694. Ag. 262. 266. 531. 540. 614. 628. 656. 688. 873. 1075. 1249. 1289. 1310. 1569. 1634. Ch. 3. 213. 559. 657. 825. 838. Eum. 236. 491. Su. 484. 734. 743. 940.
 Ἡλεκτρα, Ch. 14. 250.
 Ἡλέκτραι πύλαι, Se. 429.
 ἡλίβατος, Su. 356.
 ἡλίθιος, Ag. 374.
 ἡλιθάω, Pr. 1060.
 ἡλικία, Pe. 917.
 ἡλιξ, Pe. 683. Ch. 607.
 ἡλιος, Pr. 22. 25. 91. 706. 795. 807. Se. 452. Per. 232. 364. 377. 504. 712. Ag. 296. 517. 584. 642. 667. 685. 1189. 1332. Ch. 986. Eu. 929. Su. 221. 263. 776.
 ἡλιοςιβής, Pr. 790.
 ἡμαι, Pr. 366. Se. 519. Ag. 191. 871. Ch. 921. 975. Eum. 47. 443. 809. 1001. Su. 106. 605.
 ἡμαρ, Se. 21. Per. 301. 429. Ag. 645. 677. 909. 1310. 1601. Ch. 259. 610. Eu. 695.
 ἡμέρα, Pr. 750. Pe. 386. 431. 843. Agam. 328. 566. 1586. 1675. Ch. 816. Eu. 105. Su. 740.
 ἡμερεύω, Ch. 708.
 ἡμερήσιος, Ag. 22.
 ἡμερολεγδόν, quotidie, Pe. 63.
 ἡμερος, Ag. 1641.
 ἡμεροσκόπος, Se. 66.
 ἡμερόφαντος, Ag. 82.
 ἡμερώω, Eu. 14.
 ἡμίτερος, Se. 633. Pe. 146. Eum. 978. Su. 2. 17.
 ἡμισυς, Eu. 431.
 ἡνία, Pr. 1009. Pe. 193.
 ἡνιοστροφος, Ch. 1022.
 ἡπας, Pr. 1024. Agam. 442. 801. Ch. 270. Eu. 135.
 ἡπειρογενής, Pe. 42.
 ἡπειρος, Pr. 734. 789. Pe. 720. 739. Eu. 75.
 ἡπιος, Pr. 481. Ag. 1640.
 ἡρ, Pr. 454.
 Ἡρα, Pr. 594. 703. 899. Se. 155. Eu. 214. 299. Sup. 303. 573. 594. 1044.
 ἥρας, Ag. 525.
 Ἡσιότη, Pr. 561.
 ἡσσώω, Se. 522.
 ἡσσω, Ag. 1400. Ch. 179. 706. Su. 211. 498.
 ἡσυδωπία, vox corrupta, f. ἡ δυσωπία, Su. 855.
 ἡσυχάζω, Pr. 327. 344.
 ἡσυχος, Ch. 450. Eum. 223. Su. 207.
 ἡσύχως, Su. 732.
 ἦτοι, Ag. 486. 671. 858.
 ἦτος, Pe. 997.
 ἦυχεν, Pe. 743. Ag. 515.
 Ἡφαιστος, Pr. 3. 367. 620. Agam. 289. Eu. 13.
 ἡχέτης, Pr. 577.
 ἡχῆ, Pe. 388.
 ἡχῶ, Pr. 115. 133. 1081. Se. 921. Pe. 391.

Θ.

- ΘΑΚΕΨ, Pr. 313.
 Θάκος, Ag. 528.
 Θαλαμήπολος, Se. 365.
 Θάλαμος, Pe. 626. Eum. 1007.
 Θάλασσα, Sept. 764. Per. 77. 90.
 109. 419. 709. Ag. 585. 660.
 967. Eu. 240. Su. 267.
 Θαλάσσιοι, Pr. 364. 923. Pe. 558.
 Θαλασσόπλαγκτος, Pr. 466.
 Θαλασσόπληκτος, Pe. 307.
 Θαλερός, Se. 713.
 Θαλλός, Ch. 1035.
 Θάλλω, Pe. 618. Su. 864.
 Θάλος, Su. 112.
 Θάλπος, Sept. 437. 452. Ag. 574.
 978. Su. 755.
 Θάλπω, Pr. 592. 651. 878.
 Θαμβίω, Su. 579.
 Θάμνος, Ag. 1325.
 Θανάσιμος, Ag. 1028. 1285. 1454.
 Θανατηφόρος, Ch. 367.
 Θάνατος, Se. 607. 687. 884. 899.
 912. 1017. Pe. 920. Ag. 1349.
 1471. 1502. 1526. 1530. 1538.
 1582. Ch. 51. 978. 1008. Eu.
 337. Su. 130.
 Θανατοφόρος, Ag. 1185.
 Θανατόω, Pr. 1052.
 Θάπτω, Sept. 1016. 1029. 1036.
 1037. 1060. Per. 1005 bis.
 Ag. 1550. Ch. 364. 431. 438.
 683.
 Θαῖρέω, Ag. 1680.
 Θαρσαλῆος, Pr. 536.
 Θαρσίω, Pr. 915. Sept. 798. 1049.
 Ch. 664. 825. Sup. 608. 740.
 748. 774. 913. 1022.
 Θάρσος, Se. 190. 276. Agam. 991.
 Ch. 89.
 Θαρσύνω, Pe. 216.
 Θάρυβις, Pe. 51. 323. 975.
 Θάρυρον, Pr. 777. 866. Ag. 352.
 Θαῦμα, Eu. 410. Su. 522.
 Θαυμάζω, Pr. 475. Se. 709. 778.
 Ag. 888. 1208. 1408.
- Θαυμαστός, Pe. 212. Eum. 46. Su.
 248.
 Θεία, Pr. 241.
 Θεῖα, Se. 86. 93. Per. 347. Eum.
 115. 224. 242. 259. 414. 674.
 731. 828. 964. Su. 703.
 Θεάκτωρ, Su. 1048.
 Θεάμα, Pr. 69. 304.
 Θεήλατος, Ag. 1306.
 Θείνω, Pr. 56. 76. Se. 966. Per.
 303. 418. Ch. 385.
 Θεῖος, Pr. 683. Per. 75. Ag. 486.
 1093. 1557. Ch. 388. 867.
 958. Su. 573. 585.
 Θέλω, Prom. 173. 864. Ch. 418.
 Eum. 903. Su. 580.
 Θέλεμος, ferax, Su. 1034.
 Θέλεος, Su. 869.
 Θελεκτήριον, Ch. 668. Eu. 889.
 Θελεκτήριος, Eum. 81. Suppl. 456.
 1011.
 Θέλω, Pr. 118. 177. 201. 308. 321.
 343. 346. 503. 652. 668. 782.
 817. 939. 1027. Se. 360. 433.
 434. 468. 473. 511. 568. 620.
 724. 1035. 1041. Per. 174.
 178. 204. 230. 522. Ag. 250.
 264. 327. 673. 687. 1412.
 Ch. 173. 220. 497. 520. 763.
 791. 812. 851. 904. 908. Eu.
 5. 260. 432. 433. 439. 890.
 Su. 150. 216. 219. 394. 462.
 736. 794. 1063.
 Θέμις, Pr. 18. 209. 873. Ag. 225.
 Eu. 2. Su. 365.
 Θέμις, Agam. 98. 1440. Ch. 640.
 Eum. 417. 474. Sup. 38. 340.
 444.
 Θεμισκυρα, Pr. 723.
 Θεμιτός, Se. 700.
 Θένω, Se. 388.
 Θεοβλαβίω, Pe. 833.
 Θεόθεν, Se. 330. Pe. 102. Ag. 106.
 135. Ch. 36. 941.
 Θεοκλυτίω, Pe. 500.
 Θεόκλυτος, Se. 145.
 Θεόκραντος, Ag. 1497.
 Θεομαχῆς, Se. 659.

- Διομήδης, Pe. 656. 657.
 Διομυσής, Eu. 40.
 Διοπέριος, Pr. 660.
 Διόπτυγος, Se. 610.
 Διόρτος, Pr. 764.
 ΘΕΟΣ, Pr. 9. 14. 29 bis. 37 bis.
 49. 82. 92 bis. 119. 120. 155.
 160. 203. 222. 354. 404. 427.
 438. 529. 735. 736. 858. 902.
 912. 939. 944. 953. 959. 974.
 1026. Sept. 4. 14. 21. 23. 35.
 69. 86. 93. 111. 161. 172.
 191. 218. 223 bis. 225. 229.
 232. 237. 239. 259. 272. 277.
 281. 282. 285. 308. 319. 424.
 428. 433. 447. 457. 517. 530.
 535. 555. 556. 568. 572. 586.
 588. 598. 602. 612. 614. 631.
 632. 645. 659. 695. 707. 708.
 722. 725. 727 bis. 779. 1024.
 1026. 1055. 1059. Per. 93.
 150. 157 bis. 164. 216. 229.
 294. 347. 362. 373. 404. 454.
 495. 497. 502. 514. 522. 606.
 624. 646. 691. 713. 743. 744.
 748. 751. 774. 811. Ag. 1. 88.
 281. 325. 346. 347. 353. 361.
 378. 404. 470. 522. 536. 548.
 562. 587. 605. 612. 646. 658.
 672. 744. 819. 822. 830. 838.
 853. 861. 922. 931. 934. 937.
 942. 955. 961. 970. 1035.
 1087. 1157. 1213. 1288. 1297.
 1299. 1433. 1588. 1654. Ch.
 58 bis. 74. 120. 146. 199. 210.
 298. 338. 460. 473. 635. 778.
 780. 782. 800. 902. 1006.
 1028. 1064. Eu. 1. 20. 25. 33.
 55. 70. 73. 109. 153. 162. 172.
 191. 197. 253. 270. 282. 297.
 363. 389. 395. 414. 533. 647.
 664. 669. 725. 781. 811. 830.
 849. 882. 886. 922. 970. Su.
 25. 80. 129. 168. 170. 197.
 222. 226. 250. 305. 337. 360.
 368. 401. 418. 419. 460. 474.
 502. 510. 512. 529. 598. 638.
 663. 712. 733. 741. 762. 763.
 766. 780. 816. 879. 928 bis.
 934. 988. 1021. 1023. 1026.
 1045. 1069. 1081.
 Διόσσυτος, Pr. 116. 598. 644.
 Διοσύγητος, Ch. 633.
 Διοτίμητος, Ag. 1346.
 Διότραπτος, Pe. 907.
 Διοφίλης, Eu. 872.
 Διοφόρητος, Ag. 1149.
 Διόφορος, Ag. 1159.
 Διραπαντίς, Su. 986.
 Διρίζω, Su. 646.
 Διρμαίνω, Pe. 505. Ch. 1004.
 Διρμερῶπις, Pr. 134.
 Διρμόνας, Ag. 1181.
 Διρμός, Pr. 371. Se. 609. Agam.
 1287. Ch. 270. 668.
 Διρμεργός, Eu. 563.
 Θειρμῶδων, Pr. 724.
 Δίερος, Pr. 455. Pe. 824. Ag. 5.
 Δίσμιον, Eu. 494. Su. 716.
 Δίσμιος, Ag. 1573.
 Δισμός, Ag. 312. Eum. 394. 487.
 574. 618. 684. Su. 1042.
 Δεσπίζω, Ag. 1219. 1222. Eu. 996.
 Δέσπιος, Ag. 1163.
 Δεσπιωδῆ, Ag. 1170.
 Δεσπιωδός, Ag. 1143.
 Θεσπρωτός, Pr. 830.
 Θεσσαλος, Pe. 489.
 Θεσιᾶς, Ch. 604.
 Θεσφατηλόγος, Ag. 1450.
 Θεσφατος, Se. 624. 850. Per. 742.
 803. Ag. 1122. 1139. 1141.
 Eu. 597.
 Θεσφατος, Ag. 1330.
 Θεωρέω, Pr. 302.
 Θεωρία, Pr. 801.
 Θεωρίς, Se. 864.
 Θεωρός, Pr. 118. Ch. 244.
 Θήβαι, Pe. 38.
 Θηγάνη, Ag. 1545.
 Θήγανος, Eu. 862.
 Θήγω, Pr. 311. Se. 721. Ag. 1271.
 1544.
 Θήκη, Pe. 405. Ag. 462. Su. 126.
 Θηκτός, Se. 950.
 Θηλυγενής, Su. 29.

- Δηλυκρατής, Ch. 598.
 Δηλυκτόος, Pr. 859.
 Δηλύνοος, Pr. 1002.
 Δηλυς, Ag. 494. 1240. 1680. Ch. 303. 500. 819.
 Δηλύσπορος, Pr. 854.
 Δην, Pr. 927.
 Δης, Se. 564. Ag. 147. 1072. Ch. 998 Eum. 70. 131. 147. Sup. 1006.
 Δηρα, Ch. 249.
 Δηράσιμος, Pr. 857.
 Δηράω, Prom. 109. 1071. Pe. 233. Ag. 1203.
 Δηρεύω, Pr. 857. Ch. 491.
 Δηρείον, Ch. 230.
 Δησαυρός, Pe. 238. 1027.
 Θεσιύς, Eu. 405. 689.
 Θεσιής, Eu. 1029.
 Δηγγάω, Se. 44. 264. Ag. 442.
 Δίγω, Pr. 848. Agam. 672. 1050. Ch. 948. 995.
 Δι, Pe. 820.
 Διήσκω, Pr. 749. 752. 932. Se. 48. 248. 409. 483. 642. 690. 741. 754. 811. 843. 969. 970. 1019 bis. 1025. 1042. Pe. 296. 298. 314. 325. 432. 444. 490. 676. 714. 844. 970. Ag. 348. 516. 548. 559. 577. 639. 763. 813. 852. 878. 1228. 1288. 1326. 1327. 1329. 1335. 1348 bis. 1370. 1598. 1661. 1662. Ch. 149. 246. 266. 293. 322. 325. 353. 477. 502. 504. 515. 547. 556. 680. 761. 846. 852. 886. 893. 895. 906. 1043. Eu. 319. 340. 628. 651. Su. 166. 236. 421. 798. 809. 994.
 Δηπτός, Pr. 8. 38. 84. 107. 239. 248. 267. 310. 414. 463. 497. 546. 554. 614. 731. 736. 799. Se. 448. Pe. 94. 100. 634. 710. 751. 822. Ag. 932. Su. 831.
 Δοάζω, Su. 603.
 Δοινατής, Ag. 1511.
 Δοίτη, Pr. 530.
 Θολερός, Pr. 884.
 Θοός, Pr. 129. Ag. 484.
 Θάριος, Se. 42. Per. 73. 720. 756. Eu. 630.
 Θῆρος, Pr. 354. Pe. 137.
 Θούς, Pr. 1050. Pe. 398.
 Θράσος, Pr. 42. 860. Se. 194. Pe. 394. 746. 833. Ag. 177. 779. 812. 1003. Su. 507. 514. 962.
 Θράσσω, attice pro ταράσσω, Prom. 629.
 Θρασίω, Ag. 231. 1197. Su. 779.
 Θρασύς, Pr. 178. 870. Ch. 414. Eu. 296. 866. Su. 205.
 Θρασυσπλάγγις, Pr. 729.
 Θρασυσομίω, Su. 211.
 Θρασύνομος, Se. 618. Ag. 1408.
 Θραῦμα, Ag. 1175.
 Θραῦσμα, Pe. 425.
 Θραύω, Pe. 196. 416. Eu. 560.
 Θρέμμα, Se. 188.
 Θρεπτήριον, Ch. 543.
 Θρεπτήριος, Ch. 6.
 Θρέω, Se. 78. Ag. 1174. Ch. 970. Su. 117.
 Θρηπίκιος, Per. 872. Agam. 663. 1427.
 Θρήκη, Pe. 509. 566.
 Θρηνίω, Pr. 43. 616. Pe. 688. Ag. 1550. Ch. 926.
 Θρηνητήρ, Pe. 942.
 Θρηνητής, Ag. 1084.
 Θρηῆνος, Pr. 388. Sept. 869. 1072. Agam. 1000. 1331. Ch. 333. 340.
 Θρηγκώω, Ag. 1292.
 Θριζω, pro θερίζω, Ag. 545.
 Θριξ, Sept. 541. 570. Per. 1061. Ag. 571. Ch. 17. 171. 224. 228. 617.
 Θροείω, Pr. 608. Agam. 104. 1146. 1150. Ch. 828. Eu. 513.
 Θρόμβος, Ch. 531. 544. Eu. 184.
 Θρόνος, Prom. 228. 766. 909. 911. Se. 415. Pe. 777. Agam. 268. 992. 1063. Ch. 570. 975. Eu. 18. 29. 47. 164. 229. 515. 619. Su. 216. 379. 799.
 Θρύπτω, Ag. 1604.

θρώσκω, Ch. 846. Eu. 663.
 θυὰς, Se. 504. 842.
 θυγάτης, Ag. 84. 233. 1565.
 θύλλα, Ag. 828.
 Θυέστης, Agam. 1251. 1593. 1597.
 Ch. 1069.
 Θηπολίω, Ag. 270.
 Θηπόλος, Pe. 202.
 Θηφάγος, Ag. 606.
 θῦμα, Ag. 1127. 1319.
 θυμαλγής, Ag. 1040.
 θυμίλη, Su. 677.
 θυμηδής, Su. 969.
 θυμοβόρος, Ag. 103.
 θυμόμαντις, Pe. 224.
 θυμοπληθής, Se. 692.
 θυμὸς, Pr. 380. 539. 705. Sept.
 52. 513. Pe. 11. 769. Ag. 48.
 242. 1002. 1397. Ch. 391. 420.
 Eum. 741. 847. 880. Su. 457.
 575.
 θυμῶν, Ag. 1078. Eu. 736. 804.
 θύμωμα, Eu. 863.
 θύννος, Pe. 424.
 θύος, Ag. 1418. h. l. furor.
 θυοσκινίω, Ag. 87.
 θύρα, Ch. 651.
 θύραθεν, Se. 68. 199.
 θυραῖος, Agam. 846. 1064. 1617.
 Ch. 113. Eu. 867.
 θυροκόπος, Ag. 1204.
 θυρωρὸς, Ch. 563.
 θυσία, Se. 707. Agam. 101. 155.
 222. 1177. Eu. 1040.
 θυσὰς, i. θύσσα, Thyas, Se. 275.
 θυτήρ, Ag. 233. 248. Ch. 253.
 θύω, furo, Ag. 1244. Su. 194.
 θύω, sacrifico, Pe. 204. Ag. 141.
 603. 1426. Ch. 240. Eu. 109.
 329. 342. 692. 838. Su. 459.
 988.
 θῶκος, Pr. 280. 830.
 θάμιγξ, Pe. 461. Eu. 182.
 θωμὸς, Ag. 303.
 θάπτω, Pr. 936.
 θωρακίον, Se. 32.
 θωύσσω, Pr. 393. 1040. Agam.
 902.

I.

Ἴα, Pe. 940.
 ἰάλλω, Pr. 660. Ch. 495.
 ἰαλτὸς, Ch. 20.
 Ἰαόνιος, Su. 72.
 ἰάπτω, Se. 305. 531. 550. Agam.
 519. 1558. Su. 101. 556.
 ἰάσιμος, Pr. 474.
 ἰατρομάντις, Ag. 1632. Eum. 62.
 Su. 271.
 ἰατρὸς, Prom. 378. 472. Ch. 697.
 Su. 269.
 ἰαχίω, Se. 874.
 ἰαχῆ, Pe. 944.
 Ἰάων, Pe. 178. 563. 1016. 1030.
 Ἰδα, Ag. 289. 291.
 Ἰδαῖος, Ag. 319. 573.
 Ἰδιος, Pr. 403. 545.
 ἰδὼ, Agam. 1134 bis. 1278. Ch.
 229. 245.
 ἰδρυμα, Pe. 813. Agam. 347. 536.
 Ch. 1036.
 ἰδρύω, Per. 231. Eum. 865. Sup.
 418.
 ἰερεὺς, Ag. 744.
 ἰεροδόκος, Su. 368.
 ἰερόν, Se. 183. Ag. 70.
 ἰερός, Se. 274. 1018. Per. 36. 49.
 Su. 256.
 ἰερόγεπτος, Su. 23.
 ἰζώ, Eum. 18. 80. Sup. 232. 693.
 854.
 ἰῆ, Pe. 1009 bis. Ag. 1494. Sup.
 119 bis.
 ἰήτιος, Ag. 151.
 ἰήλεμος, Su. 120.
 ἰήμι, Pr. 154. 811. Se. 315. 499.
 871. Per. 638. 945. 949. Ch.
 150. 561.
 ἰθαγενής, Pe. 306.
 ἴθι, Pe. 660. 1043.
 ἰθύω, Pe. 411. 775.
 ἰκάνω, Pe. 159. Ag. 1346.
 Ἰκαρος, Pe. 892.
 ἰκέσιος, Se. 114. Suppl. 351. 365.
 624.
 ἰκεταδόκος, Su. 721.

- ικέτης*, Ch. 334. 567. Eu. 92. 151.
 232. 477. 580. Su. 22. 28. 354.
 435. 649. 822.
ικέτις, v. *ικέτης*.
ικνέομαι, Pr. 117. Sept. 247. 292.
 569. 988. Pe. 216. 357. 660.
 Ag. 975. Ch. 374. 378. Sup.
 165. 317. 337. 565.
ἰκνομαι, *ἰκν* et *ω*. v. *ικνέομαι*.
ἰκταῖος, Su. 390.
ἰκταρ, Ag. 117. Eu. 1001.
ἰκτῆρ, Su. 488.
ἰκτηριά, Su. 200.
ἰκτωρ, Su. 661.
ἰκω, Ag. 991. Su. 184.
ἰλαος, Eu. 1043.
ἰλίομαι, Su. 123. 134.
Ἰλιάς, Ag. 462.
Ἰλιον, Ag. 29. 415. 449. 598. 635.
 708. 747. 823. 869. 891. 916.
 995. 1236. 1295. 1448. Ch.
 343. Eu. 460.
Ἰμαῖος, Pe. 31.
ἰμείρω, Pe. 233. Ag. 949.
Ἰμερος, Pr. 650. 864. Sept. 698.
 Ag. 553. 1213. Ch. 297. Sup.
 90. 1012.
Ἰνα, ubi, Pr. 21. 724. 792. 829.
Ἰνάχαιος, Pr. 592. 704.
Ἰναχος, Pr. 664. Ch. 6. Su. 506.
Ἰνδός, Su. 292.
Ἰνις, Eu. 325. Su. 43. 259.
Ἰξίων, Eu. 444. 721.
Ἰόνιος, Pr. 839. Pe. 900.
ἶος, Pe. 461. Ag. 843. Eu. 481.
 733.
ἰότης, Pr. 559.
ἰὸ, Ag. 25 bis. 1223 bis. Eum.
 785 bis. 815 bis.
ἰυλος, Se. 540.
ἰὸφ, Su. 834.
ἰπνός, Pr. 365.
ἵππειος, Se. 124.
ἰππεύς, Pe. 14.
ἰππηδόν, Se. 334. Su. 438.
ἰππηλάτης, Pe. 126.
ἰππιάναξ, Pe. 1002.
ἰππικός, Se. 61. 211. 251. 481.
ἵππιος, Se. 132.
ἰππιοχάρμης, Pe. 29. 106.
ἰπποβάμων, Pr. 804. Su. 292.
ἰπποβάτης, Pe. 26.
ἵππος, Pr. 465. Sept. 399. 467.
 Per. 18. 32. Agam. 834. Ch.
 1022. Su. 191.
ἵππος, ἡ, equitatus, Pe. 302. 315.
ἰππότης, Se. 80.
Ἰππωμέδων, Se. 494.
ἰρός, pro *ιερός*, Pe. 747.
ἰσημι, Pr. 288. 450. Pe. 173. 211.
 337. 431. 435. 786. Ag. 689.
 941. 1311. 1625. 1679. Ch.
 572. 601. 792. Su. 441. 468.
 946. 957.
Ἰσθμός, Pr. 728.
Ἰσμήτη, Se. 868.
Ἰσμηνός, Se. 279. 384.
ἰσοδαίμων, Pe. 636.
ἰσόθεος, Pe. 80. 858.
ἰσύμοιρος, Ch. 317.
ἰσόνειρος, Pr. 551.
ἰσόπαις, Ag. 75.
ἰσόπρεσβυς, Ag. 78.
ἰσόρρηστος, Pe. 346.
ἴσος, Se. 361. 914. Pe. 150. Ag.
 261. Ch. 858. Eu. 756. Sup.
 410.
ἰσόψηφος, Eu. 744. 798.
ἰσόψυχος, Ag. 1479.
ἴστημι, Pr. 349. Se. 33. 325. 570.
 681. 964. 1024. Pe. 206. 688.
 Ag. 1047. 1066. 1388. 1482.
 Ch. 18. 885. Eu. 828. Suppl.
 484.
ἰσορέω, Pr. 633. 962. Per. 454.
 Ag. 685. Eu. 458.
ἰσοτριβής, Ag. 1452.
ἰσχυαίνω, Pr. 380. Eu. 267.
ἰσχυρός, Pr. 310.
ἰσχύς, Pr. 212. Sept. 232. 1082.
 Pe. 12. 149. 592. Ag. 74. 295.
 Ch. 719.
ἰσχύω, Pr. 509. Eu. 624.
ἴσχω, Ch. 1052.
ἴσως, Pr. 317. Se. 713. Ag. 1058.
 Su. 735.

ἴπυς, Ag. 1153 bis.
 ἰύξ, Pe. 993.
 ἰύζω, Pe. 280. 1647. Suppl. 815.
 879. 881.
 ἰφιδίμια, Ag. 1535. 1564.
 ἰχαρ, Su. 857.
 ἰχθύβολος, Se. 134.
 ἰχθύς, Pe. 424.
 ἰχθος, Pr. 844. Ag. 703. 1193.
 Su. 547. 1024.
 ἰχθυοσκοπία, Ch. 226.
 ἰχώρ, Ag. 1489.
 ἰών, Prom. 636. 787. 814. Supp.
 169. 300. 544. 549. 582. 1072.
 ἰών, Pe. 954. 955.
 ἰωνία, Pe. 773.

K.

ΚΑΔΜΕΪΟΣ, Se. 9. 39. 47. 537.
 549. 685. 1014. 1023. 1033.
 1034. 1083.
 Καδμογενής, Se. 509.
 Κάδμος, Se. 1. 74. 122. 138. 829.
 κάζω, Eu. 769.
 καθαιμάσσω, Eu. 453.
 καθαιρέω, Ag. 406. Eu. 286.
 καθαιρῶ, Ch. 72.
 κάθαρμα, Ch. 96.
 καθαρεμός, Se. 744. Ch. 967. 1059.
 Eu. 277. 283.
 καθαρός, Eu. 313. 477. Su. 662.
 καθάρσιος, Se. 686. Eum. 63. 452.
 581.
 καθ' ἑαυτὸν, Pr. 889.
 καθίζομαι, Pr. 229. Eu. 6.
 καθιύδω, Ag. 1366. Ch. 881. Eu.
 94.
 καθήκω, Ch. 453.
 κάθημαι, Pr. 915. Ag. 1604. Ch.
 919. Eu. 522. Su. 370.
 καθιστόω, Eu. 304.
 καθιζάνω, Eu. 29.
 καθίημι, Eu. 558.
 καθιππάζω, Eum. 150. 734. 782.
 812.

καθίστημι, Pe. 295. 382. 385. Eu.
 709.
 καθοράω, Su. 1066.
 καθορμίζω, Pr. 964.
 καθυπέρτερος, Se. 232.
 καινίζω, Ag. 1080. Ch. 490.
 καινοπηγής, Se. 648.
 καινοπήμων, Se. 369.
 καινός, Pr. 942. Pe. 667.
 καίνω, Sept. 353. 636. Ag. 1571.
 Ch. 886. 930.
 καιρίος, Se. 1. 625. Agam. 1042.
 1301. 1352. Ch. 580. 1064.
 Su. 455.
 καιρίως, Ag. 1353. 1381.
 καιρός, Pr. 379. 506. 522. Sept.
 65. Ag. 373. 796. 1667. Ch.
 657. 708. Su. 1068.
 καίω, Ag. 309.
 κακάγγελος, Ag. 645.
 κάκη, Se. 198. 622.
 κάκκας, (f. καββάς, v. κάκας, vox
 enim corrupta videtur) Supp.
 835.
 κακόμαντις, Se. 728. Pe. 10.
 κακομέλετος, Pe. 940.
 κακόποτος, Ag. 1145.
 κακορρήμων, Ag. 1164.
 κακός, Pr. 26. 161. 223. 256. 303.
 320. 472. 743. 772. 925. 1014.
 Sept. 87. 193. 196. 233. 417.
 563. 577. 579. 581. 605. 606.
 634. 684. 689. 691. 694. 704.
 722. 725. 747. 764. 788. 814.
 840. 856. 881. 951. 1003.
 1006. 1041. 1052. 1057. Per.
 236. 248. 253 bis. 256. 267.
 291. 295. 330. 331. 353. 354.
 369. 429. 433. 435. 440. 445.
 465. 514. 519. 531 bis. 600.
 602. 608. 633. 695. 709. 714.
 728. 745. 755. 759. 783. 809.
 816. 837. 842. 847. 853. 937.
 992. 1011. 1035. 1046 ter.
 Ag. 220. 355. 398. 657. 662.
 666. 774. 871. 873. 874. 913.
 1073. 1092. 1100. 1111. 1140.
 1142. 1153. 1174. 1193. 1223.

1239. 1392. 1406. 1416. 1492.
1621. 1652. 1663. 1674. Ch.
41. 93. 121. 143. 144. 152.
220. 275. 336. 564. 629. 728.
746. 773. 775. 873. 891. 943.
959. 980. 993. 1031. 1041.
1045. Eu. 71 bis. 125. 146. 276.
385. 507. 979. Sup. 462. 480.
810. 1002. 1051. 1076.
- κακόσπλαγχος, excors, Se. 243.
κακόσμετος, Ag. 565.
κακόσχολος, Ag. 201.
κακότης, Pr. 1065.
κακωχία, Se. 674.
κακοφάτης, Pe. 939.
κακοφρονέω, Ag. 1183.
κακόφρων, Ag. 100.
κακώω, Pr. 975. Pe. 730.
κακῶς, Pr. 264. 750. 758. 1040.
Se. 229. 1057. Per. 213. 454.
815. Ag. 679. 936. Ch. 294.
Eu. 416. 853.
- καλέω, Pr. 86. 91. 733. 839. Sep.
229. 359. 585. 646. 704. 935.
Pe. 2. 175. 242. 690. Ag. 151.
169. 1087. 1241. 1282. Ch.
128. 199. 214. 319. 653. 732.
1037. Eu. 28. 116. 287. 420.
489. 561. 661. Sup. 183. 221.
269. 314. 599. 879.
- καλλικαρπος, Pr. 369.
καλλίπαις, Ag. 771.
καλλίπρωρος, Se. 539. Ag. 242.
καλλιῤῥος, Pe. 201.
κάλλος, Pe. 185. Ag. 932.
καλός, Sept. 385. 554. 587. 1019.
Per. 244. Ag. 144. 629. 909.
1619. Ch. 696. Eu. 209. Sup.
468. 779.
- κάλυμμα, Ag. 1187. Ch. 492.
κάλυξ, Ag. 1401.
κάλυπτρα, Pe. 537. Ch. 810. Su.
128. 139.
καλύπτω, Pr. 220. 584. Se. 1048.
Pe. 648. Ch. 50.
Κάλχας, Ag. 162. 256.
καλῶς, Pr. 978. 1011. Se. 23. 805.
Per. 727. Ag. 456. 855. 1053.
- Ch. 211. 353. 415. 577. 737.
804. 903. 951. Eu. 458. 461.
834. Su. 129. 416. 726. 761.
- κάμαξ, Ag. 66.
κάμηλος, Su. 293.
κάμνω, Se. 216. Ag. 491. 679. Eu.
884. 911. Su. 164. 239. 834.
κάμπτω, Prom. 32. 237. 306. 396.
512. Ag. 352.
- καμπύλος, Su. 191.
καμψίπυες, Se. 797.
καναχίς, Ch. 150.
Κάνωβος, Pr. 845. Su. 317.
Καπαπύς, Se. 429. 446.
καπηλεύω, Se. 551.
καπνός, Sept. 348. Ag. 506. 827.
Su. 786.
- κάρα, Per. 208. Ag. 914. 1624.
Ch. 227. 494. 1047. Eu. 165.
177. 865.
- καρανίης, Eu. 186.
κάρανον, pro κάρηνον, Ch. 394.
καρανών, Ch. 526. 703.
κάρβατος, Ag. 1070. Su. 124. 135.
921.
- καρδία, Sept. 294. 975. Pe. 161.
Ag. 187. 489. 843. 986. 1037.
1130. 1411. 1480. Ch. 100.
165. 181. 390. 832. 1024. Eu.
403. 469. 526. 682. 786. 816.
864. Supp. 75. 353. 475. 792.
806.
- κάρπημος, Pr. 454.
καρπός, Sept. 363. 606. 624. Per.
619. Eu. 834. 910. Su. 768.
καρποτελέω, Su. 696.
καρπώω, Pr. 850. Sept. 599. Per.
823. Ag. 511. 630. Sup. 261.
321.
- κάρπημα, Su. 1008.
κάρτα, Sept. 419. 421. 664. 695.
892. 947. Per. 372. 519. Ag.
285. 601. 810. 849. 945. 1215.
1261. Ch. 172. 174. 261. 929.
Eum. 15. 90. 213. 222. 649.
741. 852. Sup. 209. 296. 457.
459. 461.
- καρτερός, Se. 524. Su. 620.

- Κάσανδρα, Ag. 1044.
 κασιγνήτη, Pr. 637. Pe. 185.
 κασίγητος, Pr. 347. Se. 638. 680.
 Ag. 335.
 κάσις, Se. 500. 680. Ag. 503.
 καταβάλλω, Ch. 572.
 καταβασμός, Pr. 810.
 καταγελάω, Ag. 1280.
 καταγίλω, Ag. 1273.
 καταγιώσκω, Eu. 576.
 κατάγω, Sept. 653. 666. Agam. 1616.
 καταθάπτω, Ag. 1562.
 καταθήσκω, Prom. 573. Per. 276.
 Agam. 882. 1298. 1313. 1373.
 1561. 1619.
 καταιβάτης, Pr. 359.
 καταιγίζω, Se. 63.
 καταινίω, Ch. 704.
 καταίσιος, Ag. 1607.
 καταισχυτήρ, Ag. 1372.
 καταισχύνω, Se. 552. Su. 1003.
 κατακαλύπτω, Pe. 920.
 κατακάρφω, Ag. 80.
 κατακλύζω, Se. 1086.
 κατακρατέω, Pe. 102.
 κατακρύπτω, Pe. 536.
 κατακτείνω, Sept. 969. 973. 988.
 Ag. 1622. Ch. 923. Eu. 463.
 590. 594. 605. 608. 612. Su. 311.
 καταλήγω, Ag. 1488. Ch. 1075.
 καταλλαγή, Se. 773.
 καταμηνύω, Pr. 175.
 κατάμομφος, Ag. 149.
 κατανάω, Eu. 932.
 καταξαίνω, Ag. 205.
 καταξιόω, Ch. 704.
 καταξιόω, Se. 673. Ag. 581.
 καταπαύω, Su. 594.
 καταπίπτω, Ag. 1561.
 καταπνέω, Ag. 106.
 καταπόλλυμι, Pe. 673.
 καταπτάω, Eu. 252.
 κατάπτερος, Pr. 797.
 κατάπτυστος, Ch. 630. Eu. 68.
 κατάρα, Se. 731.
 καταρράπτω, Eu. 26.
 καταρρηνέω, Su. 755.
 καταρρίπτω, Ag. 893.
 καταρτύω, Eu. 476.
 κατάρχω, Pe. 351.
 κατασβεννύω, Se. 590. Agam. 897.
 967.
 κατασθμαινώ, Se. 399.
 κατασκάπτω, Ag. 534.
 κατασκαφή, Sept. 46. 1016. 1045.
 Ch. 48.
 κατασκείλλω, Pr. 480.
 κατασκήνωμα, Ch. 999.
 κατασκήπτω, Su. 331.
 κατάσκιος, Se. 390. Ag. 562. Sup. 350. 359.
 κατασποδέω, Se. 815.
 κατάστασις, Ag. 23.
 καταστρέφω, Pe. 789. Ag. 965.
 καταστροφή, Eu. 493. Su. 451.
 κατασφάζω, Eu. 102.
 κατασφραγίζω, Su. 954.
 κατασχέθω, Su. 1074.
 καταυχίω, Pe. 352.
 καταφέρω, Eu. 376.
 καταφθατέω, Eu. 401.
 καταφθίρω, Pe. 251. 345. 731.
 καταφθίω, Per. 319. 377. Eum. 730.
 καταφθορά, Ch. 209.
 καταψεκάζω, Ag. 570.
 κατειδέω, Ag. 4.
 κατείδω, Per. 746. 979. 1031. Ag. 482. Su. 100.
 κάτειμι, Ag. 1292.
 κατεναρίζω, Ch. 345.
 κατεργάζομαι, Ag. 535.
 κατεργάθω, Eu. 569.
 κατερείκω, Pe. 538.
 κατέρχομαι, Se. 1000. Ag. 1656.
 Ch. 3. Eu. 465.
 κάτευγμα, Se. 715. 892. Ch. 216.
 Eu. 1024.
 κατευχή, Ch. 475.
 κατεύχομαι, Sept. 639. Ag. 1259.
 Ch. 86. 137. Eu. 925.
 κατίχω, Se. 738. Pe. 43. 190. 387.
 427. Ag. 212. 245. 463. 1549.
 Eu. 1011. Su. 26.

- κατηγορίω, Ag. 279.
 κατήγορος, Se. 445.
 κατηρεφής, Eu. 294.
 κατισχαιίνω, κατισχαιίνω, Prom. 269.
 Eu. 138.
 κατοικίζω, Prom. 250. 724. Eum.
 759.
 κάτοικος, Ag. 1294.
 κατοικιτίζω, Pr. 36. Pe. 1067. Eu.
 121. Su. 910.
 κατοκνέω, Pr. 67.
 κατολολύζω, Ag. 1127.
 κατοπτής, Se. 36.
 κατόπτη; Se. 41. 375.
 κάτοπτος, Ag. 315.
 κάτοπτρον, Ag. 848.
 κατορδύω, Ch. 510.
 κάτοχος, Pe. 223.
 κάτω, Pr. 74. Per. 841. Ag. 880.
 Ch. 163. Eu. 267. 653. 1026.
 Su. 605.
 κάτωθεν, Pe. 699. Ch. 379.
 κατώρυξ, Pr. 451.
 Καύκασος, Pr. 422. 718.
 καχλάζω, Se. 118. 767.
 κίαρ, Pr. 165. 185. 245. 379. 390.
 436. 592. Se. 293. Agam. 11.
 601. 1006. Ch. 24. 408. Sup.
 791.
 κιδνός, Se. 62. 413. 510. 600. Pe.
 142. 172. 931. Ag. 124. 269.
 631. 657. Ch. 152. 699. Sup.
 214.
 κίμαι, Pr. 364. Pe. 325. Agam.
 1293. 1447. 1455. 1501. 1525.
 1590. Ch. 691. 722. 895. 964.
 Eu. 593. Su. 250.
 κίρω, Per. 957. Ch. 170. 187.
 Su. 674.
 κιλιδίω, Ch. 608.
 κίλαδος, Pe. 388. 607. Ch. 339.
 κελαινόβρωτος, Pr. 1024.
 κελαινός, Pr. 432. 807. 850. 1049.
 Pe. 428. Ag. 115. 471. Eum.
 835. Su. 785.
 κελαινόφρων, Eu. 462.
 κελαινώω, Ch. 411.
 κελουδοποιός, Eu. 13.
- κέλευθος, Pr. 284. 722. 836. 961.
 Sept. 552. Pe. 567. 609. 750.
 760. Ag. 130. 436. 918. Ch.
 347. 709.
 κέλευσμα, Per. 397. Ch. 749. Eu.
 235.
 κελεύω, Prom. 73. 1065. Ch. 105.
 268. 764. 767. Eu. 179. 621.
 677. 717. Su. 856. 889.
 κέλλω, Pr. 184. Ag. 705. Eu. 10.
 Su. 16. 335.
 κέλομαι, Ag. 1128.
 κεναγωγής, Ag. 196.
 κενανδρεία, Pe. 732.
 κενανδρος, Pe. 118.
 κενός, Se. 359 bis. Per. 484. 733.
 806.
 κενόφρων, Pr. 761.
 κενώω, Pe. 720. Su. 668.
 κεντροδήλητος, Su. 572.
 κέντρον, Pr. 323. 600. 692. Eum.
 157. 430. Su. 115.
 κεραία, Eu. 560.
 κεράννυμι, Pr. 116.
 κέραια, Pe. 399.
 κεράσις, Pr. 675.
 κεράνυιος, Pr. 1016. Se. 436.
 κεραινός, Pr. 359. 372. 669. 921.
 Se. 451. 459. 636. Agam. 478.
 Eu. 831.
 κερδαίνω, Pr. 875. Ag. 1310.
 κερδαλέος, Eu. 1011.
 κερδίων, Pr. 385.
 κέρδος, Pr. 746. 776. Se. 443 bis.
 690. 703. Agam. 350. 583.
 Choeph. 823. Eum. 544. 707.
 994.
 κερσάμενος, v. κείρω.
 κερτομέω, Pr. 985.
 Κερχηνία, Pr. 677.
 κερτυπέω, Ag. 664.
 κευθμών, Pr. 220. Eu. 808.
 κεύθος, Eu. 1039. Su. 785.
 κείθω, Pr. 573. Sept. 594. Per.
 650. Choeph. 100. 387. 685.
 737.
 κεφαλή, Se. 531.
 κέω, vero, Ag. 858.

- κήδειος, Ch. 85. 224. 536.
 κηδεμών, Su. 79.
 κηδεύω, Pr. 889.
 κηδία, Se. 140.
 κῆδος, Se. 992. Agam. 708. Ch. 467. Su. 335.
 κηκίς, Ag. 969. Ch. 266. 1012.
 κηλίς, Eu. 790. 820.
 κῆρ, Se. 783. 1063. Ag. 214.
 κηραίνω, Su. 1006.
 κηρόπλαστος, Pr. 576.
 κηρύκεισμα, Se. 657.
 κηρυκίω, Su. 229.
 κῆρυξ, Agam. 502. 524 bis. 547. 626. Ch. 163. Eum. 569. Su. 246. 735. 938.
 κηρύσσω, Sep. 1051. Agam. 1358. Ch. 4. 122. 1026. Eum. 569. Su. 1008.
 Κιγδαγάτης, Pe. 1003.
 Κιθαριών, Ag. 306.
 κίθαρις, Su. 689.
 κικλήσκω, Per. 656. Agam. 721. 1486. Eum. 511. Suppl. 220. 225.
 Κιλίκιος, Pr. 351.
 κίλιξ, Pe. 327. Su. 560.
 Κιμμερικὸς, Pr. 729.
 κινάθισμα, Pr. 124.
 κίνδυνος, Se. 1036. 1056. Ag. 892. Ch. 268.
 κινέω, Ch. 287.
 κινήτηριος, Su. 313. 457.
 κίνυγμα, Pr. 157.
 κινύρομαι, Se. 125.
 κινύσσω, Ch. 194.
 κερκῆλατος, Su. 64.
 κέρκος, Prom. 856. Pe. 207. Sup. 232.
 κερκώ, Pr. 74.
 Κισθίτη, Pr. 792.
 Κίσσιος, Pe. 17. 120.
 Κίσσιος, Ch. 421.
 κιχάνω, Ch. 620.
 κίω, Per. 1073. Ch. 678. Suppl. 513.
 κίω, Pr. 349.
 κλαγγαίνω, Eu. 131.
 κλαγγή, Se. 387. Ag. 1161.
 κλάγγω, Se. 211.
 κλάδος, Ag. 503. Eum. 43. Supp. 23. 165. 249. 333. 359. 490. 515.
 κλάζω, Se. 392. Per. 953. Agam. 48. 182. 209.
 κλαίω, Sept. 662. 834. 878. 926. 1075. Agam. 18. 899. 1105. Ch. 455. 685. 729.
 Κλάριος, Su. 365.
 κλαυθμός, Ag. 1563.
 κλαῦμα, Per. 707. Ag. 896. 1157. 1637.
 κλαυτός, Se. 339.
 κλάω, Se. 1066. Su. 932.
 κλειθέρον, Se. 402.
 κλεινός, Pr. 833. 871. Pe. 474.
 κλείω, Pe. 725. Su. 963.
 κλέος, Ag. 497. 1107. 1365.
 κλέπτῃς, Pr. 945.
 κλέπτω, Pr. 8. Ch. 854.
 κληθεῖχος, Su. 299.
 κληδών, Pr. 485. Agam. 236. 883. 936. Ch. 503. 853. 1043. Eu. 400. 421.
 κλήζω, Ag. 640.
 κληῖρος, Sept. 733. Per. 187. 900. regio sorte attributa.
 κληρώω, Se. 55. Su. 1014.
 κληῖς, Eu. 830.
 κλητήρ, Se. 530. Su. 630.
 κλιθῆ, Pr. 435. 465.
 κλίμαξ, Se. 472.
 κλίω, Pe. 934.
 κλόνος, Pe. 106. Ag. 412.
 κλοπαῖος, Pr. 110.
 κλοπή, Ag. 410. 543.
 κλύδων, Pr. 430. Pe. 601.
 κλυδώνιον, Se. 801. Ch. 181.
 Κλυταιμνήστρα, Ag. 84. 266. 594. Ch. 882. Eu. 116.
 κλυτός, Ch. 650.
 κλύω, Prom. 124. 313. 447. 475. 590. 591. 640. 684. 823. 867. 976. Sep. 154. 245. 571. 632. 843. Per. 248. 259. 266. 284. 331. 401. 585. 641. 667. 759.

840. 850. Ag. 271. 274. 356.
476. 589. 689. 839. 872. 1073.
1175. 1191. 1253. Ch. 5. 123.
137. 154 bis. 330. 397. 409.
441. 461. 474. 740. 769. 800.
Eum. 297. 324. 394. 433. 684.
Supp. 81. 183. 285. 352. 639.
726. 930.
- κλωστήρ, Ch. 505.
κνεφάζω, Ag. 135.
κνεφαῖος, Pr. 1028.
κνέφας, Pe. 357. 365. Eum. 381.
399.
κνημῖς, Se. 682.
Κνίδος, Pe. 893.
κνίσσα, Pr. 495.
κνισσωτός, Ch. 483.
κνώδαλον, Pr. 461. Ch. 585. 600.
Eu. 647. Su. 272. 769. 1007.
κοιλογάστωρ, Se. 502. 1043.
κοῖλος, Eu. 23.
κοιμάω, Sep. 3. Ag. 2. 606. 1256.
Eu. 835.
κοιῆ, Eu. 468.
κοινοβωμία, Su. 230.
κοινέλεκτρος, Pr. 562. Ag. 1450.
κοινόν, Su. 527.
κοινός, Pr. 614. 794. 843. 1091.
Se. 818. 1039. 1078. Pe. 132.
160. Ag. 532. 636. 854. Ch.
99. 1038. Eum. 89. 109. 411.
Su. 371.
κοινόνω, Ag. 1356. Ch. 671. 715.
Su. 374.
κοινοπέω, Se. 1041. Ch. 164. Sup.
329.
κοινοπός, Ag. 1046. 1361. Su. 348.
κοινοφελής, Eu. 988.
κοιρανίω, Pr. 49. Pe. 214.
κοίτη, Ag. 575. 1503. 1527. Ch.
969. Su. 811.
κολαστήρ, Pe. 829.
κολλάω, Ag. 1575.
κολοσσός, Ag. 425.
κολέω, Pe. 1040.
κόλπιος, Pe. 1065.
κόλπος, Pr. 836. Sept. 1047. Pe.
486. 539. Eu. 407.
- κολυμβητής, Su. 413.
Κολχίς, Pr. 415.
κόμη, Su. 916.
κομίζω, Pr. 392. Ag. 813. 1044.
Ch. 260. 342. 681. 695. Sup.
956.
κομιστεύς, Se. 606.
κόμιστρον, Ag. 974.
κομιμός, Ch. 421.
κομπάζω, Se. 442. 486. 506. Ag.
584. 1139. 1409. 1680. Eum.
209. 593.
κόμπασμα, Pr. 361. 557. 800.
κομπέω, Pr. 946.
κόμπος, Pr. 1030. Sept. 431. 479.
Ag. 622.
κόναβος, Se. 165.
κονία, Ag. 64.
κονίζω, Pe. 163.
κόνις, Pr. 1083. Se. 81. 742. Ag.
504. Eum. 650. 982. Su. 188.
790.
κονίω, Se. 60.
κοννέω, scio, Su. 171.
κόπανον, Ch. 860.
κόπος, Su. 217.
κόπτος, Ch. 21.
κόπτω, Per. 685. Ag. 487. 1287.
Ch. 421. Eu. 638.
κόραξ, Ag. 1482. Su. 759.
κορέω, Pr. 165.
κόρη, Prom. 591. 648. 738. 793.
Ch. 167. Eum. 68. 418. 795.
825. Su. 196.
κορκορυγή, Se. 351.
κόρος, Ag. 390.
κόρηση, Ch. 280.
κόρυμβον, Pe. 411. 661.
κορυφή, Pr. 366. 721. Su. 96.
κοσμέω, Se. 485. Su. 472.
κόσμος, Sept. 403. Per. 400. 835.
851. 923. Ag. 364. 530. 1280.
Eu. 55. Su. 254.
κοταίνω, Se. 491.
κότος, Ag. 465. 644. 777. 1220.
1270. 1473. 1650. Ch. 31.
591. 952. 1025. Eu. 220. 429.
504. 803. 843. 876. 892. 903.

- Suppl. 70. 351. 390. 434. 487.
634. 762.
- κνρα, Ch. 224.
- κέρη, Sept. 150. 177. 178. Ch.
949.
- κέρημοι, Ch. 178.
- κουροβόρος, Ag. 1521.
- κνφόνοο, Pr. 383.
- κνφοο, Se. 266. Pe. 305.
- κνφωο, Pr. 700. Eu. 112.
- κνραδαίνω, Pr. 1046.
- κνραδιά, Pr. 880. Se. 787. 840.
- κνράζω, Pr. 742. Ch. 533.
- κνραίνω, Pr. 211. 511. 910. Sept.
432. 555. 808. Agam. 377.
1433. Ch. 460. 871. 1075.
Eum. 349. 762. Su. 96. 373.
616. 630. 950. 971.
- κνραιπνός, Pe. 95.
- κνραιπνόςουτοο, Pr. 279.
- κνραιπνοφόροο, Pr. 132.
- κνράνοο, Se. 391. 465.
- κνράο, Se. 861. Pe. 371. Ch. 196.
Su. 848.
- κνράοιο, Pr. 481.
- κνραταιλίωο, Ag. 675.
- κνραταιόο, Pr. 429.
- κνραταιί, præstat, Ag. 1373.
- κνρατιρόο, Pr. 167. 207. 212. 922.
Eu. 359.
- κνρατίω, Prom. 35. 149. 213. 324.
389. 518. 936. 938. 954. Sep.
195. 522. 756. 966. Pe. 149.
338. 740. 752. Ag. 10. 332.
357. 960. 1627. 1641. 1673.
1682. Ch. 79. 265. 375. 497.
714. 732. 958. Eu. 148. 163.
494. 577. 976. Sup. 263. 267.
301. 392. 404. 612. 768.
- κνρατήο, Ag. 1406. Ch. 289.
- κνράτιοα, Pr. 216.
- κνράτοο, Pr. 12. 526. 947. Sept.
130. Per. 787. Ag. 104. 110.
266. 628. 952. 1479. 1594.
Ch. 1. 242. 478. 488. Eum.
27. 532. Sup. 215. 398. 432.
446. 535. 693. 770. 958. 1076.
- κνρατίνω, Pr. 150. 403. Per. 891.
901. Ag. 1480. Su. 377. 604.
707.
- κνράοο, Ag. 1229. 1251. 1602.
- κνραιουότικνοο, Se. 790.
- κνραίοουω, Pr. 625. 749. 901. 921.
967. Sep. 272. Ag. 60. 1385.
Ch. 370. 905. Su. 298. 604.
767.
- κνρακτόο, Ch. 820.
- κνραουβρότοο, Su. 295.
- κνραουοοο, Ag. 1601.
- κνραουοοπίω, Pe. 463.
- Κνράνω, Se. 480.
- κνράνω, Su. 583.
- κνρήμναμαιο, Se. 235.
- κνρηναίτοο, Pe. 483.
- κνρηπίο, Pe. 817.
- Κνρητικίοο, Ch. 614.
- κνρηθίοω, Ag. 1650.
- κνρηθί, Su. 960.
- κνρήμαιο, Su. 402.
- κνρίνω, Pr. 484. Se. 420. Pe. 225.
520. Ag. 479. 1570. Ch. 540.
903. Eu. 436. 471. 490. 616.
680. 685. 737. 744. 747. Sup.
401.
- κνρίοιο, Ag. 1297.
- κνριτήο, Pe. 226. Ch. 35. Su. 402.
- κνροκόβαπτοο, Pe. 662.
- κνροκοβαφίοο, Ag. 1130.
- κνρόκοο, Ag. 247.
- Κνρόνοο, Pr. 579.
- Κνρόνοο, Pr. 185. 201. 220. 910.
Eu. 644.
- κνρόταφοο, Pr. 720.
- κνροτητόο, Ch. 426.
- κνροτιομοο, Se. 567.
- κνρύβδα, Ch. 175.
- κνρύοο, Se. 840. Eu. 161.
- κνρυπτά, clam, Su. 303.
- κνρυπτάδιοο, Ch. 946.
- κνρυπτόο, Ch. 771. 814.
- κνρύπτω, Pr. 500. 626. 1017. Ag.
396. 464. Ch. 447. 553. Eu.
464.
- κνρυοαλλόπηξ, Per. 501.
- κνρυφαίτοο, Pe. 360. 385. Ch. 81.
- κνρυφαίωο, Pe. 370.

- κτάομαι, Pr. 794. Se. 1025. Per. 757. 772. Agam. 1060. Ch. 1001. Eu. 289. Su. 341.
 κτίανον, Se. 735. 909. Ag. 1583. Ch. 943.
 κτεάτειρα, Ag. 364.
 κτείω, Pr. 865. Sept. 642. 970. 979. Per. 452. 778. 796. Ag. 1238. 1269. 1371. 1552. 1655. Ch. 39. 142. 187. 365. 439. 548. 554. 888. 899. 922. 1027. Eum. 84. 96. 219. 425. 466. 591. 602. 743. Su. 508.
 κτήμα, Se. 796. 823. 914.
 κτήμι, Pe. 926. Ch. 804.
 κτήνος, Ag. 132.
 κτής, Ag. 1603.
 κτήσιος, Ag. 1047. Su. 454.
 κτήσις, Ag. 1018.
 κτίζω, Prom. 814. Per. 288. Ch. 348. 482. 1060. Eu. 17. 717. Su. 146. 170. 442. 644. 1075.
 κτύπος, Pr. 133. 915. 922. Se. 100. 103. Ag. 1542. Ch. 425. 651.
 κυάτιος, Pe. 81.
 κυανῶπις, Pe. 559. Su. 751.
 κυβερνήτης, Su. 777.
 κύβος, Se. 420.
 κύδιστος, Su. 14.
 κύδος, Se. 323. Pe. 455.
 Κυθήριος, Su. 1040.
 κυκάω, Pr. 993.
 κυκλέω, Se. 253.
 κύκλος, Pr. 91. Se. 495. 502. 597. Per. 368. 418. 504. Ch. 983.
 κυκλώω, Se. 123. Ag. 1006.
 κυκλωτός, Se. 546.
 κυκνόμορφος, Pr. 794.
 κύκνος, Ag. 1453.
 κύμα, Pr. 89. 885. 1000. 1047. Sept. 64. 116. 216. 696. 764. 1085. Per. 90. Ag. 1190. Eu. 662. 835. Su. 133.
 κύμα, foetus, Ch. 126. Eu. 662.
 κυμαίνω, Se. 449.
 κυματίας, Su. 555.
 κυμβαλίον, vox corrupta, forte κύμ' ἄλιον, Su. 15.
 κυναγός, Ag. 703.
 κυνηγετώ, Pr. 575.
 κυνηγέτις, Eu. 231.
 κυνοθρασής, Su. 766.
 κυνόφρων, Ch. 619.
 Κύπριος, Pe. 894. Su. 290.
 Κύπρις, Pr. 651. 863. Sept. 141. Su. 1008. 1041.
 κυρέω, Pr. 70. 330. Se. 23. 364. 407. 613. 705. Per. 503. 600. 799. 913. Agam. 637. 1210. 1380. Ch. 212. 705. 712. Eu. 398. Su. 59. 597. 806.
 κύριος, Ag. 104. 887. Ch. 656. 687. Eu. 127. 328. 547. 963. Su. 740. 972.
 κύριον, τὸ, hora fatalis, Ag. 776.
 κυρίσσω, Pe. 310.
 κυρίως, Ag. 186. Ch. 783.
 Κύριος, Pe. 770. 775.
 κύριος, Su. 396.
 κυρώω, Per. 227. 521. Ch. 874. Eu. 584. 642. Su. 611.
 κύρω, Prom. 738. Pr. 781. 1017. Eu. 935.
 κύτος, Se. 501. Ag. 330. 825.
 Κυχρεΐος, Pe. 570.
 κύων, Pr. 802. 1021. Sept. 1022. Agam. 3. 139. 616. 905. 976. 1102. 1237. Ch. 145. 924. 1054. Eu. 132. 246. Su. 767. 807.
 κύων, Se. 392. 405.
 κύκυμα, Pe. 332. 427.
 κυκυτός, Se. 249. 696. Ag. 1169. Ch. 148.
 κυκίω, Ag. 1322.
 κύλιον, Pr. 81. 323. 495. Ag. 352. 1394. Eu. 378.
 κωλύω, Su. 1009.
 κῶμα, Ag. 674.
 κῶμος, Ag. 1198.
 κώνωψ, Ag. 901.
 κάππη, Per. 376. 378. 396. 425. Ag. 1627.
 κωπήρης, Pe. 416.
 Κωρυκίς, Eu. 22.
 κωφός, Se. 208. Ch. 881.

Λ.

- ΛΑΒΗ**, Su. 942.
λάβρος, Pe. 110.
λαβρόσσυτος, Pr. 602.
λαβροστομίω, Pr. 327.
λάβρω, Pr. 1021.
λάγνιος, Ag. 120.
λαγοδαίτης, Ag. 126.
λαγγάνω, Pr. 48. Sept. 55. 128. 382. 429. 457. 463. 696. 795. 914. 954. Per. 187. Ag. 388. 566. Eu. 32. 718. 934.
λαγώς, Eu. 26.
λαθραῖος, Ag. 1239.
λαθραῖως, Pr. 1076.
λαίλαψ, Su. 34.
λαῖος, Pr. 713.
Λαῖος, Se. 697. 751. 808. 848.
λαῖς, pro λῆς, Se. 337.
λαῖφος, Su. 559. Su. 723. 731.
λακιάζω, Se. 192. Su. 879.
λακίς, Pe. 125. 837. Ch. 26. Su. 126. 137. 910.
λακτίζω, Pr. 880. Ag. 391. 894. 1633.
λάκτισμα, Ag. 1610.
λαμβάνω, Pr. 55. 194. Se. 38. 65. 361. 824. 1029. Pe. 217. 365. 524. 569. 692. 836. 851. Ag. 37. 243. 283. 881. 885. 1136. 1605. Ch. 126. 144. 496. 555. Eu. 80. 130 quater. 181. 559. Sup. 186. 490. 500. 588. 701. 734. 828. 962.
λαμπαδηφόρος, Ag. 320.
λαμπάς, Sep. 439. Ag. 8. 28. 93. 295. 304. 498. Ch. 588. Eu. 1025. 1045.
λάμπη, Eu. 390.
λαμπρός, Se. 395. 548. Per. 504. Agam. 6. 289. 667. 1189. Ch. 283. Eu. 698. 800.
λαμπρεύω, Eu. 104.
λαμπρῶς, Pr. 832. Ch. 808.
λαμπτήρ, Ag. 22. Ch. 535.
λαμπτηρυχία, Ag. 899.
λάμπω, Pe. 167. Ag. 782.
- λανθάνω*, Ag. 805. Ch. 860. Eu. 256. Su. 722. 739. 995.
λάξ, Ch. 641. Eu. 110. 545.
λαοδάμας, Se. 349.
λαοπαθής, Pe. 950.
λαοπόρος, Pe. 113.
λαός, Se. 89. Per. 595. 731. 772. 1030. Ch. 363. Sup. 94. 372. 526. 983.
λαπάσσω, Se. 47. 537.
Λαοδείης, Se. 626.
λάσκω, Ag. 874.
λατρεία, Pr. 965.
λατρεύω, Pr. 967.
λατρός, Su. 1018.
Λατώ, Eu. 324.
λάφυρον, Se. 284. 485. Ag. 587.
λαχή, Se. 920.
λάχος, Ch. 359. Eu. 5. 310. 335. 348. 389. 403.
λαῖσσα, Ag. 1287.
λίβης, Ag. 453. 1138. Ch. 684.
λίγω, Prom. 197. 260. 317. 441. 444. 610. 618. 631. 634. 643. 661. 697. 800. 820. 928. 945. 972. 1006. 1036. Sept. 1. 28. 76. 208. 267. 279. 381. 406. 430. 457. 464. 486. 495. 532. 559. 561. 574. 585. 587. 615. 625. 638. 653. 664. 703. 719. 748. 900. 980. 994. 1002. 1020. 1034. Pe. 180. 200. 245. 276. 292. 295. 356. 372. 439. 513. 697. 700. 704. 708. 756. 795. 992. 996. 1026. Ag. 38. 97. 178. 277. 287. 323. 327. 359. 454. 507. 554. 564. 572. 579. 607. 629. 634. 643. 654. 657. 681. 748. 847. 853. 866. 868. 877. 880. 905. 934. 1044. 1056. 1061. 1062. 1098. 1138. 1196. 1210. 1212. 1238. 1300. 1321. 1357. 1367. 1412. 1430. 1560. 1658. 1662. Ch. 87. 103. 105. 106. 118. 128. 141. 165. 179. 250. 272. 432. 442. 454. 525. 551. 580. 581. 593. 663. 666. 687. 765. 776.

814. 839. 853. 885. 989. 1040.
Eum. 34. 48. 114. 229. 277.
310. 411. 416. 423. 435. 440.
450. 456. 535. 541. 578. 586.
588. 595. 617. 625. 645. 660.
678. 722. 829. 869. 884. 902.
942. Sup. 117. 204. 255. 257.
280. 310. 316. 322. 340. 465.
469. 482. 509. 524. 528. 596.
623. 633. 750. 935. 945.
- λείβω, Pr. 400. Se. 51. Eum. 54.
Su. 988.
- λειμών, Pr. 654. Su. 549. 568.
- λειμώνιος, Ag. 569.
- λειός, Pr. 648.
- λειότης, Pr. 492.
- λειπόνας, Ag. 220.
- λείπω, Prom. 299. 730. 733. 856.
Sept. 55. 79. 235. Per. 139.
159. 344. 479. 480. 806. 966.
990 bis. Ag. 411. 526. 616.
787. 1063. 1074. Ch. 346.
1043. Eu. 9. 225. Su. 5. 331.
515. 516. 859.
- λείχω, Ag. 837. Eu. 106.
- λεκτός, Pe. 797.
- λίκτρον, Pe. 133. 543. 706. Sup.
38.
- λελιμμένος, cupiens, vide λίπτομαι.
- λίπαδοι, Pe. 191. Ag. 226.
- λίπαδος, Eu. 565.
- λίπας, Ag. 291. 306.
- λεπτοβαθής, Su. 4.
- λεπτόδομος, Pe. 112.
- λεπτός, Ag. 901.
- Λέρη, Pr. 653. 678.
- Λέσβος, Pe. 884.
- λίσχη, Eu. 367.
- λεύκασπις, Se. 89.
- λευκήρης, Pe. 1061.
- λευκόπτερος, Pr. 992.
- λευκόπυλος, Pe. 386.
- λευκός, Pe. 301. 613. Agam. 677.
Ch. 280. Su. 24. 728.
- λευκοστεφής, Su. 199. 338.
- λευκόστικτος, Su. 355.
- λευρός, Pr. 369. 394. Su. 517.
- λεύσιμος, Ag. 1127. 1625.
- λευσμός, Eu. 189.
- λεύσσω, Prom. 144. 563. Per. 81.
686. 712. Ch. 8. Eum. 255.
Su. 191. 350.
- λευστήρ, Se. 205.
- λίχος, Pr. 558. 652. 895. Sept.
298. Ag. 50. 420. 1233.
- λίων, Sept. 53. Agam. 726. 836.
1233. 1268. Ch. 938. Eu. 193.
- λεωργός, Pr. 5.
- λιώς, att. pro λαός, Sept. 80. 296.
Per. 92. 127. 383. 791. Ag.
197. 834. Ch. 1041. Eu. 15.
290. 641. 684. 778. 1004. Su.
405. 494. 629.
- λίγω, Pr. 165. 340. Se. 967. Pe.
365. 707. 833. Ag. 1543.
- Λῆδα, Ag. 923.
- λήθομαι, Ag. 39.
- ληκίω, Pr. 407. Se. 156. Ag. 623.
1436. Ch. 33. 36. 786. 939.
- λήμα, Se. 454. 622. 712. Pe. 55.
Ag. 125.
- λήμμα, Ag. 1427. Su. 368.
- Λήμιος, Ch. 629. 632.
- Λῆμιος, Pe. 892. Ag. 292.
- λήνος, Eu. 44.
- λήξεις, Eu. 508.
- Λητογένεια, Se. 150.
- λίαν, Pr. 123. 1030.
- λίβας, Pe. 615.
- λίβος, Ch. 446.
- Λιβύη, Su. 321.
- Λιβυστικός, Eu. 292. Su. 287.
- λιγαίνω, Se. 879.
- λιγνός, Se. 500.
- λιγνός, Per. 352. 468. Ag. 1155.
Su. 118.
- λιθάς, Se. 163.
- Λίλαιος, Pe. 308. 974.
- λιμήν, Pe. 250. Su. 480.
- λίμνη, Pr. 419. 728. Pe. 873. Ag.
310. Eu. 9. Su. 538.
- λιμόθης, Ag. 1283.
- λιμός, Per. 491. 796. Ag. 1651.
Ch. 248. 754.
- λιόδεσμος, Pe. 68.
- λίον, Ch. 505. Su. 127. 138.

- λιόπτερος, Pr. 467.
 λινογράφης, Su. 140.
 λινοφθόρος, Ch. 25.
 λιπαρέω, Pr. 519. 1003.
 λιπαρόθρονος, Eu. 809.
 λιπαρός, Su. 1036.
 λίπος, Ag. 1437.
 λίπτομαι, Se. 386.
 λισσάς, Su. 801.
 λίσσομαι, Su. 756.
 λίτανος, Su. 816.
 λιτή, Prom. 1007. Se. 102. 144.
 179. 220. 326. 632. 646. Per.
 499. Ag. 236. 404. Eu. 364.
 Su. 181. 278. 383. 530.
 λιχνη, Ch. 279. Eu. 788. 818.
 λίψ, gutta, Ch. 290.
 λιψυρία, Ch. 754.
 λοβός, Pr. 494. Eu. 158.
 λόγος, Pr. 17. 40. 46. 193. 196.
 214. 231. 311. 336. 378. 387.
 393. 521. 533. 611. 687. 689.
 704. 731. 739. 777. 782. 826.
 844. 869. 874. 884. 974. 1013.
 Sept. 67. 224. 231. 292. 362.
 379. 416. 525. 569. 721. 812.
 853. 854. Per. 170. 215. 246.
 266. 343. 363. 740. 790. 839.
 Ag. 326. 490. 508. 552. 591.
 592. 602. 608. 625. 760. 878.
 1056. 1061. 1069. 1129. 1206.
 1257. 1370. 1409. 1670. Ch.
 105. 507. 508. 513. 519. 526.
 526. 611. 630. 657. 664. 677.
 763. 779. 845. 886. Eu. 4. 21.
 201. 215. 227. 284. 303. 423.
 431. 593. 643. 665. 713. 839.
 Supp. 58. 176. 208. 238. 254.
 284. 302. 326. 464. 475. 493.
 516. 588. 616. 627. 720. 917.
 948.
 λόγχη, Pe. 51. 149. 819.
 λόγχιμος, Ag. 412.
 λοιτρών, Pr. 558.
 λοιγός, Ch. 400. Su. 687.
 λοιδορέω, Eu. 206.
 λοιμός, Pe. 717. Su. 667.
 λοιπός, adv. vide λοιπός.
- λοιπός, Prom. 475. 635. 685. 696.
 698. 702. 743. 744. 779. 783.
 818. 843. Sept. 66. Per. 482.
 508. 526. 1023. Ag. 582. 1580.
 Ch. 210. 405. 900. Eum. 686.
 711. 766. 1034.
 λοιόδιος, Ag. 122. Ch. 498. Eu.
 737.
 Λοξίας, Pr. 670. Se. 624. Agam.
 1083. 1217. 1220. Ch. 267.
 556. 900. 953. 1030. 1036.
 1039. 1059. Eum. 19. 35. 61.
 235. 241. 468. 761.
 λυτροδάϊκτος, Ch. 1071.
 λυτρών, Ag. 1118. Ch. 489. 668.
 Eu. 464. 636.
 λύω, Se. 745.
 λόφος, Se. 390. 405.
 λοχαγέτης, Se. 42.
 λόχειμα, Ag. 1401.
 λοχίτης, Ag. 1659. Ch. 766.
 λόχος, Se. 56. 114. 466. Ag. 140.
 Eu. 46. 1029. Su. 685.
 λυγρός, Ch. 15. 46.
 Λύδιος, Su. 559.
 Λυδός, Pe. 41. 772.
 Λυθίμης, Pe. 1003.
 Λύκειος, Se. 147 bis. Ag. 1266.
 Λύκιος, Ch. 344. Su. 694.
 λύκος, Se. 1044. Ag. 1268. Ch.
 419. Su. 767.
 λῆμα, Pr. 691.
 λυμαίνω, Ch. 288.
 λυμαστήριος, Pr. 990. Agam. 1447.
 Ch. 762.
 λύμασις, Su. 884.
 λύμη, Pr. 148. 427. Se. 885. Eu.
 380.
 λύπη, Agam. 103. 800. Ch. 731.
 Su. 451.
 λυπρός, Pe. 1039. Ch. 835. Eum.
 174.
 λύρα, Ag. 999.
 Λυρκαῖος, Pe. 324.
 λύσιμος, Su. 818.
 λύσις, Ag. 260.
 λύσσα, Pr. 882. Ch. 286.
 λυτήρ, Se. 948.

λυτήριον, Su. 814.
 λυτήριος, Sept. 181. Ch. 818. Eu.
 298. 649. Su. 276. 1080.
 λύω, Pr. 509. 769. 770. 784. 872.
 1005. Se. 276. 402. Per. 594.
 596. 916. Ag. 885. 954. Ch.
 802. Eu. 648. Su. 943. 1073.
 λῶστος, Pr. 204. 308. Ag. 1062.
 Su. 969. 981.
 λωτίζω, Su. 970.
 λωφίω, Pr. 27. 376. 655.
 λῶω, Pe. 526.

M.

ΜΑ, Su. 897 bis. 906 bis.
 Μαγνητικός, Pe. 492.
 Μᾶγος, Pe. 318.
 μαζός, Ch. 529.
 Μαῖα, Ch. 811.
 μαιμάω, Su. 902.
 Μαινάς, Eu. 513.
 μαινόλης, Su. 114.
 μαίνομαι, Pr. 976. Sep. 349. 490.
 692. 787. 942. 974. Ag. 1073.
 Su. 571.
 μαίομαι, Ch. 784.
 Μαιωτικός, Pr. 730.
 Μαιῶτις, Pr. 419.
 μάκαρ, Pr. 96. 169. Se. 96. 169.
 220. 1082. Agam. 1345. Ch.
 474. Su. 533. 534.
 μακαρίτης, Pe. 635.
 Μακεδών, Pe. 492.
 μάκελλα, Ag. 535.
 μακιστής, Pe. 700.
 μακιστής, Su. 475.
 Μάκιτος, Ag. 297.
 μάκος, Su. 58.
 μακράν, Pr. 312. 856. Se. 719.
 μακρηγορέω, Se. 1060.
 μακροβίωτος, Pe. 262.
 μακρός, Prom. 75. 448. 495. 513.
 537. 813. 869. 874. 889. 1019.
 Sept. 552. 619. Pe. 380. 743.
 Ag. 638. 925. 1305. Ch. 709.

Eum. 30. 75. Su. 281. 315.
 590. 932. 1025.
 μάλα, Pr. 727. Se. 415. 921. Pe.
 325. 384. 1050. 1062. 1068.
 Ag. 1010. 1354. Ch. 652. 870.
 876. 879. 997. Eu. 254. 369.
 374. Su. 479. 932.
 μαλακογνώμων, Pr. 188.
 μαλακός, Ag. 95.
 μαλδαάγει (vox corr. f. μ' ἀλλὰ ἄγει)
 Su. 893.
 μαλερός, Pe. 62. Agam. 145. Ch.
 323.
 μαλθακίζω, Pr. 79. 951.
 μαλθακός, Ag. 751. 1651. Eu. 74.
 μαλθακῶς, Ag. 960.
 μαλθάσσω, Pr. 379. 1007. Eum.
 134.
 μάλιστα, Pr. 523. Se. 1086. Pe.
 848. Ag. 595. 684. Ch. 176.
 Su. 301.
 μάλλον, Pr. 58. 630. 867. 1069.
 Sept. 287. 535. 679. Ag. 507.
 621. 1339. 1600. Ch. 217.
 377. Eum. 433. Su. 20. 287.
 462.
 μαλλός, Eu. 45.
 μανθάνω, Pr. 62. 273. 504. 555.
 588. 610. 625 bis. 660. 700.
 759. 925. 1067. Se. 379. 999.
 Pe. 108. 189. 247. Agam. 39.
 185. 257. 593. 624. 868. 1144.
 1172. 1670. Ch. 19. 111. 169.
 173. 452. 765. 853. Eum. 86.
 301. 423. 574. 622. 660. Su.
 366. 945.
 μανιά, Pr. 878. 1056. Ag. 1585.
 μαντιῶν, Pr. 830. Eu. 4. 719.
 μαντιῶς, Ag. 1274.
 μάντισμα, Pr. 670. Se. 27. Agam.
 1114. Ch. 900.
 μαρτυέομαι, Se. 412. Agam. 1376.
 Eu. 33. 719.
 μαντική, Pr. 483.
 μαντικός, Ag. 1107. Eu. 180. 619.
 μαντιπολέω, Ag. 987.
 μάντις, Se. 24. 385. 388. 408. 575.
 594. 596. 615. 814. Ag. 194.

209. 1211. 1284 bis. Ch. 557.
 775. 929. Eum. 18. 29. 169.
 598. 618.
Μαραβών, Pe. 475.
μάραϊνα, Ch. 373.
μαραϊνω, Pr. 599. Eu. 139. 280.
Μάραφης, Pe. 780.
μαργάω, Se. 386.
μάργος, Pr. 883. Se. 481. Eu. 67.
 Su. 749.
μαργών, Su. 766.
Μάρδος, Pe. 776. 999.
Μάρδων, Pe. 51.
Μαριανδυνός, Pe. 941.
μαρμαίρω, Se. 407.
μάρπτις, Su. 833. 834.
μάρπτω, Eu. 600.
μάρτυρ, Ch. 987. Eum. 319. 667.
 Su. 941.
μαρτυρέω, Agam. 503. 1193. 1326.
 1515. Ch. 1010. 1041. Eum.
 579. 597. 612. 801. Su. 804.
μαρτύριον, Agam. 1104. Eu. 488.
 800.
μαρτύρομαι, Eu. 646.
μασθός, Ch. 543.
Μασίστρης, Pe. 30. 975.
μᾶσσον, vide *μᾶλλον*.
μάσσων, Pe. 440. 710. Ag. 607.
μασύνω, Ag. 1108.
μασήριος, Su. 927.
μασίκτηρ, Eu. 159.
μάσιξ, Pr. 683. Se. 614. Agam.
 651.
μασός, Ch. 897.
μάσως, Su. 170.
μασχαλίζω, Ch. 437.
μασχαλιστήρ, Pr. 71.
ματάζω, Ag. 1004.
μάταιος, Pr. 329. 998. Sept. 286.
 444. 448. Ag. 431. 1160. 1671.
 1681. Ch. 80. 286. 532. Eu.
 338. 833. Su. 206. 237. 769.
Μάταλλος, Pe. 314.
μάταν, Ag. 173. 432.
ματάω, Pr. 57. Se. 37. Eu. 142.
ματεύω, Ag. 1103. Ch. 217. 328.
 892.
- μάτη*, Ch. 918. Su. 827.
μάτην, Pr. 36. 44. 293. 342. 446.
 503. 823. 1000. 1006. Per.
 268. 288. Ag. 1281. Ch. 519.
 846. 881. 926. Eu. 144. 510.
ματρέβην, Ch. 608.
ματροκασιγήτη, Eu. 965.
ματρόπολις, Pe. 897.
ματρώϊος, Eu. 327.
μαυρώω, Ag. 304. Eu. 360.
μαχαιροφόρος, Pe. 56.
μαχίομαι, Su. 748.
μάχη, Pr. 416. Se. 169. 386. 389.
 398. 524. 551. 623. Per. 27.
 336. 344. 351. 394. 455. Ag.
 338. 448. 455. 949. 1246.
 1634. Ch. 487. 874. 946. 948.
 Eu. 869. Su. 484. 750.
μάχιμος, Ag. 126. Su. 819.
μάχλος, Su. 644.
μάχομαι, Pr. 1009. Se. 595.
μάω, Pr. 476. Ch. 42. 439.
μέγα, adv. v. *μέγας*.
Μεγαβάξης, Pe. 22.
μεγαίρω, Pr. 627.
μεγαλαυχίω, Ag. 1537.
μεγαλαυχής, Pe. 644.
μεγάλαυχος, Se. 1062. Pe. 533.
μεγαλήγορος, Se. 571.
μεγαλόμητις, Ag. 1435.
μεγαλόσορος, Pr. 413.
μεγαλοσχήμεν, Pr. 408.
μεγαλύνω, Pr. 891.
μεγάλως, Pe. 909.
Μεγαρεύς, Se. 480.
μέγας, Pr. 111. 251. 291. 463. 477.
 648. 650. 731. 836. 1003.
 1012. 1022. Sep. 28. 78. 289.
 431. 458. 494. 571. 579. 617.
 659. 739. 828. Pe. 24. 33. 37.
 88. 118. 163. 300. 433. 725.
 727. 756. 762. 828. 854. 922.
 989. 1022. Agam. 36. 41. 48.
 136. 163. 176. 274. 292. 314.
 364. 366. 368. 370. 384. 391.
 720. 743. 761. 937. 947. 1110.
 1111. 1192. 1299. 1490. 1555.
 Ch. 135. 163. 202. 243. 253.

260. 298. 304. 309. 356. 371.
372. 480. 789. 805. 865. 954.
961. Eu. 12. 44. 99. 113. 218.
229. 273. 403. 447. 450. 473.
617. 671. 753. 794. 824. 931.
939. 953. 994. 996. 1035. Su.
147. 321. 342. 354. 448. 453
bis. 601. 625. 679. 885. 927.
1056. 1060.
- μεγασθενής, Se. 70. 385. 997. Ch.
267. Eu. 61.
- μέγθος, Pe. 184.
- μέγιστος, v. μέγας.
- μεγιστότιμος, Su. 717.
- μεθαρμόζω, Pr. 309.
- μεθήμι, Pr. 262. 1037. Sept. 79.
Pe. 692. 701. Ag. 1394. Ch.
659. 821. Eu. 786. 816. Sup.
856.
- μεβίστημι, Per. 158. Eu. 903. Su.
547.
- μέθυ, Su. 960.
- μεθύστρον, Pe. 207. Ag. 435. Ch.
514.
- μεθύστρος, Se. 587.
- μείζων, vide μέγας.
- μείλιγμα, Ag. 1448. Ch. 13. 276.
Eu. 107. Su. 889.
- μειλικτήριον, Pe. 612.
- μείρω, Ag. 922.
- μείων, Pr. 509. Se. 361. Ch. 517.
705. Su. 604.
- μελαγχίρις, Ag. 1136.
- μελάγκροκος, Se. 863.
- μελάγχμιος, Pe. 301. Ch. 9. Sup.
727. 753.
- μελαγχίτων, Pe. 114.
- μέλαθρον, Ag. 117. 527. 780. 860.
966. 1342. 1443. 1585. Ch.
341. 788. 1065.
- μελαίω, Su. 160.
- μελαμβάβης, Pr. 219.
- μελαμπαγή, Se. 743. Ag. 400.
- μελαταιγίς, Se. 705.
- μελάιδατος, Se. 43.
- μελανίμων, Eu. 372.
- μελάσιππος, Se. 420.
- μελανοζύγης, Su. 539
- μελανόχρους, Su. 792.
- μέλας, Sept. 500. 838. 985. 997.
Pe. 315. 357. 1057. Ag. 780.
1029. 1520. Eu. 52. 183. 748.
983. Su. 93. 786. 895.
- μέλει, Pr. 3. 332. 937. Sep. 206.
293. Ag. 578. 594. 983. 1259.
Ch. 778 bis. 946. Eu. 61.
- μελερπαθής, Se. 971.
- μελεόπονος, Se. 971.
- μέλιος, Se. 785. 883. 884 bis. 954.
Pe. 735. 936. Ag. 725. Ch.
1007. Su. 117.
- μέλημα, Ag. 1560. Ch. 233. Eu.
447.
- μέλι, Pe. 614.
- μελίγλωσσος, Pr. 172.
- μελίζω, Ag. 1185.
- μέλισσα, Pe. 129.
- μελίσσω, Su. 1037.
- μέλλω, Prom. 36. 102. 211. 626.
628. 639. 834. 838. Sept. 98.
Per. 373. 407. 454. 816. 845.
Ag. 258. 298. 917. 983. 1249.
1362. 1365. Ch. 859. 867.
Su. 1064. 1065.
- μέλομαι, v. μέλω.
- μέλος, Prom. 557. Sep. 841. Pe.
1047. Ag. 714. Eu. 330. 343.
Su. 121. 816.
- μέλος, membrum, Per. 463. 997.
Eu. 265.
- μελοτυπία, Ag. 1162.
- μέλπω, Ag. 251. 1454.
- μέλω, Pr. 3. 332. 937. Sept. 183.
184. Ag. 379. Su. 372.
- μέλω, lugubriter cano, Pe. 1054.
- Μέμφις, Pe. 36. 975. Su. 317.
- μέμφομαι, Pr. 63. 1072. Se. 566.
658. Ch. 37. Eu. 599. 1022.
Su. 143. 781.
- μέμφις, Pr. 444.
- Μενέλαος, Ag. 42.
- Μενέλειος, Ag. 626. 683.
- μένος, Pr. 719. Se. 903. Ag. 246.
313. 1076. Ch. 453. 1076. Eu.
128. 654. 835. 843. 876. Su.
569. 765. 1029.

- μίνω*, Pr. 534. Se. 238. 399. 400. 442. 750. 909. 918. Per. 243. 358. 798. Ag. 467. 856. 863. 1093. 1198. 1286. Ch. 62. 101. 462. 565. 1050. 1062. Eu. 384. 483. 547. 675. 680. 719. 735. 890 bis. 897. Supp. 390. 443. 952. 972. 1009.
- μέριμνα*, Sept. 294. 849. 855. Per. 165. Ag. 99. 468. 1540. Eum. 132. 362.
- μέρος*, Agam. 299. 340. 516. 566. 1201. 1583. Ch. 289. 330. 826. Eu. 198. 439. 589.
- μέροψ*, Ch. 1018. Su. 94.
- μέσαγκτος*, Pe. 891.
- Μισάπιος*, Ag. 301.
- μησημβρία*, Su. 754.
- μησημβρινός*, Pr. 721. Se. 387. 437. 452. Ag. 574.
- μεισολαβής*, Eu. 157.
- μεισόμφαλος*, Sept. 753. Ag. 1065. Ch. 1036.
- μείσος*, Se. 395. Pe. 196. Ch. 143. Eu. 112. 532. 562. Su. 743.
- μεισώ*, Pe. 435.
- μεταβαίνω*, Ch. 306.
- μεταγινώσκω*, Ag. 230. Su. 116.
- μεταδίομαι*, Su. 826.
- μετάιτιος*, Ag. 820. Ch. 98. 132. Eu. 199.
- μετάιχιμον*, Ch. 61.
- μετάιχιμιος*, Se. 203.
- μετακοιμίζω*, Ch. 1076.
- μετάκοιμος*, Eu. 352. 967. Su. 1046.
- μεταλγείω*, Su. 410.
- μεταλλακτός*, Se. 712.
- μεταμανθάνω*, Ag. 718.
- μεταμέλει*, Eu. 774.
- μεταξύ*, Se. 768.
- μεταπτοίω*, Su. 336.
- μεταρρρυθμίζω*, Pe. 749.
- μετασείνω*, Eu. 59.
- μετάτροπος*, Pe. 948.
- μεταχωρέω*, Pr. 1059.
- μίτιμι*, Ag. 1675. Ch. 271. Eu. 231. 578.
- μετιέχομαι*, Ch. 988.
- μετέχω*, Pr. 331. Pe. 540. Agam. 516. Ch. 290. Eu. 872.
- μετοικέω*, Su. 617.
- μετοικία*, Eu. 1021.
- μετοικόδομος*, Ch. 971.
- μέτοικος*, Sept. 554. Pe. 319. Ag. 58. Ch. 682. Eu. 1014. Sup. 1001.
- μετρέω*, Ch. 207.
- μέτριος*, Su. 1607.
- μέτρον*, Ch. 795.
- μέτωπον*, Pe. 722. Su. 206.
- μηδαμῆ*, Pr. 58. 525.
- μηδαμῆ*, Eu. 426. 627.
- μηδαμῶς*, Pr. 337. Ag. 1663. Ch. 680. Eu. 715. Su. 739.
- μηδέπω*, Pr. 740. Pe. 435.
- Μηδικός*, Pe. 793.
- μήδομαι*, Pr. 476. Se. 1065. Ag. 1109. 1111. Ch. 604. 991.
- μήδος*, Pr. 603. Pe. 236. 767.
- μηκέτι*, Ag. 519. 1343. Ch. 803.
- μῆκος*, Pr. 1019. Ag. 2. 619. Eu. 201. Su. 743.
- Μηλιεύς*, Pe. 486.
- μηλόβοτος*, Su. 557.
- μῆλον*, Sep. 281. Ag. 1066. 1425. Eu. 947.
- μητοτρόφος*, Pe. 765.
- μηλοφόνος*, Ag. 739.
- μήνη*, Pr. 796.
- μήνη*, Agam. 161. 710. Ch. 292. Eu. 234. 315. 892. Su. 170.
- μηνίω*, Eu. 101.
- μῆνος*, Su. 274.
- μηντυής*, Eu. 245.
- μήποτε*, Pr. 203. 390. 535. 893 bis. 1001. Sept. 75. 225. Ag. 578. Ch. 180. Eu. 885. 980. Sup. 404. 625. 641. 667. 861. 950.
- μήπωγε*, Pr. 632.
- μήτηρ*, Pr. 209. 217. 873. 1090. Sept. 16. 231. 422. 538. 590. 759. 798. 1040. Pe. 151. 156. 157. 215. 616. 834. Ag. 273. 1244. Ch. 88. 139. 188. 238. 420. 428. 899. 922. 924. 986.

989. 1027. 1054. Eu. 3. 122.
322 bis. 428. 463. 583. 590.
602. 609. 611. 627. 656. 661.
666. 739. 748. 764. 847. 880.
Sup. 52. 147. 548. 1046.
μητις, Pr. 905. Sept. 1035. Ch.
624. Su. 63. 978.
Μητραγαθής, Pe. 43.
μητραλοίας, Eu. 153. 210.
μητρέβην, Se. 670. Ch. 748.
μητροκτοίω, Eu. 202. 430. 598.
μητροκτόνος, Ag. 1290. Eum. 102.
281. 496.
μητροφόνος, Eu. 257. 268.
μητριὰ, Pr. 726.
μητρώος, Eu. 84. 230. 261.
μηχανάομαι, Se. 1046. Ag. 974.
μηχανή, Pr. 206. Sept. 134. 215.
1049. Pe. 112. 724. Ag. 686.
1262. 1591. 1618. Eum. 649.
Su. 215. 468. 471. 963. 1081.
μηχανήμα, Pr. 468. 988. Agam.
1136. Ch. 981. Eu. 82.
μηχανογράφω, Ch. 219.
μηχανε, Ag. 207. Su. 399. 602.
μιαίνω, Se. 350. Agam. 217. 646.
1678. Ch. 859. Eu. 698. Su.
233. 371. 659.
μιαιφόνος, Pr. 867. Eu. 610.
μιάσμα, Se. 688. Ag. 1429. 1654.
Ch. 1017. 1028. Eu. 169. 281.
603. Su. 273. 482. 627.
μιάσων, Ch. 944. Eu. 178.
μίνυμι, Pr. 737. Sep. 946. Per.
1057. Ch. 544. Eu. 69. Sup.
302.
μικρός, Pr. 976. Ag. 1446.
μιλλίω, Ch. 43. (vox corrupta;
pro μιλλεῖ leg. f. μ' ἰάλλει)
μιμέομαι, Ch. 562.
μίμνω, Se. 34. Per. 807. Ag. 74.
158. 1158. 1572 bis. Ch. 1009.
Su. 529.
μιτύθω, Se. 926. Eu. 371.
μιτύρομαι, Ag. 16.
μινυρός, Ag. 1174.
Μίνως, Ch. 616.
μιξόβροτος, Se. 337.
μιξόμβροτος, Su. 577.
μισίω, Pr. 45. 1067.
μίσσημα, Se. 192. Eu. 73.
μισσητός, Ag. 1237.
μισθός, Ag. 1270.
μισόθεος, Ag. 1099.
μῖσος, Ag. 1420. 1422.
μνείομαι, Pr. 521. 821. 1070. Pe.
285. 287. 826. Ag. 839. Ch.
113. 115. 489. 490. 679. Eu.
88. Su. 53. 210. 213.
μνήμα, Pr. 840.
μνημίον, Se. 49.
μνήμη, Pr. 460. Su. 278.
μνημονεύω, Pe. 785.
μνήμων, Pr. 515. 788. Ag. 161.
Eu. 386.
μνησιπήμων, Ag. 188.
μνηστήρ, Pr. 739.
μνήσων, Se. 187.
μογερός, Pr. 567. 596. Sept. 833.
983. 995. Ag. 141.
μογιών, Pr. 275. 604. Ag. 1633.
μόγις, Pr. 131. Pe. 509.
μοῖρα, Prom. 291. 510. 515. 632.
693 bis. 894. Sept. 512. 954.
983. 995. Per. 102. 912. 920.
Agam. 133. 1035 bis. 1275.
1323. 1374. 1460. 1471. 1545.
1597. Ch. 236. 304. 910. 911.
Eu. 105. 173. 336. 479. 727.
964. 1049. Su. 1049.
μοιρέω, Se. 913.
μοιρέκραντος, Ch. 610. Eu. 395.
μολέω, μόλω, Prom. 236. 668. 689.
718. 824. 1027. Se. 290. 373.
619. Per. 183. 230. 529. 738.
810. Ag. 34. 200. 301. 353.
610. 615. 684. 776. 977. 978.
1234. 1407. 1459. 1596. 1676.
Ch. 177. 457. 571. 607. 764.
840. 935. 937. 946. Eum. 15.
79. 155. 207. 289. 461. Sup.
247. 413. 705. 775. 920.
μόλις, Ag. 1091. Eu. 867.
Μολοσσός, Pr. 828.
μολπή, Ag. 107. Eu. 1046. 1050.
μολπηδόν, Pe. 389.

- μομφή, Se. 1018.
 μοναρχία, Se. 887.
 μόνταρχος, Pr. 324.
 μονάς, Pe. 736.
 μονογενής, Ag. 907.
 μοιάδας, Pr. 795.
 μοιόζυξ, Pe. 139.
 μονόκλαυτος, Se. 1072.
 μοτομάχος, Se. 804.
 μόνον, Pr. 209. 622. 848. Suppl. 1019.
 μοιόρρυθμος, Su. 968.
 μόνος, Pr. 425. Se. 690. Pe. 634. 840. Ag. 850. 1623. Ch. 242. 866. Eu. 830. Su. 251. 756.
 μονόσκηπτρος, Su. 379.
 μοσοστιβής, Ch. 766.
 μοιόφρενος, Ag. 265.
 μοιόφρων, Ag. 766.
 μοιόψηφος, Su. 378.
 μοιῶν, Su. 757.
 μόριμος, Ch. 359.
 μόρος, Pr. 248. 681. Se. 205. 389. 426. 595. 703. 710. 757. Per. 369. 444. 446. 478. 546. Ag. 337. 1155. 1255. 1306. 1330. 1390. 1424. 1504. 1528. 1609. 1636. 1643. Ch. 16. 294. 439. 442. 480. 837. 841. 911. 927. 988. 989. 1074. Eu. 26. 505. 639. 643. 742. 763. Sup. 68. 811.
 μόρσιμος, Pr. 932. Se. 269. 287. Ag. 164. 1057. Ch. 101. 462. Eu. 217. Su. 47. 794. 1055.
 μορφή, Pr. 21. 78. 210. 448. 645. 674. Eu. 193. Su. 505.
 μόρφωμα, Ag. 882. 1227. Eu. 415.
 μηνῶν, Pr. 803.
 Μῆσα, Eu. 308. Su. 703.
 μισομήτωρ, Pr. 460.
 μόχθημα, Pr. 463.
 μόχθηρος, Se. 263. Ch. 750.
 μόχθος, Prom. 99. 244. 314. 383. 542. 755. 912. 1025. Ag. 564. 1668. Ch. 519. 921. 1020. 1069. Eu. 248. 508. Su. 358.
 μοχλός, Ch. 879.
 μυγαβάτης, Pe. 988.
 μυγμός, Ch. 12. Eu. 117. 120. 129.
 μυδαλίας, Pe. 538.
 μυδροκτυπείω, Pr. 366.
 μυελός, Ag. 76.
 μύζω, Eu. 118. 189.
 μυδέομαι, Pr. 665. Ag. 1377. Su. 285.
 μῦθος, Prom. 504. 642. 648. 686. 825. 953. 1079. Sept. 1059. Per. 154. 162. 700. 715. Ch. 164. 312. 450. 552. 741. Eu. 82. 585. 1024. Sup. 282. 456 bis.
 μύκημα, Pr. 1061.
 Μύκνος, Pe. 887.
 μυκτηρόπομπος, Se. 470.
 μύκω, Su. 357.
 μύρανα, Ch. 994.
 μυριάς, Pe. 930.
 μυριετής, Pr. 94.
 μυριόταρχος, Pe. 314. 999.
 μύριος, Pr. 511. 542. Per. 302. 986 bis.
 μυριωπός, Pr. 571.
 μύρμηξ, Pr. 452.
 μύσαγμα, Su. 1002.
 Μύσιος, Pe. 322. 1059.
 Μυσός, Pe. 52. Su. 558.
 μῦσος, Ch. 649. 967. Eum. 195. 381. 448. 842. 875.
 μύχιος, Pe. 879.
 μυχάθεν, Ag. 96. Ch. 33.
 μυχός, Prom. 432. 452. 838. Ch. 445. 799. 954. Eum. 39. 170. 180.
 μύων, Pr. 676. Su. 313.
 μαίεομαι, Ag. 285.
 μωμπός, Se. 514.
 μῶν, Ag. 1213. Ch. 175. Su. 422.
 μωραίνω, Pe. 721.
 μωρία, Ag. 1679.

N.

ΝΑΪΟΣ, vide *νήϊος*.

ναῖω, Pr. 451. 709. 793. 808. 955.

Sept. 737. Per. 186. Ch. 805.

Su. 966. 978.

ναῖμα, Pr. 805.

Νάξος, Pe. 887.

ναρθηκοπλήρωτος, Pr. 109.

νάσος, vide *νήσος*.

ναυόγιον, Pe. 420.

ναύαρχος, Pe. 863. Ch. 721.

ναυάτης, Pe. 375. Eu. 459.

ναυβάτης, Pe. 1016. Ag. 413. 996.

ναυκληρέω, Se. 658.

ναύκληρος, Su. 185.

Ναυπάκτιος, Su. 270.

ναύπορος, Eu. 10.

ναῦς, Pr. 726. Se. 62. 216. Per.

19. 39. 54. 305. 313. 323. 334.

338. 340. 350. 352. 359. 366.

370. 379. 380. 383. 408 bis.

410 bis. 413. 417. 419. 422.

448. 450. 455. 457. 478. 480.

560. 561. 562. 682. 968. Ag.

115. 193. 202. 235. 663. 670.

673. 906. 1236. Eu. 251. 640.

Sup. 723. 725. 742. 752. 774.

779. 841. 867 bis. 909.

ναύστολος, Se. 864.

ναύτης, Pr. 726. Sept. 214. 609.

Pe. 721. Su. 512.

ναυτικὸς, Per. 383. 730. Ag. 643.

669. Su. 450. 771.

ναύτιλος, Pr. 467. Ag. 908. 1243.

1451. Ch. 200.

ναύφρακτος, Pe. 955. 1033.

νάγγελτος, Ch. 734.

νάζω, Ag. 773. Su. 110.

ναίριτος, Ag. 1072. 1074.

ναῖρις, Pr. 703. Eu. 961.

ναρὸς, Ag. 76. 367. 777. 1513.

ναβρὸς, Eu. 111. 246.

ναῖκος, Se. 911. 943. 948. Agam.

157. Su. 304. 363. 461. 942.

ναυλοβερὴς, Su. 74.

Ναῖλος, Pr. 811. 846. 851. Per.

34. 311. Su. 5. 289. 314. 506.

570. 887. 929. 1031.

ναυλωτής, Pr. 813.

ναῖρος, Ag. 1488.

νεκροδέγμων, Pr. 153.

νεκρὸς, Se. 843. 1021. Per. 272.

421. 612. 820. Ag. 668. 1396.

1404. 1414. 1509. Ch. 573.

998. Eu. 96. 602.

νήμεσις, Se. 241. 248.

νεμέτως, Se. 490.

νέμω, Prom. 229. 292. 412. 422.

525. Se. 239. 596. Agam. 75.

694. 811. Eum. 72. 404. 627.

750. 922. 1020. Su. 408. 514.

678. 1076.

νεύγαμος, Ag. 1188.

νεογενής, Ch. 528.

νεογνός, Ag. 1172.

νεόδεπτος, Su. 338. 359.

νεοζυγής, Pr. 1008.

νεόθηλος, Eu. 453.

νεόκοτος, Se. 809. Pe. 256.

νεοκρᾶς, Ch. 342.

νεολαία, Pe. 672. Su. 695.

νέον, Pr. 35. 389. 954. Ag. 1634.

νεοπαθής, Eu. 517.

νεόπτολις, Eu. 690.

νεόρρυτος, Ag. 1360.

νέος, Pr. 95. 149. 170. 233. 310

bis. 438. 941. 954. 959. Sep.

17. 333. 369. 376. 746. 1019.

Per. 13. 668. 746. 784 bis.

1015 bis. Agam. 85. 285. 489.

678. 1110. 1227. 1489. Ch.

11. 164. 169. 755. 839. Eum.

150. 162. 204. 360. 493. 724.

734. 781. 811. 863. 885. Sup.

66. 346. 360. 472. 720. 957.

1023.

νεοσπαδής, Eu. 42.

νεόσπορος, Eu. 662.

νεοσπός, Se. 509. Agam. 834. Ch.

254. 499.

νεότομος, Ch. 23.

νεότροφος, Ag. 733.

νεοχμὸς, Pr. 150. Pe. 695.

νείω, Su. 543.

- ἰέρθην, Prom. 152. Per. 641. Ch. 38.
 ἰέρτερος, Pe. 621. 624. Ag. 1626. Ch. 13. 403.
 ἰεῦμα, Su. 378.
 ἰεφίλη, Se. 235.
 ἰέφος, Su. 787. 800.
 ἰίω, Ag. 343.
 ἰῶς, pro ἰαός, Pe. 812.
 ἰηδύς, Ch. 755. Eu. 138. 668.
 ἰήσις, Pe. 279. 336. Sup. 3. 727. 833.
 ἰήτης, Se. 466.
 ἰηλιῶς, Ch. 240.
 ἰηλῆς, Pr. 42.
 ἰημιετής, Pe. 246.
 ἰήνιμος, Ag. 575. 749.
 ἰήπιος, Pr. 442.
 ἰησιώτης, Pe. 390.
 ἰῆσος, Per. 307. 309. 368. 447. 451. 458. 599. 881. Ag. 292.
 ἰῆσις, Pr. 575. 601. Ag. 201. 339. 1026. 1630. Ch. 248.
 ἰηδύς, vide ἰαύς.
 ἰηφάλιος, Eu. 107.
 ἰηκάω, Se. 520. Pe. 147. 310. Ag. 123. 143. 167. 299. 322. 350. 583. 592. 921. 950. 1432. Ch. 681. 980 bis. 903. 1023. 1052. Eum. 88. 133. 435. 725. 744. 798. 977. Su. 241. 1012.
 ἰίκη, Sept. 722. Agam. 863. 951. 1387. Ch. 476. 868. 1017. Eu. 906. 1012.
 ἰηηφόρος, Ch. 146. Eu. 480. 780.
 ἰήκος, Su. 958.
 ἰήτος, Ch. 617.
 ἰηφάς, Pr. 992. Se. 218.
 ἰήφω, Se. 219.
 ἰημάς, Pr. 708. Su. 292.
 ἰήμευμα, Ag. 1425.
 ἰημίζω, Per. 169. 498. Ag. 1055. Ch. 99. 799. 1003. Eum. 32. 426.
 ἰήμιμος, Se. 340. Pe. 861.
 ἰήμισμα, Se. 275.
 ἰήμος, Pr. 150. 403. 577. Se. 961. Agam. 320. 603. 1151. 1162. 1216. Ch. 91. 148. 398. 422. 821. 990. Eum. 92. 451. 696. 781. 811. Sup. 72. 228. 249. 393. 395. 681.
 ἰόος, Pr. 163. 392. Ch. 740.
 ἰοσίω, Pr. 378. 384. 697. 977.
 ἰόσημα, Pr. 225. 686. 977.
 ἰόσος, Prom. 249. 384. 472. 477. 482. 598. 607. 633. 923. 976. 1068. Pe. 752. Ag. 551. 844. 859. 1012. 1026. Ch. 67. 277. 280. Eu. 482. 946. Sup. 570. 595. 692.
 ἰόσιμος, Per. 261. 799. Ag. 351. 627. 1247.
 ἰόσος, Per. 8. 863. 938. Ag. 821. 998.
 ἰοσφίζα, Sept. 990. Ch. 436. 489. 618. Eu. 211.
 ἰόσφι, Su. 247.
 ἰότιος, Pr. 401.
 ἰότος, humor, Ag. 1400.
 ἰοθετώ, Pr. 264.
 ἰοθήτημα, Pe. 832.
 ἰῶς, Se. 628.
 ἰύκτερος, Pr. 796. Sept. 373. Per. 176. Ag. 4.
 ἰυκτηγορέω, Se. 29.
 ἰυκτηρεφής, Ag. 468.
 ἰυκτίπλαγκτος, Ag. 12. 338. Ch. 522. 749.
 ἰυκτίσιμος, Eu. 108.
 ἰυκτίφοιτος, Pr. 658.
 ἰυκτιφροῦρητος, Pr. 860.
 ἰύμφη, Ag. 1188. Eu. 22.
 ἰυμφικός, Ch. 69.
 ἰύμφιος, Se. 763.
 ἰυμφόκλαυτος, Ag. 758.
 ἰυμφότιμος, Ag. 714.
 ἰῦν, Pr. 47. 61. 64. 76. 82. 151. 157. 253. 275. 279. 313. 325. 332. 363. 470. 506. 593. 702. 739. 754. 914. 919. 957. 996. Se. 10. 21. 24. 102. 197. 252. 423. 661. 711. 714. 796. 813. Per. 184. 329. 405. 435. 532. 547. 714. 745. 798. 803. 897. 905. 924. 1045. 1053. 1055.

1071. Ag. 8. 20. 67. 100. 287.
517. 521. 541. 559. 600. 607.
680. 814. 827. 860. 904. 914.
1039. 1121. 1169. 1284. 1347.
1421. 1467. 1484. 1549. 1587.
Ch. 56. 115. 130. 212. 223.
261. 330. 684. 694. 696. 721.
723 bis. 724. 761. 768. 772.
781. 859. 883. 908. 976. 993.
1014 bis. 1034. 1073. Eum.
30. 67. 116. 252. 287. 409.
493. 749. 767. 771. 1046.
1050. Su. 41. 51. 54. 180. 186.
215. 220. 229. 324. 517. 658.
737. 1067.
νῆξ, Pr. 24. Sept. 396. 406. 409.
Per. 200. 301. 357. 378. 384.
428. 495. 518. Ag. 22. 363.
662. Ch. 63. 68. 286. 658.
815. Eu. 323. 419. 748. 796.
826. 848. 881. 1036. Su. 776.
777.
νύχιος, Pe. 957. Agam. 597. Ch.
726.
νωθής, Pr. 62.
νωμάω, Se. 3. 25. 548. Per. 321.
Ag. 791. Ch. 161. 283.
νώπιμος, Pe. 1008.
νωτίζω, Ag. 294.
νώτος, Pr. 430. Su. 95.

Ξ.

- ΞΑΝΘΗΣ, Pe. 1000.
ξανθός, Pe. 619.
ξείνος, vide ξίνος.
ξενικός, Su. 626.
ξείνος, Agam. 61. 370. 409. 757.
1599. Su. 635. 680.
ξίνος, Pr. 689. 715. Se. 733. 931.
949. Agam. 959. 1071. 1102.
1308. 1324. Ch. 218. 558.
560. 573. 655. 660. 666. 672.
678. 682. 698. 701 bis. 708.
728. 732. 739. 840. 848. 1002.
Eum. 202. 270. 412. 439. 663
bis. 683. 751. Sup. 203. 210.
285. 500. 509. 709. 924.
ξινότιμος, Eu. 550.
ξινόω, Ch. 700. Su. 934.
Ξέρξης, Pe. 5. 144. 156. 199. 299.
341. 356. 465. 550. 551. 552.
720. 736. 756. 784. 834. 926.
ξηρός, Se. 702.
ξηροφόρος, Ch. 582.
ξηροδότητος, Ag. 1537. Ch. 727.
ξίφος, Pr. 862. Ag. 1360. 1660.
Ch. 637. 1011. Eu. 42.
ξιφυλλός, Eu. 595.
ξουθός, Ag. 1151.
ξυλουργία, Pr. 450.
ξύν, composita cum hac voce
quærantur in σύν.
ξυνή, Su. 372.
ξυνός, Se. 76.
ξυρός, Ch. 883.

Ο.

- ὍΑ', heu, Per. 116. 122. 570.
574. 579. 583.
ὄβριμάλα, Ag. 147.
ὄγκα, Se. 170. 493. 507.
ὄδηγίω, Pr. 727.
ὄδιος, Ag. 104. 165.
ὄδισμα, Pe. 71.
ὄδμη, Pr. 115.
ὄδοιπός, Ag. 910.
ὄδος, Pr. 334. 705. 950. Sept. 37.
341. 720. Ag. 80. 1163. Ch.
20. 676. Eu. 773. 992. 1045.
Su. 724.
ὄδω, Pr. 497. 812. Ag. 184.
ὄδυνάω, Ch. 372.
ὄδυνη, Eu. 846. 879. Su. 572.
ὄδυσμα, Ch. 506.
ὄδυμμός, Pr. 33.
ὄδυρομαι, Pr. 271. 643. Sup. 662.
Pe. 584.
ὄδυρσιός, Ag. 850.
ὄζω, Ag. 1319.

ὄθεν, Pr. 645. Pe. 824. Eu. 216.
 936. Su. 16.
 ὄθι, Su. 139.
 ὄϊα, Pr. 604. Su. 110.
 διακονόμοι, Pr. 149.
 διακοστροφίω, Pe. 769.
 διακοσρόφος, Pr. 514. Se. 62.
 ὄιαξ, Se. 3. Ag. 672. 811. Sup.
 725.
 ὄιβάρης, Pe. 989.
 ὄιγω, Pr. 612. Ch. 69.
 ὄιδιπόδης, Se. 731. 892. 1063.
 ὄιδίπυς, Sep. 209. 378. 660. 683.
 715. 758. 781. 807. 813. 839.
 984. 996.
 ὄιζύς, Ag. 765. 1470. Eum. 896.
 Su. 882.
 ὄικαδι, Ag. 1346.
 ὄικεῖος, Pr. 396. Ag. 1229. Ch.
 673.
 ὄικέτης, Ag. 742. Ch. 735.
 ὄικίω, Pr. 714. 805. Agam. 1243.
 Eu. 194. 657. 841. 874. Eum.
 761. Su. 968. 1018.
 ὄικησις, Su. 1016.
 ὄικηστῆρ, Se. 19.
 ὄικῆτωρ, Pr. 351. Su. 959.
 ὄϊκλειδης, Se. 388.
 ὄϊκλειδς, Se. 615.
 ὄικοθεν, Su. 395.
 ὄικονόμος, Ag. 160.
 ὄικος, Pr. 387. Se. 196. Per. 524.
 835. 865. Ag. 18. 35. 37. 137.
 165. 245. 351. 437. 741. 770.
 876. 970. 1490. 1533. 1541.
 1563. Ch. 74. 577. 717. 763.
 862. 934. 962. Eu. 239. 420.
 455. 462. 754. 898. 1047.
 ὄικυρίω, Ag. 818.
 ὄικυρός, Ag. 1234. 1635.
 ὄικοφύλαξ, Su. 27.
 ὄικτεῖω, Pr. 352. Pe. 198. Agam.
 1250. 1330. 1339. Ch. 500.
 Su. 217.
 ὄικτιζῶ, Pr. 68. 685. Eu. 518. Su.
 647. 1039.
 ὄικτισμός, Eu. 189.
 ὄικτος, Pr. 239. Se. 51. Ch. 409.

Eum. 518. Supp. 60. 66. 391.
 495.
 ὄικτρός, Pr. 238. 434. Sept. 327.
 Su. 60. 63.
 ὄικτρῶς, Pe. 444. 690.
 ὄιμαι, Pr. 757. 967. Se. 675. 870.
 Ag. 329. 1530.
 ὄιμοί, Pe. 1050. Ag. 1234. Ch.
 432. 875 bis. 876.
 ὄιμος, Pr. 2. 394.
 ὄιμωγή, Pe. 426.
 ὄιμωγμα, Sep. 8. 1031. Ag. 1355.
 1375. 1393.
 ὄιμῶζω, Ag. 1608.
 ὄινος, Ag. 980. Eu. 721.
 ὄινοψ, Se. 510.
 ὄινώω, Su. 414.
 ὄιοβενκόλος, Su. 310.
 ὄιομαι, Prom. 208. 268. Pe. 751.
 Ch. 756. Eu. 473.
 ὄιος, Prom. 41. 92. 93. 141. 306.
 476. 702. 907. 1014. Se. 262.
 639. Per. 21. 267. 647. 653.
 728. 735. 762. 870. 884. 962.
 1012. 1013. Agam. 134. 407.
 573. 616. 1151. 1237. 1265.
 Ch. 200. Eum. 191. 669. 705.
 953.
 ὄίοσπερ, Ag. 1055.
 ὄίοσσε, Pr. 84. 107.
 ὄίοφρων, Su. 802.
 ὄϊσοδέγμων, Pe. 1025.
 ὄισγράω, Pr. 835.
 ὄισρήλατος, Pr. 582.
 ὄισροδίνης, Pr. 591.
 ὄιστροδόντης, Su. 582.
 ὄιστροδότος, Su. 17.
 ὄιστροπληξ, Pr. 682.
 ὄιστρος, Pr. 569. 878. Supp. 314.
 550.
 ὄιχομαι, Per. 1. 13. 60. 178. 252.
 546. 919. Ag. 180. 666. Ch.
 634. 774. Eu. 111. 118. 122.
 147. 263. Su. 793.
 ὄιωνόθετος, Ag. 56.
 ὄιωνοκτόνος, Ag. 572.
 ὄιωνοπόλος, Su. 59.
 ὄιωνός, Prom. 125. 281. 286. 395.

487. Sept. 24. 1028. Agam. 114.
 ἀκνέω, Pr. 629.
 ἄκνος, Se. 54. Ag. 1018.
 ἀκρυόεις, Pr. 281. Se. 306.
 ἀλβίζω, Ag. 937.
 ἄλβιος, Ag. 950. Su. 535.
 ἄλβος, Se. 777. Pe. 164. 252. 711. 758. 828. Ag. 479. 762. 846. Ch. 865. Eu. 520. 566.
 ἀλέθριος, Se. 204. 710. Ag. 1165. Ch. 695. 952.
 ἄλεθρος, Ch. 862. Eu. 938.
 ἄλεω, Pr. 566.
 ἀλιγοδρανή, Pr. 550.
 ὀλίγος, Se. 768. Pe. 330.
 ἄλη, Su. 891.
 ἄλλυμι, Pr. 397. Sept. 337. 427. 458. 558. 573. 610. 709. 837. 1064. Pe. 255. 446. 461. 534. 730. 1021. 1080. Ag. 54. 354. 497. 681. 1026. 1176. 1338. 1376. 1466. 1475. 1611. Ch. 150. 151. 386. 436. 888. 1006. 1071. Eu. 148. 568. Sup. 37. 69. 790. 849 bis. 872. 874.
 ἀλολυγμός, Sep. 274. Ag. 28. 604. Ch. 384.
 ἀλολύσσω, Eu. 1046. 1050.
 ἄλος, Pr. 556. Se. 219. 774. 994 bis. 1002 bis. Pe. 967.
 ἄλος, Su. 853.
 Ὀλύμπιος, Ch. 782. Eum. 73. 621. 667. Su. 168. 988. 1021.
 Ὀλυμπος, Pr. 149.
 ὄμαιμος, Se. 687. 947. Eum. 212. 608. 656. Su. 233. 407. 458. 483. 660.
 ὄμαίμων, Se. 357. 421.
 ὄμαλός, Pr. 900.
 ὄμαρτίω, Pr. 679. Sep. 1030. Eu. 339.
 ὄμαυλία, Ch. 597.
 ὄμβριμος, Se. 800. Ag. 1420.
 ὄμβροπτερος, Ag. 665.
 ὄμβρος, Ag. 1542.
 ὄμβροφόρος, Su. 36.
 ὄμγγυεις, Ag. 4. Ch. 8.
 ὄμιλέω, Pe. 755. Eu. 723.
 ὄμιλητός, Se. 195.
 ὄμιλία, Pr. 39. Se. 605. Ag. 848. Eu. 57. 409. 714. 969. 1033.
 ὄμιλος, Pr. 417. Se. 35. Pe. 123. 1034. Su. 242. 275. 360. 1000.
 ὄμίχλη, Pr. 145.
 ὄμμα, Pr. 69. 356. 572. 655. 794. 881. 902. Sep. 234. 365. 536. 543. 629. 702. 790. Per. 81. 169. 428. 606. 821. Ag. 248. 279. 427. 1437. Ch. 97. 124. 183. 236. 669. 736. 809. 815. 1058. Eu. 54. 104. 410. 973. 1028. Su. 207. 218. 414. 724. 821. 956. 1011.
 ὄμματσοστέρης, Eu. 943.
 ὄμματάω, Ch. 854. Su. 476.
 ὄμνυμι, Se. 535. Ag. 1299.
 ὄμοδέμιμος, Ag. 1117.
 ὄμοιοπριπής, Ag. 802.
 ὄμοιος, Pr. 78. Se. 684. Ag. 618. 1248. 1320. 1413. 1432. Ch. 204. 255. 496. Eu. 240. 413. Su. 444. 506.
 ὄμοίως, Pe. 214. Ag. 67. Ch. 318. 335. 707. 918. Eu. 278. 359. 527.
 ὄμολαῖς, Se. 576.
 ὄμοπάτριος, Pr. 560.
 ὄμόπτερος, Per. 559. (de velis navis) Ch. 172. Su. 232.
 ὄμόσπλαγγος, Se. 895.
 ὄμόσπορος, Se. 810. 826. 938. 939. Ag. 1518. Ch. 240.
 ὄμόςσολος, Su. 505.
 ὄμότειχος, Ag. 1013.
 ὄμῆ, Pe. 401. 426. 1047. Agam. 1162. 1334. Ch. 500. 820. Eu. 286.
 ὄμόφινος, Ag. 166.
 ὄμφαλός, Eu. 166.
 ὄμφαξ, Ag. 979.
 ὄμφῆ, Su. 815.
 ὄμάμοστα, vide ὄμνυμι.
 ὄμάνυμος, Se. 992.
 ὄμῶς, Eu. 391. 695.
 ὄμως, Pr. 735. Se. 626. 718. 816.

- Per. 254. 293. 295. 521. 693.
842. Ag. 603. 1264. Ch. 113.
933. Eum. 74. 476. 478. 487.
738. Su. 487. 738.
- ἄνας, Ag. 82. Ch. 524. Eu. 116.
131. Su. 895 bis.
- ἀνιδίξω, Ch. 917.
- ἀνιδος, Se. 388. 545. Pe. 759. Ag.
1569 bis. Ch. 493. Eum. 97.
135. 155.
- ἀνείρατα, vide ἀνείρον.
- ἀνείρομαντις, Ch. 31.
- ἀνείρον, ἀνείρος, Pr. 447. 484. 656.
658. Pe. 176. Agam. 13. 282.
500. 990. 1227. Ch. 35. 521.
529, 539. 548. 929. Eu. 155.
- ἀνείροφαντος, Ag. 429.
- ἀνήσιμος, Eu. 927.
- ἀνσις, Ag. 358.
- ἀνομα, Pr. 210. 595. Se. 583. 584.
Pe. 284. Eu. 8. Su. 324. 326.
882. 995.
- ἀνομάζω, Pr. 598. Ag. 690.
- ἀνοτάζω, Su. 11.
- ἀνυξ, Ch. 23.
- ἀξος, Ag. 330.
- ἀξυβόας, Ag. 57.
- ἀξύγοος, Se. 326.
- ἀξύθυμος, Eu. 708.
- ἀξυκάρδιος, Se. 913.
- ἀξυμήνιτος, Eu. 475.
- ἀξύμολπος, Se. 1031.
- ἀξυπευκῆς, Ch. 638.
- ἀξύπρωρος, Pr. 424.
- ἀξύς, Se. 961. Pe. 1063. Agam.
1398. Eu. 129.
- ἀξύστομος, Pr. 675. 802.
- ἀξύχειρ, Ch. 21.
- ἀπαδός, Ag. 436. Su. 992. 1029.
- ἀπάξω, Pr. 8. 30. 252. Sept. 262.
498. Pe. 764. Eu. 533. 625.
- ἀπάων, Ch. 767. Su. 501. 961.
- ἀπη, Dor. ὄπα, Pr. 566. 588. 639.
874. 905. Ag. 67. 1541. Ch.
1021.
- ἀπισθιν, Pe. 1006.
- ἀπισθόπους, Ch. 711.
- ἀπλίξω, Se. 439. Ch. 542.
- ἀπλισμός, Ag. 413.
- ἀπλίτης, Se. 472. 723.
- ἄπλον, Sept. 123. 513. Per. 379.
457.
- ἄποι, Se. 665. Pe. 459. Ag. 1520.
Su. 612.
- ἄποιος, Pr. 474. Eu. 906.
- ἀποϊόσπερ, Ch. 667.
- ἀπόσος, Pr. 121. 411. Sept. 738.
876. 934.
- ἄπότιρος, Su. 442.
- ἄπυ, Se. 1011. Ch. 580. Eu. 277.
301. 426. 520. Sup. 978.
- ἄπτῆς, Su. 193.
- ἄπτομαι, Pr. 22. 997. Eum. 57.
269. Su. 913.
- ἄπτῆς, Ag. 1106.
- ἄπῶρα, Su. 1005. 1022.
- ἄπῶς, Pr. 68. 228. 374. 462. 547.
641. 748. 823. 874. 939. 1000.
Se. 20. Pe. 198. 450. 667. Ag.
109. 609. 614. 856. 999. 1359.
1380. 1656. Ch. 190. 194.
263. 578. 733. 873. 878. Eu.
298. 576. 584. 594. 673. 1033.
Sup. 241. 246. 286. 298. 415.
458. 474. 844.
- ἄπῶς ποδῶν, Su. 844.
- ἄρα, Pr. 69. 70. 119. 259. 307.
323. 382. 437. 613. 675. 905.
950. 996. Sep. 560. 980. 994.
1002. Pe. 188. 198. 205. 465.
825. 1023. 1024 bis. Ag. 433.
502. 668. 692. 903. 1226.
1363. 1418. 1606. 1632 bis.
Ch. 166. 223. 225. 283. 291.
729. 924. 1034. 1061 bis. Eu.
40. 67. 103. 110. 254 bis. 409.
414. 655. 748. 764. 994. Sup.
188. 226. 309. 359. 721. 733.
820. 837.
- ἀργάω, Ch. 452.
- ἀργή, Pr. 80. 190. 315. 378. 679.
Se. 684. Agam. 71. 233. Ch.
324. 835. Eu. 851. 940. 984.
Su. 195. 770.
- ἀργια, τὰ, Se. 186.
- ἀργημα, Ch. 424. 797.

- ὀρέγω, Ag. 1120.
 ὄρειος, Ag. 506.
 ὄρεισκος, Se. 538.
 ὄρειστος, Agam. 888. 1655. 1676.
 Ch. 113. 129. 134. 136. 175.
 192. 215. 222. 680. 694. 719.
 729. 747. 760. 774. 841. 867.
 933. Eu. 122. 221. 626. 738.
 744. 822.
 ὀρθιάζω, Pe. 689.
 ὄρθιον, Pe. 389.
 ὄρθιος, Se. 570. Agam. 1162. Ch.
 749.
 ὀρθόβελος, Pr. 18.
 ὀρθοδαής, Ag. 1031.
 ὀρθοδίκαιος, Eu. 997.
 ὀρθόθριξ, Ch. 30.
 ὀρθομαντεία, Ag. 1224.
 ὀρθονόμος, Eu. 966.
 ὄρθος, Ch. 494. Eu. 294. 319.
 ὀρθοστάθην, Pr. 32.
 ὄρθών, Se. 235. Agam. 1484. Ch.
 582. 771. Eu. 711. 754. 775.
 900. Su. 681. 922.
 ὀρθώνυμος, Ag. 708.
 ὄρθῶς, Pr. 999. Se. 411. 835. 879.
 Ch. 524. Eu. 587. 660. 751.
 ὄρίζω, Ch. 927. Suppl. 264. 399.
 555.
 ὄρκάτη, Se. 352.
 ὄρκιον, Ag. 1440. Eu. 486.
 ὄρκος, Ag. 1207. 1299. 1577. Ch.
 977. Eu. 218. 432. 435. 492.
 624. 683. 713.
 ὄρκωμα, Eu. 489. 771.
 ὄρκωμοτή, Se. 46. Eu. 767.
 ὄρμαινω, Se. 400. Ag. 1397.
 ὄρμάω, Pr. 337. 393. Se. 31. Pe.
 151. 394. 503. Ch. 941. Eu.
 93. 1032. Su. 428.
 ὄρμίζω, Ch. 527.
 ὄρμος, Ag. 674. Ch. 615. Suppl.
 772. 729.
 ὄρμις, Se. 26. 603. Ag. 113. 164.
 402. 1325. Eu. 869. Su. 220.
 234 bis. 808.
 ὄρτυμι, Se. 89. 425.
 ὄροθύω, Pr. 200.
- ὄρος, Pr. 718. 810. Pe. 494. Ag.
 311. Su. 266. 560.
 ὄρος, Pr. 667. 789. Ag. 494. 1163.
 Eu. 944. Su. 266.
 ὄρέω, Ag. 835. Eu. 113.
 ὄροφος, Su. 658.
 ὄρολοπείω, Pe. 10.
 ὄρτάλιχος, Ag. 54.
 ὄρφεύς, Ag. 1638.
 ὄρφαϊός, Ag. 21.
 ὄρχαμος, Pe. 129.
 ὄρχίομαι, Ch. 165.
 ὄρχησμός, Eu. 373.
 ὄρω, Se. 87. 119. Per. 496. Ag.
 662. 996.
 ὄς, pro ἰός, Se. 647.
 ὄσιος, Pr. 529. Se. 1018. Agam.
 788. Ch. 376. Su. 28. 409.
 ὄσμη, Eu. 253.
 ὄσον, ὄσος, Pr. 523. 786. 851. 926.
 975. Sept. 315. 781. Pe. 167.
 508. 866. Ag. 380. Ch. 770.
 Eu. 622. 746. 860. Su. 890.
 ὄσοσπερ, Pe. 423. 441. Ag. 869.
 ὄσσοσ, Prom. 144. 399. 680. Pe.
 1069. Ag. 477.
 ὄσφύς, Pr. 496.
 ὄταν, Pr. 189. 258. 743. 789. Pe.
 450. 601. 603. 744. Ag. 7. 16.
 647. 775. 979. 1327. Ch. 413.
 825. 966. Eu. 356.
 ὄτι, Se. 711. Su. 638.
 ὄτλος, Se. 18.
 ὄτοτοι, Ag. 1266.
 ὄτοτοτοῖ, Pe. 921. Ch. 869. Supp.
 896.
 ὄτοτοτοτοῖ, Per. 1048. 1056. 1081.
 1085. Su. 905.
 ὄτοτοτοτοτοτοῖ, Ch. 156.
 ὄτοτύζω, Ch. 325.
 ὄτρύνω, Se. 732. Ag. 312.
 ὄττοβίω, Pr. 576.
 ὄττοβος, Se. 153. 210.
 ὄττοτοτοῖ, Pe. 268. 274.
 ὕδαμῆ, Pr. 256. 340. Pe. 385.
 ὕδαμῆ, Pe. 498. Suppl. 333. 451.
 480.
 ὕδαμῶς, Pr. 521. Per. 162. 240.

718. Ag. 933. Ch. 188. 840.
 Su. 288. 933, 1005.
 ἔδα, Pe. 163. Ag. 512. Su. 1037.
 ἔδειπτοι, Ag. 1148.
 ἔδειπν, Prom. 320. Pe. 762. 816.
 Ag. 304.
 ἔειπτι, Ag. 336. 1187. 1192. Eu.
 509.
 ἔλόμενος, vide ἔλλυμι.
 ἔλον, Ch. 898.
 ἔμδος, pro ὁ ἔμδος, vide ἔμδος.
 ἔποτι, Pr. 174. 553. 689 bis. Se.
 657. Ag. 1053. 1067. 1195.
 Eu. 132. 564. 860.
 ἔπω, Pr. 981. Se. 520. Pe. 647.
 Ag. 687. 1121. Ch. 775.
 ἔπώποτι, Eu. 619.
 ἔρανος, Pr. 164. 429. 1048. Per.
 574. Ag. 90. Su. 815.
 ἔρανομήκης, Ag. 92.
 ἔρανόνομος, Su. 172.
 ἔρανος, Pr. 205. 349. 896. Se. 394.
 407. 448. Per. 499. Ag. 669.
 Eu. 908. Su. 222.
 ἔρανοῦχος, Ch. 960.
 ἔρίζω, Pe. 604. Ch. 315.
 ἔριος, Ch. 812. 819. Su. 602.
 ἔρος, Se. 696. 860. Pe. 481.
 ἔς, Se. 25. Pe. 607. Ch. 54. 449.
 ἔτάζω, Ag. 1353.
 ἔτιδανός, Se. 367.
 ἔτιπν, Pe. 179.
 ἔτω, Sept. 1020. 1028. Per. 554.
 Ag. 60. 128. 1389. 1397. 1619.
 Ch. 250. 481. 502. Eum. 100.
 456. 742. 1049. Su. 342. 778.
 ἔτως, Pr. 195. 289. 969. Se. 428.
 532. 817. 818. 1064. Pe. 170.
 Agam. 624. 959. 1297. 1453.
 1611. Ch. 366. 451. 550. 565.
 Su. 984.
 ὀφείλω, Pr. 48. 984. Pe. 918. Ch.
 308.
 ὀφείλω, Se. 199. 255.
 ὀφείλος, Su. 745.
 ὀφθαλμός, Se. 67. 396. 409. Per.
 150. 168. 985. Ch. 572. 934.
 Eu. 34.

ὀφθαλμώρυχος, Eu. 186.
 ὄφρις, Se. 501. Ch. 542. 928. Eu.
 181. Su. 902.
 ὄφρω, Ag. 543.
 ὄφρα, Ch. 358. Eu. 339.
 ὄφρυς, Ch. 283.
 ὄχρειώ, Ag. 876.
 ὄχρειω, Pr. 143.
 ὄχημα, Pr. 467. Pe. 609. Su. 191.
 ὄχθη, Pr. 809. Se. 398.
 ὄχθος, Pe. 467. 649. 662. Agam.
 1170. Ch. 4. 954.
 ὄχλιώ, Pr. 1000.
 ὄχλος, Pr. 826. Se. 240. Per. 42.
 960. Su. 190.
 ὄχμάζω, Pr. 5. 619.
 ὄχος, Pr. 135. 709. Agam. 1079.
 Eu. 408. Su. 33.
 ὄχυρός, Pe. 78. Ag. 44. Su. 308.
 ὄψ, Su. 62.
 ὄψανοι, Ch. 532.
 ὄψι, Ag. 1434.
 ὄψιγνος, Su. 366.
 ὄψιχοιτος, Ag. 898.
 ὄψις, Pr. 646. Se. 717. Per. 48.
 53. 183. 518. Agam. 435. Ch.
 213. Su. 181. 576. 1066.

Π.

ΠΑ, vide πῆ.
 Παγγαῖος, Pe. 494.
 παγή, Ag. 831.
 παγκαίνοτος, Ag. 969.
 παγκακώς, Se. 558. Pe. 282. Ch.
 738.
 πάγκλαυτος, Se. 374. Pe. 824.
 παγκλησία, Ch. 484.
 πάγκοινοτος, Se. 614. Ch. 456.
 παγκρατής, Pr. 389. Se. 261. 263.
 Ag. 1657. Eu. 921. Su. 823.
 παγκρότως, Su. 731.
 πάγος, Prom. 20. 117. 130. 270.
 Ag. 343. Eum. 688. 693. Su.
 197.

- πάγγελκος*, Se. 597.
πάγχυ, Se. 647.
πάθος, Pr. 702. Se. 857. Pe. 254.
 292. 294. 436. Ag. 185. 542.
 678. 902. 1146. 1185. 1219.
 Choeph. 514. 545. 976. 1009.
 1016. 1070. Eum. 121. 145.
 500. Su. 117. 1047.
παιάν, Se. 641. 875. Pe. 393. Ag.
 654. Ch. 149.
Παιάν, Ag. 151.
παιδία, Se. 18.
παιδιά, Pr. 314.
παιδίος, Ag. 1251. 1602.
παιδῖος, Ag. 487.
παιδολίτρης, Se. 732.
παιδολύμης, Ch. 603.
παιδόμορος, Ch. 1068.
παιδοτρῶτος, Eu. 499.
παίζω, Su. 691.
παῖς, Pr. 18. 139. 185. 579. 652.
 767. 772. 864. 985. 986. Sep.
 317. 668. 798. 936. Per. 177.
 189. 197. 211. 227. 233. 352.
 356. 402. 404. 473. 476. 529.
 579. 611. 719. 741. 746. 753.
 768. 775. 784. 836. 849. 852.
 987. Ag. 50. 60. 81. 285. 336.
 402. 886. 1049. 1228. 1426.
 1441. Ch. 189. 262. 370. 377.
 476. 503. 527. 606. 651 bis.
 652 bis. 753. 757. 811. 896.
 Eu. 6. 13. 69. 149. 188. 667.
 838. 1014. 1030. 1036. Supp.
 10. 67. 178. 184. 271. 311.
 345. 392. 441. 483. 589. 608.
 899. 908. 912. 935. 987.
παίω, Pr. 884. Se. 968. Pe. 397.
 409. 416. 426. 463. Ag. 1015.
 1393. Ch. 182.
Παιών, Ag. 1257.
Παίων, Agam. 99. Ch. 341. Su.
 265.
παιωνίζω, Se. 274.
παιώνιος, Pe. 607. Ag. 857. 1208.
 Su. 1074.
πάλαι, Prom. 844. 997. Pe. 290.
 Ag. 372. 529. 557. 596. 1194.
 1386. Ch. 213. 462. 801. Eu.
 454. Su. 269.
παλαιγενής, Pr. 220. 872. Se. 748.
 Ag. 1646. Eu. 173.
παλαιόν τὸ, Pe. 103.
παλαιός, Se. 333. 747. 808. Per.
 17. 158. 617. 705. Agam. 72.
 773. 1206. 1387. 1489. 1510.
 Ch. 169. 742. Eu. 69. 80. 397.
 724. 730. 781. 811. 886. Su.
 273. 547. 1028.
παλαιόφρων, Eum. 841. 874. Sup.
 601.
πάλαισμα, Ag. 63. Eu. 592. 779.
παλαιστής, Pr. 919. Ag. 1215.
παλαιότερος, Ch. 648.
παλαιόφατος, Se. 772. Agam. 759.
 Su. 541.
παλαίχθων, Se. 106.
Παλαίχθων, Su. 258. 352.
παλάμη, Pr. 166. Su. 872.
παλαμναῖος, Eu. 451.
πάλη, Ch. 866.
παλίκοτος, Agam. 580. 872. 883.
 Su. 381.
παλιμμήκης, Ag. 204.
παλίπλαγκτος, Pr. 837.
παλίποινος, Ch. 791.
πάλην, Pr. 25. 387. 853. 961. Se.
 619. 1048. Pe. 333. 610. Ag.
 327. 352. 525. 610. 627. 688.
 862. 1029. 1370. 1596. Ch.
 96. 256. 683. 972. Eum. 35.
 723. Su. 345. 861.
παλίροσος, Ag. 159.
παλινοστομείω, Se. 264.
παλίπονος, Ch. 159.
παλίτροπος, Ag. 787. Su. 180.
παλινοτυχής, Ag. 473.
παλίρροθος, Ag. 198.
πάλλαγμα, Su. 303.
Παλλάς, Se. 132. 507. Per. 347.
 Eu. 10. 21. 79. 224. 632. 670.
 757. 761. 775. 919. 1004.
 1020. 1048.
πάλλευκος, Eu. 353.
πάλλω, Ch. 408. 552. Sup. 576.
 792.

- πάλος, Sept. 55. 128. 382. 464.
 Pe. 781. Agam. 341. Eu. 32.
 745. 756.
 πάμβοτος, Su. 567.
 παμμάταιος, Ag. 395.
 πάμμαχος, Ag. 177.
 παμμήτωρ, Pr. 90.
 παμμιγής, Pe. 269.
 πάμμικτος, Pe. 53. 905.
 παμψήδη, Pe. 731.
 παμψησία, Se. 823.
 πάμπρεπος, Ag. 119.
 παμπρόσθης, Ag. 723.
 παμφαής, Pe. 614.
 πάμφθαρτος, Ch. 294.
 παμφίερος, Pe. 620.
 Πάμφυλος, Su. 561.
 Πάν, Pe. 449. Ag. 56.
 πάν, Ch. 875.
 πανάθλιος, Se. 977. Ch. 693.
 παναίολος, Pe. 638.
 παναίτιος, Ag. 1495. Eu. 200.
 παναληθής, Se. 728.
 παναληθῶς, Su. 89.
 παναλκῆς, Se. 172.
 πανάλωτος, Ag. 369.
 πανάρκετος, Ch. 67.
 πανδάκρυτος, Se. 660.
 πανδημει, Se. 302. Eu. 1042:
 πανδημία, Su. 615.
 πάνδικος, Se. 178.
 πανδίκως, Se. 676. Ch. 239. 679.
 Eu. 807. Su. 424.
 πανδοκίω, Se. 18.
 πάνδοκος, Se. 866. Ch. 660.
 πανεργέτης, Ag. 1495.
 πανήγυρις, Se. 226. Ag. 854.
 πανήμερος, Pr. 1023.
 πάνυχος, Pe. 382.
 πανόδυρτος, Pe. 945. 949.
 παιοῖζυς, Ch. 47.
 πάνολβος, Su. 590.
 πανομιλεί, Se. 302.
 πάνοπλος, Se. 59.
 πανόπτης, Pr. 91. Eu. 1048. Sup.
 310.
 πανεργία, Se. 609.
 παιῆργος, Ch. 381.
 πανσίληνος, Se. 395.
 πάνσοφος, Su. 324.
 παντάλας, Pe. 640.
 πανταρκῆς, Pe. 857.
 πανταχῆ, Pr. 198. Per. 225. Eu.
 472.
 παντελής, Se. 120. Ch. 558. 965.
 Su. 609.
 παντελῶς, Pr. 439. 910.
 παντευχία, Se. 31.
 πάντεχος, Pr. 7.
 πάντη, Eu. 970. Su. 91.
 παντοδαπός, Se. 363.
 πάντοθεν, Ag. 1379.
 πάντολμος, Se. 677. Ch. 428. 595.
 παντομισῆς, Eu. 647.
 παντόπτης, Su. 145.
 παντόσιμος, Eu. 640.
 παντότολμος, Ag. 229. 1246.
 παντόφρυτος, Eu. 557.
 πάντροπος, Se. 962.
 πάντροφος, Se. 300.
 πάντως, Prom. 16. 333. 637. 942.
 1052. Se. 120. Per. 691. Eu.
 729.
 πάνυ, Pe. 929. Agam. 1465. Ch.
 861.
 πανάλεθρος, Se. 71. 940. Per. 562.
 Ag. 544. Ch. 934. Eum. 555.
 Su. 419.
 πανάλης, Se. 558. Pe. 734. Supp.
 102.
 πάνωρος, Su. 698.
 πάομαι, Se. 1044. Ag. 844. Ch.
 189.
 παπαῖ, Per. 1036 quater. 1037.
 Ag. 1123 bis. 1265. Eu. 262.
 παπταίνω, Pr. 334. 1033.
 πάρα, pro πάριστι, Pr. 54. 759.
 Se. 362. 820. Per. 167. 287.
 471. 619. Agam. 1612. 1678.
 Eu. 410. 431. Su. 1016. 1081.
 παραβαίνω, Ag. 59. 798. Eu. 771.
 παραβασία, Se. 749.
 παράβατος, Su. 1056.
 παραγγίλλω, Pe. 469. Agam. 297.
 302. 324.
 παραγγίλημα, Ag. 488.

παραγίνομαι, Eu. 320.
 παράγω, Pe. 98.
 παραθίλω, Ag. 71.
 παραίβαθης, Eu. 556.
 παραίνεις, Eu. 710.
 παραινέω, Pr. 264. 307. Per. 224.
 Ch. 903.
 παραιτίομαι, Ch. 781. Su. 530.
 παραιτίος, Ch. 910.
 παρακαλέω, Pe. 380.
 παρακλίνω, Ag. 753.
 παρακοπή, Ag. 232. Eu. 380. 343.
 παράκοπος, Pr. 583.
 παράκτιος, Pr. 835.
 παράλιος, Pr. 575.
 παραλλαγή, Ag. 499.
 παραλλάσσω, Ag. 434.
 παραμιλέω, Se. 708. Eu. 300.
 παράμυσος, Ch. 465.
 παραμυθίομαι, Pr. 1062.
 παραμυκάομαι, Pr. 1081.
 παρανικάω, Ch. 599.
 παράνοια, Se. 762.
 παράνομος, Ag. 1464. Eu. 172.
 παραπαίω, Pr. 1055.
 παραπατάω, Eu. 731.
 παράρρησις, Su. 723.
 παράσημος, Ag. 790.
 παρασκιανάζω, Pr. 919. Sept. 446.
 Ag. 361. 1431. Ch. 1034.
 παρασκηνίω, Eu. 637.
 παρασκοπίω, Ag. 1261.
 παρασταδόν, Ch. 983.
 παραστατήν, Ag. 14. 886. 1088.
 1210.
 παραστάτης, Pe. 961.
 παραστίχω, Ch. 566.
 παρασύρω, Pr. 1064.
 παραυτά, Ag. 746.
 παραυτικά, Su. 774.
 παραφορά, Eu. 331. 344.
 παραφροσίω, Se. 812.
 παρβαίνω, vide παραβαίνω.
 παρβιά, Pr. 400. Su. 74.
 πάριμι, Pr. 26. 47. 98. 271. 314.
 321. 375. 392. 470. 817. 970.
 999. Se. 668. 809. 928. 1049.
 Per. 235. 266. 330. 391. 401.

414. 728. 827. 845. 903. 1054.
 Ag. 376. 421. 430. 1249. 1258.
 1363. Ch. 83. 89. 209. 251.
 418. 521. 568. 666. 697. 852.
 977. 987. 1014. Eu. 159. 166.
 261. 431. 667. 800. 867. 870.
 Su. 253. 606. 968. 970. 1046.
 παρεκβαίνω, Ch. 643.
 παρεξίημι, Pr. 554.
 παρείπω, Pr. 131.
 παρέρχομαι, Se. 774. Ch. 849. Su.
 1011.
 πάρευνος, Se. 1012.
 παρείχω, Per. 20. 210. 322. 328.
 Ag. 573. 1521. 1602. Eu. 958.
 παρηβάω, Ag. 994.
 παρηγορέω, Pr. 1000. Pe. 530. 647.
 Eu. 510.
 παρηγορία, Ag. 95.
 παρηγός, Se. 540. Ch. 22.
 πάρηξις, Ag. 565.
 παρηγός, Pr. 363.
 παρθενέομαι, Pr. 649.
 παρθενία, Pr. 897.
 παρθέσιος, Ag. 223. 237.
 Παρθενοπαῖος, Se. 553.
 παρθέσιος, Pr. 416. 590. 609. Sept.
 113. 177. 542. 668. Pe. 615.
 Eu. 1002. Su. 489. 1010.
 παρθενόσφαγος, Ag. 217.
 παρθενών, Pr. 647.
 Πάρθειος, Pe. 989.
 παρήμι, Pr. 818. Ag. 299. 952.
 1093. Ch. 925. 1032.
 Πάρις, Ag. 407. 541. 721. 1165.
 παρίστημι, Pr. 216. Se. 493. 711.
 Pe. 197. Ag. 1062. Eum. 65.
 Su. 224.
 Παρνάσσιος, Ch. 953.
 Παρησσίς, Ch. 561.
 Παρησσός, Eu. 11.
 πάροιθε, πάροιθεν, Pr. 502. Pe. 180.
 471. 610. Ag. 176. 1381. Ch.
 389.
 πάροιθος, Pe. 871.
 παροιμία, Ag. 272.
 παρσίχομαι, Ag. 576. 577. Suppl.
 461. 746.

- πάρορσις*, Eu. 773.
πάρος, Pr. 404. Se. 430. 561. Ch. 365. Su. 373. 943.
Πάρος, Pe. 886.
παρ' ἑδν, *levi momento*, Eu. 850. 883.
παρυσία, Pe. 169. Ch. 669.
παροφότημα, Ag. 1456.
παρώνυμος, Eu. 8.
πᾶς, Prom. 101. 111. 120. 127. 138. 193. 215. 233. 273. 331. 354. 449. 455. 504. 505. 525. 610. 618. 628. 642. 656. 669. 735. 748. 786. 820. 822. 840. 934. 960. 974. 980. 993. 1005. 1032. 1085. 1090. Sept. 31. 112. 260. 307. 697. 876. 931. 934. 1004. 1008. Per. 12. 56. 61. 74. 126. 154. 172. 219. 229. 234. 246. 254. 255. 258. 260. 273. 278. 282. 294. 339. 353. 363. 371. 378. 379. 383. 387. 391. 395. 398. 400. 405. 410. 416. 422. 458. 466. 496. 516. 552. 585. 602. 605. 673. 680. 701. 711. 715. 718. 720. 731. 732. 745. 751. 765. 771. 773. 800. 836. 862. 959. 980. 985. Ag. 88. 131. 146. 172. 183. 242. 345. 428. 439. 523. 537. 591. 608. 618. 691. 791. 800. 904. 939. 1002. 1054. 1115. 1177. 1214. 1219. 1341. 1584. 1611. 1618. 1639. 1660. Ch. 70. 125. 168. 243. 258. 264. 293. 329. 432. 486. 518. 542. 642. 682. 785. 862. 939. 967. 970. 985. 1016. 1019. 1040. 1046. Eu. 52. 83. 110. 163. 192. 200. 249. 255. 275. 286. 291. 404. 411. 418. 445. 497. 505. 539. 541. 575. 653. 673. 679. 701. 740. 762. 834. 894. 896. 901. 933. 967. 968. 998. 1018. 1028. 1047. Sup. 196. 230. 262. 284. 309. 316. 374. 380. 432. 449. 493. 498. 591. 602. 695. 701. 729. 788. 961. 971. 979. 1001. 1011.
πασσαλευτος, Pr. 413.
πασσαλείω, Pr. 56. 65. Ag. 588.
πάσχω, Prom. 92. 158. 238. 471. 606. 615. 626. 750. 758. 975. 1040. 1066. 1092. Sept. 160. 269. 991. 1057. 1065. Pe. 809. 816. 915. Agam. 257. 1180. 1536. 1573. 1633. 1667. Ch. 311. 417. 930. Eu. 100. 143. 144. 145. 793. 823. 840. 871. 873. Su. 391. 784. 915. 1013.
πάταγος, Se. 104. 245.
πατίω, Ag. 381. 966. 1202. 1307. 1366. Ch. 641. 730. Eu. 110.
πατήρ, Pr. 4. 17. 40. 53. 140. 531. 595. 637. 654. 657. 767. 909. 946. 968. 983. 1017. Se. 70. 120. 485. 518. 661. 701. 729. 825. 892. 904. 953. 1012. 1040. Pe. 197. 611. 666. 674. Ag. 139. 239. 250. 253. 907. 1106. 1177. 1231. 1290. 1293. 1314. 1565. 1592. 1593. 1599. 1600. 1614. Ch. 4. 12. 17. 86. 90. 95. 104. 106. 128. 137. 141. 162. 178. 198. 233. 235. 238. 245. 254. 262. 271. 291. 298. 313. 327. 330. 344. 362. 433. 454. 477. 479. 487. 489. 491. 493. 498. 538. 570. 760. 781. 827. 829. 865. 905. 915. 918. 925. 927. 978. 981. 984. 1051. Eum. 19. 89. 203. 458. 467. 516. 601. 605. 621. 623. 626. 643. 644. 652. 657. 666. 720. 741. 1005. Su. 12. 145. 185. 212. 323 bis. 480. 525. 528. 600. 719. 742. 746. 756. 764. 793. 819. 892. 976. 999. 1019. 1022.
πατησμός, Ag. 972.
πάτρα, Pr. 666. Pe. 186. 776.
πατραδιλφία, Su. 39.
πάτριος, Pe. 936. Ag. 1166.
πατρίς, Se. 591. Pe. 403.
πατρώθιν, Se. 847. Ag. 1516.

- πατροκτονίω, Ch. 909.
 πατροκτόνος, Sept. 758. Ch. 974.
 1015. 1028.
 πατροστρεής, Ch. 251.
 πατροφόνος, Se. 789.
 πατρῷος, Ch. 441. 442. Su. 713.
 πατρωνύμιος, Pe. 145.
 πατρῶος, Pr. 130. 228. Sept. 588.
 646. 654. 674. 717. 882. 920.
 1018. 1026. Pe. 404. 758. Ag.
 218. 236. 512. 545. 549. 1286.
 1591. 1598. Ch. 1. 75. 124.
 249. 282. 485. Eu. 758. 761.
 763. Su. 330.
 παῦρος, Pe. 802. Ag. 841.
 παυσάνιμος, Ag. 222.
 παύω, Pr. 11. 248. 616. Se. 944.
 Pe. 500. Ag. 1033. 1056. Su.
 586.
 Πάφος, Pe. 895.
 πάχνη, Pr. 25. Ag. 1521.
 παχρῶν, Ch. 81.
 παχύριον, Se. 777. Su. 626.
 πᾶν, Ag. 1417. Ch. 189. Eum.
 178.
 παιδαίχμιος, Ch. 587.
 παιδαμόρος, Ch. 588.
 παιδάριστος, i. μετάριστος, Prom. 269.
 709. 915. Ch. 846.
 παιδάω, Eu. 638.
 πίδαη, Prom. 6. 76. Pe. 749. Ch.
 491. 982. Eu. 648.
 παιδήρης, Pe. 566.
 πίδιοι, Pr. 792. Se. 60. 739. Pe.
 487. 807. Ag. 305.
 παιδόνομος, Se. 278.
 παιδοπλόκτυπος, Se. 83.
 παιδοβάμων, Ch. 589.
 πειθοί, Pr. 272.
 πίδω, Pr. 1. 733. 748. Sept. 17.
 310. 435. 908. Per. 488. 685.
 Agam. 247. 535. 918. 1101.
 1366. 1598. Ch. 46. 399. 641.
 1036. Eu. 263. 482. 656. 789.
 819. 887. Su. 268. 486. 670.
 πειδοστιβής, Pe. 127. Su. 1007.
 πειζόνομος, Pe. 76.
 πειζός, Pe. 19. 469. 558. 721. 723.
 730.
 πειθάωρ, Ag. 1648.
 πειθαρχία, Se. 230.
 πειθαρχος, Pe. 374.
 πειθίω, Ch. 616.
 πείθω, Pr. 204. 225. 274 bis. 333.
 562. 670. 1013. 1038. 1063.
 Se. 37. 81. 450. 527. 536. 678.
 718. 1073. Per. 78. 603. 699.
 806. Ag. 214. 600. 677. 952.
 1058 bis. 1061. 1063. 1104.
 1221. 1248. Ch. 235. 295.
 296. 779. Eum. 84. 442. 596.
 601. 602. 727. 797. 829. Su.
 527. 536. 623. 948.
 πειθῶ, Pr. 172. Ag. 87. 107. 393.
 Ch. 724. Eu. 888. 973. Supp.
 532. 1048.
 πειρα, Se. 505. Pe. 721.
 πειράζω, Ag. 859.
 πειράω, Pr. 325. Se. 237. Pe. 852.
 Agam. 1410. 1647. 1672. Ch.
 511.
 πειρῆ, acies, acumen, Ch. 860.
 πεισίμβροτος, Ch. 360.
 πεισῆμα, Pe. 112. Ag. 203. Supp.
 772.
 πελάγιος, Pe. 427.
 πέλαγος, Pr. 745. Per. 433. 870.
 Ag. 668. Su. 479.
 Πελάγων, Pe. 963.
 πελάζω, Pr. 155. 711. 806. Sept.
 146. Su. 306.
 πέλαιος, Pe. 204. 524. 818. Ag.
 96. Ch. 90. Eu. 265.
 πέλας, Pr. 125. 335. 422. 797.
 Sep. 642. 675. 982. Per. 686.
 Agam. 219. 1047. 1680. Ch.
 883. Eu. 416. 443. 507. 666.
 Suppl. 59. 216. 265. 314. 388.
 902.
 πελάσγιος, Pr. 859. Pe. 467. Su.
 642.
 Πελασγός, nomen viri, Sup. 259.
 1017.
 Πελασγός, nomen pop. Su. 261.

332. 353. 624. 632. 919. 974. 1030.
- πελάτης, Pe. 49.
- πελάω, Pr. 282.
- πέλαια, Pr. 856.
- πελαιάς, Se. 300. Su. 231.
- πελειοθρέμμων, Pe. 309.
- πέλικυς, Ch. 889.
- Πελοπίδης, Ag. 1609. Ch. 501.
- Πέλοψ, Eu. 706.
- πέλω, Prom. 895. Pe. 526. 794. Ag. 263. 400. 509. 948. 980. 1133. Ch. 302. 532. Eu. 149. 199. 233. 281. 591. 628. 913. Supp. 85. 129. 248. 344. 467. 791. 808. 817. 995. 1041. 1050.
- πελώριον, lex, institutum, Pr. 151.
- πιμπάζω, Eu. 751.
- πιμπαστής, Pe. 986.
- πίμπτος, Pr. 852. Sep. 532. 533. Pe. 776.
- πίμπω, Pr. 132. Se. 37. 441. 449. 476. 478. 479. 602. 656. Pe. 34. 54. 222. 450. 626. 632. 647. 943 bis. 1081. Agam. 59. 61. 112. 313. 443. 450. 525. 862. Ch. 92. 178. 257. 475. 513. 516. 523. 536. Eum. 12. 35. 203. 484. 601. 672. 1012. 1025. Sup. 34. 142. 227. 975. 1012.
- πίπθαια, Ag. 440.
- Πιπθίδες, Eu. 26.
- πειθίω, Pe. 296. 545. 580. Agam. 576. Ch. 171. Su. 66.
- πίπθημα, Ch. 430.
- πειθήμων, Ag. 429.
- πειθητήρ, Se. 1070. Pe. 952.
- πειθητήριος, Ch. 7.
- πίπθημος, Su. 587.
- πίπθος, Pe. 322. 536. Ch. 15. 81. 298. 331.
- πίπτομαι, Ag. 971. Eu. 434.
- πειτάκις, Pe. 323.
- πειτήκοιτα, Pe. 323.
- πειθηκοντόπαις, Pe. 852.
- πειτήκοσόπαις, Su. 325.
- πειπαίτερος, Ag. 1374.
- πέπλος, Sept. 101. Pe. 124. 182. 199. 468. 1035. 1065. Agam. 241. 1135. 1589. Ch. 28. 1000. Eu. 353. 638. Sup. 243. 439. 466.
- πέπλωμα, Se. 1047. Su. 728.
- πεπρωμένος, vide περατώ.
- πέπων, Eu. 66.
- πέρα, Pr. 30. 506.
- περαίνω, Pr. 57. Sept. 1059. Per. 701. Ch. 55. 830. Su. 471.
- περαιτέρω, Pr. 247.
- πέραν, Ag. 198. 1209.
- πέρας, Pe. 634.
- πέρας, subst. Su. 270.
- περατώ, Pr. 103. 511. 517. 518. 752. 814. Ag. 68. 693. 1666.
- περάω, Prom. 574. 717 bis. 789. 791. Sept. 384. Per. 65. 501. 509. 723. 801. Ag. 1050. Ch. 268. Eu. 492. 636. 944. Sup. 558.
- πέργαμον, Pr. 955.
- πέρθω, Se. 331. Pe. 178. 1061.
- περι, circumcirca, Pe. 875.
- περιβάλλω, Se. 877. Pe. 750. Ag. 52. 528. 1156. 1568. Ch. 574.
- περίβαρς, Eu. 161.
- περιγραφή, Ch. 205.
- περίδρομος, Se. 501. Su. 354.
- περίθυμος, Se. 730.
- περιθύμως, Ch. 38.
- περίκλυστος, Pe. 598. 882.
- περιναίω, Su. 1028.
- πέριξ, Pe. 368. 418.
- περιόργως, Ag. 224.
- περίπεμπτος, Ag. 87.
- περιπετής, Ag. 241.
- περιπιτινάω, Se. 840.
- περιρρήγιμι, Se. 335.
- περιρρύτος, Eu. 77.
- περίσπετος, Eu. 1041.
- περισσός, Pr. 383. Se. 1051.
- περισσόφρων, Pr. 328.
- περιστέλλω, Eu. 700.
- περιστιχίζω, Ag. 1392.
- περίφοβος, Su. 744.

- περίφρων, Ag. 1435. Su. 765.
 περιχευμπτός, Su. 885.
 περιώδιος, Ag. 1457.
 Πέρραιβος, Su. 264.
 Περσίπτολις, Pe. 65.
 Περσὺς, Ch. 831.
 Περσίφασσα, Ch. 488.
 Πέρσης, Per. 1. 15. 23. 91. 104.
 140. 157. 171. 252. 255. 267.
 281. 332. 434. 441. 478. 512.
 514. 532. 599. 625. 646. 657.
 684. 695. 713. 716. 915. 927.
 984. 992. 1018. 1022.
 Περσικὸς, Per. 116. 182. 247. 335.
 412. 516. 791.
 Περσις, adj. Pe. 406.
 Περσις, terra, Per. 59. 250. 648.
 1074. 1078.
 Περσις, femina, Persæ, 135. 155.
 288. 541.
 περισσομέομαι, Pe. 587.
 περισσόμος, Pe. 922.
 πίσσημα, Su. 945.
 πισσοομίω, Su. 13.
 πίτασμα, Ag. 918.
 πιτυϊός, Se. 1028.
 πίτρα, Prom. 4. 31. 56. 147. 242.
 269. 747. 967. Se. 682. Per.
 390. 460. Ag. 1243. Eu. 22.
 693. Su. 355. 803.
 πιτραϊός, Pr. 1018.
 πιτερειφής, Pr. 300.
 πέτριος, Pr. 564.
 πύθομαι, πύδομαι, πυνθάνομαι, Pr.
 519. 643. 743. 962. 987. Se.
 249. Per. 117. Ag. 269. 274.
 608. 626. 997. Ch. 64. 263.
 368. 512. 524. 677. 735. 741.
 761. 763. 839. 848. 850. Eu.
 418. 422. 457. 506. Su. 193.
 πευθῶ, Se. 376.
 πεύκη, Ag. 296.
 πευκήεις, Ch. 384.
 πιφασμένος, v. φαίνω.
 πῆ, Pr. 578. Ch. 407. 526.
 πηγαῖος, Ag. 910.
 Πηγασταγών, Pe. 35.
 πηγή, παγή, Pr. 89. 110. 401. 433.
 808. Sept. 279. 590. Pe. 202.
 238. 311. 615. 745. Ag. 897.
 Eum. 27.
 πήγγυμι, Pe. 496. Ag. 1207. Ch.
 65. Eu. 190.
 πηδάλιον, Se. 212.
 πηδῶ, Se. 465.
 πήδημα, Pe. 95. 305. Ag. 835.
 πηλός, Ag. 504. Ch. 695.
 πῆμα, Pr. 99. 103. 263. 316. 413.
 441. 471. 691. 744. 753. 970.
 1074. Sept. 853. 986. 993.
 1012. Pe. 265. 477. 708. 788.
 846. 1032. 1043. Agam. 354.
 583. 638. 647. 653. 845. 859.
 874. 890. 1191. 1207. Ch.
 537. 632. 745. 794. 797. 1033.
 1053. 1060. Eum. 134. 753.
 Su. 711.
 πημαίνω, Pr. 334.
 πημονή, Pr. 237. 276. 306. 346.
 470. 511. 581. 589. 964. 999.
 Per. 293. Agam. 1021. 1384.
 1665. Su. 460. 628. 1073.
 πημοσύνη, Pr. 1057.
 πήσας, v. πάσχω.
 πιαίνω, Se. 593. Ag. 284. 1678.
 πιαρός, Pe. 473.
 πιάσμα, Pe. 808.
 πιέζω, Ch. 248.
 πιθανός, Ag. 494.
 πικρόγλωσσοι, Se. 793.
 πικρόκερπος, Se. 699.
 πικρός, Pr. 178. 738. Sept. 365.
 736. 868. 887. 948. 950. Ag.
 206. 754. 979. Ch. 78. 232.
 Eu. 152. 835. Su. 485. 881.
 πικρῶς, Pr. 195. 943. Su. 991.
 πίμπλημι, Pe. 134. Ch. 359.
 πίμπρημι, Pe. 812.
 πίναξ, Su. 472. 953.
 Πίνδος, Su. 265.
 πίνος, sordes, Ag. 786.
 πινύσκω, Pe. 832.
 πίνω, Se. 742. 827. Agam. 1197.
 Ch. 576. Eu. 988. Su. 960.
 πινόμοι, Su. 51.
 πιπράσκω, Ch. 915.

- πίπτω, Pr. 473. 477. 918. Sept.
 191. 364. 409. 800. Per. 125.
 197. 252. 313. 506. 763. Ag.
 32. 334. 456. 575. 894. 1008.
 1027. 1254. 1276. 1328. 1388.
 1394. 1397. 1608. 1612. Ch.
 46. 183. 261. 285. 884. 932.
 972. Eum. 68. 147. 379. 482.
 Su. 95. 459.
 πισσῆρης, Ch. 266.
 πίσιμα, Ag. 887.
 πισιύω, Pe. 802.
 πίσις, Pe. 443.
 πιστός, Pr. 479. 916. 968. Sept.
 20. 66. Persæ, 2. 55. 528 bis.
 683 bis. 985. Ag. 280. 360.
 615. 660. 1222. 1451. Ch.
 241. 395. 901. Eu. 291. 673.
 676. Su. 55. 185. 470.
 πίσιμα, Pe. 171. Ch. 977. Eum.
 214.
 πίσυρος, Se. 218. Per. 112. Sup.
 357.
 πιτιέω, Ag. 1137. Ch. 34. 1056.
 Eu. 519.
 πίτιω, Se. 765. Ag. 1541.
 πίτυλος, Se. 862. Pe. 981.
 πιφαύσκω, Pe. 665. Ag. 23. Ch.
 277. Eu. 623.
 πίων, Ag. 829.
 πλαγά, vide πληγή.
 πλαγκτός, Pe. 277. Ag. 602.
 πλάζω, (πελάζω) Pe. 896.
 πλάθω, (πλήθω) Ch. 587.
 πλανάω, Prom. 275. 472. 567.
 575.
 πλάτη, Pr. 587. 623. 737. 783.
 787. 819.
 πλάνημα, Pr. 827.
 πλανοστιβής, Eu. 76.
 πλάξ, Pe. 720. 957. Eu. 295.
 πλάσσω, Pr. 1029.
 πλάστιγξ, Ch. 288.
 πλαστός, Eu. 53.
 Πλαταιαί, Pe. 819.
 πλάτη, Ag. 704. Su. 140.
 πλατύρριος, Pr. 851.
 πλατύς, Pe. 878.
 Πλαιάς, Ag. 835.
 Πλαισθένης, Ag. 1611.
 Πλαισθενίδης, Ag. 1578.
 πλειστήρης, Eu. 766.
 πλειστηρίζομαι, Ch. 1029.
 πλειστός, Pr. 346. 826. Sep. 550.
 805. Pe. 284. 327. 490.
 Πλειστός, Eu. 27.
 πλείων, πλέων, Pr. 817. Se. 24. Pe.
 793. Ag. 542. 567. 768. 877.
 903. 1077. 1308.
 πλεκτανίω, Ch. 1049.
 πλεκτάνη, Se. 501.
 πλεκτή, Ch. 246.
 πλεκτός, Pr. 708. Pe. 620.
 πλέκω, Ch. 218. Eu. 259.
 πλέον, Pr. 41. 475. 842. Se. 196.
 Pe. 633. 1037. Ag. 309. 894.
 1036. 1197. 1214. Ch. 902.
 Eu. 163. 624. Su. 297. 1020.
 πλέος, Pr. 695. Pe. 605. Ch. 58.
 Eu. 226.
 πλευμών, Ch. 637.
 πλευρά, Pr. 71. Eu. 846. 879.
 πλευρώμα, Se. 896. Ch. 684.
 πλώω, Pe. 381. Ag. 700. 850. Su.
 752.
 πλειός, Pr. 42. 952.
 πληγή, Sept. 802. 900. Per. 251.
 304. 910. 1058. Ag. 375. 1301.
 1352. 1353. Ch. 230. 310.
 311. 466. Eu. 103. 936.
 πληθος, Persæ, 40. 166. 334. 337.
 342. 352. 413. 429. 432. 477.
 805. Su. 478.
 πληθύω, Ag. 878. 1379.
 πληθύω, Ch. 1057. Su. 612.
 πλήθω, Per. 272. 420. Ag. 1229.
 1407.
 πληκτός, Ch. 423.
 πλημμυρής, Ch. 184.
 πλῆν, Pr. 49. 50. 63. 234. 258.
 518. 913. Ag. 173. 562. 642.
 Ch. 170. Eu. 125.
 πλήρης, Pr. 145.
 πληρώω, Se. 32. 470. 483. Agam.
 321. 826. Eu. 571. 573.
 πλησίον, Pr. 364.

- πλῆσιος, Eu. 195.
 πλῆσσω, Pr. 134. Se. 614. 902. Pe. 1013. 1014. 1020. Ag. 553. 1173. 1213. 1352. 1354. 1669. Ch. 29. 884. Su. 291.
 πλιθυφῆς, Pr. 449.
 πλοῖον, Sept. 608. Ag. 634. Sup. 722. 729.
 πλόκαμος, Sept. 334. 570. Ch. 6. 185. Su. 891.
 πλόκος, Ch. 195.
 πλυταγαθῆς, Ch. 799.
 πλυτίζω, Ag. 595. 1277.
 πλῆτες, Pr. 890. Se. 957. Pe. 163. 168. 237. 250. 753. 757. 844. Ag. 390. 750. 790. 829. 958. 1392. Ch. 817. Eu. 999.
 πλυτόχθων, Eu. 950.
 Πλάτων, Pr. 805.
 πνυῖμα, Pr. 883. 1046. 1085. Se. 470. 714. 989. Per. 110. 507. Eu. 137. 571. Su. 30. 174.
 πνευμάτων, Se. 61.
 πνίω, Se. 53. Ag. 227. 383. 1190. 1215. 1245. 1318. Ch. 32. 619. 952. 1067. Eu. 843. 876. 909. 941.
 πνοή, Pr. 88. 799. Sept. 63. 118. Ag. 200. 663. 829.
 πνοή, Su. 142.
 ποδαπός, Ch. 573. 655. Su. 242.
 ποδείδνυτος, Ch. 998.
 ποδήρης, Ag. 907. 1603.
 ποδιστήρ, Ch. 1000.
 ποδύπαστρον, Ag. 935.
 ποδάκης, Se. 629. Ch. 574.
 ποδάκεια, Eu. 37.
 πόθιν, Pr. 595. Agam. 556. 1159. 1163. Ch. 254. 513. 655. 855. Su. 799.
 ποθιν, Pe. 354. Ch. 1073.
 ποθίω, Pr. 784. Pe. 512. 542. 998. Ag. 350. 554 bis.
 πόθος, Pr. 655. Pe. 62. 133. 136. Ag. 423.
 ποῖ, Pr. 577 bis. Sept. 161. Per. 737. 789. Agam. 1096. 1147. Ch. 403 bis. 730. 882. 1075 bis. Su. 133. 611. 784.
 ποιέω, Pr. 934. Ch. 551. Eu. 87. 652. Su. 918.
 ποικιλείμων, Pr. 24.
 ποίκιλμα, Ch. 1013.
 ποίκιλος, Pr. 308. 494. Per. 838. Ag. 932. 935. 945. Eu. 463.
 ποιμαίνω, Eu. 91. 249.
 ποιμανόριον, Pe. 74.
 ποιμάνωρ, Pe. 241.
 ποιμήν, Ag. 666. Eu. 914. Suppl. 774.
 ποιμήνη, Pr. 654. Eu. 197. Suppl. 650.
 ποινάτωρ, Ag. 1290.
 ποιητή, Prom. 112. 176. 223. 268. 566. 621. Agam. 1232. 1349. Ch. 936. 947. Eum. 203. 324. 467. 546. 984. Su. 634.
 ποιονόμος, Ag. 1178.
 ποῖος, Prom. 194. 249. 621. 762. 778. Sept. 310. Pe. 446. Ag. 286. 1096. 1128. Ch. 10. 173. Eu. 658. 659. Sup. 310. 918. 926.
 ποίφυγμα, Se. 286.
 πολέμαρχος, Se. 834. Ch. 1072.
 πολέμιος, Sep. 222. 276. 283. 422. 516. 565. 594. Per. 243. Ag. 517.
 πολεμιστρία, Ch. 422.
 πολεμόκραντος, Se. 167.
 πόλεμος, Pr. 903. Se. 23. Pe. 20. 105. 863. 908. Ag. 234. Eu. 867. Supp. 86. 346. 448. 957. 1052.
 πολεμοφθόρος, Se. 655.
 πολεύω, Pr. 646.
 πολέω, Pe. 307.
 πολιαίνω, Pe. 109.
 πολιήτης, vide πολίτης.
 πολίος, Su. 681.
 πολιῆχος, Se. 318. Su. 1026.
 πολιπορθης, Ag. 480. 792.
 πόλις, Pr. 845. Sept. 2. 6. 9. 14. 29. 46. 57. 71. 74. 77. 90. 109. 116. 139. 154. 160. 170. 175.

181. 186. 189. 196. 220. 224.
227. 239. 256. 260. 280. 308.
324. 327. 336. 344. 352. 424.
433. 440. 458. 477. 489. 545.
567. 578. 588. 633. 638. 653.
658. 755. 767. 771. 779. 799.
801. 809. 810. 821. 826. 832.
849. 906. 1000. 1014. 1017.
1027. 1038. 1050. 1054. 1074.
1078. 1080. 1083. Per. 107.
117. 213. 219. 233. 347. 348.
511. 684. 717. 783. 866. 894.
952. Ag. 29. 130. 275. 286.
329. 339. 403. 483. 510. 541.
589. 604. 614. 647. 649. 656.
719. 747. 818. 821. 827. 833.
853. 1074. 1115. 1176. 1180.
1290. 1295. 1296. 1344. 1364.
1421. 1595. Ch. 287. 822.
1046. Eum. 77. 79. 460. 478.
527. 575. 620. 690. 701. 704.
736. 775. 891. 918. 920. 952.
980. 986. 996. 1012. 1018.
1020. Su. 8. 24. 256. 281. 349.
362. 363. 371. 375. 393. 406.
415. 626. 627. 642. 668. 678.
688. 707. 753. 782. 860. 911.
920. 949. 962. 1017. 1030.
- πόλισμα, Pr. 421. Sept. 63. 122.
253. 348. 484. Per. 120. 249.
489. Eu. 671.
- πολισσινόμος, Pe. 855. Ch. 864.
- πολισσῶχος, Se. 69. 111. 191. 277.
828. Ag. 346. Eu. 778. 886.
1013. Su. 502. 503.
- Πολίτης, Sept. 1. 197. 243. 259.
305. 323. 611. 930. 1069. Pe.
556. Ag. 724. 818. 864. 1219.
1648. Ch. 300. 439. Eu. 696.
793. 823. 857. 930. 983. 994.
1016. Su. 493.
- πολλάκι, πολλάκις, Sept. 233. 237.
Pe. 759. Ag. 250. Supp. 126.
137.
- πολλαχῆ, Su. 477.
- πόλος, Pr. 429.
- πολύαιμων, Su. 847.
- πολύανδρος, Pe. 73. 533. 900. Ag.
702.
- πολύανως, Ag. 62.
- πολυβαφής, Pe. 275.
- πολύβοτος, Se. 780.
- πολύγομφος, Pe. 71.
- πολύγονος, Su. 700.
- πολύδακρυς, Pe. 944. Ch. 447.
- πολύδακρυτος, Se. 976. Ch. 331.
- πολύδορος, Pr. 787.
- πολύδρομος, Su. 745.
- πολυετής, Ag. 1143.
- πολύευκτος, Eu. 540.
- πολύθεος, Su. 430.
- πολυθρέμμων, Pe. 33.
- πολύθρησος, Ag. 720. 723.
- πολύθροος, Su. 827.
- πολυκαλής, Ag. 1178.
- πολύκλαυτος, Pe. 676. Ag. 1534.
- πολυκρατής, Ch. 404.
- πολυκτόνος, Ag. 469. 743.
- πολύμιτος, Su. 439.
- πολύμησος, Ag. 830. 1467.
- πολυμήσως, Su. 544.
- πολυναύτης, Pe. 83.
- Πολυνείκης, Sept. 583. 647. 664.
1021. 1075.
- πολυνείκης, adj. Se. 836.
- πολύξενος, Su. 163.
- πολυπειθής, Pe. 547.
- πολύπλαγκτος, Pr. 587. Ch. 423.
Su. 581.
- πολύπωνος, Pe. 320. Su. 387.
- πολύπυρος, Su. 564.
- πολύρροθος, Se. 7.
- πολύρρύτος, Su. 850.
- πολύς, Pr. 33. 45. 210. 254. 335.
483. 960. 1006. Se. 6. 12. 80.
344. 366. 495. 577. 802. 930.
958. 1070. Per. 25. 46. 176.
184. 236. 244. 250. 251. 269.
287. 330. 402. 459. 500. 509.
510. 513. 537. 709 bis. 736.
750 bis. 753. 782 bis. 802.
845. 847. 928. 1028. Ag. 24.
63. 358. 417. 442. 514. 530.
555. 559. 560. 581. 630. 650
bis. 732. 797. 872. 880. 884.

913. 957. 963. 968. 972. 1010.
1023. 1046. 1052. 1099. 1191.
1304 bis. 1339. 1382. 1462.
1464. 1465. 1474. 1664. Ch.
138. 215. 269. 275. 297. 534.
583. 691. 750. 756. 813. 897.
932. 963. 1004 bis. 1013. 1052.
Eu. 106. 144. 189. 248. 277.
284. 499. 557. 588. 635. 649.
837. 990. Su. 252. 301. 460
bis. 464. 499. 552. 754. 870.
912. 922. 943. 964. 967. 999.
1013. 1014. 1057.
- πολύσιος, Ch. 445.
πολυσιφής, Eu. 39.
πολυγομείω, Su. 511.
πολύστονος, Se. 851. 1008. Eum.
383.
πολύτεκνος, Pr. 137. Su. 1035.
πολυφθόρος, Pr. 634. 819. Se. 932.
Πολυφόντης, Se. 454.
πολύχειρ, Pe. 83.
πολύχρυσος, Pe. 3. 9. 45. 53.
πολύχωςτος, Ch. 349.
πολυψάματος, Su. 877.
πόμα, Se. 314. Eu. 266.
πομπαιός, Eu. 91.
πομπή, Se. 619. Ag. 757. Eum.
1037.
πομπιμος, Se. 377. 861.
πομπός, Pe. 628. Ag. 127. 307.
Ch. 84. 145.
ποσιών, Pr. 44. 342. 343 bis. Per.
484. 684. Ag. 1559. Ch. 919.
ποσιός, Ch. 1045.
πόσιος, Prom. 46. 66. 75. 84. 118.
183. 267. 282. 298. 326. 339.
425. 616. 685. 748. 775. 779.
871. 899. 930. 1026. Se. 746.
858 bis. 959. 1003. Per. 327.
509. 684. Ag. 1. 20. 54. 183.
338. 362. 576. 815. 1176 bis.
1224. Ch. 135. 369. 464. 622.
668. Eu. 59. 79. 83. 127. 132.
133. 226. 559. 774. Suppl. 53.
132. 333. 515. 571. 837. 1013.
ποσιζω, Ag. 1022.
πόσιος, Prom. 89, 430, 585. 838.
Sep. 216. 948. Per. 111. 449.
553. 910. 1042. Ag. 423. 676.
Eu. 907.
ποντομέδων, Se. 133.
πόντοδι, Su. 34.
πόντος, Pr. 725. 791. 1047. 1087.
Per. 72. Ag. 294. 574. 1209.
Eu. 77. 250. Su. 1014.
πόπαξ, Eu. 143.
ποποί, Per. 550. 560. Ag. 1081.
1085. 1109.
πόποι, Pe. 733. 854. Eu. 145.
πορεία, Pr. 732. 822. 840.
πόρευμα, Eu. 239.
πορεύομαι, Pr. 572.
πορευτός, Ag. 295.
πορεύω, Se. 744.
πορβίω, Se. 200. 589. Agam. 286.
600. Ch. 689. Su. 452.
πορβήτωρ, Ag. 916. Ch. 974.
πορβήμεμα, Ag. 1567.
πορβήμεύω, Ch. 683.
πορβμός, Per. 69. 724. 801. Ag.
315.
πόρβιμος, Pr. 904.
πόρος, Pr. 59. 111. 281. 418. 532.
805. Se. 384. 552. Per. 367.
453. 493. 501. 505. 724. 749.
753. 867. 877. Ag. 919. 930.
Ch. 70. 364. Eum. 293. 455.
773. Su. 99. 555. 813. 851.
πορπάζω, Pr. 61.
πορσίνω, Pe. 267. 375. Ag. 1260.
1383. Ch. 911. 1041. Suppl.
531.
πόρτις, Su. 42. 319.
πορφύρα, Ag. 966. 968.
πορφύρεος, Pe. 317.
πορφυροειδής, Su. 538.
πορφυρόσρωτος, Ag. 919.
πόρω, Prom. 108. 617. 632. 933.
945.
Ποσειδών, Pr. 924. Sep. 135. 315.
Pe. 752. Eu. 27.
πόσις, Se. 936. Pe. 221. Agam.
609. 613. 1117. 1414. Choeph.
576.
πόσιος, Pe. 334.

- ποτάμιος, Pr. 102. Sep. 245. Ch. 1055. Eu. 282.
 ποτάμιος, Se. 398.
 ποταμός, Pr. 89. 368. 433. 716. 719. 808. Per. 868. Sup. 478. 562. 1033.
 ποτάομαι, Sep. 84. Ag. 585. 986. Ch. 388. Su. 665.
 πότε, Se. 102. Pe. 654. Ch. 392. 718.
 ποτή, Pr. 579 bis. 580. 723. 756. 763. 796. 998. 1034. Sep. 15. 110. 462. 795. Ag. 168. 515. 690. 1041. 1049. 1096. 1109. 1500. 1524. Ch. 8. 14. 167. 265. 773. 895. 987. Eum. 50. 70. 176. 225. 411. 555. 698. Supp. 38. 179. 278. 299. 397. 739. 904. 1053.
 πότιρα, πότιρον, Se. 831. Per. 147. 239. 351. Ag. 282. 635. 639. Ch. 11. 87. 118. Su. 255. 340.
 πότιρος, Se. 94.
 ποτή, pro πρὸς, Se. 301. 352.
 ποτιώσομαι, Pr. 530.
 ποτιπίπτω, Se. 95.
 ποτιτρόπαιος, Eu. 177. Su. 367.
 πότμος, Se. 905. Pe. 711. Agam. 771. 1014.
 πότμος, Sep. 155. 893. 984. 996. Ch. 720 bis. Eu. 954.
 ποτόν, Pe. 487. 617. Agam. 1166. 1417. Eu. 698.
 πῶ, Se. 1010. Pe. 231. 479. 960. 961. 971. 973. Ch. 900. 916. Eu. 430. Su. 514.
 πῦ, Se. 520. Per. 726. Ag. 720. Eu. 252. Su. 785.
 πῶς, Pr. 263. 279. 711. Se. 377. 380. Per. 95. 163. 516. 663. Agam. 916. 954. 957. Ch. 18. 180. 204. 205. 698. 882. 982. Eum. 165. 294. 373. 376. 406. 545. Su. 32. 844.
 πράγμα, Sept. 41. 695. 809. Per. 716. Agam. 655. 1336. 1360. 1544. Ch. 244. 699. 703. 872. Eu. 125. 278. 473. 480. 485. 491. 578. 587. 633. 718. Su. 96. 348. 361. 477. 733.
 πράγος, Se. 2. 605. 867. Pe. 248. Su. 241.
 πρακτήριος, Su. 532.
 πράκτωρ, Ag. 112. Eu. 320. Sup. 655.
 πράξις, Pr. 694. Per. 741. Ch. 812.
 πραπίδες, Ag. 388. 811. Su. 97.
 πράσσω, Prom. 49. 75. 265. 456. 661. 673. 684. 978. Se. 4. 77. 343. 345. 523. 821. Per. 144. 212. 213. 476. 527. 729. 791. 803. 864. Ag. 371. 377. 560. 713. 821. 832. 939. 1194. 1214. 1296 bis. 1218. 1340. 1364. 1389. 1452. 1476. 1667. 1678. Ch. 130. 309. 438. 670. 713. 777. 801. 1031. 1044. Eu. 125. 200. 223. 433. 627. 772. 834. 899. 931. Su. 237. 277. 328. 404. 524. 781. 990. 1016. 1053.
 πράυνω, Pe. 190. 839.
 πρέπι, vide πρέπω.
 πρεπώντως, Ag. 697.
 πρεπτός, Eu. 917.
 πρέπω, Sept. 126. 396. 662. Per. 239. 247. Agam. 30. 249. 329. 396. 441. 492. 533. 645. 654. 950. 1231. 1320. 1404. Ch. 10. 16. 22. 77. 453. Eu. 185. 998. 1034. Su. 203. 211. 727. 938.
 πρεσβεία, Pe. 4.
 πρεσβεύω, Agam. 1309. Ch. 486. 629. Eu. 1. 21.
 πρέσβος, Per. 625. Agam. 864. 1402.
 πρέσβυς, Se. 396. Pe. 842. Agam. 192. 213. 539. Su. 610. 735.
 πρεσβύτης, Eu. 644. 734. 1030.
 πρεσβυτοδόκος, Su. 675.
 πρευμαής, Pe. 611. 687. Ag. 849. 1656. Su. 146. 218.
 πρευμαώς, Pe. 220. 224. Ag. 959. Eu. 236. 926.

- πρήθω, Se. 440.
 Πριαμίδης, Ag. 546. 756. Ch. 935.
 Πρίαμος, Ag. 40. 130. 275. 719.
 822. 944. 1345.
 πρῖν, Prom. 151. 165. 175. 442.
 480. 699. 718. 755. 769. 824.
 963. 990. 1026. Se. 63. 291.
 460. 1056. Pe. 498. 502. 714.
 Ag. 178. 659. 913. 1076. 1488.
 1547. 1667. Ch. 53. 557. 573.
 Eu. 30. 566. Su. 32. 38. 335.
 403. 710. 779. 796. 805.
 προβαίω, Pr. 247. Ag. 1520.
 προβατογνώμων, Ag. 804.
 πρόβλημα, Se. 546. 682.
 προβολή, Ag. 399.
 προβολόπαις, Ag. 394.
 πρόβελος, Se. 1014.
 πρόγονος, Pe. 405. Su. 44. 542.
 προδείκνυμι, Pr. 778.
 προδέρομαι, Pr. 248.
 προδίδωμι, Pr. 38. Se. 105. 175.
 257. Per. 853. Ch. 267. 895.
 Eu. 64. 234. Su. 426.
 πρόδικος, Ag. 460.
 προδότης, Pr. 1067.
 πρόδωλος, Ag. 954.
 πρόδρομος, Se. 80. 217.
 προεινέπω, Ch. 222. Eu. 98. 855.
 προειπίσσεσθαι, Pr. 101. 698.
 προθεσπίζω, Pr. 211.
 προθυμείομαι, Pr. 381. 631. 785.
 προθυμία, Pr. 341.
 προθύμως, Ag. 1600.
 πρόθυρον, Ch. 966.
 προϊάπτω, Se. 328.
 Προϊτίδες πόλαι, Se. 383.
 Προΐτος, Se. 401.
 προκακοπαθίω, Su. 871.
 πρόκακος, Pe. 992. 995.
 προκάλυμμα, Ag. 700.
 προκάμνω, Eu. 78.
 πρόκειμαι, Pr. 257. 754. Se. 973.
 Pe. 371.
 προκήδομαι, Pr. 630.
 προκλύω, Ag. 259.
 πρόκαπος, Ag. 1660. 1661.
 προλίγω, Pr. 1070. Se. 342.
 προλείπω, Pr. 280. Pe. 18. Supp.
 756.
 πρόλεσχος, Su. 208.
 πρόμαντις, Ch. 756.
 πρόμαχος, Se. 425. 488.
 προμήθεια, Su. 186.
 Προμηθεύς, Prom. 66. 85. 86. 144.
 243. 278. 285. 307. 319. 377.
 391. 398. 505. 546. 556. 613.
 615. 950.
 προμηθεύς, adj. Su. 708.
 προμήτωρ, Se. 142.
 πρόμνος, (vox incerta, forte πρό-
 μνος) Su. 911.
 πρόμος, Ag. 208. 419. Eu. 402.
 πρόμοιος, Eu. 21.
 πρόμοιος, Su. 503.
 πρόμοιος, Ag. 693. Ch. 605.
 πρόνομος, Su. 699.
 πρόνομος, Su. 976.
 προνωπής, Ag. 242.
 πρόξενος, Su. 425. 926. 927.
 πρόξενος, adj. Su. 837.
 πρόοιμοι, Pr. 740.
 προοιμύς, Ag. 1205.
 πρόπαρ, Su. 798.
 προπάροισθε, προπάροισθην, Se. 340. Ag.
 1028.
 πρόπαρ, Pr. 406. Per. 434. 548.
 Ag. 1020.
 προπείπω, Sept. 922. 1067. Per.
 530. 624. Ag. 829.
 πρόπολος, Ch. 356.
 πρόπομπος, Sep. 1077. Per. 1041.
 Ch. 21. Eu. 206. 1008.
 Προποντίς, Pe. 879.
 προπράσσω, Ch. 834.
 πρόπρυμνα, Se. 775.
 πρόπρυγος, Ag. 1177.
 προρρήξια, Pr. 814.
 προς, insuper, Pr. 73. 928.
 προσαγορεύω, Pr. 833. Ch. 950.
 προσάγω, Su. 450.
 προσαιρέω, Pr. 437.
 προσαιτίω, Ch. 399.
 προσάπτω, Ag. 1575.
 προσαιπύω, Pr. 147.

- προσαιδῶ, Pr. 982. Pe. 154. Ag. 523. Ch. 237.
 προσβαίνω, Pr. 130. Ag. 788.
 προσβάλλω, Pr. 950. Se. 466. 621. Pe. 783. Eu. 567.
 προσβλέπω, Pr. 215.
 προσβολή, Se. 28. Ch. 281. Eum. 603.
 προσγγιλῶ, Eu. 253.
 προς γυναικός, muliebre, Ag. 601. 1645.
 προσδέχομαι, Pr. 53. 795. 902. Ag. 961.
 προσδέχομαι, Eu. 659.
 προσδοκάω, Prom. 929. 987. 1025. Ag. 684.
 προσδοκητός, Pr. 934.
 προσδρακίω, Eu. 167.
 προσδαφίζω, Se. 502.
 προσείδομαι, similis sum, Ch. 176.
 προσείδω, Pr. 556. Pe. 48. 696.
 προσειμάζω, Se. 487. Agam. 171. 1140. Ch. 10.
 πρόσμιμι, adsum, Ag. 567.
 πρόσμιμι, adeo, Ag. 826. Eu. 242.
 προσεινίπω, Agam. 170. 249. 331. 1300. Ch. 108.
 προσίπω, Sep. 673. Ag. 361. 794. 820. Ch. 997.
 προσέρπω, Pr. 127. 272.
 προσέρχομαι, Eu. 285. 477.
 προσιύχομαι, Pr. 936. Ag. 325.
 προσέχω, Ch. 529.
 προσήγυρος, Pr. 831.
 προσήκω, Pr. 145. Per. 143. Ag. 1088. 1560. Ch. 171. 687.
 πρόσηλος, Pr. 450.
 πρόσημαι, Pe. 883. Ag. 843. 1200. 1625. Su. 388.
 πρόσθεν, Pr. 425. 498. Sept. 530. Pe. 447. 475. 529. Agam. 19. 132. 1445. Ch. 843. 1006. Eu. 46. Su. 53. 724. 1024.
 προσθήκη, Ag. 509.
 προσθίγω, Ch. 1059.
 προσθόδομος, Ch. 320.
 προσθροίω, Pr. 597.
 προσιζάνω, Pr. 276. Se. 702.
 προσίζω, Su. 197.
 προσικνέομαι, Ag. 801. Ch. 1033. 1035.
 προσίκτης, Eu. 119. 444.
 προσίπτημι, Pr. 115. 557. 645.
 προσίστημι, Se. 128. 543. Pe. 203. Ch. 181.
 προσκλύω, Ch. 412.
 προσκυνίω, Pr. 935. Pe. 499.
 προσκυρίω, Ch. 11.
 προσλαμβάνω, Pr. 217. 321.
 προσμανθάνω, Pr. 696.
 προσμίνω, Eu. 500.
 προσμηχανεύω, Se. 547. 649.
 πρόσμορος, Se. 582.
 προσίμω, Eu. 314.
 πρόσπαιος, Ag. 355.
 προσπασσαλιύω, Pr. 20.
 προσπίξω, Ch. 299.
 προσπίπτω, Se. 468. Pe. 461.
 προσπιτιύω, Pe. 152.
 προσπίττω, Pe. 590.
 πρόσπλαστος, Pr. 715.
 πρόσπολος, Se. 580. Eu. 1027.
 προσπορπατός, Pr. 141.
 προσσαίνω, Pe. 834. Ag. 1674.
 προσσίβω, Se. 1031.
 πρόσσω, Ch. 368.
 προστάσσω, Se. 533. Eu. 208.
 προστατιύω, Se. 402.
 προστατήριος, Se. 455. Ag. 985.
 προστάτης, Sept. 414. 804. 1034. Su. 970.
 προστέλλω, Se. 421.
 προστένω, Ag. 261.
 πρόστερος, Ch. 27.
 προστίθημι, Pr. 83. Per. 531. Ch. 112. 228. 480. 794. Eu. 738. Su. 620.
 προστόμιος, Su. 3.
 προστρέπω, Eu. 205.
 προστρέφω, Ag. 745.
 προστρέβω, Pr. 329. Eu. 238.
 πρόστριμμα, Ag. 403.
 προστρέπαιος, Ag. 1596. Ch. 285. Eu. 41. 234. 237. 448.
 προστροπή, Pe. 216. Ch. 19. 83. Eu. 721.

- πρόσφαγμα, Ag. 1287.
 πρόσφατος, Ch. 802.
 προσφερέης, Ag. 1227. Ch. 174.
 προσφέρω, Ch. 74. 249.
 πρόσφθειγμα, Pr. 590. Agam. 912.
 Ch. 876.
 πρόσφθογγος, Pe. 153. 938.
 προσφιλεία, Se. 521.
 προσφιλής, Se. 586.
 πρόσφορος, Ch. 709. 712. Eu. 207.
 προσφύω, Su. 284.
 προσφυνίω, Ch. 1015. Su. 244.
 προσχαίνω, Ag. 929.
 προσχαλλεύω, Ch. 645.
 προσχερής, Pr. 642. 786.
 πρόσχωμα, Pr. 846.
 πρόσχωρος, Pe. 273.
 πρόσσω, Sept. 1005. Ag. 302. 315.
 862. Eum. 65. 118. 417. 750.
 Su. 280.
 πρόσσωθεν, Ag. 956. 961. Ch. 692.
 Eu. 297. 400.
 πρόσσωπον, Ag. 648. 803. Eu. 993.
 Su. 207.
 προταρβίω, Se. 338.
 προτάσσω, Su. 842.
 προτείνω, Pr. 776. Ag. 1119.
 προτέλειον, Ag. 65. 235. 729.
 πρότερον, Se. 872. Ag. 349.
 πρότερος, Se. 703. Ag. 1182. 1347.
 Ch. 401. Eu. 586. 937. 1006.
 Su. 977. 1059.
 προτίθημι, Pr. 239.
 προτιμάω, Ag. 1424. 1681. Eum.
 643. 742.
 προτίω, Ag. 798. Eu. 549.
 πρότονος, Ag. 906.
 προτρέπομαι, Pr. 989.
 προτύπτω, Ag. 135.
 προυνέπω, vide προυνέπω.
 προῦπτος, pro προῦπτος, Se. 854.
 προφέρω, Ag. 209. 973.
 προφήτης, Se. 617. Ag. 418. 1108.
 Eu. 19.
 προφθάνω, Ag. 1037.
 προφθαβίω, Su. 1053.
 προφρόνως, Ag. 181. Ch. 476. Eu.
 930. 972. Su. 1.
- πρόφρων, Ch. 1063. Su. 224. 353.
 625. 975.
 προφωνέω, Per. 363. Ag. 891. Eu.
 469. 507.
 προχαίρω, Ag. 260.
 πρόχειρος, Pr. 54.
 προχρῶν, Su. 1032.
 πρύμνα, Se. 2. 766. Su. 349.
 πρύμνηθεν, Se. 215.
 πρυμνήσιον, Ag. 993.
 πρυμνήτης, Eu. 16. 768.
 πρυμνόθεν, Se. 71. 1064.
 πρύτανις, Pr. 169. Su. 376.
 πρῶν, Pe. 132. 881. Ag. 315.
 πρῶρα, Se. 214. Ch. 389. Su. 724.
 πρῶτα, Pr. 446. 700. 1015. Per.
 412. 860. Ag. 861. Sup. 205.
 415.
 πρῶταρχος, Ag. 1201.
 πρωτοκτόνος, Eu. 721.
 πρωτόμαντις, Eu. 2.
 πρωτόμορος, Pe. 568.
 πρῶτον, Pr. 633. 706. 787. Per.
 98. 388. 522. Ag. 819. 870.
 1295. Ch. 109. 486. 1068.
 Eu. 1. 446. 590. Su. 924.
 πρωτοπήμων, Ag. 232.
 πρῶτος, Pr. 461. 484. 887. Sept.
 507. Pe. 226. 253. 326. 399.
 443. 767. Ag. 322. 597. 684.
 Eu. 685.
 πταίω, Pr. 925.
 πτανός, vide πτηνός.
 πτέρνα, Ch. 207.
 πτερόεις, Su. 566. 1007.
 πτερόν, Pr. 394. Pe. 208. Agam.
 436. Eum. 407. 1004. Suppl.
 333.
 πτεροφόρος, Ag. 1156.
 πτερυγική, Pr. 286.
 πτέρυξ, Pr. 126. 129. Ag. 52. Su.
 790.
 πτερωτός, Pr. 135. Su. 519.
 πτηνός, Pr. 1021. Ag. 139. 402.
 Ch. 589. Eu. 181.
 πτήσις, Pr. 487.
 πτήσσω, Pr. 174. Pe. 209.
 πτοίω, Pr. 855. Ch. 533.

πτόλις, cum compositis vide πό-
 λης, etc.
 πτυχή, Su. 954.
 πτώμα, Pr. 918. Ch. 11. Suppl.
 670. 804.
 πτώξ, Ag. 141. Eu. 327.
 πτώσιμος, Ag. 648. 1131.
 πτωχός, Ag. 1283.
 Πυθικός, Se. 753.
 Πύθιος, Ag. 518.
 πυθμήν, Pr. 1045. Ch. 202. 258.
 644. Su. 111.
 πυθόκραντος, Ag. 1264.
 πυθόμαντις, Ch. 1030.
 πυθοχρήτης, Ch. 940.
 πυθόχρηστος, Ch. 901.
 Πυθώ, Pr. 659.
 πυκάζω, Se. 151.
 πυκνός, Prom. 679. Se. 567. Ch.
 1050.
 πύκνωμα, Su. 243.
 Πυλάδης, Ch. 18. 560. 899.
 πύλη, Pr. 728. Sept. 30. 33. 56.
 58. 127. 165. 219. 255. 382.
 383. 401. 423. 457. 463. 466.
 468. 482. 492. 506. 508. 530.
 533. 544. 563. 576. 621. 637.
 720. 803. 965. Ag. 416. 613.
 1300. Ch. 559. 567. 569. 730.
 878.
 πύλωμα, Se. 414. 805.
 πυλωρός, Se. 627.
 πύρ, Pr. 7. 109. 252. 253. 368.
 584. 613. 945. 1043. Sep. 25.
 228. 500. 949. Ag. 9. 21. 290.
 303. 307. 312. 319. 483. 499.
 506. 597. 660. 1066. 1265.
 1444. Ch. 323. 863. 1037.
 Eu. 108. 138. 1032.
 πυργηρέω, Se. 22. 190.
 πυργίνος, Pe. 862.
 πυργοδάϊκτος, Pe. 105.
 πυργόομαι, elatus sum, Pe. 192.
 πύργος, Sept. 33. 222. 240. 301.
 320. 432. 473. 555. 635. 640.
 769. 803. 829. 907. Per. 875.
 Ag. 131. 365. 836. Sup. 198.
 963.

πυργοφύλαξ, Se. 174.
 πύργωμα, Se. 30. 257. 475.
 πυργώτις, Se. 352.
 πυρδαής, Ch. 605.
 πυριγιετής, Se. 213.
 πυρίδαπτος, Eu. 1044.
 πυρίφατος, Su. 641.
 πυρόν, Ch. 483.
 πυρώ, Pr. 496. Ag. 449. 489.
 πύρππος, Pr. 371. 916. Sep. 499.
 517.
 πυρρός, Pe. 316.
 πυρφορέω, Se. 347.
 πυρφόρος, Se. 438. 450.
 πυρωπός, Pr. 668.
 πύστις, Se. 54.
 πω, Se. 671. Eu. 593.
 πῶ, Pr. 578 ter. Ag. 1516 bis.
 πώγων, Ag. 314.
 πωλικός, Se. 460.
 πῶλος, Pr. 1009. Ag. 1650. Ch.
 792. Eu. 408.
 πῶμα, Su. 1034.
 πῶς, Pr. 41. 259. 299. 591. 758.
 772. 931. 1065. Se. 592. 1066.
 Per. 144. 243. 723. 737. 752.
 790. 795. 800. 1019. Ag. 220.
 276. 552. 558. 631. 643. 657.
 794 bis. 1118. 1207. 1220.
 1306. 1319. 1383. 1499. 1523.
 Ch. 86 bis. 121. 129. 169. 177.
 185. 530. 752. 764. 765. 774.
 844. 858. 871 bis. 925. Eum.
 201. 434. 438. 604. 610. 645.
 655. 680. 681. 747. Su. 234.
 235. 304. 330. 344. 473. 485.
 514. 518. 925. 939.
 πώς, Pr. 130. Se. 708. Ag. 1258.
 1356. Ch. 958. Su. 106. 1002.
 πῶτημα, Eu. 250.

P.

Π'ΑΒΔΟΣ, Su. 256.
 ραγισῶν, vide ῥήγνυμι, Ag. 514.
 ραδιός, Pr. 400.

- ραίνω, Pe. 582.
 ραιστής, Pr. 56.
 ραίω, Pr. 189.
 ράκος, Pr. 1022.
 ραντήριος, Ag. 1101.
 ρᾶον, Ag. 1574.
 ρᾶστα, Pr. 104.
 ραφεύς, Ag. 1613.
 ραχιά, Pr. 712.
 ραχίζω, Pe. 426.
 ράχισ, Eu. 190.
 Ρέα, Pr. 836.
 ρέγκω, Eu. 53.
 ρέεθρον, Pe. 497. Ag. 218.
 ρίζω, Se. 105. 929. Pe. 236. 788.
 1064. Ch. 314. Eu. 791. 821.
 ρεῖθρον, Pr. 789.
 ρέος, Pr. 400. 677. 811. Ag. 910.
 ρέπω, Se. 21. Per. 440. Ch. 238.
 Su. 410.
 ρεῦμα, Pr. 139. 300. Pe. 88. 412.
 ρέω, Se. 80. 563. Pe. 748. Supp.
 500.
 ρήγνυμι, Pe. 199. 433. 468. Ag.
 514.
 ῥῆσις, Ag. 1331. Su. 281. 623.
 ῥητός, Pr. 764. 765.
 ῥίξα, Pr. 365. 1046. Sept. 761.
 Ag. 975.
 ῥίζωμα, Se. 419.
 ῥίμφα, Ag. 416.
 ῥινηλατίω, Ag. 1194.
 ῥιπή, Pr. 126. 1088. Ag. 902.
 ῥίπτω, Pr. 312. 747. 991. 1042.
 1050. Ag. 1077. Ch. 913.
 ῥίψοπλος, Se. 321.
 ῥόδος, Pe. 893.
 ῥοή, Pe. 807. Ag. 300.
 ῥοθιάς, Pe. 396.
 ῥόθιον, Pr. 1047. Se. 368.
 ῥόθος, Pe. 406. 462.
 ῥοιβδίω, Eu. 407.
 ῥόος, Pe. 748.
 ῥοπή, Pe. 437. Ch. 59.
 ῥοσάται, (vox corrupta, forte πρὸς
 ἄται) Su. 893.
 ῥοφίω, Eu. 264.
 ῥυθμίζω, Pr. 241.
 ῥυθμός, Ch. 795.
 ῥῦμα, Pe. 147. Su. 88.
 ῥυσιάζω, Su. 430.
 ῥυσιβωμος, Eu. 923.
 ῥύσιον, Ag. 544. Su. 320. 736.
 ῥύσιος, supplex, Su. 417.
 ῥυσιπτολις, Se. 131.
 ῥυσός, Ag. 1417.
 ῥυτή, Se. 324.
 ῥυτός, Eu. 455.
 ῥύω, Se. 91. 309. 830. Eu. 232.
 300. Su. 518.
 ῥώμη, Pe. 916.
- Σ.
- ΣΑΓΓΗ, Se. 127. 397. Per. 240.
 Ch. 558. 673.
 σαίνω, Se. 389. 710. Pe. 97. Ag.
 734. 807. Ch. 192. 418.
 σάκος, Se. 43. 166. 395. 528. 546.
 648. Su. 198.
 σάκτωρ, Pe. 927.
 Σαλαμίν, Pe. 273. 284. 447. 896.
 Σαλαμινίς, Pe. 969.
 σαλεύω, Pr. 1080.
 Σαλμυδήσσιος, Pr. 725.
 σάλπιγξ, Se. 400. Pe. 395. Eum.
 571.
 Σάμος, Pe. 885.
 σαργάτη, Su. 795.
 Σάρδεις, Pe. 45. 321.
 σάρεξ, Se. 628. 1043. Agam. 72.
 1106. Ch. 278.
 Σαρπηδόσιος, Su. 876.
 Σαρωνικός, Ag. 314.
 σάπτω, Ag. 653.
 σάφα, Pr. 503. Pe. 337. Agam.
 1377. 1378. 1625. Su. 748.
 σαφηνής, Pe. 637. 740. Ch. 195.
 σαφηνία, Se. 67.
 σαφηνίζω, Pr. 227. 622. Ch. 676.
 σαφηνῶς, Pr. 780.
 σαφής, Pr. 642. Se. 40. 82. Per.
 248. 707. Ag. 1056. Su. 955.
 σαφῶς, Pr. 387. 665. 816. 839.
 913. 966. Pe. 519. 786. Ag.

38. 1645. Ch. 18. 572. 733.
765. 917. 1054. Su. 476. 937.
σιβάλλης, Pe. 973.
σίβας, Prom. 1090. Ch. 52. 155.
241. 626. 643. Eum. 92. 549.
693. 703. 888. Sup. 88. 401.
715. 763. 783.
σιβίζω, Per. 950. Ag. 266. 794.
Ch. 912. Eum. 12. Su. 822.
929.
σίβω, Pr. 545. 936. Sept. 536.
602. Pe. 166. 696. 697. Ag.
282. 524. 789. 842. 934. 1621.
Ch. 635. 960. Eu. 22. 92. 151.
438. 528. 700. 718. 728. 752.
900. 1022. Su. 231. 605. 679.
928. 997. 1032.
σειρασφόρος, Ag. 851. 1649.
Σείριος, Ag. 976.
σειώ, Se. 391.
σίλας, Pr. 7. 356. Ag. 289. 297.
Eu. 929.
σιλασφόρος, Eu. 1025.
σιλήνη, Ag. 306.
σίλμα, Se. 32. Pe. 358. Ag. 191.
1451.
σιμνός, Pr. 520. Se. 806. Pe. 393.
Ag. 191. 528. Ch. 107. 975.
Eumen. 370. 386. 444. 1009.
1044. Su. 147. 1045.
σιμνόςομος, Pr. 952.
σιμνότημος, Ch. 355. Eu. 836.
σιμνώς, Su. 201.
σεπτός, Pr. 811.
σεισωφροισμένως, Su. 732.
σῆμα, Pr. 497. Se. 393. 404. 410.
438. 525. 597. 649. Ch. 257.
σημαίνω, Pr. 295. 566. 619. 685.
762. Pe. 479. 821. Agam. 26.
301. 506. 978. Ch. 665. Sup.
253.
σημαντήριον, Ag. 618.
σηματεργός, Se. 497.
σημεῖον, Pr. 841. Ag. 1364. Sup.
226. 515.
σήπω, Ch. 995.
Σησάμης, Pe. 988.
σθίσιος, Pr. 55. 105. 362. 428. Pe.
167. 904. 1040. Ch. 849. Eu.
87. 299. Su. 342. 584.
σθίνω, Pr. 1012. Ag. 304. 947.
Eu. 622. 899.
σίγα, Sep. 256. Ag. 458. Ch. 94.
σιγάω, Prom. 106 bis. 198. 436.
440. Sep. 238. 258. 268. 269.
625. Pe. 290. Agam. 36. 271.
421. 557. Ch. 263. 580. Eu.
278. 574. 938. Su. 189.
σιδηρομήτωρ, Pr. 301.
σιδηρονόμος, Se. 794.
σιδηρόπληκτος, Se. 917. 918.
σιδῆρος, Pr. 501. Sept. 736. 823.
889. 950.
σιδηροτίκται, Pr. 242.
σιδηρόφρων, Pr. 242. Se. 52.
Σιδώνιος, Su. 128. 139.
Σικελία, Pr. 369.
Σιληνίαι, Pe. 303.
Σιμόεις, Ag. 705.
σίσις, Ag. 727.
σίσιος, Ag. 397. 570. 743.
σιτίω, Ag. 1677.
σκαλμός, Pe. 376.
Σκάμανδρος, Ag. 520. 1166. Ch.
364. Eu. 401.
σκάφος, Pe. 419. Ag. 670. 1022.
Su. 449.
σκεδάζω, Pe. 502.
σκεδάω, Pr. 25. 924.
σκεθρῶς, Pr. 102. 487.
σκέλος, Pr. 74. Eu. 37.
σκέπτω, Pr. 1013. Ch. 228.
σκηνή, Pr. 1005. Eu. 689.
σκήνημα, Ch. 249.
σκηπτός, Pe. 717.
σκηπτυχία, Pe. 297.
σκήπτρον, Pr. 171. 760. Per. 776.
Ag. 75. 1274. Eu. 629.
σκήπτω, Pr. 748. Se. 435. Agam.
310. 316. 318. 374. Eu. 804.
σκήψις, Ag. 895.
σκιά, Se. 984. 996. Ag. 848. 976.
1337. Eu. 302.
σκιεράω, Pr. 1084.
σκίετημα, Pr. 601. 676.
σκληρός, Pe. 319.

- σκόπελος, Pr. 142.
 σκοπέω, Su. 240.
 σκοπή, Ag. 297. 317. Suppl. 721.
 793.
 σκοπός, Se. 36. Ag. 637. Suppl.
 386. 655.
 σκοτεινός, Ch. 284. 659.
 σκότος, Se. 670. Pe. 223. Agam.
 1039. Ch. 61. 283. 317. 534.
 815. Eu. 72. 668. Su. 92.
 Σκύθης, Pr. 2. 417. 708. Se. 734.
 823. Ch. 158. Eu. 706.
 σκυθρωπός, Ch. 736.
 Σκύλλα, Ag. 1242. Ch. 612.
 σκύλλω, Pe. 578.
 σμερνός, Pr. 355.
 σμῆνος, Pe. 128.
 σμιρνός, Sep. 471. Ag. 1310. Ch.
 202. 260. Su. 965.
 Σόλοι, Pe. 895.
 σόομαι, Se. 31. Pe. 25. Ch. 638.
 Su. 843 bis. 849 bis.
 σός, Pr. 7. 37. 66. 146. 182. 282.
 288. 387. 391. 409. 413. 555.
 559. 629. 636. 732. 738. 771.
 827. 840. 965. 1018. Se. 107.
 238. 582. 591. Per. 221. 356.
 678. 680. 699. 985. Ag. 266.
 559. 839. 887. 916. 1167.
 1624. Ch. 132. 135. 221. 227.
 229. 440. 478. 494. 918. Eu.
 66. 87. 242. 441. 447. 449.
 643. 671. 672. 765. Su. 298.
 528. 829.
 Σῆσα, Pe. 16. 535. 732. 763.
 Σέσας, Pe. 963.
 Σησιγενής, Pe. 646.
 Σησίς, Pe. 119. 557.
 Σησισκάνης, Pe. 34. 965.
 σόφισμα, Pr. 458. 469. 1010.
 σοφιστής, Pr. 62. 943.
 σοφός, Prom. 886 bis. 935. 1037.
 1038. Se. 388. 601. Ag. 1304.
 Eu. 279. 434. 852. Sup. 462.
 777.
 σπάθη, Ch. 230.
 σπαίρω, Pe. 1029. Ch. 715.
 σπαράσσω, Pr. 1017.
 σπάρταγον, Agam. 1615. Ch. 527.
 542. 753. 757.
 σπαρνός, Ag. 565.
 σπαρτός, Se. 418. 480. Eu. 413.
 σπάω, Ag. 341. Ch. 531.
 σπείραμα, Ch. 246.
 σπείρω, Se. 760.
 σπείσμα, Pr. 704. Se. 480. Agam.
 537. Ch. 202. 234. 501. Eu.
 187. 806. 912. Su. 147. 283.
 298.
 Σπερχειός, Pe. 487.
 σπερχνός, Se. 291.
 σπείδω, Prom. 192 bis. 203. Per.
 744. Ag. 155. 610. Eu. 361.
 Su. 607.
 σπλάγχχον, Pr. 492. Sept. 1039.
 Ag. 1004. 1230. Ch. 411. Eu.
 249. 862.
 σπύγγος, Ag. 1338.
 σποδίω, Ag. 679.
 σποδός, Ag. 445. 452. 829. Ch.
 685.
 σποινή, Eu. 1047. Su. 989.
 σπορά, Pr. 870.
 σπορητός, Ag. 1401.
 σπυδή, Se. 377. 380. 591.
 σάγμα, Pe. 614.
 σαγών, Ag. 897. 1131. Ch. 184.
 398.
 σαδαίος, Se. 519. Pe. 240.
 σάζω, Ag. 187. Ch. 1058. Eum.
 42. Su. 1008.
 σαθευτός, Pr. 22.
 σάθμη, Ag. 1054.
 σαθμός, Pr. 396. Ag. 905.
 σάλαγμα, Eu. 805.
 σαλαγμός, Se. 61. Eu. 247. 786.
 816.
 σασιάρχος, Su. 13.
 σάσις, Pr. 200. 1086. Per. 188.
 717. 740. Ag. 1126. Ch. 112.
 456. Eu. 311. 980.
 σάχυς, Pe. 823. Su. 768.
 σιγανός, Ag. 366.
 σίγαστρον, Ch. 984.
 σίγη, Pr. 708. Ag. 3. 527. 906.
 1096. 1195. Eu. 56.

- σίγος*, Pe. 141. Ag. 318.
σίγω, Se. 222. 803. Su. 141.
σίχω, Pr. 81. 707. 1089. Sept.
 303. 473. 540. Ag. 81. 1666.
 Ch. 9. 15. 96. 552. 673. 762.
 Eu. 1007. Su. 505. 509. 962.
σίλλω, Prom. 387. 392. Pe. 177.
 611. Ag. 808. 1142. Ch. 764.
 Su. 731.
σίναγμα, Pe. 898.
σίναζω, Pr. 695. Pe. 1051. Eum.
 791. 821.
σίναχω, Pr. 99.
σίνοπορος, Pr. 728.
σίος, Pe. 413.
σίος, Eu. 524.
σίω, Pr. 68. 397. 409. 431. 434.
 Sept. 253. 878. 907. 908. 975.
 Per. 62. 285. 295. 471. 511.
 548. 572. 685. 732. Ag. 18.
 24. 417. 454. 566. 720. 846.
 1153. Ch. 931.
σίωπών, Pr. 364.
σίσηθρον, Pr. 491. Ch. 239. Eu.
 192.
σίσω, Pr. 11. Se. 718. 723. Ag.
 1579. Eu. 676. 914. 973. Su.
 281.
σίσιος, Pr. 173.
σίσιω, Pr. 861. Pe. 371. 580. Ag.
 1439. 1539. Eu. 758.
σίσιον, Pr. 65. Per. 1059. Ag. 76.
 Ch. 744.
σίσιππῆ, Pr. 1083. Su. 35.
σίσιος, Pr. 1051.
σίσιμαι, Pe. 49.
σίσιος, Se. 101. Agam. 1274. Ch.
 93. 1035.
σίσιω, Se. 50. Eu. 44. Su. 349.
σίσιος, Se. 569. 871.
σίσιον, Pe. 838.
σίσιος, Pr. 680. Ag. 420. Ch. 203.
 208. 226.
σίσιος, Su. 846.
σίσι, Se. 931.
σίσιος, Pe. 20. 366.
σίσιος, Pe. 366.
σίσιον, Pe. 430.
σίσιος, Pr. 483.
σίσι, Pe. 192. 1023. Su. 771.
σίσιος, Ch. 27. Su. 723.
σίσιος, Per. 400. 408. 416. 797.
 Ag. 45. 586. 907. Eum. 859.
 1030. Suppl. 2. 29. 195. 242.
 328. 470. 496. 940. 951. 1038.
σίσιμα, Pr. 612. 846. 1031. Sept.
 51. 212. 447. 499. 585. Per.
 193. 880. Agam. 243. 1257.
 1484. Ch. 571. 718. 1044. Eu.
 287. 974. Sup. 636. 665. 704.
σίσιμαχος, Se. 453.
σίσιον, Pr. 287. 1008. Ag. 136.
 Ch. 805.
σίσιος, Pr. 406. Pe. 1058.
σίσιος, Se. 149. 907.
σίσιω, Pr. 190.
σίσιος, Su. 251.
σίσιω, Ag. 612. Eu. 634.
σίσιωμα, Se. 227. 589. 1027. Pe.
 116. 335. 423. 469. 760. 793.
 800.
σίσιω, Pe. 792. Ag. 137.
σίσιω, Eu. 25.
σίσιος, Se. 822. Ag. 590. 1636.
σίσιω, Pe. 719. Eu. 690.
σίσιω, Pe. 722. Eu. 640.
σίσιω, Pe. 9. 25. 534. 861. 921.
 Ag. 808.
σίσιω, Ag. 47.
σίσιω, Ag. 124.
σίσιω, Se. 79.
σίσιος, Pr. 423. 722. 803. Sept.
 36. 40. 59. 64. 79. 126. 148.
 176. 308. 375. Se. 190. Per.
 66. 92. 130. 158. 177. 235.
 236. 241. 244. 255. 279. 283.
 345. 355. 384. 412. 439. 452.
 466. 482. 501. 517. 658. 718.
 723. 730 bis. 733. 750. 767.
 775. 782. 799. 805. 1007.
 1019. 1067. Agam. 349. 353.
 526. 547. 554. 556. 582. 633.
 636. 643. 648. 661. 679. 964.
 996. Eu. 569. 572. 671. 686.
 765. 892. Su. 188. 753. 771.
 778.

- γρίβλη, Su. 450.
 γρίφω, Pr. 707. Eu. 654.
 γροβίω, Ch. 201. 1052.
 γρόβος, Ag. 666. Su. 466.
 γρόμβος, Pr. 1083.
 γροθός, Ag. 150.
 γροφή, Su. 631.
 Στρέφιος, Ag. 890. Ch. 677.
 γροφοδινίω, Ag. 51.
 γρόφος, Se. 877.
 Στρυμόνος, Pe. 870.
 Στρυμών, Pe. 497. Ag. 200. Sup.
 263.
 ξρωμή, Ch. 669.
 ξρωμύω, Ag. 918. 930.
 ξρωφάω, Ag. 1233.
 ξυάτωρ, Pr. 723.
 ξυγερός, Sept. 341. Per. 912. Ch.
 376. 1008. Eu. 308. Su. 1041.
 ξυγίω, Pr. 37. 46. 977. 1003. Se.
 241. 416. 697. 1054. Ag. 142.
 Ch. 109. 611. 907. Eu. 989.
 Su. 84. 537.
 ξυγητός, Pr. 594.
 Στύγιος, Pe. 670.
 ξυγός, Prom. 885. Pe. 286. 472.
 472. 980. 995. Ag. 648.
 ξύγος, Se. 659. Agam. 556. 567.
 1317. Ch. 79. 391. 768. 991.
 1028. Eu. 647.
 ξύξ, Ch. 530.
 ξυφελός, Pe. 79. 969.
 ξυφλός, Pr. 747. Pe. 303.
 συγγειής, Prom. 14. 39. 289. 854.
 Ag. 841. Ch. 197. Eum. 694.
 συγγίνομαι, Ch. 243. 454. 458.
 συγγινώσκω, Su. 223. 224.
 σύγγοις, Se. 1042. Ag. 893. 1199.
 συγκαθεικύνω, Se. 620.
 συγκαθειύδα, Ch. 906.
 συγκαθίστημι, Pr. 305.
 συγκαλιώ, Su. 526.
 συγκαλυπτέος, συγκαλυπτός, Pr. 495.
 522.
 συγκάμνω, Pr. 414. 1058.
 συγκαταβαίνω, Choeph. 725. Eum.
 1049.
 συγκεραυνίω, Ch. 742.
 συγκοιμάω, Ag. 1267.
 συγκόλλω, Ch. 540. Su. 316.
 συγχαίρω, Ag. 802.
 σύγχορτος, Su. 6.
 συγχώνω, Pr. 1048.
 σύδην, Pe. 480.
 Σύνεισις, Pe. 326.
 σύζυγος, Ch. 597.
 σύζωμα, Su. 471.
 συλάω, Pr. 83. 760. Pe. 812.
 συλήτωρ, Su. 934.
 συλλαβή, Se. 474. Su. 466.
 συλλαμβάνω, Ch. 810.
 συλλήβδην, Pr. 504.
 συλλήπτωρ, Ag. 1516.
 συλλογή, Se. 672.
 συλλύω, Ch. 292.
 συμβαίνω, Pe. 804. Ch. 208. 578.
 συμβάλλω, Ag. 15. 1303. Ch. 459.
 675. 1012.
 συμβολέω, Se. 358.
 συμβολή, Pe. 350.
 σύμβολον, Ag. 8. 148. 323.
 σύμβολος, Prom. 486. Supp. 511.
 obvius.
 σύμβολος, Per. 170. 175. Ch. 84.
 Eu. 715.
 συμμαχίω, Pe. 795.
 συμμαχία, Ag. 221.
 σύμμαχος, Pr. 221. Se. 272. 592.
 Pe. 735. 794. Ch. 2. 17. 495.
 Eu. 291. 674. 776. Sup. 347.
 400.
 σύμμετρος, Ch. 227. 609. Eu. 535.
 συμμιγή, Se. 747.
 συμμίγνυμι, Se. 617. Ag. 657.
 συμπαραγατίω, Pr. 218. Se. 675.
 συμπίμπω, Su. 502.
 συμπιυθίω, Ch. 197.
 συμπίπτω, Ch. 297. Eu. 338.
 συμπιπνίω, Pr. 431.
 συμπιπνίω, Ag. 195.
 συμπιπνίω, Pr. 274.
 συμπεράσσω, Pr. 295.
 συμπεριωής, Se. 13. Su. 467.
 συμφέρω, Se. 516. 642. Per. 528.
 Eu. 523. 851. Su. 251. 761.
 σύμφημι, Pr. 40.

- σύμφορος, Ag. 1195.
 συμφορά, Pr. 391. 757. 973. Sept.
 5. Per. 291. 436. 439. 445.
 471. 848. 1035. 1049. Agam.
 18. 24. 333. 581. Ch. 10. 29.
 716. 931. 1064. Eu. 440. 512.
 900. 1023. 1034.
 σύμφρων, Ch. 800.
 σύμφυτος, Ag. 108. 157.
 συτάγω, Se. 514. 762.
 συναινώ, Ag. 493. 1217.
 συναίρομαι, Pr. 651.
 συναιτία, Ag. 1125.
 συναλγών, Pr. 288.
 συναλλάσσω, Se. 603.
 συναμείχω, Pr. 520.
 συναυτιών, Ag. 1132.
 συνάπτω, Pe. 336. 726. 888. Ag.
 1618.
 συναρξος, Ag. 262.
 συναρμόζω, Eu. 498.
 συναρπάζω, Pe. 195.
 συνασχαλάω, Pr. 161. 243. 303.
 συναυλία, Se. 845.
 συνδαίτωρ, Eu. 352.
 συνδικέω, Eu. 582.
 σύνδικος, Eu. 764. Su. 734.
 συνδικως, Ag. 1610.
 συνδρόμω, Ag. 1193.
 συνδρία, Ag. 491.
 συνιδών, Ch. 214. 215.
 σύνιμι, Se. 677. Pe. 177.
 συνεισβαίνω, Se. 608.
 συνεμβολή, Pe. 396.
 συνέμβολος, Ag. 993.
 συνέμπαρος, Ch. 206. 711. 731.
 Sup. 946.
 συνεξελαύνω, Ag. 1615.
 συνεπαινέω, Se. 1081.
 συνέσπωμα, Ag. 964.
 συνέσιος, Se. 779. Ag. 712.
 συνεύδω, Ag. 903.
 σύνευνος, Pr. 865. Ag. 1125. 1451.
 συνέχω, Pr. 657.
 συνήγορος, Ag. 840.
 συνήλιξ, Pe. 786.
 συνθάπτω, Pr. 686.
 συνθάπτω, Se. 1035. 1076.
 σύνθισις, Pr. 459.
 σύνθετος, Pr. 687.
 συνθήκη, Ch. 553.
 συνθήσκω, Agam. 828. 1148. Ch.
 979.
 συνήμι, Pe. 361. Ag. 1121. 1252.
 1262. Ch. 887. Su. 476.
 συνίστημι, Se. 441. 515. 678.
 συνίστωρ, Ag. 1099.
 συναίω, Se. 201.
 σύννοια, Pr. 436.
 σύννομος, Sept. 360. Pe. 706. Ch.
 596.
 συνοικέω, Ch. 909.
 συνοικήτωρ, Eu. 836.
 συνοικία, Eu. 919. Su. 275.
 σύνοικος, Se. 194. Ag. 1651. Ch.
 1005. Su. 420.
 συνομαίμων, Pr. 410.
 συνόμνυμι, Ag. 659. Ch. 978.
 συνόρμενος, Ag. 439.
 σύνσρος, Ag. 504.
 συνιστά, Eu. 285.
 συνταράσσω, Pr. 1087.
 συντέλεια, Se. 257.
 συντελής, Ag. 541.
 συντέμνω, Eu. 227. 266.
 συντετραίνω, Ch. 449.
 συντίθημι, Su. 67.
 σύντομος, Pe. 700.
 συντόμως, Ag. 638. Eu. 418. 588.
 συντυγχάνω, Se. 280.
 συντυχία, Su. 93.
 συνωμώτης, Eu. 127.
 συνώνυμος, Su. 201.
 συναρξος, Ag. 652. Ch. 982.
 σύρθη, Pe. 54.
 Συρία, Su. 6.
 σύριγξ, Se. 211. Su. 189.
 συρίζω, Pr. 355. Se. 469.
 Σύριος, Pe. 84.
 σύω, Pr. 135. Pe. 869. Ag. 756.
 Eu. 1010.
 σφαγή, Pr. 862. Ag. 1066. 1105.
 1398. 1608. Eum. 187. 425.
 453.
 σφάγιοι, Se. 236. 385. Ag. 1101.
 Eu. 1009.

σφαδάζω, Pe. 194.
σφάζω, Eu. 305.
σφάκιλος, Pr. 877. 1044.
σφαλερός, Eu. 377.
σφάλλω, Eu. 720.
σφάσσω, σφάπτω, Ag. 1442. Ch. 904.
σφινδότη, Ag. 1019.
σφιτερίζω, Su. 39.
σφέτερος, Pe. 902. Ag. 769.
σφήν, Pr. 64.
σφίγγω, Pr. 58.
Σφίγξ, Se. 547.
σφουδρίω, Pr. 1010.
σφραγίζω, Eu. 831.
σφριγιάω, Pr. 380.
σφρηλάτος, Se. 822. Pe. 749.
σχιδία, Pe. 68.
σχιδιος, Ch. 161.
σχιθω, Pr. 16. Se. 75. 435. Ch. 832. Eu. 860.
σχίσις, Se. 513.
σχίτλιος, Pr. 645.
σχῆμα, Se. 494.
σχηματίζω, Se. 471.
σχίζω, Ag. 632.
σχισμός, Ag. 1158.
σχολάζω, Su. 215. 890.
σχολή, Pr. 817. Ag. 1064. 1068.
σώζω, Pr. 374. 392. 523. Se. 280. 755. 810. 826. 989. Per. 214. 347. 503. 739. 1026. Ag. 612. 627. Ch. 505. 507. 795. Eu. 241. 646. 757. 764.
σωκίω, Eu. 36.
σῶμα, Pr. 462. 858. 1022. Se. 12. 546. 901. 956. Per. 199. 275. 837. 849. Ag. 334. 447. 1481. Ch. 722.
σωματοφορέω, Ag. 957.
Σωσθάνης, Pe. 32.
σωτήρ, Se. 231. 526. 832. Agam. 521. 673. 906. 1396. Ch. 2. 262. 1073. Eu. 763. Sup. 27. 989.
σωτηρία, Sep. 215. Pe. 508. 737. 799. Ag. 351. 1247. Ch. 201. Eu. 912. Su. 772.

σωτήριον, Eu. 704.
σωτήριος, Sep. 189. Ag. 655. Ch. 234. 503. Eu. 780. Sup. 221. 412. 422.
σωφρονίω, Pr. 981. Pe. 831. Ag. 189. 1434. 1629. Eum. 524. 1023. Su. 1020.
σωφρόνισμα, Su. 999.
σώφρων, Sept. 192. 574. 616. Ag. 359. 1673. Ch. 138. 784. Eu. 136. Su. 206. 718.
σωφρόνως, Se. 651. Eu. 44.

T.

ΤΑΓΕΥΨ, Se. 58.
ταγή, Ag. 111.
ταγός, Pr. 96. Pe. 23. 324. 480.
ταγῆχος, Eu. 296.
τακίθην, vide κικίθην.
ταλαίπωρος, Prom. 231. 315. 597. 624.
τάλαστρον, Pe. 346. Su. 830.
ταλαντῆχος, Ag. 448.
τάλας, Pr. 108. 157. 468. 569. 574. 596. Se. 268. 814. 991. 1040. 1071. Pe. 445. 517. 576. 721. 1020. Agam. 232. 393. 1079. 1116. 1145. 1147. 1152. 1167. 1256. 1269. 1283. 1304. Ch. 604. 741. 761. 1069. Eu. 783. 813.
τάμπαλιν, vide ἔμπαλιν.
Τανταλίδης, Ag. 1478.
τανύδρομος, Eu. 377.
τάξις, Pr. 128. Pe. 298. 380 bis. Eu. 399.
τάξωθην, vide ἔξωθην.
ταπεινός, Pr. 320. 907.
τάπεινα, (vox corrupta forte τᾶπεινα) Su. 855.
ταραγμός, Ch. 1056.
ταράκτωρ, Se. 578.
ταράσσω, Pr. 993. Ag. 1225. Ch. 287. 329.
ταρβίω, Pr. 897. 931. 959. Sept.

35. Pe. 687. Eum. 410. 703.
717. Su. 780.
- τάβος, Se. 295. Pe. 698. Agam.
867. Su. 744.
- ταβόσυνος, Se. 246.
- ταβριχέω, Ch. 294.
- Τάρταρος, Prom. 154. 219. 1028.
1050. Eu. 72.
- ταρῦς, Se. 541.
- τάσσω, Sep. 290. 454. 576. Per.
298. 366. 381. 766. Ag. 340.
1034. Eu. 279. 642. 949. Su.
513. 984. 993.
- ταύριος, Se. 44.
- ταυροκτονίω, Se. 282.
- ταυρόομαι, Ch. 273.
- ταῦρος, Ag. 1135. Su. 307.
- ταυροσφαγίω, Se. 43.
- ταφῆ, Se. 824.
- τάφος, Se. 920. 1045. 1054. Per.
686. 688. Ag. 516. 1320. Ch.
106. 166. 334. 350. 486. 499.
538. 894. Eu. 601. 770.
- τάχα, Pr. 199. 228. 312. 958. Se.
267. 408. 665. 669. 919. Per.
246. 507. Ag. 498. 614. 1170.
1181. 1359. 1658. Ch. 303.
733. 770. 878. 965. Eu. 422.
457. 516. 600. 732. 745. Su.
192. 199. 474. 495. 868. 890.
912. 956.
- τάχος, subst. Pr. 746. Per. 342.
Ag. 288. 1249. 1457.
- τάχος, adv. Se. 58. 681. Agam.
27. 954. 1119. Ch. 889. Eu.
124. 179.
- ταχύησις, Su. 33.
- ταχύμορος, Ag. 496.
- ταχύω, Pe. 694. Ch. 658.
- ταχύωμοπος, Su. 1054.
- ταχύωρος, Ag. 495.
- ταχύωπτερος, Pr. 88.
- ταχύρροδος, Se. 291.
- ταχύς, Per. 741. Ag. 1133. Ch.
60. Su. 771.
- τέγγω, Pr. 401. 1007. Per. 317.
1070.
- τέινω, Pr. 537. Se. 619. 769. Pe.
64. 575. 710. Ag. 372. 1035.
Su. 99.
- τείρω, Pr. 348. 583. Su. 87.
- τείχος, Se. 88. Ag. 461. 568. Ch.
362. Su. 484.
- τεκμαίρω, Pr. 336. 605.
- τέκμαρ, Pr. 453. Ag. 280. 323.
Ch. 665. Eu. 244. Su. 492.
- τεκμήριον, Pr. 825. Ag. 340. 360.
1375. Ch. 203. Eu. 450. 488.
665. Su. 55. 279.
- τεκνογόνος, Se. 935.
- τέκνον, Pr. 205. 814. Se. 16. 297.
692. 791. Per. 218. 222. 620.
756. Ag. 215. 733. 907. 1216.
1314. Ch. 263. 321. 347. 521.
646. 755. 829. 896. 910. 912.
920. 922. 992. Eu. 419. 661.
747. 761.
- τεκνώοιμος, Ag. 161.
- τεκνώω, Se. 663. Ag. 762.
- τέκος, Se. 209. 683. Eu. 537. Su.
352.
- τέκτων, Ag. 157. 1415. Sup. 291.
602.
- τελέθω, Ag. 100. 475. Supp. 700.
1047.
- τέλειος, τέλος, Sept. 173 bis. 701.
772. 838. 857. Ag. 981. 982.
1441. 1467. 1513. Eum. 28.
214. 385. 396. Su. 82. 96. 129.
534. 535. 747. 817. 831.
- τελεσίφρων, Ag. 709.
- τελεσφόρος, Pr. 510. Se. 661. Ag.
1005. 1009. Ch. 210. 539.
661.
- τελευταῖος, Ag. 322.
- τελευταίω, Se. 623. 937. Per. 737.
Ag. 644. 938. Ch. 305. 526.
Su. 219. 304.
- τελευτή, Sep. 584. 943. 960. Per.
742. 790. Ag. 754. Sup. 144.
1058.
- τελέω, Prom. 928. 1032. Sept.
35. 633. 665. 700. 730. 788.
797. Persæ, 225. Agam. 68.
761. 815. 982. 983. 1116.
1262. 1496. Choeph. 282.

308. 382. 872. 875. 1021.
1067.
- τελής, Eu. 321. 956.
- τέλλω, Se. 774.
- τέλος, Pr. 13. 273. 664. Se. 161.
168. 266. 373. 912. 1033.
Pe. 47. 204. 462. 728. Agam.
917. 943. 1118. 1211. Ch.
758. 874. Eum. 64. 243. 437.
547. 732. 746. 838. Sup. 484.
611. 632.
- τέμενος, Pe. 365.
- τέμνω, Ag. 858. Ch. 196. 1047.
Eu. 595.
- Τεπάγων, Pe. 306.
- τέπων, Ch. 207.
- τεός, Pr. 162.
- τεράζω, Ag. 128.
- τέρας, Prom. 352. 831. 920. Ch.
546. Su. 579.
- τερασκόπος, Ag. 986. 1449. Ch.
549. Eu. 62.
- τέρη, Su. 1005.
- τέρμα, Prom. 100. 184. 257. 284.
623. 705. 754. 822. 827. 1025.
Agam. 791. 1012. 1186. Eu.
425. 636. 749. Su. 464.
- τερμόνιος, Pr. 117.
- τέρμων, Su. 637.
- τερωνός, Ag. 147. 501. 551. 911.
Ch. 236.
- τέρπω, Eu. 1045.
- τέρψις, Pe. 544. Ag. 620.
- τίσσαρες, Ch. 236.
- τέταρτος, Se. 492. Pe. 775. Eum.
18.
- τετρασκελής, Pr. 395.
- Τεύθρας, Su. 558.
- Τευκρίς, Ag. 113.
- τευχεσφόρος, Ch. 625.
- τευχηστής, Pe. 904.
- τευχηστής, Se. 650.
- τεύχος, Ag. 444. 824. 1137. Ch.
97. Eu. 745.
- τύχω, Pr. 1089. Sept. 394. 841.
1071. Pe. 189. Ag. 154. 740.
761. 979. 1270. Ch. 728. Eu.
125. 354. 671. 805. Sup. 90.
312.
- τύχη, Pr. 47. 110. 254. 476. 496.
505. 513. Se. 26. Agam. 256.
1143. 1218. Eu. 17.
- τύως, Ch. 993.
- Τυθός, Pr. 137. Se. 317.
- τύκω, Eu. 370.
- τύλει, Pe. 232.
- τηλέπλαγκτος, Pr. 578.
- τηλέπομος, Ag. 308.
- τηλικέτος, Ag. 1629.
- τηλερός, Pr. 1. 806.
- Τήνος, Pe. 888.
- Τήρειος, Su. 62.
- τηρός, Su. 256.
- τιάρα, Pe. 664.
- τιθασσός, Eu. 357.
- τίθημι, Pr. 163. 443. 526. 782.
847. Sept. 47. 110. 198. 207.
243. 283. 936. 953. 1010. Pe.
143. 192. 229. 282. 771. 1010.
1047. Ag. 32. 66. 186. 204.
238. 474. 571. 825. 854. 915.
922. 931. 1045. 1068. 1184.
1533. 1579. 1610. 1682. Ch.
143. 339. 574. 664. 736. 773.
788. 836. 861. 957. Eum. 14.
226. 294. 325. 461. 487. 589.
654. 681. 727. 774. 901. Su.
33. 89. 305. 420. 492. 527.
648. 652.
- τίκτω, Pr. 767. 850. 868. Se. 49.
422. 443. 933. 937. Per. 245.
Ag. 287. 768. 772. Ch. 125.
131. 327. 417. 525. 679. 688.
803. 913. 928. Eu. 322. 466.
517. 663. 669. Su. 507. 682.
715. 777.
- τίλλω, Pe. 209.
- τιλμός, Su. 846 bis.
- τιμαλφίω, Ag. 931. Eu. 15. 629.
810.
- τιμάρορος, Agam. 523. 1289. 1333.
1587. Ch. 141.
- τιμάω, Sep. 242. 416. 722. 1054.
Ag. 254. 590. Ch. 253. 507.
514. Eumen. 776. 871. 894.

918. 996. 1032. Su. 122. 406. 1020.
- τιμάω, Su. 43.
- τιμή, Pr. 30. 171. 410. 945. Se. 15. Per. 166. 624. 764. 922. Ag. 44. 646. Ch. 198. Eum. 203. 209. 227. 228. 422. 627. 750. 848. 881. 897. 1040. Su. 636. 706. 714.
- τίμημα, Ch. 509.
- τίμιος, Sept. 247. 1011. Ch. 554. Eum. 856. 857. 970. Su. 993. 997.
- τιμός, Ch. 916.
- τιμωρία, Pe. 473.
- τινάκτιζα, Pr. 923.
- τινάσσω, Pr. 916.
- τίπτει, pro τίπτει, Ag. 984.
- Τιτάν, Pr. 205. 427.
- Τιτανίς, Pr. 873. Eu. 6.
- τίτης, Ch. 65.
- τιτρώσκω, Se. 248. Ag. 877.
- τίω, τίω, Pr. 112. 176. 621. 984. Se. 77. 644. 781. Agam. 267. 466. 540. 546. 715. 784. 831. 951. 1334. 1438. 1439. 1538. Ch. 16. 275. 311. 397. 433. 627. 649. Eu. 172. 268. 951. Su. 713. 1044.
- τλάμων, vide τλήμων.
- τλάω, τλήμι, Pr. 658. 703. Sept. 762. Ag. 233. 417. 904. 1050. 1298. 1462. 1552. 1644. Ch. 431. 751. Su. 248. 331.
- τλημόνως, Ch. 746.
- τλήμων, Pr. 615. Se. 370. Pe. 28. 915. 982. Agam. 1311. 1330. 1597. Ch. 381. 594. 933. Eu. 509.
- τλησικάρδιος, Pr. 159. Agam. 440.
- τλητός, Pr. 1064.
- Τμῶλος, Pe. 49.
- τόθει, Pe. 100. Ag. 229.
- τοίουν, Pr. 759. Se. 998. Ag. 912.
- τοῖος, Pr. 8. 268. 919. Sept. 586. 981. Pe. 608. Eu. 380. Sup. 405. 528.
- τοῖοσδι, Prom. 95. 112. 221. 237. 255. 370. 656. 670. 863. 872. 912. 931. 963. 1025. 1053. 1088. Sep. 27. 441. 505. 521. 553. Per. 59. 179. 329. 436. 470. 759. Ag. 162. 320. 538. 622. 653. 883. 895. 912. 1285. 1409. Ch. 40. 147. 295. 479. 506. 703. 745. 866. 1005. Eu. 703. Su. 623. 949. 996.
- τοιῦτος, Prom. 28. 214. 518. 468. 499. 763. 800. 951. Sep. 201. 285. 390. 397. 596. 645. 655. 820. 1033. Pe. 236. 825. Ag. 323. 356. 589. 602. 1084. 1240. 1361. 1369. 1431. 1672. Ch. 289. 448. 1001. Eu. 162. 194. 197. 427. 483. 641. 726. 870. 916. Sup. 117. 289. 629.
- τοκίς, Pe. 63. 581. Ag. 737. 780. Ch. 382. Eum. 152. 271. 500. 548. 662.
- τόκος, Sept. 378. 413. 510. Eum. 405.
- τόλημα, Prom. 16. 235. Ch. 996. 1029.
- τολμάω, Prom. 299. 331. 381. 998 bis. Se. 1066. Ag. 1240. Ch. 177.
- τόλμος, pro τολμηρός, Pe. 1004.
- τομαῖος, Ch. 166. 537. Su. 276.
- τομή, Ch. 228.
- τόξαρχος, Pe. 556.
- τόξευμα, Su. 1012.
- τοξεύω, Eu. 679. Su. 455.
- τοξικός, Pe. 460.
- τοξοδάμας, Pe. 26. 30. 929.
- τοξόδαμος, Pe. 86.
- τόξον, Pr. 710. 871. Se. 151. Pe. 147. 278. Ag. 372. 519. Ch. 692. 1033. Eu. 631.
- τοξοτευχής, Su. 296.
- τοξότης, Ag. 637. 1203.
- τοξυλκός, Pe. 55. 239.
- τοπάζω, Ag. 1378.
- τόπαρχος, Ch. 662.
- τόπος, Pr. 348. 1058. Per. 273. 447. 792. 798. Agam. 199. Eumen. 249. 292. 706. 861.

944. 1026. Sup. 52. 240. 245. 979.
- ταρός, Ag. 262. 625. 1071. 1171. Ch. 30. Su. 282.
- ταρῶς, Prom. 605. 610. 698. 869. Pe. 479. Agam. 26. 277. 641. 1593. Ch. 739. Su. 204. 938. 951.
- τόσον, Eu. 899.
- τοσόδε, Se. 778.
- τόσος, Pe. 788. 818. Agam. 144. 875.
- τοσόσδε, Pe. 477. 723. 783. Ag. 869. 1406.
- τοσσητάριθμος, Pe. 432.
- τοσσητός, Pr. 622. Per. 372. 1019. Ag. 689. Ch. 686. Eum. 201. 430.
- τότε, Pr. 910. Se. 219. 781. Pe. 393. 498. 555. Ch. 410. 437. 817. 975. Eu. 691. 770. Sup. 175. 574. 580.
- τοτι, Ag. 100. 101.
- τοτοῖ, Pe. 551. 561.
- τρατῶς, Ag. 1380. Eu. 45.
- τραπέριζα, Ag. 409. 710.
- τραῦμα, Ag. 875.
- τραυματίζω, Eu. 246.
- τραχύνω, Se. 1053.
- τραχύς, Prom. 35. 186. 311. 324. 725. 1047. Sep. 1052. Agam. 1430.
- τραχύτης, Pr. 80.
- τρεῖς, Pr. 794. 797. Se. 390. Pe. 366. Eu. 592.
- τρέμω, Se. 425.
- τρέπω, Sept. 261. 962. Per. 459. 1033. Agam. 859. 1541. Ch. 407. 1039. Eu. 437. Su. 307.
- τρέφω, Se. 19. 760. 798. Per. 62. Ag. 642. 726. 889. 968. 1209. 1488. 1616. Ch. 126. 546. 583. 752. 908. 921. 928. Eu. 59. 304. 610. 668. 949. Sup. 289. 507. 901.
- τρέχω, Ag. 322. 1130. 1254. Eu. 37.
- τρέω, Sep. 403. 442. 796. Agam. 558. Eum. 429. Suppl. 719. 737.
- τρίαινα, Pr. 924. Su. 226. 763.
- τριάκας, Pe. 339.
- τριάκτης, Ag. 179.
- τριβή, Pr. 640. Agam. 473. Ch. 747. 943.
- τρίβος, Ag. 205. 399. Su. 1050.
- τρίβω, Ag. 1065. 1582. Eu. 195.
- τριγέρων, Ch. 312.
- τρίγωνος, Pr. 812.
- τρικυμία, Pr. 1014.
- τρίμοιρος, Ag. 881.
- τρίμορφος, Pr. 515.
- τρίπαλτος, Se. 993.
- τριπάχυιος, Ag. 1485.
- τριπλός, Pe. 1038. Ch. 790.
- τρίπυς, Ag. 80.
- τρίρρυμος, Pe. 47.
- τρεῖς, Se. 752. Ag. 33.
- τρεῖσκαλμος, Pe. 681. 1079.
- τρεῖσμύριος, Pe. 315.
- τρεῖσώματος, Ag. 879.
- τρίτος, Pr. 773. 957. Se. 464 bis. 750. Per. 308. 312. 770. Ag. 292. 1395. 1614. Ch. 242. 576. 653. 876. 1066. 1073. Eu. 4. 762. Su. 27. 716.
- τρεῖτόσπονδος, Ag. 253.
- τρεῖτόσπορος, Pe. 820.
- τρίτων, Eu. 293.
- τρίχαλος, Se. 766.
- τρίχωμα, Se. 672.
- τροῖα, Ag. 9. 136. 277. 324. 328. 365. 534. 538. 586. 600. 792. 1466. Ch. 301. Eu. 460.
- τρομέω, Pr. 544. Pe. 64.
- τρέμος, Ch. 461.
- τροπάια, i. τροπή, Ch. 773.
- τρόπαιον, Se. 283. 965.
- τρόπαιος, Ag. 227.
- τροπή, Ag. 1246.
- τρόπον, adv. Ag. 49. 398.
- τρόπος, Pr. 11. 28. 87. 309. 483. 762. 914. Sep. 289. 307. 469. 471. 644. Per. 717. 795. Ag. 865. 927. 1072. Ch. 272. 477. 752. Eu. 192. 444.

- τροπῶν, remum ad scalmum adli-
 go, Pe. 376.
 τροφείων, Se. 483.
 τροφεύς, Ch. 758.
 τροφή, Se. 554. 671. 792. Agam.
 738. 1168. Su. 901.
 τροφός, Se. 16. Ch. 64. 729. Eu.
 662.
 τροχίλατος, Pe. 1006.
 τροχίς, Pr. 940.
 τροχοδινίω, Pr. 881.
 τρώω, Pr. 27.
 Τρωΐα, Ch. 361.
 Τρωϊκός, Ag. 342.
 Τρώς, Ag. 67.
 τυγχάνω, Pr. 239. 270. 346. 650.
 Se. 5. 259. 526. 556. 567. Pe.
 508. Ag. 180. 183. 355. 514.
 631. 649. 875. 1084. 1239.
 1242. 1301. 1367. Ch. 12.
 201. 211. 216. 315. 416. 686.
 709. 744. 783. 951. 997. Eu.
 30. 480. 722. 729. 740. 859.
 Sup. 167. 389. 405. 530. 795.
 812. 996.
 Τυδῆς, Se. 383. 386. 413. 577.
 τύμβος, Sep. 534. 841. 1067. Ch.
 4. 85. 90. 104. 198. 509. 926.
 τυμβόχοος, Se. 1030.
 τύμμα, Ag. 1439 bis.
 Τυνδάρειος, Ag. 83.
 τύπος, Se. 494. Eu. 49. Su. 290.
 τύπτω, Pr. 361. Sept. 894. 895.
 Ag. 1137. Eu. 156. 512.
 τυρανίω, Pr. 957.
 τυραννικός, Ag. 837. Ch. 477.
 τυραννίς, Prom. 10. 224. 305. 357.
 755. 908. 995. Agam. 1364.
 1374. Ch. 403. 973.
 τύραννος, Pr. 222. 310. 735. 941.
 956. Ag. 558. 1642. Ch. 357.
 τύραννος, adj. Pr. 760.
 Τύριος, Pe. 967.
 Τυρσηνικός, Eu. 570.
 τυτθῶν, Pe. 564.
 τυτθός, Ag. 1615.
 τυφλός, Pr. 250.
 τύφος, Se. 667.
- Τυφών, Pr. 354. Sept. 499. 517.
 524.
 Τυφώς, Pr. 370. Ag. 665. Suppl.
 569.
 τύχη, Pr. 87. 106. 182. 272. 288.
 302. 347. 375. 398. 556. 634.
 638. 768. 1072. Se. 338. 432.
 478. 512. 639. Ag. 195. 341.
 580. 673. 677. 694. 764. 1051.
 1138. 1145. 1174. 1239. 1285.
 1436. 1493. 1656. 1662. Ch.
 81. 136. 371. 509. 783. 945.
 968. Eum. 93. 599. 927. 960.
 1041. Su. 331. 385. 467. 582.
 τυχηρός, Ag. 472.
 τῶς, Se. 490. 643. Su. 71. 699.

Υ.

- ὙΒΡΙΖΩ, Pr. 82. 969 bis. Ag.
 1621. Su. 887.
 ὕβρις, Se. 412. 508. Pe. 810. 823.
 Ag. 772. 775. Eum. 536. Su.
 84. 109. 433. 496. 537. 824.
 852. 888.
 ὕβριστής, Pr. 716. Su. 31.
 ὕγιεια, Ag. 1011. Eu. 538.
 ὕγρός, Su. 267.
 ὕγρώσσω, Ag. 1338.
 ὕδαρής, Ag. 807.
 ὕδρηλος, Pe. 615. Su. 800.
 ὕδωρ, Se. 85. 313. Eu. 697. Sup-
 24. 570. 862.
 ὕδός, Se. 615.
 ὕλαγμα, Ag. 1640. 1681.
 ὕλασκω, Su. 884.
 ὕλη, Ag. 506.
 ὕμναιος, Ag. 716.
 ὕμναιῶν, Pr. 559.
 ὕμνῶν, Se. 7. Ag. 1200. 1483.
 ὕμνος, Se. 873. Pe. 622. 627. Ag.
 718. 1200. 1483. Ch. 473. Eu.
 306. 332. 345. Su. 1032.
 ὕμνωδῶν, Ag. 999.
 ὑπάγγελος, Ch. 838.
 ὕπαι pro ὑπὸ, Ch. 613. Eu. 420.

- ὑπαίθριος, Pr. 113. Ag. 343.
 ὑπαι λύω, Ag. 953. 954.
 ὑπαντιάζω, Pe. 407. 836. 852.
 ὑπαρ, Pr. 485.
 ὑπάρχω, Ag. 970. 1665. Ch. 1068.
 ὑπασπιστής, Su. 190.
 ὑπαστρος, Su. 398.
 ὑπατος, Ag. 50. 55. 89. 518. Su.
 25.
 ὑπέγγυος, Ch. 36.
 ὑπείκω, Ag. 1371.
 ὑπείμι, Pe. 817.
 ὑπείρ, pro ὑπέρ, Ag. 294.
 ὑπέιροχος, Pr. 428.
 ὑπεκσώζω, Pe. 453.
 ὑπεκχωρεύω, Pe. 401.
 ὑπεραίρω, Ag. 795.
 ὑπέραυχος, Se. 489.
 ὑπερβάλλω, Pr. 721. 922. Pe. 291.
 Ag. 315.
 ὑπερβαρής, Ag. 1184.
 ὑπέρβατος, Ag. 438.
 ὑπέρβιος, Se. 510. 518. 525.
 ὑπερβόρεος, Ch. 371.
 ὑπέργητος, Ag. 79.
 ὑπερδίδω, Se. 298.
 ὑπερδικίω, Eu. 655.
 ὑπερδίκως, Ag. 1405.
 ὑπερίχω, Pr. 213. Sep. 221. Per.
 711.
 ὑπερήφανος, Pr. 404.
 ὑπερθεν, Se. 234. Ag. 240.
 ὑπερθέω, Eu. 565.
 ὑπερθορέω, Ag. 305. 836. Su. 880.
 ὑπερθύμω, Eu. 827.
 ὑπέροκομος, Se. 397. 410. Pe. 342.
 796. 829. 833.
 ὑπερκόπως, Ch. 134.
 ὑπέροκος, Ag. 831.
 ὑπερκότως, Ag. 476.
 ὑπερμήκης, Pr. 593.
 ὑπέρπικρος, Pr. 943.
 ὑπέρπλωτος, Pr. 465.
 ὑπερπόντιος, Su. 42.
 ὑπερσατέω, Su. 347.
 ὑπερσίω, Pr. 66. 67.
 ὑπέρτατος, Pe. 155. Su. 680.
 ὑπερτίω, Ag. 976.
 ὑπερτελέω, Ag. 367.
 ὑπέριτερος, Se. 372. 536. Ch. 103.
 ὑπέρολμος, Ch. 592.
 ὑπέροτος, Eu. 572.
 ὑπεροξείσμιος, Su. 482.
 ὑπέρφευ, Pe. 822. Ag. 385.
 ὑπερφοβέομαι, Se. 244.
 ὑπερφρασίω, Pe. 827. Ag. 1048.
 ὑπέρφρων, Se. 395. 416. 461.
 ὑπέρχομαι, Eu. 340.
 ὑπέυθυνος, Pr. 324. Pe. 213. Ch.
 713.
 ὑπήκοος, Pe. 234. 242. Ch. 302.
 ὑπηρέτης, Pr. 953. 982.
 ὑπίσχομαι, Eu. 807.
 ὑπιπόδοτος, Pr. 577.
 ὑπνος, Se. 3. Ag. 14. 15. 17. 187.
 298. 436. 921. 1460. Ch. 31.
 533. 619. Eum. 68. 127. 134.
 141. 148.
 ὑπιώσσω, Se. 293. Eu. 121. 124.
 ὑποβαστάζω, Pr. 430.
 ὑποβρέμω, Pr. 432.
 ὑπογραφή, Ch. 207.
 ὑποδέχομαι, Su. 1029.
 ὑπόδικος, Eu. 260.
 ὑπόδοσις, Eu. 508.
 ὑποδύω, Eu. 845. 878.
 ὑποζευγνύω, Pr. 108.
 ὑποκάμπτω, Ag. 795.
 ὑποκλαίω, Ag. 69.
 ὑπολείβω, Ag. 69.
 ὑπολείπω, Ag. 73.
 ὑπομιμήσκω, Pe. 329. 994.
 ὑποσωματή, Pe. 58.
 ὑπόωπτερος, Ch. 601.
 ὑποσπτήσσω, Pr. 29. 959.
 ὑποσπτος, Ag. 1646.
 ὑπορχέομαι, Ch. 1025.
 ὑπόσκιος, Su. 664.
 ὑποσσωανίζω, Pe. 489. Ch. 575.
 ὑποστρεβίω, Ag. 1225.
 ὑποσσεύω, Pr. 126.
 ὑπόσχεσις, Su. 373.
 ὑπαργείω, Pr. 636. Ch. 959.
 ὑποχείριος, Su. 397.
 ὑποχος, Pe. 24.
 ὑπώτασμα, Pr. 1004. Ag. 1293.

ὑπτιος, Se. 465.
 ὑπτιώω, Pe. 418.
 ὕψαιχμας, Pe. 976.
 ὕφατος, Se. 1059. Ag. 1309. 1333.
 1454. Eu. 446. Su. 239. 725.
 ὕστερον, Ch. 324.
 ὕστερόποιος, Ag. 58. Ch. 380.
 ὕστερος, Sep. 703. 999. Ag. 711.
 1675. Eu. 251.
 ἕφαντος, Ag. 1589.
 ἕφασμα, Ag. 1501. 1525. Ch. 25.
 229. 1015.
 ἕφίρπω, Ag. 278. 459. Ch. 461.
 ἕφη, Ag. 958.
 ἕφηγιόμαι, Eu. 192.
 ἕφίστημι, Pe. 87. Eu. 204. 470.
 ἕφήγορος, Pr. 318. 360.
 ἕφηλόρημος, Pr. 5.
 ἕφηλος, Pe. 467. Ag. 906.
 ἕφηγιότητος, Eu. 43.
 ἕφίσημος, Pr. 421.
 ἕφίπυργος, Eu. 691. Su. 102.
 ἕφιστος, Pr. 719. Per. 331. 809.
 Eu. 28. Su. 488.
 ἕφθειν, Su. 182. 386.
 ἕψος, Ag. 1385.

Φ.

ΦΑΓΩ, Su. 234.
 φαεσφόρος, Ag. 498.
 φαιδρότης, Ag. 1238.
 φαιδρός, Ag. 306. 529. Ch. 563.
 Eu. 929.
 φαιδρύντρια, Ch. 757.
 φαιδρύνω, Ag. 1118. 1129.
 φαιδρωπός, Ag. 734.
 φαίω, Prom. 217. 317. 614. 842.
 996. 1027. 1035. Se. 81. Pe.
 263. 354. 606. 670. 788. Ag.
 21. 101. 117. 382. 492. 509.
 602. 908. 1123. 1641. Ch.
 141. 324. 415. 813. 993. Eu.
 321. 572. Su. 56. 627,
 φαιωχίτων, Ch. 1049.
 φάλαρος, Pe. 665.

φανερῶς, Pr. 1089. Eu. 956.
 φανός, Pr. 538. Ag. 292.
 φαντάζω, Ag. 1509.
 φάντασμα, Se. 716.
 φάος, Pr. 24. 1020. 1091. Per.
 151. 222. 261. 299. 300. 632.
 Agam. 23. 308. 310. 319. 517.
 584. 667. 777. 1655. Ch. 60.
 317. 457. Eu. 525. 749.
 φάραγξ, Pr. 15. 142. 619. 1016.
 φαρανόακης, Pe. 31. 962.
 φάρμακον, Pr. 249. 474. 479. 607.
 Ag. 557. 857. 1269.
 φαρμάσσω, Ag. 94.
 φαρῆχος, Pe. 313. 971.
 φᾶρος, Se. 335. Ch. 9. 1011. Eu.
 637.
 φάσγανον, Ag. 1271.
 φασγανηγός, Ch. 645.
 φάσκω, Ch. 91. 274. Su. 393.
 φάσμα, Ag. 150. 282. 424.
 φάτις, Sept. 847. Per. 227. 521.
 Ag. 9. 284. 465. 620. 640. 877.
 1141. 1263. Ch. 734. 839. Eu.
 383. Su. 301.
 φάυλος, Pe. 520.
 φάω, Pr. 563. Se. 857. Ch. 89.
 116. Su. 939.
 φέγγος, Pe. 377. Ag. 513. 611.
 1586. Ch. 1037. Eum. 1025.
 1032.
 φεΐδομαι, Se. 418.
 φελλός, Ch. 504.
 φεράσπις, Pe. 240. Ag. 702.
 φέρβω, Ag. 121.
 φέρε, Pr. 294. 547.
 φερέγγυος, Se. 402. 455. 476. 803.
 Eu. 87.
 φερυσσέβης, Pe. 312.
 φέρης, Eu. 726.
 φέριστος, Se. 39.
 φέρμα, Su. 698.
 φερνή, Su. 986.
 φέρτερος, Pr. 767.
 φέρω, Prom. 104. 187. 294. 639.
 751. 882. Se. 40. 358 bis. 376.
 410. 549. 565. 566. 628. 681.
 689. 693. 775. 1047. Pe. 248.

276. 293. 612. 908. Ag. 5. 9. 430. 531. 648. 895. 1036. 1075. 1144. 1235. 1423. 1459. 1571 bis. Ch. 13. 78. 87. 241. 485. 579. 657. 815. 992. 1023. Eum. 51. 56. 266. 677. 683. 797. 834. Sup. 498. 607. 704. 773. 1001.
- φεῦ, Pr. 688. Sept. 137 bis. 603. 1062 bis. Per. 285 (568) (577) 727. 741. Ag. 1316 bis. 1457. 1492 bis. Ch. 193. 394 bis. Eum. 784. 814. 840. 843. 844. 873. 875. 877.
- φεύγω, Pr. 854. 905. Sept. 205. 214. 287. 670. 799. Per. 101. 205. 369. 478. Ag. 276. 676. 1390. Ch. 134. 480. 925. 1038. Eum. 74. 118. 175. 465. 655. Sup. 615. 237. 395. 465. 551. 764.
- φεύζω, Ag. 1317.
- φεψαλόω, Pr. 362.
- φηλόω, Ag. 501.
- φήμη, Se. 872. Ag. 947. Ch. 739. 1045. Su. 705. 767.
- φημι, Pr. 101. 502. 687. Se. 24. 434. 652. Per. 221. 231. 439. 446. 703. 736. Ag. 148. 276. 378. 840. 1049. 1232. 1255. 1587. 1622. 1624. Ch. 314. 776. 1027. Eu. 221. 556. 895. Su. 299. 307. 337.
- φημίω. Agam. 638. 1171. 1182. Ch. 556.
- φθάνω, Pe. 754.
- φθέγγομαι, Pr. 34. Ch. 107.
- φθείρω, Pe. 244. 272. 283. 451. Ag. 661. 958. Ch. 1013.
- φθερσιγενής, Se. 1062.
- φθίμι, vide φθίω.
- φθίνασμα, Pe. 232.
- φθίνω, Ag. 7.
- φθιτός, Pe. 220. 523. Eu. 97.
- φθίω, Se. 342. 738. 978. Pe. 628. Ag. 1032. Ch. 362. 401. 404. Eu. 173. 461.
- φθογγή, Ag. 37. 333. 1639. Sup. 205.
- φθόγγος, Se. 73. Ag. 245. Su. 253.
- φθονερός, Ag. 459.
- φθονέω, Pr. 586. Se. 242. 486.
- φθόνος, Prom. 629. 858. Pe. 362. Ag. 271. 842. 913. 956. 1677. Eu. 689.
- φθορά, Ag. 415. 823.
- φθόρος, Se. 258. Ag. 1276.
- φιλαγαθής, Se. 924.
- φιλαιακτός, Su. 810.
- φιλαίματος, Se. 45.
- φιλαίτιος, Su. 494.
- φίλανδρος, Se. 908.
- φιλάνηρωπος, Pr. 11. 28.
- φιλάνας, Pe. 136. Ag. 420. 865.
- φιλέω, Se. 417. 625. Pe. 602. Ag. 651. 772. 1568. Ch. 894. 906. 907. Su. 776. 820.
- φιλήμιος, Pr. 464.
- φιλήτης, Ch. 1001.
- φιλήτωρ, Ag. 1455.
- φιλία, Se. 890.
- φίλιος, Pr. 128. Ag. 363. 1500. 1524. Ch. 808. Su. 542.
- φιλόδυρος, Su. 71.
- φιλόθυτος, Se. 185.
- φίλοικτος, Ag. 248. 1152.
- φιλόμαστος, Ag. 146. 728.
- φιλόμαχος, Se. 130. Ag. 238.
- φιλόξενος, Ch. 654. Su. 933.
- φιλόπολις, Se. 182.
- φίλορνος, Eu. 23.
- φίλος, Prom. 225. 246. 297. 304. 548. 612. 661. Sept. 16. 152. 158. 164. 180. 193. 209. 268. 276. 376. 426. 683. 701. 756. 860. 881. 915. 941. 978. 979. 1016. 1032. Pe. 162. 206. 219. 229. 231. 274. 445. 453. 512. 557. 600. 621. 649 bis. 650. 676. 704. 745. 771. 779. 808. 834. 853. 960. 1042. Agam. 169. 253. 337. 450. 516. 524. 527. 628. 630. 842. 914. 938. 992. 1003. 1112. 1166. 1228. 1245. 1281. 1292. 1383. 1426.

1439. 1659. 1663. Ch. 87. 98.
108. 129. 191. 217. 232. 233.
274. 342. 352 bis. 387. 408.
454. 494. 495. 544. 550. 614.
681. 693. 703. 706. 715. 717.
747. 792. 824. 833. 893. 976.
993. 1026. 1051. Eum. 100.
119. 143. 216. 271. 295. 357.
467. 539. 611. 904. 1002 bis.
Suppl. 77. 341. 508. 610. 718.
726. 961. 984. 991. 1046.
- φιλόσποιδος, Ch. 290.
φιλοσόμω, Se. 285.
φιλότης, Pr. 123. 191. Ag. 807.
φιλότιμος, Eu. 1035. Su. 666.
φιλοφρέμιγξ, Su. 705.
φιλόφρων, Pe. 97.
φιλόχορος, Pe. 448.
φίλτατος, vide φίλος.
φίλτρον, Ch. 1029.
φίλω, Ag. 254. 331. 1590. 1600.
φιμὸς, Se. 46γ.
Φινεύς, Eu. 50.
φίτυ, Eu. 914.
φίτυμα, Ag. 1290.
φιτύω, Pr. 233.
φλάζω, Ch. 26.
φλαῦρος, Pe. 217.
φλεγέθω, Su. 91.
Φλεγραΐος, Eu. 295.
φλέγω, Pr. 584. Se. 52. 292. 394.
439. 519. Per. 364. 504. Ag.
91. 316. Su. 677.
φλίδων, Ag. 1204.
φλέω, Ag. 385. 1425.
φλογμὸς, Eu. 943.
φλογωπὸς, Pr. 253. 497. 790.
φλοῖσβος, Pr. 791.
φλόξ, Prom. 22. 359. 921. 991.
1016. Pe. 505. Ag. 314. 488.
505. 606. Ch. 266.
φλύω, Pr. 503. Se. 667.
φοβερός, Pr. 127. 144. Se. 78. Pe.
27. 48. Ag. 159. Eu. 993. Su.
838. 907.
φοβίω, Pr. 128. 571. 932. 1002.
Se. 268. 482. 1068. Per. 215.
Ch. 44. 56. 1052. Su. 742. 900.
- φόβη, Ch. 186.
φόβος, Pr. 181. 695. 880. 1089.
Sept. 45. 123. 136. 220. 246.
265. 276. 293. 392. 504. 506.
812. Per. 115. 168. 206. 391.
605. Ag. 14. 933. 1144. 1252.
1315. 1318. 1325. 1443. Ch.
30. 33. 100. 165. 286. 929.
1024. Eu. 88. 694. Sup. 232.
384. 488. 507. 522. 793.
- Φοίβη, Eu. 7. 8.
Φοῖβος, Se. 697. Pe. 206. Eu. 8.
283. 747.
Φοῖβος, adj. Pr. 22.
φοινικόβαπτος, Eu. 1031.
φοίνιξ, puniceus, Pe. 410. Ch. 22.
φοίνιος, Sep. 743. Ag. 652. 1173.
1287. 1399. Ch. 612. 836.
φοίσσα, vide φοίνιξ.
φοιταλέος, Pr. 600.
φοιτὰς, Ag. 1282.
φοιεύς, Ag. 1240. 1334. 1657. Eu.
122. 428.
φοιεύω, Se. 347.
φοιή, Ag. 456.
φόνιος, Pe. 82. Ch. 310. 398. Eu.
318. Su. 847.
φονολειβής, Eu. 164.
φονολιβής, Ag. 1436.
φονόρρυτος, Se. 946.
φόνος, Pr. 355. Sep. 44. 48. 125.
250. 580. 827. 891. Per. 420.
Ag. 1103. 1126. 1272. 1515.
1613. 1623. Ch. 65. 72. 115.
132. 575. 803. 842. 1012. Eu.
184. 212. 328. 464. 475. 486.
581. 583. 606. 626.
φορέω, Se. 368. 825.
φορητὰς, Pr. 978.
φορμῆς, Pr. 793.
φραδῆ, Ch. 941. Eu. 245.
φράζω, Pr. 609. 764. 780. 787.
824. 843. 994. Se. 816. Per.
173. 267. 333. 350. 719. Ag.
239. 598. 1070. 1118. 1593.
Ch. 111. 119. 520. 524. 591.
Eu. 130. 616. 626. Sup. 324.
357. 445. 447. 473.

- φράσσω, Sept. 63. 804. Per. 456.
 Ag. 1385.
 φράτρες, Su. 501.
 φράτρες, Eu. 659.
 φρενοδαλῖς, Eu. 331. 344.
 φρενομανῆς, Ag. 1149.
 φρενοπληγῆς, Pr. 877.
 φρενοπλήκτος, Pr. 1053.
 φρενόω, Pr. 335. Agam. 1192. Ch.
 114.
 φρενώλης, Se. 763.
 φρενῶν, Pr. 34. 131. 181. 361. 443.
 471. 629. 674. 788. 841. 855.
 880. 906. 1060. Sept. 25. 490.
 599. 618. 667. 669. 677. 879.
 925. 974. 1042. Pe. 115. 165.
 372. 374. 472. 608. 705. 752.
 769. 902. Ag. 103. 183. 227.
 283. 285. 487. 501. 511. 555.
 814. 904. 992. 1005. 1043.
 1061. 1073. 1093. 1152. 1311.
 1317. 1437. 1500. 1524. 1559.
 1631. Ch. 54. 78. 105. 155. 209.
 231. 301. 303. 448. 450. 510.
 563. 594. 624. 702. 744. 752.
 770. 771. 831. 847. 854. 1004.
 1024. 1056. Eu. 17. 88. 104.
 158. 275. 301. 333. 346. 492.
 521. 538. 615. 989. Sup. 113.
 384. 522. 524. 607. 614. 759.
 782. 857. 922. 947. 996. 1024.
 1057. 1065.
 φρέσσω, Pr. 541. 694. Sept. 496.
 726. Ag. 1252. Su. 350. 616.
 φροισμάζομαι, Ag. 1363. Eu. 20.
 φροῖμιον, Se. 7. Ag. 31. 838. 1225.
 Eu. 142. Su. 837.
 φρονίω, Prom. 385 bis. 999. 1011.
 Sept. 431. 556. 813. Per. 727.
 784. 822. Ag. 184. 230. 279.
 936. 1445. Ch. 515. 751. 772.
 Eu. 115. 853. 991. Sup. 184.
 212. 780.
 φρόνημα, Pr. 207. 376. 952. Sept.
 444. 543. Pe. 810. 830. Ag.
 748. 839. Ch. 189. 321. 593.
 996. Eu. 481. Sup. 106. 918.
 936.
 φρονέντως, Su. 212.
 φροντίζω, Pr. 1033. Per. 245. Su.
 423
 φροντίς, Per. 142. 161. Ag. 102.
 174. 678. 921. 1539. Ch. 602.
 Eu. 456. Su. 412. 422.
 φρεῖδος, Su. 870.
 φρερά, Pr. 143. Ag. 2. 309.
 φρερέω, Pr. 31. Eu. 218. 1027.
 φρέρημα, Se. 455. Eu. 709.
 φρέριαν, Pr. 800. Eu. 922. 952.
 φρέραγμα, Se. 251. 481.
 φρέργιος, Su. 557.
 φρεκτός, Ag. 30. 290 bis. 300.
 φρεκτωρία, Ag. 33. 499.
 φρεκτωρός, Ag. 599.
 φρέξ, Pe. 772.
 φυγαίχμης, Pe. 1030.
 φυγᾶς, Ag. 1291. Ch. 335. 940.
 Supp. 87. 210. 222. 354. 426.
 827. 1051.
 φυγγάνω, Pr. 512.
 φύγδα, Eu. 256.
 φυγή, Se. 197. 644. 963. 987. Pe.
 392. 422. 470. 481. Ag. 1310.
 1421. Ch. 252. Eu. 427. 607.
 Supp. 78. 204. 334. 364. 400.
 622. 745. 839.
 φυλακή, Pe. 594. Ag. 245.
 φυλακτικός, Se. 505.
 φύλαξ, Per. 4. Agam. 301. 923.
 1461. Eu. 64. Su. 309. 387.
 φυλάσσω, Pr. 390. 714. 803. Sep.
 2. 139. Pe. 367. Ag. 8. Ch.
 577. 786. 924. 1064. Eu. 90.
 243. 443. Su. 187. 213. 380.
 434. 507. 706. 770. 1019.
 φυλλᾶς, Ag. 79. 975.
 φύλλον, Pe. 618.
 φύλον, Pr. 807. Eu. 57. Su. 553.
 φυξάνω, Su. 9.
 φυράζω, Se. 48.
 φύρδην, Pe. 814.
 φύρω, Pr. 449. Ag. 741.
 φυσιάμα, Eu. 53.
 φυσιάω, Eu. 248.
 φυσίζωσις, Su. 592.

φύσις, Pr. 488. Pe. 441. Agam. 642. Ch. 279. Su. 505.

φύσις, Pe. 929.

φυτάλμιος, Ag. 335.

φυτεύω, Su. 318.

φυτὸν, Eu. 943. Su. 289.

φυτρεγγός, Su. 600.

φύω, φῦμι, Pr. 27. 111. 335. 870. 968. Se. 541. 1039. Per. 157. 774. Agam. 179. 1340. 1351. Ch. 994.

Φωκίς, Pe. 485. Agam. 890. Ch. 672. 677.

Φωκίς, Ch. 562.

Φωτιέω, Pr. 1062. Se. 440. Agam. 213. 1343. 1626. Ch. 281. 312. 372. 753. Eu. 279. 939.

Φωνή, Pr. 21. Agam. 1060. 1070. Ch. 193. 561.

Φῶς, Pr. 551. Se. 441. 476. 505. 549. 626. 677. 1085. Per. 80. 88. 242. 247. 928. Ag. 267. 406. 444. 762. 805. 928. 1271. 1674. Ch. 614. Eu. 231. 608. Su. 269.

Φῶς, Pe. 167. Ag. 287. 300. 396. 501. 531. 1333. Ch. 563. 961. 972. Eu. 1008.

X.

ΧΑΙΡΟΜΥΣΗΨ, Ch. 71.

χαίρω, Sept. 820. 831. Per. 156. 842. Ag. 22. 507. 517. 547. 548. 581. 656. 1247. 1400. 1403 bis. Ch. 447. Eum. 301. 426. 778. 999. 1000. 1006. 1017 bis. Su. 610.

χαίτη, Ch. 178.

χαίτωμα, Se. 391.

χαλάω, Prom. 58. 176. 256. 990. 1056. Ch. 879. Eu. 219.

χαλεπός, Se. 234. Ag. 1511. Su. 173.

χαλινός, Pr. 564. 673. Sept. 125.

213. 399. Per. 196. Ag. 246. 1075.

χάλκειος, Ch. 684.

χάλκεισμα, Pr. 19. Ch. 574.

χαλκήλατος, Sept. 392. 545. Ch. 288.

χαλκήρης, Pe. 408.

Χαλκίς, Ag. 198.

χαλκίδετος, Se. 166.

χαλκός, Pr. 501. Ag. 398. 621.

χαλκόσομος, Pe. 415.

χάλυψ, Pr. 133. Se. 734.

Χάλυψ, Pr. 714.

χαμάδις, Se. 364.

χαμαί, Ag. 915. Eu. 261.

χαμαιπειτής, Ag. 929. Ch. 964.

χαμεύνη, Ag. 1549.

χαρὰ, Se. 448. Agam. 278. 550. 596. 1639. Ch. 231.

χαρακτήρ, Su. 290.

χαράσσω, Pe. 685.

χαρίζομαι, Pe. 702. Ag. 312.

χάρις, Agam. 24. 1679. Ch. 264. 535. Su. 269. 454.

χάρις, Prom. 548. 636. 781. 820. 984. Se. 709. Pe. 1051. Ag. 190. 362. 380. 426. 431. 493. 559. 590. 738. 796. 830. 1052. 1067. 1215. 1313. 1396. 1554. Ch. 40. 178. 318. 515. 835. Eu. 942. Su. 997.

χαριτογλωσσίω, Pr. 294.

χάρμα, Per. 1039. Ag. 274. Eu. 987.

χεῖμα, Pr. 453. Ag. 5. 207. 636. 909.

χειμάζω, Pr. 565. 837.

χειμών, Pr. 644. 1014. Per. 496. Ag. 572. 643. 658. 665. 978. Ch. 200. 1066. Su. 174.

χειμνοτύπος, Su. 35.

χεῖρ, Pr. 55. 620. 713. 848. 916. 1004. Sept. 44. 50. 439. 479. 519. 560. 629. 686. 706. 789. 811. 817. 861. 938. Per. 194. 201. 202. 239. 459. 537. 563. 1065. Ag. 34. 35. 118. 218. 434. 734. 786. 826. 1070. 1119.

1120. 1229. 1366. 1414. 1432.
1505. 1529. 1568. 1591. 1603.
Ch. 102. 139. 159. 229. 255.
360. 376. 382. 393. 424. 435.
948. 982. 1055. Eum. 37. 42.
102. 237. 260. 280. 314. 318.
351. 449. 595. 782. 812. Su.
69. 201. 318. 516. 612. 615.
629. 764. 797. 965. 1074.
- χειρότονος*, Se. 179.
χειρών, Prom. 353. Se. 332. Ch.
692.
χείρωμα, Se. 1030. Ag. 1335.
χειρωναξία, Pr. 45. Ch. 759.
χειλιδών, Ag. 1059.
χειμάς, Se. 306.
χεινήτης, Pr. 892.
χίρμηψ, Ag. 1046. Ch. 127. Eu.
659.
χερσαῖος, Se. 64.
χίρσος, Sept. 866. Per. 709. 874.
983. Ag. 567. Eu. 240. Sup.
32. 186.
χιῦμα, Eu. 293. Su. 1027. 1036.
χίω, Sep. 73. Per. 220. Ag. 247.
Ch. 85. 90. 107. 127. 154.
399. Su. 640. 1035.
χηλή, Pe. 208.
χθονιαφύρος, Eu. 787. 817.
χθόπος, Pr. 993. Sept. 528. 742.
Pe. 630. 643. Ag. 89. Ch. 1.
122. 357. 397. 474. 725. Sup.
26.
χθονοτριφής, Ag. 1416.
χθών, Pr. 1. 139. 205. 282. 349.
499. 584. 712. 812. 845. 851.
1045. 1080. Sept. 111. 483.
593. 594. 640. 674. 737. 824.
1004. 1010. 1015. 1023. Per.
61. 74. 214. 231. 238. 310.
364. 482. 485. 512. 691. 808.
932. Ag. 210. 512. 515. 517.
537. 585. 642. 675. 881. 1395.
Ch. 64. 354. 483. 720. 833.
954. Eum. 6. 13. 72. 76. 115.
249. 274. 398. 409. 714. 768.
808. 828. 833. 854. 893. 904.
905. 909. 1026. 1028. 1033.
Su. 6. 227. 251. 261. 264. 271.
277. 293. 300. 329. 377. 432.
563. 591. 730. 775. 785. 919.
- χιλίαρχος*, Pe. 304.
χιλιάς, Pe. 341.
χιλιοναύτης, Ag. 45.
χίμαιρα, Ag. 240.
χιοτόβοσκος, Su. 568.
χῖος, Pe. 886.
χιτών, Su. 910.
χιών, Ag. 573. Su. 800.
χλαῖνα, Ag. 881.
χλιδαῖος, Pe. 544.
χλιδαῖω, Pr. 970. 971 bis.
χλιδή, Prom. 435. 465. Pe. 610.
Ag. 1456. Su. 840. 1010.
χλίω, Ch. 135. Su. 244.
χλιῦνις, Eu. 188.
χλωρός, Su. 575.
χλόη, Se. 157. 377.
χολή, Pe. 219. 611. 621. 626. 687.
Ch. 13. 21. 85. 147. 154. 162.
201. 484. 513. 523. 536. Eu.
107.
χοιραῖς, Pe. 421. Eu. 9.
χοιροκτόνος, Eu. 283.
χολή, Pr. 494. Agam. 1669. Ch.
182.
χόλος, Prom. 29. 199. 313. 370.
376.
χορεύομαι, Ag. 31.
χορὸς, Ag. 23. 1195. Eu. 307.
χοραίνω, Sep. 61. 348. Eum. 170.
Su. 274.
χορεύομαι, Pr. 322. Per. 831. Ag.
962. Eu. 658.
χράω, Ag. 1092. Ch. 1030. Eu.
202. 203. 801.
χρεία, Prom. 169. 213. 480. 699.
Sep. 292. 512. Pe. 143. Ch.
479.
χρεῖος, egens, utilis, Sup. 202.
210.
χρεῖος, Se. 20. 22. Per. 779. Ag.
85. 466. Su. 379. 481.
χρεών, Pr. 771. 969. 995. Per.
153. Ag. 931. Ch. 930. Sup.
511. 987.

- χρῆ*, Pr. 3. 100. 103. 183. 295. 484. 607. 631. 641. 660. 702. 714. 720. 729. 929. 1066. Se. 1. 10. 623. 719. 723. 1013. Pe. 219. 527. 803. 822. Ag. 175. 350. 580. 589. 830. 888. 926. 937. 1235. 1377. 1428. 1438. 1565. 1667. Ch. 295. 907. 930. Eu. 711. 1006. Su. 184. 528. 732. 770. 945. 978.
χρήζω, Prom. 233. 245. 283. 374. 640. 700. 737. 927. 983. Ch. 338. 528.
χρήζω, Ch. 813.
χρήμα, Pr. 298. Sept. 717. 951. Pe. 166. Ag. 963. 1017. 1315. 1647. Ch. 8. 133. 299. 885. Eu. 403. 760. Su. 452.
χρηματοδαίτης, Se. 735.
χρησμός, Pr. 663. 872. Per. 741. Agam. 1187. 1261. 1577. Ch. 268. 295. Eu. 625. 716.
χρησμωνία, Pr. 774.
χρηστήριον, Se. 236. Ag. 973. *victima*, Eu. 194. Su. 459.
χρηστήριος, Se. 26. 754. Ag. 1279. Eu. 241.
χρηστός, Pe. 228.
χρίμπτω, Pe. 712. Eu. 185.
χρίσμα, Ag. 94.
χριστός, Pr. 479.
χρίω, *stimulo*, Pr. 569. 599. 676. 879.
χροιά, Pr. 23. 492.
χρορίζω, Se. 54. Agam. 736. 856. 1365. Ch. 62.
χρόνος, Se. 712. Ag. 153.
χρόνος, Prom. 95. 448. 624. 838. 938. 980. 1019. Se. 11. Pe. 64. 694. 715. 743. Ag. 129. 204. 286. 471. 530. 560. 563. 619. 630. 711. 816. 866. 903. 992. 1308. 1309. 1387. 1572. Ch. 293. 650. 935. 956. 963. 965. 1012. 1040. Eum. 286. 465. 487. 501. 558. 575. 673. 766. 856. 901. 949. 968. 1003. Su. 144. 525. 625. 740. 743. 945. 1000.
χρυσάμοιβος, Ag. 447.
χρυσέοδμητος, Ch. 615.
χρύσειος, Se. 440.
χρυσέοφυλμος, Pe. 159.
χρυσεύς, Pe. 314.
χρυσήτης, Ag. 1448.
χρυσήλατος, Se. 650. Eu. 182.
χρυσόγονος, Pe. 80.
χρυσόπαστος, Ag. 785.
χρυσόπηληξ, Se. 108.
χρυσόρρυτος, Pr. 804.
χρυσός, Pr. 501. Ch. 370.
χρυσότευκτος, Se. 666.
χρυσοφιγγής, Ag. 296.
χρῶς, Pe. 317.
χύσις, Ch. 95.
χυτός, Eu. 685.
χύω, Eu. 263.
χῶμα, Ch. 721. Su. 877.
χώρα, Prom. 407. Se. 277. 783. 1056. Pe. 7. 67. 271. 493. 859. 928. Ag. 46. 78. 518. 1654. Ch. 180. 395. 973. Eum. 16. 288. 292. 440. 723. 765. 790. 820. 837. 872. 971. 1011. Su. 20. 30. 246. 268. 995. 1033.
χωρίω, Pr. 74. Se. 60. 482. Per. 379. 384. Eu. 180. 196. 481. 1038.
χωρίς, Pr. 290. Pe. 340. Ag. 646. 935.
χῶρος, Ch. 541. Eu. 24. Su. 65. 983.

Ψ.

- ΨΑΪΡΩ, Pr. 394.
ψακῆς, *ψικῆς*, Ag. 1399. 1543.
ψάλιον, Pr. 54. Ch. 962.
ψάλλω, Pe. 1067.
ψάμμος, Ag. 994.
ψάμμος, Pe. 965.
ψάμμος, Pe. 576.
ψαίω, Pe. 202. Ch. 180. Suppl. 932.

ψαφαρὸς, Se. 329.
 ψέγω, Ag. 194. 1412.
 ψευδρὸς, Su. 1050.
 ψελλός, Pr. 815.
 ψευδηγορέω, Pr. 1031.
 ψευδής, Pr. 686. Ag. 629. 634.
 ψευδόμαντις, Ag. 1204.
 ψεύδω, Per. 472. Ag. 1217. Ch.
 757. Eu. 618.
 ψευδάνυμος, Pr. 716. Se. 676.
 ψευδανύμω, Pr. 85.
 ψῆγμα, Ag. 451.
 ψηφίζω, Ag. 1362.
 ψήφισμα, Su. 609.
 ψῆφος, Se. 204. Agam. 579. 825.
 Eu. 600. 633. 678. 683. 712.
 738. 751. 754. Suppl. 8. 648.
 652. 747. 950. 972.
 ψόγος, Ag. 946. Eu. 441. Suppl.
 980.
 ψυθής, Ag. 1008.
 ψυθος, Ag. 486. 1098.
 ψυχαγωγός, Pe. 689.
 ψυχή, Pr. 692. Sept. 1042. Per.
 28. 442. 632. 843. Ag. 974.
 1465. 1475. 1553. 1652. Ch.
 274. 747. Eu. 115.
 ψύχος, Ag. 980.
 ψύχω, Pr. 692.

Ω.

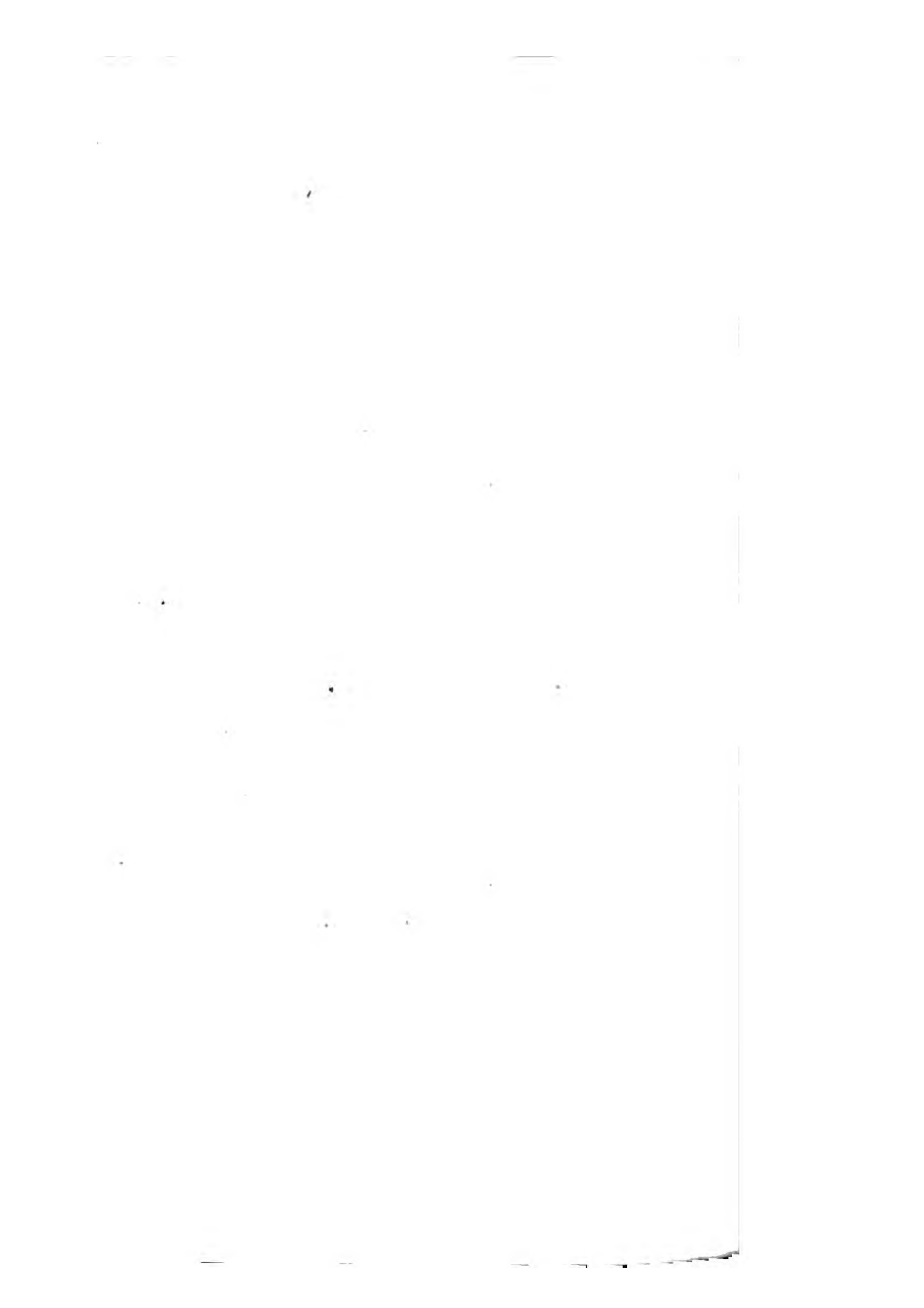
ὨΓΜΟΣ, Eu. 123. 126.
 Ὠγύγιος, Sep. 327. Per. 37. 979.
 Eu. 1039.
 ὦδι, Pr. 159. 311. 437. 512. 583.
 597. 689. 971. Sept. 80. 231.
 282. 523. 687. 917. 937. Per.
 235. 343. 345. 726. 729. 731.
 Agam. 10. 487. 690. 942. 1294.

1371. 1402. 1415. 1670. 1671.
 Ch. 302. 438. 456. 519. 698.
 Eu. 95. Su. 349. 418. 752.
 ὦδιν, Ag. 1427. Ch. 209. Su. 777.
 ὠδίτη, Pr. 60.
 ὠζω, Eu. 124.
 ὠή, Eu. 94.
 ὠθίω, Pr. 666.
 ὠκεανός, Pr. 140. 296. 531.
 ὠκύποιος, Se. 749.
 ὠκύπορος, Ag. 1566.
 ὠκύπτερος, Su. 742.
 ὠκός, Se. 65.
 ὠλεσίοικος, Se. 726.
 ὠμηστῆς, Ag. 836.
 ὠμοδακῆς, Se. 698.
 ὠμόδροπος, Se. 339.
 ὠμοί, Se. 661. 253. Agam. 1352.
 1354. 1503. 1527.
 ὠμος, Pr. 350.
 ὠμός, Se. 542. Ag. 1054. Suppl.
 195.
 ὠμόσιτος, Se. 547.
 ὠμοφρόνως, Pe. 914.
 ὠμόφρων, Se. 736. Ch. 419.
 ὠνέομαι, Su. 341.
 ὠπη, dor. vide ὄπη.
 ὠρα, Se. 13. 541. Ch. 659. Eu.
 109. Su. 1004.
 ὠσεῖ, Su. 789.
 ὠσπερ, Sept. 263. 764. 1080. Ag.
 272. 1180. 1210. 1246. 1320.
 1391. 1436. 1680. Ch. 94.
 106. 674. 888. 1022. Eu. 317.
 614.
 ὠσπερὶ, Agam. 1228. 1424. Ch.
 751.
 ὠφελίω, Prom. 44. 222. 342. 506.
 Pe. 844.
 ὠφίλημα, Pr. 251. 500. 614.

IN NOTAS
STANLEII ET VARIORUM
AUCTORES IN SCHOLIIS ÆSCHYLEIS ALLATOS
ET LOCA FERE MC
IN QUIBUS ÆSCHYLUS APUD VETERES LAUDATUR
INDICES UBERRIMI
QUOS IN GRATIAM ERUDITORUM
EA QUA POTUIT DILIGENTIA
CONFECIT
S. BUTLER.

I.

INDEX

RERUM DE QUIBUS AGITUR

IN

NOTIS STANLEIANIS.

A.

A cum Δ sæpe permutatur, Suppl. 691.
 a capite ad calcem, Eum. 165.
 Abrahamus, oneirocriticæ artis inventor juxta Philonem. Pr. 484.
 accincti et discincti, S. Th. 447.
 Accius Æschylum plerumque transtulit Cat. *Athamas, Aige, Atalanta, Bacchæ, Epigoni, Myrmidones, Armorum judicium, Prometh. Vincit., Prometh. Solut., Telephus, Philoctetes.*
 acinaces, genus gladii Persicum, Pe. 56.
 adamas, Pr. 6.
 adferia, vel arferia, Pe. 615.
 adjectiva adverbialiter posita, Ag. 732.
 Admeto gratia a Parcis concessa, Eum. 726.
 adoratio principum, Orientis populis familiaris, Ag. 928. Per. 152. 190.
 Adrastea, Nemesis, Pr. 935.
 Ægialeus mons, unde Xerxes

spectabat pugnam Salamini-
 am, Pe. 466.
 Æginetæ, an pugnam Salamini-
 am inceperint, Pe. 409.
 Ægis Jovis ac Minervæ, Eum. 407.
 Ægisthus speculatorem apposuit
 ne ab Agamemnone oppri-
 meretur, Ag. *Dr. Per.*
 ——— unde nomen habuerit,
 Ag. 1268.
 ——— ei in morte exclamanti
 auxilium tulerunt Nauplii filii
 qui a Pylade occisi sunt, quod
 a Polygnoto in tabula descrip-
 tum, Ch. 869.
 ægrotis facile consilium datur
 a valentibus, Pr. 263. 335.
 Ægyptus miraculis ferax, Su. 5.
 ——— Aeria dicta, Suppl. 78.
 ——— primum Thebaide in-
 clusa, deinde Nili alluvione
 aucta, Pe. 37.
 Ægyptii papyro vesci soliti, Su.
 768.
 ——— vino hordeaceo uteban-
 tur, Suppl. 960.
 ——— quare nullum filium pro
 spurio habuerint, Eum. 660.

- ænigmata in oraculis reddendis
 adhibita, Pr. 611.
 Aeria multarum regionum variis
 de causis appellatio, Sup. 78.
 Æschyli nomen, unde deduc-
 tum, Vit. p. 55.
 ——— plures, Vit. p. 55. 56.
 Æschylus, Eleusinius, Vit. p. 56.
 ——— Euphorionis filius, ib.
 ——— Cynægiri et Aminiaë
 frater, Vit. p. 57.
 ——— cum Pratina decerta-
 vit annos natus viginti, ibid.
 ——— Bacchi monitu juve-
 nis ad scribendum se appulit,
 ibid.
 ——— vinosus scripsit tra-
 gœdias, ibid.
 ——— rogatus ut Pæana
 componeret id Phrynicho de-
 tulit, Vit. p. 58.
 ——— quare pater tragœdiæ
 dictus, Vit. p. 59.
 ——— cum Sophocle et Eu-
 ripide comparatus, ibid.
 ——— primas habet iudice
 Aristophane, secundas Sopho-
 cles, tertias Euripides, cujus
 iudicium confirmavit populus
 Atheniensis, ibid.
 ——— cothurnos, personam
 et pallam invenit, Vit. p. 61.
 ——— Chori numerum con-
 traxit, ibid.
 ——— Pindaro cœtaneus,
 ibid.
 ——— vita per annos diges-
 ta, Vit. p. 66.
 ——— pugnaë Marathonicae
 interfuit, Vit. p. 62. 65.
 ——— quando natus, Vit. p.
 62. 63. 64. 65.
 ——— quando cœpit publi-
 care dramata, Vit. p. 62.
 ——— Menone archonte
 victoriam reportavit tetralo-
 gia, Vit. p. 62. 65.
- Æschylus, Orestiam tetralogiam
 edidit, ibid.
 ——— in Siciliam abiit, Vit.
 p. 62. 69.
 ——— juvenis tragœdias do-
 cuit, Vit. p. 62.
 ——— obiit, Vit. p. 62. 63.
 65. 71.
 ——— tragœdia primum vi-
 cit, Vit. p. 65.
 ——— pugnis Salaminiaë et
 Plataënsi interfuit, Vit. p. 65.
 ——— Apsephione archonte
 cum Sophocle decertavit, ib.
 ——— Philocle archonte vi-
 cit Orestia tetralogia, ibid.
 ——— in tabula Maratho-
 nia pictus est, Vit. p. 66.
 ——— in tragœdia simplex,
 Vit. p. 68.
 ——— in mollioribus affec-
 tibus exprimendis facile su-
 peratus, Vit. p. 69.
 ——— injuste victus poste-
 ritati tragœdias suas dedica-
 vit, Vit. p. 69.
 ——— a Sophocle juvene
 victus, Vit. p. 70.
 ——— scripsit elegiaca, Vit.
 p. 70.
 ——— a Gelois sepultus,
 Vit. p. 78.
 ——— epitaphium, ibid.
 ——— fabulaë post mortem
 ipsius coronatae, Vit. p. 73.
 ——— histrionem secundum
 tertium vel quartum etiam
 introduxit, Vit. p. 74.
 ——— ἐπιβραβεύτης dictus, Pr.
 1. Vit. p. 60. 67.
 ——— Homeri imitator, Pr.
 122. 788. Sept. Th. 466. Vit.
 p. 68.
 ——— Pythagoreus, Prom.
 457. Ag. 6. 17. 36. 139. 479.
 525. 600. 804. 811. Eu. 104.
 218. 233.
 ——— pluribus fabulis to-

tam Thebaicam historiam complexus est, S. Th. *Arg.*
 Æschylus primus ἀγγίλοις et ἐξ-
 ἀγγίλοις tragœdiam ornavit, S.
 Th. *Dra. Pers.*
 ——— a Scholiasta vindica-
 tus, S. Th. 283.
 ——— primus jugulationes
 extra scenam fieri curavit,
Agam. Arg.
 ——— veterum sententias
 citat, *Ag.* 760.
 ——— reprehensus quod eo-
 dem die quo capta est Troja
 Agamemnonem rediisse fin-
 xerit, *Ag.* 585.
 ——— nimia celeritate Aga-
 memnonem trucidari facit,
Ag. 1356.
 ——— ab Aristophane et
 Euripide derisus quod Ores-
 tem e crinis comparatione
 Electræ cognitum fecerit, *Ch.*
 166. 299.
 ——— sed a Stanleio vindi-
 catus, *ibid.*
 ——— personarum ἥθες ob-
 servantissimus, *Ch.* 747.
 ——— multus in paranoma-
 siis, *Eum.* 8. 90.
 ——— ubique occasionem
 captat Athenas celebrandi,
Eum. 12.
 ——— Phrynichum imita-
 tus, *Per. Arg. Vit.* p. 58.
 ——— Persarum ritus et
 Deorum nomina ad Græcorum
 mores depinxit, *Pe.* 203.
 205. 612.
 ——— quot fabulas scripse-
 rit, *Cat. mit.*
 ——— pluribus fabulis bel-
 lum Thebanum complexus est,
Cat. Eleusin.
 ——— impietatis accusatus
 evasit Sacerd. fr. 3.
 ——— primus spectra in sce-
 nam induxit, *Pe. Dra. Pers.*

Paginæ edit. minoris, in forma
 quam vocant 8vo. quâ usi
 sumus in hoc indice concin-
 nando, cum paginis majoris
 editionis collatæ

Edit. minor.		Edit. major.
p. 55	————	p. 55
56, 57	————	56
57, 58	————	57
59, 60	————	58
60, 61	————	59
62, 63	————	60
63, 64	————	61
65, 66	————	62
66, 67	————	63
68, 69	————	64
69, 70	————	65
71, 72	————	66
72, 73	————	67
74	————	68

Æthiopes ad omnes terræ extre-
 mitates præter Boream collo-
 cati, *Pr.* 807.

Ætnæ eruptiones, *Pr.* 368.
 ævitas, *Ag.* 79.

Agamemnon cum Choephoris
 olim indistincte edita, *Ag.*
Dra. Pers.

———— nominis etymolo-
 gia, *Ag.* 40.

———— curru in scenam in-
 vectus, *Ag.* 915.

———— sicut bos interfec-
 tus, *Ag.* 1134.

———— bipenni cæsus, *Ag.*
 1136. 1158. 1505.

———— ejus sacrificium in
 proverbium transiit, *Ag.* 214.

———— eloquens et copio-
 sus, *Eum.* 147.

———— Athenienses ad Si-
 gæum recuperandum excitare
 voluit, *Eum.* 401.

alarum remigium, *Ag.* 52.

———— umbra, *Eum.* 1004.

- Alastor, Ag. 778.
 ales pro augurio, S. Th. 603.
 Alexandri symbolum, S. Th. 65.
 Althæa Meleagrum interemit,
 Ch. 604.
 Amazones olim in Europa prope
 Tanaim habitabant, Pr. 722.
 Aminias Æschyli frater, Vit. p.
 57.
 — virtutem ostendit in
 pugna Salaminia, Vit. p. 66.
 Amphidromia, Eum. 7.
 anacoluthon, Ag. 734.
 anagnorisis Orestæ ab Electra
 in Choephoris debilior, Ch.
 166. 229.
 animi affectio quævis, morbus
 dicta, Ag. 551. Eum. 538.
 — immortalitas, Ch. 321.
 — fluctus tres, Ch. 181. Eu.
 835.
 — tabulis inscribere, Pr. 788.
 Ch. 448. Eum. 275.
 animos tollere, Ag. 601.
 annulus pro compede usurpatus,
 Pr. 55.
 Anteros, Ag. 553.
 Antimachus Lyden scripsit, ele-
 giam in uxorem suam, Mys.
 fr. 1.
 antiqua sapere, Pr. 317.
 antiqui bis idem dicere soliti,
 Ch. 3. 5.
 antra quare Nymphis dedicata,
 Pr. 133.
 antrum Corycium, Eum. 21.
 Anubis, Suppl. 767.
 aoristus cum verbo μέλλω con-
 jungi potest, Pr. 626.
 Apis medicinæ inventor, Pello-
 ponnese nomen dedit, Suppl.
 268. Ag. 264.
 — idem cum Epapho, Suppl.
 319.
 aplustre, Pe. 411.
 apodosis post protasin condi-
 tionalem subintelligitur, Ch.
 568.
- Apollo genitor, Suppl. 86.
 — ἀγώνιος, Suppl. 197. Ag.
 521.
 — e cœlo relegatus, Suppl.
 222.
 — λυκεῖος, Suppl. 94. 767.
 Sept. Theb. 147.
 — ἀγυῖς, Ag. 1090.
 — ἀπὸ τῆ ἀπόλλυσθαι dictus,
 Ag. 1090.
 — veridicus, Ch. 557. Eu.
 33. 618.
 — quomodo oraculum Del-
 phicum obtinuerit, Eum. 5.
 — ab Atheniensibus Del-
 phos deductus, Eum. 12.
 — ab Jove accepit oracula,
 Eum. 19. Sacerd. fr. 1.
 — semper juvenis, Eu. 150.
 — Sminthius, Sisyph. fu-
 git. fr. 3.
 aqua lustralis, Ch. 32. 127.
 — in somniis expiandis, ad-
 hibita, Pe. 201.
 aquæ, metaphorice pro populo,
 epitheton cum mari commu-
 ne, S. Th. 64.
 — metaphora de populo, S.
 Th. 116.
 aquilarum genera, Ag. 115.
 aquila πύγαργος, Ag. 116.
 — canis Jovis, Ag. 139.
 ara supplicibus per fugium, Su.
 198.
 — non sontibus præsidium,
 Suppl. 436.
 Arabia Troglodytarum, ad mon-
 tem Caucasum, Pr. 420.
 aranæ tela, Suppl. 894.
 aratri inventores, Pr. 461.
 Araxes Æschyli, an sit Rha sive
 Volga fl. Pr. 716.
 Areopagiticæ curiæ ritus, Eum.
 432. 441. 472. 486. 569. 574.
 586. 588. 748. 757.
 — institutio, Eum.
 487.

- Areopagitica curia unde dicta, Eum. 688.
 ————— ejus situs, Eum. 688.
 ————— judicium de Oreste, Eum. *Tit.* 487.
 ————— judicium numerus, Eum. 746.
 argentifodinæ Atheniensium, Pe. 238.
 Argus, secundum plerosque centum oculos habuit, Pr. 5. Su. 309.
 ————— Arestoris filius, Su. 311.
 Arimaspi, unoculi, Pr. 803.
 Aristidi surrexit populus Atheniensis, recitatis Æschyli versibus in quibus justitiam commendat, S. Th. 598.
 arithmetica artium præstantissima secundum Pythagoreos, Pr. 458.
 arithmetices inventor, ibid.
 Artabanus a Xerxe regni custodi domi relictus, Pe. 7.
 Artaphernes, unde dictus, Per. 967.
 aruspices primi, Pr. 492. 494.
 Asia Promethei mater, Pr. 209.
 Asopus fl. Pe. 807.
 astrologia Palamedis inventum, Pr. 456.
 Astyages Mediæ rex, Per. 768.
 Athenæ ἄστὺ κατ' ἐξοχὴν dictæ, Eum. 1000.
 ————— Cranæ, Eum. 1014.
 Athenienses κλειθοποιοί, Eum. 13.
 ————— Vulcani filii, Eu. 13.
 ————— argenti fodinas excolebant, Pe. 238.
 Athos, umbram ad Lemnum porrigit, Ag. 293.
 Atlas frater Promethei, Pr. 347.
 Atlantis labor, Pr. 349.
 Atossa, Pe. *Dra. Pers.*
 Attici rituum patriorum observantissimi, Suppl. 712.
 ————— alienigenas Deos omnium pæne gentium adsciscebant, Suppl. 712.
 Attici cum Argivis Æschyli temporibus societatem belli habebant, Eum. 290.
 augurandi scientia, unde deducta, Pr. 487.
 Averni exitus difficilis, Pe. 690.
 averruncatio, S. Th. 8.
 Augusti dictum, Ag. 1338.
 Auleas tragicus, Vit. p. 58.
 Aurigandi munus regium, Pe. 32.
 Aurora equos habuit candidos, Pe. 386.
 auro carius, Ch. 370.
 Axius fl. Suppl. 262.
- B.
- Babylon urbs opulentissima, Pe. 52.
 Bacchi Nutricum argumentum Bacch. Nutr. fr. 1.
 Bacchus alterum Parnassi verticem occupavit, Eum. 24.
 ————— Pentheo bellum intulit, Eum. 26.
 ————— χοιροφάλας, Pe. 1067.
 balnea antiquissimis non in usu, sed tantum lavacra, Ag. 1118.
 ————— eorum usus apud antiquissimos non quotidianus, sed tantum re gravi peracta, Ag. 1118.
 barba ignis, Ag. 314.
 barbara vocabula in ritibus magicis adhibita, Pe. 637.
 barbari χελιδόνες dicti, Ag. 1059.
 barbari, Pe. 187.
 barginus, Ag. 1070.
 bellum ob senes vel mulieres non suscipiendum, Sup. 486.
 belli alea, S. Th. 420.
 bipennis, Ag. 1505.
 blennus, Pe. 659.
 bonis verbis utebantur veteres, præsertim bono die, Ag. 645.
 bos in lingua, Ag. 36.

Bospori duo, Cimmericus et Thracicus, Pr. 782.

Bosporus Πόρτι στόμα, Pe. 880. breviloquentia notabilis. Agam. 1413.

Byblini montes, Pr. 810.

C.

Cabiri Samothracum Dii Cat. *Cabiri*. Cabir. fr. 3.

cadavera comburi solita, Ch. 321.

Cadmæa arx ante Israelitarum exodum condita, S. Th. 1.

— postea a Thebis, juxta quas condita est, arx Thebanorum appellata, S. Th. 138.

caducus, Ag. 648.

cædis expiandæ ritus, Eum. 283. 259.

cæsorum extremitates amputatæ, ne manes eorum cædis auctores persequerentur, Ch. 437.

calceamenta clavata, Ag. 959.

Callimachi Αἰτιῶν fragmenta, Ag. 34.

Cambyses moriens curavit ne regnum Persicum ad Medos rediret, Pe. 775.

canes ὕψις et ἄσπις, Ag. 1102.

canis catenarius, Ch. 445.

— impudens, Ch. 619.

— μεταύων, Eum. 246.

canibus prædam dari, Sup. 807. 808.

cantus magici solum dissillire fecerunt, Per. 685.

canum excubiæ, Ag. 3.

Canopus, Pr. 845.

Capaneus Deorum contemptor, S. Th. 431.

— scalarum inventor, S. Th. 451.

capillis trahere, Suppl. 916.

caput pro ipso homine, Ag. 914.

Carmentalia, Eum. 838.

Cassandra Ajaci erepta, Agam. 1449.

— ejus persona apud Æschylum admirabilis, Agam. 1071. 1081.

Cassiteridum incolæ amictu funerali utebantur, Ch. 1049. Eu. 55.

Castores in plurali pro Castore et Polluce, S. Th. 836.

castus, Suppl. 234.

Caucasi duo, Pr. *Arg.*

— altitudo maxima, Prom. 718. 720.

Caucasus petrosus, Pr. 564.

cauponari bellum, S. Th. 551.

celeusma Græcorum, Pe. 402.

Cenchres Argivus fluvius, Pr. 677.

Ceorum lex qua senes sexagenarii cicutam biberunt, Pr. 746.

Cercyon, Alopes pater, Cat. *Cercyon*.

Chaldæi oneirocritam imprimis coluerunt, Pr. 484.

Chalybes, Pr. 713.

characteres dictionis, Vit. *Æsc.* p. 67.

Choephoræ sub Agamemnonis titulo aliquando citatæ, Ch. 666.

Choephorarum chorus e captivis Trojanis, Ch. *init. Arg.*

— prologum agit Orestes, *ibid.*

— prologus ab Aristophane et Pindari Schol. servatus, Ch. 1.

— idem argumentum cum Sophoclis *Electra*, Ch. *Tit.*

Chœrilus Æschyli antecessor, Vit. *Æsch.* p. 58.

choragi, Agam. *Arg.* Vit. *Æsch.* p. 61. 73.

Chorus, Agam. *Dra. Pers.*

- Chorus Eumenidum e 50 constabat, Eum. *Dra. Pers.*
 — post Eumenidas doctas imminutus, Vit. *Æsch.* p. 61. 70.
 — antiquitus fabulam peragebat, Vit. *Æsch.* p. 73.
 Christianorum in templis *ἀναθήματα*, Suppl. 472.
 circitores qui vigilias circum-eant, S. Th. 55.
 Cissiorum gens bellicosa, Ch. 421. Pe. 19.
 Cisthene urbs Scythiæ non Libyæ, Pr. 792.
 civitates reginæ Persarum in zonam datæ, Pe. 155.
 civium concordia, Eum. 988.
 classis pro una navi, Suppl. 2.
 — Græcorum ad Trojam, quanta fuerit, Ag. 45.
 clavarium, Ag. 953.
 claves ædium servare, mulierum ministerium, Suppl. 299.
 clavi trabales, Pr. 64.
 Clymene mater Promethei.
 clypeorum insignia gestamen ducum, S. Th. 89.
 — forma antiquitus rotunda, S. Th. 495. 546.
 Clytæmnestra, ob Iphigeniam mactatam Agamemnonem interfecit, Ag. 1424.
 — septem annos cum *Ægistho* regnavit, Ag. 1682.
 — omnium odio digna, Ch. 239.
 — pluribus plagis Agamemnonem occidit, Ch. 424.
 — ejus insomnium, Ch. 521.
 — pectus in morte nudavit ad captandam Orestæ misericordiam, Ch. 896.
 cælum secundum astronomos multiplex, Suppl. 954.
 — a Pythagora *κόσμος* dictus, Ag. 6.
 Cælus a Saturno regno deturbatus, Pr. 956.
 comparativus pro superlativo, Suppl. 881.
 Comus, commessationum Deus, Ag. 1198.
 conicere aliud ac cognoscere, Ag. 1378.
 conjuratores cum Dario, quibus præmiis ab eo affecti sunt, Pe. 780.
 consuetudinis efficacia, Pr. 39.
 contristare animum, Pr. 692.
 cor ferreum, Pr. 242.
 — edere, Pr. 436.
 — trepidans, Suppl. 732.
 — metu exultat, Ch. 165.
 cornibus pro poculis utebantur veteres, Perrhæb. fr. 1.
 cornix, inauspicata, Ag. 1482.
 coronæ mortuis, lectis eorum, et sepulchris imponebantur, Ch. 93.
 Corycium antrum, Eum. 21.
 Cranaus rex Athenarum, Eum. 1014.
 crater malorum, Ag. 1406.
 cribro confossior, Ag. 877.
 crimina aqua ablui credebant, Ch. 72.
 curruum inventores, Pr. 464.
 cyclus tragicorum, Cat. *Atham.*
 cygneus cantus, Ag. 1453.
 Cynægiri virtus militaris ac facinus memorabile, Vit. *Æsch.* p. 66.
 cynocephali ab Ægyptiis culti, Suppl. 766.
- D.
- Dædalus fabricæ materiariæ inventor, Pr. 450.
 Danaides, quo rege Argos pervenerint, Suppl. 259.
 — an eadem fabula cum *Ἰουρίοις*. Cat. *Danaid.*
 Darii divitiæ, Pe. 164.

Bospori duo, Cimmericus et Thracicus, Pr. 782.

Bosporus Πόντος στόμα, Pe. 880. brevilocutione notabilis. Agam. 1413.

Byblini montes, Pr. 810.

C.

Cabiri Samothracum Dii Cat. Cabiri. Cabir. fr. 3.

cadavera comburi solita, Ch. 321.

Cadmæa arx ante Israelitarum exodum condita, S. Th. 1.

— postea a Thebis, juxta quas condita est, arx Thebanorum appellata, S. Th. 138.

caducus, Ag. 648.

cædis expiandæ ritus, Eum. 283. 259.

cæsorum extremitates amputatæ, ne manes eorum cædis auctores persequerentur, Ch. 437.

calceamenta clavata, Ag. 959.

Callimachi Αἰτιῶν fragmenta, Ag. 34.

Cambyses moriens curavit ne regnum Persicum ad Medos rediret, Pe. 775.

canes ὄρνεις et ἀρνες, Ag. 1102.

canis catenarius, Ch. 445.

— impudens, Ch. 619.

— μιστάγων, Eum. 246.

canibus prædam dari, Sup. 807. 808.

cantus magici solum dissilire fecerunt, Per. 685.

canum excubiæ, Ag. 3.

Canopus, Pr. 845.

Capaneus Deorum contemptor, S. Th. 431.

— scalarum inventor, S. Th. 451.

capillis trahere, Suppl. 916.

caput pro ipso homine, Ag. 914.

Carmentalia, Eum. 838.

Cassandra Ajaci erepta, Agam. 1449.

— ejus persona apud Æschylum admirabilis, Agam. 1071. 1081.

Cassiteridum incolæ amictu furiali utebantur, Ch. 1049. Eu. 55.

Castores in plurali pro Castore et Polluce, S. Th. 836.

castus, Suppl. 234.

Caucasi duo, Pr. Arg.

— altitudo maxima, Prom. 718. 720.

Caucasus petrosus, Pr. 564.

cauponari bellum, S. Th. 551.

celeusma Græcorum, Pe. 402.

Cenchres Argivus fluvius, Pr. 677.

Ceorum lex qua senes sexagenarii cicutam biberunt, Pr. 746.

Cercyon, Alopes pater, Cat. Cercyon.

Chaldæi oneirocritam imprimis coluerunt, Pr. 484.

Chalybes, Pr. 713.

characteres dictionis, Vit. Æsc. p. 67.

Choephoræ sub Agamemnonis titulo aliquando citatæ, Ch. 666.

Choephorarum chorus e captivis Trojanis, Ch. *init.* Arg.

— prologum agit Orestes, *ibid.*

— prologus ab Aristophane et Pindari Schol. servatus, Ch. 1.

— idem argumentum cum Sophoclis Electra, Ch. *Tit.*

Choerilus Æschyli antecessor, Vit. Æsch. p. 58.

choragi, Agam. Arg. Vit. Æsch. p. 61. 73.

Chorus, Agam. *Dra. Pers.*

- Chorus Eumenidum e 50 constabat, Eum. *Dra. Pers.*
 — post Eumenidas doctas imminutus, Vit. Æsch. p. 61. 70.
 — antiquitus fabulam peragebat, Vit. Æsch. p. 73.
 Christianorum in templis ἀραθίματα, Suppl. 472.
 circitores qui vigiliis circum-eant, S. Th. 55.
 Cissiorum gens bellicosa, Ch. 421. Pe. 19.
 Cisthene urbs Scythiæ non Libyæ, Pr. 792.
 civitates reginæ Persarum in zonam datæ, Pe. 155.
 civium concordia, Eum. 988.
 classis pro una navi, Suppl. 2.
 — Græcorum ad Trojam, quanta fuerit, Ag. 45.
 clavarium, Ag. 953.
 claves ædium servare, mulierum ministerium, Suppl. 299.
 clavi trabales, Pr. 64.
 Clymene mater Promethei.
 clypeorum insignia gestamen ducum, S. Th. 89.
 — forma antiquitus rotunda, S. Th. 495. 546.
 Clytæmnestra, ob Iphigeniam mactatam Agamemnonem interfecit, Ag. 1424.
 — septem annos cum Ægistho regnavit, Ag. 1682.
 — omnium odio digna, Ch. 239.
 — pluribus plagis Agamemnonem occidit, Ch. 424.
 — ejus insomnium, Ch. 521.
 — pectus in morte nudavit ad captandam Orestæ misericordiam, Ch. 896.
 cælum secundum astronomos multiplex, Suppl. 954.
 — a Pythagora κόσμος dictus, Ag. 6.
 Cælus a Saturno regno deturbatus, Pr. 956.
 comparativus pro superlativo, Suppl. 881.
 Comus, commessationum Deus, Ag. 1198.
 conicere aliud ac cognoscere, Ag. 1378.
 conjuratores cum Dario, quibus præmiis ab eo affecti sunt, Pe. 780.
 consuetudinis efficacia, Pr. 39.
 contristare animum, Pr. 692.
 cor ferreum, Pr. 242.
 — edere, Pr. 436.
 — trepidans, Suppl. 732.
 — metu exultat, Ch. 165.
 cornibus pro poculis utebantur veteres, Perrhæb. fr. 1.
 cornix, inauspicata, Ag. 1482.
 coronæ mortuis, lectis eorum, et sepulchris imponebantur, Ch. 93.
 Corycium antrum, Eum. 21.
 Cranaus rex Athenarum, Eum. 1014.
 crater malorum, Ag. 1406.
 cribro confossior, Ag. 877.
 crimina aqua ablui credebant, Ch. 72.
 curruum inventores, Pr. 464.
 cyclus tragicorum, Cat. *Atham.*
 cygneus cantus, Ag. 1453.
 Cynægiri virtus militaris ac facinus memorabile, Vit. Æsch. p. 66.
 cynocephali ab Ægyptiis culti, Suppl. 766.
- D.
- Dædalus fabricæ materiariæ inventor, Pr. 450.
 Danaides, quo rege Argos pervenerint, Suppl. 259.
 — an eadem fabula cum Ἰατρίσι. Cat. *Danaid.*
 Darii divitiæ, Pe. 164.

- Darius unde dictus, Per. 656.
 — sex alios proceres qui cum ipso conjuraverunt clam interemit, Pe. 780.
 — quo tempore regnaverit, Pe. 781.
 decumanus fluctus, Pr. 1014.
 Delphici oraculi veritas maxima, Eum. 33. 618.
 — possessorum series, Eu. 1. 2.
 — cur Terra id obtinuerit, Eum. 2.
 — tripodis operculum ἄλμος dictum, Eum. 29.
 Delphi unde dicti, Eum. 2. 16.
 — ad Parnassum siti, Eu. 11.
 — prius in Neptuni tutela, Eum. 27.
 — terræ umbelicus, Eum. 40. 166.
 Delta Ægypti, Pr. 812.
 Deorum invidia, Pr. 858. Ag. 956.
 — simulachra in rebus desperatis complecti solita, S. Th. 97. 191.
 — et peplo ornata, S. Th. 101.
 — contemptores, S. Th. 431. 434.
 Deos orantes eorum nomina præ reverentia aliquando tacebant, Ag. 168.
 Deus e longinquo exaudit, Eu. 297.
 — fallit aut dementat quos vult perdere, Pe. 93. 97.
 — absolute pro Sole, Pe. 502.
 dextras jungere signum salutationis, Ag. 34.
 Diana *προστατήρια*, S. Th. 455.
 diem suam cunctis a fato constitutam prævertunt qui morte violenta pereunt, S. Th. 328.
 dies faustus a nocte genitus, Ag. 272.
 dies octavus a natu festus, Eum. 7.
 — lustricus, in quo nomen puero datum, Eum. 7. 8.
 Dii fato et necessitati parent, Pr. 517.
 — sceleris auctores minime sunt habendi, Pr. 1072. Ch. 910.
 — superi et inferi, Suppl. 25.
 — inferi graves pœnas exigunt, ibid.
 — ἀγῶναι, Suppl. 197.
 — σύμβωμοι, Suppl. 230.
 — caste adeundi, Suppl. 231.
 — locorum, S. Th. 14.
 — captas urbes relinquunt, Se. Th. 223. 708.
 — malorum auctores non sunt habendi, Sept. Th. 727.
 — ultores, Ag. 523. 1587.
 — omnium quæ facimus auctores, Ag. 1496.
 — juniores, Eum. 162.
 — fulminatores tres, Eu. 831.
 — averrunci, Pe. 203.
 — in machina introducti Psychost. *Tit.*
 — facientes adjuvant, Inc. fr. 17.
 Diis ob victoriam a Gentibus grates habitæ, S. Th. 4.
 discentem senescere, Ag. 593.
 divites invidiæ obnoxii, Suppl. 493.
 divitiæ nihil prosunt apud inferos, Pe. 844.
 Dodona, Pr. 829.
 dolor justus, Suppl. 537.
 — ingens silet, Pe. 290. 291.
 dolus honestus atque illicitus, Pe. 356.
 domini novi plerumque asperius dominantur, Pr. 36.
 dominus, ædium oculus, Pe. 169.
 domos laterarias primi constituebant Euryalus et Hyperbius, Pr. 449.

domus pro incolis, Ag. 594.
 Dorice incidere, Pe. 183.
 dorsum maris, Ag. 294.
 Dulorestes Latinorum ex Æschyli Choephoris conversa, Cat. *Choeph.*
 duplex pro magnus, Ag. 651.

E.

Ecbatana, Pe. 13.
 Eleusinii, ad bellum Thebanum spectabat, Cat. *Eleusin.*
 Eleusis, Vit. Æsch. p. 56.
 ellipsis adverbii μάλλον, Sep. Th. 625.
 enallage casuum, Ch. 409.
 Ennius Æschylum transtulit, Cat. *Eumen., Nemea, Hectoris Iytra, Choeph.*
 Epaphus, Pr. 850. Suppl. 46.
 ——— idem cum Apide, Su. 319.
 ephemeris animalium genus, unde et homines per contemptum ita dicti, Pr. 83.
 Epigenes Sicyonius, Vit. Æsch. p. 58.
 Epigoni Heraclidæ et Thebani, Cat. *Epig.*
 epitheta fabularum διακριτικά, Cat. *Glauc. Potn. Sisyph.*
 ——— apud Æschylum coacervata, Vit. Æsch. p. 67.
 equus Trojanus s. dureus, Ag. 834.
 Erectheus, Eum. 858.
 Erinnyes, Pr. 515.
 Eubois urbs terræ motu absorpta, Glauc. Mar. fr. 2.
 eventus stultorum magister, Ag. 257.
 everriculum calamitatis, Agam. 369.
 Eumenidum sacra sine vino aut igne facta, Ag. 70. Eu. 107.
 Eumenides templum habebant

ab Oreste in Areopago dictum, Eum. 758. 1038.
 Eupatridæ, Vit. Æsch. p. 57.
 euphemismus, S. Th. 5.
 Euripides a quibusdam Sophocli et Æschylo prælatus, Vit. Æsch. p. 60.
 ——— sapiens dictus, ibid.
 ——— Anaxagoræ et Socratis discipulus, ibid.
 ——— sententiis et affectibus admirandus, Vit. Æsch. p. 68.
 Euripidis tragædiarum a Meursio prætermisissarum, Catalogus, S. Th. 310.
 ——— Phœnissarum illustratio, Pe. *Arg.*
 Europa non Tyria, S. Th. 1.
 Europæ fines, Pr. 789.
 Eurybates Ithacensis alius ab Eurybate Agamemnonis præcone, Agam. *Arg.*
 Eurymachus in Ulysses insolenter se gessit, Ossi. fr. 1.
 Eurymedon Promethei pater, Pr. 209.
 exercitus cum apum examine comparatus, Pe. 128.
 exsequi funus, Ch. 21.
 extraneos inter versari gravis calamitas, S. Th. 176.
 exuviæ ab exeundo, S. Th. 283.

F.

facere propter viam, S. Th. 385.
 faces a speculatoribus adhibitæ, Agam. 1.
 falæ, Pe. *Arg.*
 Fascinum, Pe. 666.
 felicitas summa, suspecta esse debet, Ag. 1010.
 felicitatis nulla satietas, Agam. 1340.
 ferri inventor, Pr. 501.
 ferrum et ignis medicorum remedia, Ag. 858.

Fides cana, Suppl. 681.
 fistula quatenus a tibia differat,
 Pr. 576.
 flores, terræ soboles, Pe. 620.
 florum exercitus, Pe. 620.
 flos Bacchi, Ag. 963.
 fluctibus obloqui, Pr. 1000.
 fluctus pro multitudine, Pe. 90.
 fluminibus comam consecrabant
 veteres, Ch. 7.
 fluviorum invocatio frequens,
 Eum. 27.
 fontes sacri habiti, Eum. 27.
 fulmenta, Ag. 953.
 fulminis genera diversa, Prom.
 359.
 — causa secundum Pytha-
 goreos, Pr. 1084.
 fundus de utero, Sep. Th. *Arg.*
 760.
 funus regium tota civitas exse-
 qui solebat, Ch. 429.
 Furiae *κύρες* dictæ, Ch. 924. 1054.
 — nigras vestes habebant,
 Ch. 1049. Eum. 55.
 — serpentibus implicitæ, Ch.
 1049.
 — virus stillabant ex oculis,
 Ch. 1059.
 — sæpe in scenam inductæ,
 Eum. *Tit.*
 — alatæ aut non alatæ, Eu.
 51.
 — innuptæ, Eum. 69.
 — Tartari incolæ, Eu. 7. 72.
 — noctu placabantur, absque
 vino, Eum. 107. 109.
 — Nocte vel Terra satæ, Eu.
 332. 419.
 — memores, Eu. 386. 1036.
 — Diræ dictæ, Eum. 420.

G.

galeæ veterum cono triplici or-
 natæ, S. Th. 390.
 gallus domi pugnax, Ag. 1680.
 Eum. 869.

gaudium ingens vix credibile,
 Ag. 276.
 Gela et Geloi, Vit. *Æsc.* p. 71.
 Gelanor rex Argivorum, Suppl.
 259.
 genas radere, Ch. 22.
 Genius loci, S. Th. 14.
 genu præcipue spectatum in
 gymnasticis, Ag. 64.
 Geryon, quare tricorpor dictus,
 Ag. 879.
 gigantes terra editi, Pr. 351.
 Glaucus Rheginus *Æschyli* et
 veterum poetarum historiam
 scripsit, Pe. *Arg.*
 Goliathi spolia a Davide Deo
 dedicata, S. Th. 283.
 Gorgones, Pr. 356.
 Gorgopis palus, Ag. 310.
 Grææ Phorci filix, Eum. 68.
 Græci Iaones dicti a barbaris,
 Suppl. 72. Pe. 178.
 — tyrannos exosi sunt, Per.
 50.
 — adorationem Persarum
 quam maxime aversati sunt,
 Pe. 590.
 Græcorum classis tempestate di-
 vinitus disjecta, Ag. 658. 659.
 — classis ad Salaminem
 quanta fuerit, Pe. 338.
 — fraus in pugna Sala-
 minia, Pe. 361.
 Grypes, Pr. 802.
 — cum Arimaspis auri cau-
 sa contendunt, Pr. 804.
 gubernator civitatis, metaphora
 a re nautica, S. Th. 2.

H.

Halys fl. Pe. 867.
 Hamaxobio instabilior, Pr. 709.
 hasta pro sceptro antiquitus in
 usu regibus, S. Th. 535.
 Helena, unde dicta, Ag. 698.
 Helenus et Cassandra Trojano-
 rum vates, Ag. 418.

Hellas unde dicta, Suppl. 263.
 Hellespontus, Pe. 70.
 ——— a Xerxe ponte
 junctus, Pe. 71. 724.
 ——— item a Dario, Pe.
 749.
 Heraclides Ponticus librum
 scripsit de tribus tragicis præ-
 stantissimis, Vit. Æsch. p. 59.
 Hercules arcu et sagittis cele-
 berrimus, Pr. 871.
 ——— in quibusdam MStis
 inter Personas Dramatis in
 Prom. Vincto recensetur, Pr.
 771.
 ——— ejus servitus, Agam.
 1050.
 Hermæus mons, Ag. 291.
 Hermaphroditi, S. Th. 293.
 Heroes, medium inter Deos et
 homines locum obtinent, Pr.
 116.
 Hesiodi versus de seipso et Ho-
 mero spurii, Ag. 1274.
 Hesiodus Homero junior, Pr.
 656. Ag. 1274.
 Hesione uxor Promethei, Pr.
 561.
 Hiero Syracusarum tyrannus,
 Vit. Æsch. p. 69.
 Himera urbs et fl. Glauc. Potn.
 fr. 2.
 Histrion primus a Thespide in-
 troductus, Vit. Æsch. p. 73.
 ——— secundus ab Æschylo,
 Vit. Æsch. p. 74.
 ——— tertius a Sophocle vel
 etiam Æschylo, ibid.
 ——— quartus etiam ab Æs-
 chylo in Agamemnone, ibid.
 Homerus heroas sæpe inducit
 flentes, Ag. 279.
 ——— non ipse rhapsodus,
 sed qui ejus carmina recita-
 bant, Ag. 1274.
 ——— Syrorum (h. e. Assyri-
 orum) imperium ignoravit,
 Pe. 52.

homicidii pœna constituta, Sup.
 7.
 ——— expiandi ritus, Eum.
 455. 579.
 Homoloides portæ, S. Th. 576.
 honeste procumbendi cura mo-
 rientibus, Ag. 241.
 hospitalis mensa religio maxima,
 Ag. 710.
 hymenæus in luctum conversus,
 Ag. 718.

I.

jecinoris inspiciendi mos Chal-
 dæis usitatus, Pr. 494.
 ignis duo genera, quorum utri-
 usque inventor Prometheus,
 Pr. 7.
 ——— flos, divinum aliquid, Pr.
 38.
 ——— frater, fumus, S. Th. 500.
 ——— æternus, Delphis, Athenis,
 Romæ conservatus, Ch. 1037.
 illaqueationis similitudo ab He-
 bræis ducta, Ag. 365.
 Inachus Oceani filius. Pr. 637.
 ——— fluvius Argivus, Suppl.
 506.
 infames lugere lege vetitum, Se.
 Th. 1031.
 inferiæ mortuorum propriæ, Ch.
 13.
 ——— meridie mittebantur, Ch.
 536.
 ——— earum ritus, Ch. 91. 93.
 ——— animas mortuorum pas-
 cebant, Ch. 482.
 inferi, Pe. 631.
 infulas gerebant vates, Ag. 1276.
 inquinatum pœna et expiatio,
 Ch. 289.
 insignia in clypeis olim gesta,
 S. Th. 393.
 insomnia, malorum prænuntia,
 Pe. 518.
 intactus, Ch. 69.

lapides loquuntur, Ag. 37.
 lapilli olim in suffragiis ferendis
 adhibiti, Ag. 824.
 lapsus tres in luctationibus ad-
 versario dati, victoriam confe-
 rebant, Eum. 592.
 lavacra prius quam balnea Græ-
 cis in usu, Ag. 1118.
 laurum gestabant vates, harioli
 et rhapsodi, Ag. 1274.
 laurus nata ubi Orestæ purga-
 menta abdebantur, Eu. 455.
 Ledæ ovum in templo Lacedæ-
 mone servatum, Ag. 918.
 Lemniarum mulierum facinus,
 Ch. 631.
 lemniscus, Eum. 45.
 lepores, omnibus avibus et feris
 prædæ sunt, Ag. 120.
 — animal fœcundissimum,
 Ag. 121.
 lepus, an genere fœminino dici
 possit, Ag. 141.
 lessus Mariandynus, Pe. 941.
 — Mysius, Pe. 1059.
 lex *ἐπικλήρων*, Suppl. 38.
 — *ισονομίας*, S. Th. 361.
 liberi parentum similes, Suppl.
 290.
 — domus ornamentum, Ag.
 761. Ch. 503.
 liberorum orbum interire sum-
 ma calamitas, S. Th. 834.
 — nomina a proximis
 cognatis imposita, Eu. 8.
 libripens, Ag. 448.
 librorum veterum forma, Supp.
 954.
 libum, Pe. 204.
 lingua efrænis exitiosa, Prom.
 329.
 literarum quinam inventores
 fuerunt, Pr. 459.
 LL nota qua utebantur Latini
 ad notandum illustrem locum,
 S. Th. 79.
 loca Diis consecrati pariter cum

templis *ἀσουλίας* habebant, Su.
 518.
 luci Diis consecrati, Supp. 518.
 luctatores qui ter adversarium
 dejecerant victoriam reporta-
 bant, Eum. 592.
 lumina in publico gaudio accen-
 sa, Ag. 92.
 Luna noctis oculus, Pe. 428.
 lustralis aqua, Ag. 1046.
 lux alba pro re prospera, Ag.
 22.
 — de rebus lætis, Pe. 300.
 Lycophron Æschylam secutus,
 Ag. 1081.
 Lycurgia Æschyli tetralogia,
 Cat. *Edom. Lycurg.*
 Lydia campestris, Suppl. 559.
 Lydi molles, Pe. 41.
 Lyrnessus, Pe. 324.

M.

machærophori, Pe. 59.
 Mæoticæ paludis trajectus an-
 gustissimus, Pr. 730.
 Mæotis ara, Ag. 223.
 Magia Ægyptiis, Chaldæis, Per-
 sis denique exulta, Pe. 623.
 Magi gens Persica, Pe. 318.
 magi animas evocare professi
 sunt, Pe. 632.
 magus qui Cambysæ successit
 varie nominatus, Pe. 776.
 Manalis lapis, Ag. 1300.
 Manes inter fundendas inferias
 alloqui solebant, Ch. 91.
 manium evocatio, lacte, melli,
 vino, cantu, fiebat, Per. 612.
 613.
 — juxta sepulchrum facta,
 Pe. 661.
 mancipatio, Ag. 448.
 manu loqui, Ag. 1070.
 Mardonii acinaces inter spolia
 Atheniensium de bello Persi-
 co, S. Th. 283. Pe. 466.

- Mardonius malus Xerxi consiliarius, Pe. 759.
- Mariandenus tibicen, Pe. 941.
- maritorum in uxores imperium, Suppl. 339.
- Mars communis, S. Th. 76.
- ob cædem Halirrothii iudicium Areopagiticum subiit, Eum. 685. 688.
- Martis flagellum duplex, ferrum, et flamma, Ag. 651.
- Masistii thorax inter spolia Atheniensium e bello Persico, S. Th. 283.
- Medi pro Persis habiti, Per. 793.
- medicinæ repertoires, Pr. 480.
- medicum oportet mederi sibi, Pr. 472.
- mediocritas aurea, Ag. 479.
- Medioxumi, Pr. 116.
- Memphis sacra, Pe. 36.
- Menelai errores a Νότων scriptoribus memorati, Ag. 626.
- mens in somnis clarius videt, Eum. 104.
- mali præsaga, Pe. 10.
- Mercurius θεὸς ἀγώνιος, Sup. 137. Ag. 524.
- Ægyptiorum alius ac Græcorum deus, Sup. 228.
- fortuiti boni præses, S. Th. 514.
- Πομπαιῖος, S. Th. 619. Ch. 260. Eum. 90. Pe. 631.
- κήρυξ, Ag. 524.
- χθόνιος, Ch. 1.
- ἀκάκης, Pe. 857.
- meridies ad inferias ferendas destinatus, Ch. 536.
- messis malorum, Pe. 823.
- metus insanos facit, S. Th. 197.
- auget vel minima, S. Th. 252.
- Minerva Onca, Sept. Th. 169. 493.
- ἀγχίπτολις, S. Th. 507.
- Minerva Λογγάτις, S. Th. 507.
- Ὀμολωίς, S. Th. 507.
- Πρόλαια, Eum. 31.
- Tritonis, Eum. 293.
- gigantes debellavit, Eu. 294.
- ἰππίας, Eum. 408.
- calculo suo Orestem absoluit, Eum. 738.
- ἀμάτωρ, Eum. 739.
- templum habebat in Areopago ab Oreste dicatum, Eum. 758.
- fulminis jus a Jove habuit, Eum. 831.
- Minos tragicus, Vit. Æsc. p. 58.
- Mithras, Pe. 502.
- Mnemosyne mater Musarum, Pr. 460.
- monodia, Pr. 88.
- mors malorum remedium, Sup. 809.
- nox item appellata, S. Th. 409.
- sola homines declarat, S. Th. 778.
- vita misera præstantior, Ixion. fr. 1.
- nullum habet altare, Niob. fr. 5.
- inevitabilis, Inc. fr. 28.
- mortales nullius pretii, Pe. 842.
- superbe se gerunt, Pe. 822.
- Moschus Europæ insomnium ab Æschylo mutuatus est, Per. 181.
- mulieres in luctu genas unguibus radebant, Ch. 22.
- vestes scindebant ac pectus tundeabant, Ch. 26. Pe. 124.
- malæ, maximum malum, Ch. 583. 595.
- Persicæ, βαθύζωνος, Per. 155.
- myriarchæ, Pe. 314.

N.

Nævius Æschylum transtulit
 Cat. *Lycurg. Choeph.*
 naves velivolæ, Pr. 467.
 navis Danaï, Danaï dicta, Sup.
 2.
 — currus marinus, Sup. 33.
 — equus marinus, S. Th. 212.
 — similitudo in re anxia, Su.
 449.
 necessitas insuperabilis, Pr. 105.
 517.
 Nemea Æschyli ad expeditionem
 Thebanam pertinebant,
 Cat. *Nemea.*
 Nemesis superbiam ultrix, S. Th.
 490.
 Neptunia prata, Pe. 111.
 Neptunus θεὸς ἀγώνος, Sup. 197.
 — Jupiter dictus, Suppl.
 239.
 — Hippius, S. Th. 132.
 — ejus tridens seu fuscina,
 instrumentum quo pisces
 configebantur, S. Th. 134.
 — Delphos Calauria mu-
 tavit, Eum. 27. 30.
 neutrum pro masculino, Pe. 1.
 Niger fluvius, Pr. 808.
 — idem atque Nilus, Prom.
 809.
 nigrae vestes in luctu adhibitæ,
 Ch. 9.
 Nili aqua potu dulcissima ac
 pinguefaciens, Pr. 811. Sup.
 570. Pe. 33. 808.
 — mulieres foecundas facit,
 Suppl. 16.
 — incrementum, Suppl. 569.
 — incremento subsidit pestis.
 Suppl. 570.
 Nilus Osiris, Typhon mare in
 quod incidens Nilus perit,
 Suppl. 569.
 nives plumeæ, Pr. 992.

noctibus computare antiquissi-
 mum, Ag. 273.
 noctis currus, Ch. 658.
 nominum varietas diis acceptis-
 sima, Pr. 210.
 nominis abominandi superstitio,
 S. Th. 583. 664. 684.
 nomina, utrum φύσει an θείῃς fue-
 rint, quæstio apud veteres,
 Ag. 690.
 nominis mutatio significabat
 omnis mutationem, Eum.
Arg.
 norma, Jacul. fr. 2.
 nova nupta caput flammeo in-
 volutum habebat, Ag. 1187.
 nox periculosa nautis, Su. 776.
 — consilio maxime idonea, S.
 Th. 29.
 — diei mater, Ag. 273.
 — de rebus adversis usurpatur,
 Pe. 301.
 nubes calamitates, S. Th. 232.
 nuptiæ Danaïdum, quatenus il-
 licitæ, Suppl. 38. 233. 235.
 — sacrae ac fatales, Eum.
 217.
 nuptiarum potestas in patre, Su.
 235.
 nutritionis præmia, S. Th. 483.
 nyctelia, Eum. 109.
 nymphæ aquaticæ, discalceatæ,
 Pr. 135.
 — plures numero, Pr. 137.

O.

obsignandi res pretiosas mos
 apud veteres, Ag. 618.
 obstipus, Pr. 680.
 occulte lachrymari, Ch. 79.
 oceanus terram cingere a vete-
 ribus credebatur, Pr. 138.
 ocrea, S. Th. 682.
 oculi regis, satrapæ quidam no-
 minabantur, Pe. 985.

oculis plus suis amare, Sep. Th. 536.
 oculorum effusio, Eum. 182.
 oculus pro tota forma, Pe. 435.
 odor Syrius, Ag. 1319.
 Œdipi execrationes duæ, Sept. Th. 661.
 — horoscopus, S. Th. 790.
 œstrum, Græcum nomen, Sup. 314.
 olearum ubertas, quibus modis prædici potest, Eum. 943.
 oliva semper virens, Pe. 618.
 omina in hostes averti solita, Pr. 863. Suppl. 381.
 Onca, vicus Bœotix, Sept. Th. 169.
 Onca vox Punica, S. Th. 169.
 Ophion cum Eurynome a Saturno fugati, Pr. 956.
 oracula, obscure pronuntiari solita, Pr. 662.
 oraculum de muris ligneis Atheniensibus datum, Pe. *Arg.*
 — Bacidis, Pe. 72.
 oratio interrupta, pavorem aut festinationem denotat, S. Th. 168.
 orbum interire ingens malum, Ag. 763.
 orci portæ, Ag. 1300.
 orcus, secundum aliquos aerius, Æschyli sententia subterraneus, Pr. 152.
 Orestæ nutrix, aliis Arsinoe, aliis Laodamia, Ch. 730.
 — defensio, Eum. 617.
 Orestes matricida, paternæ cædis ultor, Ag. 1290.
 — apud Areopagum in jus vocatus, Eum. *Tit.*
 — Minervæ suffragio liberatus, Eum. *Arg.* 738. 757.
 — templum Minervæ et Eumenidibus in Areopago dicavit, Eum. 758. 1038.
 Orestia, Æschyli tetralogia. Ag. *Dra. Pers.* Ch. 666. *Cat. Ag.*

orgia, S. Th. 186.
 os in supplicio obturari solitum, Ag. 246.
 Ossilegi, ad Thebanam historiam pertinebant, *Cat. Ossileg.*
 Ostanes magus, Xerxem comitatus, Pe. 623.
 ova oblonga, mascula, rotunda fæmella, Ag. 918.
 oxymorum, Ag. 1151.

P

Pacuvius Æschylum transtulit, *Cat. Armor. Judic. Choeph.*
 Pæan de hymno etiam mortuorum, Ch. 149.
 Palici, Ætn. fr. 1.
 Palladium Atheniense, an fuerit statua sedens, Eum. 42.
 — Trojanum ac Romanum e Pelopis ossibus factum, Eum. 412.
 Pan locis desertis atque agrestibus gaudet, Pe. 448.
 Pandoræ historiam invertit Æschylus, Pr. 250.
 Paragrammatismus et paronomasia, poetis familiares, S. Th. 952.
 parasemon navis in puppi, diversum a tutela in prora posita, S. Th. 214.
 Paris *ῥαπειζήτης* dictus, Ag. 710.
 parmæ albæ gregariorum militum gestamen, S. Th. 89.
 paronomasia Æschylea, *Agam.* 1371.
 Parrhasius canendo laborem suum fallebat, Ag. 16.
 Parthenopæi mater Antiopa, sive, ut alii, Atalanta, S. Th. 538. 542.
 Patœci in proris navium Phœnicum collocati, S. Th. 214.

- Patœci unde dicti, S. Th. 214.
 pater solus generationis auctor
 secundum Æschylum, Eum. 661.
 patris appellatio Diis tributa,
 Pr. 4.
 patruelium conjugia non illicita,
 Suppl. 230.
 Pelasgorum imperium olim amplissimum,
 Suppl. 263.
 Pelasgi unde dicti, Suppl. 259.
 Pelasgus ab Æschylo factus recentior,
 Suppl. 258.
 ——— Jovis ex Niobe filius,
 ibid.
 ——— inter aborigines habitus,
 ibid.
 Pelasgus Sampsoni coætaneus,
 Suppl. 259.
 Pelopis domus infamis, Agam. 1611.
 Peloponnesus olim Apia et Ægialea,
 Suppl. 268. Ag. 264.
 pennæ sagittis affixæ sæpe æneis
 laminis constabant, Eu. 181.
 peregre redeuntes terram salutabant,
 Ag. 517.
 ——— et Deos, Ag. 819.
 Pergama, de arce, Pr. 955.
 periphrasis, Eum. 27. 943.
 Persæ equis gaudebant, Pe. 29.
 ——— acinaces gestabant, Per. 59.
 ——— a Perseo Danaes filio cognominati,
 Pe. 79.
 ——— arcu gaudebant, Pe. 85.
 ——— semel tantum in die cibum
 capiebant, Pe. 375.
 ——— in manu conserenda clamorem
 tollebant, Pe. 406.
 ——— cælum et terram numinum
 loco habebant, Pe. 499.
 ——— Solem præcipue adorabant,
 Pe. 502.
 ——— Deos humana forma præditos
 esse non censebant, Pe. 811.
- Persæ humana corpora sepeliebant,
 non comburebant, quia ignem
 adorabant, Pe. 1005.
 ——— in luctu ululare solebant,
 Pe. 1045.
 ——— Æschyli tragœdia octo annis
 post pugnam Marathoniæ docta,
 Pe. Arg.
 ——— Athenis docta, Archonte Menone,
 Syracusis jussu Hieronis,
 Pe. Arg. 683.
 Persarum ἀγγαροι et αἰσάιδαι,
 Per. 247.
 ——— adoratio Græcis gravissima,
 Pe. 590.
 ——— in Asia victoriæ, Per. 867.
 Persica nomina in Σ Græce terminata,
 Pe. 21.
 Persici regni proceres septem,
 Pe. 2. 779.
 Persicorum regum series, Per. 767.
 Persiæ imperator, rex regum et
 μέγας βασιλεύς dictus, Per. 24.
 ——— pro Deo habitus, Per. 152. 157. 590.
 ——— auream domum habebat,
 Pe. 159.
 ——— ἀνείθνος, Pe. 213.
 personarum nomina in quatuor
 Æschyli tragœdiis perperam affixa,
 Suppl. Dra. Pers.
 pharmacorum tria genera, Pr. 479.
 Phasis Europæ limes secundum
 Æschylum, Pr. 734. 789.
 Philomela in hirundinem mutata,
 Suppl. 64.
 Philomelæ comparatio poetis familiaris,
 Ag. 1154.
 Phœbe Titanis, Eum. 6.
 Phœbi nomen a Phœbe avia inditum,
 Eum. 8.
 Phœnissæ Euripidis, de choro ejus
 dissertatio, Pe. Arg.
 Phorcydes, Pr. 793.

- Phoroneus ignis inventor, Pr. 7.
 Phrynichus tragicus Æschylo prior, Vit. Æsch. p. 58.
 ——— Persas edidit, unde Æschyli Persæ, ibid.
 physiognomia Pythagoræ exculta, Ag. 804.
 Pindarus, Vit. Æsch. p. 57.
 piscium mutitas, Pe. 578.
 pix rogis adhibita, Ch. 266.
 placenta, placor, Ag. 797.
 Plisthenidæ, Ag. 1611.
 Plistus fluvius apud Delphos, Eum. 27.
 Plutonis fluvius aurifer, Pr. 805.
 Pluto, Jupiter subterraneus, Su. 259.
 Pluto mortuorum custos, Ag. 1396.
 pœna lento sed certo procedit gradu, S. Th. 797. Ag. 58.
 poetæ veteres a poetis citabantur, Pr. 889.
 — sese aliquando explicant, Ch. 579. Eu. 45. Cantr. fr. 4.
 — præstantissimi a deterioribus suffragio Atheniensium haud raro victi, Vit. Æsch. p. 69.
 Polydectæ argumentum, Polyd. fr. 1.
 Pontus Euxinus olim ἄλνεος, Pr. 726.
 porcorum usus in lustrationibus, Eum. 293.
 possessivum cum gentili Latini sæpius quam Græci confundunt, Pr. 2.
 præceptorum discipulos injuste laudantium servilitas, Ch. 73.
 præcones in Mercurii tutela, Ag. 523.
 Pratinas Æschylo antecessor vel æqualis, Vit. Æsch. p. 59.
 principes suspectos habent qui de ipsis optime meriti sunt, Pr. 225.
 principi non dormiendum, Sep. Th. 3.
 Procne in lusciniam, secundum Græcos, mutata, Sup. 62.
 prologus ad fabulas Latinorum inventum, Pr. *Dra. Pers.*
 prologi ad Choephoras fragmenta ex Aristophane et Pindari Schol. petenda, Ch. 1.6.
 ——— argumentum, Ch. 6.
 Promethei fabulæ ex solis Diis constabant, Pr. 14.
 ——— vincula cum passione Christi comparata, Pr. *Tit.*
 Prometheus in Scythia Europæ Caucaso alligatus, Pr. *Arg.*
 ——— Ignifer, drama Satyricum, Cat. *Pr. Ign.*
 Prometheus Jovis caput securi percussit in Minervæ natalibus, Pr. 7.
 ——— ignis inventor, Pr. 7. 8.
 ——— inter deos habitus, Pr. 14.
 ——— quatuor invocat elementa, Pr. 88.
 ——— una in Academia cultus cum Vulcano et Minerva, Pr. 14.
 ——— tres annorum myriadas Caucaso alligatus, Pr. 94.
 ——— in gratiam Jovi receptus ob editum de nuptiis Thetidis oraculum, Pr. 170.
 ——— ad Jovem contra Titanas et Saturnum se recepit, Pr. 199.
 ——— genealogia, Pr. 18. 209. 289. 347. 410.
 ——— solerti corde, Prom. 308.
 ——— quare homines e luto fluxisse creditus, Pr. 442.
 ——— astrologiam primus docuit, Pr. 456.
 ——— arithmeticam invenit, Pr. 458.

- Prometheus literarum inventor, Pr. 459.
 ——— aratri repertor, Pr. 461.
 ——— augurii inventor, Pr. 483.
 ——— primus bovem occidit, Pr. 492.
 ——— Hesionem uxorem duxit, Pr. 561.
 ——— vice Chironis immortalitate donatus, Pr. 752.
 ——— signum in Capanei clypeo, S. Th. 438.
 Promethei Soluti argumentum, Pr. 767.
 Pron mons, Hermionæ vicinus, Ag. 315.
 prosectæ, Eum. 837.
 prosequi funus, Ch. 21.
 protelum, Ag. 352.
 Proteus, drama Satyricum, forte ad Bacchi historiam spectabat, Cat. *Proteus*.
 proverbia ab Æschylo sæpe citantur, Ag. 760.
 psephisma manu porrigenda factum, Suppl. 615.
 Psychostasia, ad Memnonis historiam pertinebat, Cat. *Psychost.*
 Psyttalea insula, Pe. 447.
 pugillarium usus perantiquus, Ag. 1338.
 pugna Salaminia, quo anni tempore commissa, Pe. 496.
 pulvis luti frater, Ag. 498.
 purgamenta irretortis oculis trans caput abjecta, Ch. 98.
 Pylades Strophii ædibus expulsus quod una cum Oreste Clytæmnestram interfecisset, Ch. 677.
 pyraustes, Inc. fr. 31.
 Pythagoræ aurea carmina, quisnam scripserit, Ag. 479.
 Pythagoras sine cæde et sanguine sacrificans ventura prædixit, S. Th. 25.
 Pythagoras ejus discipuli artem memoriæ excolebant, Pr. 460.
 ——— et physiognomiam, Ag. 804.
 Pythia, Eum. *Arg.* 38.
- Q.
- quadrigarum inventor Erichthonius sive Trochilus, Prom. 464.
 quarta persona in scena, Ch. 666.
 quicquid in buccam venerit, Inc. fr. 76.
- R.
- ramos olivæ vel lauri gestabant, qui victoriæ nuntium referebant. Ag. 502. 503.
 ——— et supplices, et oracula adeuntes, Eu. 43.
 ratio aurigæ, perturbationes equis comparatæ, Ag. 811.
 reges Argivi plenissima potestate usi, Suppl. 375.
 ——— διοτρεφεῖς, Eum. 629.
 regis Persarum oculi, Pe. 985.
 regum Persicorum series, Per. 767.
 rhapsodi laurum gestabant, Ag. 1274.
 Rheæ sinus, mare Adriaticum, Pr. 836.
 rumores muliebres, leves, Ch. 845.
- S.
- Sacramentum de excisione urbis, S. Th. 46.
 Salamis insula Veneri sacra, Pe. 309.
 ——— columbarum nutrix, Pe. 309.

- Salamis sub ditione Atheniensium, Pe. 896.
- Salmydessus, Pr. 725.
- salum, S. Th. 801.
- Samus omnium præterquam vini ferax, Pe. 885.
- sanguinis sacramentum in bello maxime religiosum, S. Th. 44.
- sanguis de utroque parente usurpatur, S. Th. 143.
- sanguine luendus, Ch. 310.
- pro homine ponitur, Eu. 69.
- a Diis ultus Penth. fr. 1.
- sapiens idem ac probus secundum Stoicos, Ag. 381.
- sapientia a Diis profecta, Ag. 184.
- Saronicus portus Træzeniorum, Ag. 314.
- Sarpedon promontorium, Supp. 876.
- satietas gignit insolentiam, Ag. 768.
- Satrapæ qui Darii filias duxerunt, Persicum regnum auxerunt victoriis, Pe. 867.
- Satureianus caballus, Ag. 1650.
- scalarum inventor Capaneus, S. Th. 451.
- Scaliger ad Eusebium pro veteri Græco a nonnullis habitus, Ch. *init.*
- scenæ antiquitus e ramis et frondibus factæ, Vit. Æsc. p. 60.
- postea casæ cum cellis, ib.
- postremo magnifice exornatæ cujus rei auctor Æschylus, ibid.
- sceptri jusjurandum, S. Th. 535.
- sceptrum, olim hasta, regum insigne, S. Th. 535.
- in jure dicendo adhibitum, Ch. 360.
- Scholiorum in Æschylum auctor Christianus, Pr. *Dra. Per.* Ag. 171.
- scipionem e lauru gestabant vates, harioli et rhapsodi, Ag. 1274.
- scopum attingere, Ag. 637.
- scuti abjectio infamis, S. Th. 321.
- Scyllæ et Nisi fabula, Ch. 615.
- Scytharum solitudines, Prom. 2. 709.
- Scythæ nomades, Pr. 708.
- Scythia κατὰ πρόληψιν ab Æschylo nominata, Pr. 2.
- ferri ditissima, Pr. 301.
- Seneca, an Thyesten scripserit, Ag. 1595. 1596.
- sentinare, S. Th. 803.
- Septem contra Thebas, post Persas docta, S. Th. *Tit.* Pe. *Arg.*
- comœdia Amphidis, ib.
- duces qui et olim plures habiti in hunc numerum ab Æschylo redacti, ibid.
- fabulæ inscriptio grammaticis litem iniecit, ibid.
- sepulchro carere ingens malum, S. Th. 1022.
- sermo *ιδιάθιτος* et *προφορικός*, Ag. 1062.
- serpentum volumina, S. Th. 501.
- Sigæum a Mitylenæis contra Athenienses occupatum, Eu. 401.
- sidera, cœli ornatus, Ag. 6.
- signa igne accenso antiquitus data, Ag. 1.
- silentium decet mulieres, S. Th. 238.
- Sinon, speculationis inventor, Agam. 1.
- Sirius pro sole, Ag. 976.
- Sisyphi fugitivi argumentum Cat. *Sisyphus.*
- solamen miseris malorum societas, Pr. 345.
- Sol, omnia perspiciens, Prom. 91.
- gallus Jovis, Suppl. 209.
- abominatur flagitia, Ag. 777..

solœcismus, Ch. 1059.
 somnia ad ea quæ interdiu facta sunt referuntur, Eum. 131.
 Sophoclis tragœdiarum prætermissarum Catalogus, Sep. Th. 310.
 ——— Electra sæpe Æschylum imitatur, Ch. 97.
 ——— a quibusdam præstantissimus e tragicis habitus, Vit. Æsch. p. 59.
 ——— apicula Attica dictus, Vit. Æsch. p. 60.
 ——— non nisi annis 17 Æschylo junior, Vit. Æsch. p. 64.
 Sophron mimographus, Ch. 294.
 sortes excutiendi mos antiquissimus, S. Th. 464.
 Sothiaca periodus, cyclus canicularis, Pr. 706.
 spe pasci, Ag. 1677.
 spectri species, Eum. 94.
 specularis indicatio a Sinone inventa, Agam. 1.
 speculatores cum canibus conferri soliti, Ag. 2.
 spes fallaces, Ag. 514.
 Sphingis ænigma, Ag. 80.
 Sphinx secundum Atticos fœmina ex insidiis Thebanos opprimens, S. Th. 782.
 spoliolum dedicatio antiquissima, S. Th. 283. 284. Ag. 587. Eum. 402. 837. Pe. 466.
 spolia Mardonii et Masistii Atheniensibus in templis recondita, S. Th. 283. Pe. 466.
 ——— Goliathi a Davide in tabernaculo dedicata, Sept. Th. 284.
 ——— in templo Hierosolymitano, S. Th. 284.
 spongia medeus, Ag. 1338.
 stasima, Pr. 397.
 stipare, Pr. 680.
 Strabo vindicatus, Pe. 820.
 subsellia frangere, Vit. Æsch. p. 70.

substantivum pro adjectivo Græco more positum, Se. Th. 70. Ch. 82. Pe. 615.
 suffragiorum æqualitas reum absolvit, Eu. 755.
 supplicum gestus, Pr. 1004.
 ——— rami, Su. 22. 200.
 ——— mos, Su. 232. 644.
 supplices aram aut simulachrum amplecti solebant, Eum. 80. 260.
 ——— summa reverentia apud Pythagoreos habiti, Eu. 233.
 Susa urbs opulentissima, Per. 3. 16.
 synecdoche, Ag. 541.
 Syennesis nomen regum Syriæ commune, Pe. 326.
 Syria, Suppl. 6.
 Syrius pro Assyrius, Pe. 84.

T.

tabellæ ad scribendum olim triangulares, Pr. 788.
 tabulæ votivæ in templis suspensæ, Sup. 472.
 tacite gaudere, Ch. 736.
 tapetes in viis sternendis adhibiti, Ag. 918.
 Tarpeia virgo, Ch. 861.
 Tartarus, Pr. 154.
 tautologia veterum, Ch. 5.
 telæ variis argumentis intertextæ, Ch. 230.
 Telestes optimus ludio, Se. Th. Tit.
 tempestas a Diis immissa Græcorum classem obruit, Agam. 658. 659.
 templa cœli, Pe. 365.
 ——— Græcorum a Persis incensa, quia Deos parietibus includere Persis nefas ducebatur, Pe. 812.
 templum Hierosolymitanum spoliis et donariis ornatum, Sep. Th. 284.

- Terra dea multinominis, Prom. 210.
 — eadem ac Ceres atque Isis, ibid.
 — *κεροτόφος*, S. Th. 16.
 — oraculum Delphicum obtinuit, Eum. 2.
 terram salutabant qui peregre redierunt, Ag. 517.
 tessera, Ag. 8.
 tetralogia veterum e tribus fabulis et Satyrico dramate constabat, Cat. *Agam.*
 — non semper complectebatur fabulas ejusdem argumenti, Cat. *Agam.*
 Thebæ utræque, Ogygiæ, Per. 37.
 Thebanorum dialectus, Sep. Th. 72.
 Thebarum portæ non iisdem nominibus ab omnibus insignitæ, S. Th. *Arg.*
 — earum tabula, S. Th. ad calc.
 Themis mater Promethei, Pr. 18. 209.
 — eadem cum Terra, Pr. 209.
 — diversa, Eum. 2.
 — oraculum Delphicum obtinuit, Eum. 2.
 — cur illi Heroici carminis initium tribuatur, Eum. 2.
 — Titanis, Eum. 6.
 Themiscyra ad Thermodontem, Pr. 723.
 Themistoclis commentum quo Xerxem ad pugnandum adagit, Pr. 355. 356. 361.
 Theomis tragicus, Vit. *Æsch.* p. 58.
 Theori, ad Bacchi historiam pertinebant, Cat. *Theor.*
 — hessuri in templis repositi, Se. Th. 134. Eum. 39.
 Theseus vias latronibus liberavit, Eum. 13. 14.
 Theseus ante Orestem iudicium curiæ Areopagiticæ subiit, Eum. 685.
 Theseum, Eum. 919.
 Thespis tragœdiæ auctor, Soloni æqualis, Vit. *Æsch.* p. 58.
 Thetis filium patre præstantiorem ex fati paritura erat, Pr. 767. 921.
 Thyestæ cœna, Ag. 1251. 1603.
 — preces, Agam. 1261. 1609.
 thynni altero oculo cæcutire dicuntur, Inc. fr. 25
 tiara regis Persarum erecta, reliquorum obliqua, Pe. 664.
 tintinnabula frænis equorum appensa, S. Th. 125.
 — item clypeis, S. Th. 392.
 Tiresias, S. Th. 24. 25.
 tonsuræ duo tempora, Ch. 7.
 torrentis comparatio, S. Th. 85.
 Tragici tres inter se comparati, Vit. *Æsch.* p. 59. 60.
 — ætate suppres, ibid. p. 59.
 — antiquissimi Theorius, Minos, Auleas, Vit. *Æsch.* p. 58.
 Tragicorum Atheniensium summa gloria, Vit. *Æsch.* p. 56.
 — imagines statui, et eorum tragœdias *in κοίταις* servari curavit Lycurgus, Vit. *Æsch.* p. 59.
 tragœdia non necessario habet tristem eventum, Eum. *Tit.*
 — antiquissima, Vit. *Æsc.* p. 58.
 tragœdiæ auctor quis fuerit, V. *Æsch.* p. 58.
 — genera duo, simplex et implexum, Vit. *Æs.* p. 68.
 tralatio ab uno sensu ad alterum, Ag. 995.
 Triptolemi instituta tria, Su. 715.
 Tritonis palus, Eum. 293.

- Troja media nocte capta, Ag. 27.
 — quo anno, et quo anni tempore capta fuerit, Agam. 40. 835.
 tropæa ab Homero mutuata, S. Th. 283.
 — eorum usus antiquissimus, ibid.
 tuba Tyrrhenorum inventum, Eum. 570.
 tumuli pulvere aut lapidibus injectis aucti, Ch. 349.
 tutelæ navium in proris etiam statui solitæ, S. Th. 214.
 tutela navis Argœ lignum vocale, ibid.
 — alia est ab insigni, ibid.
 Tydeus corpore exiguus, S. Th. 383.
 — bellator acerrimus, Sep. Th. 387.
 — a Melanippo occisus, S. Th. 413.
 Typhon in Cilicia natus, Prom. 351.
 — ubi sepultus, Pr. 365.
 Tyrus post Thebas condita, S. Th. 1.
- U.
- Vas *ισοχειλές, επιχειλές, υπερχειλές*, Ag. 826.
 vatun habitus, Ag. 1274.
 velatis manibus orare, Sup. 22.
 venti sanguine placati, Ag. 222.
 ventorum species, Ag. 701.
 Venus omnia pervadit, Suppl. 1006.
 verba neutra, cum cognato accusativo, Ag. 1352.
 verbis male ominatis parcebant veteres, Ag. 508. 645. 1662. Ch. 44. Pe. 223.
 verbum fortuitum, Ag. 694.
- veritas semper laudabilis, Prom. 686.
 versus idem ab Æschylo sæpius adhibitus, Pr. Ign. Frag. 1.
 versum facere, Ag. 352.
 vestes nigræ in luctu adhibitæ, Pe. 124.
 — in luctu abscissæ, ibid.
 vestis pro corpore, Ag. 881.
 vestis qua Agamemnon impeditus periit, rete dicta, Agam. 1124. 1391.
 — item peplus, Ag. 1135.
 — item aranæ tela, Agam. 1501.
 victimarum distributio, Ag. 87.
 videre pro curare, S. Th. 109.
 — pro vivere, Eu. 323. 391. Pe. 299.
 vini mater, Pe. 616.
 vinum crucium, ibid.
 Virgilius Euripidis studiosus, S. Th. 348.
 — explicatus, Eu. 46.
 virgines seorsim a viris in thalamis custoditæ, S. Th. 365.
 viri peregre redeuntes uxoribus nuntios præmittebant, Agam. 502.
 viri civitatem faciunt, Per. 349.
 visceratio, Ag. 1641.
 vis, Pe. 12.
 vitæ satietas, Ag. 1323.
 ultio divina, Ag. 58. 523.
 — justissima, Ch. 311.
 ultra Hyperboreos, Ch. 371.
 Ulysses ad Trojam invitus profectus est, Ag. 850.
 volsgræ, Pe. 209.
 upupa in cucullum mutatur, Inc. fr. 33.
 uxores veterum in editiore ædium parte servatæ, S. Th. 361.
- X.
- Xenophon, an Cyri *ἀνάβασις* scripserit, Ag. 222.

Xerxes quantas copias conges-
serit, Pe. 12.

—— Hellespontum ponte jun-
xit, Pe. 71. 724. 725. 747.

—— somnio inductus est ut
Græciam invaderet, Pe. 93.

—— quantam habuerit clas-
sem in pugna Salaminia, Pe.
341.

—— pugnam spectavit e mon-
te Ægialeo, sellæ insidens
quæ postea Athenis consecra-
ta est, Pe. 466.

—— post pugnam Sardes per-
venit cum summo discrimine,
Pe. 564.

—— Neptunum compedibus
coercere voluit, Pe. 747. 752.

—— falso hoc illi a Græcis
imputatum, ibid.

Xerxes quantum exercitum in
Græcia invadenda amiserit,
Pe. 802.

—— templa Græcorum in-
cendit quia Persæ Deos hu-
mana forma præditos esse non
censebant, Pe. 811. 812.

Xoanephorî, Sophoclis tragœdia
a Meursio prætermissa, Sept.
Th. 223.

Z.

zonæ virginum gestamen, Sup.
466. Eum. 616.

—— ad suspendium abuti soli-
tæ, ibid.

zonam solvere, Eum. 610.

Zoroastres, magiæ inventor, Pe.
623.

II.

INDEX

VOCUM GRÆCARUM

DE QUIBUS PRÆCIPUE AGITUR

IN

NOTIS STANLEIANIS.

A.

A cum Λ permutatur, Su. 691.

ἄβατος, Pr. 2.

ἄβδύλκτος, Myrm. fr. 3.

αβίβηλος, Su. 518.

ἄβυκόλητος, Su. 936.

ἄγάλακτος, Ag. 727.

ἄγαλμα, Ag. 216.

ἄγγαρος, Ag. 290. Pe. 247.

ἄγι, Pe. 140.

ἄγισθαι πλοκάμων, S. Th. 332.

ἄγή, Pe. 425.

αγκαθιν, Ag. 3.

ἄγκάλαι πότιται, Ch 585.

ἄγνία, Su. 234.

ἄγοραῖος, Eum. 976.

ἄγρέμων, Myrm. fr. 10.

ἄγυρτής, Ag. 1282.

ἄγχοντ, Eum. 749.

ἄγῶνοι θεοί, Ag. 822.

ἄδαμάς, Pr. 6.

ἄδην, Ag. 837.

ἄδρηστον, Pr. 105.

ἄδιοποι, Phryg. fr. 4.

ἄδρον, Vit. p. 67.

ἄδρα πύλαι, Ag. 1300.

ἄειθαλής, Pe. 616.

ἄεικής, Pr. 97.

ἄείμηστος, Pe. 762.

ἄεπτος, Ag. 145.

ἄζισθαι, Eum. 392.

ἄζηλος, Pr. 143.

ἄήσυρος, Pr. 451.

ἄθηρ, Ner. fr. 1.

αἰάζειν, Ag. 1083.

αἰατός, Eumen. 419. 675. Persæ,
639.

αἰγίλιψ, Su. 801.

αἰγύπιος, Ag. 49.

Αἰγύπτου γάμος, Su. 9.

Ἄιδωνεύς, Pr. 651.

αἰθήρ, Pr. 88.

αἶλιος, Ag. 123.

αἰμάσσειν, Pe. 597.

αἰμύλος, Pr. 204.

αἰνῶν, Eum. 742.

αἰνηματῶδής, Pr. 611.

αἰρισθαι κίερα, Ag. 601.

- αἰγῶσαι, Pr. 232. Ag. 536. Per. 813.
 αἰχμή, Ag. 491.
 αἰών, Ag. 76. 237.
 αἰκάκης, Pe. 857.
 ἀκάμαντος, Pr. 426.
 ἀκασκαῖος, Ag. 749.
 ἀκίχητος, Pr. 184.
 ἄκις, Pr. 550.
 ἀκμάζειν, S. Th. 97.
 ἄκμων, Pe. 51.
 ἀκοντι κρατεῖν, Ag. 64.
 ἀκράχολος, Pr. 679.
 ἄκρητος, Su. 376.
 ἀκροθμία, Eu. 837.
 ἀκρόλεια, Eu. 837.
 ἀκρωνία, Eu. 188.
 ἀκταίνειν, Eu. 36.
 ἀλάγως, Ag. 1510. Eu. 236. Per. 354.
 ἀλγεινός, Pr. 197.
 ἀλδαίνειν, Pr. 539.
 Ἄλευαδα, Pr. 570.
 ἄλπει, Pr. 570.
 ἄλευσον, Su. 537.
 ἀλκή, Ag. 1112.
 ἀλκίφρων, Pe. 91.
 ἀλλόθροος, Su. 980.
 ἄλλως, S. Th. 496.
 ἀλύειν, S. Th. 397.
 ἀλωσιμός, Ag. 10.
 ἀμαθύνειν, Ag. 833.
 ἄμαλς, Prom. fr. 3.
 ἀμαυροῦσθαι, Pr. 223.
 ἀμβλύς, Eu. 238.
 ἀμβολίεργος, S. Th. 1035.
 ἀμβῶνες, Cercyon. fr. 1.
 ἀμέγαρετος, Pr. 402.
 ἀμύσσειν, Ch. 22. Pe. 115.
 ἀμφήκης, Pr. 1043.
 ἀμφιβαίνειν, S. Th. 181.
 ἀμφίβληστοι, Ag. 1124.
 ἀμφίβολος, S. Th. 304.
 ἀμφιθαλής, Ch. 392.
 ἀμφιλαφής, Ag. 1024.
 ἀμφίλεκτος, Ag. 1594.
 ἀμφινεικής, Ag. 695.
 ἀμφίεβαινα, Ag. 1242.
 ἀνάγκη, Pr. 105.
 ἀνάγκης λίπαδοι, Ag. 226.
 ἀνάθημα, Eu. 402.
 ἀνάθημα, Eu. 402.
 ἀνακαλυπτήρις, Ag. 1187.
 ἀναπτύσσειν, Pe. 254.
 ἀνάριστο, Ag. 339.
 ἄναρκτος, Eu. 529.
 ἀναρροῦβδύειν, Salam. fr. 3.
 ἀνάρσιος, Ag. 520.
 ἀναστροφή, Eu. 22.
 ἀνατεί, Eu. 59.
 ἄνατος, Ag. 1220.
 ἀνδικτη, Eu. 105.
 ἀνδρακίς, Ag. 1604.
 ἀνδρόβελος, Ag. 11.
 ἀνδροδμής, Ch. 889.
 ἀνδροκμής, Ch. 889.
 ἀνδρόπαις, S. Th. 539.
 ἀνέδην, Su. 15.
 ἀνελεύθερος, Ag. 1528.
 ἀνή, S. Th. 719.
 ἀνηκιδόται, Psychost. fr. 9.
 ἀνήρ, de fœmina, Ch. 532.
 ἀνήρ τέλειος, Ag. 981.
 ἄνθος, Pr. 7. Ag. 963.
 ἀνίστω, Eu. 133.
 ἀνταῖος, Pe. 606.
 ἀντήλιος θεός, Ag. 528.
 ἀντήνωρ, Ag. 452.
 ἀντίκεντρος, Eu. 136.
 ἀντίμολπος, Ag. 17.
 ἀντίπαις, Eu. 38.
 ἀντίπαλος, S. Th. 423.
 ἀντισηκῆν, Pe. 437.
 ἀντλος, S. Th. 802.
 ἄντρον, Pr. 301.
 ἀνυποδησία, Ag. 954.
 ἀοζεῖν, Eleus. fr. 1.
 ἄοζος, Ag. 239.
 ἀπαγξάσθαι, Ag. 873.
 ἀπαιόλη, Perrhæb. fr. 2.
 ἀπαιόλημα, Ch. 1002.
 ἀπαλλαγή, Pr. 343.
 ἄπαππος, Ag. 319.
 ἄπαρχος, Pe. 326.
 ἀπαυρεῖν, Pr. 20.
 ἄπλοια, Ag. 196.

ἀπλῶ λόγῳ, Pr. 611.
 ἀπλῶς, Pr. 974.
 ἀπὸ γλώσσης, Ag. 822.
 ἀπὸ μιᾶς, Ag. 782.
 ἀποκορσάσθαι, Hyps. fr. 1.
 ἀπολακτίζειν, Pr. 652.
 ἀπολακτισμός, Su. 944.
 ἀπολι, πόλις, Eum. 460.
 ἀπόπτυστος, Eu. 191.
 ἀπότεροποι θεοί, Pe. 203.
 ἀποχρήματος ζημία, Ch. 273.
 ἀπρόσοιστος, Pe. 91.
 ἀπροσκόπος, Eu. 105.
 ἀπτερος φάτις, Ag. 284.
 ἀρά, Ag. 1261.
 ἀρβύλη, Ag. 953.
 ἀρδεις, Pr. 878.
 ἀρειν, Pr. 60.
 ἀρείφατος λῆμα, Juven. fr. 2.
 ἀρείσκια, Ag. 797.
 ἀρεισμός, Pr. 79.
 Ἄρη πῆιμι, Ag. 203.
 ἀριστιύειν, Vit. p. 66.
 ἀρξυς, Ag. 1125.
 ἀρξύστατα, Ag. 1384. Eum. 112.
 Pe. 99.
 ἀρμοί, Pr. 616.
 ἀρπαλίζισθαι, S. Th. 348.
 ἀρρηκτος, Su. 198.
 ἀρτίκολλος, Ch. 578.
 ἀρτιτρεφής, S. Th. 356.
 ἀρτίτροπος, S. Th. 339.
 ἀρχαιολογιῖν, Pr. 317.
 ἀρχαῖος, Pr. 317.
 ἀσάμινθος, Ag. 118.
 ἄσαντος, Ch. 418.
 ἄσθμα, Pe. 484.
 ἀσκεῖν, Pe. 183.
 ἄσκοποι ἵππος, Ch. 814.
 ἀσπίς θεάου, Ag. 1446.
 Ἄσανδαι, Pe. 247.
 ἄστρεκτος, Semel. fr. 2.
 ἀστέξις, Suppl. 361.
 ἄστρες σημειῖσθαι, Sup. 398.
 ἄστρον ὁμήγου, Ag. 4.
 ἀσώδης, Suppl. 32.
 ἀταύρωτος, Ag. 253.
 ἀτίραμος, Pr. 190.

ἄτρακτος, Myrm. fr. 2.
 ἄτρεστος, Ag. 1411.
 ἀτρίαντος, Ch. 337.
 Ἀττικὸν βλέπος, S. Th. 193.
 ἄτρυτος, Eum. 406.
 αὐθαδία, Pr. 79.
 αὐθάκαστος, Pr. 79.
 αὐλή, Pr. 122.
 αὐλος, Pr. 576.
 αὐλων, Pr. 730.
 αὐριβάτας, Psychost. fr. 6.
 αὐτόκωπος, Ch. 161.
 αὐτόστυτος, Eum. 168.
 αὐτότοκος, Ag. 140.
 ἀφ' ἰστίας, Pe. 869.
 ἄφαντος, Ag. 703.
 ἀφίμενος, Ag. 422.
 ἀφίκτης, Su. 1.
 ἀφοίβατος, Juven. fr. 3.
 ἀφοίβαντος, Eum. 237.
 ἀφράδμων, Pe. 417.
 ἀφράσμων, Ag. 1410.
 ἄχαρις, Pr. 547.
 Ἄχιλωίδης, Pe. 871.
 ἀχηνία, Ch. 299.
 ἀχλὺς, Pe. 671.
 ἄωρος, Pe. 496.

B.

Βᾶ, Suppl. 897.
 βάζειν, Pe. 595.
 βαθύζωνος, Pe. 155.
 βαιός, Ag. 1583.
 βάκκαρις, Amymon. fr. 2.
 Βαλῆν, Pe. 659.
 Βαλθηναῖον ὄρος, Pe. 659.
 βάξις, Ag. 10.
 βάεβαροι, Pe. 189.
 Βαρις, Suppl. 843. Pe. 553.
 βασιλεύς, et μέγα; βασιλεύς, Pe. 24.
 βάσις, Pe. 666.
 Βαστάζειν, Pr. 430.
 Βαύζειν, Pe. 13.
 βδελύκτροπος, Eum. 52.
 βίβηλος, Sup. 518.
 βίλος, Pr. 357.

βηλός, Ch. 569.
 βία, Pr. *Dra. Pers.*
 βλέπειν, Ch. 844. Eum. 323. Pe.
 299.
 βληχή, S. Th. 354.
 βλοσυρός, Eum. 168.
 βόην ιστάναι, Ch. 885.
 βορέας, Ag. 1606.
 βορά, Ag. 1606.
 βόρβορος, Eu. 697.
 βόσκημα δαιμόνων, Eu. 302.
 βόστρυχος, Pr. 1043.
 βουκολεῖσθαι, Ag. 678. Eu. 78.
 βυός, Suppl. 123. 197.
 βυστροφῆδον γράφειν, Ag. 352.
 βρίζειν, Ag. 283. Ch. 897. Eum.
 280. Pe. 346.
 βροντεῖον, Pr. 1082.
 βροντή, Pr. 1082.
 βρύτος, Lycurg. fr. 1.
 βρύχιος, Pe. 397.

Γ.

γάγγαμος ἄτης, Ag. 369.
 γαιήοχος, Pr. 138.
 γαμῖν et γαμῖσθαι, Amymon. fr.
 1.
 γαμήλιοι θεοί, Eu. 214.
 γάνος, Pe. 617.
 γεγωνεῖν, Pr. 193. 786. S. Th. 449.
 γέλασμα πόντου, Pr. 90.
 γενέθλια δόσις, Eum. 7.
 γενέται θεοί, Suppl. 80.
 γέρας, Ag. 964.
 γηρεύσθαι, Pr. 78.
 γλώσση μάταια, Eu. 833.
 γλώσσης χάριν, Ch. 264.
 — ὀδός, Eum. 991.
 γναμπτός, Pr. 163.
 γνώμων, Ag. 804. Jacul. fr. 2.
 γούης, Ch. 820.
 γούτεια, Pe. 661.
 γουίας, Ch. 1067.
 γόργον βλέπειν, Inc. fr. 24.
 γόργος, S. Th. 545.

γοργωπός, Pr. 356.
 γραῖος, Ag. 303.
 γυναικοῖραξ, Pr. 856.

Δ.

δάϊος, Pe. 281.
 δακνάξισθαι, Pe. 572.
 δακτυλοδικτιῖσθαι, Ag. 1341.
 δαλίς, Eum. 334.
 Δάναος, Suppl. 324.
 δάπεδον, Pr. 1.
 Δαρειός, Pe. 656.
 δαῦλος, Inc. fr. 78.
 δαφνηφάγος, Ag. 1274.
 δειλαῖος, Ch. 515.
 δεῖμα, Ag. 985.
 δεινός, Pr. 59.
 δέλτοι φρενῶν, Pr. 788. Ch. 488.
 δειμιότητης, Ag. 54.
 δέγκω, Pr. 902.
 δεῦρο αἰί, Eum. 599.
 δευτερότομος, Ag. 882.
 Δήλιος κολυμβητής, Suppl. 413.
 δήμιος, Ch. 55.
 δημήλατος, Suppl. 622.
 διαβατήρια, S. Th. 385.
 διαδρομή, S. Th. 357.
 διαίεισθαι, Pe. 258. 1043.
 διαίτα, Pr. 489.
 διάμπαξ, Pr. 65.
 διαμφίδιον μέλος, Pr. 557.
 διάνταια μοῖρα, Eu. 335.
 διαπεπραγμένος, Pe. 517.
 διασπαρεῖν, Pe. 195.
 διαστοιχίζεσθαι, Pr. 230.
 διάτορος, Eu. 570.
 διάυλος, Ag. 352.
 διαφέρειν, Ch. 66.
 διερόν, Eu. 263.
 δίσθαι, Eu. 358.
 διεῖν, S. Th. 468.
 δίσπος, Pe. 44. Sisyph. fugit, fr.
 4.
 διορίζειν, Suppl. 554.
 δίος, Pr. 88. Suppl. 5.
 Διός μάκιλλα, Ag. 535.
 δίφρος, Pe. 194.

διψιον, Ch. 183.
 δῶκειν, S. Th. 377. Eu. 586.
 δμῶσαι γυναῖκες, Ch. 82.
 δολος, Pr. 476.
 δολως ράπτειν, Ag. 1613.
 δορίγυμνος, Ag. 695.
 δορικμής, Ch. 363.
 δῶρυ, Suppl. 141.
 δορύξενος, Ch. 560. 914.
 δῶπος, Pe. 1045.
 δρέψασθαι, S. Th. 724.
 δρόσος, Ag. 143.
 δρώτη, Ch. 999.
 δρώπτειν, Psychag. fr. 3.
 δύσκαπια δώματα, Ag. 783.
 δυσκλής, Pr. 241.
 δυσοίξειν, Ag. 1329.
 δύσοιμος, Ch. 944.
 δυστίμαρτος, Pr. 496.

E.

ἑγγιγής, Ch. 464.
 ἑγγος, Ag. 383.
 ἑγκοιῖν, Pr. 961.
 ἑγκρέσθαι, S. Th. 548.
 ἑγχρίμπτιν, Suppl. 797.
 ἑδαιον, Ag. 1417.
 ἑδαια, Pr. 561.
 ἑδρα, Eu. 11.
 ἑδρανοι, Pe. 4.
 εἰ pro ἔται, Ag. 12.
 εἰ γάρ, Pr. 152.
 εἰρεσιάνη, Eu. 43.
 εἰς οὐρανὸν τοξεύειν, Ag. 373.
 εἰσαγγιῖν δικη, Eu. 585.
 εἰσοιχιῦσαι, Pr. 122.
 εἰ θυμῷ, Ag. 48.
 ἑκαθει, Sup. 427.
 ἐκβολή, S. Th. 775.
 ἐκζέειν, S. Th. 715.
 ἑκηλος, S. Th. 244.
 ἐκκηραίειν, Ch. 215.
 ἐκκρέσθαι, S. Th. 548.
 ἐκπαγλος, Ag. 871.
 ἐκπαγλῶσθαι, Ch. 215.
 ἐκπάτιος, Ag. 49.

ἐκπέμπειν, Ch. 21.
 ἐκποδῶν, Pr. 344. Ch. 18.
 ἐκτορμεῖν, Ch. 512.
 ἐλαφρός, Pr. 263.
 ἐλεθόμενος, S. Th. 83.
 ἑλέτη, Ag. 698.
 ἐλεύθερος, Pr. 50.
 ἐλευθεροστομίῃ, Su. 955.
 ἐλιυνύειν, Pr. 53.
 ἑλλάς, Pe. 279.
 ἐμβάλλειν, Pe. 279.
 ἐμβατεύειν, Pe. 449.
 ἐμβολή, Pe. 270. 415.
 ἐμβρον, Eu. 948.
 ἐμμέλεια, Argiv. fr. 4.
 ἐμμοτος, Ch. 469.
 ἐμπαῖος τύχη, Ag. 195.
 ἐμπαας, Ch. 388.
 ἐμπόδων, Pr. 13.
 ἐμπολᾶν et ἐμπολᾶσθαι, Eu. 634.
 ἐμπορος, Ch. 659. Pe. 600.
 ἐμπυρόσκοποι, Pr. 497. S. Th. 25.
 ἐν γένει, Ch. 285.
 ἐναίσιμος, Ag. 784.
 ἐνδατεῖσθαι, S. Th. 584.
 ἐνδοι γενέσθαι, Ch. 231.
 ἐνεροι, Pe. 631.
 ἐνηλυσίος, Pr. 359.
 ἐνίπτειν, Ag. 599.
 ἐν μέσῳ, Sup. 743.
 ἐντεα, S. Th. 321.
 ἐξ ὁμοίων, Ag. 1432.
 ἐξαίρετος, Ag. 763.
 ἐξουστήρ, fr. inc. 115.
 ἐξηβος, S. Th. 11.
 ἐξιστορεῖν, S. Th. 512.
 ἐξομμάτωσις, Pr. 498.
 ἐξορίζειν, Sup. 554.
 ἐξω δρόμου φέρεσθαι, Pr. 882.
 — πηλῷ πόδα, Ch. 695.
 ἐπαλξίς, S. Th. 30.
 ἐπανθίζειν, Ch. 148.
 ἐπάργεμος, Pr. 498.
 ἐπαυρεῖν, Pr. 28.
 ἐπει τάχιστα, Pr. 199.
 ἐπείδισθαι, Suppl. 1.
 ἐπεμβάτης, Ch. 278.
 ἐπήβολος, Ag. 553.

ἐπιγλωσσᾶν, Prom. 937. Ch. 1045.

Heracl. fr. 3.

ἐπικλώθειν, Eu. 336.

ἐπικραίνειν, Ag. 753.

ἐπιξενῶσθαι, Agam. 1329. Cretens.
fr. 3.

ἐπίξηνον, Ag. 1286.

ἐπιρρέπειν, Ag. 258.

ἐπίρροθος, S. Th. 374.

ἐπίστα, Eu. 86. 584.

ἐπίσασθαι, Ag. 971.

ἐπιστέλλειν, Ag. 917.

ἐπιστόλη, Pr. 3.

ἐπιστρεπτός, Sup. 1004. Ch. 348.

ἐπιστροφή, S. Th. 654.

ἑποπτεύειν, Eu. 224.

ἑπορθιάζειν, Ag. 29.

ἑπουρίζειν, Eu. 137.

ἑπώζειν, Mob. fr. 7.

ἑπάνυμος, S. Th. 138. 214.

ἑπωπᾶν, Eu. 974.

ἑργάτις, Pr. 460.

ἑργον, Ag. 1659.

ἑρέικη, Ag. 303.

ἑρέσσειν, S. Th. 861.

ἑρινύες, Pr. 515.

ἑρκεῖαι πύλαι, Ch. 559.

ἑρμαῖον, S. Th. 514.

ἑρμῆς, Pr. Dra. Pers.

ἑρπειν, Eu. 39.

ἑρχεσθαι et κατέρχισθαι, Ch. 3.

ἑρως, Ch. 93.

ἑς φθόρον, S. Th. 258. Ag. 1276.

ἑσσήν, Pe. 129.

ἑσσύμενος, Ag. 756.

ἑσιῶχος γαῖα, Pe. 511.

ἑσχάρα, Pe. 205.

ἑτερος, Ag. 156.

ἑυαγής, Pe. 466.

ἑυαγγελία, Ag. 269.

ἑυάγκαλος, Pr. 350.

ἑυδειν, Ag. 345.

ἑυδειπνα, Ch. 482.

ἑυστώ, S. Th. 193.

ἑυηπελία, Eu. 998.

ἑυήτριον, Dicty. fr. 3.

ἑυθυνος, Eu. 273.

ἑυμαρις, Pe. 662.

ἑυή, Pe. 543.

ἑυὶ νικάτω, Ag. 123.

ἑυῖς, Ch. 245. Pe. 289.

ἑυοδία, Glaucl. Potn. fr. 2.

ἑυῖν κύων, Ag. 1102.

ἑυροῖν, Pe. 603.

ἑυφημεῖν, Ch. 579.

ἑυφρόνη, Pr. 656. S. Th. 29.

ἑυφρων, Su. 20.

ἑυπέπειν, Pe. 38.

ἑυέστιος, Su. 370.

ἑυέστιος δῶμος, S. Th. 73.

ἑυέτης, Pe. 79.

ἑυετμή, Eu. 241.

ἑυήμερος, Pr. 83.

ἑυήμιος, Ag. 1225.

ἑυφορος, Pe. 25.

Z.

ζέειν, S. Th. 714.

ζεύγος, Ag. 44.

ζηλῶν, Pr. 330.

ζυγῖται, Ag. 1626.

ζύγον ἀλκᾶς, Pe. 596.

a ζῦξ composita, Pe. 139.

ζωπυρεῖν, S. Th. 295.

H.

ἑηλέκτρα, Ch. Dra. Pers.

ἑήλιος, compendiose, Eu. 2.

ἑήλιψ, Ag. 953.

ἑήμερόβιος, Pr. 83.

ἑήμερόλεγδοι, Pe. 63.

ἑήμερῶν, Eu. 14.

ἑήμερις, Niob. fr. 13.

ἑὺ θεὸς θέλη, Ch. 780.

Θ.

θαλαμῖται, Ag. 1626.

Θαλύσια, Eu. 837.

θέα, Pr. 241.

θεήλατος βῆς, Ag. 1306.

θεοὶ ἀγωνίοι, Su. 197.

— σύμβωμοι, Su. 230.

θεοὶ γίνεται, Su. 80.
 — νόμοι, S. Th. 278.
 — πολιτισσῶχοι, S. Th. 69.
 θεολόγειον, Psychost. fr. Tit.
 θεόπροπος, Pr. 660.
 θεὸς ἀπὸ μηχανῆς, Eu. 400.
 θερμερῶπις, Pr. 134.
 θεσμός, Eu. 617.
 θεωρίαι, S. Th. 864.
 θῆς, S. Th. 783.
 θίς, Eu. 837. Pe. 820.
 θῆρος, Pe. 720.
 θερόμενος, Su. 117.
 θρέκτοι νόμοι, Ch. 820.
 θρεπτήρια, S. Th. 483.
 θρίξ κόρυμβος, Ch. 178.
 θρόμβος, Eu. 184.
 θρώσκειν, Eu. 663. Amym. fr. 3.
 θυμοβόρος, Ag. 103.
 θυμόμαντις, Pe. 224.
 θυμός, Pe. 769.
 θύος, Ag. 1418. Eu. 837.
 θυοσκειν, Ag. 87.
 ἑωμιγξ, Eu. 182. Pe. 461.
 θάπτειν, Sisyph. petr. fr. 1.

I.

ἰάλεμος, Su. 119.
 ἰάλλειν, Ch. 43.
 ἰατρομαντις, Ag. 1632.
 ἰερά, Su. 518.
 ἰερεῖτις, Ixion. fr. 2.
 ἰθαγενής, Pe. 306.
 ἰκρία πεισῖν, Vit. Æsch. p. 70.
 ἰκταρ, Ag. 117.
 ἰκτῆριοι κλάδοι, Su. 200.
 ἰλλαίνειν, Pr. 437.
 ἴμερος, Pr. 650.
 ἴσις, Eu. 324.
 ἴος, Ag. 843. Eu. 733.
 ἰωνός, Pr. 365.
 ἴπος, Eu. 105.
 ἰσπάζεσθαι, Eu. 782.
 ἰσπιοχάρμη, Pe. 29.
 ἰσποβάμων, Su. 292.
 ἰσπογνώμων, Jacul. fr. 2.

ἰσάργυρος, Ag. 968.
 ἰστορεῖν Pr. 962.
 ἰστοτρίβης, Ag. 1452.
 ἴυγξ, Pe. 993.
 ἰύζειν, Pe. 280.
 ἴωτία, Pe. 954.

K.

καθάρσια, Eu. 455.
 καθισπάζεσθαι, Eu. 150.
 καιρία πληγή, Ag. 1301. 1352.
 καιρίος, S. Th. 1.
 καιρός, S. Th. 97.
 κάκαλα, Niob. fr. 9.
 κακόσχολος, Ag. 201.
 καλαβίς, Theor. fr. 1.
 καλλίπρωρος, S. Th. 539. Ag. 244.
 Καλυδναῖος, S. Th. 327.
 κάλυπτρα, Pe. 537.
 καμόντες, Ag. 679.
 κάμπτειν γόνυ, Pr. 32.
 κανθύλη, Salam. fr. 2.
 καπηλεύειν, S. Th. 551.
 κάπηλος, Inc. fr. 76.
 καραιστήρ, Eum. 186.
 καραῖσθαι, Ch. 526.
 κάρβανος, Ag. 1070.
 καρπῖσθαι, Ag. 511.
 κατ' ἄνδρα, Ag. 934.
 καταιβάτης, Pr. 359.
 κατάκρας, Ch. 689.
 καταρτύειν, Eu. 476.
 κατασκελεῖν, Pr. 480.
 κατάστικτος, Su. 355.
 κατελθεῖν, Ch. 3. Eu. 465.
 κατισχανῖσθαι, Pr. 269.
 καττύματα, Ag. 953.
 καχλάζειν, S. Th. 118.
 κείσθαι, Ag. 1590.
 κίλευσμα, Pe. 402.
 κεφαλαῖον, Ag. Arg.
 κῆδος, Ag. 708.
 κηίς, Ag. 969.
 κηλῖς, Eu. 790.
 κήνυγμα, Pr. 157.
 κῆς, S. Th. 783.
 κίειν, Ch. 683.

κινάθισμα, Pr. 124.
 κίρκος, Pr. 74. Pe. 207.
 κλαγγαίνειν, Eu. 131.
 κλάζειν, Ag. 48.
 κλαίειν, Su. 932.
 Κλάριος, Su. 365.
 κλαυσίγιλος, Ag. 276.
 κλεινός, Ag. 1455.
 κληδῦχος, Su. 299.
 κληδών, Pr. 485.
 κλητήρ, S. Th. 580.
 κλόρος, Pe. 106.
 κλυδώνιον, S. Th. 801.
 κλύειν, Eu. 433.
 κλωτήρ, Ch. 505.
 κνημίδες, S. Th. 682.
 κνῆς, Sphing. fr. 3.
 κνώδαλον, Pr. 461.
 κόγκος, Glauc. Mar. fr. 1.
 κοιμᾶν, S. Th. 3.
 κοινοβωμία, Su. 230.
 κόμιστρα, Ag. 974.
 κονεῖν, Su. 171.
 κόπιτος, Ch. 21.
 κόραξ ἔχανει, Ag. 1482.
 κορκορυγή, S. Th. 351.
 κόρσαι, Ch. 280.
 κόρυμβα πῶν, Pe. 411.
 κοτταβίζειν, Ossil. fr. 1.
 κουράς et ἰγκουράς, Myrm. fr. 10.
 κέρμιος, Ch. 178.
 κραταίλειος χθών, Ag. 675.
 Κράτος, Pr. *Dra. Pers.*
 κρέατος, Ag. 628.
 κρεανομία, Ag. 1601.
 κρείττους, Ætn. fr. 2.
 κρεπτός νόμος, Ch. 820.
 κριθῶν πῶλος, Ag. 1650.
 κρέιος, Pr. 74.
 κρόκη, S. Th. 863.
 κρύπτεται, Ag. 953.
 κρύβδα, Su. 303.
 κτίεις, Ag. 1603.
 κτίσαι, Eu. 15.
 κῦμα, Ch. 126.
 κυνοκέφαλοι, Su. 766.
 κυτόφρων, Ch. 619.
 κύριος, Pr. 330.

κύριος, Ag. 775.
 κυρίσσειν, Pe. 310.
 κῦρος, Su. 395.
 Κυχρεία, Pe. 570.
 κωκύειν, Ag. 1322.
 κώκυτος, Ch. 148.
 κῶλα, Pr. 31. 323.
 κώπη, Pe. 396.
 κώπης ἀναξ, Pe. 378.

Λ.

λαβροστομεῖν, Pr. 327.
 λακάζειν, S. Th. 192.
 λακειῖν, Pr. 407.
 λακίς, Ch. 26. Pe. 124.
 λαπάζειν, S. Th. 47.
 λάσκειν, Ag. 874.
 λίγειν, Eu. 722.
 λειμάνιος, Ag. 589.
 λείχην, Eu. 788.
 λέπαθρον, Ag. 226. Pe. 191.
 λέπας, Ag. 306.
 λέσχη, Eu. 367.
 λεύκασπις, S. Th. 89.
 λευρός, Su. 517.
 λευσιμὸς ἀρά, Ag. 1625.
 λευστήρ, S. Th. 205.
 λειργός, Pr. 5.
 λῆμα, S. Th. 454. Pe. 55.
 λῆμμα, Pe. 55.
 λῆνος, Eu. 45.
 λιμὴν κακῶν, Su. 480.
 λίμη, Pe. 877.
 λισσάς, Su. 841.
 λίψ, Ch. 754.
 λογγάζειν, Præcon. fr. 1.
 λόγος γεγωνίως, Pr. 786.
 λοχαγίτης, S. Th. 42.
 λόχος, S. Th. 42.
 λύειν γυῖα, Pe. 916.
 λυκοσπαδής, Pr. 1008.
 λυμαντήριος, Ch. 762.
 λῶστος, Pr. 203.

Μ.

Μᾶ, Su. 897.

μάθη, Ag. 185.
 μαιμᾶν, Su. 902.
 μακαρίζεται, Pe. 635.
 μάκελλα, Ag. 535.
 μακίστη, Pe. 700.
 μαλακίζειν, Latus fr. 1.
 μαλαρός, Ch. 321.
 μαλθακός, Eu. 74.
 μάραυνα, Ch. 373.
 μαργεῖν, S. Th. 386.
 Μαριάνδνοι, Pe. 941.
 μαρμαίρειν, S. Th. 407.
 μάραυτος, Su. 883.
 μάτσοι, Pe. 440.
 μασχαλίζειν, Ch. 437.
 μαυρῶσθαι, Eu. 360.
 μεγαβύζιοι λόγοι, Pe. 22.
 μέγχιλος, S. Th. 828.
 μεθιστάται, Pe. 158.
 μειλίγματα, Ch. 13.
 μειλικτήριος, Pe. 612.
 μέλαθροι, Ag. 1443.
 μελίγχιμος, Ch. 9.
 μέλαινα νῆς, Su. 539.
 μελαμπυγής, Ag. 400.
 μελαγχιτων φρήν, Pe. 116.
 μελιττώτα, Pe. 613. 620.
 μέλλω, Pr. 626.
 μεταίτιος, Eu. 199.
 μὴ γένοιτο, Ch. 550.
 μῆδισθαι, Prom. 476. Choeph.
 550.
 μῆνις, Su. 274.
 μῆνος, Su. 274.
 μῆτις, Pr. 905.
 μητραλοίας, Eu. 153.
 μῆχαρ, Ag. 312.
 μιξόθροος, S. Th. 337.
 μίσγεσθαι, Su. 300.
 μοτόζυξ, Pe. 139.
 μόρσιμοι, Ch. 101.
 μόρφωμα, Ag. 882.
 μυγμός, Eu. 117.
 μυδαλίος, Pe. 538.
 μυδρός, Pr. 366.
 μύραυνα, Ch. 994.
 μύωψ, Su. 313.
 μῶσθαι, Ch. 43.

N.

ναρθηκοπλήρωτος, Pr. 109.
 νία φροσιῖν, Pe. 784.
 νεκρός, S. Th. 1021.
 νέμειν, S. Th. 548.
 νεύκοτος, Pe. 296.
 νεοκράς, Ch. 342.
 νεολαία, Pe. 672.
 νῆς μάκραι, Pe. 380.
 νήπιμος, Ag. 748.
 νήστιδες δῦαι, Ag. 1630.
 νόμος, Ch. 990.
 νοσφίζειν, Ch. 618.
 νοτιζειν, Ag. 1400.
 νότος, Ag. 1400.
 νυκτοφύλαξ, S. Th. 66.
 νυμφόκλαυτος Ἐρινύς, Ag. 758.
 νωμᾶν, S. Th. 25. 548. Ag. 791.

Ξ.

ξένια, Ag. 1599.
 ξυθός, Ag. 1151.
 ξυτός, S. Th. 76.
 ξύρη ἀκμή, S. Th. 97.

O.

o et ω in πολειῖν et πωλειῖν sæpe per-
 mutantur, Eu. 634.
 οἶα, Pe. 116.
 ὀβείκαλα, Ag. 147. Dict. fr. 1.
 οἶακα νωμᾶν, Ag. 811.
 οἶακοστρόφος, Pr. 514.
 Οἰδιπόδος ἀραί, S. Th. 661. 892.
 οἶζός, Eu. 896.
 οἶστοδέγμων, Pe. 1025.
 ὀκρίς, Pr. 1015.
 ὀκρυόεν, Pr. 281.
 ὀλιγοδρανή, Pr. 550.
 ὀλμος, Eu. 29.
 ὀλολυγή, Eu. 1046.
 ὀλολυγμός, Ag. 28.
 ὀλολύζειν, S. Th. 831. Ag. 28.
 ὀμήγυρις, Ag. 4. Ch. 8.
 ὀμιχλή, Pr. 145.
 ὀμωτοσσιγής, Eu. 943.

ὀμόπτερος, Ch. 172. Pe. 559.
 ὀμώνυμος, S. Th. 214.
 ὄναρ, Pr. 484.
 ὀνείρατα σίβιν, Ag. 282.
 ὀνοτάζειν, Su. 11.
 ὀξύπευρος, Pr. 402.
 ὀξύχειρ, Ch. 21.
 ὀπάζειν, Pr. 8.9.
 ὀπτήρια, Eu. 7.
 ὀργάν, Ch. 452.
 ὀργεῶν, Mys. fr. 1.
 ὄρεγμα, Ch. 797.
 ὀρίζειν γαῖαν, Su. 554.
 ὀρίνεσθαι, Ag. 1640.
 ὄρθιος νόμος, Pe. 395.
 ὀρθόθριξ, Ch. 30.
 ὀρχάτη, S. Th. 352.
 ὄρως, S. Th. 603.
 ὄρος, Cercyon. fr. 6.
 ὀρσολοπιῖσθαι, Pe. 10.
 ὀρφναῖός, Ag. 21.
 ὄρχαμος, Pe. 122.
 ὄσιος, Su. 518.
 ὀτοτύζειν, Ag. 1083.
 ὄν ἄνευ θεῶν, Pe. 164.
 ὄρανη, Inc. fr. 102.
 ὄρανια ἄχη, Pe. 574.
 ὄρανομήκης, Ag. 92.
 οὔρος, S. Th. 696.
 οφ, Su. 834.
 ὀφθαλμὸς οἴκων, Ch. 934.
 ὄχθος, Pe. 649.
 ὄχλος λόγων, Pr. 826.
 ὀχμάζειν, Pr. 616.

Π.

παγαῖος, Ag. 1386.
 πάγος, Pr. 20.
 παιᾶν, S. Th. 875.
 παιανίζειν, S. Th. 274.
 πάλαισμα, Su. 303.
 παλαιίσματα τρία, Eu. 592.
 παλαίφατος, Ag. 759.
 παλαμναῖος, Eu. 451.
 παλίντονα βίλη, Ch. 159.
 πάλλευκος, Eu. 353.

παναίτιος, Eu. 199.
 πανός, Ag. 292.
 πάντροφος πίλειας, S. Th. 298.
 παρὰ στάθμην, Ag. 1054.
 παράνοια, S. Th. 762.
 παραπαίειν, Pr. 1055.
 παράσημον, S. Th. 214.
 παράσημος, Ag. 789.
 παρασύνθημα, Ag. 8.
 παραφρυκτωρεῖν, Ag. 1.
 παρῆρος, Pr. 363.
 παρθενῶν, Pr. 647.
 πασάσθαι, Prot. fr. 4.
 πάσσειν φάρμακα, Ag. 1417.
 πατήρ, Pr. 4.
 πατρᾷδελφος, Su. 39.
 πατροστερής, Ch. 251.
 πατρῶος, Ch. 1.
 παχνῦσθαι, Ch. 81.
 πεδάρος, Ch. 588.
 πεδαίχμιος, Ch. 587.
 πεδάρσιος, Pr. 269.
 πεδέχω, Ch. 587.
 πέδικος, Bacch. Nutr. fr. 3.
 πιζός, Pe. 721.
 πιζοφόρα ζώματα, Jac. fr. 3.
 πείσματα, Pe. 211.
 πείλανος, Pe. 204. 818.
 πέλιντρα, Phoen. fr. 1. Inc. fr. 96.
 πεμπάζειν, Eu. 751.
 πεμπαστής, Pe. 986.
 πεντηκοντόπαις, Pr. 852.
 πεντηκοστόπαις, Pr. 852.
 πεντηκόντορος, Su. 2.
 πέντοζος, Eu. 751.
 πεπαίτερος, Ag. 1374.
 πεπαμένος, Ch. 189.
 πεπραγμένος, Ch. 130.
 πέπρωται, Pr. 511.
 πέπων, Eu. 66.
 περαίνεσθαι, Pr. 57.
 Πέργαμα, Pr. 955.
 περίπεμπτος, Ag. 87.
 περιῤῥυτος, Eu. 77.
 περιστιχίζειν, Ag. 1392.
 πετόμενα δάκειν, Ag. 402.
 πεύθεσθαι ἀπ' ὀμμάτων, Ag. 995.
 πήληξ, S. Th. 464.

πίσιος, Ag. 786.
 πίπτειν, Su. 459.
 πικτήριος, Pr. 479.
 πιστός, Pr. 479. Pe. 1.
 πίσυρος, Pe. 211.
 πίτυλος, S. Th. 862.
 πλάστιγξ, Ch. 288.
 πλείους, Su. 164.
 πλειστηριάζειν, Ch. 1029.
 πλόκαμος θρεπτήριος, Ch. 7.
 ——— πειθητήριος, Ch. 7.
 πλέτος, Pe. 237.
 ποδάκης, S. Th. 629.
 ποικιλείμων, Pr. 24.
 ποιμαίνεσθαι, Eu. 247.
 ποιματόριοι, Pe. 74.
 πολία pro πολλάκις, Ag. 732.
 πολίην, Pe. 307.
 πόλις, Su. 753.
 πολυάνωρ, Ag. 62.
 πολύχις, Pe. 83.
 πόρος, Pr. 281.
 ποταίσιος, Pr. 102.
 πότημα, Eu. 250.
 ποτιτρόπαιος, Eu. 177.
 πράκτωρ, Eu. 320.
 πράξις, Pr. 694.
 πράπις, Ag. 811.
 πρέπειν cum participio, pro verbo
 simplici, Ag. 30.
 πρέπειν, Ch. 10.
 πρέσβια, Pe. 4.
 πρεσβύνειν, Ch. 486.
 πρέσβος, Ag. 1402.
 περιμελής, Pe. 608.
 προϊάπτειν, S. Th. 328.
 πρόκωπος, Ag. 1660.
 προλίγειν, S. Th. 342.
 Προμηθεύς, Pr. *Dra. Pers.* 86.
 προώπης, Ag. 242.
 προπίμπειν, Ch. 21.
 πρόπομπος, Ch. 21.
 προρήσις, Eu. 586.
 πρὸς βίαι, Pr. 204.
 πρὸς γυναικίος, Ag. 601.
 προσβολή, Eu. 603.
 πρόσμιλος, Pr. 450.
 προσιλιῶν, Pr. 437.

προσίλητοι, Pr. 437.
 προσέρπειν, Pr. 272.
 προσηλῶν, Pr. 437.
 πρόσπαιος, Ag. 355.
 πρόσπολος, S. Th. 580.
 προσπειριμμένος, Eu. 258.
 προστρέπαιος, Choeph. 289. *Eum.*
 237.
 προστροπή, Ch. 19.
 προτέλεια, Ag. 65.
 πρόσφθογγος, Pe. 153.
 πρύμνη πόλιος, Su. 349.
 πρυμνήσια, Ag. 993.
 πρῶν, Pe. 132.
 πρῶρα, Su. 724. Ch. 389.
 πρωτόλεια, Ag. 235.
 πτηνός, Eu. 181.
 πτήσσειν, Pe. 209.
 πτώξ, Ag. 141. Eu. 327.
 πυθμῆν, Pr. 1045.
 πυργηῦσθαι, S. Th. 22.
 πυργῶν ἔηματα, Epigr.
 πυργῦσθαι, Pe. 192.
 πυριγενίτης, S. Th. 213.
 πυρὸς γνάθος, Ch. 321.
 πυρσός, Ag. *Arg.*
 πύγων πυρός, Ag. 314.
 πῶλος, S. Th. 460.

P.

Ράβδος, Su. 256.
 ράκος, Pr. 1022.
 ρῆπειν, S. Th. 21.
 ρίψασπις, S. Th. 321.
 ριψοκίνδυνος, S. Th. 1036.
 ροθιάζειν, Pe. 396.
 ρῶδος, Pe. 462.
 ροφεῖν, Eu. 264.
 ρυμή, Pe. 147.
 ρυμός, Ch. 795.
 ρυσιάζειν, Su. 618.
 ρῦσιον, Su. 618. Ag. 544.

Σ.

σαγή, Ch. 558.

σαίνειν, Ag. 734.
 σαίνειν μέρος, S. Th. 387.
 σίβειν, Eu. 718.
 σιρασφόρος, Ag. 851. 1649.
 σίλμα, Ag. 191. Pe. 351.
 σιμύτης, Ag. 798.
 σήμακτρον, Ag. 618.
 σῖγα, Ch. 94.
 σισύρα et σισύρα, Præc. fr. 3.
 σκαλμός, Pe. 376.
 σκιῶς, S. Th. 321.
 σκηπτός, S. Th. 435.
 Σκύθης pro Σκυθικός, Ch. 158.
 σμίνθιος, Sisyph. fug. fr. 3.
 σῆσθαι, S. Th. 31. Pe. 25.
 σοφιστής, Pr. 62.
 σπαρτός, Ag. 565.
 σπαρτῶν γίσιος, S. Th. 418.
 σπηλαῖον, Pr. 301.
 σπλάγγιον, S. Th. 243.
 σποδιῆσθαι, Ag. 679.
 σταδαῖος, Pe. 240.
 σταβυτός, Pr. 22.
 σταθμῆσθαι, Ag. 172.
 σταθμῆχος, Sisyph. fug. fr. 2.
 στάσις, Ch. 112.
 στήγειν, S. Th. 222.
 στήχειν, Pr. 81.
 στήσθαι, Pe. 49.
 στίβος, Pr. 680.
 στιχομυθίῳ, Pr. 246.
 στόλος, Su. 2.
 στόμοι ἄδω, Ch. 805.
 στρέβλαι ναυτικάι, Su. 449.
 στῆθος, Ag. 150.
 στρόφος, S. Th. 877.
 σύγχροτος, Su. 6.
 συλᾶν, S. Th. 283.
 συλλήβδη, Pr. 504.
 συλλήπτως, Ag. 1516.
 συμβολαῖον, Ag. 8.
 συμβολαῖν, S. Th. 358.
 συμβολή, Ag. 8.
 σύμβολον, Su. 709. Ag. 8.
 συμπαραγατιῶν, Pr. 218.
 συμφορέα, in bonam partem, Ag. 24.
 σύνδημα, Ag. 8.

σύρδην, Pe. 54.
 σύριγγη, Pr. 576. Su. 189.
 Σύρος, Pe. Arg.
 σφαγαῖον, Ag. 1101.
 σφάκιλος, Pr. 877.
 σφιτιρίζεσθαι, Su. 29.
 σφριγγᾶν, Pr. 280.
 σώκειν, Eu. 36.
 σωφροσύνη, Eu. 538.

T.

T aliquando liquescere affirmatur, Ch. 21.
 τάγος, Pr. 96.
 τάδι, S. Th. 981. Pe. 1.
 ταλαντῆχος, Ag. 448.
 τάξις, Eu. 399.
 Τάρεταρος, Pr. 154.
 τέλειος, Su. 82.
 τέλειος, Eu. 28.
 τέλος, Ag. 917.
 Τελχῖνες, Pe. 354.
 τέμνος, Pe. 365.
 τέμνειν, ἄκος, Ag. 17.
 — πῆμα, Ag. 858.
 τεράσκοπος, Eu. 62.
 τέρψις, Agamem. 620. Persæ, 544.
 τηθύς, Pr. 137.
 τηλερός, Pr. 1.
 τίθεισθαι, Pr. 84. 571. Ch. 836. Eu. 14. 774.
 τιμάρορος, Ag. 523.
 τιμαλφεῖν, Eu. 15.
 Τιμώνιος διαίτα, Pr. 489.
 τίπτει, Ag. 984.
 Τιτᾶνας καλιῶν, Pr. 204.
 τολμαῖν, Pr. 998.
 τοξόδαμνας, Pe. 86.
 τραπιζίτης Πάρις, Ag. 710.
 τριάκτηρ, Ag. 179.
 τρικυμία, Pr. 1014.
 τρεῖς ἕξ βάλλειν, Ag. 33.
 τρίχαλον, S. Th. 765.
 τροπαῖον, Sept. Th. 283. Agam. 227.

τροχίς, Pr. 940.
 τρωπῦσθαι, Pe. 376.

Υ.

ὑδαρίς, Ag. 807.
 ὕλη, Ag. 506.
 ὕμιον, S. Th. 7.
 ὕμνος δέσμιος φρενῶν, Eu. 306.
 ὕπαρ, Pr. 484.
 ὑπίρμον, S. Th. 361.
 ὑπέθνυος, Pr. 324.
 ὑπόδικος, Eu. 260.
 ὑπολύσθαι, Ag. 953.
 ὑποτοπάζειν, Cretens. fr. 2.
 ὑπτιάζειν χιῖρας, Pr. 1004.

Φ.

φαγίδααια, Philoct. fr. 5.
 φαιόν, Ch. 1049.
 φάλλειν, Pe. 1067.
 φαιός, Ag. 292.
 φάος, Pe. 300.
 φάραγξ, Pr. 15.
 φαρίτρα, Pe. 1027.
 φείγειν, Su. 395.
 φεύζειν, Ag. 1083.
 φιψάλυξ, Pr. 362.
 φηλῶν, Ag. 501.
 φθατιῖσθαι, Eu. 401.
 φίλα pro φίλως, Su. 991.
 φιλεῖν, Ag. 772.
 φιλήτης, Ch. 1001.
 φιλήτωρ, Ag. 1455.
 φιμοί, S. Th. 469.
 φιτύειν, Pr. 233.
 φλαῦρος, Pe. 217.
 φλῆδων, Ag. 1204.
 φλείν, Ag. 385.
 φλογμός, Eu. 943.
 φόβη, Ch. 30.
 φοιταλῖος, Pr. 600.
 φοιτᾶν, Pr. 600.
 φοῖτος, Prom. 600. Sept. Theb.
 667.

φορηγός, Phryg. fr. 1.
 φράζειν et φράξισθαι, Eu. 130.
 φρέις, Pe. 769.
 φρενῶν, Ch. 114.
 φρίσσειν, Su. 616.
 φρενῶν, Pr. 31.
 φρέριον, Pr. 800.
 φυλλάς, Ag. 79. 976.
 φῦρειν, Pr. 439.

Χ.

χ nota vitii, Ch. 532. Eu. 276.
 χαιρειν, Ag. 581.
 χάλυβος, S. Th. 734.
 χάλκου βαφή, Ag. 621.
 χαμαιπειτής λόγος, Ag. 928.
 χάρις ἄχαρις, Ch. 40.
 χαριτογλωσσιῶν, Pr. 294.
 χιῖς, Su. 965. Ag. 826.
 χιῖρας καταπρηνῖς, Pr. 1004.
 — ἀμφιδίξιαί, Tel. fr. 2.
 χελιδων, Ag. 1069.
 χερμάς, S. Th. 306.
 χέρως, Pr. 892.
 χέρως, Ag. 1406. Ch. 127.
 χθόνα λῶτρα, Ch. 127.
 χθόνος, Ch. 1. 474.
 χλάτης, Eu. 188.
 χλῆνις, Eu. 188.
 χροή, S. Th. 377.
 χροαί, Choeph. 13. 22. 127. Pe.
 219.
 χορὸν λαμβάνειν, Vit. Æsc. p. 73
 — δίδοναι, ibid.
 χορός, Pr. Dra. Pers.
 χόρτος, Su. 6.
 χρ. Nota ad locum laudabilem
 designandum, S. Th. 79.
 χρῆσιος, Su. 202.
 χρέιον, Pe. 779.
 χρέζειν, Ch. 338. 813.
 χρέειν, Pr. 569.
 χρέονος, S. Th. 97.
 χρυσόγονος, Pe. 79.
 χρυσοπήληξ, S. Th. 108.
 χωρίτης, Leo. fr. 1.

Ψ.

Ψάλια, Pr. 55.
 Ψῆγμα, Ag. 451.
 Ψόγος, Eu. 441.
 Ψυκτήριος, Juv. fr. 1.
 Ψυχῆς κύματα, S. Th. 449.
 — τριβή, Ch. 747.

Ω.

ώγμος, Eu. 117.
 ώγιγιος, S. Th. 327. Pe. 37.
 ώζειν, Ag. 1083. Eu. 124.
 'Ωκεανός, Pr. *Dra. Pers.*
 ώμηστής, Ag. 836.
 ώμόστος, S. Th. 547.

III.

INDEX

AUCTORUM QUI EMENDANTUR

IN

NOTIS STANLEIANIS.

ACHILLES Tatius, Agam. 296. Pe. 290. ter. Æschylus passim. Anacreon, Ch. 16. Antigonus Carystius, Ag. 923. Jacul. fr. 1. 2. Apollodorus, Suppl. 78. S. Th. 214. Aristides, Pr. 169. Sup. 782. S. Th. 520. Eum. 11. Aristophanes, Pr. 3. Cat. <i>Agam.</i> Aristoteles, Pr. 3. Athenæus, Prom. 122. Ch. 294. Theor. fr. 1. Basilus, Pr. 1008. Callimachus, Pr. 551. 366. 460. S. Th. 836. Eu. 105. 408. Pe. 129. Catullus, S. Th. 168. Chæremon, Pe. 620. Clemens Alex. Supp. 413. Sep. Th. 599. Ag. 120. Eum. 297. Vit. Æsch. p. 57. Diodorus Siculus, Vit. Æsch. p. 57. 69. Dio Chrysost. Vit. Æsch. p. 59.	Etymologici auctor, Prom. 365. 366. Se. Th. 283. Eum. 980. Per. 10. 820. Alcmen. fr. 1. Argiv. fr. 4. Euripides, Pr. 62. 66. Ag. 80. 698. 1103. 1378. 1449. Per. <i>Arg.</i> 449. 538. Eustathius, Pr. 889. Ag. 33. Glossæ Græcolat. Eu. 837. Harpocration, Sup. 691. Eu. 2. 599. Per. 466. Cerc. fr. 6. Laio, fr. 1. Mys. fr. 1. Heliodorus, Ag. 8. Herodotus, Pr. 812. Hesychius, Pr. 109. 134. 157. 190. 327. 351. 362. 480. 836. 1015. Suppl. 6. 15. 32. 200. 300. 361. 449. 691. 902. Sep. Th. 4. 237. 283. 514. 576. 727. Ag. 2. 53. 65. 117. 123. 235. 239. 242. 253. 284. 448. 698. 748. 1384. 1510. Ch. 299. 342. 373. 889. Eu. 15. 45 bis. 188. 191. 237. 401. 451. 788. 837. 988. Per. 4. 44. 91. 124. 178. 411. 538. 659. 820. 941. 993. Theor. fr. 3. Nereid. fr.

3. *Deduct.* fr. 1. *Salam.* fr. 3.
4. *Phryg.* fr. 4.
- Iamblichus*, *Agam.* 6. 690. *Eu.* 233. *Glauc. Potn.* fr. 2.
Josephus, *Suppl.* 618.
- Lactantius*, *Pr.* 14. *S. Th.* 836.
Lucianus, *Pr.* 56.
- Macrobius*, *Eu.* 19.
Magister Thomas, *Pr.* 626. *Pe.* 517.
- Nicomachus*, *Pr.* 458.
- Orpheus*, *Pe.* 1067.
- Paterculus*, *S. Th.* 4.
Pausanias, *S. Th.* 169. *Eu.* 21.
Phrynichus, *Pr.* 626.
Plutarchus, *Suppl.* 222. *Vit. Æs.* p. 57.
Pollux, *Jul. Pr. ign.* fr. 2. *Sup.* 709. *Ag.* 65. 121. 975. *Eum.* 105. *Cat. Xantr.* *Xantr.* fr. 3.
Porphyrius, *Pr.* 463. *Ag.* 139. *Vit. Æsch.* p. 58.
Ptolemæus, *Sup.* 6.
- Scholiastes Æschyli*, *Prom.* 27. 300. 402. 428. 508. 535. 576. 728. 789. 792. 884. 956. 1014. *Su.* 112. 258. 391. 454. *S. Th.* 79. 129. 283. 288. 357. 369.
390. 499. 562. 563. 580. 646. 751. 772. 1018. *Ag.* 96. 223. 733. 1114. *Ch.* 294. 520. 526. 652. 999. *Eum.* 49. 167. 237. 276. 279. 533. *Pe.* 302.
Scholiastes Aristophanis, *Eum. Tit.* *Per.* 683. *Vit. Æsch.* p. 64.
Scholiastes Euripidis, *Per.* 836. *Sup.* 258. *Ch.* 294. *Niob.* fr. 11.
Scholiastes Pindari Danaid. fr. 1. *Cabir.* fr. 1.
Scholiastes Sophoclis, *Sep. Th.* 170. 696.
Silius Italicus, *Eum.* 107.
Sophocles, *S. Th.* 162. 778. 783.
Stephanus Byzantinus, *Pr.* 704. *Suppl.* 622. 310.
Stobæus, *S. Th.* 49. 490.
Suidas, *Pr.* 323. *Sup.* 618. 691. 760. *Ag.* 33. 116. *Ch.* 294. *ter. Eu.* 2. *Mys.* fr. 1. *Xantr.* fr. 2. *Vit. Æsch.* pp. 57. 62. 67. 73.
- Tertullianus*, *Ag.* 62.
Tryphodorus, *Pr.* 451. *Ag.* 834. 837.
- Varro*, *S. Th.* 138. *Ag.* 45. *Eu.* 40.
- Xenophon*, *Ag.* 104.
- Zenobius*, *Suppl.* 768.
Zoroastris oracula, *Pr.* 7.

I.

INDEX

IN

NOTAS VARIORUM

ET

BUTLERI CRITICAS.

A.

ABRESCHIUS in Notis ad Æschylum semper doctus raro magnus, sæpe non spernendus, S. Th. 623.

accentus a Pauw. et Heath. necessario aliquando adhibiti, Pr. 12. 909. Ch. 433.

adjectiva per tres terminationes declinata iis antiquiora quæ per duas inflectuntur, Pr. 401. Ch. 654.

adjectiva vel participia masculina substantivo fœminino aliquando jungi possunt, Ag. 253.

advenæ urbem, fontes, terram, Jovem et Deos salutabant, Suppl. 24.

Æolicum digamma apud tragicos non habet locum, Pr. 437. 1084. Eum. 95.

Æschylus, πολύπλωτος amat, Pr. 27.

———— pluralia pluralibus jungit, Pr. 59.

———— in verborum copia uberrimus, Pr. 76.

Æschylus barbaris vocibus aliquando usus, Suppl. 899.

———— in metris aliquando numerosissimus, S. Th. 726.

———— Chorica summo artificio elaboravit, S. Th. 1012. Eum. 568. Pe. 139. 679.

———— imagines cumulare solet, Ag. 368.

———— numeros aliquando consulto adhibuit inconciniores, Pe. 465.

alloquendi mos poetis familiaris, ut primum sit vocativus, deinde pronomen, tertio particula *ἤ*, Pr. 3.

anagnorisis in Choephoris satis languida, 203.

anapæstica systemata hepthemeres spondaicas aliquando admittunt, Suppl. 983.

anapæsticorum systematum genera dico, legitimum et anomalum, S. Th. 830.

———— legitima, Iamborum ritu ad certum modulum recitata; anomala ad varios modos cantata, S. Th. 830.

Anapæstici metri regulæ quædam, Pr. 92. Sup. 5. S. Th. 830. Agam. 364. 374. Ch. 862.

———— dispositio variari potest ob *συνάφισιν* 16. Ag. 51.

———— rarius ab enclitica vel *γάρ* incipiunt, Pr. 292.

———— syllabam finalem paræmiaci non semper præcedit anapæstus, Suppl. 8. S. Th. 832. Ag. 374. Pers. 32. 152.

———— monometra aliquando implicita sunt, sed sequente semper fere Anapæsto post secundum pedem, Sup. 663.

———— monometri sæpe primo versui subjunguntur et sententiam absolvunt vel colo claudunt, Pr. 92.

———— sese non excipiunt, Pr. 98.

———— sententiam aliquando inchoant, Ag. 83.

anapæstus in pari sede Iamborum non ferendus, Prom. 213. 264. 354. 471. Sept. Th. 568. Pe. 1043. 1059. et sæpe alibi.

———— in proprio nomine secundam Iambici sedem etiam in brevioribus versibus obtinere potest, Ag. 1081.

Antigone in Polynicem, Ismene in Eteoclem propensior, Sep. Th. 1065.

antispastus Æschyleus ab epitri-
to primo incipiens, semper deinde habet pueros Iambos, Pr. 434. 588. Suppl. 138. 546. 564. 706. Sep. Th. 958. 1008. Ag. 383. 416. Ch. 24. 345. et sæpe alibi.

aoristus primus cum participio præsentis conjunctus, Agam. 661.

apostrophii nota errorum causa, Eu. 224.

apparatus scenicus ad Sept. contra Thebas splendidissimus, S. Th. 1065.

Arabia Scythica, Pr. 420.

arma pro omni instrumento, Pe. 194.

articulus ante *μή* post verba cavendi et sim. idem significat ac *ἄσσι*, Pr. 236.

———— ante nomina propria in Æschylo sæpe omittitur, Pr. 516.

———— cum pro *τις* adhibetur in genere masc. cum substantivo fœminino conjungi potest, S. Th. 478.

asyndeta conveniunt in re con-
citata, S. Th. 78.

augmentum nunquam licet ab-
jicere, Pr. 229. Eu. 114. Pe. 416.

———— quibusdam verbis non præponitur, Prom. 229. 946.

B.

Botheus novator audacissimus, Eu. 634.

C.

captivæ nobiles Diis dedicatæ, Ag. 1045.

Choephoræ olim Agamemnoni adhærebant, Agam. *Dr. Pers.* Ch. *Tit.*

Choephorarum principium apud Aristophanem servatum, Ch. 1.

choriambici dim. acat. inter lo-
gædicos referendi, Eu. 796.

compendia, errores intulerunt in
Codd. Eum. 570.

crases quædam apud Latinos, Pe. 35.

cretici sæpe metra quædam in-
choant, Pe. 139.

D.

Dactylici non sunt catalectici in dissyllabum, Ag. 1514.

_____ pedem qui syllabæ catalecticæ præcedit Dactylum esse postulant, Ag. 739.

Dactylus aut proceleusmaticus syllabæ catalecticæ anapæsticorum nunquam præcedit.

Dawesius in Homero et Aristophane præcipue versatus, Eu. 114.

Deorum invidia, Eu. 373.

digamma apud tragicos locum non habet, Pr. 437. 1084. Eu. 95.

Dii in machina introducti, Eu. 406.

Dorismi nonnulli, præsertim in pronomibus apud tragicos in usu, Eu. 623.

E.

emendationes ex mera conjectura, parce admittendæ, Pr. 50. 90. 134. S. Th. 582. 599. 607. 609. Ch. 657. 958.

enallage casuum tragicis in usu, Pr. 217.

Epaphus unde dictus, Pr. 849. Suppl. 46.

epitheta coacervata, Prom. 155. S. Th. 178.

extra scenam gesta audiuntur in scena, Sup. 335. S. Th. 168.

F.

Furias invocantes manibus terram pulsare soliti sunt, Sept. Th. 789.

futura media passive sæpe significant, S. Th. 204.

G.

Glyconius Æschyleus, Su. 685.

H.

Heathius particulas sæpe imperite infercit, Prom. 480. 891. Suppl. 475.

_____ singulare negligentia exemplum dedit, Ag. 6.

Homerica dialectus et licentia apud tragicos non sunt admittendæ, Sup. 1026. 1047. Eu. 867. 991. Pe. 972.

homæoteleuta sæpe occurrunt apud Æschylum, S. Th. 469. Pe. 712.

hypallage Æschylo familiaris, Ch. 845.

I.

Iambici in trisyllabam exeuntes syllabam præcedentem brevem postulant, nisi fuerit monosyllaba, Pr. 512. Su. 274.

_____ in persona nova in scenam introducenda semper fere adhibentur, Pr. 590.

_____ pedes tertium ac quartum una voce non absolvunt, Sup. 252.

infinitivus pro substantivo nude positus, Pe. 831.

Io in vaccam a Junone secundum Æschylum et Propertium mutata, Sup. 305.

Ionici a minore dimetri ultimam non habent communem, Pr. 413.

_____ sæpius pro anapæsticis habentur, Ag. 374.

Ionismi Homerici apud Tragicos locum non habent, Ch. 303. Pe. 658.

Iús errores, Pr. 790. 837.

L.

Lernæ situs, Pr. 678.

licentia metrorum Homerica in tragicis explicandis ad partes

vocari non debet, Pr. 1022. 1083.

liquidæ aliquando brevem vocalem producunt, S. Th. 494.

literæ similes in fine et principio dictionum sæpe omittuntur, Sup. 777.

— male conjunctæ magnos errores faciunt in codicibus, Ag. 1139.

— a librariis non geminatæ erant, Eum. 696.

Lycophron Æschylum sæpe imitatus, Pr. 610.

M.

metra impeditiora in re trepida consulto adhibita, Prom. 694. Eum. 130.

metra facile in Dochmiaca redigi possunt, quod tamen nimis licenter aliquando factum videtur, Ch. 958.

modus Doricus vel hypodoricus in gravi luctu adhibitus, Sep. Th. 830.

monostrophica quædam apud Æschylum in Antistrophica sanæ criticis regulis non sunt redigenda, Ch. 837.

N.

nichil et michi a monachis ut crassiorem sonum pingerent scripta, Ch. 359.

Nilus Typhonis, h. e. ventorum vi exundat, Sup. 570.

nominativus absolutus, Ag. 989. Ch. 755.

P.

P litera, in præteritis et participiis quibusdam intrusum ubi non apparebat antiquitus, Ch. 359.

pæan in fine sacrificii cantari solitus, Ag. 606.

par compedum, Ch. 982.

Pauwius semper fere peccat in versibus feriendis, Prom. 568. 886. Suppl. 43. Eum. 583. et sæpe alibi.

periodi breves in luctu conveniunt, S. Th. 834.

Persæ virorum principum funera in curribus tentorio tectis efferebant, Pe. 1006.

phrases Græcorum elegantissimæ sæpe in linguam nostram verpaculam traductæ sordescunt, Ch. 433.

pluralis pro singulari adhibitus, Eu. 96.

poetæ, per epexegesin sese explicare solent, Pr. 210. S. Th. 644. Ag. 2. 368. 957. 1600. Eu. 45. Pe. 232.

præpositiones cum casibus suis postponuntur plerumque claudunt senarium, Pr. 67.

— cum ponuntur pro verbis compositis apud tragicos an apocopen pati possint, Pe. 653.

proinde, Pe. 752.

Prometheus unus e Titanibus, Pr. 210.

— ubi fuerit religatus, Pr. 718.

pronomina sæpe in textum irrepunt e glossis interlinearibus, Pr. 176. 274. 294.

puri pedes haud sine causa adhibiti, Ch. 632. 650. Eu. 528. Pe. 139.

R.

regum palatia quare οἶκος ἐφεστία dicta, Ag. 437.

repetitio ejusdem vocabuli apud tragicos usitatissima, S. Th. 479. 583. Ag. 14.

Robertelli editio Æschyli, Turnebianæ prior, Pr. 103.

S.

Schutzius plagii incusatus, Pr. 34. Suppl. 74. 213. 315. 605. 696. 766. Ch. 203. 495. Eu. 596.

———— in priore editione Brunckium, in secunda Porsonum diligenter sequitur, Pr. 115.

———— singulare negligentia exemplum dedit, Ag. 6.

secunda persona presentis et futuri passivi et medii, vulgo per *η*, scripta, apud Tragicos in *α* terminanda, Pr. 34.

sententia intercisa luctum indicant, S. Th. 1012.

Septem contra Thebas, de titulis inter Grammaticos, S. Th. *Tit.*

Shakespearus sæpe cum Æschylo conferri potest, Agam. 578. 460.

sigma litera octies repetita, Pr. 374.

spondeus syllabæ catalecticæ anapæsticorum aliquando præcedit, sed præeunte anapæsto, Ag. 374.

subiunctivus Aoristi pro futuro indicativi sæpe positus, Per. 797.

substantiva pro adjectivis posita, Se. Th. 231. Agam. 110. Ch. 505.

Syennesis, nomen regibus Ciliciæ commune, Pe. 326.

syllabæ primæ vel postremæ dictionum sæpe desunt in locis corruptis, Pr. 886.

———— breves, productæ, S. Th. 830.

synizeses quædam paulo insolentiores, Eu. 937. Pe. 35.

T.

Terra et Hercules inter Personas Dramatis Pr. Vincti falso numerati, Pr. *Dra. Pers.*

Terra et Themis eadem in Prometheo habitæ, diversæ in Eumen. Pr. 210.

terror omnia adauget, Eu. 44.

Themis, mater Promethei in Prometh. una autem Titanidum in Eumen. dicta, Prom. 210.

tragici pluralibus gaudent, Pr. 661. Suppl. 148.

———— per epexegesin si quid obscurius dictum fuerit explicant, Sept. Th. 644. 759. Ag. 2. 368. 957. 1600. Eu. 45. Pe. 232.

———— sententiam ejus, quem appellant, nomine inchoare solent, Ch. 122.

———— exemplis e Comicis allatis caute sunt illustrandi, Ch. 765.

tres pedes Iambici, in principio versus, rarissime duabus vocibus trisyllabis absolvuntur, Pe. 839.

tribraches in Iambico peculiariter adhibiti, Ag. 495.

Trochaici eandem servant regulam cum Iambicis, ut quoties in vocem trisyllabam exeant, syllabam antecedentem brevem habeant, Pe. 741.

———— breviores in systemate per *συνάφισαν* decurrunt, Eum. 522.

Trochaicus lecythius puros trochæos postulat, S. Th. 914.

V.

Valckenarius vir cum doctrinæ tum humanitatis laude ornatissimus, Eu. 114.

verba in *α* producunt itaque

- non duplicant σ in futuro poetice, quod faciunt in $\zeta\omega$ desinentia, Pe. 163.
- verba quædam destituuntur augmento in quibusdam temporibus, Pr. 946.
- contracta, apud Atticos non resolvuntur, S. Th. 380.
- verbalia eandem constructionem admittunt cum verbis ipsis, Pr. 903.
- verbum singulare pluralibus non tantum neutris sed et aliorum generum aliquando conjungitur, Ch. 583.
- versus apud Æschylum sæpius occurrunt cæsura destituti, apud Sophoclem et Euripidem rarius, Ch. 447. 491.
- veteres syllabam aut literam geminatam non scribebant, Eu. 696. 757. 957.
- vocabula composita, qualia *semper—udum* etc. cum lineola conjuncta non scribebant veteres, Eum. 687.
- vocales per apostrophum rejectæ inter pronuntiandum raptim efferebantur, Pr. 638.
- vocalis ante λ corrigi non potest, Ag. 294.
- ante $\kappa\tau$ corrigi non potest, Ch. 142.
- brevis raro producitur ante liquidam apud tragicos, Eum. 12.
- voces plusquam trisyllabæ primam, natura brevem, sæpe producunt, Prom. 185. Sup. 639.
- at non nisi cum *tres priores* syllabas natura breves habeant, Choeph. 642. Eum. 484.

INDEX GRÆCITATIS

IN

NOTAS VARIORUM

ET

BUTLERI CRITICAS.

A.

A et **Α** sæpe confusæ, Su. 16.
α et **ευ** sæpe confusæ, Prom. 580.
717. Su. 631. 673. Ag. 284.
α **ο** et **ο** sæpe confusæ, Prom.
168.
α et **ω** confusæ, Ch. 456.
α in vocativo primæ declinatio-
nis eliditur, Ch. 155.
ἀβροβάτης, Pe. 1077.
ἀγδαβάται, Pe. 927.
ἄγειν cum genit. S. Th. 334.
ἀγχιάλος, Pe. 890.
ἄεπτος, Ag. 145.
ἄήσυρος, Pr. 451.
ἀθέρμαντος ἰστία, Ch. 626.
αι, **ε**, **ο** et **υ** olim in pronuntian-
do confusæ, Pr. 134.
αι et **ε** in scribendo confusæ, Pr.
134. Su. 14. 639. 957. S. Th.
316. 729. Ag. 75. Eum. 683.
771.
αἰκῆς pro **αἰκῆς**, Attica, Pr. 471.
αἴρειν μίγαν, Pe. 164.
αἴσσω Attice **ἄσσω**, Pr. 133. Pe.
96. 470.
αἴσος, Eu. 568.
ἄπος, Pe. 633.

ἀκραγγής, Pr. 802.
ἀλλ' ἦ, Ag. 507.
ἀμβασίς, S. Th. 472.
ἀμείνοι ἢ φεῖσαι, Eu. 634
ἀμυγμός, Ch. 22.
ἀμφιλαφής, Ch. 329.
ἀμφιτέρβης, Ch. 545.
ἄν per ellipsin suppressa, Se. Th.
263.
— repetitur, Pe. 708.
ἀναπιδύεσθαι, Pe. 817.
ἄνη, S. Th. 719.
ἀνθαλίσκειν, Ag. 348.
ἀνθάπτεισθαι φρενῶν, Pe. 705.
ἄνομος, Ag. 674.
ἀπαλλαγῆναι, Pr. 749.
ἄπαυρῶν, Pe. 27.
ἄπερωπός, Ch. 598.
ἀπλάκημα, Su. 238. Eu. 937.
ἀποπτύσαι, *abominari*, Ch. 195.
ἀρὰ in bonam partem, Choeph.
143.
ἄρα non tantum interrogativa sed
et conclusiva, Pe. 348.
Ἄργείων secunda correpta, Ag.
205.
Ἄρη βλέπειν, S. Th. 503.
ἄριστον primam producit, Agam.
339.

ἀρκύρατα, Pe. 99.
 ἀρτιζυγία secundam necessario
 producit, Pe. 542.
 ἀρτίτροπος, S. Th. 339.
 ἄσθμα, Pe. 484.
 ἀτηρὸς non ἀτήριος, Eu. 1010.
 ἀτίτης, Ag. 72.
 αὐδαῖσθαι active non usurpatur
 apud Tragicos, Eu. 383.
 αὐονά, Eu. 334.
 αὐτόκωπον βίλος, Ch. 161.

B.

β et υ sæpe confusæ, Prom. 327.
 Su. 614. Pe. 312.
 β, υ et ι sæpe confusæ, Pr. 355.
 β et μ sæpe confusæ, Su. 2. Se.
 Th. 806. Ag. 121. 210. Ch.
 1068. Eum. 771.
 β et κ confusæ, Su. 892.
 βᾶ, Su. 899.
 βαθμίς, Su. 871.
 βαλῆν, unde deductum, Pe. 659.
 βαλῆσα pro βληθεῖσα, Eu. 754.
 βλέπειν, Ch. 844.
 βρεταῖος, Su. 892.

Γ.

γάπιδον, Pr. 828.
 γὰρ ellipticam vim habet, S. Th.
 572.
 γὰ post πρὶν sæpe geminatur, Pr.
 769.
 γαγινός, S. Th. 449.
 γῆν pro γῆς, Pr. 683.
 γίγνομαι et γιγνώσκω semper scriben-
 dum Attice, Pr. 104.
 γάμπτω antiquitus, κάμπτω recen-
 tius scriptum, Pr. 163.
 γάπτειν, Pe. 577.
 γοῖας, Ch. 1067.

Δ.

δαῖος, Pe. 991.
 δαύλιος, Su. 607.

δέ τοι sæpius conjunctæ in fine
 versus, S. Th. 478.
 δὲ sæpe ad μὲν subauditum refer-
 tur, S. Th. 752.
 δὲ adversativa, Ag. 577.
 δὲ affirmantis, Eu. 1024.
 διαπόσυνος, an fœminino genere
 usurpari possit, Pe. 589.
 δῆριος, ἀδήριτος, Ag. 951.
 διακονεῖσθαι apud Atticos nunquam
 passive legitur, Ag. 19.
 διάκονος secundam producit, Pr.
 941. Ag. 19.
 διανταῖος, Ch. 182.
 διαπράσσειν, Ch. 1008.
 διδυμάνωρ, S. Th. 855.
 δρᾶν supprimitur, Pr. 607.
 δύρεσθαι, Pr. 271. Pe. 584.
 δυσσχῆς, Eu. 145.
 δύσκηλος, Eu. 828.
 δυσπραγεῖν, Ag. 799.
 δυσσειβία, Eu. 536.

E.

ἔθεν, Eu. 103. 178.
 εἶναι sæpe redundat, Ag. 797.
 ἐκπάτιος, Ag. 19.
 ἐκτελής, Ag. 106.
 ἐκφέρειν, Eu. 913.
 ἐκφορέα, Eu. 913.
 ἐλαύνειν ἄγος, Ch. 470.
 ἐλεινός Attice, non ἐλεινός, Pr. 246.
 ἐμβαίνειν, Su. 659.
 ἐμβολή, Pe. 415.
 ἐμβολος, Pe. 415.
 ἔμπαξ, Ch. 388.
 ἔμπαξ forma Dorica, atticis in
 usu, Prom. 48. Su. 107. Ch.
 388.
 ἐμπολᾶν, Eu. 634.
 ἔμπορος, Pe. 600.
 ἐπαγῆς, Su. 130.
 ἔθεος τέχνης, Eu. 17.
 ἔντια, Pe. 194.
 ἐντελής, Ag. 106.
 ἐξαμβλύειν, vel ἐξαμβρύνειν, Eu. 928.

ἰξυπτιάζειν ὄμμα vel ὄνομα, Se. Th. 583.

ἰπάργιμος, Ag. 1122.

ἰπι cum interrogatione adhiberi potest, Ch. 212.

ἰπικαιῖν, Eu. 696.

ἰπιμελωδήματα, S. Th. 980.

ἰπιστολή, Pr. 3.

Ἰριός non Ἰριός, S. Th. 494.

ἰς τε, Pr. 657.

ἰϋ, rite, Eu. 1022.

ἰυαυγής, Pe. 466.

ἰυβάλας ἔχειν, Ch. 694.

ἰυρις, Ag. 1102.

ἰυφήμιος pro δύσφημος, Ag. 1225.

Z.

in ζῖω pauca desinunt circumflexa, Eu. 427.

ζύγοι, S. Th. 75.

H.

H, aliquando deest, ut *quam* apud Latinos, Pr. 630.

H et EI sæpe confusæ, Su. 957. 963. Ag. 185. 800. 985.

H et I sæpe confusæ, Se. Th. 8. 60. 567.

ἡλυσις, Ag. 260.

Θ.

θεμερῶπις, Pr. 134.

θερμός, θερμῆργος, Eu. 563.

θερμῶπις, Pr. 134.

θυτῆ primam corripit, Ag. 233.

I.

I et v sæpe confusæ, Pr. 123.

I et r sæpe confusæ, S. Th. 493.

ιω synizesin admittit, Pe. 35.

ιι synizesin patitur, Pe. 35.

ιιρόραβδος, Su. 256.

ιι synizesin patitur, Pe. 35.

ἰνα cum indicativo, Pr. 155.

ιω synizesin patitur, Pe. 35.

ιπῶσθαι, Pr. 365.

ιω synizesin admittit, Pe. 35.

K.

καί τε tragicis parum in usu, Eu. 174.

καιός, Eu. 409.

Καεβᾶνις, Pr. 124.

κατὰ subauditur, Pe. 1019.

καταρράπτειν, Eu. 26.

καταφθατῖσθαι, Eu. 401.

κατιεργάθειν, Atticum, κατιεργάθειν Ionicum, Eu. 569.

κατέχειν ἴθνος, Pe. 42.

Κέγχρεια, Pr. 677.

κεκλήσομαι sæpius in usu quam κληθήσομαι, Pr. 839.

κινάθισμα, Pr. 123.

κίνυγμα, Pr. 157.

κίων primam producit, Pr. 349.

κλύε prima brevi, Ch. 154.

κλωστής, Ch. 505.

κόνιι ultima producta, Pr. 1083. Sup. 188. 790. Ch. 928.

κόπος, Ch. 21.

κροκοπεῖν, Pe. 463.

κρίθη primam producit, Ag. 1649.

κύρειν cum accusativo, Ch. 212. 705.

κύριον, Eu. 547.

Δ.

λάξ πατεῖν, Eu. 545.

λαός, Pe. 345.

λεπτόδομος, Pe. 112.

λεύσσω tantum occurrit in præsentis, Pe. 712.

λίαν, primam natura producit, sed aliquando vi sequentis vocalis corripitur, Pr. 122.

λιπαρός et inde deducta apud tragicos primam habent longam, Pr. 519.

λλ vocalem præcedentem corripit non patitur, Ag. 294. Ch. 45.

λύσιμος primam producit, Suppl. 817.

λυτῆς primam producit, Su. 814.
λυτῆριος, Ch. 968.
λύτρων an primam producat, Ch.
46.

M.

μελάγχμιος et similia unde forma-
ta, Pe. 301.
μελαμπαγῆς penultimam producit,
Ag. 382.
μελίγλωσσος secundam vix corri-
pere potest, Pr. 172.
μὲν particula, aliquando aut male
conjuncta aut male separata,
Ag. 596.
μείσαγκος, Pe. 891.
μεταγινώσκειν, Sup. 115. Ag. 229.
μυδαμᾶ et μυδαμά, Pe. 431.
μὲν Homero familiare, tragicis
non usurpatum, S. Th. 459.
μυγμός, Eu. 117.

N.

ν παραγωγὸν apud tragicos ante
consonantem sequentem reci-
piendum est ut vocalis præce-
dens fiat longa positione, Eu.
12.
ναυβάτης non ναυάτης, Eu. 459. Pe.
375.
νεοθηλής, Eu. 453.
νὶν, non μὲν tragicis in usu, Sept.
Th. 459.
νόμισμα, Pe. 861.
νῦν ὅτι defendi non potest, Supp.
638.

O.

οἰζύς, non οἰζύς scribendum, Ag.
765.
ὄνομα et ὄμμα confusæ, Sept. Th.
583. Ch. 236.
ὀπλίξισθαι, S. Th. 459.
ὀπότεν apud tragicos ferri potest,
Ag. 775.
ὄπως et ὡς cum imperfecto vel ao-
risto indicativi, Pr. 155. 749.

ὄπως et futuro indicativi potius
quam subjunctivo, Pr. 155.
ὄπως μὴ futuro indicativi jungi-
tur, Su. 416.

ὄργη, Pr. 378.

ὀρμίζειν, Ch. 527.

ὀρσολοπεύειν, Pe. 10.

υ et α confusæ, Eu. 506.

ὕδαμᾶ et ὕδαμά, Pe. 431.

ὕδενος μείζον, Pr. 1012.

ἔνου per compendium pro ἔρανοῦ,
Eu. 570.

ὄφιν an ultimam possit produ-
cere, Ch. 928.

Π.

π et τ sæpe confusæ, Pr. 583.
S. Th. 578.

παλίγκπος et παλίγκτος, Ag. 872.
883.

παρθένιος, Ag. 237.

παρ' ἕδην ἐγγράφειν, Ch. 697.

πᾶσιν aliquando in textum irrep-
sisse videtur, Prom. 354. Ch.
542.

περὶ ὄργῃ iracunde, Ag. 223.

περιχρημπτός, Su. 885.

πηγὴ pro vita, absolute, Sep. Th.
589.

πιδεύειν, Pe. 817.

πίπλημι non πίμπλημι antiquitus
scriptum, Ch. 359.

πίπτειν pro ἱμπίπτειν, Pe. 763.

πίπτω et πίτω confusæ, Pe. 506.

πλάτος, Pr. 578.

πράγματα pro calamitatibus, Pr.
970.

πρίσβος, Pe. 625.

πρόδαλος i. q. simplex δούλος, Ag.
954.

πρὸς et παρὰ absque motus signi-
ficatione cum accusativo, le-
guntur, Pr. 348.

πρὸς τάδι et πρὸς ταῦτα, Pe. 752.

προσελᾶν, Pr. 437.

προσελιῖν, Pr. 437.

πρόσθη pro πρόσθησις, Ag. 723.

προσθόδομος, Ch. 320.
 προσσίλλειν, Pr. 437.
 πρόσφθογγος, Pe. 938.
 προσφῦσαι λόγῳ, Su. 284.
 πρόσωπα μετωποσώφρονα, Su. 206.
 πρυγελίῳ, Pr. 437.
 πρυσιλείῳ, Pr. 437.

P.

ρ sua asperitate brevem præcedentem producit, Pr. 1022.

Σ.

σίος primam corripit, Ag. 397.
 σο semper tragicis in usu, non
 ττ, Pr. 20. 661. Ag. 1340.
 σρατός, Pe. 345.
 στύξ, Ch. 530.
 σύρην, Pe. 54.

T.

τ et γ sæpe confusæ, Pr. 711.
 Ch. 350.
 τὰδε usitatius quam τὸδε apud
 tragicos, Ag. 1326.
 τίλος φέρειν et φέρεσθαι, S. Th. 267.
 τίμωνι pro ευρείῳ, Su. 814. Ag. 17.
 τίτῳ non est tragicum, Su. 813.
 τίχτη, Pr. 87.
 τι per ellipsin subauditur, Agam.
 1668.
 τίειν et τίεσθαι, Ch. 433.
 τί ἴ, hiatum admittit, Eu. 905.
 Pe. 789.
 τοὶ non eliditur apud tragicos.
 τοκίς, Eu. 662.
 τοτ' ἤδη, tum statim, Ag. 980.
 τρισπαχίς, Ag. 1485.

τύραννος et κείρανος confusæ, Agam.
 558.

Υ.

υ, et ρο conjunctim scriptæ, sæpe
 confusæ, Pr. 720.
 υ et ι sæpe confusæ, Pr. 845.
 υ et β sæpe confusæ, Pr. 1021.
 υα synizesin admittit, Pe. 35.
 υει synizesin admittit, Pe. 35.
 υι synizesin admittit, Pe. 35.
 ὑπίροπος, Ag. 476. 580. 831.
 ὑπερότως, Ag. 476. Ch. 134.
 ὑπερτελής, Ag. 294.
 υω synizesin patitur, Pe. 35.

Φ.

φαιοχίτων, Ch. 1049.
 φανός, Ag. 292.
 φάντασμα, S. Th. 716.
 φιτυποιμήν, Eu. 914.
 φόβος et φόνος confusæ, S. Th. 125.
 250. 504. Ch. 1021.
 φύστις, Pe. 929.

X.

χς vitii nota, Pr. 9.
 χιῆς δορίπαλτος, Ag. 119.
 χθονιάφαρος, Eu. 787.

Ψ.

ψύθος, Ag. 1008.

Ω.

ω et ο sæpe confusæ, Pr. 658.
 ὠγμός, Eu. 117.
 ὠς pro ἄτως, Pe. 565.

II.

INDEX

IN

NOTAS VARIORUM

ET

BUTLERI PHILOLOGICAS.

- A.
- ACCUSATIVI cognatæ significationis semper pendent a κατὰ subaudita.
- Acheron, unde dictus, Ag. 1566.
- Actæon Æschyli tragœdia, Act. fr. 1.
- adamantinus pro *aternus*, Pr. 6.
- adjectiva omnia in *ος* antiquitus tres habebant terminationes, Pe. 591.
- adjectiva masculina pro adverbiiis poetice adhibita, S. Th. 6.
- adjectivis intransitivis Æschylus transitivam vim addit, Pr. 600.
- adjectivum masculinum cum substantivo fœminino conjunctum, Ag. 569.
- admirandi formulæ, Pr. 298.
- adulo, adolor, Pr. Sol. fr. 12.
- ædium penetralia locus erant munitus, Ch. 805.
- Ægisthi persona miro artificio ab Æschylo depicta, Ag. 1586.
- Ægyptii servis utebantur Æthiopicibus, Su. 727.
- Ægyptus, quare *δία* sit dicta, Su. 5.
- aer, regnum avium, Pr. 280.
- æs, attritu probatum, Ag. 400.
- Æschyli Scholiastes Christianus, Pr. 940.
- tetralogia quæ Promethea dici possit, Pr. Ign. *Tit.*
- Orestia, *ibid.*
- *ινδύσεις* post mortem ipsius quasdam mutationes in textu continebant, Su. 686.
- pietas, S. Th. 273.
- mens animosa, S. Th. 339.
- *λεπτολογία* in Eumenidibus vindicata, Eum. 203. 608. 660. 739.
- virtus in pugna Marathonica exhibita, tabula et imagine commemorata, Vit. p. 168.
- pugillares magno emptæ, Vit. p. 167.
- tragœdiæ ab Harpalo ad Alexandrum missæ, Vit. p. 167.
- tragœdiæ post mortem ejus coronatæ, Vit. p. 168.
- apopthegma, Vit. p. 168.
- carmina recitantes ramum myrteum tenebant, Vit. p. 168.

- Æschylus Eleusine oriundus, Vit. p. 163.
 ——— annos natus 25, cum Pratina decertavit, Vit. p. 163.
 ——— vinosus, Vit. p. 163.
 ——— quædam a Phrynicho mutuatus est, Vit. p. 164.
 ——— multa contulit in ornatum scenicum, Vit. p. 164.
 ——— grandiloquus, Vit. p. 165. p. 166.
 ——— vocibus Siculis nonnunquam usus est, Vit. p. 166.
 ——— impietatis accusatus et absolutus, Vit. p. 166.
 ——— a quibusdam Sophocli et Euripidi prælati, Vit. p. 167.
 ——— Sophoclem habuit discipulum, Vit. p. 167.
 ——— torvo vultu fuit, Vit. p. 168.
 ——— in Satyris omnibus præstitit, Vit. p. 168.
 ——— omnibus ex nominum etymologia delectatur, Pr. 85.
 ——— in Choricis audax, Pr. 125. 145. S. Th. 78.
 ——— metaphoris gaudet a re militari sumptis, Pr. 143.
 ——— in affectibus describendis naturam sequitur, Pr. 169. Ch. 191. 223. 661.
 ——— ejus in fabula instituenda artificium, Pr. 170.
 ——— in verborum delectu judicium, Pr. 172. S. Th. 616. 242.
 ——— polyptoton amat, Pr. 218.
 ——— in ethicis liberum ac fortem civem se ostendit, Pr. 224.
 ——— an Ætnam ardentem viderit, Pr. 365.
 ——— in epithetorum delectu sedulus et ornatissimus, Pr. 423. S. Th. 81. Pe. 614.
 Æschylus vulgarem de Prometheo fabulam non sequitur, Pr. 442.
 ——— mystes Eleusinius, Pr. 521.
 ——— Pythagoreus, Pr. 553. 1051.
 ——— de animo loquitur more philosophorum, Prom. 788.
 ——— quare *φειροτέκτων* dictus, Pr. 877.
 ——— dictionis ubertas, Pr. 885. 948. Pe. 702.
 ——— quasi gradibus altius insurgit, Pr. 914. 936.
 ——— libertatis assertor strenuus, Pr. 965.
 ——— Atheniensibus ad blandiri solet, Su. 403. Eum. 529. Pe. 230. Pr. 318. 853.
 ——— epitheta nonnunquam cumulat, Su. 803.
 ——— in tragœdia adornanda et cuique personæ convenientia reddendo artificium, Su. 843. S. Th. 581. 683. Ag. 346. 609. 864. 900. 923. 1226. Ch. 138. 672. 741. 747. 763. Eu. 106. Pe. 848. 1081.
 ——— belli impetus præclare descripsit, S. Th. 64. Pe. 388.
 ——— sicut Shakespearius naturæ studiosissimus, S. Th. 203.
 ——— a *ψυχρότης* crimine vindicatus, S. Th. 348.
 ——— majore prudentia et verecundia quam Euripides fabulas tractavit, S. Th. 756.
 ——— in metaphoris sublimis, Ag. 369. 375.
 ——— merito reprehensus quod eodem die quo Troja capta est Agamemnonem rediisse finxerit. Ag. 520.

- Æschylus nimis turgidus, Ag. 1443.
 ——— in Agamemnone Seneca longe longeque præstantior, Ag. 1607. 1608.
 ——— in Persis pingendis mores Græcos servavit, Per. 205. 211.
 ——— multus est in montibus et fluviis et locorum situ describendo, Persæ 865. Vit. p. 166.
 ——— ebrios introduxit Græcos testis ac pelvibus indecore pugnantibus, Inc. fr. 102.
 ——— pugnae Marathonicae interfuit, Eleg. fr. 4.
 Æschyli plures, Vit. p. 163.
 Agamemnon, rex regum, Ch. 356.
 Agamemnonis persona præclare ab Æschylo descripta, Agam. 923.
 ——— pater Plisthenes, Ag. 1578. 1611.
 ager Thebanus, fertilissimus, S. Th. 312.
 aggeres Homericis temporibus mortuis congesti, Ch. 349. 358.
 Ajax tantum apud maxillas vulnerabilis ut perhibet Æschylus, Inc. fr. 189.
 Alcmena tragœdia Æschylo abjudicanda, Alc. fr. 1.
 Alexis comicus *ἰσογύσιος* scripsit, Psych. Tit.
 Amazones, Pr. 415. Su. 295.
 amor patriæ verus, S. Th. 311.
 Amphiarai persona pulchre depicta, S. Th. 574.
 Amphionis et Zethi monumentum, S. Th. 534.
 anachronismus apud Æschylum, Pr. 659.
 anacoluthon, S. Th. 571. Ch. 408. Eum. 689.
 anagnorisis in Choephoris, quam Aristoteles debiliorem vocat, vindicata, Ch. 166.
 animalia Diis dedicata libere errare permittebantur, Pr. 667.
 animi tabulis inscribere, Prom. 788. 275.
 animis ab inferis commeatus tantum quasi ad clepsydram datus, Pe. 694.
 Antigone in Polynicem, Ismene in Eteoclem propensior, S. Th. 968.
 antiptosis accusativi pro nominativo, Pr. 473. 643. Su. 306. S. Th. 19.
 ——— dativi pro genitivo, Eum. 449.
 antithetorum exempla, Pr. 903.
 aoristus tempus inter præsens et futurum fluctuans, Pr. 747.
 Apis et terra Apia, Su. 270. 271.
 Apollo Lycius, Su. 694.
 ——— *Λυκίος*, S. Th. 147.
 ——— *ἰβδομαγίτης*, S. Th. 806.
 ——— ejus migrationes annuæ, Eum. 9.
 ——— ad lacum in Delo natus, Eum. 9.
 ——— alterum habet Parnassi verticem, Bacchus alterum, Eum. 24.
 ——— a Jove vaticinia edoctus, Eum. 621.
 apparatus scenicus in Choephoris, Ch. 673. 875. 892. 894. 903. 960. 972.
 ——— in Eumenidibus, Eum. 33. 569. 1008.
 aqua virgo, Pe. 615.
 aquila, Jovis avis, Ag. 139.
 aquilæ supplicium ad Prometheus Solutum attinet, Prom. Arg.
 Arabes, Pr. 420.
 Areopagitæ e primariis civibus delecti, Eum. 490.
 ——— non admittebant artes oratorias, Eum. 588.

- Argi fabulam a Mercurio occiso
Æschylus non agnoscit, Pr. 681.
- Argivi cum Atheniensibus plerumque contra Lacedæmonios stabant, Eum. 291.
- Armorum iudicium docta apud Latinos, Arm. Jud. Tit.
- artes quibus vita colitur Cainidum inventa, qui ut et Titanes ἄθιοι, Pr. 151.
- articulus cum emphasi adhibitus, Pr. 120.
- cum pronomini subjungitur sæpius irrisionem significat, Pr. 943.
- vim habet in demonstrando, Su. 722.
- præpositivus pro relativo, S. Th. 37.
- cum negativo verbo infinitivo præpositus, Pe. 291.
- Asia, quare ἀγὴ dicta, Pr. 411.
- aspicere, de intrepido conatu, Pe. 111.
- Athenæ Diades, Gl. Mar. fr. 4.
- Athenienses κλειθόπιοι, Eum. 9.
- Apollinis deductores, ibid.
- civibus suis optimis semper erant infensissimi, Eu. 1015.
- Atlas Promethei frater, Pr. 348.
- Atossa, quot annos vixerit, Pe. 156.
- Attius Prometheus Latine convertit, Pr. Sol. fr. 12.
- Æschylum plerumque transtulit, Atham. fr. 4.
- audire pro *vocari*, S. Th. 684.
- averruncandi formula apud veteres, quo hostes devovebant, Pr. 863.
- augmentum in choricis aliquando rejiciunt tragici, sed nunquam in senariis, Su. 576.
- aulicorum inconstantia, Pr. 121.
- Aurora pudoricolor, Pr. 134.
- Autumni tempus vetustissimis incognitum, Pr. 453.
- B.
- Bacchæ χαλίμαι dictæ, Inc. fr. 152.
- Bacchus θείνος, Inc. fr. 91.
- χοροφάλας, Inc. fr. 170.
- Barbarus pro simpl. *externo*, Pe. 187. 637.
- Bassaræ, Bassarides, eadem fabula, Bass. Tit.
- bona verba, Su. 521.
- bos in lingua, Ag. 36.
- boves, etiam antiquitus apud orientis populos summo in honore habitæ, Pe. 613.
- Byblini montes, Pr. 808.
- C.
- cadaver inhumatum alitibus atque canibus projectum, S. Th. 1028.
- caducus, sensu activo, Su. 118.
- cædem, donec lustraretur eluere non licebat, Eum. 40.
- cæde inquinatis, expiationis indigentibus loqui non licebat, Mys. fr. 3.
- Cainidæ artium inventores, Pr. 151.
- calceorum regionum insigne, purpura, Pe. 663.
- canere, pro vaticinari, Aj. fr. 1.
- canis similitudo Æschyli temporibus haud indecora, Ag. 616.
- Carbani, Su. 124.
- Cassandræ persona apud Æschylum admirabiliter efficta, Ag. 1187.
- Caucasus secundæ religationis Prometheæ locus, Pr. *Arg.*
- Celeustes, hortator vel pausarius, Pe. 396.
- Chalybes, Pr. 712.
- Charientismus, Ag. 1256.

- Charontis fabula nota tragicis,
Homero et Hesiodo incognita,
S. Th. 864.
- Choephorarum scena Mycenis
posita, Ch. 6.
- Chorica quædam Æschyli splen-
didissima, præsertim S. Th.
78. Agam. 168. 226. 375. 791.
1035. Eu. 330. 377. Pe. 81.
102. 109.
- Chorus Oceanitidum curru alato
invectus, Pr. 272.
- ad finem tragœdiæ Pro-
methei in scena manet, Pr.
1078.
- in Sept. contra Thebas
in excelso loco collocatus, S.
Th. 79.
- in Agamemnone solerter
constitutus, Ag. 40.
- Cilicum montes ignivomi, Pr.
351.
- Cissii bellatores, Ch. 421.
- Cisthene, Pr. 792.
- citato gressu incedere servile
habebatur, Pr. 940.
- clypei a splendore laudari soliti,
S. Th. 495.
- clypeus cum halone comparatus,
S. Th. 495.
- Clytæmnestræ personamiro arti-
ficio depicta, Agam. 346. 609.
864. 900.
- Cœli templa, Pe. 365.
- cœlicolæ omnes, Promethei tem-
poribus, e Cœli posteris, Pr.
896.
- Colophonix quam vocant exem-
plum a grammaticis perperam
citatum, Pe. 754.
- comparatio præclara, S. Th. 387.
Ch. 245.
- a cane, Æschyli
temporibus non ignobilis, Ag.
3.
- conatus pro eventu, Pr. 319.
- conscientia sceleris peccati pœ-
nas exigit, Ch. 284.
- cordis motus vehementiores, Pr.
880.
- corpori εἶδωλον supererat, Ch. 321.
- corpus terroribus exsiccatum,
Eum. 333.
- crotala et cymbala quatenus dif-
ferant, Edon, fr. 2.
- cyma Lesbium, Thalam. fr. 1.
- D.
- Danae fabula Æschylo abjudi-
canda, Dan. Tit.
- Danai nomen, ἀπὸ τῆ δαῖται, Su.
324.
- Danaides, quinta ab Epapho ge-
neratio, Pr. 852.
- ad quem locum regi-
onis Argivæ appulerint, Sup.
185.
- fabula, diversa a Sup-
plicibus, pro argumento habuit
nuptias fatales cum Ægypti
filiis celebratæ, Danaid. fr. 1.
- Dativus instrumenti Atticis fami-
liaris, Eum. 792.
- Deorum πολυωνυμῆ, Pr. 210.
- convivia apud Oceanum,
Pr. 530.
- ex obsessis urbibus evo-
catio, S. Th. 224.
- invidia, S. Th. 775. Pe.
93. 345.
- Deus videt turbas mortalium,
Eum. 563.
- sæpe summam hominum
fortunam subito evertit, Pe.
94.
- Diana, quare Agamemnoni irata
fuerit, Ag. 156.
- Dii per machinam introducti,
Pr. 135.
- consortes, Pr. 442.
- τίλαιοι, Su. 534.
- recentes et veteres, Eum.
150. 172. 730.
- Fato recentiores, Eu. 173.
- diluvia antiquissima, Su. 259.

diluvii Hebraici memoria generalis, Su. 273.

Diræ, siccos oculos habent, S. Th. 702.

diversi modi nonnunquam copulantur, S. Th. 412.

divinationis genera apud veteres, Pr. 484.

divitiæ virtutibus illustratæ, Pe. 166.

docti homines studiis exsiccati, Pr. 147.

Dodonæum oraculum omnium vetustissimum, Pr. 659.

———— e fago, non e quercu editum, Pr. 831.

dolus justus, Inc. fr. 12.

donaria deorum simulachris adpendi solita, Su. 472.

ducum enarrationem nimis prolixam in Sept. contra Thebas Euripides perstrinxit, S. Th. *Tit.*

Dutheilii, interpres Gallicus, de Æschylo præclare meritis, Pe. 234. et passim alibi.

E.

Edoni et Lycurgus an eadem fabula cum diversa epigrapha, Edon. fr. 1.

Electræ persona apud Æschylum bene composita, Ch. 138.

ellipsis post *τι*, quomodo supplenda, S. Th. 342.

ellipsis ante *γὰρ* sæpe eleganter suppleri potest verbo præcedente, Pe. 234.

enallage numeri, Pr. 676.

———— casuum, Pe. 95.

Ennius Eumenidas Æschyli latine transtulit, Eum. 692.

epexegeset tragicis et præsertim Æschylo familiares, S. Th. 615. Ch. 250. 313. Eum.

Epicharmi Prometheus forte drama satyricum, Pr. *Arg.*

Epicharmus fabulam scripsit de

hominum origine ut a Prometheo vel Pyrrha producti traduntur, Pr. Ign. fragm. 3.

Epigoni, ab Attio conversa, Epig. fr. 1.

epigramma in eos qui ad Ossam sepulti sunt, recentiori cuidam Æschylo tribuendum, Eleg. fr. 1.

epitheta coacervata, Su. 803.

equos alere apud veteres divitiarum indicium, Pr. 465.

Erinnyes mutato nomine Eumenides dictæ, Eum. 1038.

Eteocles mulierum osor, S. Th. 718.

Eteoclis, persona apud Æschylum præclare depicta, S. Th. 659. 674.

———— et Polynicis filii Laodamas et Thersander, S. Th. 834.

Eumenides, homines exsucto sanguine tabefaciunt, Eum. 183.

Eupolis, an Æschylum luserit, Pe. 65.

Euripides reprehensus quod oracula nimis clare expresserit, S. Th. 750.

———— Æschylum perstrinxit, Ch. 230.

Euripidis tetralogia de Alcæone, Pr. Ign. *Tit.*

extispicia, Pr. 492.

extra scenam quædam audita, S. Th. 249.

F.

facere, subauditum, Pe. 209.

ferramentorum Promethei stridor longissime exauditus, Pr. 133.

flos flammæ, Pr. 7.

— *virorum*, Pe. 59.

fluctibus obloqui, locutio proverbialis, Pr. 884.

fontes et flumina Oceano et Tethye prognata, S. Th. 2'

fortuna mutabilis, Pr. 275.
 fuga innoxia, Su. 364.
 fulloniam exercebant viri, Ch. 758.
 fulminis genera, Pr. 359.
 ——— caduci periphrasis nobilissima, S. Th. 435.
 Furiæ, quare nigræ dictæ, S. Th. 985.
 ——— sacra absque igne et vino habebant, Ag. 70. Eum. 863.
 ——— innuptæ, Eum. 69. 1036.
 ——— omnibus invisæ, Eu. 73.
 ——— victimis nigris gaudebant, Eum. 1009.
 Furiarum habitus et species, Eum. 48. 54. 353.
 ——— insultationes, Eu. 373.
 furoris divini signa, Ag. 1223.
 furti Promethei mythus, Pr. 8.
 futura in *αὐτῶν* quæ penultimam producant, nec *σ* excludere possunt, nec si excluderent contractionem pati, S. Th. 1065.

G.

gallus, avis domesticus, Eu. 869.
 genarum in luctu laceratio, Ch. 23.
 gigantomachiae et Chaüs mythus, Pr. 200.
 gigas pro superbo et feroci, Se. Th. 430.
 Glaucus marinus a Cicerone Latine conversa, Gl. Mar. Tit.
 Gorgones, Pr. 792.
 ——— earum mythus, Prom. 794.
 Græci et Barbari, Pr. 2.
 Græcorum principes antiquitus familiari potestate utebantur, S. Th. 1.
 gratiarum actio post victoriam, Ag. 1404.
 Gryphus, Simung, Sphinges, Cherubim, Pr. 286.

H.

Harmonia Cadmi uxor, Se. Th. 106.
 hasta, per eam jurare antiquis usitatum, S. Th. 535.
 ——— antiquis pro sceptro, Se. Th. 535.
 Hellespontus *ῥόος θαῖ*, Pe. 747.
 ——— a Xerxe ponte iunctus, ibid.
 herbæ Caucasiae venenatæ e Promethei sanie ortæ, Prom. Sol. fr. 12.
 Hermes, Ch. 1.
 Herodotus et Diodorus in pugna ad Thermopylas et Salamina descriptione inter se discrepant, Pe. 399.
 Hesione, Oceanis, Pr. 561.
 hominis a Prometheo fabricati fabula, Pr. *Dra. Pers.*
 homœoteleuton, Pr. 438.
 Homoloides Thebarum portæ, S. Th. 576.
 Hybristes fl. forte Borysthenes, Pr. 716.
 hypallage, S. Th. 159. Ch. 792.
 Hyperboreorum felicitas, Ch. 371.
 Hypermnestra marito suo percit, Pr. 864.

I.

Janitorum duri mores, Se. Th. 627.
 Iaones, unde deducti, Pe. 178.
 jecinoris inspectio, Pr. 494.
 ignis a Prometheo suffurati fabulæ origo, Pr. 109.
 ——— a Magellanicæ terræ incolis pro animali habitus, Pr. 368.
 ——— crinitus, Pr. 1043. 1082.
 imperium Pelagicum, Su. 262. 266.
 improbandi formula, Ag. 67.

Inachi mythus, Su. 259.
 incendere, Pe. 395.
 indicativus vel optativus post
 ὄφελον ab *si* regitur, vel expres-
 so vel subaudito, Pr. 152.
 indignationis declarandæ for-
 mula, Eu. 840.
 infinitivus pro nomine, Eu. 989.
 — pro imperativo, Eu.
 1011.
 insignia in clypeis gesta, S. Th.
 393.
 invidia misericordia præstantior,
 Ag. 948.
 invocationis formula, Eu. 295.
 Io, facie tantum deformata cor-
 nibus in scenam introducta,
 Pr. 569. 590. Su. 579.
 — non ab asilo sed variis spec-
 tris agitata, Pr. 569. 676.
 — ab ipsa ad Herculem tredecim
 generationes, Pr. 773.
 — vitulæ nomine designata, Su.
 42.
 — eadem quæ Isis et Luna, diu
 Antiochiæ culta, Su. 562.
 Jobi liber multa habet cum Pro-
 methei sententiis communia,
 Pr. 152. 186. 315.
 Ion Chius scripsit tragœdiam
 cui titulus Agamemnon, Ag.
Tit.
 Jonas propheta, S. Th. 608.
 Ionismi nonnunquam apud Æs-
 chylum adhibiti, Pr. 122. 646.
 Jovis Harmonica, Pr. 553.
 — lances, Pe. 346.
 Jupiter unus imperium exer-
 cet in Deos, Pr. 49. 50.
 — σοφιστής, Pr. 62.
 — recens Deus, Pr. 149.
 Su. 25.
 — cur Prometheo iratus
 fuerit, Pr. 224.
 — quomodo imperium nac-
 tus est in Deos, Pr. 229.
 — tyrannidem exercet in
 Deos, Pr. 324.

Jupiter ἀλαξήτριος, S. Th. 8.
 — παρτελής, S. Th. 120.
 — Hercæus, Ag. 1065.
 — pater æther, Inc. fr. 37.
 — pluvius Danaid. fr. 2.
 — e machina, Psych. fr. 7.
 Ius peregrinatio, Pr. 707. 712.
 716. 730. 789. 791. 792. 805.
 807. 808. 810. 837. 840.
 — fabula, an eadem atque Isi-
 dis, Pr. 814.
 — ad antiquissima Græcorum
 commercia pertinet, Pr. 814.
 — unde invecta, Su. 16.
 — ejus interpretatio, Su. 299.
 jus talionis, Ch. 91.
 Justitia quare Terræ filia, Eu. 4.
 Ixion, qui primus concivem in-
 teremit, ab ipso Jove piatus,
 Eum. 444.

L.

lachrymæ subdolæ, Ch. 736.
 Laconica et Argiva breviloquen-
 tia, Su. 281.
 lampadum certamen in honorem
 Promethei, Pr. *Dra. Pers.*
 lapidatio pœna veteribus usitata,
 S. Th. 205.
 larvæ media nocte vagari cre-
 debantur, Eum. 109.
 lavatio apud Persas usitatissima,
 Pe. 201.
 leonis catulus in urbe non alen-
 dus, Inc. fr. 39.
 lepra, Ch. 277.
 linguæ petulantia damnosa, Pr.
 329.
 litotes, Pr. 1023.
 locutio audax, S. Th. 560.
 locutiones Græcæ elegantes in
 rusticum nostrum sermonem
 fluxisse videntur, Ch. 172.
 longævus pro *æternus*, Sep. Th.
 530.
 Lucretius in nobilissima sua
 Iphigeniæ mactandæ descrip-

tione Æschylum secutus est, Ag. 247.
 ludi in honorem Promethei, Pr. Dra. Pers. Pr. Sol. fr. 14.
 Lycurgia Æschyli tetralogia, Lycurg. fr. 7.
 Lycurgus, fabula a Nævio conversa, Lyc. fr. 6.

M.

- Macistus, mons an homo fuerit, Ag. 297.
magnum, otiosum maris epitheton, Pr. 836.
 majestas regia Agamemnonis temporibus inviolabilis, Ch. 52.
 malæ mentis stimuli nullibi fugiendi, Eu. 251.
 Manis caput, cottabissantibus in scopum propositus, Ossil. fr. 1.
 manu strenuus, S. Th. 629.
 mare Ionium, antiquitus Rheæ sinus, Pr. 836.
 Mariandynus lessus, Pe. 941.
 maris fluxus ἀνοίμητος, Pr. 139.
 Mars ἄχοςος, Su. 643.
 — Thebis cultus, Th. 106.
 — messor exercituum Europ. fr. 1.
 Martis flagellum duplex, Ag. 651.
 media quædam passive adhibita, Ag. 590.
 Memnona, tintinnabulis ad phaleras appensis usum introduxit Æschylus, Inc. fr. 204.
 Memnon, forte altera epigraphe tragœdiæ quæ Psychostasia inscribitur, Mem. Tit.
 memoria, et forte memoria technica, a Prometheo inventa, Pr. 460.
 memoria vitæ, pœnarum præmiorumque post mortem magna pars, Eu. 104.
 Menœtius Iapeti filius, Promethei frater, in Tartarum fulmine dejectus, Pr. 156.
 Mercurius μαστῆριος, Su. 927.
 — servator, Ch. 2.
 meridiare, Ag. 574.
 metaphora a cereis tabulis petita, Pr. 535.
 — nimis turgida, S. Th. 377. Ag. 503.
 — divisor, S. Th. 500.
 metaphoræ quædam audaciores apud Æschylum vindicatæ, Pr. 368. S. Th. 212.
 — a membris animalium ad montium, fluminum, terrarum partes traductæ, Pr. 720. 846.
 — præclaræ, Agam. 369. 975. 1244. Eu. 558. Pe. 73.
 Minerva Onca, S. Th. 170.
 — in arce Cadmea constituta, S. Th. 247.
 — ægide pro curru usa trans mare vecta est, Eum. 406.
 — παρθένος κατ' ἰξοχὴν dicta, Eu. 1002.
 — Πυλαῖτις, S. Th. 170.
 Minervæ effigies in urbium portis statui solita, S. Th. 170.
 montes Diis consecrati, Agam. 293.
 morituri ornamenta et officii sacri insignia abjiciebant, Ag. 1273.
 mortales instar somnii, Pr. 55.
 Mortis ara, templum et victima, Mob. fr. 5.
 mortuos lavandi cura ad propinquos, præcipue fœminas, pertinebat, S. Th. 745.
 muliebri ingenium ad misericordiam virili accommodatius, Pr. 159.
 mulieres locis publicis antiquitus exclusæ, S. Th. 193.
 — domisedæ, Ch. 919.

Myrmidones, fabula ab Attio
conversa, Myrm. Tit.
Myrtili cædes fons malorum
domui Pelopis, Ag. 1201.
mythica quædam ex Promethei
fabula hansta, Pr. 956.

N.

navis currus marinus, Pr. 467.
— quæ mortuos trajiciebat
ex Ægyptiacis Mosi cognita,
S. Th. 864.
nebulæ similitudo ad lachrymas
translata, Pr. 145.
Nemea scripsit Ennius, Nem.
fr. 1.
Neptunus ἱππιος, S. Th. 132.
— γαιήχοος, S. Th. 312.
Nereides, nomen habuit e Cho-
ro Nereidum; argumentum
ex Patrocli vel Achillis inte-
ritu, Ner. fr. 3.
neutrum pro masculino, Eum.
490.
Niger fl. Pr. 808.
Nili ostia vadosa, Su. 4.
— salubritas, S. Th. 314.
Noctis vestitus in monumentis
antiquis, Pr. 24.
nomen fabulis sæpe a Choro in-
ditum, ut Phœnissis, Nereidi-
bus, &c. Bassar. *Tit.*
nominativus absolutus Atticus,
Su. 455. S. Th. 195. 687. Ch.
518. Eum. 95.
— Attice pro vocati-
vo, Ch. 655. Pe. 123.
Nox, quare Furiarum mater ha-
bita, Eum. 322.

O.

Oceanitides per machinam in
scenam inductæ, Pr. *Dra.*
Pers.
— diis sacrificabant, Pr.
530.

Oceanus antiquitus pro flumine
immenso habitus, Prom. 138.
789.
— ubi domicilium aut an-
trum nympharum habuerit,
Pr. 284.
— Promethei adjutor, Pr.
331.
Octopas fl. Juven. fr. 4.
oculi ῥαδινοί, Pr. 399.
odor gratus a nuninibus benig-
nis proveniens, Pr. 115.
Œagrus in Niobe Æschyli egit,
Niob. fr. 14.
Œdipus in tragœdia Septem
Thebana non jam in vivis
fuisse fingitur, Sept. Th. 661.
984. 1012.
œstrum, Pr. 569.
oliva flava, Pe. 619.
omina ex fulgure ignibusque
cœlestibus capta, Pr. 497.
— ex paronomasia, S. Th.
542. 584. 676. 835. Ag. 694.
— ex occurrentibus, Per.
226.
optativus Attice pro imperativo
sæpe positus, præsertim in
Deorum supplicationibus, S.
Th. 322.
oraculorum genera duo, Eu. 31.
oraculum Apollinis ter a Laio
consultum, S. Th. 752.
— Delphicum primum
Terræ, deinde Themidis, tum
Phœbi, Eu. 2.
— sortito consuli soli-
tum, Eu. 31.
orarium, fascia oræ vestis ad-
nexa, Jac. fr. 3.
orci pæan, S. Th. 874.
Orestia Æschyli tetralogia, Pr.
Tit.
Orestis ad oraculum Delphicum
peregrinatio, Eu. 75.
— expiatio in Tauris facta,
Eu. 237. 454.
Orithyia, fabula Æschylo adju-

- dicanda in catalogo prætermissa, Inc. fr. 161.
- Ossilegorum argumentum ab Iro et Ulysse procos stipein rogantibus petendum, Ossil. fr. 1.
- oxymora quædam apud Æschylum, Pr. 547. Eu. 250. 460. Pe. 682.
- P.
- Pæan ante prælium cani solitus, S. Th. 273.
- Palamedes, Æschyli tragœdia in Catalogo prætermissa, Inc. fr. 46.
- Pan Λυκαῖος an Λυκῆϊός, S. Th. 147.
- Parcæ, in Deos potestatem habebant, Pr. 516.
- a Furiis distabant, Eum. 173.
- paronomasiæ apud Sophoclem rariores, apud Euripidem frequentes, apud Æschylum passim, Pr. 849.
- participia nonnunquam inseruiunt vincendis dialogi nodis, Pr. 249.
- paronomasia Æschylea, S. Th. 947. 992. Eu. 90.
- participium pro infinitivo, Ag. 592.
- pro verbo, Ch. 1059.
- passivum pro activo, S. Th. 253. Ag. 294.
- peccata majorum posteri luunt, S. Th. 750.
- Pelagus, nomen appellativum et gentile, Su. 259.
- Pentheus leporis ritu discerptus, Eum. 26.
- periphrasis pro pronomine personali, Pr. 146.
- ex participio et *σιμὸν* pro verbo simplici, Su. 469.
- perlitare, S. Th. 385.
- Persæ sagittandi peritissimi, Pe. 26.
- ante Marathonium facinus non nisi victoriis in Græcia noti, Pe. 92.
- ante Cyrum maritimis rebus operam non dabant, Pe. 108.
- reges adorare solebant, Pe. 153.
- reges defunctos tanquam Deos venerabantur, Pe. 157.
- a Perseo, ut Danai a Dan, Russi a Russ, Britanni a Bruto nomen deducebant, Per. 185.
- Persarum clades cum Hispanica regnante Elizabetha comparanda, Pe. *init.*
- reges ἀντιέθυστοι, Per. 213.
- funera curribus elata, Per. 1005.
- Persas scripsit Phrynichus quoque, Pe. *init.*
- et Pherecrates, sed comœdiam diversi plane argumenti, Pe. *Tit.*
- Persei cor, saxeum, Ch. 831.
- Persicorum regum dynastiæ ac successio, Per. 764. 780.
- Philoclis tetralogia de Pandione, Pr. Ign. *Tit.*
- Philoctetes Æschyli, ab Attio conversa, Phil. *Tit.*
- Phineidæ Æschyli, ab Attio f. conversa, Phin. *Tit.*
- Phœnicum classes Persarum res maritimas maxime sustinuerunt, Pe. 967.
- Phœnissæ Æschyli, ab Attio f. conversa, Phœn. *Tit.*
- phrasis Homerica, S. Th. 328.
- Phryges Æschyli, sub Lutrorum nomine ab Ennio conversa, Phryg. *Tit.*
- Plisthenes, Ag. 1578. 1611.
- plorantes velabant capita, Ch. 79.

- pluralis pro singulari sæpe apud Æschylum positus, Ag. 190. 235. Ch. 37. 318.
- Pluton, fl. 805.
- poetæ æmulos suos vellicare soliti sunt, Ch. 230.
- polyptoton Æschylo in usu, Pr. 218.
- Pontus Euxinus olim ἄξιος dictus, Pr. 726.
- populi post diluvia ab Arcadum jugis Peloponneso dati, Su. 259.
- mores bene depicti, Ag. 893.
- porcorum usus frequens in sacrificiis, Eum. 283.
- præconis formula in suffragiis ferendis, Su. 630.
- præsens pro futuro, ad notandam rei certitudinem, Prom. 171.
- optativi pro imperfecto indicativi, Pr. 751.
- pro imperfecto, Pe. 801.
- prolixitas narrationis antiquam simplicitatem redolet, quantum a nostris moribus aliena, S. Th. 267.
- Promethea Æschyli tetralogia, Pr. Tit.
- Prometheæ fabulæ mythus, Pr. Arg. 1021.
- quædam cum diluvio Noachico communia, Prom. 232.
- religationis locus, Pr. Arg. 417. 707.
- Prometheus, in Prometheo Vincito non ad Caucasum religatus, Pr. Arg. 1020.
- in Prometheo soluto ad Caucasum vinctus, Pr. Arg. 1020.
- qui et unde dictus, Pr. Dra. Pers.
- quos parentes habuerit, Pr. Dra. Pers.
- Prometheus, σοιχικός, ψυχικός, πρακτικός, Pr. Dra. Pers.
- in Academia cum Minerva et Vulcano cultus, Pr. Dra. Pers.
- ignis inventor: aliæ artes illi falso adscriptæ, Pr. Dra. Pers.
- rex Scytharum, Pr. Dra. Pers.
- quare Scythiæ finibus affixus, Pr. 20.
- cælum ac terram testatur, Pr. 88.
- de Jove bene meritus, Pr. 124.
- obscuram expectationem immortalitatis hominibus indicavit, Pr. 250.
- spiritum prodit generosum, Pr. 266. 345. 971.
- Jovi in regno constituendo consiliarius, Prom. 439.
- simul cum Minerva cultus, Pr. 442.
- de liberatione ejus duæ fabulæ, Pr. 523.
- semel ingemiscit, Pr. 979.
- nihil habet quod ad Sacras Literas referri debeat, Pr. 1026.
- apte Themidem invocat, Pr. 1090.
- περκαυός et πύρφορος an titulus unius fabulæ, Pr. Ign. Tit.
- drama satyricum, ibid.
- Promethei μῦθος duplex, Pr. 5. 92.
- ab Hercule soluti μῦθος, Pr. 27.
- insignis constantia, Pr. 66.
- persona procerissima, Pr. 74.

Promethei compedes non æterni, Pr. 94.

— vincula quare apud Chalybas collocata, Pr. 133.

— mater, aliis Themis, aliis Asia, aliis Clymene, Pr. 209.

— vincula cum Christi passione collata, Pr. 232.

— catastrophe cum casu Luciferi comparata, Pr. 1092.

— constantia, Pr. 1092.

— fabula Sophocli et Epicharmo tractata, Pr. Ign. fragm. 3.

— Soluti argumentum, Pr. Sol. *init.*

— liberatio ab Evanthe pictore expressa, Pr. Sol. fr. 12.

pronomina possessiva pro primitivis, Prom. 388. Sep. Th. 276.

Proserpina Δάσπερα vel Δαΐρα dicta, ἀπὸ τῆ ἀΐρειν τὰς δάδας, Psychag. fr. 6.

prosopopœia nobilissima, Sept. Th. 733.

proverbium Anglicum, Pr. 150. 314. Ag. 2.

— aquilæ sagitta suis pennis instructa vulneratæ, veteribus familiare, Myrm. fr. 2.

Psychostasia, argumentum habebat ex Jove Achillis et Memnonis fata ponderante, Psychost. Tit.

pugnæ Salaminæ descriptio, Pe. 399.

pulvis mutus nuncius, Su. 188.

purgamenta trans caput abjecta, Ch. 96.

purpureis vestibibus in summo gaudio utebantur, Eumen. 1031.

Pythagoræ dogmata non sem-

per apud Æschylum quærenda, Ch. 254.

Pythiæ tripos laureis ornata, Eum. 39.

Q.

quatuor vel etiam quinque personæ in scena, Ch. 666.

quicquid in buccam venerit loqui, Inc. fr. 167.

R.

reges Persarum χρυσόγονοι dicti, Pe. 79.

— qui in vita bene se gesserant, post mortem magno in honore apud inferos habiti, Per. 693. regum Persicorum series, Per. 764.

— ministri quidam, oculi dicti, Pe. 986.

reliquiæ luti Promethei apud Panopenses monstratæ, Pr. *Dra. Pers.*

repetitio ejusdem vocis vehementiorem animi motum indicat, Sep. Th. 109. 135. 155. 158. Ag. 1498.

res pro persona, Sep. Th. 150. 276.

risus fluctuum, Pr. 90.

ros pro aqua in genere, Eum. 907.

S.

saburra, pro foetu in utero posita, Su. 588.

sacrificia expiatoria, Eu. 838.

sagitta qua Hercules aquilam Promethei jecur exedentem transfixit inter sidera relata, Pr. Sol. fr. 16.

Salamis insula, πελειοθέριμων, Pe. 309.

— Cypriæ Salaminis metropolis, Pe. 896.

Salmydessus, Pr. 725.
 Sardes, πολύχρυσος, Pe. 45.
 Sarpedonium littus, Su. 876.
 scena Delphis Athenas translata, Eu. 235.
 Schechina ab arce Dei prius discessit quam templum Hierosolymitanum caperetur, S. Th. 224.
 Scythia Æschylo parum cognita, Pr. 418.
 Semele, chorum habuit e virginibus urnas ferentibus, Sem. Tit.
 senatus quomodo constitutus, S. Th. 1014.
 Shakespearus, haud pauca habet cum Æschyleis conferenda, Prom. 447. 551. 570. 745. Su. 475. 809. S. Th. 203. 733. 764. 900. Ch. 64. 70. 428. Eu. 281. 307. 804. 981. Per. 313 ter. 432 bis. 433.
 si pro *utinam*, S. Th. 266.
 Siciliae ubertas, Pr. 369.
 Sidonis ubertas, Su. 563.
 sigillorum usus apud veteres frequens, Ag. 618. Eu. 831.
 Sileniæ, Pe. 303.
 silentium per præconem indicatum in concionibus, Eum. 569.
 simplex pro composito, Se. Th. 882. Ch. 130. 867. Eu. 616. 802. 804.
 singularis pro plurali, Sept. Th. 330.
 Sisyphus fugitivus, f. drama Satyricum, Sis. Tit.
 sol et luna, domini ætheris, Ag. 6.
 soleas ponebant accubituri, Ag. 953.
 solæca constructio, Ch. 408.
 somnium averruncandi causa narratum, Pe. 179.
 spectrum Argi animo tantum Ius, non oculis ipsius aut

spectatorum obversabatur, Pr. 570.
 stationes ignium ab Agamemnonis excubiatoribus accensorum, Ag. 289. 318.
 strata odia, stratum æquor, etc. Pr. 190.
 subjunctivus post εἴθ' ὄφελον poni non potest, Pr. 152.
 substantiva pro adjectivis, Pr. 2. 417. 760. Se. Th. 823. Ag. 673. Eum. 16. 488. Pe. 382. 615. 954.
 ——— cum verbalibus adjectivis ejusdem significationis Græco more copulata, Pr. 69.
 summa populi potestas Amphictyonibus antiquior, Su. 375.
 superlativus pro comparativo, Pe. 184.
 Supplices, Æschyli tragœdia quare scripta, Su. *Arg.*
 ——— simulachra amplecti solebant, Eu. 172. 449.
 syllepsis, Pr. 21.
 symbola militaria, S. Th. 655.
 synechdoche, Eum. 84.

T.

tautologia, Ch. 5.
 Telephus, Æschyli tragœdia Latine conversa, Tel. *Arg.*
 templa Græcorum a Persis combusta, transmittendi odii causa semirutata relictata sunt, Per. 812.
 temporis ratio a Choro adjuncta in re scenica, Su. 608.
 Terra ad Austrum convergere antiquitus credita, Su. 294.
 Tethys πολύτιμος, Pr. 137.
 tetralogiæ Græcorum constabant e tribus tragœdiis cum satyrico, Pr. Ign. *Tit.*
 Themis eadem ac Terra, Prom. 18. 209.

- Themis una Titanidum, Pr. 873.
thesauri veterum vestibus pretiosius abundabant, Ag. 970.
thygni mutitas, Inc. fr. 174.
timor omnia facit ampliora, Eu. 44.
Tiresias, S. Th. 24.
Titanes, unde nati, Pr. 205.
—— Promethei fratres, Pr. 410.
tmesis, Eu. 358. 437. Pe. 538.
Tmolus, quare *ισμός* dictus, Per. 49.
tragici sæpe verbis utuntur quæ peculiarem actionem denotant, pro actione simplici, Pr. 272.
tragœdiæ primordia alte repetenda, Vit. p. 164.
—— Promethei Vincti consilium et adornatio, Prom. ad fin.
—— Supplicum argumentum, Suppl. Arg.
—— Septem contra Thebas consilium et adornatio, Sept. Th. *Tit.* 850. 867. 921. 968.
—— argumentum, S. Th. *Arg.*
—— scena in arce Cadmea, S. Th. 245.
—— Agamemnonis, Argumentum, consilium, adornatio, Ag. *Arg.*
—— Choephorarum Argumentum, Ch. Arg.
—— Eumenidum Argumentum, Eum. Arg.
—— Persarum consilium et adornatio, Pers. init.
transitio a visu ad auditum, Se. Th. 103.
trepidatio præclare depicta, Se. Th. 217. 255.
tres jactus adversario dati in Inctationibus victoriam conferebant, Eu. 592.
tres *τροφαί* quotidianæ unde dictæ, Inc. fr. 46.
turris urbibus obsidendis adhibita, S. Th. 352.
Typhœi pœna ab Æschylo vividissime depicta, Pr. 372.
tyranni suis diffidunt, Pr. 224.
Tyrreni veneficiis dediti, Eleg. fr. 3.
- .V.
- Vampyri, Eu. 267.
variatio temporum ad terrorem exprimendum accommodatissima, S. Th. 160.
vaticinia in magno pretio apud veteres, Pr. 483.
vehementiores cordis affectus cum saltatione comparatæ, Ch. 1024.
Venus apud Syros præcipue culta, Su. 564.
—— Æschylo vis productiva, Su. 1044.
—— ejus comites, Su. 1046.
—— pervadit omnia, Dan. fr. 2.
verba veniendi participium futuri temporis aliquando post se habent, Pr. 942.
verba adfinia repetita, Eu. 92.
verbalia adjectiva et substantiva casum regunt verborum suorum, Pr. 613. Ag. 436.
verbum plurale cum pluribus nominativis singularibus adhibitum, Su. 735.
vestes linteæ Ægyptiorum propriæ, Su. 138.
—— Sidoniæ acu pictæ, Sup. 139.
vestium in luctu laceratio, Sup. 126. Pe. 124. 126. 848.
vetusti epithetum monti convenit, S. Th. 327.
victimas in jurando tangere solebant, S. Th. 44.
vinum hordeaceum, Su. 960.

virginum apud veteres disciplina, Pr. 129. Ch. 445.

—— custodia penes matrem, S. Th. 798.

—— mos demissis in terram oculis procedere, Jacul. fr. 1. ultio divina certissima, Ag. 187. 772. 1569. Ch. 59. 380.

Ulysses, mortuus est ἀκαθόκληξ, Psychag. fr. 1.

—— Sisypho non Laerte patre genitus, Arm. Judic. fr. 1. umbra Darii in scenam introducta, Pr. 570.

vocabula eleganter coacervata, Pe. 1046.

vocativus Atticus eandem habebat terminationem cum nominativo, Pe. 659.

voluntas pro facto, S. Th. 1027.

vox comica apud Æschylum usurpata, S. Th. 351.

urbis vastatæ præclara descriptio, S. Th. 293.

Vulcani misericordia cum Jovis

satellitum duritie admirabiliter composita, Pr. 70. 73.

Vulcanus, quare dictus Promethei cognatus, Pr. 14.

uxorum emptio, Su. 341.

X.

Xantriæ, Bacchæ erant quæ Penthea discerpebant, Xantr. fr. 1.

Xerxes omne Persarum robur secum abstulit, Pe. 11.

—— unde pugnam Salaminiam spectaverit, Pe. 466.

—— anictu lacero, sine armis inductus, ut splendidior de eo videtur victoria, Per. 1046.

Xerxis prosapia, Pe. 5.

—— persona solerter ab Æschylo depicta, Pe. 1081.

Z.

Zonæ virginum insigne, Se. Th. 877.

INDEX GRÆCITATIS

IN

NOTAS VARIORUM

ET

BUTLERI PHILOLOGICAS.

A.

- ἀγάζειν*, Su. 1069.
ἀγάλαμα, Pr. 465. Eu. 923.
ἀγγαρος, Pe. 14.
ἀγισίλαος Plutonis epithetum, Pe. 651.
ἀγκάθην, Ag. 3. Eu. 80. 371. 376.
ἀγκάλαι πόντιοι, Ch. 585.
ἀγκραισας, Eum. 365.
ἀγρόρρυτος commune fluviorum epithetum, Pr. 433. Pe. 497.
ἀγρός ut Lat. *castus* pro *sacer*, S. Th. 759.
 — pro *ἅγιος* semper apud Tragicos Myrm. fr. 6.
ἀγρεμος, Myrm. fr. 10.
ἀγρευμα, S. Th. 613. Eu. 463.
ἀγρότης, Pe. 1007.
ἀγῶνιοι θεοί, Su. 197.
ἄδασμος, Edon. fr. 4.
Ἄδράγειαν προσκυνεῖν, Pr. 935.
αἰ cum articulo aut participio pro *unusquisque* ponitur, Pr. 936.
Ἄστος fl. Scythicus in Promethei dititione ab Hercule in mare deductus, Pr. *Dra. Pers.*
αἶα pro *γαῖα*, S. Th. 312.
αἰανή, Eu. 575.
αἰανός, Eu. 419.
Αἴθης παιδοκίς, Pr. 153.
αἰεὶ pro *sæpe*, Pe. 175.
αἰγίζεσθαι, Edon. fr. 7.
αἰνεῖν, Ag. 1491. Ch. 553. Eum. 529. Pe. 645.
αἰολος, S. Th. 500.
αἴρειν, *evehere*, Pe. 164.
 — *μόρον*, Pe. 546.
 — *στόλοι*, Pe. 797.
αἰσίμια, Eu. 999.
αἴσμος, Eu. 999.
αἰτίαν ἔχιν, Eu. 99.
αἴτιος, Ch. 271.
αἰχμὴ, *sceptrum*, Pr. 405.
αἰῶν νῆα, ut *ævum* apud Latinos, Pr. 861.
αἰῶραι, *oscilla*, Pr. 157.
αἰκάκης, Pe. 857.
ἄκη τομαῖα πράξει, Sup. 276. Ch. 537.
αἰκμή, Pe. 407.
ἀκόρεστον, Ag. 1011.
ἀκέειν, *parere*, Ag. 965.
ἄκρατος ὀργήν, Pr. 679.
ἀκρωτία, Eu. 188.
ἀκταίνειν, Eu. 36.
ἄκτωρ, Eu. 402.
αἰλαῖς, Inc. fr. 197.
ἀλαός pro *mortuo*, Eu. 323.
αἰλάσθαι, Eum. 607.
αἰλάστωρ, Eu. 236.

- αλιεύειν*, S. Th. 87.
αλή, Su. 839. S. Th. 503. Ag. 1112.
ἀλλὰ elliptice adhibita, Pr. 71. 672. Ch. 772.
ἀλλ' ἔμπης, Pr. 186.
ἀλλὰ γάρ, Ch. 373. Eu. 800.
ἄλλο, vel *μὴ τοῖον*, per Euphemismum pro *μὴ ἀγαθόν*, Su. 405.
ἄλλος, *intempestivus*, *alienus*, Sup. 645.
 ——— redundat, Eu. 429.
ἀλεργής, Ag. 955.
ἀλφισίβοιον ὄδωρ pro Nilo usurpatum, Su. 862.
ἀλφισταί, S. Th. 776.
ἄλως *area* vel *halo*, S. Th. 495.
ἀλώσιμος, Ag. 10.
ἀμαθύειν, Eu. 940.
ἄμαλς, Prot. fr. 3.
ἀμάρετιον, Ag. 546. Pe. 679.
ἀμβλύς, Eu. 238.
ἀμβλωπός, Eu. 957.
ἀμβώεις, Sisyph. fr. 5.
ἀμίγαρτα, Pr. 402.
ἀμείβισθαι *comitari*, S. Th. 862.
 ——— *τόπον*, Su. 240.
ἀμηνίτως, Su. 982.
ἀμῖς, Su. 849.
ἀμπυκτῆρες, S. Th. 467.
ἀμυνάθειν, Eu. 441.
ἀμφήκης, Pr. 691.
ἀμφίβολος, S. Th. 294.
ἀμφιβουλος, Eu. 736.
ἀμφιθαλής, Ch. 393.
ἀμφιλαφής, Ch. 328.
ἀμφιμήτως, Heracl. fr. 2.
Ἄμφις, Inc. fr. 110.
ἀμφίσωπον, Gl. Potn. fr. 9.
ἀς cum optativo, futuri indicativi significationem habet, Se. Th. 478.
ἀναβάλλειν κίνδυνον, *periculum contempnere*, S. Th. 1036.
ἀνάγειν, Ag. 635.
ἀνάγκαι *fræna*, Pr. 108.
ἀνάγκη, *calamitas*, Pr. 108.
ἀνακταῖσθαι, Ch. 230.
ἀναξ de Sole, Pe. 232.
 — de perito vel domino, Per. 378.
ἀναρκτος, Eu. 529.
ἀναξ, an *θηλυκῶς* dici possit: Inc. fr. 132.
ἀνασπᾶν, Eu. 650.
ἀνατεί, Eu. 76.
ἀναυδος ἄγγελος, S. Th. 82.
ἀνδρόβουλος, Ag. 11.
ἀνδροκμήτες τύχαι, Eu. 959.
ἀνδροτυχής βίος, Eu. 962.
ἀνήρης, Salam. fr. 4.
ἀνθεῖν, *abundare*, Ag. 668.
ἀνθιμόρρυτος, Pe. 614.
ἄντια λέξαι, Pe. 697.
ἀντίμολπος, Ag. 17.
ἀντιπαθής, Eu. 785.
ἀντίπορος, Pe. 66.
ἀντιπεργῆν, Eu. 689.
ἀντλεῖν, Pr. 375.
ἄντλον, Pr. 802.
ἀνυεῖν κειυθόν, *viam sternere*, Per. 750.
ἄνω καὶ κάτω, Eu. 653.
ἀξύστατος, Ag. 1476.
ἀπαμβλύειν, Pr. 865.
ἀπαυθίζειν, Ag. 1671.
ἀπαντλεῖν, Pr. 84.
ἄπαππος, Ag. 319.
ἀπαρτίζειν πόδα, S. Th. 380.
ἀπίυχετος, Ch. 153.
ἀπὸ, *subaudita*, Pe. 162.
ἀπὸ γλώσσης, *ἀπὸ καρδίας*, Ag. 822.
ἀπὸ γόματος *καλεῖν*, Eu. 287.
ἀπὸ γνώμης *ex animo*, Eu. 677.
ἀπογυμνάζειν στόμα, S. Th. 447.
ἀποδείξαι, Eu. 1007.
ἀποδίκειν, Ag. 1419.
ἀποτέμνειν, Ag. 1419.
ἀποφθορά, Eu. 187.
ἀποφάλλισι, Inc. fr. 127.
ἄπειργδα, Pe. 1062.
ἀπρόσκοπος, Eu. 105.
ἄπτειν, Eu. 307.
ἄπυροι ἱεραί, *Furiæ*, Ag. 70.
ἄπυρος, Pr. 879.
ἄρβυλαι, Ag. 953.

ἀριθύσανοι, Pr. Sol. fr. 15.
 ἄρην βλέπειν, S. Th. 53.
 ἀρήγειν, S. Th. 121.
 ἄρης τίθασσος, Eum. 356.
 ἀρκάντως ἔχειν, Ch. 892.
 ἀρμόστως, Eu. 459.
 ἀρπάζειν, Ag. 636.
 ἀρκαλιζειν, S. Th. 249. Eu. 986.
 ἀρρυσίαστος, Su. 617.
 ἀρτίκολλος, S. Th. 377.
 ἀρτίτροπος, S. Th. 339.
 ἀρτίφρων, S. Th. 784.
 ἀρχαία φύσις, Ch. 279.
 ἀρχαιοπρεπής, Pr. 408.
 ἀρχεσθαι, *parere*, Pe. 590.
 ἀρχικός, Ch. 258.
 ἀσάλης, Inc. fr. 111.
 ἀσιτής, S. Th. 832.
 ἀσκησθαι, *ornari*, Pe. 182.
 ἀστεινακτὶ ultimam producit, Inc.
 fr. 174.
 ἀστραβίζειν, Su. 295.
 ἀστράπτειν, Pr. 356.
 ἀσχαδές, Inc. fr. 112.
 ἀσχιδωρος vox Sicula Phorcyd. fr.
 1.
 ἀτίλεια, Eu. 363.
 ἄτη, Pe. 823.
 ἀτήριος, Eu. 1010.
 ἀτιμάζειν, *rejicere*, Pr. 207.
 ἀτιμαστής, S. Th. 643.
 ἄτιμος, Ag. 1288.
 αὐ, *vicissim*, Pr. 742.
 αὐαίνεσθαι, Pr. 147.
 αὐδασθαι active, S. Th. 684.
 αὐλων, Pr. 730. Inc. fr. 190.
 αὐριβάτας, Psych. fr. 5. Inc. fr. 198.
 αὐτάδελφος, Eu. 89.
 αὐτόκωπα βίη, Ch. 161.
 αὐτόπρεμνος, Eu. 404.
 αὐτορέγγων, Inc. fr. 104.
 αὐτός, ut *ipse* apud Latinos ali-
 quando numerum accurate de-
 finit, Pr. 718.
 — *solus*, Ch. 769. Eu. 577.
 αὐτόφορος, Ch. 693.
 αὐτόχθορος, Ag. 545.
 αὐχεῖν, Pe. 741.

ἀφαιρεῖν et ἀπαίρειν τινά τι, Eu. 848.
 ἀφάνεια, Ag. 389.
 ἀφαντος, Ag. 633.
 ἀφίγγης, *obscurus*, Pr. 115.
 ἄφικτος, Pr. 667.
 ἀφοίβατος, Eu. 237.
 ἀφορμικτός, Eu. 333.
 ἀφραστος, Ch. 184.
 Ἄχλωίδεις, Pe. 871.
 ἀχνησία, Ag. 427.
 ἀχλύς, Eu. 382.
 ἄχνη, Inc. fr. 113.
 ἀχὼ et κτύπος, Pr. 133.
 ἄψυχος κάκη, S. Th. 197.
 ἀωρόνυκτος, Ch. 32.

B.

Βάδην, Pe. 19.
 Βάζειν, S. Th. 577.
 Βαθύς pro *dives*, S. Th. 312.
 Βαθυχαῖος, Su. 865.
 Βαθύχθων αἶα, S. Th. 312.
 Βαλήν, Pe. 659.
 Βάλλειν, Ag. 33.
 Βάξις vox μίση, Pr. 664.
 Βάπτειν ξίφος, Ch. 1011.
 Βάρβαρος, Pe. 637.
 Βάρις, Su. 846.
 Βαρύστονος, Eu. 797.
 Βασιλεὺς μέγας, Persarum rex, Pe.
 24.
 Βαστάζειν χερί, Ag. 35.
 Βίλος, *fulmen*, S. Th. 261.
 Βιάζεισθαι, S. Th. 1050.
 Βίον εὐ κυρεῖν, S. Th. 705.
 Βίε δυσμαί, Ag. 1132.
 Βλέπειν, Ch. 844. Eu. 323.
 Βοή, Ag. 1358.
 Βολὴ βλεμμάτων, Jacul. fr. 1.
 Βόλος, Pe. 424.
 Βόμβηξ, Βίμβηξ, Edon. fr. 2.
 Βόσκημα, Eu. 302.
 Βυκολεῖν, Ag. 678.
 Βουκολεῖσθαι, Eu. 78.
 Βουλευτός pro ἐπιβουλευτός, Ch. 492.
 Βρίθειν, Pe. 346.
 Βρύχιος, Pr. 1081.

Γ.

γαμῖν et γαμῖσθαι, Amym. fr. 1.
 γάμοροι, Su. 621.
 γανῶν, Su. 1026.
 γάνος, Pe. 483. 617.
 γάνυσθαι cum genit. Eu. 972.
 γὰρ ad aliquid subauditum refer-
 tur, Pr. 43. 388. S. Th. 265.
 Agam. 76. 560. Ch. 171. 909.
 Eu. 75. Pe. 234. 348. 349.
 — sæpe occurrit in exordio ora-
 tionis, Pr. 646.
 — affirmative posita, Sept. Th.
 715.
 γεγωνίσκειν, Pr. 628.
 γέμειν cum casu sexto, Su. 675.
 γέτημα de fructibus, Pe. 616.
 γένος absolute pro hominum ge-
 nere, Su. 209.
 γέραροι, Su. 675.
 γέρων τὸν ἴον, S. Th. 628.
 γύεσθαι, Jacul. fr. 2.
 γηγιῆς, Su. 258.
 γῆν πρὸ γῆς, Pr. 683.
 γίγας, Ag. 701.
 γινώσκειν ἑαυτὸν, Pr. 309.
 γλῶσσα ματαῖα, Eu. 833.
 — ἐργμάτων ἄτες, Se. Th. 562.
 γλώσσης χάρις, Ch. 264.
 γιάθος pro *cuspe* vel *dente*, Pr.
 64. 725.
 γιανθὼν κρέβανος, Inc. fr. 54.
 γνώμη διαφθίρειν, Ag. 941.
 γομφόδοτοι δόντες, Su. 853.
 γόμφοι, S. Th. 548.
 γόος δαίκτης, S. Th. 922.
 γρυπᾶιτοι et τραγέλαφοι, signa na-
 vium, Inc. fr. 202. et 203.

Δ.

δαίκτης καρδίας, Su. 805.
 δαιμόνιον σταλάγματα, Eu. 805.
 δαῦλος, Supp. 97. Gl. Mar. fr. 7.
 Inc. fr. 78.
 δι pro γὰρ, S. Th. 339. Pe. 756.
 — sane, S. Th. 551.

δι causam significam, Ag. 992.
 — quartum locum occupare vi-
 detur, Pe. 721.
 διδηγμένος, Ch. 843.
 δεινός, Pr. 39. Pe. 40.
 δελτῦσθαι, Su. 187.
 δῆρο αἰί, Eu. 599.
 δέχισθαι, insidiis excipere, Eum.
 635.
 — intelligere, Ag. 1069.
 — λόγος, Ag. 1662.
 δηναίος, Pr. 793.
 δηξίθυμος, Ag. 752.
 διὰ φρενῶν καρπῦσθαι, S. Th. 599.
 διὰ γέν, Eu. 998.
 διαδρομαί, S. Th. 357.
 διαίρειν, Eu. 475.
 διακναίεσθαι, Pr. 94.
 διαμείβεσθαι, Pr. 285. S. Th. 340.
 διάμπαξ, Pr. 64.
 διάμπιρές, Ch. 378.
 διαπάλλειν, S. Th. 737.
 διαπιπραγμένος, Pe. 260.
 διαπόντιος, Ch. 350.
 διαρροθεῖν, S. Th. 198.
 διαρταμεῖν, Pr. 1022.
 διατομή, S. Th. 939.
 διάτορος, Pr. 76.
 διαφέρειν, Ch. 66.
 διάχυσις et μιδάμα, Pr. 90.
 διεκπερεῖν, Pe. 485.
 διερόν, Eu. 263.
 διήλλαχθε pro διηλλάχθητε, Se. Th.
 888.
 δικαιῶσθαι, Ag. 400.
 δίκρα, Bacch. Nutr. fr. 2.
 δῖρρυμος et τεῖρρυμος, Pe. 47.
 Διὸς μάστιξ, S. Th. 614.
 δῖος, Pr. 88. 655.
 διυγά, S. Th. 993.
 δῶκειν, S. Th. 90.
 — πόδα, Eu. 406.
 δοκιμος, Pe. 86.
 δόλος, vox mīση, Pr. 476.
 δόμος pro *uxore*, Pe. 580.
 δόν pro *ense*, S. Th. 630.
 — exercitu, Eu. 769.
 — nave, Pe. 411.

δρόιτη, Ag. 1548.
 δρέιτη, Eu. 636.
 δρῶ an pro δράσω poni possit, Se.
 Th. 1065.
 δυσδάμαρ, Ag. 1328.
 δύσκηλος χθών, Eu. 828.
 δυσκύμαντα κακά, Ag. 662.
 δύσλοφος, Pr. 930.
 δύσοιστος, Eu. 792.
 δυσπάλαμος, *inextricabilis*, Su. 874.
 δυσπέμπελος, Eu. 479.
 δυσπόλεμος, Pe. 1018.
 δυσφιλής, Eu. 54.
 δυσφρόνες, Ch. 276.
 δωρία, Pr. 338.

E.

ἐγγύη τιθέναι, Eu. 901.
 ἐγκατασκήπτειν, transitive, Pe. 514.
 ἐγκατιλλώπτειν, Eu. 113.
 ἐγκονεῖν, Pr. 961.
 ἐγγήγορος, Ag. 354.
 ἐγγχειρίδιον, Su. 19.
 ἰδάλια νυμφικά, Ch. 69.
 ἔξοσαι cum accus. Eu. 1.
 ΕΙ in Delphis, unde deductum,
 Eu. 6.
 εἰ pro εἴθε, *utinam*, a γὰρ non se-
 jungi solet, Pr. 152.
 εἰ εἴθε, αἴθε, cum indicativo sæpe
 junguntur, sæpe etiam cum
 verbo ἔφελον, Pr. 152. Pe. 357.
 εἰ, εἰ γάρ, Sep. Th. 266. 556. Ch.
 343.
 εἶεν, concedendi formula, Pr. 36.
 — admirandi, Eu. 244.
 εἰλαπίτη, Inc. fr. 200.
 εἶναι et οὐκ εἶναι, Ch. 877.
 εἶναί τις, Eu. 741.
 εἴπερ pro ἔπειπερ, Ag. 29.
 εἰσάγειν δίκην, Eu. 585.
 εἰσαφάσματα, Pr. Sol. fr. 8.
 εἴσεσθαι, Ch. 502.
 ἐκ, causam significat, Pr. 505.
 — et πρὸ præpositionum formu-
 læ quædam, Pr. 683.
 — abundat, S. Th. 756.

ἐκ φρενός, S. Th. 879.
 — pro post, S. Th. 987.
 — subauditur, Ch. 202. Pe. 222.
 — in compositione laboris signi-
 ficationem sæpe addit, Pe. 485.
 ἐκδέχεσθαι verbum obstetricum pro-
 prium, Ch. 760.
 ἐκκηραίνειν, Eu. 128.
 ἐκμαστύειν πρὸς τι, Eu. 247.
 ἐκπάτιος, Ag. 49.
 ἐκπόδων, Pr. 344.
 ἐκφορώτερος, Eu. 913.
 ἐλέγχειν, Ch. 847.
 ἐλεῖν pro ἀνελεῖν, Eu. 357.
 — pro διελεῖν, S. Th. 882.
 ἐλειοβάτης, Pe. 39.
 ἐλθεῖν δι' ἀπειχθείας, Pr. 121.
 — διὰ λόγων, *ibid.*
 ἐλκαίνειν, Ch. 843.
 ἐμβατεύειν, Pe. 448.
 ἔμμοτος, Ch. 469.
 ἔμπας, Eu. 227. 229.
 ἐμπτίων νίνους, Ag. 680.
 ἐμπολιῖν, Eu. 634.
 ἐμπυρομάντεια, ab Apolline Iamo,
 ab Iamo Græcis monstrata,
 Pr. 497.
 ἐν abundat, Pr. 6. Su. 878.
 — cum ablativo instrumento, S.
 Th. 768.
 ἐν τάχει, cito, et ἐν μέρει, vicissim,
 Pr. 746.
 — φάει pro φανερώς, Eu. 525.
 — αἵματι, Eu. 609.
 ἐνδατεῖσθαι, S. Th. 584.
 — non semper malam ha-
 bet significationem, Psych.
 fr. 4.
 ἐνδον αἰχμάζειν, Pe. 758.
 ἐνεροπτάγτας, Ner. fr. 3.
 ἐξαγίζεσθαι, Ag. 650.
 ἐξαλείφειν, S. Th. 15.
 ἐξαμαρτάνειν, Pr. 1038.
 ἐξαμείβειν, Pe. 131.
 ἐξαύστης, Inc. fr. 118.
 ἐξελεῖν, Eu. 864.
 ἐξέυχεσθαι, declarare, Su. 280.
 ἔξηβος, S. Th. 10.

ἐξηγῆσθαι, Ch. 116. Eu. 598.
 ἐξηρημένος, Pr. 710.
 ἐξοπλίζειν, Su. 103.
 ἐξορμᾶν transitive, Pe. 46.
 εἰκα de re mox eventura vel faci-
 cienda usurpatum, Sup. 916.
 Eu. 903.
 ἐπ' ἐξεργασμένοις, Pe. 525.
 ἐπαγώνιος, Ag. 521.
 ἐπαιεῖν, hortari, Su. 1003.
 ἐπακρίζειν, Ch. 932.
 ἐπαιατίλλειν, Ag. 27.
 ἐπαιθίζειν, Ag. 1468.
 ἐπασσυτεροτριβής, Ch. 424.
 ἐπί, Ag. 40.
 — usum habet ellipticum in in-
 terrogationibus, Ch. 212.
 ἐπήβολος, Pr. 443.
 ἐπήκοος, Ch. 980.
 ἐπὶ τάδε pro πρὸς τούτοις, Su. 267.
 ἐπὶ δευ ad dexteram, Ag. 118.
 ἐπὶ per ellipsin deest, S. Th. 162.
 163.
 ἐπὶ, usque ad, S. Th. 288.
 ἐπιβριθής, Eu. 968.
 ἐπιζεύγυσθαι, Ch. 1044.
 ἐπικαίνειν, Eu. 696.
 ἐπικηρεύσσειν, S. Th. 640.
 ἐπικλοπος, Eu. 149.
 ἐπιλίξασθαι, Su. 50.
 ἐπινομᾶν κλήρους, S. Th. 733.
 ἐπιξινοῦσθαι, Ag. 1329.
 ἐπιξήνιον, Ag. 1286.
 ἐπιρρίπτειν, Eu. 891.
 ἐπιρρύτος, Eu. 910.
 ἐπιρροθεῖν, Ch. 425.
 ἐπιρραΐζειν, Eu. 427.
 ἐπίσκοπος, Eu. 743. 906.
 ἐπίσασθαι pro δύρασθαι, Eu. 583.
 ἐπιστάτης, Pe. 379.
 ἐπιστέλλειν, Ag. 917.
 ἐπιστροφή, S. Th. 654. Eu. 551.
 ἐπιστρέφος, Ag. 405.
 ἐπιτεῖλαι, Pr. 100.
 ἐπιτιμήτης, Pr. 77.
 ἐπίφθορος, adjective, Su. 209.
 ἐπιχαλᾶν, Pr. 179.
 ἐπίχειρον, Pr. 319.

ἐπορθιάζειν, Pe. 1055.
 ἔποχος, Pe. 45.
 ἐπτατευχῆς pro simpl. ἐπτά, S. Th.
 290.
 ἐπώζειν, Niob. fr. 7.
 ἐπωπᾶν, Ch. 691.
 ἐπωπῆ, Su. 548.
 ἔργον et μῦθος, opposita, Pr. 1079.
 — pro pugna, Ch. 156.
 ἔρεβος, Pe. 957.
 ἐρεθίζειν, Pr. 1044.
 ἐρεΐδειν, ἐρεΐδισθαι, Pr. 350.
 ἐρεΐσιον, Ag. 668.
 ἐρέσσειν, Pe. 1051.
 ἐρέχθισθαι, Niob. fr. 4.
 ἐρημάς, Su. 802.
 ἐριδματος, Ag. 1469.
 ἔρμα, Eu. 567.
 ἔρνος, Ag. 1533.
 ἔρρειν, Eu. 749. 750.
 ἔρχεσθαι pro εἶναι, Ag. 520.
 ἔς τ' ἄν, ἔς ὅ, ἔς τὸ ἔς τε, Pr. 376.
 ἔς φθόρον, vel εἰς ἄλθερον, imprecandi
 formula, S. Th. 256. 258.
 ἔς τὸ πᾶν αἰί, Ch. 682.
 ἔτεραλχῆς, Pe. 954.
 ἔτερος, *infaustus*, Ag. 156.
 ἐτερόφωνος στρατός, quare Argivo-
 rum exercitus ita dictus fuerit,
 S. Th. 176.
 ἔτι non vacat, Pr. 508.
 εὐ ἴσθι, Pe. 173.
 εὐ νικᾶν, Su. 241.
 εὐ πῖπτειν, Ag. 32.
 εὐδάκρυτος, Ch. 179.
 εὐδοντες pro mortuis, Eu. 708.
 εὐδρος, S. Th. 323.
 εὐθήμων, Ch. 82.
 εὐθύφρων, Eu. 1037.
 εὐκταῖος, S. Th. 729.
 εὐμοιρος, Eu. 893.
 εὐνις, Pe. 288.
 εὐπάλαμος μέριμμα, Ag. 1540.
 εὐπρόσωπος κοιτά, Ch. 969.
 εὐπρυμής, Su. 996.
 εὐρεσθαι, Pr. 267.
 εὐσκοπος, Ch. 692.
 εὐτ' ἄν, Ag. 12.

εὐφημος per charientismum pro
 δύσφημος, Ag. 1256.
 εὐφροσύνη, Pr. 656.
 εὐφρων pro εὐφραντικός, Su. 979.
 εὐχαι λυτήριοι, Su. 1079.
 εὐχέρεια, Eu. 497.
 εὐχεσθαι, vocari, Su. 319.
 ἐφετής, Pe. 79.
 ἐφήμιος, Ag. 1225.
 ἐφήσθαι, Eu. 412.
 ἐφίμαι, Eu. 505.
 ἐφίξιν, Su. 656.
 ἐφορεύειν cum accusativo, Pe. 7.
 ἐφικναι, Eu. 905. Pe. 393.
 ἔχειν παρ' ἑαυτῶ τὸ δικαῖον, Pr. 186.
 ἔχειν, *adjacere*, Ag. 198.
 ἔχειν τέλος, Eu. 732.
 ἐψιοῦν, Nutr. fr. 3.

Z.

ζάλη, Pr. 371. Ag. 664.
 ζαπληθής, Pe. 316.
 ζεύγη, Pr. 462.
 Ζεὺς ἑτεροῦρρεσής, Su. 408.
 ζηλῶν, Pr. 330.
 ζυγίται, Ag. 1627.
 ζύγον, Ag. 1627. Pe. 596.
 ζύθος, Su. 960.
 ζωὰ pro *sanguine*, S. Th. 945.
 ζωσχυρεμένη φρεν, Ag. 1043.

H.

ἤθεα, Su. 66.
 ἦκω in exordiis personarum tragicis in usu, Pr. 1.
 ἠλίου σπηγαί, Pr. 807.
 ἡμερεύειν, Ch. 708.
 ἡμίσιος αὐλος, Ixion. fr. 4.
 ἦπαρ, Ch. 270.

Θ.

θαλαμήπολος, S. Th. 365.
 θάλαμος, S. Th. 365. Eu. 1007.
 θανάτου τέλος pro simpl. θάνατος, S. Th. 912.
 θανάτων αὐτέργισαι, Eu. 397.
 θελεμόν, Su. 1034.

θέλων, propitius, Ag. 673.
 θεμερῶπις, θεμερόν, Pr. 134.
 θεμιστεύειν *vaticinari*, Pr. 18.
 θένειν, S. Th. 387.
 θέντες, *præcentores*, Danaid. fr. 1.
 θεοὶ πολῖται, S. Th. 259.
 — ἰγγενοί, S. Th. 588.
 θεός de Dea, ut *Deus* apud Latinos, Pr. 764.
 — pro *fortuna*, S. Th. 21.
 θερμαίνειν, Ch. 1004.
 θερμός, S. Th. 609. Ch. 1004.
 θεωρὸς Delia, S. Th. 864.
 θῆκαι, Su. 26.
 θῆλος ὄρος, Ag. 491.
 θίς, Inc. fr. 72.
 θοάζειν, Su. 603. Ch. 856.
 θραυῖται, Ag. 1627.
 θραξαι, Pr. 629.
 θρέμμα, S. Th. 188.
 θριγκός, Ag. 1292.
 θρόνοι Ἐριτύων, periphrastice pro Ἐριτύς, Eum. 512.
 θρώσκειν, Amym. fr. 3.
 θυμόμαντις, Pe. 224.
 θυτὰς βοή, S. Th. 275.
 θωρακιῶν, S. Th. 32.
 θῶσθαι, Dictyulc. fr. 2.

I.

ι in Dativo rarissime per apocopen rejicitur, Pr. 611.
 ἱαμα vox tragicorum sæculo usitata quamvis aliter dixerit Porson. Inc. fr. 29.
 ἰάπτειν, Su. 101. 556. Sept. Th. 305. 531.
 ἰδῆν redundat, S. Th. 650.
 ἰήκωτος, Myrm. fr. 4.
 ἱνίς, Su. 43.
 ἱππαλεκτρυών, signum navale, Myrm. fr. 9.
 ἱππογνώμων, Jacul. fr. 2.
 ἰσόμοιρος, Ch. 317.
 ἰστορεῖν, Ag. 685. Pe. 454.
 ἰστοτρίβης, Ag. 1452.
 ἴττυγα, Inc. fr. 107.

ἵχας, Su. 857.
ἵχτος λόγων, Pr. 844.

K.

καθαρισμός, Ch. 967.
καθάριστος, Eu. 452.
καθίξασθαι et καθῆσθαι, Eu. 449.
καθορμίζειν, Pr. 964.
καὶ transitionem indicat, Pr. 271.
— temporalem habet potestatem, Ag. 286.
— nunquam παρέλκει, Ag. 286.
— μὴν, Pr. 984. Ch. 172.
καινίζειν, Ag. 1080.
καινὸν λόγοι, Ch. 657.
καιρός pro μέτριον, Su. 1068.
κάκαλον, Niob. fr. 9.
κάκη, S. Th. 198.
κακῶν θάλασσα, S. Th. 764.
— ὑψίστα, Pe. 331. 809.
καλάϊνος, Inc. fr. 128.
καλιῖσθαι pro εἶναι, Pe. 2.
κάλλαια, Inc. fr. 128.
καλλιερῖσθαι, S. Th. 385.
καλὸς primam apud tragicos non producit, Arm. Jud. fr. 3.
κάμαξ, Ner. fr. 2.
κάμπτει γόνυ, Pr. 396. S. Th. 797.
— πόδας, S. Th. 797.
καπηλεύει μάχην, S. Th. 551.
κάριπος ἢ κομιστίος, S. Th. 606.
κατ' ἀρας, Ch. 689.
κατὰ per ellipsin subauditur, Se. Th. 275. Pe. 721.
— contra, cum accusativo, Se. Th. 512.
— στόμα ἐρεῖν, Ch. 571.
— propter, Pe. 3.
Κατάβασμος, Pr. 810.
καταγωγίωςκειν, Eu. 576.
καταινίη, Ch. 702.
καταλλαγὴ, S. Th. 773.
καταιγίζειν, S. Th. 63.
καταιάσασθαι, Eu. 933.
καταξαίνειν, Ag. 205.
καταπτακίως, Eu. 251.
καταρρήϊαν, Su. 755.

καταρτίειν, Eu. 476.
κατασεύλλισθαι, Pr. 480.
κατασποδεῖσθαι, S. Th. 815.
καταστροφή, Eu. 493.
καταυχεῖν, Pe. 352.
καταφέρειν, Eu. 376.
κατελθεῖν proprie dictum de exulibus, S. Th. 1000.
κατηγορεῖν bono sensu, Ag. 279.
κατισχραίνειν, Eu. 138.
καχλάζειν et καγχάζειν, S. Th. 118.
κέλαδος, Ch. 339. Pe. 388.
κελαινόβρωτον, Pr. 1024.
κελαινόφρων, Eu. 463.
κέλευσμα, Pe. 396.
κεναγγής, Ag. 196.
κένανδρος, Pe. 123.
κεχηρημένος, Pe. 831.
κηκίς, Ag. 969. Ch. 1012. Eum. 790.
κηραίνειν, Su. 1006.
κλάζειν et verba ejusmodi aliquando habent accusativum rei dativum personæ, aliquando duplicem accusativum, Agam. 181.
κληδόνες σωτήριοι, Ch. 503.
κληδοπισμοί, Pe. 226.
κλύειν, intelligere, Pr. 976. Eum. 684.
— audire, pro parere, Supp. 726.
— cum ἀκείνῳ conjunctum, Ch. 5.
κνώδαλα, Pr. 461.
κοιλογάσῃ κύνος de clypeo, Sept. Th. 501.
κοιμᾶσθαι, Ag. 2.
κολοσσός, Ag. 425.
κομίζομαι, abeo, discedo, Pr. 392.
κορκορυγαί, S. Th. 351.
κόσμος ἀνδρῶν, flos virorum, Per. 921.
κουρὰς γραφὴ, pictura caput tantum et humeros representans, Myrm. fr. 11.
κῆφος vilis, S. Th. 266.
κεραναία πόλις, Athenæ, Inc. fr. 83.

κραιτῖσθαι παρά τι, Ch. 958.
 κράτος καὶ βία duæ personæ qua-
 rum altera est muta, Pr. *Dra.*
Pers.
 κρατύνει cum accusativo plerum-
 que apud Æschylum, Suppl.
 603.
 κρημνός, Pr. 5.
 κρίνει de insomniis, Ch. 540.
 κρόκω βαφαί, Ag. 247.
 κρόταφος montes, Pr. 720.
 κτιάττειρα, Ag. 363.
 κτήη, Ag. 132.
 κτίσαι, *facere*, Su. 442. 644. Ch.
 1060. Eu. 717.
 κτύπον διδορέναι, S. Th. 103.
 κύδιστος, Su. 14.
 κῦμα φωτῶν pro *multitudine*, S. Th.
 1085.
 κῦμα pro *partu*, Eu. 662.
 κύρει et τυχεῖν de eo qui scopum
 attingit usurpatum, Su. 597.
 κύριός εἰμι, Ag. 104.
 κύριος, Eu. 127. 547.
 κυρίσσειν, Pe. 310.
 κύων de quovis animali rapaciore,
 Pr. 802.
 — convicium antiquissimum,
 Pr. 1021.
 κώπης ἀναξ, Pe. 378.

Λ.

λάϊς, S. Th. 337.
 λακάζειν, Su. 879.
 λακεῖν, Pr. 407.
 λαμπάδων σθέος, Ag. 304.
 λαμπῆρες, Inc. fr. 176.
 λαξ πατούμιος, Eum. 110. 545.
 λάχνη, S. Th. 920.
 λάχος, Eu. 307. 389.
 λίσσειν ἀπό τινος, *omittere*, Sep. Th.
 279.
 — ὡς ὀλωλότα, Ag. 680.
 λειπονὰς, Ag. 220.
 λέπαδρον, Eu. 565.
 λεπτόδομα πείσματα, Pe. 112.
 λευρός, Pr. 394.

λευργός, Pr. 5.
 λήματος κάκη, S. Th. 622.
 λιθάς, S. Th. 163.
 λίμνη, Pe. 250.
 λίμια pro *mari*, Pe. 873.
 λίπος αἵματος, Ag. 1437.
 λίσι pro *λειτουργίαι*, Eu. 363.
 λίτας ἔχειν ἀμφί, S. Th. 101.
 λίχνη, Eu. 788.
 λόβος, Pr. 494.
 λογγάζειν, vox plebeia, Præcon.
 fr. 1.
 λογγασία, *λόγγων*, saxum ex quo
 naves in partu religabantur,
 Inc. fr. 177.
 λοχαγίτης, S. Th. 42.
 λυμαντήριος, Ag. 1447.
 Λυραῖος, Pe. 324.
 λωτίζεσθαι, Su. 970.
 λωφᾶν, Pr. 27. 376.

Μ.

μακαρίτης et μακάριος, Pe. 635.
 μακίστη, Su. 475.
 μαῖλλον cum comparativis adhibi-
 tum, S. Th. 679.
 μαῖδιη, Inc. fr. 135.
 μάστιξ pro quovis cruciatu poni-
 tur, Pr. 683.
 μασχαλίζεσθαι, Ch. 437.
 ματαῖος, prætervus, Pr. 329.
 — *scelestus*, Eu. 338.
 μάται, Su. 827. Ch. 918.
 ματᾶν, Pr. 57. S. Th. 37.
 ματροκασιγητή, Eu. 964.
 μαυρῆσθαι, Ag. 304. Eu. 360.
 μάχημα, Su. 819.
 μάχλος ἄμπιλος, Inc. fr. 155.
 μαχλέτης, Edon. fr. 10.
 μέγας de ætate, Ag. 366.
 μέγας τρόπος, S. Th. 289.
 μεθίσταναι, Pe. 158.
 μεθίστασθαι κότῃ, Eu. 903.
 μελάγχμιος, Su. 727.
 μέλαθρον, Ag. 966.
 μελαμπαγής, Ag. 400.
 μελάνδιτος, S. Th. 43.

μέλλω recte aoristum post se habet, Pr. 626.

μισσημβριάζειν, Ag. 574.

μεταίχμιον, S. Th. 203.

μεταρρυθμίζειν, Pe. 749.

μετοικεῖν cum genitivo, Su. 617.

μετοικία, Eu. 1021.

μέτοικος, Pe. 319.

μὴ γένοιτο, averruncandi formula, S. Th. 6.

μηδαμῶ τιθίαι, Eum. 627.

μηχανή, Pr. 206. Ag. 1262.

μιάσως, Eu. 178.

μίγνυσθαι, Eu. 69.

μητσιπήμων πάσις, Ag. 187.

μοῖ abundant, S. Th. 187.

Μοῖραι, quare τρίμορφοι, Pr. 515.

μολαῖν δι' ἰχθράς, Pr. 121.

μονόρρυθμοι δόμοι, Su. 968.

μύζειν, Eum. 118.

N.

νάρθηξ, Pr. 109.

ναρός, Inc. fr. 179.

ναῦς δικέμβολος, Myrm. fr. 8.

νά, *novalia*, Eu. 862.

νάζειν, Su. 110.

νάμειν, Ag. 75.

νάλαια, Su. 695.

ναοκράς, Ch. 342.

ναόρρυτος, Ag. 1360.

νάος, Ch. 164.

νάπτιος, Pr. 442.

νάστιδες δῦαι, Ag. 1630.

νάσις, Pr. 600.

νάιν, S. Th. 490.

ναφάς, S. Th. 217.

ναμίζειν, Ch. 1002.

ναμίξοθαι, Eu. 426.

νασιῶν de discordia adhibitum, Su. 595.

— laborare, Ag. 844.

νάσος, *vitiuni*, Pr. 1068.

νασφίζειν, Ch. 436. 489.

νάκτιροι τέλος, S. Th. 373.

νακτίπλαγκτος εὐνή, Ag. 12.

νάιν pro οὐν vel τούτου, S. Th. 248.

νάξ pro θάνατος, S. Th. 373.

νάχιος, Pe. 957.

ναμαῖν ἐν ὠσί, S. Th. 25.

νατίζειν, Ag. 294.

Ξ.

Ξενοδοχεῖα, *hospitia publica*, Supp. 964.

Ξυθός, Ag. 1151.

Ξυνανύτειν, Ag. 1132.

Ξυναυλία, S. Th. 845.

Ξυνεμβολή, Pe. 396.

Ξυντίλεια, S. Th. 257.

Ξυνωρίς, Ch. 982.

O.

ὄβρια, Dictyulc. fr. 1.

ὄγκα, S. Th. 493.

ὄδε pro ἰδῶ in re inexpectata, Su. 833. Ag. 502.

ὄδε τις, Pe. 262.

οἰ θύραθεν, S. Th. 197. 199.

οἴγειν γόμα, Pr. 612.

οἴζειν, Ag. 1325.

οἴκτον οἰκτίζειν, Eu. 518.

οἴκτος, S. Th. 51.

οἴμος, Pr. 2.

οἰόφρων, Su. 802.

οἰάνων βοτήρ, S. Th. 24.

ὄκορτος, Philoct. fr. 12.

ὄλβος et πλῆτος, Pe. 163.

ὄλιγοδρανή, Pr. 550.

ὄλολυγμός, S. Th. 274.

ὄλολύζειν, S. Th. 831. Ag. 28.

ὄμάμαιτα, Inc. fr. 179.

ὄμαυλία, Ch. 597.

ὄμιλία χθονός, Eu. 714. 1038.

ὄμιλίας κάτοπτρον, Ag. 847.

ὄμμα χθονός, Eu. 1028.

ὄμματοσφής, Eu. 942.

ὄμοπτερός, Su. 232. Ch. 172.

ὄμόςτολος, Su. 505.

ὄνας adverbialiter, Eu. 116.

ὄναρ pro re nihili, Su. 895.

ὄνοτάζειν, Su. 11.

ὄπισθόπικς, Ch. 711.

ὄπως μὴ ellipsin admittit verbi
 σκόπει vel ὄρα, Pr. 68.
 — diversos modos conjungit,
 S. Th. 412.
 ὄρῃ de manu adhibitum, Se. Th.
 560.
 ὄργῃ, Pr. 80. Su. 770.
 ὀρέχθαι, Niob. fr. 4.
 ὀρθόθρηξ φόβος, Ch. 27.
 ὀρθῶσθαι, Eu. 711.
 ὀρκανὴ πυργῶτις, S. Th. 352.
 ὀρκον δίδοναι et δέξασθαι, Eu. 432.
 ὀρμίζειν, Ch. 527.
 ὄρμος, Ag. 674.
 ὄρσολοπιῶσθαι, Pe. 10.
 ὀρτάλιχοι, Ag. 54.
 ὄσις pro ὄς, S. Th. 65.
 ὄτλος, S. Th. 18.
 ὀττοβεῖν et ὑποττοβεῖν, Pr. 576.
 οὐ δέξασθαι, Eu. 227.
 — δοκεῖν *dissimulare*, Pr. 385.
 — λέγειν *improbare*, Eu. 869.
 ὅθεν ἄλλ' ἢ, Pe. 209.
 οὖν trajicitur post vocem octa-
 vam, Su. 1014.
 οὐπω, Pe. 647.
 οὐράνια ἄχρη, Pe. 573.
 οὐραυζέτω, Inc. fr. 182.
 οὐρίζειν, Ch. 313. Pe. 604.
 οὐρος γόνυ, S. Th. 860.
 οὐτίς pro οὐ, Ag. 194.
 οὗτος pro ὃ οὗτος, Su. 918.
 οὕτω, Eu. 456.
 ὀφέλλειν, S. Th. 199. 255.
 ὄφισ pro sagitta, Eu. 181.
 ὄχειν, Pr. 143.
 ὄχυρός, Ag. 46.
 ὄψανον, Ch. 532.

Π.

παθήματα μαθήματα, Ag. 185.
 παιάν de quovis hymno, Ch. 149.
 παιδεύειν, Pe. 815.
 παιών de foemina, Ag. 99.
 πάλαισμα, Eu. 592.
 πάλιν in compositis intensivam
 vim habet, Ag. 204.

παλινστομεῖν, S. Th. 264.
 παμπησία, S. Th. 823.
 πανδίκως, Ch. 679.
 παρ' οὐδὲν τίθεσθαι, Ag. 237.
 παρ' ἀσπίδος, a sinistra, S. Th. 630.
 πάρα pro πάρεστι, Su. 1079.
 παράκοπος, Pr. 583.
 παράμους, Ch. 465.
 παραυικῶν, Ch. 598.
 παραρρῦσις, Su. 723.
 παρασκευεῖν, Eu. 637.
 παρῆξις, Ag. 565.
 παρῆρος, Pr. 363.
 πάροψ, Philoct. fr. 12.
 πάροδος, Pe. Tit.
 πάρορσις, Eu. 770.
 πᾶσα ἀνάγκη, non ἀνάγκη πᾶσα, Græ-
 cis in usu, Su. 449.
 πεδάριστος, Pr. 269. 709.
 πεδιοπλόκτυπος, S. Th. 83.
 πέδοικος pro μέτοικος, Bacch. Nutr.
 fr. 3. Nutr. fr. 2.
 πεζοφόρα ζώματα, et πεζοφόροι χιτῶνες,
 Jacul. fr. 3.
 πέλαγος κακῶν, Pr. 745.
 πέλανος, Ag. 96. Pe. 204. 818.
 πέλας cum dativo, Su. 216.
 πελάτης, Pe. 49.
 πεμπαστής, Pe. 986.
 πέμπειν pro προπέμπειν, Pr. 132.
 πέμφιξ, Xantr. fr. 5.
 πέπρωμαι, Pr. 511.
 πέπων, Ag. 1374.
 περαινεῖν, Su. 471.
 περὶ τάρβει, Pe. 697.
 περιπέματα, Ag. 87.
 περιτέλλειν, Eu. 700.
 πέσημα, Su. 944.
 πέτραια ἀγκάλη, Pr. 1018.
 πεφρασμένος, Inc. fr. 183.
 πηγαὶ δακρύων, Pr. 400.
 πηγή, *nympha*, S. Th. 279.
 πηδάλιον ἵππικόν de freno audacter
 dictum, S. Th. 211.
 πιαίνειν, Ag. 284.
 πίπτειν pro evenire, ut *cadere* apud
 Lat. Pe. 763.
 πίπτειν ἐξ ἀρκίων, Eu. 147.

πισσοκάνητον πῦρ, Cress. fr. 4.
 πιστός *fidelis*, Pe. 2.
 — *porulentus*, Pr. 479.
 πίτυλος, Pe. 981.
 πλαγκτός, Ag. 602. Pe. 275.
 πλάστιγγ, Inc. fr. 116.
 πλαστός, Eu. 53.
 πλειστήρης, Eu. 756.
 πλειστηρίζεσθαι, Ch. 1029.
 πλουτόχθων, Eu. 950.
 πνέειν μένος, Eu. 843.
 πνεύμων, S. Th. 61.
 ποδέδνυτον, Ch. 998.
 ποδώκες ὄμμα, S. Th. 629.
 ποῖ γῆς φυγῶμεν, Su. 784.
 ποικιλείμων, Pr. 24.
 ποικίλος, Pr. 308.
 ποιμαίνειν, Eu. 91. 249.
 ποιμάνωρ, Pe. 241.
 ποιῆ, *merces*, Pr. 223.
 ποίφυγμα, S. Th. 286.
 πολειῖν, Pe. 305.
 πόλεμος ἀπόλεμος, Pr. 903.
 πόλισμα, *locus ubi homines commo-*
rantur, Pr. 421.
 πόλις *pro regione*, Pe. 117.
 πολισσόνομος, Pe. 855.
 πολισσῶχοι θεοί, S. Th. 69.
 πολυβαφής, Pe. 275.
 πομπὴ μακρὰ, S. Th. 619.
 πόριμος, Pr. 904.
 πώρος, *lucrum*, Pr. 111. Sep. Th.
 552.
 πορσύνειν κακά, Ch. 1041.
 πορφύρεος θάνατος, Pe. 317.
 πρεῖνος, S. Th. 2. Pe. 247.
 πρεῖξίς *pro infortunio*, Pr. 694.
 — *effectu*, Pe. 741.
 πρέσσειν δίκη, Eu. 770.
 πρέσσεισθαι, Ag. 713.
 πρέπειν, Ag. 329. Pe. 239.
 πρεσβύειν, Eu. 1.
 πρέψαι, Inc. fr. 184.
 προβατογνώμων, Ag. 804.
 προίμιον, Eu. 142.
 πρόκακα κακά, Pe. 992.
 προκαλύμμα, Ag. 700.
 πρόξενος, Su. 425. 837. 926.

προπαροίθι *an ad tempus refertur*,
 S. Th. 339.
 πρόπολος, Ch. 356.
 πρὸς *pro προσέτι*, Pr. 73.
 — βίαν πρὸς ἡδοὴν, &c. Prom. 493.
 Pe. 569.
 — γυναικός, &c. Ag. 601.
 — τί, Ch. 216.
 — δυσσεβείας, Ch. 702.
 — *pro ὑπέε*, Eu. 681.
 προσβολή, Eu. 603.
 προσγεῖν, Eu. 253.
 προσήγορος, *vocalis*, Pr. 831.
 προσίπτασθαι, *advenire*, Pr. 557.
 προσμένειν, Eu. 314.
 πρόσπαια κακά, Ag. 355.
 πρόσπλαστος, Pr. 715.
 πρόσσω, Ch. 368.
 προστάτης, Su. 926.
 προστέλλεσθαι, Pr. 421.
 προσερενοι γολμοί, Ch. 27.
 προστραπέσθαι, Eu. 205.
 προστροπαίος, Ch. 285.
 προταρβεῖν, S. Th. 338.
 προτέλεια, Ag. 235.
 πρότερον φήμης, S. Th. 872.
 προτίειν, Eu. 742.
 προτίθεσθαι, Pr. 239.
 πρύμνα πόλιος, *locus in quo Dii*
urbis praesides constituebantur,
 Su. 349.
 πρυμνήτης, Eu. 768.
 πρύμνοθεν, S. Th. 1064.
 πρῶν, Pe. 132.
 πρῶτα *pro οἱ πρῶτοι simpl. poni*
non potest, Pe. 860.
 πτερέγων ῥίπαί, Pr. 125.
 — ἄμιλλαι, Pr. 129.
 πτερώτων ἀρπαγαί, Su. 519.
 πτήσσειν, Pe. 209.
 πύκνωμα, Su. 243.
 πύλας δωμαίων πατεῖν, Ch. 730.
 πυραῖς μύθος, Inc. fr. 31.
 πῦρ φλογωπόν, Pr. 253.
 πύργινος, Pe. 862.
 πυρὸς πηγῆ, Pr. 109.
 πυρωθῆναι τὴν καρδίαν, Ag. 489.
 πῶλος, *virgo*, S. Th. 460.

P.

P litera, in compositis non semper geminatur, Inc. fr. 32.
 ῥάκος σώματος, Pr. 1022.
 ῥαχία, Pr. 712.
 ῥαχίζειν, Pe. 424.
 ῥίξειν et ποιεῖν, S. Th. 929.
 ῥεῦμα, Pe. 412.
 ῥήματα ἀποσμιλεύειν, Vit. p. 169.
 ῥινηλατεῖν, Ag. 1194.
 ῥιπαὶ πτερύγων, Pr. 125.
 ῥοθιάς, Pe. 396.
 ῥόθιος, S. Th. 368.
 ῥοπή δικης, Ch. 59.
 ῥῦμα τόξου, Pe. 147.
 ῥύσιον, Su. 417. Ag. 544.
 ῥύσιος et alia adjectiva a futuris verborum derivata, Su. 156.
 ῥυσίπτολις, S. Th. 131.
 ῥυσός, Ag. 1417.

Σ.

σάγη, Ch. 558.
 σαίνειν μύρον, S. Th. 389. 710.
 σάλα, Inc. fr. 185.
 σάρεξ pro corpore, S. Th. 628.
 σαυροβριθής ἔγχος, Inc. fr. 120.
 σὲ redundat, Pr. 943.
 σίνις, Ag. 727.
 σκάφη νεῶν, Pe. 419.
 σκεδάξασθαι, Pe. 502.
 σκηπτῆχοι, Pe. 279.
 σκήψαι, Pr. 748.
 σκολοπισμός, Eu. 190.
 σκοπαί, Su. 793.
 σκόπος, schema, saltatorium, Theor. fr. 5.
 σκύφωμα, Perrh. fr. 1.
 σκώπευμα, Theor. fr. 1.
 σοφιστής, Pr. 62.
 σπαρτοί, S. Th. 418.
 σπιῖν, Pe. 552.
 σπέρμα, stirps, Pr. 704.
 σπιδιος, Inc. fr. 71. 89.
 σποδίσθαι, Ag. 679.
 σπουδῆ adverbialiter, S. Th. 377.
 σταδαῖος, Pe. 240.

σάζειν πρὸς κάρδιας, Ag. 187.
 σταθερὸν χεῖμα, Psychag. fr. 5.
 σταθεύειν, Pr. 22.
 στάσιμον, Pe. Tit.
 στέργειν contentum esse, Pr. 11.
 στέργηθρον, Pr. 491.
 στέυεσθαι, Pe. 49.
 σμηορραγεῖν, Pe. 837.
 σιγμός, Su. 846.
 σίφος, Pe. 19.
 σοιχηγορεῖν, Pe. 430.
 σολῆ et σόλος, Su. 771.
 σόλος, Eu. 859. Pe. 408.
 σολμοὶ λαίφως, Su. 723.
 σόμαργος, S. Th. 453.
 σόμις, Inc. fr. 90.
 σορέσαι ὄργην, Pr. 190.
 στρατός, Pr. 722. Eu. 572. 671. 686.
 στῆθος pro aquila, Ag. 150.
 στροφαί, artes oratoriae, Su. 631.
 στρόφοι, zona muliebres, Su. 466.
 σύγος, S. Th. 659. Ag. 1317.
 σύλος, Ag. 907.
 συφελός, Pe. 79.
 συφλός, Pr. 747.
 συγγνωσκείν, Su. 223.
 συγκόλλως λέγειν, Su. 316.
 συμφορά, Eu. 900. 1023.
 σὺν, per ellipsin deest, Pr. 331.
 συνδικεῖν, Eu. 582.
 συνεδρία, verbum augurale, Pr. 491.
 συντελής, Ag. 541.
 συντετραίνειν, Ch. 449.
 σφαγή αἵματος, Ag. 1398.
 σφάκελος, Pr. 877. 1044.
 σφριγαῖν, Pr. 380.
 σφριγαῖν θυμός, Pr. 380.
 σχήδια βίλη, Ch. 161.
 σχεθεῶς, Pr. 102.
 σῶκειν, Eu. 36.
 σῶμα γὰρ pro γῆ, S. Th. 956.
 σωτήρ, elliptice, subaudito ζεύς, S. Th. 231. 832.

T.

τάδε tragicis praelatum ubi τὸδὲ poni posset, Pr. 625.

τάδε pro ἡμῖς, δικτικῶς, Sept. Th. 981.
 ταλαντῦχος, Ag. 448.
 τέγγεσθαι, Pr. 1007.
 τέθριππον ζεύγος, Inc. fr. 117.
 τέκμαρ, Ch. 665.
 τελοσφόροι εὐχαι, Ch. 210.
 τελοσφόρος γυνή, Ch. 661.
 τελεῖν, Ch. 303.
 τελεῖσθαι, Ch. 875.
 τέλλισθαι de tempestatibus, Sep. Th. 774.
 τέλος, Se. Th. 266. Ag. 943. Eu. 732. 838. Pe. 47. 204.
 τέμενος αἰθέρος, Pe. 365.
 τένοτες, Ch. 207.
 τί collectivum, Pe. 217.
 τί; *quid multa?* S. Th. 342.
 τί intensivam vim habet, Pr. 356.
 τί, γάρ; Ch. 880.
 τί ῥέξω, Eu. 791.
 τίθειναι πόδα, Eu. 294.
 τίθεισθαι pro ποιῖν, S. Th. 198. Ag. 32. Eu. 727.
 τιμαλφεῖν, Eu. 629.
 τιμαλφής, Epig. fr. 4.
 τιμάρορος, Ag. 523.
 τιμαρῖα, Pe. 473.
 τίς, Eu. 362.
 τίτας φόνος, Ch. 65.
 τιτῆναι, Phryg. fr. 13.
 τλήμων *audax*, Ch. 594.
 τόδι, δικτικῶς, Su. 596.
 τολμαῖν, Prom. 235. 299. Se. Th. 1066.
 τοκῖς de matre, Ch. 382.
 τοξεύειν de lingua adhibitum, Su. 455.
 τόπος, *sedes*, Eu. 706. Pe. 792.
 τόρως, Pe. 698.
 τότε ἤδη, Pr. 910.
 τῆ pro τινός, Sophocli frequentissimum, rarius apud Euripidem, rarissimum apud Æschylum, nunquam apud Homerum, Pr. 21.
 τρίασσειν, Eu. 592.
 τριβισθαι, Eu. 195.

τρίπαλτος, S. Th. 993.
 τρίς in compositione auget, Sep. Th. 993.
 τρισόζωος, Inc. fr. 116.
 τριχάλον, S. Th. 766.
 τρόπαια et ἀντρόπαια, Se. Th. 711. Ag. 227.
 τροφεῖον, S. Th. 792.
 τροφή, S. Th. 554. 792.
 τρόχις, Pr. 940.
 τύμβος, Ch. 926.
 τύρβα et σύρβα, vocis subulcis in usu, Inc. fr. 54.
 τυφῶ μένος, Su. 567.
 τῶ pro τινί, S. Th. 1048.
 τῶδε δικτικῶς, Su. 797.
 τῶς, Su. 71. S. Th. 649.

Υ.

ὑγρῶς, *flexibilis*, Pr. 1007.
 ὑδαρῆς φιλότης, Ag. 807.
 ὑλάγματα, Ag. 1681.
 ὕμνος pro θρηνοῖς, S. Th. 873.
 — δέσμιος, Eu. 306.
 ὑπέγγυος, Ch. 36.
 ὑπερβάλλειν, Pe. 291.
 ὑπερδικεῖν, Eu. 655.
 ὑπέρτερον, Ch. 103.
 ὑπερφυῖ, Ag. 385. Pe. 822.
 ὑπὸ subauditur, Ch. 634.
 — aliquando in compositione non imminuit, Pe. 489.
 ὑπόπτεροι φροντίδες, Ch. 601.
 ὑπόσκιος, Su. 664.
 ὑπεργεῖν, Pr. 636.
 ὑφιστάσθαι, Su. 470.

Φ.

φανερῶς τελῶς, Eu. 956.
 φάραγξ, Pr. 1015.
 φαυλῶς, Pe. 520.
 φερέγγυος, S. Th. 402.
 φεύγειν, Eu. 655.
 φεύζειν, Ag. 1317.
 φθείρεσθαι, Pe. 450.
 φθίνασμα, Pe. 232.

φθογγόσκοπος, Ner. fr. 3.
 φιλαγαθής, Sep. Th. 924.
 φιλόβουτα ἔργια, S. Th. 185.
 φίλοικτοι βίλος, Ag. 248.
 φῖτυ, Eu. 914.
 φτυποιμήν, Eu. 913.
 φλέγειν, Su. 677. S. Th. 292. 519.
 Pe. 395.
 φλέειν, Ag. 385.
 φλύειν, Pr. 498.
 φόνος, pro sanguine, S. Th. 44.
 φράξισθαι, Eu. 130.
 φράγορες, Su. 501.
 φρενοδαλῖς, Eu. 331.
 φρενῆν, *instruere*, Pr. 335.
 φρενῶν βάσις, Ch. 449.
 φρενῆν pro diaphragmate, Pr. 880.
 — ἄβυσσος, Su. 1066.
 — ὠμματωμένη, Ch. 854.
 φροῖμιον χορεύειν, Ag. 31.
 — in malam partem accipitur, Eum. 142.
 φρερεῖν, Eu. 242.
 φυγαὶ διάδρομοι, S. Th. 197.
 φυλάσσειν, Eu. 242.

X.

Χάλις, χαλιμάς, χαλίκτητος, Inc. fr. 192.
 χαλκοκέραυτος λίμνη, Pr. Sol. fragm. 3.
 χάλκου βαφή, Ag. 621.
 χαμαιπετὲς βόσκημα, Ag. 929.
 χαρίζεσθαι, Pe. 702.
 χάριν ξυναινέσαι, Ag. 491.
 χάρις honor, decus, Ag. 380.
 — gaudium, Ag. 1067.
 χαριτογλώσσειν, Pr. 293.
 χειλιῶσθαι vel χιλῶσθαι, Psychag. fr. 1.
 χειμάζεσθαι, Pr. 565.
 χεῖρ, Su. 516.

χεῖρ δορίπαλτος, *dextera*, Ag. 118.
 χειροτομία, Su. 612.
 χελιδονίζειν, Inc. fr. 194.
 χελιδῶν pro barbaro, Ag. 1059.
 χέρνιψ, Ag. 1046.
 χθόνιος, Pr. 992.
 χθῶν πλανοσιβής, Eu. 76.
 χλῆδος, Argiv. fr. 1.
 χλιδή, Pr. 435.
 χλάνης, Inc. fr. 188.
 χλῆτις, Eu. 188.
 χροαὶ ποδῶν, S. Th. 377.
 χροαὶ γαμήλιοι, Ch. 488.
 χρεῖα, Su. 202.
 χρεῖζειν, Ch. 338.
 χρηματίζεσθαι, Inc. fr. 108.
 χρησθήεια *sacrificia pro Deorum responsis*, Su. 459.
 χρεῖειν, Pr. 879.
 χροῖας ἄιθος, Pr. 23.

Ψ.

ψαίρειν, Pr. 394.
 ψάλλειν, Pe. 1067.
 ψαφαρός, S. Th. 329.
 ψεδυρός, Su. 1050.
 ψελλός, Pr. 815.
 ψίλης, Inc. fr. 86.
 ψόθος, Theor. fr. 4.
 ψοφοδείης, Pr. 127.
 ψύχειν ψυχὴν, Pr. 692.

Ω.

ὠγύγιος, *vetustus*, S. Th. 327.
 ὠμόδροπα νόμιμα, S. Th. 339.
 ὠπλισμένος, *paratus*. S. Th. 439.
 ὡς ὡδ' ἐχόντων, Pe. 170.
 ὡς pro ὡστε, Su. 630.
 — pro *postquam*, S. Th. 988.
 — pro ἔτως, Ag. 939.
 ὡς subauditum, Eu. 483. 834.
 ὠφελεῖν cum dativo, Pe. 844.

INDEX

AUCTORUM QUI EMENDANTUR

IN

NOTIS VARIORUM.

☞ Qui obelum præfixum habent quaerendi sunt in Notis Varr.
Philologg.

- ÆSCHYLUS** extra seriem, Ag. 70.
Anacreon, Ag. 596.
Aristias, Niob. fr. 4.
Aristides, Inc. fr. 149.
Aristophanes, Pr. 353.
Athenæus, Phryg. fr. 14. Vit. p. 164.
Attius, † Pr. Sol. fr. 12.
- Catullus, † Pr. 943.
- Empedocles, Pr. 134.
Erotian, Ag. 19.
Etymol. † Pr. 265. † Eum. 36. † 188. Prot. fr. 3. Inc. 113.
Euripides, Pr. 264. 534 bis. S. Th. 472. Ag. 253. 260. 294 quater. 1384. Ch. 22. Eum. 579. Per. 35 quater. 741 ter. 972. † Pe. 305.
Eustath. Ætn. fr. 1. Niob. fr. 10. Inc. fr. 192.
Galenus, Pr. Sol. fr. 5.
- Harpocration, Ellud. fr. 1.
Hesych. Pr. 123. 134 bis. † Ag. 3. † Eum. 222. † 363. † 427. Atham. fr. 3. Alcmen. fr. 1. Gl. Potn. fr. 4. Danae, fr. 1. Bacch. Nutr. fr. 3. Cress. fr. 4. Phryg. fr. 14. Inc. fr. 4.
- Joannes Malala, Pr. 134 sexies.
- Pausanias, † Sept. Th. 170. Gl. Mar. fr. 7.
Photii Lexicon, Juven. fr. 4. Inc. fr. 60. 175. 177. 178. 180 bis. 183.
Pindarus, Ch. 111.
Plutarch. Pr. 134.
Pollux, Pr. 134 bis. Dictyulc. fr. 1. Præc. fr. 3.
- Schol. Aristoph. Myrm. fr. 4. Niob. fr. 6. Inc. fr. 39.
—— Eurip. † Eum. 9.
—— Homeri, Inc. fr. 86.
—— Hom. Ven. Niob. fr. 5.
—— Lycophr. † Agam. 679. † Eu. 181.
—— Pind. Danae, Tit.
—— Soph. † S. Th. 970.
- Sophocles, Pr. 264. Agam. 294 ter. Pe. 431 bis.
Strabo, Inc. fr. 56.
Suidas, Pr. 363. † Ag. 54. Ætn. fr. 1. Edon. fr. 7.
- Tzetzes, Vit. p. 167.

INDEX

AUCTORUM QUI LAUDANTUR

IN

SCHOLIIS ÆSCHYLI.

LITERÆ β , γ , δ , SCHOLIA SECUNDA, TERTIA VEL QUARTA
SIGNIFICANT.

A.

- ÆSCHYLUS**, *in Παρτιάκις*, Eu. 26.
Pe. 28 (β'). Pe. 292 (β).
Alcæus, S. Th. 404. Pe. 349.
Anacreon, Pe. 41.
Anaxagoras, Pr. 88 (γ').
Andron Halicarnassensis, Per.
185.
Antimachus, Sept. Th. 169. 553.
(et β').
Apollonius, Pr. 836.
Archilochus, Pr. 617.
Aristophanes, Pr. 365 (β).
Callimachus, Pr. 367. Ch. 436.
Eum. 21. 30.
Callistratus *in δευτέρῳ περὶ Ἡρακλεί-
ας*, Pe. 941.
Dionysius ὁ περιηγητής, Pr. 788.
Eraphroditus, *in ὑπομνήματι Καλλι-
μάχου Αἰτίων β*, Eu. 2.
Epicharmus, Eu. 629.
Epicurus, Pr. 625.
Euphorion, Pe. 629.
Eupolis *in Μαρίκα*, Pe. 65.
Euripides, Sept. Th. 103. 275.
365 (β'). 708 (β'). 775 (β'). 781.
984 (β). *Persæ*, 28 (β). 181.
203 (β). 716. Ch. 149. Eum.
47. 276. Su. 322.
Hellanicus, Pe. 778.
Herodianus, Eu. 189.
Herodotus, Pe. 150.
Hesiodus, Pr. 792. Ag. 185. Su.
80.
Homerus, S. Th. 417.
Il. A'. 17. Pe. 8.
37. S. Th. 181.
B'. 24. S. Th. 3.
146. Pr. 88 (γ').
502. Pe. 309.
804. S. Th. 176.
816. S. Th. 116.
Γ'. 276. S. Th. 169.
Δ'. 281. Pr. 157 (γ').
517. Pe. 569.
E'. 226. S. Th. 548.
234. Pr. 580.
366. S. Th. 332.
440. Pr. 309.
586. Eum. 45.
838. S. Th. 156.
Z'. 90. S. Th. 101.
H'. 298. S. Th. 225.
422. Pr. 139.
Θ'. 32. Pr. 185.
72. Pe. 346.
Γ'. 501. Pe. 95.
K'. 56. S. Th. 257.
O'. 269. S. Th. 177.
Π'. 233. S. Th. 169.

Il. π'. 514. S. Th. 169. Σ'. 135. Pe. 604. Od. ρ'. 96. Pr. 684. Ζ'. 31. Pr. 653. Ξ'. 383. Su. 140. Lucianus, S. Th. 702 (β'). Lycophron, S. Th. 170. Moraseas, Pe. 747. Philoxenus <i>περὶ λιμένων</i>, Pe. 303 (β'). Vide Timoxenus. Pindarus, Prom. 367. 788. 889. Ch. 323. Eu. 2. 11. Su. 1078. Pittacus, Pr. 886.	Plato, S. Th. 599. Psalmi, Ag. 171. Rhianus, S. Th. 169. Simonides, Ch. 323. Sophocles, Pe. 181. Pr. 24 (γ'). ————— <i>ἐν Ποσειδάρονι</i>, Sep. Th. 310. ————— <i>ἐν Τηρεῖ</i>, Pr. 128. Sophron, Ch. 294. Thucydides, Pe. 558 (β'). Timoxenus <i>ἐν τῷ περὶ Λιμῶν</i>, Per. 302. Vide Philoxenus. Xenophon, Pe. 558 (β').

INDEX LOCORUM

IN QUIBUS

ÆSCHYLUS CITATUR A VETERIBUS,

STUDIO ET CURA S. BUTLERI

CONFECTUS.

*Monendus es L. B. notabiliores Lectionum Varietates, a nobis in
hoc Indice plerumque commemorari.*

PROMETHEUS VINCTUS.

- TITULI** meminit Aristoteles
de Poet. c. 32. Ed. Tyr-
whit.
- 1-6. Schol. Aristoph. Ran. 826.
2. Schol. Homeri Venet. Il. ε'.
78. p. 333. ubi ἄβροτον.
Sic Eustath. in Il. ε'. p. 968.
l. 45. et Hesych. in ἄβρο-
τος, Eustath. in Dionys.
Perieg. 69.
3. Eustath. in Odys. θ'. p.
1597. l. 63.
Tzetz. in Hesiod. "Egy. 60.
p. 31. a.
Th. Mag. in ἐπιτελάμην, He-
sych. in ἐπιστολαί.
5. Suid. in Λιωργός.
Etymol. in Λιωργός.
10. respicit, Aristoph. Plut. 124.
21. Tho. Magist. in γαθειῦσαι.

22. Eustath. in Il. α'. p. 40. l.
36.
Et in Il. κ'. p. 1266.
Et in Odys. β'. p. 1446. l.
32.
27. Th. Magist. in Λωφᾶ.
44. Clem. Alex. Strom. p. 546.
D.
Stobæus, Serm. LVI. (al.
LVIII.) p. 374.
57. f. Hesych. in Μάταια.
59. Schol. Aristoph. Equit. 756.
ubi πόρες, et ipse Aristoph.
ibid.
64. } Schol. Aristoph. Ran. 826.
65. }
68. Eustath. in Odys. ε'. p.
1540. l. 63. ubi οἰκτιοῖς,
Th. Magister in Μή. Th.
Magister in Μάλη.
77. Eustath. ad Odys. ι'. p.
1629. l. 11.
86. Eustath. ad Odys. Δ'. p.

1497. l. 42. ubi, ut in loco laudato, omissum γάρ.
109. Hesych. in *Ναρθακίωντες*. Æschylo non nominato.
115. Tecte, ni fallor tangit, Aristoph. Nub. 315.
122. Eustath. ad Odyss. Δ'. p. 1483. l. 39. ubi *οίχνηϊσι*.
134. Etymolog. in *Θερμερῶσις*. Suidas in *Θερμερῶσις*.
150. Hesych. in *ἀθετῶς*, quod vulg. *ἀθίσμως*.
157. Eustath. in Il. Δ'. p. 472. l. 44.
190. f. Hesych. in *ἀτέρμανον*.
191. f. Hesych. in *ἀρθμόν*.
216. Alludit Aristoph. Eq. 30.
230. f. Hesych. in *διεσοιχίζετο*.
242. Eustath. ad Odyss. Ψ'. p. 1940. l. 57.
269. f. Hesych. in *πιδάρσιον*.
273. Eustath. in Il. Α'. p. 153. l. 34.
Et in Il. Δ'. p. 471. l. 44.
Et in Odyss. Σ'. p. 1239. l. 54.
286. Eustath. ad Odyss. Ε'. p. 1545. l. 47.
293. Athen. IV. 18. p. 165. D.
320. f. Hesych. in *πιχίριον*.
327. Schol. Nicandri Alexiph. γ. 160.
329. Mich. Apostol. VI. 36.
f. Hesych. in *προσρίβεται*.
349. } Plutarch. de Facie in or-
350. } be Lunæ, p. 923. B.
f. Hesych. in *εὐάγγελος*.
355. } Tzetz. ad Lyc. γ. 187. ubi
356. } *Διναῖσι*.
365. Eustath. ad Il. Α'. p. 16. l. 41.
Schol. Aristoph. Vesp. 139.
- 377-381. Latine conversi a Cic. Tusc. Quæst. III. 31.
400. f. Hesych. in *ῥέος*.
436. f. Hesych. in *σύννοια*.
437. Respicere videtur Etymol. in *Προσέληνοι*.
- f. Hesych. in *προσελεῖ*.
450. Respicit, ni fallor, Etymol. in *προσευλος*.
451. Eustath. ad Odyss. Δ'. p. 1500. ubi *ἀήσυροι*.
Et sic rurs. Odyss. Ε'. p. 1547. l. 20.
f. Hesych. in *ἀήσυρον*.
459. Stobæus Serm. LIX. (al. LXXI.) p. 468. ubi *δὲ σύνθεσις et ἰργάνη*.
461. f. Hesych. in *Κνώδαλα*.
479. Eustath. ad Odyss. Ζ'. p. 1554. l. 45.
498. Eustath. ad Il. Δ'. p. 427. l. 39.
Et ad Odyss. Β'. p. 1430. l. 62.
f. Hesych. in *ἰπάργημα*.
549. Alludit Aristoph. Av. 686.
550. f. Hesych. in *αἰκινύς*.
557. Hesych. in *διαμφίδιον μέλος*.
570. Etymol. in *Ἀλευάδα*.
f. Hesych. in *Ἄλευα*.
571. Etymol. in *μυριωτός*.
576. f. Hesych. in *ὀτοβει* Plutarch. de Ira cohibend. p. 456.
591. }
592. } Steph. Byz. in *Ἰναχία*.
626. Schol. Eurip. Hec. 570.
Th. Mag. in *Μίλλω*, ubi *μή τι*.
659. Th. Magister in *Θιοπρόπους*,
ubi *σύχηνους*.
674. Th. Mag. in *Διάτροφοι*, ubi *εὐθὺς ἔν*.
683. Cic. Epist. ad Attic. XIV. 10.
704. Steph. Byz. in *Ἰναχία*. ubi pro *Σὺ δ', Οἷ τ'*.
710. Th. Mag. in *ἰξίετημα*.
716. Eustath. in Dionys. Perieg. 739. huc alludit, de Araxe accipiens.
719. Eustath. a Stanleio citatur in Notis, sed locum non repperi.
720. Eustath. in Odyss. Α'. p. 1390. l. 20.

725. Eustath. in Il. Β'. p. 309. l. 3.
Et in Il. Ε'. p. 560. l. 18.
ubi *Σαλμυθησία* et *ναύταισι*.
726. Tzetz. in Lyc. 1286.
730. Hesych. in *αῶλωνες*, nisi alium nostri locum respexerit.
731. } Steph. Byz. in *Βόσπορος*.
732. } Constantin. Porphyrg. p.
733. } 24. Ed. Ven.
742. Eustath. in Il. Δ'. p. 440.
l. 24.
Et in Odyss. Ω'. p. 1965. l. 49.
764. Eustath. in Il. Γ'. p. 784. l. 4.
794. Th. Mag. in *Κίνηται*.
805. Eustath. in Dionys. Perieg. γ. 31.
806. f. Hesych. in *τηλαφόν*.
815. Eustath. in Odyss. Ε'. p. 1535. l. 24.
Athen. VIII. 8. p. 347. D.
ubi *δυσσιύριτον*.
834. f. Hesych. in *προσαίων*.
839. Tangit, Schol. Eurip. Phœniss. γ. 216.
Eustath. in Dionys. Perieg. 92.
Steph. Byz. huc alludit in *Ίόμος*.
Etymol. in *Ίόμος κόλπος*.
845. Eustath. in Odyss. Α'. p. 1386. l. 12. ubi *ἰσί*.
Et sic etiam ad Odyss. Δ'. p. 1509. l. 36.
Et sic rurs. ad Odyss. Ζ'. p. 1559. l. 60. ubi hanc *ῥῆσιν τραγωδέστερον* et *τραγικώτερον* vocat.
852. Eustath. in Il. Α'. p. 37. l. 33.
876. f. Hesych. in *ἑλεῖν*.
878. Hesych. in *ἄρδις*.
886. Niceph. Gregor. Hist. Byz. p. 190. Nescio an f. Aristoph. Vesp. 724.

889. Eustath. in Il. Θ'. p. 717. l. 4.
Et in Il. Γ'. p. 758. l. 63.
ubi *κηδέειν*.
892. f. Hesych. in *Χέρτης*.
899. f. Hesych. in *ἀλατρίας*.
927. f. Hesych. in *ἐπιγλώσσω*.
930. f. Hesych. in *δύσλοφον*.
940. f. Hesych. in *τρέχης*.
955. Serv. ad Æn. I. 95.
970. Th. Magister in *χλιδαῖν*.
974. Alludit Aristoph. Av. 1546.
997. f. Hesych. in *ἄπται*.
1014. Alludit Schol. Pind. Isthm. I. 52. sed ibi corrupte citatur Alcæus.
f. Hesych. in *τρικυμία*.
ἰσορεῖ τί σοι φίλοι ex Æschyli Prometheocitat Th. Mag. quod est revera Sophoclis Electr. 318.

PROMETHEUS IGNIFER.

Tituli, *πυρκαϊὺς* meminit, Jul. Pollux IX. 1586.

- I. A. Gell. XIII. 18.
II. Jul. Pollux X. 64.
III. Plut. de cap. ex hostibus utilitate, p. 686. E.
Eustath. in Il. Γ'. p. 415. l. 7.

PROMETHEUS SOLUTUS.

- I. Strabo IV. p. 183.
Hyginus Poet. II. *Engonastin*.
Dionys. Halic. Antiq. Rom. I. 41.
II. Strabo I. p. 33.
III. Plut. de Fortuna, p. 98. C.
ubi *ἀντίδωρα*.

- Et de Solert. Anim. p. 964.
 F. ubi ὄχρειαν.
 Porphy. de Abstin. III. 18.
 ubi ὄχρειαν et ἀ δῦλα.
 IV. Arrian. in Periplo Ponti
 Euxini, p. 12.
 Procop. de Bell. Goth. IV.
 c. 6. p. 188.
 V. Galen. de Morbis Epidem.
 VI. p. 385.
 VI. Ibid.
 VII. Steph. Byz. in Ἄβιοι.
 Schol. Homeri Ven. ad
 Il. n. 6. p. 307.
 Eustath. ad Il. n. p. 916.
 l. 24. ubi Γαρίους.
 VIII. Hesych. in Εἰσαφάσματά.
 IX. Hyginus Astron. Poet.
 Engonasin II. 6.
 Dionys. Halic. I. 27.
 X. Schol. Apoll. Rhod. IV.
 284.
 XI. Athenæus XV. 5. p. 674.
 D.
 XII. Cic. Tusc. Quæst. II. 10.
 XIII. Achill. Tat. III. p. 173.
 XIV. Isæus pro Apollodoro sub
 fin.
 XV. Eustath. ad Il. E'. p. 600.
 XVI. Hygin. Poet. Astron. II.
 15.
 XVII. Plutarch. in Pomp. sub
 init, p. 619. B.
 Et tangit, Aristoph. Lys.
 889.

SEPTEM CONTRA
 THEBAS.

- Tituli meminit, Aristoph.
 Ran. γ. 1053.
 Pausan. Corinth. c. 20. p.
 155.
 1. Aristid. Tom. I. p. 609.
 2. Alludit Plato in Euthyde-
 mo, p. 291.
 3. Eustath. ad Il. ζ'. p. 981. l.
 50.

7. Eustath. ad Il. ζ', p. 634. l.
 12. ubi ὑμνεῖται.
 Th. Magister in Κώμας.
 Eustath. ad Dionys. Per.
 1181. ubi etiam ὑμνεῖθ'.
 Respicere videtur, Suid. in
 ὑμνεῖν.
 11. Eustath. ad Odys. A'. p.
 1428. l. 21.
 25. Tangere videtur, Triclin.
 ad Soph. Œd. Tyr. 21.
 Et rursus Schol. ad Soph.
 Antig. 1109.
 42-46. Longin. c. 15.
 43. Schol. Barocc. Eurip. ad
 Orest. 819.
 Schol. Aristoph. Lysistr.
 189.
 Aristoph. in textu ibidem.
 Aristid. Tom. III. p. 528.
 a γ. 43. ad 56. citantur
 a Stob. Serm. VII. p. 86.
 47. Eustath. ad Il. A'. p. 65. l.
 28.
 72. Schol. Eurip. Barocc. ad
 Phœniss. 246.
 117. f. Hesych. in Δοχμύλοφοι.
 118. f. Hesych. in Καχλάζει.
 127. Th. Magister in Ἐβδομη.
 192. f. Hesych. in Εὐ ἕσω.
 205. f. Hesych. in λουστῆρα.
 208. nescio an respexerit, Aris-
 toph. Lysistr. 128.
 232. } Marcellin. in Vita Thucyd.
 233. } p. 2.
 234. }
 256. Schol. Triclin. ad Sophocl.
 Ajac. 75.
 289. f. Hesych. in Ἀντήρηται.
 292. f. Hesych. in Σπερχρός.
 294. Schol. Triclin. ad Soph.
 Electr. 122.
 300. Tzetz. ad Lyc. 87.
 377. Th. Mag. in Διώκω.
 381. Tangit, Eurip. Phœniss.
 758.
 Schol. Eurip. Phœniss. 755.
 395. Etymol. in Τίρωπιτας, ubi cor-

- rupte legitur *περίσβιστος*; δ' *ἀνδρῶν*.
422. Th. Mag. in *Εἴργω*.
455. Th. Mag. in *Φερέγγυος*.
492. Th. Mag. in *Γείτων*.
493. f. Hesych. in *Ὀγκας*.
495. Hesych. in *Ἄλως*.
507. Th. Mag. in *Γείτων* ubi corrupte legitur *Ἀγχισώλις*.
539. Tzetz. ad Lyc. 1345.
f. Hesych. in *Καλλίπρωρον*.
575. Etymolog. in *Ἄμφις*, ut aliqui volunt.
580. f. Hesych. in *Κλητῆρα*.
584. f. Hesych. in *Ἐνδατέμενος*.
598. } Plutarch. in Aristid. p. 320.
599. } C.
600. }
- Idem de Audiendis Poetis, p. 32. D.
- Idem Apophthegm. p. 186. B.
- Suidas in *Δίκαιος*.
- Plato de Rep. III. p. 361. A.
- Eustath. ad Il. θ'. p. 720. l. 7.
- Tangit, Aristoph. Lysistr. 407.
603. } Th. Mag. in *Ὀρηθεις*.
604. }
616. Tzetz. in Lyc. 106.
674. f. Hesych. in *Κακεχία*.
719. f. Hesych. in *Ἄνη*.
734. Eustath. in Dionys. Per. 768.
767. Tzetz. in Lyc. 176.
791. Huc alludit, Schol. Soph. Œd. Col. 1375. Ed. Br.
828. Eustath. ad Odys. β'. p. 1447. l. 20.
Idem ad Odys. ζ'. p. 1843. l. 16.
Tzetz. in Hesiod. *Ἔργ.* 119. p. 41. a. ubi hunc versum citat tanquam pro

senario habuerit, politico scilicet,

- Ὡ μέγαλε Ζεῦ καὶ πολισσοῦχοι Θεοί.*
862. f. Hesych. in *πίτυλος*.
863. Th. Magister in *Θεωρές*.
920. f. Hesych. in *Λάχη*.
1086. De Teleste fabulam agente, Eustath. Odys. ε'. p. 1596. l. 24.
Post Persas doctam fuisse discimus e Schol. Aristoph. Ran. 1053.
Æschyli versum e Sept. Theb. citat Th. Mag. in *πιζή στρατία*, qui non comparet.
Et in *φερέγγυος*, qui non comparet.
Et in *μαῖλλον*, qui non comparet, sed similis est *ἔννοια* apud Eurip. Hec. 377.
Et in *ἐμπόδων*, qui non comparet, sed est apud Eurip. Phœniss. 713.

PERSÆ.

- Fabulæ meminit, Aristoph. Ran. 1058.
10. Hesych. in *Ὀρσελοπειῖται*.
19. Schol. Triclin. ad Soph. Electr. 157.
44. Eustath. ad Il. β'. p. 203. l. 12.
Et ad Odys. μ'. p. 1705. l. 53.
74. Eustath. ad Il. β'. p. 212. l. 42.
91. f. Hesych. in *Ἀπρόσοιτος*.
155. Æschyli Trochaicorum in Persis meminit, Eustath. ad Il. α'. p. 11. l. 36.
175. Th. Magister in *Ἐύνοια*.
176. Tangit Aristoph. Eq. 1287.
232. Eustath. ad Il. θ'. p. 692. l. 24.
Et ad Il. δ', p. 832. l. 45.

241. Eustath. ad Il. B'. p. 212. l. 42.
f. Hesych. in ποιμάνωρ.
262. Tangit Aristoph. Lysistr. 256.
299. Schol. Aristoph. Ran. 1060.
324. Eustath. ad Il. B'. p. 324. l. 22.
Steph. Byz. in Λέρησσος.
341. } Plut. in Themist. p. 119.
342. } B. ubi Νεῶν τὸ πλῆθος.
343. }
375. f. Hesych. in Ναυάτην.
405. f. Hesych. in Θῆκαι.
421. f. Hesych. in Χοιράδες.
466. f. Hesych. in εὐαγές.
515. Respicit Aristoph. Pac. 1249.
517. Th. Magister in Διαπειραγμένον, citatis perperam τοῖς Ἐσπὰ ἐπὶ Θήβαις.
625. Th. Magister in Βασίλεια.
659. Eustath. ad Il. Γ'. p. 381. l. 16.
Et ad Odys. Γ'. p. 1854. l. 25.
663. Schol. Lyc. 855. Γίνωσκε ὃ Λύκοφρον, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπὸ Αἰσχύλου κλέπτει, ἐξ Ἴσπώνιακτος δὲ πλείον.
690. Tzetz. in Hes. Theogon. 775. p. 282. b. ubi καλεῖσθε.
844. Triclin. Schol. in Soph. Antig. 560. Ed. Br. ubi χρήματα.
Schol. Eurip. Orest. 679.
Th. Mag. in ὠφελῶ.
941. Phot. Lex. in Μαρσιάνδυνος.
947. Nescio an respexerit Aristoph. Pac. 945. sqq.
1059. Eustath. in Dionys. Per. 791.

AGAMEMNON.

Agamemnon, Choephoræ, Eumenides, Proteus Satyricus Tetralogiam Ores-

- tiam constituebant, Sch. Aristoph. Ran. 1115.
3. f. Hesych. in Ἀγριάθει loco corrupto.
4, 5, 6. Achill. Tat. Isag. in Arat. Phænom. p. 122. Petav.
31. } Suid. in Τρεῖς ἕξ, ubi εὖ ὄσιον
32. } παθήσομαι εὖ βαλοῦσα.
Phot. Lex. in Τρεῖς ἕξ.
Eustath. in Odys. Α'. p. 1414. l. 3. ubi pro τῆσδ' ἐμοί, τῆς Διός.
40. Schol. Eurip. Barocc. ad Phœniss. 246.
53. Hesych. in Διμμοτήρη.
58. Schol. Soph. Œd. Col. 934. ed. Br.
Suid. in Μέτοικοι.
87. f. Hesych. Θυοσκεῖν.
104. sq. Aristoph. Ran. 1308. ubi ὄσιον.
Schol. Aristoph. ibid.
Ἐν τοῖς πλείστοις αἰσίον.
Ἀσκληπιάδης τὸ ὄσιον, Cf. Stanl. in Notis.
105. Schol. Aristoph. Ran. 1295. ubi huc trahit ἐκτελείων, e versu seq., et Anapæst. Hephthem. vocat.
109. Aristoph. Ran. 1317.
112. Aristoph. Ran. 1321. ubi ———— σέμψει
Ἐν δορὶ καὶ χερὶ σράκτορι
Θέριος ὄρνις.
Schol. ibidem χερσί.
117. Th. Magister in Ἴκταρ.
137. f. Hesych. in Ἴκταρ.
145. Etymol. in Ἔρσαι qui et pro ὄντων λεόντων videtur, legisse.
f. Hesych. in Δρόσος.
147. Eustath. in Il. B'. p. 381. l. 16.
Et ad Odys. Α'. p. 1395. l. 47.
Et ad Odys. Γ'. p. 1625. l. 47.
Ælian. Hist. Anim. VII. 47. ubi ἄβρια.

195. f. Hesych. in Ἐμψαιον.
 238. f. Hesych. in βραβία.
 252. f. Hesych. in Ἀταύρωτος.
 272. Eustath. ad Il. A'. p. 22. l. 32.
 284. Hesych. in ἄπτερος.
 290. Suid. in Ἀγγαροί.
 Etymol. in Ἀγγαρεύω.
 292. Athen. XV. p. 700. E.
 369. Pollux X. 132.
 522. Schol. Hom. Ven. ad Il. Ω'. 1.
 Eustath. ad Il. Ω'. p. 1335. l. 58.
 534. Alludere videtur Aristoph. Av. 1240. quamvis Schol. locum Sophoclis indicaverit.
 675. f. Hesych. in Κραταίλιον.
 799-804. Stob. Serm. CXI. p. 582. ubi καὶ νυκτὶ δὲ χαιρουσιν et ἀγίλας τὰ.
 842. } Stob. Serm. XXXVIII.
 843. } ubi παυροῖσι, et pro φθόνου ψόγου.
 910. Suid. in πλέκος.
 932. Suid. in κάλλη.
 Etymolog. in Κάλλαια.
 969. f. Hesych. in κηκίς.
 1070. f. Hesych. in Κάρβανος.
 1083. Schol. ad Eurip. Phœniss. 1026.
 1112. f. Hesych. in Ἀλκιά.
 Etymolog. in Ἀλκιά.
 1225. f. Hesych. in ἐφήμιαι.
 1286. f. Hesych. in ἐπιξέρον.
 1290. f. Hesych. in φίτευμα.
 1453. Tzetz. ad Lyc. 426.
 1549. Eustath. ad Odys. M'. p. 1726. l. 13.
 Etymolog. in Δροίτη.
 1633. Schol. Pind. Pyth. II. 173. ubi μὴ παίσας.
 1649. Jul. Pollux. VII. 5.
 1650. Pacuv. in Duloreste.
 Ἀσκήσις ex Æschyli Agam. citat Hesych. in Voce :

ubi tamen non comparret.

CHOEPHORÆ.

- 1-3. Aristoph. Ran. 1155.
 2. Th. Magist. in Αἰτῦμαι.
 3. Th. Magist. in Ἦκω.
 Idem in Κατέρχομαι.
 4. } Aristoph. Ran. 1203.
 5. }
 6. } Schol. Pind. Pyth. IV. p. 145.
 7. }
 7. Eustath. in Il. B'. p. 165. l. 6.
 23. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
 25. Etymol. in Ἐφλαδον.
 160. f. Hesych. in Ἐπιβάλλον.
 165. Tangit Schol. Aristoph. et ipse quidem Aristophanes, Nub. 534.
 Tangit item Aristot. Poet. c. 29. Ed. Tyrwh.
 172. f. Hesych. in ὁμόπτεροι.
 280. Etymolog. in Κόρη. Zonaræ Lex. in Κόρη.
 299. f. Hesych. in Ἀχίηνα.
 373. f. Hesych. in Μάρασσα. ubi ordo literarum μαράσσα postulat.
 420. f. Hesych. in Ἀσαντος.
 425. f. Hesych. in Ἀνικάθεν.
 504. Eustath. ad Il. A'. p. 73. l. 33. ubi φίλλοι δ' ὄσως.
 Et ad Il. Θ'. 713. l. 33. ubi φίλλοι δ' ὄσως δικτυοὶ ἀνέχουσι ἄνω.
 650. f. Hesych. in Βυσσόφρων.
 748. sqq. Tetigit ni fallor, sed tecte, Aristoph. Nub. 1383.
 757. Pollux VII. 40.
 999. Zonaras in Δροίτη.
 Etymol. in Δροίτη.
 1049. Respicit Pausan. Attic. p. 68.

1067. Hesych. in Γούιας qui ex Agamemnone citat, unde conjicere est anti-quissimam fuisse lacunam illam quæ hanc tragœdiam cum Agamemnone continuari fecit. Quartam personam loqui in Agamemnone affirmat Jul. Pollux IV. 110. ubi alii legunt Memnone.

EUMENIDES.

- Tit. Eumenidas scripsit Ennius, e nostro, ut videtur, conversas.
3. Harpocrat. in Θεμιστεύειν.
19. Macrob. Saturn. V. sub fin. ubi transponuntur Διὸς et πατρὸς.
36. Etymolog. in Ἀκταίων. f. Hesych. in Ἀκταίων.
51. Tangit Schol. Aristoph. et ipse quidem Aristophanes Plut. 423.
61. Tangere videtur Aristoph. Plut. 11.
113. f. Hesych. in ἰγκατιλλάψαι.
117. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
119. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
126. f. Hesych. in Ὠγμός.
129. Eustath. in Il. Δ'. p. 440. l. 24.
188. f. Hesych. in ἀκρωτία.
292. { Tzetz. in Lyc. 519. ubi
εἴτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου
293. { σπόρου Τρίτωνος ἐν τόποις
Διουστικοῖς.
401. f. Hesych. in Καταφατουμένη.
404. f. Hesych. in Αυτόσρεμνος.
419. Tzetz. in Lyc. 496.
444. Tangit Schol. Pind. Pyth. II. 39.
574. Ennius in Eumenidibus.

650. Tzetz. Ch. VI. 190. ubi ἐπ' ἔτ' pro οὔτις.
688. Ennius in Eumenidibus.
755. Ennius in Eumenidibus.
797. Respicitur hinc ad fin. a Phot. in Lex. in Εὐμενίδες.
898. f. Harpocrat. et Suid. in Εὐμενίδες.
974. f. Hesych. ἀκρωτία.
1000. Erotian. in Ἴκταρ, ubi Ἀττικός.

SUPPLICES.

1. f. Hesych. in ἀφίκτορα.
15. Strabo V. p. 221. Hesych. in ἀνέθην, ubi κυμάλιον. Etymol. in ἀνέθην.
123. Hesych. in Βενίς.
171. f. Hesych. in κοινεῖν.
222. Plutarch. de Orac. Defect. p. 417. E. Idem de Exsil. p. 607. C. ubi Ἀπολλῶνος et φυγάδ' ἕρανῶ.
234. Plutarch. Quæst. Rom. p. 286. Idem in Romulo p. 23. A.
270. Eustath. in Dionys. Perieg. γ. 414.
271. Eustath. in Il. Α'. p. 48. l. 36.
285. Alludit ni fallor Aristoph. Pac. 130.
450. f. Hesych. in στρέβλαι.
568. Huc respicere videtur Sch. Apoll. Rhod. IV. 269. Et Aristides Orat. Ægypt. Tom. III. p. 560. Et rurs. p. 562. Et rurs. p. 580. Seneca Quæst. Nat. IV. 2. p. 886. Edit. Lips.
622. Steph. Byz. in Δῆμος.
755. f. Hesych. in κατεργημένοις.
777. Plut. non posse suaviter vivi, p. 1090. Α'.

- Eundem locum *παρωδιῶ* Sympos I. p. 619. E.
 944. Huc alludit Plut. de curiositate p. 517. E. sine nomine.
 Et rurs. de Facie in orbe Lunæ p. 937. F.
 f. Hesych. in *πεισθήματα*.
 1034. f. respexit Suidas in *Θελιμόν*.
 f. Hesych. in eadem voce.

FRAGMENTA.

ΑΘΑΜΑΣ.

- In his Fragmentis recensendis, præsertim in Incertis, Varietatem Lectionis, quæ plene exhibetur in Notis, in Indice plerumque omisimus.
 I. Athen. VII. 19. p. 316. B.
 Et II. 2. p. 37. F.
 Eustath. in II. γ'. p. 740. l. 10. ubi *ιδέξατο* et *ὕπερ πυρός*.
 Et Odyss. ε'. p. 1541. l. 28.
 II. Hesych. in *ἄητες*.
 III. Hesych. in *ἄπαρτιᾶ*.
 IV. Hesych. in *Βρυαζύσης*.

ΑΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ.

Zenob. VI. 14.

ΑΙΤΝΑ.

- I. Macrob. V. 19.
 Steph. Byz. in *Παλική*.
 II. Hesych. in *Κρείττονας*.
 III. Biographus Æschyli in Vita.
 IV. Nescio an respexerit, Aristoph. Av. 927.

ΑΙΤΝΑΙΟΙ.

- I. Hesych. in *Αἶμοι*.

- Eustath. Odyss. ζ'. p. 1852. l. 27.
 Suid. in *Αἶμύς*.
 II. Hesych. in *Ἀναξίαν*.

ΑΚΤΑΙΩΝ.

- I. Schol. Homer. Ven. ad II. γ'. 589. p. 238.
 II. Jul. Poll. V. 5.

ΑΛΚΜΗΝΗ.

Hesych. in *Ἀπίστας*.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

- I. Ammon. de Diff. Verbor. in *Γῆμαι*.
 II. Athen. XV. 12. p. 690. C.
 III. Hesych. in *Θρώσπων*

ΑΡΓΕΙΟΙ.

- I. Harpocrat. in *Χλῆδος*.
 II. Etymol. in *Ἐηλύσια*.
 III. Hesych. in *Ἀπόσκημα*.
 IV. Hesych. in *Ἐμμίλεια*, ubi citantur ἐν *Ἀργυρίοις* quod in *Ἀργείοις* recte refinxit Meurs.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ.

Hesych. in *Εἰλλόμενος*.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

- Schol. Nicandr. ad Theriac. 288.
 Argumentum petendum ex Eratosthenis Catasterismis, c. 24.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

- I. Athen. III. 10. p. 87. A.
 II. Strab. X. p. 447.
 III. Pausan. in Bœot. c. 22.
 IV. Arati Vita a Petavio edita in Uranolog. p. 269. A.

- V. Virg. Æn. V. 825.
VI. Schol. Theocr. IV. 62.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

- I. Aristoph. Ran. 1450.
Schol. Eurip. Phœniss.
1198.
II. Schol. Pind. Pyth. I. 152.
III. Schol. Theocr. Idyll. IV.
62.
IV. Hesych. in Εὐφήμοις γόοις.
V. Hesych. in Ξιφίρου λίμνη.
VI. Schol. Aristoph. Ran. 1576.
VII. Hesych. in Ἴτηλος.
Phot. Lex. in Ἴτηλος.
VIII. Schol. MS. ad Platonis
Cratylum.
IX. Hesych. in Ἀμφίσωπον.

ΔΑΝΑΗ.

Hesych. in Καθαίρομαι γῆρας
ut vult Stanl. sed Lexi-
cographus habet Δαναί.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

- I. Schol. Pind. Pyth. III. 32.
II. Athen. XIII. 2. p. 600. B.

ΔΙΚΤΥΟΤΑΚΟΙ.

- I. Ælian. Hist. Anim. VII. 47.
Phot. Lex. in Ὀβρια.
II. Hesych. in Ὠσῶσαι.

ΔΙΚΤΥΟΥΡΓΟΙ.

Pollux. VII. 35. ubi citatur Αἰσ-
χύλος ἐν Δικτυουργικοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Schol. Eurip. in Argum. Medææ.
Schol. Aristoph. in Equit. 1318.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

Hesych. in Ἀοξήσω quod in Ἀοξήσω
correxit Stanl.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

Plutarch. in Theseo, p. 14.
Schol. Soph. in Œd. Col. 1047.
Item in Œd. Col. 1049.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ.

Harpocrat., corrupte, in Μαλακί-
ζομεν.

ΕΠΗΘΟΝΟΙ.

- I. Schol. Pind. Isthm. VI. 10.
II. Ibid.
III. Ibid.
IV. Hesych. in Τιμαλφής.
V. Cic. Tusc. II. 25.

ΕΥΡΩΠΗ.

- I. Stobæus Ecl. Eth. Serm. LI.
II. Steph. Byz. in Μύλασα.

ΗΔΩΝΟΙ.

- I. Strabo X. p. 470.
II. Strabo X. p. 470.
Eustath. ad Il. x'. p. 1282.
l. 60.
Schol. Hom. Ven. ad Il. v'.
34.
Athen. XI. 8. p. 479. B.
III. Strabo X. p. 471.
IV. Schol. Aristoph. Av. 227.
Suid. in Μισόμαντις.
V. Erotian. in Ἴκταρ.
VI. Hesych. in Ἀδασμος.
Phot. Lex. in Ἀδασμος.
VII. Hesych. in Αἰγίξιν.
Suid. in Αἰγίξιν.
VIII. Hesych. in Ἀμφιδρομος.
IX. Hesych. in Ἀσσισα.
X. Schol. Hom. Venet. ad Il.
i'. 535. p. 235.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

- I. Athen. X. 6. p. 424. D.
II. Athen. XI. 5. p. 469. F.
III. Schol. Soph. Œd. Col. 1248.
Ed. Br.

- IV. Schol. Hom. II. p'. 208.
V. Plin. N. H. XXXVII. 3.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

- I. Stobæus Eth. CXXIII.
II. Hesych. in Ἀμφιμήτορες.
Suid. in Ἀμφιμήτωρ.
III. Hesych. in ἐπιγλωσσῶ.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Pollux VII. 122.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

- I. Athen. XVI. 7. p. 629. F.
Hesych. in Σκώπιονμάτων Ἰσ-
chylo non citato.
Phot. Lex. in Σκώπιονμα.
II. Hesych. in Ἰαμβίς.
III. Hesych. in Ἀπόστας, ubi ti-
tulus olim legebatur Ἰσ-
θαθαῖς.
IV. Phot. Lex. in Ἰό.
V. Hesych. in Ἰπόσκοπον χεῖρα.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

- I. Hesych. in Ἀγαῖς.
II. Schol. Soph. ad Ajac. 134.
III. Schol. Aristoph. Ran. 1329.
IV. Schol. Soph. Aj. 815.
V. Schol. Soph. Aj. 833.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

- I. Macrob. V. 22.
Schol. Soph. in Œd. Col.
791. Ed. Br.
II. Hesych. in Κασωλάβα.
III. Eustrat. in Aristot. Ethic.
III. 1.

ΙΞΙΩΝ.

- I. Stobæus Ethic. CXXII.
II. Hesych. in Ἰερίτιν.
III. Schol. Pind. Pyth. II. 40.
IV. Athen. V. 25. p. 177. A.
Idem p. 182. C.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

- I. Eustrat. ad Aristot. Ethic.
III. 1.
II. Suid. in Κυδάξεται.
III. Aristoph. Ran. 1301.
Schol. Aristoph. ibid.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

- I. Athen. IX. 4. p. 373. D.
II. Schol. Pind. Pyth. IV. 303.
ubi perperam Κιβήραις le-
gitur.
III. Athen. X. 7. p. 428. F.
IV. Plut. Sympos. II. p. 633.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

Hesych. in Παῖας.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

- I. Hesych. in Ἀμβωνες.
II. Jul. Pollux X. 175.
III. Hesych. in Ἀπειψύχη.
IV. Hesych. in Ἀτίσις.
V. Hesych. in Εύληματιῖ.
VI. Harpocrat. in Ὄρον ubi cita-
tur Αἰσχύλος ἐν Κεραυνῶνι.
Suid. in Ὄρον.
Phot. Lex. in Ὄρον.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

- I. Pollux IX. 136.
II. Pollux X. 68.
III. Pollux X. 186.
IV. Photii Lex. in Πυρσοκορσο-
λίοντος.
Hesych. in eadem voce.

ΚΙΡΚΗ.

- I. Hesych. in Αὐτόφορος.
II. Hesych. in Ζυγώσω.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

- I. Athen. II. 11. p. 51. C.

Eustath. in Il. κ'. p. 1254. l.

25. ubi *μιλαγχίμοις καὶ μιλοπορέμοις βρίθεται τ' αὐτῆ χρῆσῃ.*

- II. Hesych. in Ἀτόπαστον.
- III. Hesych. in Ἐπιξενῆσθαι.
- IV. Phot. Lex. in Πισσώτη.

Hesych. in Κωνῆσαι.

ΛΑΙΟΣ.

- I. Hesych. Ἀράχνη.
- II. Vide ΕΛΛΑΔΙΟΣ.
- III. Clem. Alex. Strom. II. p. 388.

ΛΕΩΝ.

Steph. Byz. in *χώρα*.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

Tituli meminit Schol. Theocr. Idyl. X. 18.

- I. Athen. X. 14. p. 447. C.
  - II. Schol. Aristoph. Eq. 1147.
  - III. Schol. Soph. in Œd. Col. 668. Ed. Br.
- f. Suid. in Ἄν ἔς ἔχων sine auctoris nomine.
- IV. Hesych. in Ἀνούτατος.
  - V. Longin. c. 15.
  - VI. Aristoph. Thesm. 141.

ΜΕΜΝΩΝ.

Strab. XV. p. 728. nisi hoc et ipse quidem titulus tragœdiæ ad ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑΣ pertinuerit.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

- I. Harpocrat. in Προπεπωκότες. Schol. Aristoph. Ran. 1023.
  - II. Schol. Aristoph. Av. 809. ubi pro καὶ rectius τῶν.
- Phil. Jud. περὶ ἀφθαρσίας κοσμοῦ, p. 951.

Æschylo non nominato.

Athenæus XI. p. 490.

Dionys. Halic. Tom. II. p. 272. Æschylo non nominato.

Eustath. ad Il. ζ'. p. 632. l. 35. Æschylo non nominato.

Suid. in Πάγας.

Suid. in Ούχ ὑπ' ἄλλων, Aristid. Tom. III. p. 27.

III. Suidas in Ἀβδέλυκτος Zonæ Lex. in Ἀβδέλυκτος.

IV. Aristoph. Ran. 1295.

V. Aristoph. Eccles. 392.

Idem in Av. 801.

Suid. in Ἀποίμωξον με τῷ τριωβόλου.

VI. Athen. XIII. 8. p. 602. E. Plutarch. Erot. p. 751. C. ubi *πικρῶν*.

Et de Adul. et Amici discrim. p. 61. A. sine auctoris nomine.

VII. Strab. XIII. p. 616.

Schol. Hephæst. p. 84.

Macrob. Sat. V. 20.

VIII. Schol. Aristoph. Av. 1256.

Et Suid. in Τριέμβολον.

IX. Schol. Aristoph. Pac. 1177.

Aristoph. Ran. 960.

Schol. Aristoph. Av. 800.

X. Hesych. in Ἀγρέμονα.

XI. Hesych. in Ἐγκυράς et Κυράς.

XII. Schol. Aristoph. Av. 1420.

XIII. Schol. Aristoph. Av. 800.

XIV. Schol. Hom. teste Petr. Victor. sed locus non comparet.

XV. Lucian. Amor. Tom. II. p. 457.

XVI. Schol. Aristoph. Ran. 942.

XVII. Schol. Aristoph. Ran. 1447. et ipse quidem Aristophanis.

XVIII. Plato in Conviv. p. 180. A.

ΜΥΣΟΙ.

- I. Suid. in Ὀργεῶνας.
Harpocrat. in Ὀργεῶνας ubi
citatur Αἰσχύμος ἐν Μύσαις.
Phot. Lex. in Ὀργεῶνας.
- II. Steph. Byzant. in Οἶος.
Hesych. in eadem voce.
- III. Aristot. Poet. c. 44. Ed.
Tyrwhitt.

NEANISKOI.

- I. Athen. XI. 15. p. 503. D.
- II. Hesych. in Ἀρείφατον λῆμα.
- III. Hesych. in Ἀφοίβατον.
- IV. Phot. Lex. in Ὀκτώπαν.

ΝΗΡΕΥΣ.

- I. Hesych. in Ἀθής, ubi Νηρηῖσι
reponit Alberti.
- II. Athen. III. p. 86.

ΝΗΡΗΙΔΕΣ.

- I. Schol. Eurip. Phœniss. 218.
- II. Schol. Pind. Nem. IV. 85.
- III. Hesych. in Ἐναροφόρος, ubi
legendum Ἐναροφόρος.
- IV. Schol. Pind. Nem. VI. 85.

ΝΙΟΒΗ.

- I. Plut. de Exsil. p. 603. A.
- II. Strabo XII. p. 580.
- III. Idem ibid.
- IV. Idem ibid.
Plut. de Exsil. p. 603. A.
Idem in Philosophandum
esse cum Principibus, p.
778. C. sine auctoris no-
mine.
- V. Stob. Eth. Serm. CXVII.
p. 599.
Eustath. ad Il. 1'. p. 744.
l. 3.
Ubi οὐδ' ἂν τι θύων εἰδ' ἐπισπέν-
δων λάβοις, οὐδ' ἐστὶ βωμός.

Schol. Hom. Ven. ad Il. 1'.
158. ubi legitur ut apud
Eustath. excepto quod
pro ἐπισπένδων ἐπισπείδων,
errore satis obvio.

Schol. Soph. Electr. 138.
primum versum habet; sic
et Suid. in Πάγυιτος cum
eadem interpretamento.

Schol. Eurip. Alcest. 56.
ubi legitur Μότος γὰρ θεῶν.
θ. υ. δ. ι.

Suid. in Θανατών, ubi hæc
glossa perperam a voce
præcedente, Θάνατος, dis-
trahitur.

VI. Aristoph. et Schol. ejus
Av. 1247.

VII. Hesych. in Ἐπώζειν.

VIII. Hephæst. p. 3. ubi recte
ἴσρος.

Priscian. Grammat. I. p.
562. Edit. Putsch.

IX. Hesych. in Κάκαλα. f.
Phot. Lex. in Κάκαλον.

X. Eustath. in Il. Ω'. p. 1343.
l. 62.

Et in Odys. Ψ'. p. 1941.
l. 1.

Schol. Æsch. Pr. Vincit.
435.

Biographus Æschyli in
Vita.

IX. Schol. Eurip. Phœniss.
162.

XII. Athen. XIII. 8.

XIII. Hesych. in Ἡμορίς.

XIV. Schol. Aristoph. Vesp.
577.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

- I. Suid. in Ὀκτώπαν. Phot. Lex.
in eadem Voce.
- II. Etymol. in Μύσαις.
- III. Pollux X. 117.
- IV. Schol. Æsch. Eumen. 26.
- V. Phot. Lex. in Πέμφιε.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Eustrat. in Aristot. Ethic.
III. 1.
Schol. Soph. Œd. Col. 753.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Tituli meminit Aristot.
Poet. c. 36. Ed. Tyrwh.
I. Schol. Soph. Ajax. 190.
II. Stobæus Ethic. XI.
III. Stobæus Ethic. CXXII.
IV. Schol. Aristoph. Acharn.
883.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Tituli meminit Phot. Lex
in ὀστέλογος.
I. Athen. XV. 2. p. 667. C.
Eustath. ad Il. B'. p. 344.
I. 22.
II. Tzetz. ad Lyc. 778.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Schol. Hom. Venet. ad Il.
Δ'. 319. p. 120.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Galen. de Morb. Epidem
VI.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

I. Athen. XI. 14. p. 499. A.
Eustath. in Il. N'. p. 917.
I. 62.
II. Hesych. in Ἀπαιόλη Eustath.
in Il. B'. p. 352. I. 33.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Athen. XI. 7. p. 476. C.
Eustath. ad Odys. O'.
p. 1775. I. 21.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Etymolog. in Αἰδοίσατος.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

I. Hesych. in Δίπολοι.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

Fabulæ meminit Schol.
Aristoph. Ran. 1155.
I. Athen. IX. 11. p. 394. A.
ubi δύσθανον.
II. Hesych. in αἰλαπτοῖ.
III. Hesych. in ἄμαλα.
IV. Hesych. in ἐπάσω.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

I. Hesych. in Ἐκλογον.
II. Hesych. in Καθύλας.
III. Hesych. in Ἀναροιβδοῖ ubi
citatur Αἰσχύλος ἐν Σαλαμῖνι.
IV. Hesych. in Ἀθήρης, ubi iterum
Αἰσχύλος ἐν Σαλαμῖνι.
V. Herodian Περὶ διχρόνων.

ΣΕΜΕΛΗ.

Tituli meminit Schol. Ho-
meri Ven. Il. Δ'. 319.
p. 120.
I. Hesych. in Ἀνταία.
II. Hesych. in Ἀσερκα.
III. Hesych. in Ἀμφίδρομος.
IV. Schol. Hom. Ven. Il. Δ'.
319. p. 120.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

I. Pollux X. 78.
II. Pollux X. 20.
III. Ælian. de Anim. XII. 5.
IV. Erotian. in Διοπῶ.
Eustath. in Il. B'. p. 203.
C. 12.
V. Hesych. in Ἀμβῶνες.
Erotian. in Ἀμβηνη.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΙΕΤΡΟΚ.

I. Hesych. in Θάψεις.
II. Eustrat. in Aristot. Ethic.
III. 1.

ΣΦΙΓΞ.

- I. Athen. XV. 5. p. 674. E.
- II. Schol. Aristoph. Ran. 1320.
- III. Hesych. in Κῶς.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

- I. Clem. Strom. IV. p. 492. B.
Dionys. Halic. in Τέχνη.
Plat. Phædon. p. 107. E.
- II. Hesych. in Ἀμφιδεξίους χερσί.
- III. Schol. Aristoph. Acharn. 331.
- IV. Aristoph. Ran. 1301.
Schol. ibid.

ΤΟΞΟΤΙΑΔΕΣ.

- I. Antig. Caryst. de Mir. c. 127.
- II. Plut. in Amator. p. 767. B.
Et de Prof. in Virtut. p. 81. D.
Antig. Caryst. de Mir. c. 127.
- III. Hesych. in πεζοφόροις ζώμασιν.
Pollux VII. 51.
- IV. Eustrat. ad Aristot. Ethic. III. 1.

ΤΡΟΦΟΙ.

- I. Hesych. in Δίπρα ὄψις.
- II. Hesych. in Πεδόικη χελιδόνας.
- III. Phot. Lex. in Ἐψίσα.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

- I. Hesych. in Ἀποκορυσάμενος.
- II. Schol. Apoll. Rhod. I. 773.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Tituli meminit Auctor Argumenti ad Soph. Philoct.

- I. Stob. Serm. CXIX. p. 602.
- II. Plutarch. An seni gerenda sit republ. p. 789. A.

Et in Solone p. 89. E. sine nomine.

- III. Suid. in Ἐθ' ἔτι μίμνεν.
Mich. Apostol. VIII. 30.
- IV. Max. Tyr. XIII. 5. Ed. Davis.
- V. Aristot. de Poet. c. 22.
- VI. Athen. IX. 2. P. 394. A.
- VII. Dion. Chrysost. Orat. LIII.
- VIII. Idem, ibid.
- IX. Max. Tyr. XIII. 5. Ed. Davis.
- X. Schol. Aristoph. Ran. 1430.
- XI. Plut. Non posse vivi, p. 1087. F.
- XII. Phot. Lex. in Ὀκόρως.

ΦΙΝΕΥΣ.

Athen. X. 5. p. 421. F.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Pollux VII. 91.

ΦΟΡΚΙΑΔΕΣ.

Tituli meminit Aristot. Poet. c. 32. Ed. Tyrwh.

- I. Athen. IX. 14. p. 402. B.
Eustath. ad Odys. γ'. p. 1872. l. 5.
- II. Hygin. Poet. Astron. II. 12.
- III. Eratosthen. Cataster. c. 22.

ΦΥΓΓΕΣ.

- I. Pollux VII. 131.
- II. Stob. Serm. CXXVI.
- III. Athen. II. 11. p. 51. C.
Phot. Lex. in Μόρος.
Eustath. ad II. B'. p. 211. l. 17.
Pollux VI. 46.
- IV. Hesych. in Ἀδοπον.

- V. Hesych. in Ἄροτον.
 VI. Hesych. in Διασωπρέρηται βίος.
 VII. Heysch. in Ἐπισροφαί.
 VIII. Hesych. in Ἄγαθα.
 IX. Schol. Aristoph. Ran. 942.
 Biographus Æschyli in Vita.
 X. Schol. Guelphyrb. ad Eurip. Androm. I.
 XI. Schol. Hom. Venet. ad Il. B'. 369. sq. p. 85.
 Eustath. ad Il. B'. p. 364. l. 42.
 XII. Schol. Hom. Venet. ad Il. x'. 351. p. 491.
 XIII. Hesych. in Τιτηῆραι.
 XIV. Athen. I. 19. p. 21. F.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

- I. Schol. Hom. Odys. A'. 133.
 II. Aristoph. Ran. 1297.
 III. Hesych. in Δρώπτειν.
 IV. Pollux X. 10.
 V. Suid. in Σταθερόν.
 Phot. Lex. in eadem Voce.
 VI. Schol. Apoll. Rhod. III. 846.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

- Tituli meminit Pollux IV. 130.
 I Plutarch. de Aud. Poet. p. 17. A.
 II. Eustath. in Il. θ'. p. 699. l. 30.
 Schol. Hom. Venet. ad Il. x'. 209. p. 488.
 Eustath. ibid.
 III. Plutarch. de Audiendis Poetis, p. 17. A.
 IV. Plato de Rep. II. 383.
 Euseb. Præparat. Evang. XIII. p. 647. A.

- V. Hesych. in Ἄρηκίδοτοι.
 VI. Hesych. in Ἀυριβάτας.
 VII. Pollux IV. 130.

FRAGMENTA
 INCERTA.

- I. Stob. Physic. VII.
 II. Stob. Physic. VII.
 III. Stob. Physic. VII.
 IV. Stob. Physic. VII.
 V. Stob. Physic. VII.
 VI. Stob. Physic. X.
 VII. Stob. Ethic. VII.
 VIII. Stob. Serm. III.
 IX. Stob. Serm. IV.
 X. Stob. Serm. IV.
 XI. Stob. Serm. V.
 XII. Stob. Serm. IX.
 Eustath. ad Il. B'. p. 188. l. 42.
 XIII. Stob. Serm. XVIII.
 Mich. Apostol. XI. 3.
 XIV. Stob. Serm. XX.
 XV. Stob. Serm. XXVII.
 XVI. Stob. Serm. XXVIII.
 XVII. Stob. Serm. XXIX.
 XVIII. Stob. Serm. XXIX.
 XIX. Stob. Serm. XXXIV.
 XX. Stob. Serm. XXXIX.
 Clem. Alex. Strom. VI.
 p. 620. A. ubi χξή.
 XXI. Stob. Serm. XLII.
 XXII. Stob. Serm. XCVIII.
 XXIII. Stob. Serm. CXIV.
 XXIV. Clem. Alexand. Strom. V. p. 610. D.
 Euseb. Præp. Evang. XIII. p. 689.
 XXV. Plut. de Solert. Anim. p. 979. E.
 Eustath. in Il. ε'. p. 994. l. 52.
 Mich. Apostol. X. 38.
 Ælian. Hist. Anim. IX. 42.

- XXVI. Athen. XI. 12.
Schol. Hom. II. Σ'. 486.
Schol. Hom. Venet. ib.
Eustath. in Odyss. M'.
p. 1713. l. 4.
- XXVII. Euseb. Præp. Evang.
XIII. 3.
Plato de Rep. II. 380. A.
- XXVIII. Euseb. Præp. Evang.
XIII. 3.
- XXIX. Plutarch. de Consol. ad
Apollon. p. 106. C.
- XXX. Plutarch. in Demetrio,
p. 905. sed ibi rectius
μ' ἴφυσας.
Idem de Monarchia, p.
827. C. ubi *μὲ φουσᾶς*.
- XXXI. Ælian. de Anim. XII.
8.
Mich. Apostol. XX. 65.
Zenob. V. 79.
Suid. in *Περὶ αἰσῶν λόγον*.
- XXXII. Anon. de Incremento.
Nili ad calc. Herod. p. 788.
- XXXIII. Aristot. Hist. Anim.
IX. 49.
Plin. N. Hist. X. 29.
- XXXIV. Clemens Alex. Strom.
IV. p. 494. A.
- XXXV. Clemens Alex. Strom.
V. p. 558. D.
- XXXVI. Plutarch. de Primo
Frigido, p. 950. E.
- XXXVII. Clemens Alex. Strom.
V. p. 603. D.
Euseb. Præpar. Ev. XIII.
p. 681.
- XXXVIII. Aristid. Tom. III. p.
485.
- XXXIX. Suid. in *Σύμνος*.
Aristoph. Ran. 1478.
Schol. Aristoph. ibid.
Plutarch. in Alcib. p. 199.
A.
- XL. Plut. de Audiendis Poetis,
p. 36. B.
- XLI. Frustra quæsi.
- XLII. Schol. Aristoph. Nub.
1128.
Steph. Byz. in *Αἴγυπτος*; sine
auctoris nomine.
- XLIII. Schol. Aristoph. Nub.
1367.
- XLIV. Schol. Aristoph. Ran.
716.
- XLV. Eustath. in II. Z'. p. 641.
l. 58.
- XLVI. Eustath. ad Odyss. B'. 20.
Schol. Homer in eodem
loco.
Schol. Hom. Venet. in II.
B'. 381.
Eustath. in II. B'. p. 242. l.
22.
Idem in II. Ω'. p. 1538. l.
4.
Idem in Odyss. B'. p. 1432.
l. 5.
Idem in Odyss. O'. p. 1791.
l. 41.
Idem in Odyss. P'. p. 1832.
l. 59.
Idem in Odyss. P'. p. 1833.
l. 4.
Plato de Rep. VII. p. 522.
D.
Athenæus I. 9. p. 11. E.
- XLVII. Eustath. ad II. N'. p.
927. l. 39.
- XLVIII. Eustath. ad Odyss. Δ'.
p. 1484. l. 48.
- XLIX. Eustath. ad Odyss. P'.
p. 1625. l. 43.
- L. Eustath. ad Odyss. X'. p. 1923.
l. 60.
- LI. Athen. II. 26. p. 27. F.
- LII. Athen. XIV. 8.
- LIII. Athen. IX. 4.
- LIV. Athen. IX. 4.
- LV. Philo Judæus. Quod omnis
probus liber, p. 886.
Hygin. Poet. Astron. II. 37.
- LVI. Strabo I. p. 43.
Idem VII. p. 299.

- LVII. Strabo VI. p. 258.
 LVIII. Strabo VII. p. 301.
 LIX. Strabo VIII. p. 341
 LX. Strabo VIII. p. 387.
     Eustath. in Il. β'. p. 305. l.
     33.
     Phot. Lex. in ῥύσαις.
 LXI. Aristoph. Ran. 1301.
 LXII. Aristoph. Ran. 1305.
 LXIII. Schol. Pind. Nem. X. 31.
 LXIV. Jul. Pollux VI. 23.
 LXV. Jul. Pollux VI. 85.
 LXVI. Jul. Pollux VII. 5.
 LXVII. Jul. Pollux VII. 78.
 LXVIII. Jul. Pollux VII. 167.
 LXIX. Jul. Pollux VII. 167.
     Idem X. 46.
 LXX. Etymol. in Ἄρταμος.
 LXXI. Etymol. in Δι' ἀσπιδέος.
 LXXII. Etymol. in Θίς.
 LXXIII. Etymol. in Κρήνη.
 LXXIV. Galen. de Morb. Epid.
     VI.
 LXXV. Athen. XIII. 4. p. 573.
     B.
 LXXVI. Plat. de Rep. VIII.
     p. 563. B.
     Plutarch. Amator. p. 763.
     B. ubi τὸ ὄμμα.
     Themist. Orat. p. 52. B.
 LXXVII. Plat. de Rep. VIII.
     p. 550. C.
 LXXVIII. Eustath. in Il. β'. p.
     274. l. 23.
     Etymol. in Δαυλίς.
     Pausan. in Phocic. c. 4. p.
     807.
 LXXIX. Etymol. in Κάπηλος.
     Suid. in eadem Voce.
 LXXX. Eustath. in Il. ζ'. p.
     1183. l. 18.
 LXXXI. Eustath. in Il. ζ'. p.
     1157. l. 3.
     Respicit Hesych. in Ἀῶλω-
     τος.
 LXXXII. Schol. Aristoph. Eq.
     361.
 LXXXIII. Schol. Aristoph.
     Acharn. 75.
 LXXXIV. Eustath. ad Il. Α'. p.
     126. l. 11.
 LXXXV. Eustath. ad Il. Α'. p.
     153. l. 34.
 LXXXVI. Eustath. ad Il. Ε'. p.
     515. l. 10.
     Schol. Hom. Venet. ad Il.
     Ε'. 9. p. 128.
 LXXXVII. Eustath. ad Il. Θ'.
     p. 706. l. 50.
 LXXXVIII. Eustath. ad Il. Γ'.
     p. 746. l. 46.
 LXXXIX. Eustath. ad Il. Δ'.
     p. 882. l. 58.
 XC. Eustath. ad Odyss. Ε'. p.
     1538. l. 50.
 XCI. Eustath. ad Odyss. Ω'. p.
     1965. l. 49.
     Et ad Il. Δ'. p. 440. l. 24.
 XCII. Steph. de Urb. in Ἀθήθος.
 XCIII. Harpocrat. in Θεοίνιον.
     Tzetz. ad Lyc. 1247.
 XCIV. Pollux II. 100.
 XCV. Pollux II. 125.
 XCVI. Pollux II. 196.
 XCVII. Pollux V. 47.
 XCVIII. Pollux VI. 40.
 XCIX. Pollux VI. 161.
 C. Pollux VII. 40.
 CI. Pollux VII. 177.
 CII. Pollux X. 44.
     Eustath. ad Odyss. Ρ'. p.
     1828. l. 27.
     Athenæus I. 14. B.
 CIII. Pollux X. 180.
 CIV. Hesych. in Ἀυτοεγγμονος.
 CV. Hesych. in Ἐδαοίς.
 CVI. Hesych. in Ἡεργίεια.
 CVII. Hesych. in Ἰττυγα.
 CVIII. Hesych. in Κεχηματίσθαι.
 CIX. Hesych. in Σαυροβριθίς.
 CX. Etymol. in Ἄμφις.
     Zonaras in eadem Voce.
 CXI. Etymol. in Ἄσαλής.
 CXII. Etymol. in Ἄσχαδίς.
 CXIII. Etymol. in Ἄχη.

- CXIV. Etymol. in Δίς καὶ τρεῖς.
 CXV. Etymol. in Ἐξαυστήρ.
 CXVI. Etymol. in Πλάσιγξ.
 CXVII. Etymol. in Ζεῦγος.
 Phot. Lex. in eadem Voce.
 CXVIII. Plut. de Consolat. ad
 Apollon. p. 116. E.
 Stobæus Serm. CVI. sine
 auctoris nomine.
 CXIX. Plut. Sympos. I. 8. p.
 625. D.
 CXX. Plut. de Orac. defectu,
 p. 434. A.
 CXXI. Plutarch. de Ira cohib.
 p. 454. E.
 CXXII. Plutarch. in Amatorio,
 p. 757. D.
 CXXIII. Tzetz. in Hesiod. Ἔργ.
 46.
 CXXIV. Eustath. in Odys. A'.
 p. 1422. l. 19.
 CXXV. Plutarch. Stoic. quam
 Poetas absurdiores, p.
 1047. F.
 CXXVI. Stobæus Serm. X.
 CXXVII. Suid. et Zonaras in
 Ἀποφύλιοι.
 Hesych. in Ἀποφύλιοι.
 CXXVIII. Suid. in Κάλαις.
 Etymol. in Κάλλαια.
 CXXIX. Plut. de Isid. et Osi-
 rid. p. 358. E.
 CXXX. Plut. Quæst. Græc. p.
 293. A.
 CXXXI. Hesych. in Ἄνω ποταμῶν.
 CXXXII. Suid. in Ἄναξ.
 CXXXIII. Strabo IX. p. 393.
 CXXXIV. Hesych. in Ἀποφύλιοι.
 CXXXV. Pollux VII. 60.
 CXXXVI. Pollux VII. 61.
 CXXXVII. Guell. ad Virg. Æn.
 206.
 CXXXVIII. Etymol. in Ἀπίργ-
 ματα.
 CXXXIX. Athen. IV. 25. p.
 177. A.
 CXL. Schol. Pind. Nem. Ar-
 gum.
 CXLI. Plut. de Prop. in Virtut.
 p. 85. E.
 CXLII. Plut. non posse suaviter
 vivi, p. 1087. F.
 CXLIII. Schol. Soph. Electr.
 γ. 283.
 Schol. Hom. Venet. ad Il.
 ψ'. 12.
 CXLIV. Schol. Soph. Œd. Tyr.
 753.
 CXLV. Schol. Soph. Œd. Col.
 1047.
 CXLVI. Schol. Soph. Œd. Col.
 1049.
 CXLVII. Schol. Eurip. Orest.
 680.
 CXLVIII. Schol. Eurip. Phœ-
 niss. 949.
 CXLIX. Schol. Theocr. Idyll.
 II. 36.
 Aristid. Tom. I. p. 30. Can-
 ter.
 CL. Schol. Pind. Pyth. II. 18.
 CLI. Schol. Pind. Pyth. V. 40.
 CLII. Schol. Apoll. Rhod. I. 473.
 CLIII. Schol. Apoll. Rhod. I.
 636.
 CLIV. Schol. Apoll. Rhod. IV.
 1348.
 CLV. Eustath. ad Il. A'. p. 827.
 Et ad Odys. Θ'. p. 1537
 l. 31.
 CLVI. Athen. II. p. 67.
 CLVII. Athen. III. p. 86. B.
 CLVIII. Ammon. de Diff. Ver-
 bor. in Θεωρός.
 CLIX. Plutarch. de εἰ apud
 Delph. p. 389. A.
 CLX. Aristoph. Ran. 913.
 CLXI. Macrob. Saturn. I. 18.
 CLXII. Hesych. in Ὑπόσκοπον
 χίερα.
 CLXIII. Stob. Serm. CXXII.
 CLXIV. Thom. Magister in
 Μᾶλλον.
 CLXV. Th. Magister in Φερέγ-
 γυος.

- CLXVI. Th. Magister in *πεζι-
κός.*
- CLXVII. Athen. V. p. 217. D.
- CLXVIII. Schol. Hom. ad Il.
π'. 383.
- CLXIX. Strabo XV. p. 720.
- CLXX. Sept. Fl. Christ. in
Aristophanis Pacem, p.
72.
- CLXXI. Longin. c. 3. Ed. Toup.
et alludit, ni fallor, Aristoph.
Plut. 1054.
- CLXXII. Plut. de Superstit. p.
166. sine auctoris nomine.
- CLXXIII. Serv. in Virgil. Æn.
X. 738.
- CLXXIV. Athen. VII. 15. p.
303. C.
- CLXXV. Phot. in *Κυντερώτερα.*
- CLXXVI. Phot. in *Λαμπαυρίς.*
Hesych. in eadem Voce sine
auctoris nomine.
- CLXXVII. Phot. in *Λογγάσω.*
- CLXXVIII. Phot. in *Μαρθάνιον.*
- CLXXIX. Phot. in *Νάρασι.*
Idem in *Ναράσθαι.*
- CLXXX. Phot. in *Ὀμάμαντα.*
- CLXXXI. Phot. in *Ὀσρέων.*
Hesych. in eadem Voce sine
nomine auctoris.
- CLXXXII. Phot. in *Ὀύρανζίτω.*
Hesych. in eadem Voce sine
nomine auctoris.
- CLXXXIII. Phot. in *Πεφρασ-
μένος.*
Hesych. ib. sine auctoris
nomine.
- CLXXXIV. Phot. in *Περίψι.*
- CLXXXV. Phot. in *Σάλα.*
Hesych. ibid. Æschylo non
nominato.
- CLXXXVI. Athen. XII. 6. p.
528. C.
- CLXXXVII. Schol. Hom. Ven.
ad Il. ε'. 200. p. 338.
- CLXXXVIII. Eustath. ad Il.
ι'. p. 774. l. 54.
- CLXXXIX. Eustath. ad Il. ζ'.
p. 995. l. 1.
- CXC. Eustath. ad Il. ζ'. p. 1157.
l. 34.
- CXCI. Eustath. ad Il. χ'. p.
1254. l. 25.
- CXCII. Eustath. ad Odys. ρ'.
p. 1471. l. 2.
- CXCIII. Eustath. ad Odys. δ'.
p. 1484. l. 48.
- CXCIV. Schol. Aristoph. Av.
1680.
- CXCV. Pausan. Arcad. c. 6.
p. 611.
- CXCVI. Pausan. Arcad. c. 37.
p. 676.
- CXCVII. Hesych. in *'Αλαιός.*
- CXCVIII. Hesych. in *Αύριβάτας.*
- CXCIX. Stob. Serm. XXXVI.
p. 217.
- CC. Athen. VIII. 16. p. 362. F.
- CCI. Liban. Tom. I. p. 460. D.
- CCII. Aristoph. Ran. 960.
- CCIII. Aristoph. Ran. 967.
- CCIV. Schol. Aristoph. Ran.
994.
- CCV. Aristoph. Ran. 1326.

ELEGIACA.

- I. Antholog. III. 5.
- II. Plut. de Fortun. Rom. p.
317. E.
Et in Vita Cic. p. 887. sine
auctoris nomine.
Et de Fortuna Alex. p. 334.
D.
Et Sympos. II. p. 640. A.
- III. Theophrast. Hist. Plant. IX.
15.
Plin. Nat. Hist. XXV. 2.
- IV. Plut. Sympos. I. p. 628. E.

LOCA APUD VETERES

AD VITAM ÆSCHYLI
SPECTANTIA.

Æschyli pugillares a Dionysio Siciliæ tyranno magno emptæ, Lucian. adv. Indoct. c. 15.

Æschyli merita. Philostr. Vit. Apoll. VI. 11. p. 244, 245.

Et in Gorgia. Vit. Soph. I. 9. p. 492.

Mortem Æschyli narrat Ælian. Var. Hist. V. 19.

Eandem rem tangit Plin. N. Hist. X. 3.

Æschylus rogatus Pæana scribere a Phrynicho melius fieri dixit. Porphy. de Abstin. II. 18.

Æschylus et Sophocles Euripide *σημιοτέρου*. Aristid. Tom. III. p. 220.

Sophocles, Æschylus, Euripides tres principes tragœdiæ. Aristid. Tom. III. p. 703.

Æschylus Eleusine oriundus, Aristid. Tom. I. p. 454.

Et Schol. Aristoph. Ran. 913.

Chorus ad 15 redactus post doctas Eumenidas. Pollux IV. 110.

Æschyli vitam dedit Suid. in Voce.

Æschylus ab Aristophane dicitur *ἀξύστατος*. Suid. in *Ἀξύστατος*.

Æschyli durities ab Aristophane notata. Etymolog. in *κώλοπος*.

Æschylus tertium actorem invenit. Themist. Orat. XXVI. D.

Æschylus in Areopago mysteria communicasse accusatus, absolutus est cum se *ἀμνήτων* esse ostenderet. Clem. Alex. Strom. II. p. 387. A.

Victoriam Sophoclis Æschylus ægre tulit. Plut. in Cimon. p. 483. F.

Æschyli Apophthegma, Plut. de Aud. Poet. p. 29. F. et de Prof. in Virtute, p. 79. E.

Sophoclis de Æschylo dictum, ibid. B.

Euripidi *σοφίαν*, Sophocli *λογιότητα*, Æschylo *στόμα* tribuit, Plut. de Glor. Athen. p. 348. D.

Epitaphii Æschylei duos priores versus citat, Plut. de Exil. p. 604. E.

Et Pausan. I. p. 36.

Æschylus et Phrynichus quod tragœdias scripsissent, a nonnullis *ἀπροσδόνουσι* dicti. Plut. Sympos. I. p. 615. A.

Æschylus cum vino incaluisset tragœdias scripsit, Plut. Sympos. I. p. 622. D.

Et Sympos. VII. p. 715. *Ἐ τῶν δραμάτων αὐτῆ* Gorgias dixit *μειγιστον* (l. *μειστόν*) *Ἄρεως εἶναι, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐπὶ Θεῶν, ἄλλα πάντα Διονύσου.*

Æschylum tragœdias ebrium scripsisse dixit Callisthenes. Lucian. Demosth. Encom. c. 15.

Idem refert Athen. I. p. 22. A.

Et rurs. X. p. 428. F.

Αἰσχύλος οὖν ἐν τῷ μεθύειν γράφειν ἐπαιήτους τραγωδίας, ἤκουσε παρὰ Σοφοκλέους, τὸ, ὦ Αἰσχύλε εἰ καὶ τὰ θεῶντα ποιεῖς ὅμως οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς. Eustath. ad Odys. Θ'. p. 1598. l. 58.

Et ad Il. Ω'. p. 1343. l. 63.

Et ad Odys. Ψ'. p. 1941. l. 1.

Æschylus Chromaticis abstinuit, non ob ignorantiam sed quia Tragici genus illud non usurparent. Plut. de Musica, p. 1137. E.

Aristeæ et Pratinæ post Æschylum Satyros præstantissimos fuisse docet, Pausan. Corinth. c. 13. p. 141.

Æschyli statua et effigies. Pausan. Attic. c. 21. p. 49.

Telestes Æschyli ludio. Eustath. Odys. E'. p. 1596. l. 24.

De Teleste item Athen. I. p. 21. F.

Et I. p. 22. A.

Æschyli tragici meminit Tzetzes in Hes. p. 2.

Et p. 104. b. l. 2—19.

Sophoclem ab Æschylo tragœdias didicisse affirmat Biographus Sophoclis.

Æschylus multus in fluviis et montibus describendis. Schol. Aristoph. Ran. 959.

Æschyli grandiloquentia ab Euripide reprehensa. Aristoph. Ran. 1089.

Chorus in Agam. e 15 constabat. Schol. Aristoph. Equit. 586.

Æschylum impietatis insimulat, Plato de Rep. II. p. 380. A.

Et ibid. p. 383. B.

Quædam de tragœdia habet Plato in Minoe, p. 320. E.

Æschylum mystica quædam inscientem propalasse ait, Aristot. Ethic. Nicom. III. 2.

De histrionibus ab Æschylo adhibitis agit, Aristot. de Poet. c. 10. ubi vide Tyrwhitt.

Excidium Ilii Æschylum tractasse affirmare videtur, Aristot. de Poet. c. 32. sed locus est corruptus. Vide Tyrwhitt.

Æschylum in stylo aspero et gravi præclarum laudat, Dionys. Halic. *περὶ οὐραίου*. p. 22.

Et ibid. p. 187.

Et de Poetis Vett. c. II. 9.

Epigramma in Æschylum laudat, Athen. XIV. 6. p. 627. C.

Æschylus tragœdias suas aiebat esse reliquias magnarum Homeri cœnarum. Athen. VIII. p. 347. E.

Æschylus victus dixit se posteritati tragœdias suas consecrare, Athen. VIII. p. 347.

Æschylus multis vocabulis Siculis usus est, utpote qui in Sicilia commoratus esset. Athen. IX. p. 402. C.

Judicium de Æschylo tulit, Quintil. X. 1.

De Æschylo librum scripsit Chamæleon Ponticus, Athen. IX. p. 375. D.

Æschyli Tyndaritani meminit, Cic. in Verr. IV. 12.

Æschyli Alexandrini tragœdiam, cui titulus Amphitryo, et *Μισσηναὶ ἔπη* memorat, Athen. XIII. p. 599. E.

Æschyli Hippocratis Chii discipuli meminit Alexander Aphrodis. in Aristot. Meteor. p. 78.

Æschyli cujusdam, ad quem unum librum scripsit Theophrastus, meminit, Diog. Laert. in Theophr. V. 49. Hic est idem forte cum præcedente.

Æschylum *ἐν τοῖς περὶ προσημίων* citat, Zenob. V. 85. quem pro Æschylo Alexandrino habuit, Meurs. in Fragm. Æschyli, p. 32.

CUM supersit plagula liceat unam mendam eximere. Ad
Perrhæbos Fragm. I. putavi cum Stanleio et Commentato-
ribus voculam excidisse. Nunc video sana esse omnia, secunda
in *νίφασι* producta, Sed,

Quid me exempta juvat spinis de pluribus una.

